

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. PITTELLA

Αντιπροέδρου

1. Έναρξη της συνεδρίασης

2. Συνέχεια που δόθηκε στις θέσεις και τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

3. ΕΕ 2020 - Ενέργειες σε συνέχεια του άτυπου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 11ης Φεβρουαρίου 2010 (προτάσεις ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4. Εφαρμογή των συστάσεων της έκθεσης Goldstone σχετικά με το Ισραήλ/Παλαιστίνη (προτάσεις ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

5. Η κατάσταση της κοινωνίας των πολιτών και των εθνικών μειονοτήτων στη Λευκορωσία (προτάσεις ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

6. Ετήσια έκθεση 2008 για την ΚΕΠΠΑ - Η υλοποίηση της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την ασφάλεια και η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας - Συνθήκη για τη μη διασπορά (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Καλωσορίζω τη βαρόνη Ashton και κηρύσσω την έναρξη της συνεδρίασης.

Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση:

– της έκθεσης (A7-0023/2010) του κ. Gabriele Albertini, εξ ονόματος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις κύριες πτυχές και τις βασικές επιλογές της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) το 2008, που υποβλήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε εφαρμογή του Μέρους II, Τμήμα Ζ, παράγραφος 43 της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 (2009/2057(INI)),

– της έκθεσης (A7-0026/2010) του κ. Arnaud Danjean, εξ ονόματος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την υλοποίηση της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την ασφάλεια στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ (2009/2198(INI)),

– της προφορικής ερώτησης προς το Συμβούλιο, των Gabriele Albertini και Arnaud Danjean, εξ ονόματος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με τη συνθήκη μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων (O-0169/2009 - B7-0009/2010) και

– της προφορικής ερώτησης προς την Επιτροπή, των Gabriele Albertini και Arnaud Danjean, εξ ονόματος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με τη συνθήκη μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων (O-0170/2009 - B7-0010/2010).

Gabriele Albertini, εισηγητής. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, προέκυψε η ανάγκη να υιοθετήσει η Ένωση νέα προσέγγιση και να καταβάλει κοινές προσπάθειες για την αντιμετώπιση των παγκοσμίων προκλήσεων. Οι εξουσίες που απέκτησε πρόσφατα το Κοινοβούλιο χάρη στην έναρξη ισχύος της συνθήκης σημαίνουν ότι το Κοινοβούλιο θα συμμετέχει σε συχνές, συλλογικές και αποτελεσματικές συζητήσεις με τον κύριο συνομιλητή μας, τη βαρόνη Ashton, η οποία έχει την τιμή να ασκεί για πρώτη φορά τα καθήκοντα της Αντιπροέδρου/Υπατης Εκπροσώπου.

Η εντολή της επικυρώθηκε με τη συναινετική ψήφο μας τον Ιανουάριο, και η Κοινοβουλευτική Συνέλευση έλαβε επανειλημμένα την υπόσχεση ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα εμπλέκονται σε σταθερή βάση σε όλες τις άκρως σημαντικές πτυχές της ευρωπαϊκής ασφάλειας και άμυνας. Όπως επιβεβαιώνει και η ίδια η έκθεση, το Κοινοβούλιο καλεί την Υπατη Εκπρόσωπο να εμφανίζεται ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να διαβουλεύεται μαζί του σε συχνή και τακτική βάση.

Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η εξωτερική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσλαμβάνει νέα και σημαντική διάσταση, όμως η επίτευξη του στόχου αυτού εξαρτάται στην πραγματικότητα από το αν η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει τους αναγκαίους δημοσιονομικούς πόρους. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καλείται να διαδραματίσει καίριο ρόλο υπό την ιδιότητα του υπερασπιστή της δημοκρατικής νομιμότητας της εξωτερικής δράσης. Η δημιουργία Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης θα δώσει ένα διπλωματικό όργανο και σύστημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία, μέχρι στιγμής, δεν έχει κατορθώσει παρά να στηρίζεται στην εθνική εκπροσώπηση.

Ο ρόλος των επίσημων εκπροσώπων, ο διορισμός των οποίων αποτελεί ευθύνη της Υπατης Εκπροσώπου, καθίσταται πιο συναφής και επίκαιρος. Εντούτοις, όπως δηλώνεται στην έκθεση, το Κοινοβούλιο ζητά ενισχυμένες εξουσίες ψηφοφορίας και ελέγχου επί του ρόλου και της εντολής των επιμέρους εκπροσώπων, διατηρώντας τις αρχές της διαφάνειας και της αξιοκρατίας που πρέπει να καθοδηγούν την Υπατη Εκπρόσωπο κατά τον διορισμό των υποψηφίων. Ελπίζουμε ότι τελικά θα επιτύχουμε κατάσταση διπλής εντολής –εκτός από την περίπτωση του ειδικού εντεταλμένου, το πεδίο δράσης του οποίου πρέπει να είναι περιφερειακό– και ότι θα ωφεληθούμε, ως εκ τούτου, από οικονομίες κλίμακας, καθιστώντας την εξωτερική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης πιο αποτελεσματική και, ταυτόχρονα, λιγότερο δαπανηρή.

Μετά από ένα αρχικό, εισαγωγικό τμήμα για τη στρατηγική, η έκθεση εξετάζει το ζήτημα της ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής ανά θέμα και γεωγραφική περιοχή. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να κάνει αισθητή την παρουσία της στους διεθνείς οργανισμούς που είναι σύμμαχοί της, ιδίως τα Ηνωμένα Έθνη, βασικό εγγυητή της παγκόσμιας ασφάλειας. Πρέπει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο, όχι μόνο από την άποψη της έδρας της στο Συμβούλιο Ασφαλείας, αλλά επίσης όσον αφορά το προσωπικό και τις αντιπροσωπείες που συνδέουν τους δύο οργανισμούς. Καλούμε την Αντιπρόεδρο/Υπατη Εκπρόσωπο να επιτρέψει στην Ευρώπη να εκπληρώσει τη φιλοδοξία της να γίνει ενεργός, στρατηγικός και ανεξάρτητος εταίρος ενός μεγάλου συμμάχου όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, προκειμένου να ανταποκριθεί στις παγκόσμιες προκλήσεις της τρομοκρατίας, της οικονομίας και των συχνά τεταμένων σχέσεων με βιομηχανικούς γίγαντες όπως η Ρωσία, η Κίνα και η Ιαπωνία.

Η έκθεση συνεχίζει με γεωγραφική ανάλυση του τι μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα επιτύχουμε. Στα Βαλκάνια, εισάγεται το θέμα της διεύρυνσης: η έκθεση επιδοκιμάζει τη σταδιακή επίτευξη της διαδικασίας σταθεροποίησης στο Κοσσυφοπέδιο, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι παρούσα με την αποστολή EULEX, όμως πρέπει να καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες για να διασφαλιστεί ότι οι όροι ένταξης πληρούνται για πολλές χώρες που πρόκειται να αποκτήσουν καθεστώς υποψήφιας προς ένταξη χώρας – την Τουρκία και τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

Στο κεφάλαιο που αφορά τη συνεργασία με τις περιοχές της Ανατολικής Ευρώπης και του Εύξεινου Πόντου, η έκθεση εξετάζει το ζήτημα της ασφάλειας και της εξάρτησης του ενεργειακού εφοδιασμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο κεφάλαιο για τη Ρωσία, απευθύνεται έκκληση για την υπογραφή νέας συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας. Όσον αφορά τον Νότιο Καύκασο, η έκθεση ζητεί το έδαφος της Γεωργίας και των εθνοτικών μειονοτήτων της να μείνει ανέπαφο και να επιλυθούν οι συγκρούσεις στο Ναγκόρνο-Καραμπάχ και την Υπερδνειστερία.

Μέση Ανατολή: η ισραηλο-παλαιστινιακή σύγκρουση, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαδραματίσει ισχυρότερο πολιτικό ρόλο για την επανέναρξη της ειρηνευτικής διαδικασίας κατόπιν της απόφασης του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2009. Ένωση για τη Μεσόγειο: επίλυση της διαφοράς Τουρκίας-Κύπρου. Ασία: το Αφγανιστάν εισέρχεται σε κρίσιμη περίοδο με τον σχηματισμό νέας κυβέρνησης μετά τις εκλογές· ο καίριος ρόλος του Πακιστάν στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας· προβληματισμός για την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Ιράν. Αφρική: θετική συμβολή της αποστολής υπεράσπισης των ακτών της Σομαλίας. Λατινική Αμερική: ανάγκη δημιουργίας σταθερής και διαρκούς εταιρικής σχέσης για τις σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Λατινικής Αμερικής.

Θα ακούσω με μεγάλο ενδιαφέρον τα σχόλια των συναδέλφων μου και θα απαντήσω στο τέλος της συζήτησης.

Arnaud Danjean, εισηγητής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, η έκθεση για την εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής ασφάλειας την οποία παρουσιάζουμε σήμερα αποτελεί ετήσιο έγγραφο του Κοινοβουλίου που παρέχει κάποιου είδους ενδιάμεση αξιολόγηση της ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας και υποβάλλει προτάσεις με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της ορατότητας αυτής της πολιτικής.

Φέτος, η έκθεση αυτή εγγράφεται σε πολύ συγκεκριμένο πλαίσιο και, ως εκ τούτου, πρέπει να δώσει το έναυσμα για προτάσεις. Αυτό το συγκεκριμένο πλαίσιο χαρακτηρίζεται από τον συνδυασμό τριών μεγάλων κύκλων.

Ο πρώτος αφορά τα 10 έτη της ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας, τα οποία εορτάσαμε στο τέλος του 2009. Τα τελευταία 10 έτη έδειξαν ότι η Ευρώπη μπόρεσε να διεξάγει πολιτικές και στρατιωτικές επιχειρήσεις σε περισσότερες από 23 κρίσεις. Αυτό το θεμελιώδες επίτευγμα μπορεί να αξιοποιηθεί περαιτέρω. Δείχνει ότι υπάρχει

ζήτηση για την Ευρώπη, και ότι η Ένωση έχει τη θεσμική, πολιτική και επιχειρησιακή ικανότητα να ανταποκριθεί σε αυτές τις προκλήσεις.

Ο δεύτερος σημαντικός κύκλος είναι, φυσικά –και το ανέφερε ο κ. Albertini πριν λίγα λεπτά– η εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η αλλαγή σε θέματα ασφάλειας και άμυνας προχωρεί πολύ πέρα από αυστηρή σημασιολογική προσαρμογή. Πράγματι, η ΕΠΑΑ γίνεται η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας, η ΚΠΑΑ, και πρέπει να προσλάβει νέα διάσταση. Η Συνθήκη εμπλούτισε το φάσμα των εργαλείων και το πεδίο εφαρμογής της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας, ιδίως με τη συμπερίληψη ρητρών αρωγής, ρητρών αλληλεγγύης, μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία και, πρωτίστως, τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης και της θέσης σας ως Υπάτης Εκπροσώπου/Αντιπροέδρου της Επιτροπής.

Τέλος, το τρίτο σημαντικό γεγονός που χαρακτηρίζει το πλαίσιο εκπόνησης της έκθεσης αυτής είναι ότι το ΝΑΤΟ, το οποίο, για 21 από τα 27 κράτη μέλη της Ένωσης, εξακολουθεί να αποτελεί το σημείο αναφοράς όσον αφορά τη συλλογική ασφάλεια της ευρωπαϊκής ηπείρου, αναθεωρεί επί του παρόντος τη στρατηγική του αντίληψη, και η αξιολόγηση αυτή από το ΝΑΤΟ πρέπει επίσης να οδηγήσει την Ένωση να προσδιορίσει με μεγαλύτερη σαφήνεια τους όρους αυτής της εταιρικής σχέσης, η οποία παραμένει θεμελιώδης.

Σε αυτό το πλαίσιο, σκοπός της έκθεσης δεν είναι τόσο η επιμονή σε ένα δόγμα όσο η παροχή οδικού χάρτη που αναγκαστικά εξελίσσεται για όλους τους νέους θεσμούς που θεσπίζονται και πρέπει να μάθουν να συνεργάζονται. Ο σκοπός είναι να καταστεί η Ένωση πιο αξιόπιστη, πιο αποτελεσματική και πιο ορατή σε θέματα ασφάλειας και άμυνας. Από αυτήν την άποψη, πρέπει οπωσδήποτε να δοθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μεγαλύτερος βαθμός ευθύνης σε αυτούς τους ευαίσθητους τομείς, ώστε να είναι απολύτως νόμιμη η πολιτική κύριος σκοπός της οποίας είναι η εγγύηση της ασφάλειας των ευρωπαίων πολιτών.

Με αυτήν την έκθεση θελήσαμε να υπογραμμίσουμε τα ακόλουθα σημεία. Πρώτον, θέλουμε να επισημάνουμε ότι, πάνω απ' όλα, η ευρωπαϊκή στρατηγική ασφάλειας και άμυνας και η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας έχουν στόχο να εξυπηρετήσουν τους πολίτες της Ευρώπης, να εγγυηθούν και να βελτιώσουν την ασφάλειά τους. Αυτή η πολιτική φιλοδοξία δεν είναι περιττή, ούτε για τα προσχήματα. Ανταποκρίνεται στην ανάγκη να παλέψει η ηπειρός μας για να διασφαλίσει την ασφάλειά της αλλά και να συμβάλει στη σταθερότητα του κόσμου γύρω μας, να αντιμετωπίσει τις κρίσεις και τις απειλές που αναπτύσσονται στο περιβάλλον μας. Πέρα από τις παραδοσιακές ένοπλες συγκρούσεις που εξακολουθούν να λαμβάνουν χώρα στο άμεσο περιβάλλον μας, η Ευρώπη πρέπει να είναι σε θέση να εκφράζει τα συμφέροντά της και να τα προασπίζει ενόψει των νέων απειλών – αναφέρομαι συγκεκριμένα στην πειρατεία και το έγκλημα στον κυβερνοχώρο.

Θεωρούμε επίσης σημαντικό να τονίσουμε πόσο απαραίτητη είναι η προστιθέμενη αξία της Ευρώπης στη διαχείριση κρίσεων, χάρη στην ποικιλία των λύσεων που παρέχει και την ισορροπία που επιτυγχάνει σε κάθε επιχειρησή της μεταξύ της πολιτικής και της στρατιωτικής διάστασης. Επιπλέον, εν προκειμένω, απορρίπτω τις επικρίσεις που μπορεί να διατυπώνουν ορισμένοι για την πολιτική ασφάλειας και άμυνας της Ένωσης, υπονοώντας ότι η πολιτική αυτή αφορά τη στρατιωτικοποίηση. Πιστεύω ειλικρινά στον συμπληρωματικό χαρακτήρα των πολιτικών και στρατιωτικών μέσων που διαθέτει η Ένωση, και η πρόσφατη κρίση στην Αϊτή, την οποία επισκεφθήκατε –και πιστεύω ότι μπορέσατε να παρατηρήσετε αυτήν την καλή συνεργασία– επιβεβαιώνει την ανάγκη σύνδεσης των πολιτικών και στρατιωτικών πόρων μας, προκειμένου να μπορέσουμε να αντεπεξέλθουμε σε φυσικές καταστροφές και μεγάλες κρίσεις.

Όσον αφορά συγκεκριμένα το θέμα αυτών των επιχειρήσεων, αδημονούσαμε να τις αναθεωρήσουμε όλες και να υπογραμμίσουμε αυτά που, κατά την άποψή μας, συνιστούν τα δυνατά τους σημεία αλλά, ενίοτε, και τις αδυναμίες τους – πρέπει να τα αναγνωρίσουμε, ώστε να μπορέσουν να βελτιωθούν τα πράγματα. Αδημονούσαμε επίσης να προβάλουμε ορισμένες περιοχές στρατηγικής σημασίας για την ασφάλεια της Ένωσης και να ενθαρρύνουμε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να επιταχύνουν την εφαρμογή παγκόσμιων στρατηγικών, ειδικότερα για το Κέρας της Αφρικής και την περιοχή Αφγανιστάν-Πακιστάν.

Στον τομέα των ικανοτήτων –πολιτικών και στρατιωτικών– που αποτελεί κείμενο ζήτημα όσον αφορά την αξιοπιστία της πολιτικής μας, η πρόκληση είναι να βελτιωθεί η ικανότητα αντίδρασης της Ένωσης. Πρέπει να είμαστε σε θέση να κινητοποιούμε πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά τους υλικούς πόρους και το ικανό προσωπικό που έχουν στη διάθεσή τους τα κράτη μέλη. Ωστόσο, πρέπει να έχουμε επίσης την ικανότητα, μέσω αποδοτικής βιομηχανίας ασφάλειας και άμυνας, που θα συνδυάζει πολύτιμη τεχνολογική γνώση και θα αντιπροσωπεύει επίσης εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας στην Ευρώπη, να εφοδιαστούμε με προγράμματα εξοπλισμών που θα ανταποκρίνονται σε αυτές τις προβλεπόμενες ανάγκες.

Η Ευρώπη της βιομηχανίας και της άμυνας έχει αρχίσει να οργανώνεται στην ηπειρό μας μέσω της δέσμης για την άμυνα. Ζητήματα που σχετίζονται με τη βιομηχανική και εμπορική συνεργασία με τρίτες χώρες πρέπει να επιλυθούν

σύντομα, ιδίως υπό το πρίσμα των πρόσφατων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι ευρωπαϊκές βιομηχανίες, για παράδειγμα, στην προσπάθειά τους να αποκτήσουν πρόσβαση στην αμερικανική αγορά.

Αυτή είναι μία συνοπτική περιγραφή, αναγκαστικά υπερβολικά συνοπτική, των προτεραιοτήτων που διατυπώνονται σε αυτήν την έκθεση και απεικονίζουν τις προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπίσετε. Το Κοινοβούλιο είναι έτοιμο να διαδραματίσει στο έπακρο τον ρόλο του, τον πλήρη θετικό και εποικοδομητικό ρόλο του, για να σας βοηθήσει να εκπληρώσετε αυτήν τη φιλοδοξία, που είναι κοινή φιλοδοξία. Επίσης, θέλω να εκμεταλλευτώ αυτήν την ευκαιρία για να ευχαριστήσω όλες τις πολιτικές ομάδες που εργάστηκαν σκληρά για τον εμπλουτισμό αυτής της έκθεσης. Συνεργαστήκαμε όλοι πολύ καλά για να διατηρήσουμε υψηλό επίπεδο φιλοδοξίας, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη, φυσικά, τα χαρακτηριστικά καθεμιάς από τις ομάδες μας.

Θα ήθελα επίσης να επωφεληθώ από αυτήν την ευκαιρία, βารόνη Ashton, για να προσεγγίσουμε μαζί σας σήμερα το ζήτημα της μη διάδοσης. Την παραμονή της διάσκεψης αναθεώρησης της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, που θα διεξαχθεί τον Μάιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιθυμεί να ξετάσει μαζί σας τη δέσμευση της Ένωσης αναφορικά με την καταπολέμηση της διάδοσης, τον έλεγχο των όπλων και τον αφοπλισμό· αυτός είναι ο σκοπός των προφορικών ερωτήσεων που σας υποβλήθηκαν και που θα απαντήσετε σε λίγο.

Το διεθνές πλαίσιο φαίνεται να παρέχει νέες ευκαιρίες τις παραμονές της διάσκεψης αναθεώρησης. Πρώτον, ο Πρόεδρος Obama έχει επιβεβαιώσει σθεναρά τη φιλοδοξία του για έναν κόσμο χωρίς πυρηνικά όπλα και τη δέσμευσή του για την ενεργή επιδίωξη της επικύρωσης της Συνθήκης για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Δεύτερον, οι διεργασίες για τη σύναψη με τη Ρωσία νέας συμφωνίας που θα αντικαταστήσει τη συμφωνία για τη μείωση και τον περιορισμό των στρατηγικών επιθετικών όπλων (START) προχωρούν ικανοποιητικά, και, τέλος, έχουμε την έναρξη των διαπραγματεύσεων για νέα συνθήκη για τον αφοπλισμό που θα απαγόρευε την παραγωγή σχάσιμων υλικών για πυρηνικά όπλα.

Όσον αφορά τη μείωση των πυρηνικών οπλοστασίων, αυτό που έχει προφανώς προτεραιότητα είναι να μειωθούν τα δύο κύρια οπλοστάσια, δηλαδή της Ρωσίας και των Ηνωμένων Πολιτειών, τα οποία, σύμφωνα με κοινή εκτίμηση, κατέχουν σχεδόν το 95% του συνόλου των πυρηνικών όπλων που υπάρχουν στον πλανήτη. Χαιρετίζουμε, ως εκ τούτου, τη δέσμευση των Προέδρων Medvedev και Obama να συνάψουν νέα συμφωνία μείωσης στο εγγύς μέλλον. Πώς σκέφτεται η Ένωση, σε αυτό το πλαίσιο, να στηρίξει αυτές τις προσπάθειες και να συνεργαστεί με τις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Ρωσία;

Η Ένωση πρέπει επίσης να ανταποκριθεί στις προκλήσεις που τίθενται στο καθεστώς μη διάδοσης, ειδικότερα τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε ενόψει των δύο μεγάλων κρίσεων αναφορικά με τη διάδοση, δηλαδή του Ιράν και της Βόρειας Κορέας, που παραμένουν οι κύριες απειλές για τη διεθνή ασφάλεια. Θα συνεχίσει η Ένωση να δεσμεύεται αποτελεσματικά και απόλυτα για τη διευθέτηση αυτών των κρίσεων, ιδίως στην περίπτωση του Ιράν; Αναμένουμε την καθοδήγησή σας σε αυτό το μείζον ζήτημα, βարόνη Ashton. Επίσης, η Ένωση καλείται να διαδραματίσει ρόλο στην προώθηση της συνεργασίας σχετικά με την ειρηνική χρήση της πυρηνικής ενέργειας. Γνωρίζετε ότι πρόκειται για σημαντική πρόκληση. Τι δράσεις διεξάγονται σε αυτό το πλαίσιο, και ποια είναι η στρατηγική σας για το θέμα αυτό;

Τέλος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θέλει να είναι η Ένωση προορατική δύναμη κατά τη διάρκεια της προσεχούς διάσκεψης αναθεώρησης της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Η έγκριση νέας, φιλόδοξης και ισορροπημένης κοινής θέσης από την Ένωση είναι κρίσιμης σημασίας, προκειμένου να μπορέσει να υπερασπιστεί τη θέση της. Ποια είναι η στάση των κρατών μελών εν προκειμένω;

Catherine Ashton, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ. Με μεγάλη μου χαρά βρίσκομαι σήμερα εδώ για να συζητήσουμε τα μείζονα ζητήματα της ευρωπαϊκής ατζέντας.

Θέλω να ξεκινήσω εκφράζοντας τις ευχαριστίες μου στον κ. Albertini και τον κ. Danjean για τις εξαιρετικές εκθέσεις τους. Υπογραμμίσατε τον αριθμό, την έκταση και τον επείγοντα χαρακτήρα των προκλήσεων που αντιμετωπίζουμε.

Από την ενίσχυση του κράτους δικαίου στο Κοσσυφοπέδιο έως τη συνεργασία με τις αναδυόμενες δυνάμεις για την ανάληψη από κοινού της ευθύνης για την παγκόσμια διακυβέρνηση, από την προώθηση της ειρήνης στη Μέση Ανατολή – και θα ήθελα να συνταχθώ με τον Αντιπρόεδρο Biden και να καταδικάσω την απόφαση για την οικοδόμηση 1.600 νέων κατοικιών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ – έως την παροχή καταλύματος για τους επιζήσαντες από τον σεισμό της Αϊτής, την οποία επισκέφτηκα την περασμένη εβδομάδα, από την αντιμετώπιση των προβλημάτων διάδοσης, όπως στην περίπτωση του Ιράν, έως τον σχεδιασμό αποτελεσματικών απαντήσεων στις «νέες» προκλήσεις όπως η ενέργεια, η κλιματική αλλαγή και η ασφάλεια στον κυβερνοχώρο.

Η Ευρώπη διέρχεται φάση οικοδόμησης κάτι νέου, στο οποίο οι άνθρωποι πρέπει να προσαρμόσουν τη νοοτροπία τους και οι θεσμοί πρέπει να βρουν τη θέση τους. Αυτό είναι δύσκολο και περίπλοκο, αλλά και συναρπαστικό, διότι

οφείλουμε να υπογραμμίσουμε στον μέγιστο βαθμό πόσο σημαντική είναι αυτή η στιγμή. Τώρα έχουμε την ευκαιρία να οικοδομήσουμε αυτό που πολλοί άνθρωποι σε ολόκληρη την Ευρώπη –και στο Κοινοβούλιο– επιθυμούσαν για καιρό: ισχυρότερη, πιο αξιόπιστη ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική.

Φυσικά, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης θα διαδραματίσει ρόλο-κλειδί σε αυτήν τη διαδικασία. Πρέπει να δημιουργήσουμε ένα σύστημα το οποίο να είναι εύρωστο και να μας επιτρέπει να ασχοληθούμε με τα σημερινά προβλήματα και τα νέα προβλήματα που θα προκύψουν αύριο.

Προσπαθούμε επί χρόνια να χαράξουμε και να υλοποιήσουμε ολοκληρωμένες στρατηγικές, αλλά οι δομές και τα συστήματα που είχαμε το καθιστούσαν δύσκολο. Τώρα, με τη Συνθήκη της Λισαβόνας και την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, πρέπει να επιτύχουμε τον σκοπό μας.

Γνώμονας όλων των ενεργειών μας είναι μια απλή αλήθεια: για να προστατεύσουμε τα συμφέροντά μας και να προάγουμε τις αξίες μας, πρέπει να αναπτύξουμε σχέσεις με το εξωτερικό. Κανείς δεν μπορεί να ελπίζει ότι θα είναι μια νησίδα σταθερότητας και ευημερίας σε μια θάλασσα ανασφάλειας και αδικίας.

Ο κόσμος μας, θα μπορούσα να πω, είναι ένας κόσμος ρευστότητας. Για να μπορέσουμε να τον προσεγγίσουμε, πρέπει πρώτα να τον σκιαγραφήσουμε. Για εμένα, τα πιο αξιοσημείωτα χαρακτηριστικά του σημερινού κόσμου είναι δύο. Πρώτον, βαθιά αλληλεξάρτηση σε θέματα πολιτικής, οικονομίας και ασφάλειας: τεχνολογίες, ιδέες, ασθένειες, χρήματα – τα πάντα κυκλοφορούν. Συνδεόμαστε μεταξύ μας με πρωτόγνωρους τρόπους. Δεύτερον, το γεγονός ότι η εξουσία μετακινείται, τόσο εντός των πολιτικών συστημάτων –σε γενικές γραμμές από τις κυβερνήσεις στις αγορές, τα μέσα ενημέρωσης και τις ΜΚΟ– όσο και μεταξύ των πολιτικών συστημάτων – σε γενικές γραμμές από την παλαιά «Δύση» προς την ανατολή και τον νότο. Και τα δύο είναι αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης, η οποία δεν είναι μόνο οικονομικό αλλά και πολιτικό φαινόμενο, τόσο στις εκδηλώσεις όσο και στις συνέπειές της.

Ας σκεφτούμε την άνοδο της Κίνας και άλλων σημαντικών πολιτικών παραγόντων, ή ας σκεφτούμε τον πολιτικό αντίκτυπο της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Τα χρέη είναι στη Δύση, τα πλεονάσματα είναι στην Ανατολή. Αυτή η ανακατανομή οικονομικής δύναμης διαμορφώνει επίσης τις πολιτικές συζητήσεις μας. Ή σκεφτείτε την κλιματική αλλαγή, που δεν αποτελεί απλώς περιβαλλοντικό πρόβλημα, αλλά έχει και επιπτώσεις στην ασφάλεια και τη γεωπολιτική.

Επομένως, πρέπει να επιληφθούμε περίπλοκων προβλημάτων σε ένα νέο γεωπολιτικό τοπίο. Πρέπει να προσαρμοστούμε. Δεν είναι ώρα για να θέσουμε σε λειτουργία τον αυτόματο πιλότο ή να επιμείνουμε στην κοντόφλη υπεράσπιση εθνικών τρόπων δράσης. Είναι η ώρα που πρέπει να είμαστε ευφείς και φιλόδοξοι.

Επιτρέψτε μου να σας δώσω ορισμένα μεγέθη για να διευκρινίσω τα λεγόμενά μου. Το μερίδιο της Ευρώπης στον παγκόσμιο πληθυσμό είναι 7%, ενώ πριν από έναν αιώνα ήταν 25%. Τα τελευταία 60 χρόνια, το μερίδιό μας στο παγκόσμιο ΑΕγχΠ συρρικνώθηκε από 28% σε 21%. Οι οικονομίες της Κίνας, της Ινδίας και άλλων χωρών αναπτύσσονται με ρυθμό 10% τον χρόνο.

Το οικονομικό βάρος μεταφράζεται σε πολιτική επιρροή και αυτοπεποίθηση. Το νιώθει κανείς παντού: από τις διαπραγματεύσεις για την κλιματική αλλαγή ως το Ιράν, ως τις μεγάλες ενεργειακές συμφωνίες στην Αφρική ή την Κεντρική Ασία. Αν συνεργαστούμε, μπορούμε να διασφαλίσουμε τα συμφέροντά μας. Αν όχι, τότε άλλοι θα αποφασίσουν για μας. Τόσο απλό είναι, πραγματικά τόσο απλό.

Η προτίμησή μου είναι σαφής. Πρέπει να απαντήσουμε ως Ευρωπαίοι. Πρώτον, ενώνοντας τις δυνάμεις μας, γιατί η ενότητα είναι προϋπόθεση για την επιρροή και, δεύτερον, αναλαμβάνοντας δράση, γιατί η απάντηση σε ένα πρόβλημα δεν μπορεί να είναι ένα έγγραφο ή μια σύσκεψη. Αν θέλουμε αποτελέσματα, πρέπει να δράσουμε και να αναλάβουμε κάποιες φορές ρίσκο. Και ναι, υπάρχει μια τάση στην Ευρώπη να τίθεται η διαδικασία πάνω από τα αποτελέσματα. Τρίτον, με το να έχουμε αρχές και να είμαστε επίσης δημιουργικοί, διότι πρέπει να είμαστε και τα δύο: να διεπόμαστε από αρχές στην υπεράσπιση των αξιών μας και να είμαστε δημιουργικοί, ώστε να εφευρίσκουμε ειδικές λύσεις στα περίπλοκα προβλήματα.

Όπως ορθώς επισημαίνει η έκθεση του κ. Albertini, «χρειάζεται μια νέα προσέγγιση προκειμένου να μπορεί η ΕΕ να δρα συλλογικά και να αντιμετωπίζει τις παγκόσμιες προκλήσεις με συνεκτικό, συνεπή και αποτελεσματικό τρόπο». Από αυτήν τη γενική εικόνα προκύπτουν ορισμένοι βασικοί στόχοι: πρώτον, η διασφάλιση μεγαλύτερης σταθερότητας και ασφάλειας στη γειτονιά μας μέσω της προώθησης πολιτικών και οικονομικών μεταρρυθμίσεων. Αυτό είναι σημαντικό για λόγους που είναι πολύ προφανείς, αλλά η ευρύτερη διεθνής αξιοπιστία μας εξαρτάται επίσης από το αν έχουμε ρυθμίσει τα θέματα στη γειτονιά μας.

Δεύτερον, η αντιμετώπιση των προκλήσεων της παγκόσμιας ασφάλειας, των προκλήσεων του καιρού μας. Χρειαζόμαστε ολοκληρωμένες στρατηγικές γι' αυτό, ισχυρούς διεθνείς οργανισμούς και το κράτος δικαίου τόσο στο εσωτερικό των χωρών όσο και μεταξύ τους.

Τρίτον, η οικοδόμηση δικτύου στρατηγικών σχέσεων με χώρες και οργανισμούς-κλειδιά, γιατί τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε δεν μπορούν να επιλυθούν από έναν μόνο παράγοντα.

Σε όλα αυτά προστίθεται η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης – ένα μέσο για την επίτευξη των άλλων τριών στόχων και ένας τρόπος για να εκπληρωθεί η υπόσχεση της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Αυτά είναι τα κύρια ζητήματα στα οποία αφιέρωσα τον χρόνο μου μετά την ανάληψη των καθηκόντων μου. Αρχικά επισκέφτηκα την Ουάσινγκτον και τη Νέα Υόρκη, καθώς αυτός ήταν ο ορθός τρόπος για να ξεκινήσουμε τις σημαντικές σχέσεις μας με τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον ΟΗΕ. Στη συνέχεια, επισκέφτηκα τη Μόσχα, το Κίεβο, τα Βαλκάνια και την Αίτη. Την επόμενη εβδομάδα θα μεταβώ στη Μέση Ανατολή και ξανά στη Νέα Υόρκη στο τέλος του μήνα. Στο μεταξύ, προήδρευσα τρεις φορές του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων, παρέστην στο άτυπο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και συναντήθηκα με το Σώμα των Επιτρόπων. Εργάστηκα σκληρά για να οικοδομήσω την αναγκαία εσωτερική συναίνεση, επισκεπτόμενη διάφορες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες: Βερολίνο, Παρίσι, Λονδίνο, Βιέννη και Λιουμπλιάνα. Φυσικά, αφιέρωσα πολύ χρόνο στη δημιουργία της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, και αυτό θα συνεχιστεί τις ερχόμενες εβδομάδες, όπου θα λάβει χώρα και η μεταξύ μας συνεργασία.

Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο, προασπίζοντας τα συμφέροντα του Κοινοβουλίου, διασφάλισα τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην ομάδα καθοδήγησης που δημιουργήσα. Θα θέσω επίσης προς συζήτηση το θέμα αυτό σήμερα το απόγευμα στη Διάσκεψη των Προέδρων. Στις 23 Μαρτίου που θα βρεθώ ενώπιον της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, θα έχουμε την ευκαιρία για εμπειριστατωμένες ανταλλαγές απόψεων παρουσία όλων των αρμοδίων επιτροπών.

Κάθε φορά που δημιουργείται κάτι νέο, υπάρχει αντίσταση. Ορισμένοι προτιμούν να ελαχιστοποιούν τις παρατηρούμενες ζημιές αντί να μεγιστοποιούν τα συλλογικά κέρδη. Εγώ το βλέπω διαφορετικά, και το ίδιο ελπίζω και για το Κοινοβούλιο.

Αυτή είναι μια ευκαιρία που παρουσιάζεται μία φορά σε κάθε γενιά για να οικοδομήσει κάτι νέο, κάτι που επιτέλους θα συνενώσει τα μέσα της δέσμευσής μας για τη στηρίξη ενιαίας πολιτικής στρατηγικής. Μια τεράστια ευκαιρία για την Ευρώπη. Δεν πρέπει να μειώσουμε τις φιλοδοξίες μας, αλλά, αντιθέτως, να αναζητήσουμε τα μέσα για να τις εκπληρώσουμε. Μια στιγμή για να δούμε τη γενική εικόνα, να είμαστε δημιουργικοί και να αναλάβουμε συλλογική ευθύνη. Αν τα καταφέρουμε –και πρέπει– τότε θα είμαστε σε θέση να διαμορφώσουμε ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική για τον 21ο αιώνα με εξωτερική υπηρεσία σχεδιασμένη για να το επιτύχει: μια υπηρεσία στην οποία θα κινητοποιήσουμε όλους τους μοχλούς επιρροής μας –πολιτικά, οικονομικά, αναπτυξιακά εργαλεία και εργαλεία διαχείρισης κρίσεων– με συντονισμένο τρόπο. Μια υπηρεσία που αντιπροσωπεύει την Ευρωπαϊκή Ένωση γεωγραφικά και από άποψη ισότητας των φύλων επίσης. Πιστεύω ότι αυτός είναι ο μόνος αποδεκτός τρόπος για να προχωρήσουμε.

Επιτρέψτε μου να διευκρινίσω με μερικά παραδείγματα τι εννοώ, όταν μιλώ για «ολοκληρωμένη προσέγγιση».

Τα Δυτικά Βαλκάνια – με μεγάλη ικανοποίηση ταξίδεψα πρόσφατα στην περιοχή. Κατά κάποιο τρόπο, τα Βαλκάνια είναι η γενέτειρα της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ. Περισσότερο από οπουδήποτε αλλού, είναι αδύνατο να δεχτούμε μια αποτυχία στα Βαλκάνια. Ο σκοπός μου ήταν να εδραιώσω καλές εργασιακές σχέσεις με τους πολιτικούς ηγέτες, να διερευνήσουμε με την κοινωνία των πολιτών τι μπορεί να σημαίνει το να ανήκει κανείς στην Ευρώπη, και να διασφαλίσω τον συντονισμό μεταξύ των διαφόρων ευρωπαϊκών παραγόντων επιτόπου. Ένα συμπέρασμα που συνήγαγα ήταν ότι η περιοχή σημειώνει πρόοδο, ακόμη και αν αυτή είναι ατελής και ανομοιόμορφη. Η ευρωπαϊκή προοπτική παραμένει το κυρίαρχο πλαίσιο, τόσο ως στόχος μας όσο και ως το κύριο κίνητρο για μεταρρυθμίση. Όπως τόνισα παντού, η πρόοδος στην πορεία προς την ΕΕ εξαρτάται από τη δέσμευση για μεταρρυθμίσεις στο εσωτερικό της χώρας στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου και της περιφερειακής συνεργασίας.

Συνοδεύουμε τη στρατηγική μας με διαθέσιμα εργαλεία εξωτερικής πολιτικής. Στο Κοσσυφοπέδιο έχουμε τη μεγαλύτερη μη στρατιωτική αποστολή, και είναι επιτυχημένη. Στη Βοσνία προσαρμόσαμε την ALTHEA, καθώς η κατάσταση σταθεροποιήθηκε, και αναπτύξαμε πρόγραμμα κατάρτισης. Προωθούμε δυναμικά το ευρωπαϊκό μήνυμα ενόψει των εκλογών του Οκτωβρίου. Σε ολόκληρη την περιοχή, σημειώνουμε πρόοδο όσον αφορά την ελευθέρωση των θεωρήσεων και τις επαφές σε επίπεδο πληθυσμών.

Έτσι, η στρατηγική μας για τα Βαλκάνια είναι αυτό που θα έπρεπε: στρατηγική ως προς τους στόχους της, πολυδιάστατη ως προς τα μέσα και προσαρμοσμένη ως προς την υλοποίηση.

Το δεύτερο παράδειγμα είναι το Κέρας της Αφρικής. Υπογραμμίζει την αλληλεπίδραση της ευθραυστότητας, της φτώχειας, του ανταγωνισμού ως προς τους πόρους, συμπεριλαμβανομένου του νερού, με την πειρατεία, την τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα. Η μόνη πιθανή απάντηση είναι ολοκληρωμένη προσέγγιση, και αυτό ακριβώς κάνουμε. Η ναυτική μας επιχείρηση Atalanta χαιρέτιστηκε ευρέως ως επιτυχία. Το επόμενο βήμα μας είναι να αναπτύξουμε περαιτέρω τις επιλογές μας για τη μεταφορά υπόπτων πειρατών για δίωξη στην περιοχή. Προσθέτουμε

εκπαιδευτική αποστολή για την ΟΜΚ (ομοσπονδιακή μεταβατική κυβέρνηση) στη Σομαλία, η οποία προγραμματίζεται να αναπτυχθεί την άνοιξη. Με τη χρήση του μέσου σταθερότητας, χρηματοδοτούμε συνοδευτικά μέτρα, προκειμένου να δημιουργήσουμε ικανότητες, να εκπαιδύσουμε τις ναυτιλιακές αρχές και να σημειώσουμε πρόοδο στο μακροπρόθεσμο αναπτυξιακό έργο στην Υεμένη και τη Σομαλία σχετικά με τη φτώχεια, τον αναλφαριθμητισμό και την υγεία.

Η παρέμβασή μας στη Γεωργία ακολουθεί το ίδιο μοτίβο. Όταν μια παγωμένη σύγκρουση μετατράπηκε σε ανοικτή σύγκρουση τον Αύγουστο του 2008, ανταποκριθήκαμε αμέσως. Λάβαμε την πρωτοβουλία σε διεθνές επίπεδο, διαπραγματευτήκαμε εκχειρίρα και συγκροτήσαμε σε χρόνο ρεκόρ αποστολή επιτήρησης αποτελούμενη από 300 μέλη. Έκτοτε, προσπαθούμε με όλα τα κοινοτικά μέσα και τα μέσα που μας παρέχει η ΚΠΑΑ να αποτρέψουμε την επιστροφή στη βία και να οικοδομήσουμε τη σταθερότητα στη Γεωργία και σε όλη την περιοχή.

Μαζί με τον ΟΗΕ και τον ΟΑΣΕ, έχουμε τεθεί επικεφαλής των συνομιλιών της Γενεύης, του μοναδικού φόρουμ στο οποίο συναντώνται όλοι οι ενδιαφερόμενοι. Διοργανώσαμε διάσκεψη δωρητών για την ανοικοδόμηση και την οικονομική στήριξη στη Γεωργία και συμπεριλάβαμε τη Γεωργία –μαζί με την Αρμενία και το Αζερμπαϊτζάν– στην ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας. Εξακολουθούμε να προωθούμε αυτές τις μεταρρυθμίσεις και στενότερους δεσμούς. Εργαζόμαστε για την ελευθέρωση του εμπορίου και των θεωρήσεων και στηρίζουμε μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης για να ξαναχτίσουμε τους δεσμούς με τις αποσχισθείσες δημοκρατίες.

Υπάρχουν και άλλες εκκρεμότητες σε σχέση με τη Γεωργία, και έχουμε πλήρη ατζέντα, όταν συζητούμε το θέμα αυτό με τη Ρωσία, όπως έκανα πριν από 10 μόλις ημέρες με τον Sergey Lavrov. Σε αυτήν την περίπτωση, καταδείξαμε τι μπορεί να κάνει η ΕΕ, όταν κινητοποιήσουμε πλήρως τα μέσα που διαθέτουμε. Αυτοί με τους οποίους συνεργαστήκαμε αυτές τις απίστευτα πυρετώδεις εβδομάδες μου είπαν ότι αυτά που έγιναν στην υπόθεση αυτή ήταν εξαιρετικά. Επομένως, χρειαζόμαστε ισχυρότερες δομές, περισσότερη ευελιξία και καλύτερη προετοιμασία, αν θέλουμε η Γεωργία να αποτελέσει σημείο αναφοράς της δράσης μας στο μέλλον.

Θα επανέλθω στην κοινή πολιτική μας ασφάλειας και άμυνας και θα πω ότι συμφωνώ με τις γενικές γραμμές της έκθεσης Danjean σχετικά με το πόσο σημαντικές είναι οι αποστολές μας. Σώζουν ζωές, δημιουργούν τον χώρο όπου η λειτουργική πολιτική μπορεί να εφαρμοστεί στην πράξη και σημαίνουν ότι η Ευρώπη μπορεί να αξιοποιήσει όλα τα μέσα δύναμής της για να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της.

Θεωρώ ότι είναι εντυπωσιακό το πόσο έχουμε προχωρήσει τα δέκα τελευταία χρόνια. Περισσότεροι από 70.000 άνδρες και γυναίκες έχουν χρησιμοποιηθεί σε περισσότερες από 20 αποστολές στη διάρκεια αυτής της περιόδου. Ασκούμε τη διαχείριση κρίσεων με ευρωπαϊκό τρόπο, με ολοκληρωμένη προσέγγιση βασιζόμενη στο διεθνές δίκαιο και σε συμφωνίες και σε στενή συνεργασία με τους κύριους εταίρους μας. Συνεργαζόμαστε καλά με το ΝΑΤΟ στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και κατά μήκος των ακτών της Σομαλίας. Στο Κοσσυφοπέδιο και το Αφγανιστάν είναι δυσκολότερο λόγω των πολιτικών ζητημάτων. Πρέπει να επιτύχουμε, και, για τον λόγο αυτό, συνεργάζομαι με τον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ για να βελτιώσουμε τις σχέσεις ΕΕ-ΝΑΤΟ σε πρακτικούς τομείς και να δημιουργήσουμε θετικό κλίμα. Ας δούμε πώς μπορούμε να αναπτύξουμε τις σχέσεις μας από πρακτικής απόψεως. Ο ΟΗΕ είναι ένας άλλος σημαντικός εταίρος. Υπάρχουν πολλά καλά παραδείγματα συνεργασίας της ΕΕ με τον ΟΗΕ επιτόπου – η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, το Τσαντ και, πράγματι, το Κοσσυφοπέδιο. Προσφάτως, κατορθώσαμε να γνωριστούμε καλύτερα, αλλά μπορούμε και πρέπει να ενισχύσουμε αυτήν τη συνεργασία εστιαζόμενοι σε τομείς όπως ο σχεδιασμός και η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.

Στην έκθεση Danjean, και γενικότερα, εγείρεται το ερώτημα αν είναι καιρός να αποκτήσει η ΕΕ τα μόνιμα επιχειρησιακά αρχηγεία της. Πρόκειται για σοβαρό ζήτημα, και απαιτείται σοβαρή συζήτηση. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι χρειαζόμαστε ένα αρχηγείο ικανό να σχεδιάζει και να διεξάγει στρατιωτικές επιχειρήσεις. Το ερώτημα είναι αν το υπάρχον σύστημα, το οποίο στηρίζεται στο SHAPE ή στα εθνικά αρχηγεία, είναι ο αποτελεσματικότερος τρόπος, ή αν κάτι άλλο είναι καλύτερο.

Αρκετά συχνά βρισκόμαστε να προσεγγίζουμε το θέμα αυτό από άποψη δομών. Νομίζω ότι πρώτα πρέπει να αναλύσουμε ποιες λειτουργίες χρειάζεται να ασκούμε. Φρονώ ότι τρεις είναι οι κύριες λειτουργίες από τις οποίες πρέπει να ρέουν οι αποφάσεις: πρώτον, η ικανότητα σχεδιασμού και διεξαγωγής στρατιωτικών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένου του εκ των προτέρων σχεδιασμού, και η ικανότητα ταχείας αντίδρασης, όταν συντρέχει ανάγκη· δεύτερον, η ικανότητα ανάπτυξης συντονισμού πολιτικών και στρατιωτικών μέσων με πιο διαρθρωμένο τρόπο, ώστε να μεγιστοποιηθεί η ικανότητά μας· και, τρίτον, η ικανότητα σύναψης δεσμών με άλλους, προκειμένου να βελτιστοποιηθεί ο γενικός συντονισμός και αυτό που αποκαλούμε αόριστα «διεθνής κοινότητα». Αν χρησιμοποιήσουμε αυτήν την ανάλυση ως σημείο εκκίνησης για τις συζητήσεις μας, θα πρέπει να είμαστε σε θέση να βρούμε κοινούς τόπους και να κινηθούμε προς τα εμπρός για να αποφασίσουμε τι πρέπει να κάνουμε.

Η έκθεση ζητεί επίσης την καθιέρωση Συμβουλίου Άμυνας, ιδέα που γνωρίζω ότι έχει διατυπωθεί εδώ και καιρό. Η επόμενη συνάντηση τον Απρίλιο θα ακολουθήσει την καθιερωμένη πρακτική, αλλά στην άτυπη συνάντηση των

υπουργών Άμυνας προέκυψε συναίνεση βάσει της πρότασής μου να διεξάγονται τα Συμβούλια Εξωτερικών Υποθέσεων με σύνθεση υπουργών Άμυνας. Αυτό θα έδινε τη δυνατότητα στους υπουργούς Άμυνας να συγκεντρωθούν και να λάβουν αποφάσεις, λόγω χάρη, αναφορικά με την ανάπτυξη ικανοτήτων.

Η τελευταία παρατήρησή μου αφορά την πρόταση δημιουργίας δύναμης πολιτικής προστασίας. Ας ξεκινήσουμε με την άσκηση αξιοποίησης των εμπειριών της Αϊτής, η οποία είναι τώρα σε εξέλιξη. Έπειτα ας εφαρμόσουμε το πνεύμα της Λισαβόνας και ας δούμε τι επιλογές έχουμε για να κινητοποιήσουμε τα στοιχεία των κρατών μελών μαζί με τα ευρωπαϊκά μέσα και να στηρίξουμε είτε τον ΟΗΕ είτε το Γραφείο Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων (ΟΧΗΑ), ή για να δράσουμε ως ΕΕ. Τα συνθήματα πρέπει να μεγιστοποιούν τις συνέργειες και να αποφεύγουν τους «σκληρούς» ή τεχνητούς διαχωρισμούς ως προς τον τρόπο που χειριζόμαστε τις ευρωπαϊκές εσωτερικές και εξωτερικές κρίσεις.

Επιτρέψτε μου, τέλος, να στραφώ στο ζήτημα της μη διάδοσης, με δεδομένο την προφορική ερώτηση που ετέθη. Θέλω να αναφέρω εν συντομία τα δύο σημαντικότερα στοιχεία: πρώτον, τη διάσκεψη αναθεώρησης της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, η οποία θα λάβει χώρα τον Μάιο στη Νέα Υόρκη. Θα συμμετάσχω με σκοπό να διασφαλίσω ότι θα υπάρξει επιτυχής έκβαση. Ας μην γελιόμαστε: το όλο σύστημα της μη διάδοσης που βασίζεται σε συνθήκη, με τη Συνθήκη για τη μη διάδοση ως ακρογωνιαίο λίθο, δέχεται αυξανόμενες πιέσεις. Για να αντιδράσουμε, πρέπει να είμαστε σε θέση να συμβάλουμε με τον τρόπο μας: στην πρόσβαση σε ειρηνικές χρήσεις πυρηνικής ενέργειας, ειδικότερα, για τις αναπτυσσόμενες χώρες, αποφεύγοντας παράλληλα τους κινδύνους διάδοσης, και αυτό συμπεριλαμβάνει τις εργασίες για τις πολυμερείς προσεγγίσεις του κύκλου πυρηνικού καυσίμου – νομίζω ότι 84 χώρες έχουν ωφεληθεί από προγράμματα βοήθειας της ΕΕ· με την πρόοδο όσον αφορά τον πυρηνικό αποπλισμό – πολιτικά, αυτό είναι θεμελιώδες για τη δημιουργία εποικοδομητικού κλίματος και αντιμετωπίζοντας περιφερειακές κρίσεις διάδοσης, ειδικότερα με το Ιράν, που θα μπορούσε να εκτροχιάσει τη διάσκεψη.

Όπως γνωρίζετε, η ΕΕ ηγείται των προσπάθειών για την ανεύρεση διπλωματικών λύσεων. Στηρίζουμε πλήρως τη διαδικασία του Συμβουλίου Ασφαλείας για περαιτέρω περιοριστικά μέτρα, αν –όπως σίγουρα συμβαίνει σήμερα– το Ιράν συνεχίσει να αγνοεί τις υποχρεώσεις του.

Δεύτερον, υπάρχει η διάσκεψη κορυφής για την πυρηνική ασφάλεια του Προέδρου Obama. Συμμεριζόμαστε τον στόχο της διάσκεψης, ήτοι την ενίσχυση της ασφάλειας των πυρηνικών υλικών και την αποτροπή των τρομοκρατών από το να αποκτήσουν πρόσβαση. Γνωρίζω ότι η ΕΕ παρέχει στήριξη στον ΔΟΑΕ από το 2004 για να βοηθήσει τις χώρες σε αυτόν τον τομέα και θα συνεχίσει να το κάνει.

Τέλος, επιτρέψτε μου να επανέλθω στο σημείο από το οποίο ξεκίνησα. Η ζήτηση για ευρωπαϊκή καθολική δέσμευση είναι τεράστια. Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι η προσφορά ικανοποιεί τη ζήτηση. Η Συνθήκη της Λισαβόνας μας δίνει αυτήν την ευκαιρία. Πρέπει να ενεργούμε σύμφωνα με το γράμμα και το πνεύμα της συνθήκης, χωρίς να λησμονούμε για ποιους λόγους οι ευρωπαίοι ηγέτες διαπραγματεύτηκαν τη συνθήκη σε πρώτη φάση. Φρονώ πως ο λόγος ήταν σαφής: για να οικοδομήσουν πιο ισχυρή, πιο δυναμική και πιο σίγουρη ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική στην υπηρεσία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γνωρίζω ότι πολλοί βουλευτές συμμερίζονται αυτόν τον στόχο, και υπολογίζω στη στήριξή σας για να διασφαλίσουμε ότι θα συμβεί.

Nadezhda Neynsky, συντάκτρια γνωμοδότησης της Επιτροπής Προϋπολογισμών. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να συχαρώ την κ. Ashton για την ενθαρρυντική της δήλωση.

Την ίδια στιγμή, ως συντάκτρια της γνωμοδότησης της Επιτροπής Προϋπολογισμών για την ΚΕΠΠΑ, θέλω επίσης να τονίσω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό να δρομολογήσει έλεγχο των σημερινών και των παλαιών επιχειρήσεων της ΚΕΠΠΑ και των πολιτικών αποστολών της ΚΠΑΑ, ώστε να προσδιοριστούν τα δυνατά σημεία και οι αδυναμίες τους. Με αυτόν τον τρόπο, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα γίνει πιο αποτελεσματική στην παροχή ασφάλειας, θα αυξήσει την αυτονομία της και θα κάνει πιο συνετή χρήση του σχετικού προϋπολογισμού, ο οποίος, δυστυχώς, εξακολουθεί να χρηματοδοτείται ανεπαρκώς.

Ιωάννης Κασουλίδης, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είναι τρομακτικό να φανταζόμαστε μια πυρηνική συσκευή, μικρή στο μέγεθος αλλά δυνητικά θανατηφόρα για εκατομμύρια ανθρώπους, να πέφτει στα χέρια τρομοκρατών. Μερικά χρόνια πριν θα λέγαμε ότι κάτι τέτοιο ήταν εξαιρετικά απίθανο. Αυτό δεν μπορούμε να το πούμε πλέον.

Χώρες όπως το Ιράν και η Βόρεια Κορέα είναι στη διαδικασία απόκτησης ή έχουν την ικανότητα να αποκτήσουν ένα πυρηνικό όπλο. Λέγεται ότι ένας επιστήμονας από το Πακιστάν πούλησε τεχνολογία στο Ιράν, και η Βόρεια Κορέα κάνει εμπόριο πυρηνικών υλικών. Κανείς δεν διαφωνεί με την προοπτική να αποκτήσει το Ιράν πυρηνική ενέργεια για ειρηνικούς σκοπούς, αλλά η υπομονή μας έχει αρχίσει να εξαντλείται, αν το Ιράν προσπαθεί να κερδίσει χρόνο στον διάλογο με τους 5+1, τον οποίο στηρίζουμε.

Η διττή προσέγγιση και η προετοιμασία ευφών, στοχοθετημένων κυρώσεων από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ είναι δικαιολογημένες. Η διάδοση των πυρηνικών όπλων βρίσκεται σε τέτοιο κρίσιμο σημείο, ώστε οδήγησε προσωπικότητες όπως ο Henry Kissinger να δηλώσουν ότι μόνο η επιδίωξη της ολικής εξάλειψης θα διασφαλίσει τη μη διάδοση και την παγκόσμια ασφάλεια.

Επομένως, στηρίζουμε μια διεθνή συνθήκη για την προοδευτική εξάλειψη των πυρηνικών όπλων, την ανάσχεση της παραγωγής σχάσιμων υλικών, επισπεύδοντας τη Συνθήκη για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών, τη μείωση των πυρηνικών κεφαλών, τη Συνθήκη για τη μείωση και τον περιορισμό των στρατηγικών επιθετικών όπλων (START) κλπ., φέρνοντας τη μεταχείριση των πυρηνικών καυσίμων υπό τον έλεγχο του ΔΟΑΕ και ενισχύοντας την εντολή και τις εξουσίες ελέγχου του.

Adrian Severin, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ελπίζω ότι συμφωνούμε ως προς το γεγονός ότι χρειαζόμαστε προορατική εξωτερική πολιτική η οποία θα καθοδηγείται από τους ευρωπαϊκούς κοινούς στόχους μας και θα βασίζεται στις κοινές αξίες μας. Η πολιτική αυτή πρέπει να αναγνωρίζει τον αδιαίρετο χαρακτήρα της ασφάλειας στον παγκοσμιοποιημένο κόσμο, καθώς αποτελεί πηγή αλληλεγγύης ενδιαφέροντος.

Μια τέτοια πολιτική απαιτεί και προϋποθέτει ένα επαρκές θεσμικό μέσο. Συνεπώς, οι προτεραιότητες είναι σαφείς, και χαίρομαι που βλέπω ότι οι προτεραιότητες που θα αναφέρω ταυτίζονται με αυτές της κ. Ashton. Αποτελεσματική Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, δυναμική πολιτική γειτονίας, ιδεαλιστική πολιτική διεύρυνσης, καλά διαρθρωμένες εταιρικές σχέσεις με τους στρατηγικούς παράγοντες, τόσο παραδοσιακούς όσο και αναδυόμενους, αποτελεσματική στρατηγική για την αντιμετώπιση των παγκοσμίων προκλήσεων, που είναι η ενεργειακή ασφάλεια, η μη διάδοση, η μετανάστευση, το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα, η διεθνική έκφραση φτώχειας, οι πολιτιστικές συγκρούσεις και ούτω καθεξής.

Όσον αφορά την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, χρειαζόμαστε έναν θεσμό που πρέπει να εδράζεται όχι μόνο στην αρχή της πολιτικής και δημοσιονομικής ευθύνης αλλά και στην αρχή της αποτελεσματικότητας. Δεν πρέπει να δημιουργήσουμε μια υπηρεσία η οποία θα διατηρεί τον παλιό εθνικό ανταγωνισμό ή την παρούσα γραφειοκρατική δομή. Ο δикέφαλος επικεφαλής των ευρωπαϊκών εξωτερικών δράσεων πρέπει να φορά πάντοτε δύο καπέλα, εξασφαλίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την ενότητα της υπηρεσίας και τη συνεκτικότητα της δράσης της.

Όσον αφορά την εξωτερική πολιτική γειτονίας, χρειαζόμαστε μια προσέγγιση που δεν θα αποκλείει τη Ρωσία και την Τουρκία. Αναφορικά με τον Εύξεινο Πόντο, πρέπει να κινηθούμε από τη συνέργεια στη στρατηγική. Στο θέμα των παγωμένων συγκρούσεων, χρειαζόμαστε περιφερειακές πρωτοβουλίες και μηχανισμούς περιφερειακής συνεργασίας και ασφάλειας βάσει διεθνών εγγυήσεων.

Όσον αφορά την παγκόσμια ασφάλεια, χρειαζόμαστε νέο διακανονισμό που θα αντικατοπτρίζει τη νέα πραγματικότητα μετά τον διπολισμό. Πρέπει να προάγουμε τις αξίες μας στον κόσμο αλλά με κοσμικό τρόπο και όχι ως νέοι σταυροφόροι.

Θεωρώ ότι αυτές και πολλές άλλες είναι οι προτεραιότητές μας που περιγράφουν έναν ηράκλειο άδλο. Ας συνεργαστούμε –Κοινοβούλιο, Επιτροπή και Συμβούλιο– για να πραγματοποιήσουμε αυτόν τον άδλο.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, Ύπατε Εκπρόσωπε/Αντιπρόεδρε της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι, κυρία Ashton, επιτρέψτε μου καταρχάς να σας καλωσορίσω και να πω πως ελπίζω ειλικρινά ότι η εξαιρετική και δυναμική παρουσία σας σήμερα εδώ θα προαναγγείλει το τέλος μιας ιδιαίτερα δύσκολης περιόδου για όλους μας, η οποία ξεκίνησε τον Νοέμβριο, όταν έληξε η προηγούμενη θητεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Αν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε ένα πράγμα, είναι αυτό: πραγματικά δεν έχουμε περιθώριο για τέτοιες μακρές περιόδους αναποφασιστικότητας. Από το τέλος του Νοέμβρη μέχρι και πολύ πρόσφατα, η ΕΕ ήταν σαν να είχε εξαφανιστεί από την παγκόσμια σκηνή –και λυπάμαι πολύ που το λέω– ή είχε φτάσει πολύ κοντά στο σημείο αυτό. Θα επαναλάβω ότι δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να συμβεί αυτό υπό οιοδήποτε συνθήκες. Γιατί, προφανώς, ο κόσμος δεν πρόκειται να μας περιμένει. Παραθέσατε κάποια μεγέθη που το δείχνουν ξεκάθαρα. Ωστόσο, υπήρξαμε επίσης μάρτυρες σειράς γεγονότων που το έδειξαν επίσης καθαρά: οι φυσικές καταστροφές που συνεχίζουν να συμβαίνουν, οι τρομερές επιθέσεις που συνεχίζουν να συμβαίνουν, το γεγονός ότι ορισμένες κυβερνήσεις στη Μέση Ανατολή, παρόλο που είναι δημοκρατικές, έλαβαν αποφάσεις οι οποίες παρακάλυσαν σοβαρά την ειρηνευτική διαδικασία, ή ό,τι έχει απομείνει από αυτή, και ούτω καθεξής. Χρειαζόμαστε, επομένως, έναν Ύπατο Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής που θα είναι σε θέση να παρίσταται επιτόπου και όχι μόνο στα ευρωπαϊκά κέντρα λήψης αποφάσεων, αλλά και στα κέντρα αποφάσεων σε άλλα μέρη του κόσμου. Τόσο εσείς όσο και εμείς γνωρίζαμε ότι αναλαμβάνατε ένα σχεδόν αδύνατο καθήκον. Σας θαυμάζω που το αναλάβατε. Υποσχεθήκαμε να σας στηρίξουμε σε αυτό. Μας χαροποίησε η ακρόαση της ομιλίας σας σήμερα και η σθεναρή δήλωσή σας για την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, την οποία χρειαζόμαστε όλοι μας τόσο απεγνωσμένα. Αν υπάρχει κάποιος που εξακολουθεί να επιθυμεί να θέσει τέρμα σε αυτό που οι Άγγλοι αποκαλούν turf wars –η

μία πλευρά μάχεται με γάντια και η άλλη χωρίς– τότε είμαι σίγουρη ότι, αν συνεργαστούμε όλοι, θα μπορέσουμε να προετοιμαστούμε αποτελεσματικά για αυτά που μας περιμένουν. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Franziska Katharina Brantner, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, κυρίες και κύριοι, βαρόνη Ashton, ακούσαμε με προσοχή όσα είπατε. Δυστυχώς, πρέπει να παρατηρήσουμε ότι θα χρειαστεί ενδεχομένως να περιμένουμε αρκετό καιρό για να αναπτύξετε σχέδια για συγκεκριμένα μελλοντικά έργα από την πραγματεία σας περί των αρχών σας, την οποία θεωρούμε ότι μπορούμε πράγματι να στηρίξουμε.

Επιτρέψτε μου να πω λίγα λόγια για την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, ωστόσο, σχετικά με την οποία προσδοκούμε πραγματικά να ακούσω κάτι πιο χειροπιαστό από εσάς. Είπατε επανειλημμένα ότι το ζητούμενο είναι η συνεκτικότητα, η οποία είναι απαραίτητη. Σε πολλές περιπτώσεις χρειαζόμαστε κοινά σχέδια και προγράμματα από την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και την Επιτροπή. Όποιος υποστηρίζει ότι πρέπει να αφεθούν στη Γραμματεία της Επιτροπής και του Συμβουλίου πολυάριθμοι τομείς πολιτικής πρέπει να είναι ειλικρινής και να παραδεχθεί ότι στηρίζει την υπάρχουσα κατάσταση, το σύστημα που καθιερώθηκε από τη Συνθήκη της Νίκαιας.

Για εμάς, ένα σημαντικό πρώτο σημείο είναι ο βαθμός στον οποίο μπορούμε να επιτύχουμε πλειοψηφία επί όλων των ζητημάτων που σχετίζονται με την πολιτική πρόληψη κρίσεων, την πολιτική διαχείριση κρίσεων και την ανοικοδόμηση. Κατά την άποψή μας, όλο αυτό αφορά τις πτυχές που καλύπτει ο όρος «οικοδόμηση της ειρήνης», δηλαδή την πρόληψη συγκρούσεων, την έγκαιρη προειδοποίηση, τη μεσολάβηση για τη διευθέτηση των διενέξεων, τη συμφιλίωση και τη μεσοβραχυπρόθεσμη σταθεροποίηση. Χρειαζόμαστε αντίστοιχη οργανωτική μονάδα για αυτόν τον σκοπό και, επομένως, προτείνουμε τη δημιουργία «υπηρεσιών διαχείρισης κρίσεων και οικοδόμησης της ειρήνης». Θα ήθελα, ως εκ τούτου, να σας ρωτήσω ποια είναι η θέση σας για τη δημιουργία τέτοιας υπηρεσίας. Σε αυτό το σημείο, θέλω επίσης να τονίσω πραγματικά ότι στηρίζουμε την ενσωμάτωση τόσο του προϋπολογισμού για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) όσο και του μέσου σταθερότητας στην Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, αλλά όχι ως μέρος της Διεύθυνσης διαχείρισης κρίσεων και σχεδιασμού (CMPD), υπαγόμενο σε αυτήν, αλλά ως νέα δομή, την οποία ελπίζω ότι θα δημιουργήσετε. Θα ήθελα να ακούσω τη θέση σας επ' αυτού.

Ένα δεύτερο σημείο που είναι σημαντικό για εμάς είναι η σύνδεση μεταξύ των παραδοσιακών τομέων της εξωτερικής πολιτικής και νέων τομέων όπως η ενεργειακή πολιτική, η κλιματική πολιτική, η δικαιοσύνη και οι εσωτερικές υποθέσεις. Τι δομές σχεδιάζετε, ώστε να δώσετε στην Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης συστηματική πρόσβαση σε αυτά τα παγκόσμια πεδία πολιτικής της ΕΕ και των κρατών μελών της;

Υπάρχει ακόμη ένα σημείο που είναι σημαντικό για εμάς: η Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης πρέπει να είναι μια σύγχρονη υπηρεσία με ισορροπημένη πολιτική στελέχωσης. Αυτήν την εβδομάδα εορτάσαμε την 8η Μαρτίου. Είναι, συνεπώς, απολύτως σαφές ότι πιστεύουμε πως τα δικαιώματα των γυναικών πρέπει να είναι σταθερά προοδεδμένα στην υπηρεσία αυτή, και ότι οι γυναίκες πρέπει να συμμετέχουν σε αυτήν. Βαρόνη Ashton, ομάδα γυναικών βουλευτών του ΕΚ σας έστειλε επιστολή για να σας ζητήσει να διασφαλίσετε ότι τα ψηφίσματα 1325 και 1820 του ΟΗΕ θα εφαρμοστούν εξαρχής στις θεσμικές δομές της υπηρεσίας. Επομένως, η ερώτησή μου εν προκειμένω είναι: ποια είναι τα σχέδιά σας σχετικά με το θέμα αυτό;

Όπως προείπα, έχετε τη στήριξή μας όσον αφορά τη δημιουργία ισχυρής, κοινής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης. Αναμένω με μεγάλο ενδιαφέρον τις απαντήσεις σας.

Charles Tannock, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η Συνθήκη της Λισαβόνας είναι τώρα μια νομική πραγματικότητα στη διεθνή τάξη, παρά το γεγονός ότι στερείται δημοκρατικής νομιμότητας, επειδή οι περισσότεροι πολίτες της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των πολιτών της Βρετανίας, δεν κατάφεραν να εξασφαλίσουν τη διενέργεια δημοψηφίσματος. Εντούτοις, η Ομάδα ECR και οι βρετανοί Συντηρητικοί είναι προσηλωμένοι στη θετική παρέμβαση και στην επίτευξη προόδου εντός του νέου θεσμικού πλαισίου.

Θα θέλαμε να δούμε παρόμοια προσέγγιση από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή. Είναι άκρως ειρωνικό, κατά την άποψή μου, ότι η πρώτη σημαντική θεσμική εξέλιξη στο πλαίσιο της Λισαβόνας, ήτοι η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, απειλεί να ωθήσει εκ νέου την ΕΕ στην ενδοσκόπηση και τους διαξιφισμούς που υποτίθεται ότι θα εξάλειφε η Συνθήκη της Λισαβόνας. Αναμφίβολα, η δημιουργία της ΕΥΕΔ πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης και συναίνεσης σχετικά με το ποιος κάνει τι καλύτερα, αλλά τα στοιχεία εξωτερικής πολιτικής της ΚΕΠΠΑ πρέπει να παραμείνουν σταθερά στο Συμβούλιο.

Ωστόσο, χρειαζόμαστε επίσης ισχυρή ηγεσία – κάτι για το οποίο δίνει θεωρητικά τη δυνατότητα η Συνθήκη της Λισαβόνας– για να διαμορφώσουμε μακροχρόνιο όραμα για τη διπλωματία της Ευρώπης στον κόσμο. Προσβλέπουμε σ' εσάς, κυρία Υπάτε Εκπρόσωπε, για να λάβετε την πρωτοβουλία και να διεκδικήσετε την εξουσία και την ηγεσία που σας παρέχει η συνθήκη, να βάλετε τάξη στα πράγματα, αν χρειαστεί, και να χαρτογραφήσετε την πορεία που πρέπει να ακολουθήσουμε. Θα σας στηρίξουμε στις προσπάθειές σας, αν δείξετε ότι μπορείτε να αρθείτε στο ύψος αυτής της τρομερής πρόκλησης.

Η ΕΕ είχε πολλά χρόνια για να επεξεργαστεί την ιδέα αυτής της υπηρεσίας, επομένως αυτή η σύγχυση και ο δισταγμός που βλέπουμε επί του παρόντος δεν δικαιώνουν τις φιλοδοξίες της ΕΕ να διαδραματίσει παγκόσμιο ρόλο στην εξωτερική πολιτική μέσω της ΚΕΠΠΑ.

Υπάρχουν και πιο γενικά σημεία. Η έκθεση Albertini, την οποία στηρίζω θερμά, καθορίζει τις προτεραιότητες της Ένωσης στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και επιδοκιμάζει τις φιλοδοξίες των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων, ιδίως της Κροατίας, της Μακεδονίας και του Μαυροβουνίου –για το οποίο είμαι εισηγητής– για ένταξη στην ΕΕ.

Όμως, η έκθεση αναφέρει επίσης τη διατλαντική συμμαχία και το ΝΑΤΟ, τα οποία πιστεύουμε ότι είναι οι ακρογωνιαίοι λίθοι της εξωτερικής πολιτικής ασφάλειας της ΕΕ. Υπογραμμίζει ορθώς την ευθύνη της ΕΕ για την επίλυση των παγωμένων συγκρούσεων, ιδίως στην Υπερδνειστερία και το Ναγκόρνο-Καραμπάχ στην άμεση γειτονιά μας, και τις καλές σχέσεις με την Ουκρανία.

Τέλος, η Ταϊβάν αναφέρεται επίσης ως σημαντικός εταίρος της ΕΕ, και πρέπει επίσης να της δοθεί η δυνατότητα να συμμετέχει πλήρως και ενεργά στους διεθνείς οργανισμούς, σύμφωνα με την πολιτική της ΕΕ και την πολιτική για «μία Κίνα».

Willy Meyer, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL.* – (ES) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, ο κ. Albertini γνωρίζει ήδη τους λόγους για τους οποίους η Ομάδα μου καταθέτει άποψη της μειοψηφίας στην έκθεση για την εξωτερική πολιτική, την πολιτική ασφάλειας και άμυνας. Ο βασικός λόγος που το κάνουμε, βαρόνη Ashton, είναι ότι καταλήξαμε σε συμπέρασμα. Στις χώρες που μας περιβάλλουν, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι πολιτικές ασφάλειας και άμυνας δεν έχουν καμία σχέση σήμερα με την υπεράσπιση του εδάφους: η πολιτική ασφάλειας είναι τώρα προέκταση της εξωτερικής πολιτικής.

Πιστεύουμε ότι ο πρωταρχικός στόχος της εξωτερικής πολιτικής πρέπει να είναι η επίτευξη αφοπλισμού σε διεθνές επίπεδο: μηδενικός οπλισμός, χρήση ρεαλιστικών πολιτικών που ανταποκρίνονται στις τρέχουσες αιτίες της ανασφάλειας στον κόσμο.

Τα κύρια όπλα μαζικής καταστροφής στον σημερινό κόσμο είναι η πείνα και η φτώχεια. Πρόκειται για όπλα που δεν μπορούμε να πολεμήσουμε χρησιμοποιώντας στρατιωτική δύναμη. Πιστεύουμε, συνεπώς, ότι, βάσει αυτής της λογικής, πρέπει να δεσμευτούμε σε μεταβατικό σύστημα ασφαλείας που θα επιτρέψει τη σταδιακή αποστρατιωτικοποίηση όλης της ασφάλειας στον κόσμο. Προφανώς δεν συμφωνούμε με την προοπτική σύνδεσης της Ένωσης με το ΝΑΤΟ, μεταξύ άλλων, διότι η στρατηγική του ΝΑΤΟ συνίσταται στην επιλογή να δοθεί στρατιωτική απάντηση σε ανασφάλειες όπως το οργανωμένο έγκλημα και η τρομοκρατία, τα οποία δεν υπήρξαν ποτέ θέματα στρατιωτικής αντίδρασης.

Πιστεύω ότι αυτή η αυξανόμενη στρατιωτικοποίηση απαιτεί από τα κράτη μέλη να έχουν όλο και πιο ισχυρές βιομηχανίες όπλων και να δαπανούν περισσότερα σε όπλα. Είμαστε στο ύψιστο επίπεδο μας από άποψη πολιτισμού και από άποψη όπλων, πολύ περισσότερο από ό,τι στον Ψυχρό Πόλεμο, που απέχει πολύ από τις ρεαλιστικές πολιτικές προς την κατεύθυνση της αποστρατιωτικοποίησης.

Όχι, ούτε η τρομοκρατία ούτε το οργανωμένο έγκλημα πρέπει να αποτελούν στρατιωτικούς στόχους. Πρέπει να αποτελούν στόχους για την αστυνομία, τις διεθνείς δικαστικές υπηρεσίες, τις υπηρεσίες πληροφοριών, για να οδηγούνται οι εγκληματίες ενώπιον της δικαιοσύνης, αλλά δεν πρέπει να αποτελούν τον στόχο στρατιωτικής αντίδρασης.

Ως εκ τούτου, δεν συμφωνούμε με αυτήν τη στρατιωτική εστίαση. Δεν συμφωνούμε με την ύπαρξη στρατιωτικών βάσεων των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν το θέλουμε αυτό για κανένα κράτος, δεν θέλουμε κανένα ισχυρό κράτος να χρησιμοποιεί στρατιωτική δύναμη στον κόσμο και, ως εκ τούτου, πιστεύουμε ότι ο σεβασμός του διεθνούς δικαίου είναι πολύ σημαντικός. Δεν συμφωνούμε με την αναγνώριση του Κοσσυφοπεδίου –δεν πιστεύουμε στην αναγνώριση κανενός κράτους που χρησιμοποιεί βία εκτός του διεθνούς δικαίου– διότι πιστεύουμε στο διεθνές δίκαιο και πιστεύουμε, συνεπώς, ότι η διαδικασία αποαποικιοποίησης της Δυτικής Σαχάρας θα έπρεπε να περιλαμβάνεται στην έκθεση. Ζητούμε επίσης, ασφαλώς, την απόσυρση των στρατευμάτων από το Αφγανιστάν, κάτι το οποίο, όπως αναγνωρίζει το ίδιο το ΝΑΤΟ κάθε εβδομάδα, προκαλεί τον θάνατο αθώων αμάχων. Δεν συμφωνούμε, συνεπώς, με την υιοθέτηση της οδού της στρατιωτικοποίησης.

Fiorello Provera, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD.* – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, βαρόνη Ashton, η πραγματικά εξαιρετική έκθεση του κ. Albertini περιέχει ένα εδάφιο το οποίο θεωρώ ότι έχει μεγάλη πολιτική σημασία: το μέρος που συνδέει το φαινόμενο της μετανάστευσης με την πολιτική συνεργασίας με αναπτυσσόμενες χώρες.

Θα ήταν αδιανόητο να επιχειρήσει κανείς να ελέγξει αυτές τις τεράστιες μεταναστευτικές ροές μόνο μέσω κατασταλτικών μέτρων και εσωτερικής πολιτικής. Η κατανομή των μεταναστών σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη μέλη δεν θα επίλυε ούτε αυτή το πρόβλημα. Αντιθέτως, θα ενθάρρυνε νέες αφίξεις. Μια καίρια αντίδραση για τον έλεγχο

των μεταναστευτικών φαινομένων είναι η ανάπτυξη πολιτικής συνεργασίας, η οποία θα συντονίζεται κατά προτίμηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο και θα αποσκοπεί όχι μόνο στην οικονομική πρόοδο, αλλά και στην κοινωνική και δημοκρατική πρόοδο. Η μετανάστευση πρέπει να είναι επιλογή και όχι αναγκαιότητα.

Προκειμένου αυτή η πολιτική συνεργασία να είναι αποτελεσματική και να φτάσει σε εκείνους που την χρειάζονται πραγματικά, είναι καίριας σημασίας να προωθήσουμε τη χρηστή τοπική διακυβέρνηση, χωρίς την οποία θα υπήρχε αναποτελεσματικότητα, διαφθορά, κατασπατάληση πόρων και ισχνά αποτελέσματα. Η εξασφάλιση τοπικής διακυβέρνησης και η συνεργασία των κυβερνήσεων είναι ο στόχος της εξωτερικής πολιτικής, και η συνεργασία πρέπει να γίνει σημαντικό μέσο της ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής: αυτό είναι το προσωπικό μου μήνυμα προς τη βαρόνη Ashton στο πλαίσιο ενός τομέα που μου είναι ιδιαίτερα προσφιλή, με άλλα λόγια του τομέα της συνεργασίας.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, το γεγονός ότι στη Συνθήκη της Λισαβόνας καθορίστηκαν μόνο πολύ αόριστοι στόχοι εξωτερικής πολιτικής επανέρχεται τώρα και εξακολουθεί να μας κατατρέχει. Ενδεχομένως θα πληρώσουμε επίσης το τίμημα για το γεγονός ότι, στο πρόσωπο της βαρόνης Ashton, έχουμε μια Ύπατη Εκπρόσωπο για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας η οποία δεν έχει καμία πραγματική εμπειρία από εξωτερική πολιτική και επιβλήθηκε στην Ένωση ως ο ελάχιστος κοινός παρανομαστής που μπόρεσαν τα κράτη μέλη να βρουν.

Αν μείνουμε σιωπηλοί σε όλα τα σημαντικά ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής, εμείς, οι Ευρωπαίοι, θα μπορέσουμε να επιτύχουμε εξίσου ελάχιστα με ομάδα διπλωματών που κλείνουν συμφωνίες σε όλο τον κόσμο, ενώ ακολουθούν διαφορετικές πορείες εξωτερικής πολιτικής.

Οι διαφωνίες σχετικά με μια Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης είναι κάτι που πραγματικά δεν μπορούμε να επιτρέψουμε. Αυτή η αναντίρρητα σημαντική νέα υπηρεσία δεν πρέπει να αφεθεί να καταρρεύσει, πάνω από τα κεφάλια των κρατών μελών, σε μια σφαίρα δραστηριοτήτων για ευρωκράτες.

Είναι ενδεχομένως καιρός να βρούμε τον δρόμο μας μέσα στις δυσχέρειες και να δημιουργήσουμε αυτήν την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και η ΕΕ να υψώσει ξανά τη φωνή της στον έξω κόσμο. Είναι επίσης καιρός η νέα Ύπατη Εκπρόσωπος να ενεργήσει με πιο ευαίσθητο τρόπο στα θέματα αυτά, όσον αφορά, για παράδειγμα, τη χρήση και των τριών γλωσσών εργασίας της Ένωσης –συμπεριλαμβανομένων των γερμανικών– στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης.

Πρέπει να αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την εμπειρία και τις καλές σχέσεις που έχουν τα επιμέρους κράτη μέλη με ορισμένες περιοχές. Σκεφτείτε, για παράδειγμα, την ιστορική εμπειρία της Αυστρίας με τα Δυτικά Βαλκάνια. Ενεργώντας με αυτόν τον τρόπο, πρέπει να είναι σαφές ότι η ασφάλεια της Ευρώπης περιφρουρείται όχι στο Hindu Kush αλλά στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ στα Βαλκάνια. Η ΕΕ πρέπει να πάψει να ενεργεί ως το προτεταμένο χέρι ή ως ο επικεφαλής χρηματοδότης του ΝΑΤΟ και των Ηνωμένων Πολιτειών. Τα ευρωπαϊκά κονδύλια δαπανώνται ασφαλώς καλύτερα στον FRONTEX απ' ό,τι στις ερήμους του Αφγανιστάν.

Catherine Ashton, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής και Ύπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να διατυπώσω ορισμένα σχόλια για τα ζητήματα και τις ερωτήσεις που ετέθησαν.

Στον κ. Κασουλίδη, για το ζήτημα της διάσκεψης αναθεώρησης της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, η επιτυχία της διάσκεψης αυτής είναι ζωτικής σημασίας. Πιστεύουμε ότι πρέπει να κάνουμε πρακτικά βήματα: πρέπει να τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών· η απαγόρευση παραγωγής σχάσιμων υλικών· η στήριξη για ειρηνικές χρήσεις της πυρηνικής ενέργειας, προκειμένου να βρεθούν ασφαλείς τρόποι να εξασφαλίσουμε ότι θα αποφύγουμε τη διάδοση –για παράδειγμα, οι συνεισφορές στην τράπεζα καυσίμων– και η στήριξη για πολύ ισχυρό και αποτελεσματικό ΔΟΑΕ. Πρέπει να εργαστούμε φυσικά ιδιαίτερος, όπως έχουμε πει, σε περιοχές όπως η Μέση Ανατολή, γεγονός που σημαίνει ότι πρέπει να συνεχίσουμε να ασκούμε πίεση στο Ιράν και να επιληφθούμε των ζητημάτων που εγείρονται εκεί.

Κύριε Severin, όσον αφορά την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και τις προτεραιότητες που εκφράσατε, βρισκόμαστε στην ίδια θέση – ακριβώς μάλιστα. Είναι πολύ σημαντικό για εμένα η Υπηρεσία να διέπεται από πολιτική και δημοσιονομική ευθύνη, όπως ακριβώς είπατε, και αυτό πρέπει να πραγματοποιηθεί με αυτόν τον τρόπο της διπλής εντολής. Θα είναι επίσης απαραίτητο, όπως υποδείξατε, να εμπλέξουμε και να συζητήσουμε αυτά τα ζητήματα με άλλους βασικούς εταίρους. Νομίζω ότι αναφέρατε, για παράδειγμα, τη Ρωσία και την Τουρκία. Μάλιστα, τη Ρωσία την έχω ήδη επισκεφτεί. Πέρασα μέρος του σαββατοκύριακου με τον τούρκο υπουργό Εξωτερικών, και ήταν μια καλή ευκαιρία να συζητήσουμε πολύ πιο διεξοδικά για την εξέλιξη της σχέσης αυτής στο μέλλον. Επομένως, συμφωνώ απολύτως με τις προτεραιότητες που διατυπώσατε και σας ευχαριστώ γι' αυτές.

Κυρία Neyts-Uyttebroeck, σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Δεν νομίζω ότι ισχύει πως η ΕΕ εξαφανίστηκε από την παγκόσμια σκηνή. Είναι περισσότερο το γεγονός ότι η αναπόφευκτη κατάσταση που δημιουργούσε η έλλειψη μιας Επιτροπής που να είναι αποτελεσματική έχει τώρα διορθωθεί. Και, από την πλευρά μου, αυτό ήταν εξαιρετικά σημαντικό, γιατί, μέχρι να αναλάβει καθήκοντα η Επιτροπή, δεν είχα καν ιδιαίτερο γραφείο, πόσο μάλλον Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Και τώρα είμαστε σε θέση που μπορούμε να ξεκινήσουμε να συγκεντρώνουμε πόρους.

Πιστεύω ότι είναι επίσης απολύτως ορθό να τονίσουμε ότι είναι σημαντικό η πολιτική μας να χαρακτηρίζεται από ορατότητα επιτόπου. Αυτό που με δυσκολεύει, όπως γνωρίζετε, είναι ότι δεν έχω μάθει ακόμη να ταξιδεύω στον χρόνο. Όμως, νομίζω ότι είναι απολύτως απαραίτητο, όταν μιλάμε για το μέλλον, να λαμβάνουμε υπόψη τις προτεραιότητες που έχουν καθοριστεί – με τις οποίες νομίζω ότι το Κοινοβούλιο θα συμφωνήσει σε μεγάλο βαθμό – και να διασφαλίζουμε ότι οι δράσεις μου αφορούν αυτές τις προτεραιότητες, μία εκ των οποίων είναι η δημιουργία της Υπηρεσίας, η οποία δεν υπάρχει ακόμη. Δεν διαθέτει δομή στελέχωσης. Δεν έχει φτάσει ακόμη σε αυτό το σημείο. Όταν όμως ολοκληρωθεί, θα μπορέσουμε να δείξουμε σε όλο τον κόσμο τη δύναμη της Ευρώπης με όλη τη σημασία αυτής της λέξης.

Κυρία Brantner, εφαρμόζετε και πάλι τη γνωστή σας τακτική να ζητάτε όσο το δυνατόν περισσότερες λεπτομέρειες: θεωρώ ότι αυτό είναι πολύ σημαντικό. Μερικά από τα ζητήματα που εγείρατε είναι κρίσιμης σημασίας. Δεν θέλουμε να υπάρχει επικάλυψη των δράσεών μας στο πλαίσιο των διαφόρων οργανισμών. Θέλουμε την προσέγγιση του γεωγραφικού γραφείου για τη δράση μας, και συμφωνώ μαζί σας σχετικά με την οικοδόμηση της ειρήνης: ότι αποτελεί πολύ σημαντικό μέρος των τομέων δράσης της ΕΕ.

Και, κατά μία έννοια, αφορά την οικοδόμηση των διαφόρων στοιχείων του αποτελεσματικού έργου μας – του έργου που κάνουμε για τη συγκρότηση κρατικού μηχανισμού, τη δικαιοσύνη, το κράτος δικαίου, του έργου που κάνουμε για τα αναπτυξιακά προγράμματα, του έργου που κάνουμε για την αντιμετώπιση των ζητημάτων της κλιματικής αλλαγής, του έργου που κάνουμε για την παροχή στήριξης σε κυβερνήσεις και άτομα – όλα αυτά είναι οργανωμένα, ώστε να μας προσφέρουν μεγαλύτερη ασφάλεια, σταθερότητα και ευημερία, αλλά, στην πραγματικότητα, με αυτόν τον τρόπο δημιουργούμε έναν πιο ασφαλή, σταθερό και ακμάζοντα κόσμο.

Οι στόχοι αυτοί είναι εξαιρετικά σημαντικοί.

Συμφωνώ απολύτως μαζί σας όσον αφορά τις γυναίκες. Πρέπει να συμπεριλάβουμε περισσότερες γυναίκες, για παράδειγμα, στις αποστολές αστυνόμευσης, στις οποίες έχω δει πολύ λίγες γυναίκες μέχρι σήμερα. Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι οι γυναίκες θα είναι πλήρως ενσωματωμένες στην υπηρεσία σε όλα τα επίπεδα. Αυτή είναι πρόκληση που πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα αντιμετωπίσουμε με επιτυχία. Όμως, το σημαντικότερο που θέλω να σας πω είναι ότι η Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης βρίσκεται στην υπηρεσία ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συνεπώς, τι κάνουμε σε θέματα δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων στον κόσμο, τι επιθυμούν οι βουλευτές να κάνουν με τα άλλα κοινοβούλια; Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την υπηρεσία, καθώς την οικοδομούμε, κατά τρόπο, ώστε να μπορέσουμε να σας βοηθήσουμε να αντιμετωπίσετε αυτά τα ζητήματα επιτόπου. Φρονώ ότι, ως προς τα ζητήματα αυτά, είμαστε στην ίδια ακριβώς θέση.

Κύριε Tannock: δυναμική ηγεσία που αίρεται στο ύψος της πρόκλησης. Ελπίζω ότι θα αρχίσετε να βλέπετε τι θα αναγνωρίζετε ως δυναμική ηγεσία. Είναι πολύ σημαντικό, όπως λέτε, να ασχοληθούμε με κάποια από αυτά τα κρίσιμης σημασίας θέματα: τα Βαλκάνια και οι διατλαντικές σχέσεις είναι απολύτως ουσιώδεις και κομβικές πτυχές της δράσης μας. Αυτός είναι ο λόγος που αφιερώνουμε πολύ χρόνο στις συζητήσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες και που εγώ, προσωπικά, αφιερώνω πολύ χρόνο στις συζητήσεις και τον διάλογο μαζί τους και, ασφαλώς, με την Ουκρανία.

Ελπίζω ότι σας χαροποίησε η απόφασή μου να παρευρεθώ στην τελετή ορκωμοσίας του Προέδρου Yanukovich και εν συνεχεία να τον προσκαλέσω να έλθει στις Βρυξέλλες, όπου πέρασε μία από τις πρώτες ημέρες της θητείας του. Ορκίστηκε την Πέμπτη και την ερχόμενη Δευτέρα βρέθηκε στις Βρυξέλλες, προκειμένου να αρχίσει να προάγει και να εμβαδύνει αυτήν τη σχέση για το μέλλον.

Κύριε Meyer, θίξατε τα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής και του αφοπλισμού και τα ζητήματα του κατά πόσο είναι ενδεδειγμένο να σκεφτόμαστε με στρατιωτικούς όρους. Θα σας δώσω δύο πολύ σύντομα παραδείγματα, το ένα εκ των οποίων έχω ήδη περιγράψει και αφορά την επιχείρηση Atalanta και τη σημασία του να έχουμε ολοκληρωμένη προσέγγιση στη δράση μας.

Έχουμε στα ανοικτά των ακτών της Σομαλίας σκάφη τα οποία συνέλαβαν με ιδιαίτερη επιτυχία αυτό το σαββατοκύριακο, παρεμπιπτόντως, με το γαλλικό ναυτικό, πειρατές που ήταν αποφασισμένοι να σπείρουν τον όλεθρο σε αυτήν τη θαλάσσια περιοχή. Αναφορικά με αυτό πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα διωχθούν και θα τύχουν κατάλληλης μεταχείρισης αναφορικά με τις δικές μας δικαστικές προδιαγραφές στις χώρες της εν λόγω περιοχής.

Σχετικό με την υπόθεση αυτή είναι και το αναπτυξιακό πρόγραμμα που επεξεργάζεται η Επιτροπή για να στηρίξει την οικονομία της Σομαλίας, ώστε να βελτιωθεί. Επίσης σχετικό είναι το έργο που πρόκειται να ξεκινήσουμε σχετικά με την εκπαίδευση ατόμων, ώστε να μπορούν να παράσχουν ασφάλεια στην περιοχή. Με άλλα λόγια, είναι συνδυαστική προσέγγιση και ολοκληρωμένη προσέγγιση. Αυτό σημαίνει ότι χρησιμοποιείτε τα εργαλεία που χρειάζεται για να μπορέσετε να επιλύσετε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι.

Ένα άλλο παράδειγμα: την περασμένη εβδομάδα ήμουν στην Αϊτή και πρέπει να αποδώσω εύσημα στους Ιταλούς που είδα να εργάζονται εκεί. Άνθρωποι με ωπές ακόμη τις μνήμες από την τραγωδία της Aquila, όμως εδώ είχαμε το ναυτικό, είχαμε τους πυροσβέστες, είχαμε τις ΜΚΟ, είχαμε απλούς πολίτες, είχαμε γιατρούς, είχαμε ψυχιάτρους, είχαμε οδοντίατρους, είχαμε νοσοκόμες, να εργάζονται όλοι υπό τον συντονισμό του πλοίαρχου, ουσιαστικά, του σκάφους, ο οποίος είχε ένα πλοίο-νοσοκομείο γεμάτο ανθρώπους που νοσηλεύονταν έχοντας υποστεί τις άμεσες συνέπειες του σεισμού. Νέοι με ακρωτηριασμένα μέλη, παιδιά με τρομερά εγκαύματα που δέχονταν ιατρική φροντίδα, ομάδες που βρίσκονταν εκεί για να τους παρέχουν στήριξη.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι νομίζω πως πρέπει να σκεφτείτε την ολοκληρωμένη στρατηγική και προσέγγιση που μπορούμε να προσφέρουμε, η οποία περιλαμβάνει χρησιμοποίηση των μέσων που διαθέτουμε και με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Κύριε Provera, όσον αφορά την αναπτυξιακή συνεργασία και τη μετανάστευση, διατυπώσατε σημαντική άποψη, σύμφωνα με την οποία, αν οι άνθρωποι νιώθουν ότι δεν έχουν άλλες επιλογές, τότε θα θέσουν σε κίνδυνο, συχνά τις ζωές τους, για να εγκαταλείψουν τη χώρα όπου γεννήθηκαν και ζουν και θέλουν να ζήσουν. Οι περισσότεροι άνθρωποι θέλουν να μπορούν να ζουν στη χώρα στην οποία έχουν μεγαλώσει.

Επομένως, κατά την άποψή μου, το σημαντικότερο σε σχέση με την ανάπτυξη ήταν ανέκαθεν το να μπορούμε να στηρίζουμε τα οικονομικά μέσα διαβίωσης των ανθρώπων, προκειμένου να τους δώσουμε τη δυνατότητα να ζουν όπου επιθυμούν να ζήσουν, να τους δώσουμε τη δυνατότητα να λάβουν την εκπαιδευτική στήριξη, την υγειονομική στήριξη και ούτω καθεξής.

Αυτό θα αποτελέσει μεγάλο μέρος του έργου μας επιτόπου και θα βοηθήσει ιδιαίτερα τα κράτη στα οποία η αστάθεια, λόγω της κλιματικής αλλαγής, θα μπορούσε να είναι πολύ σοβαρή.

Τέλος, κύριε Mölzer, μην είστε τόσο απαισιόδοξος, αυτό θέλω να σας πω. Το θέμα δεν είναι να επιχειρούμε πάνω από τους αρχηγούς των κρατών μελών. Το θέμα είναι να οικοδομήσουμε κάτι απaráμιλλα ευρωπαϊκό – όχι τα ίδια με όσα συμβαίνουν στα κράτη μέλη, είτε είναι η Γερμανία, η Ιταλία, η Γαλλία, το ΗΒ ή οπουδήποτε αλλού. Δεν είναι το ίδιο. Οικοδομούμε κάτι διαφορετικό που αφορά τη μακροπρόθεσμη ασφάλεια και σταθερότητα, την οικονομική ανάπτυξη επιτόπου, κάτι στο οποίο μπορούμε να συμβάλουμε, που είναι προς το συμφέρον μας αλλά και σχετικό με τις αξίες που πρεσβεύουμε.

Και όσο για τις γλώσσες που ομιλώ, oui, je peux parler français, mais je ne suis pas très bien en français. Ich habe auch zwei Jahre in der Schule Deutsch gelernt, aber ich habe es jetzt vergessen.

Επομένως, τα καταφέρνω στις γλώσσες και θα βελτιώνομαι συνεχώς. Ανυπομονώ για τη στιγμή που θα μπορώ να συνομιλήσω κανονικά μαζί σας σε πολύ καλύτερα γερμανικά από ό,τι σήμερα.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Αντιπρόεδρε, κυρίες και κύριοι, οι εκθέσεις Albertini και Danjean, καθώς και η πρόταση ψηφίσματος για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, δείχνουν ότι πρέπει σύντομα να ληφθούν σημαντικές αποφάσεις, και ότι πρέπει να προετοιμαστούμε γι' αυτό. Επιτρέψτε μου να αναφέρω μερικά ακόμη παραδείγματα. Πιστεύω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση καλείται τώρα να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε μια κρίσιμη φάση στην οποία ο στόχος πρέπει να είναι να αποτρέψουμε το Ιράν να κατασκευάσει πυρηνικά όπλα, και ότι πρέπει να υπάρξει πραγματικά έντονη δραστηριότητα στην ομάδα 5+1, ιδίως σε σχέση με την προετοιμασία του ψηφίσματος του ΟΗΕ και την πιθανή παράταση των κυρώσεων, προκειμένου να αποφευχθεί η δημιουργία νέου πυρηνικού κράτους με μη στρατιωτικά μέσα. Η δραματική κατάσταση στη Μέση Ανατολή και η επίλυση των προβλημάτων εκεί συνδέεται, άμεσα ή έμμεσα, με αυτό.

Βαρόνη Ashton, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που ταξίδεψατε στο Κίεβο για να συζητήσετε με τον Πρόεδρο Yanukovich. Η επιτυχία μας στην ενίσχυση των χωρών αυτών είναι κρίσιμης σημασίας, ώστε να μην λάβουν λανθασμένες αποφάσεις και να καταστεί σαφές ότι τελωνειακή ένωση με τη Ρωσία και ζώνη ελεύθερων συναλλαγών με την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι συμβατές, καθώς επίσης και να καταστούν σαφή τα πλεονεκτήματα που έχει η ορθή επιλογή.

Θέλω να προσθέσω ένα ακόμη σχόλιο. Αντίθετα με πολλούς υπουργούς Εξωτερικών και Άμυνας, θα επιδείξουμε την αναγκαία υπομονή για την οικοδόμηση εύρωστης Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης σε συνεργασία μαζί σας. Την θέλουμε αυτήν την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Πρέπει να είναι επιτυχημένη. Αυτό αποτελεί προϋπόθεση για την

ικανότητά μας να μιλάμε με μία φωνή. Θα ήταν λάθος να λαμβάνουμε υπερβολικά γρήγορες και, ως εκ τούτου, λανθασμένες αποφάσεις. Δεν υπάρχει χρονική πίεση σ' αυτό – χρειαζόμαστε ένα καλό αποτέλεσμα. Πρέπει να σκεφτούμε, ωστόσο, ότι, στην ιστορία της, η Ένωση υπήρξε επιτυχής όπου εφαρμόστηκε η κοινοτική μέθοδος, και ότι, στις περιπτώσεις όπου ενήργησε διακυβερνητικά, σπανίως, ή μάλλον ποτέ δεν γνώρισε επιτυχία. Πρέπει, ως εκ τούτου, να καταστεί σαφές πως στιδήποτε συνιστά κοινοτική πολιτική δεν πρέπει να μετασχηματιστεί κρυφά σε διακυβερνητική πολιτική μέσω της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης. Πρέπει να θεσπίσουμε διασφαλίσεις προς αυτήν την κατεύθυνση για να διασφαλίσουμε την αποτελεσματικότητα της ενιαίας υπηρεσίας αλλά, την ίδια στιγμή, και την κοινοτική πολιτική και τα δικαιώματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που περιλαμβάνει αυτό –όσον αφορά τον προϋπολογισμό, τον δημοσιονομικό έλεγχο και τη χορήγηση απαλλαγής– καθώς και τα δικαιώματα πολιτικής εποπτείας από μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ελπίζουμε στη θετική συνεργασία σας.

(Χειροκροτήματα)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, απευθύνομαι σ' εσάς, βαρόνη Ashton, ως Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, αλλά και ως Ύπατη Εκπρόσωπο – καθώς, σε αντίθεση με τους υπουργούς Εξωτερικών, υποθέτω ότι, ως Ύπατη Εκπρόσωπος, έχετε επίσης κάποιον βαθμό πολιτικής ευθύνης στο Κοινοβούλιο. Η σημερινή ημέρα είναι η 100ή από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας. Υπάρχουν δύο επικείμενες και σημαντικές αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν όσον αφορά την κατεύθυνση του ταξιδιού μας. Η μία από αυτές –όπως είπατε και εσείς στην αρχή– είναι η επέκταση της εξωτερικής πολιτικής, διότι το κλίμα, η ενέργεια και άλλα θέματα είναι μέρος της εξωτερικής πολιτικής, και η άλλη είναι η δημιουργία δυναμικής και αποτελεσματικής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης.

Αναφορικά με την ενεργειακή πολιτική, η Κοπεγχάγη έδειξε ότι, όταν δεν είμαστε ενωμένοι, όταν είμαστε κατακερματισμένοι, αν κάθε αρχηγός κυβέρνησης πιστεύει ότι εκείνος οφείλει να παράγει κάτι συγκεκριμένο, θα επιτύχουμε λιγότερα από ό,τι θα κάναμε υπό διαφορετικές συνθήκες. Δεν θα μπορούσαμε ούτως ή άλλως να επιτύχουμε κάτι εκπληκτικό, δεδομένης της θέσης της Κίνας και των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά η φοβερή σαπουνόπερα στην οποία εξελίχθηκε η Κοπεγχάγη δεν πρέπει να επιτραπεί να ξανασημειωθεί.

Ως εκ τούτου –και συμφωνώ με τον κ. Brok επ' αυτού– χρειαζόμαστε ισχυρή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Δεν μου προκαλεί καμία έκπληξη, όπως και σε πολλούς από εσάς, αλλά αντιθέτως φρίκη, το ότι βλέπω πόσοι πολλοί υπουργοί Εξωτερικών σας δημιουργούν προβλήματα από απλή ζηλοτυπία. Το λέμε ξεκάθαρα. Πολλοί σας προσφέρουν όντως στήριξη, αλλά πολλοί δημιουργούν προβλήματα. Δεν μπορούν απλώς να ανεχτούν το γεγονός ότι δεν έχουν πλέον ηγετικό ρόλο και είναι ξανά υπουργοί Εξωτερικών. Σε τελική ανάλυση, το να είσαι υπουργός Εξωτερικών δεν είναι κακή δουλειά και δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι πρέπει να αποφασίζεις κάθε λεπτομέρεια όσον συμβαίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για τον λόγο αυτό, λέμε επίσης ξεκάθαρα από εδώ ότι θα χρησιμοποιήσουμε τις κοινοβουλευτικές μας ικανότητες στο έπακρο όχι για να αποτρέψουμε κάτι, αλλά για να δημιουργήσουμε κάτι εποικοδομητικό. Μια Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης είναι εποικοδομητική –όπως αναφέρεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας– όταν υπάγεται σαφώς σε εσάς, βαρόνη Ashton, και επίσης, όταν συνεργάζεται στενά με την Επιτροπή.

Ομοίως, δεν θα ανεχτούμε καμία νομική δραστηριότητα που έχει διεξαχθεί μέχρι στιγμής με τη χρήση της κοινοτικής μεθόδου, και αυτό θα συνεχιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας, που ξαφνικά θα γίνει διακυβερνητική. Αυτό, βλέπετε, είναι ακριβώς αυτό που επιθυμούν πολλοί υπουργοί και ίσως και πολλοί αρχηγοί κυβερνήσεων, όχι μόνο για να υπονομεύσουν λίγο την Επιτροπή, αλλά και για να υπονομεύσουν το κοινοτικό δίκαιο. Αυτό δεν είναι αποδεκτό. Πρέπει να χαράξουμε σαφή γραμμή.

Το πώς θα εξελιχθεί αυτό σε σχέση με την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης είναι κάτι που θα συζητηθεί τις επρόχρονες εβδομάδες, όπως και στο παρελθόν. Θα τελειώσω, λοιπόν, την ομιλία μου με κάτι που έχει ήδη ειπωθεί. Δεν είναι θέμα χρόνου, παρόλο που επιθυμούμε λύση γρήγορα, αλλά παρουσίασης που θα βασίζεται στο περιεχόμενο. Πρέπει να το πούμε άλλη μία φορά, ιδίως στο Συμβούλιο Υπουργών, ότι το Κοινοβούλιο θα ασκήσει τα δικαιώματά του –τίποτα περισσότερο αλλά και τίποτα λιγότερο– αναφορικά με τον προϋπολογισμό και τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Κατάστασης, γιατί έχουμε έναν στόχο, την ίδρυση αποτελεσματικής και αποδοτικής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης.

(Χειροκροτήματα)

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, νομίζω πως όλοι περιμέναμε ότι θα υπήρχαν κάποιες αρχικές δυσχέρειες στο να τεθεί σε ισχύ η συνθήκη, και μπορεί να απολογηθούμε για το γεγονός ότι δεν καταφέραμε να συμπεριλάβουμε στη συνθήκη ρήτρα για το ταξίδι στον χρόνο, αλλά αυτό που δεν περιμέναμε και δεν μπορούμε να δεχθούμε είναι ο κλωνισμός της εμπιστοσύνης μεταξύ της Επιτροπής και του Συμβουλίου όσον αφορά την ίδρυση της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης. Η λύση βρίσκεται στη συνθήκη, η οποία πρέπει να εκτιμηθεί και να τηρηθεί σχολαστικά.

Το άρθρο 40 προστατεύει τους αντίστοιχους ρόλους της Επιτροπής και του Συμβουλίου. Και τα δύο αυτά θεσμικά όργανα πρέπει να υιοθετήσουν πραγματιστική προσέγγιση, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι μπορεί να δημιουργηθεί

ισχυρή, αποτελεσματική, συνεπής διπλωματία σε όλο το φάσμα της πολιτικής. Η Catherine Ashton μας έδωσε παραστατική περιγραφή της ΕΕ ως ανερχόμενης δύναμης από μια ήπειρο που βρίσκεται σε παρακμή. Είναι αρκετά σαφές ότι η εκστρατεία για το Αφγανιστάν είναι πρόβλημα που απαιτεί την προσοχή μας· βαθιά μεταρρύθμιση της στρατηγικής και της τακτικής είναι απαραίτητη. Το καθήκον μας πρέπει να είναι η επαναξιολόγηση του σκοπού, του κόστους και της διάρκειας της επέμβασής μας εκεί.

Η Ομάδα ALDE περιμένει εναγωνίως να δει επιτάχυνση της προόδου στον τομέα της άμυνας. Πρέπει να αναζητήσουμε τα κοινά ενδιαφέροντα των 27 κρατών σε θέματα ασφάλειας και να χρησιμοποιήσουμε παρεμφερείς ασκήσεις σε αυτά τα κράτη και ειλικρινή αποτίμηση των δυνατών σημείων των αποστολών της ΕΠΑΑ, δημιουργώντας τις συνθήκες για την προώθηση μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας στην άμυνα.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Danjean για την εξαιρετική έκθεσή του, στην οποία εξηγεί πού βρισκόμαστε σήμερα σε σχέση με την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας. Εξηγεί επίσης για ποια σημεία δεν έχουμε συμφωνήσει.

Αν το Κοινοβούλιο εγκρίνει την έκθεση αυτή, θα έχει προχωρήσει περισσότερο από την Επιτροπή και το Συμβούλιο, σε μερικά συγκεκριμένα σημεία, καθώς η έκθεση, για παράδειγμα, κάνει για μία ακόμη φορά σαφή και θετική αναφορά στην έκθεση Barnier για την ευρωπαϊκή πολιτική προστασία. Είναι θλιβερό το γεγονός ότι η βαρόνη Ashton μόλις απέρριψε για μία ακόμη φορά την ιδέα.

(EN) Λαίδη Ashton, λυπάμαι που ένα από τα λίγα σημεία στην παρουσίασή σας στα οποία είπατε «όχι» ήταν αυτή η ιδέα του κ. Barnier, ενώ, στα περισσότερα θέματα, φαίνεται ότι είστε στο ίδιο μήκος κύματος με όλους τους υπολοίπους.

(DE) Η νέα έκθεση, όπως και η έκθεση Albertini, στηρίζει μια εκπαιδευτική αποστολή της Ένωσης στη Σομαλία. Εμείς, στην Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία, απορρίπτουμε αυτήν την ιδέα. Προχωρούμε διστακτικά σε μια αποστολή στην περιοχή, ενώ δεν είναι σαφές ούτε τι προστιθέμενη αξία προσφέρει σε σχέση με όσα έχουν ήδη γίνει στην περιοχή, ούτε σε ποιο ευρύτερο πολιτικό πλαίσιο βασίζεται, ή αν συμβάλλει πράγματι στην εθνική ανοικοδόμηση στη Σομαλία. Είναι εξαιρετικά πιθανό ότι πληρώνουμε υπέρ το δέον για να εκπαιδύσουμε πεζικάριους που θα μετακινηθούν στη συνέχεια στον επόμενο πολέμαρχο που θα προσφέρει την καλύτερη αμοιβή.

Επιτρέψτε μου να κάνω ένα τρίτο σχόλιο. Η έκθεση αυτή μιλά για τον στόχο επίτευξης στρατηγικής αυτονομίας της Ευρώπης στο πεδίο της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας. Για εμένα, αυτό είναι υπερβολικό – καταπιανόμαστε με περισσότερα από όσα μπορούμε. Δεν πιστεύω ότι κάποιο από τα κράτη μέλη είναι σε θέση να αντεπεξέλθει στις τεράστιες στρατιωτικές δαπάνες που θα χρειαζόμασταν, αν παίρναμε στα σοβαρά τη διατύπωση της επίτευξης «στρατηγικής αυτονομίας». Σε κάθε περίπτωση, θεωρώ ότι αυτό θα ήταν στρατηγικό σφάλμα. Η Ευρώπη πρέπει να βρει τον ρόλο της σε ένα πλέγμα ευρωπαϊκής και παγκόσμιας ασφάλειας, και ένας τέτοιος ρόλος δεν μπορεί να είναι αυτός της στρατηγικής αυτονομίας. Θα ήταν καλύτερα, συνεπώς, για εμάς να συμφωνήσουμε, πολύ ορθολογικά και ρεαλιστικά, να ενισχύσουμε αυτές τις ικανότητες και δομές που μας δίνουν τη δυνατότητα να ενεργούμε με μεγαλύτερη αυτονομία.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Κυρία Ashton, κύριε Πρόεδρε, υψηλόβαθμος ρώσος αξιωματικός δήλωσε ότι, αν η Ρωσία διέθετε αμφίβια πλοία τύπου Μιστράλ, η εισβολή στη Γεωργία θα είχε διαρκέσει μισή ώρα περίπου. Εν τω μεταξύ, η Γαλλία πωλεί Μιστράλ στη Ρωσία, παρά το γεγονός ότι το σχέδιο Sarkozy δεν εφαρμόστηκε, και, την ίδια στιγμή, η Γαλλία δίνει τη στήριξή της στον αγωγό φυσικού αερίου Βόρειας Ευρώπης.

Είναι δύσκολο να συζητήσουμε για την ασφάλεια στην Ευρώπη, αν αποφεύγουμε τη συζήτηση για την κατάσταση στα ανατολικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά αυτό συνέβη κατά τη διάρκεια των εργασιών για την έκθεση, και μιλώ τώρα, με μεγάλη θλίψη, στον πρόεδρο της Υποεπιτροπής Ασφάλειας και Άμυνας. Καταβλήθηκαν προσπάθειες για να μην μιλήσουμε, πάση θυσία, για θέματα όπως οι ασκήσεις Zapad 2009. Έγινε κάθε δυνατή προσπάθεια να μην μιλήσουμε γι' αυτό, λες και η πολιτική ασφάλειας και άμυνας – κοινή πολιτική για την Ευρωπαϊκή Ένωση, την οποία είναι καθήκον μας να δημιουργήσουμε – ήταν η πολιτική λίγων μόνο μεγάλων χωρών. Λέγονται πάρα πολλά για το τι συμβαίνει πολύ μακριά, στην άλλη πλευρά του κόσμου, και για το τι συμβαίνει σχεδόν σε κάθε μέρος του πλανήτη, όμως, με κάθε κόστος, καταβλήθηκαν προσπάθειες να αποφύγουμε τα ουσιαστικά προβλήματα στα ανατολικά σύνορα της Ένωσης, και η προσέγγιση αυτή υιοθετήθηκε επίσης από πολλούς βουλευτές. Ήταν εξαιρετικός συνδυασμός κάποιου είδους ευρωπαϊκής μεγαλομανίας και αδιαφορίας για τα συμφέροντα ορισμένων κρατών μελών. Αυτός είναι ο λόγος που δεν πρόκειται να εγκρίνουμε αυτήν την έκθεση, αλλά είναι και αίτημα που θα ήθελα να υποβάλω στην κ. Ashton.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Πρόεδρος. – Με συγχωρείτε, κύριε Kowal, αλλά μιλήσατε ένα λεπτό και σαράντα τέσσερα δευτερόλεπτα, αντί για το ένα λεπτό που σας είχε δοθεί.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, εξ ονόματος της Ομάδας μου, της Συνομοσπονδιακής Ομάδας της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών, θα ήθελα να καταστήσω σαφές σε αυτό το σημείο ότι ανησυχούμε έντονα για την ανάπτυξη της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ προς την κατεύθυνση της στρατιωτικοποίησης και όλο και πιο παρεμβατικής πολιτικής. Αυτή είναι επικίνδυνη εξέλιξη. Θέλω να πω, εντελώς ξεκάθαρα, ότι πιστεύουμε πως στρατιωτική προσέγγιση στην επίλυση συγκρούσεων ή στην υποτιθέμενη σταθεροποίηση χωρών ή περιοχών είναι απολύτως λανθασμένος τρόπος για να επιτύχουμε μεγαλύτερη ασφάλεια για την ΕΕ και τον κόσμο. Οι στρατιωτικές επεμβάσεις –και το Αφγανιστάν, δυστυχώς, είναι πολύ επίκαιρο παράδειγμα– φέρνουν δυστυχία, θάνατο και παρατεταμένο όλεθρο, αλλά όχι ειρήνη ούτε βελτίωση της κατάστασης όσον αφορά τον μόνιμο πληθυσμό.

Η έκθεση Danjean απαριθμεί τις αναφερόμενες ως μείζονες απειλές που συνιστούν προκλήσεις για τη μελλοντική πολιτική ασφάλεια της ΕΕ. Μία από αυτές είναι η κλιματική αλλαγή – κάτι που προκαλείται σε συντριπτικό βαθμό από τα εκβιομηχανισμένα έθνη της Δύσης. Αν οι άνθρωποι στις χώρες του Νότου αναγκαστούν να εγκαταλείψουν τις χώρες τους, επειδή δεν έχουν πλέον νερό και η τροφή γίνεται όλο και πιο σπάνια, τότε θα αποτελέσουν πρόβλημα ασφάλειας για την Ευρώπη. Μια τέτοια άποψη είναι κυνική και απάνθρωπη. Αν τα κράτη καταρρεύσουν ως αποτέλεσμα της νεοφιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής, θα αποτελέσουν πρόβλημα ασφάλειας. Αυτό που χρειαζόμαστε δεν είναι περισσότερος στρατός, είναι αλλαγή, τέλος στον νεοφιλελεύθερο προσανατολισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας, η δημιουργία διεύθυνσης διαχείρισης κρίσεων και σχεδιασμού και του προγραμματιζόμενου ταμείου εκκίνησης για τη χρηματοδότηση των στρατιωτικών επιχειρήσεων προορίζονται να καταστήσουν την ΕΕ παγκόσμιο παράγοντα από στρατιωτική άποψη. Πιστεύουμε ότι οι κινήσεις προς την κατεύθυνση του συγκεντρωτισμού στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης είναι επικίνδυνη και μη δημοκρατική εξέλιξη. Η ΕΕ πρέπει να αναλάβει ηγετικό ρόλο σε σχέση με την αποστρατιωτικοποίηση και τον αφοπλισμό, ιδίως στο πεδίο του πυρηνικού αφοπλισμού. Πρέπει να δοθεί ώθηση, ώστε να εκπληρωθεί επιτέλους η υποχρέωση που βαρύνει τα πυρηνικά κράτη σύμφωνα με το άρθρο 6 της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, δηλαδή τον πλήρη πυρηνικό αφοπλισμό. Αυτή ήταν βασική υπόσχεση που αποτέλεσε τη βάση επί της οποίας πολλά κράτη υπέγραψαν τη Συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων και απέφυγαν, ως αποτέλεσμα, για μεγάλο διάστημα την απόκτηση πυρηνικών όπλων. Αξιόπιστες εγγυήσεις μη επίθεσης είναι ο καλύτερος τρόπος πρόληψης της διάδοσης, καθώς, διαφορετικά, οι χώρες που απειλούνται με επέμβαση θα επιχειρήσουν να αποτρέψουν τέτοια επίθεση μέσω της απόκτησης πυρηνικών όπλων.

Αν μη τι άλλο, θα ήθελα, σε αυτό το πλαίσιο, και ειδικότερα σε σχέση με το Ιράν, να επισημάνω και να προειδοποιήσω ότι οι στρατιωτικές επιχειρήσεις ή οι στρατιωτικές δραστηριότητες κάθε είδους για την πρόληψη της διάδοσης είναι εντελώς αντιπαραγωγικές και ιδιαίτερα επικίνδυνες. Θα απορρίψουμε την έκθεση Danjean και έχουμε καταθέσει το δικό μας ψήφισμα για τη Συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, «κινέζικα δισεκατομμύρια για τα Βαλκάνια» είναι ο τίτλος πρόσφατου φύλλου εφημερίδας, και, ασφαλώς, πρέπει να δοθεί ευρωπαϊκή απάντηση στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης, καθώς, σε τελική ανάλυση, οι νέες κινέζικες επενδυτικές πρωτοβουλίες απευθύνονται σε χώρες που έχουν ήδη γίνει μέλη της ΕΕ ή σε κάποιες που φιλοδοξούν να γίνουν.

Κύριοι εκπρόσωποι του Συμβουλίου και της Επιτροπής, πώς βλέπετε τον ρόλο της Κίνας στα Βαλκάνια; Άλλωστε, ο ρόλος αυτός περιλαμβάνει σειρά από οικονομικές δραστηριότητες: από τη χρηματοδότηση και την εκτέλεση μεγάλων δημοσίων έργων ως την παροχή επενδύσεων για τη βιομηχανία και τη γεωργία και την εξαγορά λιμένων. Το κρίσιμο σημείο εδώ είναι ότι η κινεζική προσέγγιση είναι ασφαλώς ασύμβατη με τα δυτικά πρότυπα. Το μεγάλο ερώτημα τώρα είναι: η κινεζική ατζέντα υπονομεύει άραγε περιστασιακά τη δύσκολη ατζέντα της ΕΕ για τη διεύρυνση σε αυτήν την περιοχή; Όποια και αν είναι η απάντησή σας, το κινέζικο ρολόι χτυπά γρηγορότερα και πιο παραγωγικά από το δυτικό, και σε αυτήν την περιοχή επίσης.

Τέλος, κυρία Υπάτη Εκπρόσωπε, θα ταξιδέψετε στη Μέση Ανατολή. Ο Noam Shalit, πατέρας του Gilad Shalit, ενός ισραηλινού στρατιώτη που απήχθη σχεδόν πριν από τέσσερα χρόνια, υπολογίζει στην αμέριστη στήριξή σας, προκειμένου να εξασφαλίσει την απελευθέρωση του Gilad. Το ίδιο και εγώ.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να θίξω εν συντομία δύο ζητήματα. Πρώτον, το καθήκον παροχής βοήθειας είναι σαφέστατα ασύμβατο με την ουδετερότητα της Αυστρίας, και, για τον λόγο αυτό, θα ήταν σημαντικό να συμπεριληφθούν τα ακόλουθα σημεία σε αυτήν την έκθεση. Πρέπει να δηλωθεί, καταρχάς, ότι το καθήκον παροχής βοήθειας δεν είναι νομικά δεσμευτικό, δεύτερον, ότι η χρήση στρατιωτικών μέσων δεν είναι αναγκαστικά απαραίτητη και, τρίτον, ότι τα επιμέρους κράτη μέλη διατηρούν την ελευθερία να αποφασίσουν τι πραγματικά περιλαμβάνει η βοήθεια που παρέχουν.

Η επιτροπή δεν το δέχτηκε αυτό, κυρίως από την άποψη του περιεχομένου. Κατά τη γνώμη μου, ο τρόπος με τον οποίο απορρίφθηκε η συμπερίληψη αυτών των σημείων καταδεικνύει επίσης σοβαρή έλλειψη σεβασμού. Ζητώ περισσότερο σεβασμό από εσάς, βαρόνη Ashton, για εμάς τους Αυστριακούς σε αυτό το πολύ ευαίσθητο θέμα.

Το δεύτερο σημείο μου αφορά την άποψη της μειοψηφίας. Η ποιότητα μιας δημοκρατίας και μιας κοινωνίας, φυσικά, αποδεικνύεται συχνά από τον τρόπο με τον οποίο μεταχειρίζονται τις μειονότητες. Κατ' εμέ, είναι πολύ καλό που έχουμε αυτήν την επιλογή της άποψης της μειοψηφίας. Δεν συμφωνώ με όλα τα σημεία σε αυτήν, αλλά είμαι πολύ ευχαριστημένος που η κ. Lösing χρησιμοποίησε αυτήν την επιλογή.

(Χειροκροτήματα)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα επίσης να επωφεληθώ της ευκαιρίας των εξαιρετών εκθέσεων των συναδέλφων μου, κκ. Danjean και Albertini, για να μιλήσω υπέρ του καίριου ρόλου της Ύπατης Εκπροσώπου. Για το καλό όλων, ελπίζουμε ότι η βαρόνη Ashton θα συνειδητοποιήσει πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της, ότι θα τον υπερασπιστεί, και ότι είναι αποφασισμένη να διεκδικήσει αυτόν τον ρόλο, για παράδειγμα ενισχύοντας τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τους στρατηγικούς εταίρους της και εδραιώνοντας την ηγεσία της ΕΕ σε πολυμερή φόρουμ.

Εν ολίγοις, χρειαζόμαστε κατεπειγόντως μια στρατηγική η οποία θα προσδιορίζει τελικώς τα πραγματικά συμφέροντα που σκοπεύουμε να επιδιώξουμε, και είναι σημαντικό να συμπεριλάβουμε τα κράτη μέλη σε σημαντικούς στόχους. Είναι επίσης σημαντικό να μην αφήσουμε τους εαυτούς μας να επηρεαστούν από καμία διοργανική διαφορά σχετικά με την κατανομή των ευθυνών – αναφέρομαι συγκεκριμένα στη μελλοντική Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Ουσιαστικά, βαρόνη Ashton, θέλουμε να διαδραματίσετε καίριο ρόλο. Θέλουμε να διαδραματίσετε καίριο ρόλο χωρίς να πέσετε στην παγίδα της γραφειοκρατίας.

Επιτρέψτε μου, επομένως, το εξής σχόλιο: λυπάμαι ειλικρινά που αποφασίσατε να μην συμμετάσχετε στη σημερινή συζήτηση για την Κούβα. Ξέρω ότι έχετε πολύ καλούς λόγους γι' αυτό, και ότι θα είστε η πρώτη που θα συμμετάσχετε στη συζήτηση για την Αρκτική, η οποία είναι επίσης πολύ σημαντική. Αλλά το *Cuba libre* δεν είναι μόνο το όνομα ενός κοκτέιλ: είναι το σύνθημα για δημοκρατία που συνεγείρει τα πλήθη, το οποίο φωλιάζει στην καρδιά πολλών ατόμων στο Κοινοβούλιο. Ελπίζω, ως εκ τούτου, ότι θα βρείτε τον χρόνο να παραστείτε, να συμβάλετε και να στηρίξετε την απόφαση του Κοινοβουλίου με τη δύναμή σας και τη δύναμη του ρόλου σας. Συμμετέχετε στη συζήτηση για την Αρκτική και θα δείτε ότι το *Cuba libre* πίνεται καλύτερα με λίγο πάγο.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Η έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων για την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου εκπονήθηκε σε πνεύμα συνεργασίας και διαλόγου, το οποίο είναι ενδεικτικό της προσέγγισής μας σε όλα τα στρατηγικά ζητήματα. Σημαντικό μέρος της έκθεσης αφιερώνεται στις επιπτώσεις της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να εστιάσω την προσοχή σε μια σημαντική πτυχή της κοινής συνεργασίας μας. Η επιτυχία της κοινής εξωτερικής πολιτικής και τα πραγματικά αποτελέσματα από τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις που υλοποιήθηκαν εξελίσσονται σε θεμελιώδη παράγοντα, ο οποίος θα καθορίσει τη στάση των ευρωπαίων πολιτών προς την ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να υπερασπίζεται τα συμφέροντά τους, να μεταλλάσσεται και να αναπτύσσεται. Υπάρχουν υψηλές προσδοκίες –δικαιολογημένα ή όχι– για αισθητή ενίσχυση του ρόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην παγκόσμια σκηνή, και δεν έχουμε δικαίωμα να απογοητεύσουμε τους πολίτες της Ευρώπης.

Δυστυχώς, τις τελευταίες εβδομάδες, ο ευρωπαϊκός Τύπος αναφέρεται με εξαιρετικά αρνητικά σχόλια στην εξωτερική πολιτική, και αυτό εντελώς αδικαιολόγητα, και την παρουσιάζει σαν διαγωνισμό μεταξύ των κρατών μελών για θέσεις στη νέα Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, σαν ανταγωνισμό μεταξύ των θεσμικών οργάνων από την άποψη του ποια εντολή θα ασκεί συχνότερα η βαρόνη Ashton –της Επιτροπής ή του Συμβουλίου– και ως άδικη μάχη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την επίτευξη μεγαλύτερης επιρροής.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό μας βλάπτει εσωτερικά. Επίσης, είναι ιδιαίτερα επιζήμιο μήνυμα προς τους εξωτερικούς εταίρους μας. Η διχόνοια μας καθιστά αδύναμους στα μάτια τους.

Για τον λόγο αυτό, θέλω να επωφεληθώ της ευκαιρίας αυτής της συζήτησης για να απευθύνω μια έκκληση. Όσοι από εμάς έχουν άποψη για τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας πρέπει να επικεντρωθούν στα σημαντικά στρατηγικά ζητήματα και να προσπαθήσουν να παρουσιάσουν, τα ταχύτερο δυνατόν, χειροπιαστά αποτελέσματα μέσω περισσότερου διαλόγου και εποικοδομητικής προσέγγισης. Οφείλουμε στους πολίτες της Ευρώπης να τους κάνουμε να νιώσουν ότι αποτελούν μέρος ενιαίας Ευρωπαϊκής Ένωσης, η φωνή της οποίας θα ακούγεται και θα έχει επιρροή στην παγκόσμια πολιτική.

Pino Arlacchi (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η κοινή πρόταση ψηφίσματος για τη Συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων είναι πολύ σημαντική, και η Ομάδα ALDE και εγώ προσωπικά είμαστε πολύ υπερήφανοι που

συμβάλαμε στη σύνταξή της. Το ψήφισμα είναι περιεκτικό, καθώς περιλαμβάνει όλα τα θέματα σχετικά με τον αφοπλισμό, από τη διάσκεψη αναθεώρησης της ΣΜΔ ως το ζήτημα των ζωνών χωρίς πυρηνικά όπλα.

Το ψήφισμα απευθύνει έκκληση για μια Μέση Ανατολή χωρίς πυρηνικά όπλα και για την απόσυρση όλων των τακτικών πυρηνικών κεφαλών από το ευρωπαϊκό έδαφος, στο πλαίσιο αδελφικού διαλόγου με τη Ρωσία. Το ψήφισμα αυτό αναφέρεται επίσης συχνά σε έναν κόσμο χωρίς πυρηνικά, στόχο που θα επιτευχθεί μέσω ειδικής σύμβασης και στο πλαίσιο «φιλόδοξου», δηλαδή σύντομου, χρονοδιαγράμματος.

Το ψήφισμά μας είναι η ευρωπαϊκή απάντηση στην πρόταση του Προέδρου Obama για την κατάργηση των πυρηνικών όπλων. Το έγγραφο αυτό πρέπει να θεωρηθεί, ως εκ τούτου, ως βήμα προς την κατεύθυνση της ολικής κατάργησης των πυρηνικών όπλων. Έχει ως στόχο να θέσει τέλος στο παράδοξο της κατοχής πυρηνικών συσκευών από ορισμένες χώρες, η οποία είναι νόμιμη, αφενός, και της ολοκληρωτικής απαγόρευσης χημικών και βιολογικών οπλοστασίων για όλες τις χώρες, αφετέρου. Οι ατομικές βόμβες πρέπει να κηρυχθούν παράνομες, και η κατοχή τους πρέπει να θεωρείται εγκληματική πράξη. Είμαι σίγουρος ότι το Κοινοβούλιο θα συνεχίσει σε αυτήν την κατεύθυνση με ακόμη μεγαλύτερο δυναμισμό και όραμα.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Αντιπρόεδρε της Επιτροπής και Υπάτη Εκπρόσωπε, ως εισηγήτρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το Κοσσυφοπέδιο, με χαρσοποίησε που σας άκουσα να λέτε ότι θεωρείτε τα Δυτικά Βαλκάνια το επίκεντρο της ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής, και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει την πολυτέλεια να αποτύχει.

Είπατε επίσης, ωστόσο, ότι η Βοσνία έχει σταθεροποιηθεί. Βαρόνη Ashton, στην παρούσα κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Βοσνία, η σταθερότητα και η σταθεροποίηση είναι πραγματικά επικίνδυνες. Δεν είναι όλοι σε θέση να συμμετάσχουν στη δημοκρατική διαδικασία. Το σύνταγμα, στην τρέχουσα μορφή του –σύνταγμα του Ντέιτον– ήταν ένδειξη σταθερότητας τη δεκαετία του 1990, αλλά όχι σήμερα πλέον. Τι είδους στρατηγική έχετε, έχουμε ως ΕΕ, για να το αλλάξουμε αυτό; Είπατε ότι έχετε στρατηγική για τη Βοσνία, την οποία χειρίζεται το γραφείο της Υπάτης Εκπρόσωπου – αλλά πού είναι η στρατηγική της ΕΕ; Θα ήθελα να μου απαντήσετε σε αυτό. Νομίζω ότι η ΕΕ δεν έχει ακόμη αναπτύξει στρατηγική για το θέμα αυτό και πρέπει να το κάνει.

Όσον αφορά το Κοσσυφοπέδιο, περιγράψατε την EULEX ως επιτυχία. Αυτό είναι εν μέρει μόνο αλήθεια. Μένουν πολλά να γίνουν ακόμη, όπως η ελευθέρωση των θεωρήσεων για τους πολίτες. Βαρόνη Ashton, σας καλώ να διασφαλίσετε ότι η Επιτροπή θα αρχίσει αμέσως να εργάζεται για οδικό χάρτη, προκειμένου να καταστήσει σαφές στους πολίτες του Κοσσυφοπεδίου ότι δεν θα αφεθούν στην τύχη τους.

Δυστυχώς, δεν απαντήσατε στην ερώτηση που σας έθεσε η κ. Brantner. Μια ειδική υπηρεσία, μια ειδική Γενική Διεύθυνση για την οικοδόμηση της ειρήνης στο πλαίσιο της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης θα ήταν πολύ σημαντική. Συμφωνείτε με μας ότι η οικοδόμηση της ειρήνης είναι σημαντική, αλλά θα την συνδέσετε με την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης; Θα συστήσετε Γενική Διεύθυνση αφιερωμένη στην οικοδόμηση της ειρήνης; Αυτό θα ήταν απαραίτητο για να καταστεί σαφές προς τα πού οδεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όσον αφορά την έκθεση του κ. Danjean, είμαι πολύ ικανοποιημένη που η επιτροπή δέχτηκε ότι οι περαιτέρω εξελίξεις στην ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας σέβονται πλήρως την ουδετερότητα και τον αδέσμευτο χαρακτήρα ορισμένων κρατών μελών. Αυτό σημαίνει ότι αυτά θα αποφασίζουν πού, πότε και πώς θα συμμετέχουν και θα παρέχουν βοήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. VIDAL-QUADRAS

Αντιπρόεδρου

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπου η ΕΕ μπορεί να προσφέρει προστιθέμενη αξία και όταν δεν υπονομεύει τα κυρίαρχα συμφέροντά μας ή ανταγωνίζεται οργανισμούς όπως το ΝΑΤΟ, εμείς θα την στηρίζουμε.

Ως επί το πλείστον, αυτό σημαίνει την έγκριση κοινών θέσεων για ορισμένα σημαντικά ζητήματα και μη στρατιωτικά καθήκοντα στο πεδίο της ανθρωπιστικής βοήθειας ή της ανοικοδόμησης και ανάπτυξης μετά τη σύγκρουση, μολονότι πρέπει να πω ότι οι επιδόσεις της EUPOL στο Αφγανιστάν δεν εμπνέουν πολλή εμπιστοσύνη.

Η απλή αλήθεια είναι ότι ο ρόλος σας ως υπουργού Εξωτερικών της ΕΕ είναι να υπηρετείτε την πολιτική ολοκλήρωση της ΕΕ. Το επακόλουθο της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, της αλυσίδας των πρεσβειών της ΕΕ σε όλο τον κόσμο, θα είναι η υπονόμηση της εθνικής εκπροσώπησης σε πολλές πρωτεύουσες, που είναι εξοπλισμένες με χρήματα προερχόμενα από τα δικά μας έθνη για να προωθήσουν την εξωτερική πολιτική κάποιου άλλου.

Η υπό συζήτηση έκθεση για την πολιτική ασφάλειας και άμυνας της ΕΕ αποτελεί μανιφέστο για τη στρατιωτική ολοκλήρωση της ΕΕ, το οποίο σκοπίμως συγχέει τη στρατιωτική και πολιτική διαχείριση κρίσεων, προκειμένου να

δικαιολογήσει τον ρόλο της ΕΕ. Στηρίζεται σε κίβδηλη εξιστόρηση σχετικά με τις επιχειρήσεις της ΕΕ και επιδιώκει όλο και περισσότερο να εμπλέξει την Επιτροπή σε τομείς που αποτελούν κανονικά ευθύνη των εθνών μας και του Συμβουλίου.

Σχεδόν κάθε παράγραφος της έκθεσης αυτής συνηγορεί υπέρ της αύξησης της στρατιωτικής ολοκλήρωσης της ΕΕ εις βάρος του ΝΑΤΟ και της κυρίαρχης ακεραιότητας των επιμέρους ευρωπαϊκών χωρών.

Θυμίζω μία από τις σημαντικές κόκκινες γραμμές της διαπραγματευτικής στάσης της βρετανικής κυβέρνησης των Εργατικών, η οποία έλεγε ότι θα αντιδρούσε στην ιδέα ξεχωριστού και μόνιμου ευρωπαϊκού κέντρου επιχειρήσεων, υπεύθυνου για τον σχεδιασμό και τη διεξαγωγή στρατιωτικών επιχειρήσεων, καθώς αυτό θα ήταν το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα επικάλυψης του ΝΑΤΟ, τα γραφεία SHAPE του οποίου καλύπτουν ακριβώς αυτόν τον ρόλο.

Βαρώνη Ashton, όταν σας ρώτησα σχετικά με αυτό στις 11 Ιανουαρίου, είπατε ότι συμφωνούσατε με τη θέση που πήρα τότε. Τώρα δείχνετε να έχετε αλλάξει άποψη. Θα με ενδιέφερε να μάθω τι πραγματικά σκέφτεστε τώρα.

Νικόλαος Σαλαβράκος (EFD). - Κύριε Πρόεδρε, πράγματι η έκθεση του κ. Albertini είναι εξαιρετική· τον συγχαίρω για αυτό! Είναι σοβαρός άνθρωπος και πάντα σοβαρές εκθέσεις θα κάνει. Εξίσου σημαντική και εξαιρετική είναι και η παρουσίαση της Λαίδης Ashton.

Πιστεύω ότι καλύπτονται πολλά θέματα της εξωτερικής πολιτικής, πλην όμως όλα αυτά τα οποία αφορούν οι δύο εκθέσεις για μία ουσιαστική άσκηση εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας θεωρώ ότι συνδέονται άρρηκτα με δύο πράγματα: πρώτον, το σαφή καθορισμό των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τρόπο ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίζεται με ενιαίο σεβασμό και, δεύτερον: πόροι, «δη δει χρημάτων»· περί πόρων δεν είδα τίποτε στις δύο εκθέσεις, ενώ είναι ό,τι βασικότερο χρειάζεται για μία αποτελεσματική εξωτερική πολιτική.

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ότι η νέα τάξη έφερε μία νέα παγκόσμια οικονομική αταξία. Μία αταξία κοινωνική, μία αταξία πολιτική και επί θύραις βρίσκεται μία αταξία νομισματική. Θέλω λοιπόν να συντονίσει η Λαίδη Ashton την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων, για να ζητήσουμε τους πόρους για την υποβοήθηση της πολιτικής που θα ασκήσει.

Philip Claeys (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ύπατη Εκπρόσωπε, φοβούμαι ότι αυτό που μας φέρατε σήμερα είναι κατάλογος τομέων προς εξέταση ή κατάλογος κοινοτοπιών. Δυστυχώς, η παρουσίασή σας περιείχε ελάχιστα στοιχεία για το στρατηγικό όραμα.

Για παράδειγμα, τι είδους δράση προτείνετε για να διασφαλίσουμε ότι θα αναπτύξουμε μεγαλύτερη προσέγγιση με τη Ρωσία, αντί να επιτρέψουμε στη Ρωσία να ολισθήσει περαιτέρω προς τη συνεργασία με ανήθικα καθεστώτα, όπως του Ιράν και της Βορείου Κορέας; Ποιες είναι οι προτάσεις σας όσον αφορά τις προσπάθειες του Ιράν να αναπτύξει πυρηνικά όπλα; Ποια θέση θα υιοθετήσετε όσον αφορά την αυξανόμενη αντιδυτική και αντιευρωπαϊκή τάση στον ισλαμικό κόσμο; Τάση που μπορεί επίσης να παρατηρηθεί σε υποψήφιες χώρες όπως η Τουρκία.

Κυρία Ashton, είστε προετοιμασμένη να υπερασπιστείτε τα ευρωπαϊκά επιτεύγματα, όπως η ελευθερία της έκφρασης και ο διαχωρισμός εκκλησίας και κράτους, με σαφή και αδιάλλακτο τρόπο, ενόψει της ενδυνάμωσης του πολιτικού Ισλάμ; Κατά την άποψή μου, δεν γίνεται να υπάρξει επανάληψη της αδύναμης στάσης την οποία υιοθέτησε η ΕΕ πριν από μερικά χρόνια όσον αφορά την κρίση με τα δανέζικα σκίτσα.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω και εγώ, όπως ο κ. Provera, αν είστε διατεθειμένη να χρησιμοποιήσετε την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειάς μας, προκειμένου να θέσετε υπό έλεγχο το κύμα της μαζικής μετανάστευσης στην Ευρώπη. Αναφέρομαι τόσο στη νόμιμη όσο και στην παράνομη μετανάστευση. Δεν έχετε απαντήσει σε αυτήν την ερώτηση.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καλωσορίζω την Ύπατη Εκπρόσωπο, Αντιπρόεδρο της Επιτροπής και πρόεδρο της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων υπό αυτές τις τρεις ιδιότητες. Έχει τρία αξιώματα. Οι εκθέσεις μας αναφέρονται στις παλιές εποχές. Η θητεία σας, βαρόνη Ashton, επρόκειτο να σηματοδοτήσει νέα εποχή· έτσι θα αναφερθώ στη νέα εποχή. Εκπροσωπείτε ένα νεογέννητο όργανο, έναν θεσμό που μόλις γεννήθηκε και έχει δύσκολη παιδική ηλικία.

Είναι ένα υβριδικό όχημα με έναν ηλεκτρικό κινητήρα κοινοτικής μεθόδου και έναν κινητήρα ντιζελ διακυβερνητικής μεθόδου. Είναι ένα ορφανό, οι υποτιθέμενοι γονείς του οποίου, τα κράτη μέλη, το Συμβούλιο, η Επιτροπή το κοιτούν με καχυποψία και επιφυλακτικότητα. Το Κοινοβούλιο είναι έτοιμο να καλύψει το κενό από την απουσία των γονέων.

Σε αυτό το πρώιμο στάδιο, υπάρχει ο κίνδυνος η υπηρεσία αυτή να διαιρεθεί από τις αντιπαλότητες και τα αποκλίνοντα συμφέροντα των θεσμικών οργάνων. Το Κοινοβούλιο ήταν και είναι ο θερμός υπέρμαχος της ισχυρής εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ. Μπορείτε να βασίζεστε σε εμάς.

Σας παρακαλούμε να δείτε το Κοινοβούλιο ως σύμμαχό σας, ίσως επίσης ως έντιμο διαμεσολαβητή που θα έμπαινε στον πειρασμό να δει μόνο ένα καπέλο στο κεφάλι σας αντί και των τριών.

Το Κοινοβούλιο θα περίμενε το νέο όργανο, όπως και άλλα, να συνδέεται με μας με διοργανική συμφωνία που θα καθόριζε σαφώς τους κανόνες συνεργασίας. Σκοπεύουμε να συναποφασίζουμε, όπως προβλέπει η συνθήκη, για δημοσιονομικά θέματα και τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης στο πνεύμα άρθρα ΕΥΕΔ και όχι διαιρεμένης ΥΕΔ. Σκεφτείτε το ενδεχόμενο ενίσχυσης του γραφείου σας από την άποψη της ικανότητας και του πολιτικού βάρους εγκαθιστώντας αναπληρωτές στο γραφείο σας –σαν ένα είδος αναπληρωτή υπουργού– μεταξύ των οποίων θα είναι και κοινοβουλευτικοί. Αυτό θα έλυσε το πρόβλημα ότι η ημέρα έχει μόνο 24 ώρες, πρόβλημα που δεν μπορεί να επιλυθεί με άλλο τρόπο. Η παρουσία σας είναι απαραίτητη παντού, και θα θέλαμε να πολλαπλασιάσουμε τις πιθανότητες να ενεργείτε εξ ονόματός μας και εξ ονόματος της Ένωσης.

Μαρία-Ελένη Κοππά (S&D). - Κύριε Πρόεδρε, Λαίδη Ashton, οι Σοσιαλιστές και Δημοκράτες πιστεύουμε σε μία Ευρωπαϊκή Ένωση με ισχυρό ρόλο στη διεθνή σκηνή. Μία Ένωση με κοινή εξωτερική πολιτική που μπορεί να εκφραστεί με μία φωνή σε έναν ολοένα και πιο σύνθετο κόσμο. Μία Ένωση με ξεχωριστή αμυντική ταυτότητα, που της εξασφαλίζει αυτονομία επιλογών και δράσης αλλά και έναν ιδιαίτερο ρόλο στο διεθνές στερέωμα. Θα αναφερθώ ειδικά στην πολύ καλή έκθεση του συναδέλφου κ. Danjean, τον οποίο θα ήθελα να ευχαριστήσω για την παραγωγική συνεργασία.

Θα αναφέρω τέσσερα σημεία:

Πρώτον, ειδικά μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι σημαντική η αναφορά που γίνεται στον κεντρικό ρόλο του συστήματος του ΟΗΕ καθώς και η έκκλησή του για ενίσχυση της πολυμερούς συνεργασίας.

Δεύτερον, υποστηρίζουμε τη στενή συνεργασία με το ΝΑΤΟ. Υπογραμμίζουμε ωστόσο πως η συνεργασία αυτή δεν θα πρέπει να εμποδίζει την αυτόνομη ανάπτυξη των αμυντικών ικανοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντίθετα πρέπει να λαμβάνει πλήρως υπόψη τη διαφορετική φύση των δύο Οργανισμών και να μη θίγει την ανεξαρτησία τους, κυρίως όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων.

Τρίτον, θεωρώ αναγκαία μία παράγραφο σχετικά με την ανάγκη ενισχυμένης συνεργασίας με τη Ρωσία, χώρα που αποτελεί στρατηγικό εταίρο για την Ένωση σε τομείς όπως η ενεργειακή ασφάλεια, η διαχείριση των κρίσεων και άλλα.

Ολοκληρώνοντας θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου που τώρα η έκθεση περιλαμβάνει αναφορές στην ανάγκη γενικότερου αφοπλισμού με έμφαση στα ελαφρά όπλα, νάρκες κατά προσωπικού καθώς και τα πυρομαχικά διασποράς. Παράλληλα όμως θεωρώ ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα έπρεπε να πάρει σαφέστερη θέση και να ζητήσει από τα κράτη μέλη να στηρίξουν έμπρακτα την πρωτοβουλία Obama για έναν κόσμο χωρίς πυρηνικά όπλα. Ο αφοπλισμός και η μη διάδοση των πυρηνικών επιτυγχάνονται όταν όλοι αλλά και ο καθένας ξεχωριστά κάνουν ένα βήμα για την επίτευξη αυτού του τελικού στόχου.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Θα ήθελα να αποδώσω εύσημα στην ποιότητα των δύο εκθέσεων, του κ. Albertini και του κ. Danjean. Αυτό αποδεικνύει ότι υπάρχουν άνθρωποι με εμπειρογνωμοσύνη στο Κοινοβούλιο. Ελπίζω, κυρία Ashton, ότι θα εκμεταλλευτείτε αυτήν την εμπειρογνωμοσύνη, η οποία υπηρετεί τα συμφέροντά μας.

Θα ήθελα ιδιαίτερος να υπογραμμίσω τη σύσταση που γίνεται στην έκθεση σχετικά με τη συνεργασία αυτής της συνέλευσης στην παρακολούθηση των ευρωπαϊκών πολιτικών. Υπό το πρίσμα της παραγράφου 1 της Συνθήκης της Λισαβόνας, πιστεύω ότι μπορούμε να μοιραστούμε την ευθύνη του Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων για την προώθηση πιο συνεκτικής προσέγγισης σε αυτό το πολιτικό μέτρο.

Ωστόσο, θέλω να συνεχίσω αναφέροντας, κυρία Ashton, την ανάγκη να αναμένουμε πολύ πιο συνεκτική στρατηγική από εσάς όσον αφορά την πολιτική ασφαλείας. Όσον αφορά την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, πιστεύω ότι το προσωπικό που θα εργάζεται σε αυτήν την υπηρεσία και για τους πολίτες της Ευρώπης πρέπει να αντιπροσωπεύει αναλογικά την εμπειρογνωμοσύνη των κρατών μελών, διότι, δυστυχώς, πάρα πολλά όργανα έχουν επιτύχει κρυφό επίπεδο ανικανότητας και γραφειοκρατίας, που θα μπορούσε να καταστρέψει ένα συνολικό, συνεκτικό όραμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, θα ήθελα να σας θέσω μια ερώτηση σχετικά με τα συγκροτήματα μάχης, δομές που έχουμε δημιουργήσει αλλά, δυστυχώς, δεν έχουν χρησιμοποιηθεί. Θα μπορούσαν να καταστρέψουν την εικόνα της πολιτικής ασφαλείας, και θα ήθελα να δω ποιο είναι το όραμά σας. Όσον αφορά την επιχείρηση Atalanta, η άποψή μου είναι ότι απαιτείται

πολύ πιο ρεαλιστική προσέγγιση, διότι, δυστυχώς, οι επιτυχίες που σημείωσαν οι δυνάμεις μας είναι δυσανάλογες με τον υψηλό αριθμό των κρουσμάτων πειρατείας.

Σας ευχαριστώ.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να μιλήσω ειλικρινά, ως συμπατριώτης σας από το Lancaster, γιατί δεν πηγαίνουν πολύ καλά τα πράγματα, έτσι δεν είναι; Όντως δεν πηγαίνουν καλά. Νωρίτερα, βαρόνη Ashton, είπατε ότι η Ευρώπη χρειάζεται αξιόπιστη εξωτερική πολιτική. Πώς μπορούμε να έχουμε αξιόπιστη εξωτερική πολιτική, όταν έχει επικεφαλής μια απίστευτη Ύπατη Εκπρόσωπο;

Μοιάζετε να παραπαίετε από τη μία κρίση στην άλλη, τόσο πολύ, ώστε ο βρετανός υπουργός Εξωτερικών αναγκάστηκε να σας γράψει επιστολή αυτήν την εβδομάδα ζητώντας σας να επιταχύνετε τους ρυθμούς σας, να μπειτε στο παιχνίδι. Αλλά εμείς, στο Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου, ήμασταν αντίθετοι σε αυτό από την αρχή. Ήμασταν αντίθετοι στον διορισμό σας, γιατί λέγαμε ότι θα ήσασταν σαφώς έξω από τα νερά σας – και αποδειχθήκαμε σωστοί.

Μας έλεγαν ότι ο διορισμός σας, που έγινε από την Επιτροπή, θα σταματούσε την κυκλοφορία στο Τόκιο και την Ουάσινγκτον. Αλλά δεν καταφέρατε ούτε καν να διορίσετε τον πρέσβη στην Ουάσινγκτον, επειδή ο γερο-Bargoso σας τύλιξε σε μια κόλλα χαρτί!

Επίσης, δημοσιεύονται στον βρετανικό Τύπο ισχυρισμοί ότι μετά τις 8.00 το βράδυ κλείνετε το τηλέφωνό σας. Όμως, βαρόνη Ashton, είστε η υψηλότερα αμειβόμενη γυναίκα πολιτικός στον κόσμο. Πληρώνετε περισσότερο από την κ. Merkel, πληρώνετε περισσότερο από τη Hillary Clinton, επομένως πρόκειται για απασχόληση σε 24ωρη βάση. Επιπροσθέτως όλων αυτών, χθες ακούστηκε ότι σας έχουν δώσει ιδιωτικό αεροσκάφος με το οποίο εκτιμάται ότι θα κάνετε 300.000 μίλια τον χρόνο. Αυτό θα σας πήγαινε στο φεγγάρι, και οι περισσότεροι άνθρωποι τώρα θα ήθελαν να μένατε εκεί.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) (Δεν ήταν σειρά μου, αλλά θα συνεχίσω ούτως ή άλλως.) Θα ήθελα να ξεκινήσω συγχάιροντας τον κ. Albertini για την εξαιρετική έκθεση που εκπόνησε, η οποία υπογραμμίζει τον ρόλο που πρέπει να διαδραματίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη διεθνή σκηνή ως παγκόσμιος παίκτης και ηγετικός παράγοντας.

Χαιρετίζω ιδιαίτερα την προσθήκη της παραγράφου 47 στο κείμενο, η οποία υπογραμμίζει τη σημασία της περιφερειακής συνεργασίας στο πλαίσιο της ανατολικής εταιρικής σχέσης και της συνέργειας του Εύξεινου Πόντου, διότι πιστεύω ότι η ανάμιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή αυτή μπορεί να οδηγήσει σε πραγματική αλλαγή τόσο από οικονομικής όσο και από πολιτικής πλευράς.

Από την άλλη πλευρά, θα ήθελα επίσης να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στον Arnaud Danjean για την εκπόνηση μιας έκθεσης η οποία κατορθώνει με επιτυχία να θίξει όχι μόνο όλες τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας, αλλά και τα επιτεύγματά της στους εν λόγω τομείς. Πιστεύω ότι, στην παρούσα συγκυρία που συμπίπτει με τη δέκατη επέτειο από την έναρξη της πολιτικής, οι προτάσεις που διατυπώνονται στην έκθεση Danjean είναι εξαιρετικά σημαντικές από την άποψη της βελτίωσης των δράσεων της ΕΕ, οι οποίες θα συμβάλουν ασφαλώς στην ασφάλεια των ευρωπαίων πολιτών και, εντέλει, στην ειρήνη και τη διεθνή ασφάλεια.

Θα ήθελα να τονίσω σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία ένα συγκεκριμένο σημείο από αυτήν την εξαιρετική έκθεση σχετικά με τη σημασία της εταιρικής σχέσης με τις Ηνωμένες Πολιτείες στον τομέα της διαχείρισης κρίσεων, της διατήρησης της ειρήνης και των στρατιωτικών θεμάτων γενικά. Από αυτήν την άποψη, το έργο του αντιπυραυλικού αμυντικού συστήματος που έδωσαν σε εφαρμογή οι αμερικανοί εταίροι μας είναι σημαντικό όχι μόνο για τη χώρα μου, τη Ρουμανία, η οποία αποφάσισε να εμπλακεί σε αυτό, αλλά και με την ευρύτερη έννοια, διότι η διάδοση των βαλλιστικών πυραύλων συνιστά σοβαρή απειλή για τον πληθυσμό της Ευρώπης.

Πρέπει να αναφέρω ότι στήριξα την τροπολογία 34 που υποβλήθηκε σε σχέση με την παράγραφο 87 της έκθεσης, διότι πιστεύω ότι, μολονότι το έργο της αντιπυραυλικής ασπίδας θα μπορούσε να βοηθήσει στην εδραίωση διαλόγου σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η αναφορά στον διάλογο με τη Ρωσία δεν έχει κανένα νόημα σε αυτό το πλαίσιο.

Σας ευχαριστώ.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, οι εκθέσεις που εκπόνησαν ο κ. Albertini και ο κ. Danjean είναι πολύ σημαντικά έγγραφα που έρχονται σε κρίσιμη στιγμή: η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει μόλις τεθεί σε ισχύ, η ΕΕ έχει νέο Κοινοβούλιο, και η διατλαντική συνεργασία φαίνεται πιο ελπιδοφόρα.

Η έκθεση του κ. Danjean εξετάζει τις νέες προκλήσεις στον τομέα της ασφάλειας που αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη της ΕΕ. Προς τούτο, η έκθεση απευθύνει έκκληση για Λευκή Βίβλο που θα επιτρέψει την πρόκληση δημόσιας

συζήτησης και θα ενισχύσει την ορατότητα της ΚΠΑΑ, δημιουργώντας σαφέστερη σχέση μεταξύ των στόχων και των συμφερόντων, αφενός, και των μέσων και πόρων για την επίτευξή τους, αφετέρου.

Η έκθεση διατυπώνει επίσης συγκεκριμένες προτάσεις –και αυτό είναι πολύ καλό– και επισημαίνει τους τομείς που χρειάζονται περαιτέρω προσπάθεια στον στρατιωτικό τομέα. Την ίδια στιγμή, κάποιες από τις προτάσεις, όπως η εισαγωγή της αρχής της «ευρωπαϊκής προτίμησης» για την αγορά αμυντικού εξοπλισμού και η έκκληση για την υποχρεωτική συμμετοχή της ευρωπαϊκής αμυντικής βιομηχανίας στο επερχόμενο σύστημα αντιπυραυλικής άμυνας των ΗΠΑ, φαίνεται ότι είναι σχεδόν αδύνατο να συνδυαστούν, ενώ η απόκριση σε κάθε ανάγκη με την ίδρυση νέου οργανισμού δεν είναι πάντα πρακτική.

Γενικά, με την Ευρώπη να μειώνει διαρκώς τις στρατιωτικές δαπάνες της μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και τους πολίτες απρόθυμους να στηρίξουν στρατιωτικές δράσεις γενικά, η προσέγγιση στην ΚΠΑΑ δεν πρέπει να είναι μόνο μηχανική αλλά επίσης πολιτική. Η αποκατάσταση της πολιτικής βούλησης εν προκειμένω είναι, συνεπώς, απαραίτητη για επιτυχημένη ΚΠΑΑ.

Τέλος, η έκθεση είναι σημαντική, γιατί εξετάζει το πολύ επίκαιρο ζήτημα του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε σχέση με την ΚΠΑΑ. Θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Danjean και τους συναδέλφους μου για τη συμβολή τους.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση που υποβλήθηκε για ψήφισμα του Κοινοβουλίου σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας έχει ως στόχο, μεταξύ άλλων, να εδραιώσει στρατιωτικές δομές στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απευθύνω έκκληση για την καθιέρωση ειδικού Συμβουλίου Άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κέντρου στρατιωτικών επιχειρήσεων. Τα μέσα αυτά θα προσδώσουν στην Ένωση το καθεστώς παγκόσμιου παράγοντα στις στρατιωτικές υποθέσεις.

Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι, από τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ, τα 21 είναι μέλη του ΝΑΤΟ. Μόνο έξι χώρες της ΕΕ δεν ανήκουν στο ΝΑΤΟ, και οι περισσότερες εξ αυτών έχουν διακηρύξει την ουδετερότητά τους. Αυτό γεννά, ως εκ τούτου, ένα θεμελιώδες ερώτημα: η πρόταση ψηφίσματος που υποβλήθηκε έχει ως στόχο την ανάπτυξη ορισμένων ευρωπαϊκών χωρών ή αποτελεί επίσης σοβαρό βήμα στον δρόμο για την οικοδόμηση ξεχωριστής στρατιωτικής ομάδας χωρών ανταγωνιστικής του ΝΑΤΟ; Ακόμη και σε μεσοπρόθεσμο ορίζοντα, δεν θα είναι δυνατόν για μια χώρα να διατηρήσει την παράλληλη συμμετοχή της και στους δύο οργανισμούς. Ως εκ τούτου, η θετική σας ψήφος υπέρ αυτής της έκθεσης, σήμερα, θα καταστρέψει στην πραγματικότητα τον πολιτικό χαρακτήρα της Ένωσης, θα δείξει «κόκκινη κάρτα» στο ΝΑΤΟ και θα αποτελέσει την αρχή της οικοδόμησης εναλλακτικής στρατιωτικής ομάδας χωρών.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ξεκινήσω συγχαίροντας θερμά τους δύο συναδέλφους μου για τις εκθέσεις τους, που έχουν διαμορφώσει τη βάση για πολύ καλή συζήτηση με εξαιρετικά αποτελέσματα. Υπάρχουν μερικές κατευθυντήριες γραμμές που θα ήθελα να αναφέρω. Καταρχάς, η κοινή εξωτερική πολιτική: δυστυχώς, σήμερα έχουμε ιδιαίτερα πολυφωνική εικόνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κυρία Υπάτη Εκπρόσωπε, θα ήθελα να σας ζητήσω και να σας καλέσω να μεριμνήσετε, ώστε να βοηθήσουμε να επιτευχθεί και να διασφαλιστεί, όντως, ότι η Ευρώπη θα μιλά με μία φωνή. Αυτό είναι άκρως απαραίτητο, προκειμένου να επιτύχουμε ευθυγράμμιση σε επίπεδο ΕΕ.

Δεύτερον, ορθώς αναφέρθηκαν οι διατλαντικές σχέσεις. Στο διπλωματικό πεδίο, στο οικονομικό πεδίο, στην πολιτική ασφάλειας και την αμυντική πολιτική, χρειαζόμαστε πραγματικά στενή εταιρική σχέση με τους συναδέλφους μας στις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά ως ίσοι εταίροι σε ισότιμη βάση. Επίσης, τα δικαιώματα των πολιτών και τα ζητήματα ασφάλειας πρέπει να αντιμετωπίζονται επί ίσοις όροις, όπως ζήτησε τελικά το Κοινοβούλιο με εντυπωσιακό τρόπο σε σχέση με τη συμφωνία SWIFT.

Το τρίτο σημείο μου είναι ότι ορθώς λέγεται ότι τα Δυτικά Βαλκάνια είναι απολύτως κρίσιμος παράγοντας στη μελλοντική ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και εξωτερική πολιτική. Πρέπει να δώσουμε σε αυτά τα κράτη ευρωπαϊκές προοπτικές. Αυτό σημαίνει πολιτικά σταθερές σχέσεις, προσωπική ασφάλεια και οικονομική ανάπτυξη. Μια Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης οφείλει και πρέπει –και το Κοινοβούλιο είναι με το μέρος σας εν προκειμένω– να συμβάλει στην επίτευξη όλων αυτών. Αντιλαμβανόμαστε αυτήν την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης ως υπηρεσία για την Ευρώπη και όχι για τα κράτη μέλη, για τα θεσμικά όργανα, τον ευρωπαϊκό συλλογισμό και τρόπο λειτουργίας, όχι για άλλα συμφέροντα. Το Κοινοβούλιο θα είναι στο πλευρό σας όσον αφορά το θέμα αυτό.

Φυσικά, στηρίζω επίσης τον γερμανό υπουργό Εξωτερικών, ο οποίος απαιτεί τα γερμανικά να είναι μία από τις γλώσσες εργασίας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, κυρίες και κύριοι, ναι, χρειαζόμαστε κοινή εξωτερική πολιτική, πολιτική ασφάλειας και πολιτική άμυνας, αλλά ας τις χρησιμοποιήσουμε για να αποκτήσουμε έναν κόσμο χωρίς πυρηνικά όπλα. Ξέρουμε ότι αυτό δεν θα συμβεί εν μία νυκτί· έχουμε αγωνιστεί

γι' αυτό πάρα πολύ καιρό, ώστε να πιστεύουμε κάτι τέτοιο. Ωστόσο, ίσως μπορούμε να κατορθώσουμε, σε συνεργασία με τους Προέδρους Obama και Medvedev, να φέρουμε αυτόν τον στόχο ένα κρίσιμο βήμα πιο κοντά.

Χαιρετίζω επίσης το γεγονός ότι, σύμφωνα με τη συμφωνία συνασπισμού, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Γερμανίας σκοπεύει να ζητήσει την απόσυρση των αμερικανικών πυρηνικών όπλων από τη Γερμανία. Αυτό θα αποτελούσε σαφές και απερίφραστο μήνυμα. Χαιρετίζουμε επίσης το γεγονός ότι ο Γενικός Γραμματέας του NATO θα πραγματοποιήσει εκτενή συζήτηση σχετικά με το πώς μπορούμε να πλησιάσουμε τον κυρίαρχο στόχο ενός κόσμου απαλλαγμένου από πυρηνικά χωρίς να χρειαστεί να παραμελήσουμε τα συμφέροντα ασφάλειας. Και αυτό, επίσης, θα ήταν κρίσιμο βήμα προόδου.

Βαρόνη Ashton, πιστεύω ότι υπάρχουν πολλά που μπορείτε να επιτύχετε σε συνεργασία με μια καλά δομημένη Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Τρέφω πολλές ελπίδες, ως εκ τούτου, στο θέμα αυτό και πρέπει να πω ότι, σε πολλά από τα σχόλια που είμαστε αναγκασμένοι να ακούσουμε μέχρι τέλους σε αυτήν την αίθουσα –ειδικότερα από υποτιθέμενη κοινοβουλευτική ομάδα από το Ηνωμένο Βασίλειο– η ποιότητα του Κοινοβουλίου υπέστη τρομερό πλήγμα.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Οι έξοχες εκθέσεις των συναδέλφων μου Albertini και Danjean περιλαμβάνουν πολλές εμπνευσμένες ιδέες σχετικά με τη βελτίωση των κύριων πτυχών και των σημαντικότερων ευκαιριών αναφορικά με την υλοποίηση της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας.

Θα ήθελα να τονίσω ότι, αυτήν τη στιγμή όπου εξετάζεται η ιδέα για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης και τη λειτουργία της στο μέλλον, είναι εξαιρετικά σημαντικό η υπηρεσία αυτή να συσταθεί σε απολύτως ορθολογική βάση ευθύς εξαρχής. Δηλαδή, να υπηρετεί τους θεμελιώδεις στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις προσπάθειες ενίσχυσης της θέσης της στον κόσμο.

Όπως μπορούμε να δούμε σήμερα, δεν πρόκειται για απλό ή εύκολο καθήκον. Κατά την ανάπτυξη της ιδέας της υπηρεσίας, βλέπουμε ήδη ότι τα συχνά αντικρουόμενα συμφέροντα των διαφόρων ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και των επιμέρους συστατικών μερών τους συγκρούονται και, ορισμένες φορές μάλιστα, με ομάδες και άτομα στο εσωτερικό τους. Σε αυτό μπορούμε επίσης να προσθέσουμε τα εθνικά συμφέροντα μεμονωμένων κρατών μελών. Σε αυτήν την κατάσταση, είναι αναγκαίο όλοι οι παράγοντες και οι συμμετέχοντες σε αυτήν τη διαδικασία να είναι υπεύθυνοι, με προοδευτικές αντιλήψεις και αντικειμενικοί, προκειμένου να μπορέσουν να παραμερίσουν τους προσωπικούς εγωισμούς τους και να μείνουν προσηλωμένοι στον κοινό στόχο: την ίδρυση διπλωματικής υπηρεσίας που θα λειτουργεί ως ομοιογενές σύνολο και θα εξυπηρετεί αποκλειστικά τις ανάγκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της. Εδώ υπεισέρχεται ο πολύ σημαντικός ρόλος της ηγεσίας – ο δικός σας ρόλος, βαρόνη Ashton. Θα ήταν λάθος, αν τα ειδικά συμφέροντα και η επιθυμία να επιβάλει κανείς τη δική του άποψη στους άλλους με όποιο κόστος, με στόχο να αποδειχθεί η προσωπική του αξία και κύρος, υπερνικούσαν την ανάγκη για ευρύτερη προοπτική. Το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας θα αποκαλύψει αν πραγματικά ενδιαφερόμαστε για ισχυρότερη Ευρωπαϊκή Ένωση, ή αν πρόκειται απλώς για μια ακόμη επίδειξη και διαγωνισμό για το τίνας η θέση είναι ισχυρότερη στο πλαίσιο των δομών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, Υπατη Εκπρόσωπε/Αντιπρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω ότι συζητούμε τρία εξαιρετικά έγγραφα που συντάχθηκαν από το Κοινοβούλιο: φιλόδοξα έγγραφα που εκφράζουν σαφείς θέσεις, κάνουν ξεκάθαρες επιλογές και υπόκεινται σε ευρεία συναίνεση μεταξύ των ομάδων του Κοινοβουλίου που νοιάζονται για την Ευρώπη και το μέλλον της. Είναι σημαντικό γεγονός που καταδεικνύει τη βούληση και την ικανότητα του Κοινοβουλίου να προσφερθεί να διαδραματίσει κεντρικό ρόλο στην ΚΕΠΠΑ/ΚΠΑΑ βάσει αυτού που θα αποκαλούσα δυναμική ερμηνεία της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Σκοπεύουμε να ασκήσουμε αυτόν τον ρόλο στη διαδικασία οικοδόμησης της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, όχι μόνο για να εγγυηθούμε τα προνόμια του Κοινοβουλίου, αλλά και για να συμβάλουμε στο να γίνει η υπηρεσία ένας οργανισμός ικανός να διασφαλίσει τη συνέπεια και αποτελεσματικότητα της εξωτερικής δράσης της ΕΕ, ενώ, ταυτόχρονα, θα ενισχύει και θα επεκτείνει σταδιακά την κοινοτική μέθοδο.

Όσον αφορά την έκθεση Danjean, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι η ιδέα της στρατηγικής αυτονομίας παρουσιάζεται στο πλαίσιο πολυμερούς προσέγγισης, και ότι αποτελεί προϋπόθεση για την ενίσχυση της στρατηγικής εταιρικής σχέσης με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Θα ήθελα επίσης να υπογραμμίσω ότι το Κοινοβούλιο παρουσιάζεται ενωμένο στο αίτημά του για κέντρο επιχειρήσεων, και χαίρομαι που εσείς, κυρία Υπατη Εκπρόσωπε, έχετε δηλώσει ότι είστε ανοικτή σε πιο διεξοδική συζήτηση αυτής της ιδέας.

Όσο αφορά το ψήφισμα για τη μη διάδοση, θα ήθελα να τονίσω τη σημασία του οραματισμού ενός κόσμου χωρίς πυρηνικά όπλα, την ξεκάθαρη κρίση για τον αναχρονισμό των τακτικών πυρηνικών όπλων και την αξία των θέσεων που υιοθετήθηκαν πρόσφατα από ορισμένες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις σε αυτό το θέμα. Επομένως, το μήνυμά του

Κοινοβουλίου είναι σαφές, ρεαλιστικό και φιλόδοξο, και ελπίζουμε ότι η Ύπατη Εκπρόσωπος θα μπορέσει να το συλλάβει και να το προσηγογήσει.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ τους συναδέλφους Albertini και Danjean για τις περιεκτικές και δημιουργικές εκθέσεις τους όσον αφορά την εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας.

Η ΕΕ είναι υποχρεωμένη να είναι παγκόσμιος παράγοντας, όπως είπατε, κυρία Ύπατη Εκπρόσωπε, αλλά, με επτά τοις εκατό του παγκόσμιου πληθυσμού και ένα πέμπτο του παγκόσμιου ΑΕγχΠ, αυτό θα είναι δυνατό μόνο βάσει ενισχυμένης διατλαντικής συνεργασίας που θα εδράζεται σε κοινές αξίες.

Καταρχάς, η ΕΕ πρέπει να επιδείξει αποφασιστική βούληση για την ανάπτυξη συνεκτικών στρατηγικών σε πέντε κρίσιμους τομείς: κοινές στρατηγικές για την Κίνα, τη Ρωσία, την ειρήνη στη Μέση Ανατολή, το Αφγανιστάν και την ενεργειακή ασφάλεια.

Εξακολουθεί να αποτελεί μεγάλο μειονέκτημα για την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητά μας στην παγκόσμια σκηνή το γεγονός ότι συχνά δεν καταφέραμε να διαμορφώσουμε ενιαία θέση σε αυτούς τους τομείς. Η κύρια πρόκληση για εσάς θα είναι να κάνετε πράξη τη θαυμάσια δήλωσή σας σχετικά με την οικοδόμηση ενιαίας πολιτικής στρατηγικής και την ανάληψη συλλογικής ευθύνης.

Χαιρέτσα την παράγραφο 10 στην έκθεση Danjean που προτρέπει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να προβούν σε ανάλυση των απειλών του κυβερνοχώρου και στον συντονισμό αποτελεσματικής αντιμετώπισης αυτών των προκλήσεων βάσει βέλτιστων πρακτικών. Ο ηλεκτρονικός πόλεμος δεν είναι πρόκληση του μέλλοντος: έχει γίνει καθημερινή πρακτική. Ως εκ τούτου, αποτελεί άμεσο καθήκον για την ΕΕ να καταρτίσει ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο.

Τέλος, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης: πιστεύω ότι η δημιουργία της ΕΥΕΔ πρέπει να βασίζεται σε δίκαιη γεωγραφική ισορροπία και ίσες ευκαιρίες για τους εκπροσώπους όλων των κρατών μελών, νέων και παλαιών, με εφαρμογή του συστήματος ποσοτώσεων. Μόνο αυτό θα διασφαλίσει την αποδοτικότητα και διαφάνεια και, τελικά, την αξιοπιστία της νέας διπλωματικής υπηρεσίας.

Σας εύχομαι καλή τύχη, Ύπατη Εκπρόσωπε, και σας ευχαριστώ.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η Ύπατη Εκπρόσωπος Ashton μας ζήτησε σήμερα το πρωί να αλλάξουμε νοοτροπία, να αμφισβητήσουμε την αντίσταση στη θεσμική αλλαγή και να αποφύγουμε την κοντόθωρη υπεράσπιση των εθνικών συμφερόντων. Αν το Κοινοβούλιο εννοεί αυτά που λέει σχετικά με την ΚΕΠΠΑ, τότε πρέπει να στείλουμε σαφές μήνυμα ότι θα στηρίξουμε ισχυρή, περιεκτική Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης χωρίς αποκλεισμούς και, διατηρώντας τα δικά μας προνόμια, δεν θα παίξουμε το παιχνίδι κεκτημένων συμφερόντων που θα επιδιώξουν να περιορίσουν την ικανότητα και, ως εκ τούτου, την αποτελεσματικότητα αυτής της υπηρεσίας.

Αυτό σημαίνει αξιοκρατικούς διορισμούς και μόνο, διορισμούς από τα Υπουργεία Εξωτερικών των κρατών μελών από την πρώτη κιόλας ημέρα και από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης: σημαίνει ενσωμάτωση των στρατηγικών συμβουλών σε ζητήματα όπως ο ενεργειακός εφοδιασμός και η περιβαλλοντική πολιτική· σημαίνει οργανωτικές δομές που αντικατοπτρίζουν την παγκόσμια εμβέλεια και δίνουν τη δέουσα βαρύτητα στην Αφρική και τις διατλαντικές σχέσεις καθώς και στην Ασία, τη Λατινική Αμερική και τη γειτονιά μας· σημαίνει επαρκές χρηματοοικονομικό περιθώριο, όχι απλώς για ταχεία αντίδραση ή ανθρωπιστική επέμβαση, αλλά για την κινητοποίηση πόρων που θα αντανάκλα τις νέες πολιτικές προτεραιότητες· σημαίνει στήριξη της απόφασης της Cathy Ashton να θέσει την αντιμετώπιση των καταστροφών πάνω από τον τουρισμό των καταστροφών και παροχή από την ίδια των βασικών κατευθύνσεων για τον οικονομικό προγραμματισμό, και σημαίνει ότι το Κοινοβούλιο θα στηρίξει νέες διευθετήσεις με αναπλήρωση, οι οποίες θα συνάδουν με τις διεθνείς πρακτικές και δεν θα είναι προσηλωμένες στους παλαιούς κανόνες μας.

Τέλος, με χαροποιεί το γεγονός ότι βλέπω το έδρανο της Επιτροπής άδειο σήμερα το πρωί, και, σε όλους εκείνους που αγωνίστηκαν υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας, έχω να πω ότι δεν πρέπει να περιορίσουμε τη στήριξή τους ή τη στήριξή μας για την πλήρη εφαρμογή της συνθήκης.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, η εξωτερική πολιτική της Ένωσης εισέρχεται σε νέα φάση, όπως είπαν σήμερα το πρωί η βαρόνη Ashton και ο κ. Albertini.

Το άρθρο 21 της συνθήκης θεσπίζει αντικειμενικές αρχές. Επίσης η συνθήκη δημιουργεί νέες θέσεις, με έναν Ύπατο Εκπρόσωπο, έναν Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, έναν μόνιμο Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και νέα πολιτική ασφάλειας και άμυνας, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της έκθεσης του συναδέλφου μου κ. Danjean, κλπ.

Οι καινοτομίες αυτές έχουν ως στόχο να διασφαλίσουν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έχει πολύ αποτελεσματικότερη επιρροή στον κόσμο, και πιστεύω ότι οι διασκέψεις κορυφής με τρίτες χώρες εξακολουθούν να είναι ιδανικό μέσο για την επίτευξη αυτού του σκοπού. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πραγματοποιεί πολλές διασκέψεις κορυφής με μεμονωμένες χώρες, επομένως πρέπει να τις χειριστούμε με προσοχή.

Η διάσκεψη κορυφής που πραγματοποιήθηκε την περασμένη εβδομάδα με το Μαρόκο ήταν η πρώτη διάσκεψη κορυφής με αραβική χώρα και συμβόλιζε επίσης το προηγμένο καθεστώς που χορηγείται στο Μαρόκο. Θα ήθελα να ήσασταν εκεί, βαρόνη Ashton. Λυπούμαι επίσης που δεν παρέστη ο βασιλιάς του Μαρόκου. Η απουσία του είχε ως αποτέλεσμα μια διάσκεψη κορυφής που θα έπρεπε να είναι ιστορικής σημασίας να χάσει την πολιτική επιρροή, τη σημασία και την αποτελεσματικότητά της.

Ελπίζω ότι η Ένωση για τη Μεσογειακή Διάσκεψη στη Βαρκελώνη θα είναι επίσης επιτυχημένη από την άποψη του επιπέδου των αντιπροσωπειών.

Με θλίβει επίσης το γεγονός ότι η συνάντηση κορυφής με τον Πρόεδρο Obama που ήταν προγραμματισμένη για την άνοιξη δεν πρόκειται να λάβει χώρα. Όπως δηλώνει η έκθεση Albertini, η Συνθήκη της Λισαβόνας παρέχει τη βάση για την ενίσχυση των μηχανισμών διαλόγου μας με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτό και άλλα θέματα θα μπορούσαν να έχουν συζητηθεί στη συνάντηση κορυφής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν πρέπει να χάνουν την ευκαιρία να εξετάζουν σε υψηλό επίπεδο τα διμερή ζητήματα, τις συγκρούσεις και τις παγκόσμιες προκλήσεις που σταδιακά αυξάνονται στην παγκόσμια ατζέντα. Θα ήταν παράδοξο –και τελειώνω εδώ– αν, τώρα που έχουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, διατρέχαμε τον κίνδυνο να πέσουμε στην αφάνεια σε αυτόν τον κόσμο που ορισμένοι αποκαλούν τώρα «μετα-δυτικό» ή «μετα-αμερικανικό».

Libor Rouček (S&D). – (CS) Κυρία Υπατη Εκπρόσωπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να επισημάνω στην ομιλία μου την ανάγκη δημιουργίας εταιρικής σχέσης με τη Ρωσία. Τα κράτη της ΕΕ και η Ρωσία αντιμετωπίζουν πολλές κοινές προκλήσεις και απειλές. Θα μπορούσα να αναφέρω την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής, τις περιφερειακές συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή και το Αφγανιστάν, την κλιματική αλλαγή, την ενεργειακή ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένης της πυρηνικής ασφάλειας, και ούτω καθεξής. Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε η Ρωσία μπορούν να επιλύσουν μόνες τους τα προβλήματα αυτά. Η συνεργασία είναι απαραίτητη, και η συνεργασία πρέπει να αποτελέσει τη βάση για νέα περιεκτική συμφωνία μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας.

Θα ήθελα, ως εκ τούτου, να καλέσω την Υπατη Εκπρόσωπο να χρησιμοποιήσει τις νέες της εξουσίες και να επιταχύνει τις διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία. Θα ήθελα επίσης να σας ζητήσω, βαρόνη, να χρησιμοποιήσετε τις νέες σας εξουσίες για να συντονίσετε αποτελεσματικότερα τις θέσεις των επιμέρους κρατών μελών, καθώς και των μεμονωμένων μερών που εμπλέκονται στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, γιατί είναι ο μόνος τρόπος για να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε ενιαία προσέγγιση και να προάγουμε αξίες όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα, η δημοκρατία, το κράτος δικαίου, η ισότητα και η δικαιοσύνη στις αμοιβαίες σχέσεις.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, επικροτώ και στηρίζω και τις δύο εκθέσεις και συγχαίρω αμφοτέρους τους εισηγητές για τα εν λόγω έγγραφα.

Τώρα, σχετικά με δύο σημεία. Καταρχάς, όσον αφορά την έκθεση Danjean, θα ήθελα να θίξω ένα ζήτημα που προκάλεσε έντονο προβληματισμό σε σειρά κρατών μελών της ΕΕ. Αναφέρομαι συγκεκριμένα στις αποκλειστικές συνομιλίες μεταξύ Παρισιού και Μόσχας σχετικά με την πιθανή πώληση τεσσάρων πολεμικών πλοίων Μιστράλ στη Ρωσία.

Το πολεμικό πλοίο Μιστράλ έχει καθαρά επιθετικό χαρακτήρα, και είναι πράγματι πολύ ανησυχητικό το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ συμμετέχουν σε πωλήσεις όπλων σε τρίτες χώρες, οι οποίες μπορεί να έχουν πολύ αρνητικές συνέπειες για την ασφάλεια άλλων κρατών μελών της ΕΕ ή των γειτόνων της ΕΕ.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας διατυπώνει κοινές επιδιώξεις στον τομέα της άμυνας και περιλαμβάνει ρήτρα για την αλληλεγγύη στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας. Ως εκ τούτου, για ποιο πράγμα εκτιμάτε ότι πρέπει να ασκήσουν πιέσεις το Κοινοβούλιο και τα άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ; Κοινή δέσμη κανόνων στο εσωτερικό της ΕΕ που θα αφορά τις πωλήσεις όπλων από κράτη μέλη της ΕΕ σε τρίτες χώρες.

Όσον αφορά την έκθεση του κ. Albertini, θα ήθελα να τονίσω τη σημασία της σταθερότητας και της ασφάλειας στην Ανατολική Ασία. Χαιρετίζουμε τις προσπάθειες της Ταϊπέι και του Πεκίνου για τη βελτίωση των διακρατικών σχέσεων και την ενίσχυση του διαλόγου και της πρακτικής συνεργασίας. Σε αυτό το πλαίσιο, η ΕΕ πρέπει να στηρίξει σθεναρά τη συμμετοχή της Ταϊβάν στον Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας και στη Σύμβαση πλαίσιο του

ΟΗΕ για την αλλαγή του κλίματος, καθώς η συμμετοχή της Ταϊβάν σε αυτούς τους οργανισμούς είναι σημαντική για την ΕΕ και τα παγκόσμια συμφέροντα.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Κυρία Ύπατη Εκπρόσωπε, συμφωνώ απόλυτα μαζί σας ότι ο βασικός σας στόχος είναι καλύτερη και πιο αξιόπιστη ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική. Αυτή η μεγαλύτερη σταθερότητα και ασφάλεια στα Βαλκάνια, στο δικό μας μέρος του κόσμου, είναι ο κύριος στόχος σας.

Πραγματικά δεν έχουμε την πολυτέλεια της αποτυχίας στο θέμα αυτό. Συστήνω, συνεπώς, να δεσμευτείτε για δύο ζητήματα: πρώτον, ότι θα διευθετήσετε επειγόντως τις σχέσεις μεταξύ της Ελλάδας και της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, ώστε το κράτος μέλος μας, η Ελλάδα, να μπορέσει επιτέλους να πάρει μια ανάσα σε σχέση με τα βόρεια σύνορά της· δεύτερον, ότι θα καταβάλλετε προσπάθειες να εξασφαλίσετε ότι η Σερβία, στο επίπλαστο δίλημμα της επιλογής μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Κοσσυφοπεδίου, επιλέγει την Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή δεν απομονώνεται. Ίσως είναι καλή ιδέα να υπενθυμίσουμε στους φίλους μας στη Σερβία ένα σημαντικό γεγονός, δηλαδή ότι η Σερβία και το Κοσσυφοπέδιο θα είναι ξανά μαζί, όταν γίνουν και οι δύο μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Αντιπρόεδρε, σήμερα κάθεστε στην άλλη πλευρά. Αν αλλάζετε πλευρά κάθε μήνα, εγώ δεν έχω απολύτως κανένα πρόβλημα με αυτό.

Καθώς η συζήτηση αυτή πλησιάζει στο τέλος της, σειρά βασικών αξιολογήσεων έχουν καταστεί σαφείς. Θέλουμε να είστε στο τιμόνι της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, στην οποία εσείς –όπως είπε ένας συνάδελφος νωρίτερα– κατέχετε ταυτόχρονα δύο αξιώματα. Τα δύο αυτά αξιώματα πρέπει να είναι η μοναδική επικάλυψη, ωστόσο – η επικάλυψη στις δομές δεν είναι κάτι που χρειαζόμαστε. Η διατήρηση της κοινοτικής μεθόδου πρέπει να διασφαλιστεί, όχι μόνο σε σχέση με τον προϋπολογισμό και την επιτήρηση της ΕΕ. Για να είμαι αρκετά σαφής επ' αυτού, αυτή η νέα υπηρεσία δεν πρέπει να είναι το αποκλειστικό παιχνίδι των υπουργών Εξωτερικών, οι οποίοι αισθάνονται προσβεβλημένοι, επειδή δεν θα μετέχουν πλέον στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Το ίδιο ισχύει για τον διορισμό του προσωπικού και την πλήρωση σημαντικών θέσεων στο πλαίσιο της υπηρεσίας.

Όσον αφορά την έκθεση Danjean, θα ήθελα να δώσω την πλήρη στήριξή μου στη γραμμή που υιοθέτησε ο εισηγητής. Ως προς το μόνιμο κέντρο επιχειρήσεων, παρατήρησα, όπως και ο κ. Van Orden, ότι η βαρόνη Ashton έχει αλλάξει άποψη σχετικά με το θέμα αυτό από την ακρόασή της, και πρέπει να πω ότι, κατά τη γνώμη μου, κινείται τώρα προς τη σωστή κατεύθυνση. Μετακινήθηκε από την απόρριψη στη φάση της δοκιμής. Εξακολουθώ να πιστεύω ότι, αν σκοπεύουμε να ασκούμε τον σχεδιασμό πολιτικών και στρατιωτικών αποστολών με πλήρως ολοκληρωμένο τρόπο στην Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, έχει νόημα να διευθύνουμε την εν λόγω υπηρεσία από τα δικά της επιχειρησιακά αρχηγεία.

Όσο αφορά την πρόταση της Ομάδας των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία για τη δημιουργία Γενικής Διεύθυνσης για την οικοδόμηση της ειρήνης, θέλω να πω ότι, σε αντίθεση με τους συναδέλφους μου που κάθονται στην αριστερή άκρη της αίθουσας, πιστεύω ότι το όλο εγχείρημα της ΕΕ, ειδικότερα η εξωτερική πολιτική μας, αποτελεί μοναδικό σχέδιο οικοδόμησης της ειρήνης. Σε αυτήν τη βάση, δεν είμαι βέβαιος ότι πρέπει να την περιορίσουμε σε μια μόνο υπηρεσία.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύουμε ότι οι νέοι θεσμοί χρειάζονται κάποιο χρόνο για να καθιερωθούν, αλλά πιστεύουμε επίσης ότι δεν πρέπει να χάσουμε την ουσία. Το σημαντικό δεν είναι, όπως ζητούν ορισμένοι, να βρίσκεται η Ύπατη Εκπρόσωπος οπουδήποτε εμπλέκεται η ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική. Το σημαντικό είναι να είναι παρούσα η Ευρωπαϊκή Ένωση στη διεθνή σκηνή με την ικανότητα να μιλά υπέρ των θέσεών της. Αυτό υποστηρίζουν οι εκθέσεις επί των οποίων συζητούμε σήμερα.

Ως εκ τούτου, τασσόμαστε υπέρ ευρείας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις σχέσεις συνεργασίας με όλες τις χώρες στις οποίες έχουμε συμφέροντα, ιδίως όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, από τη Λευκορωσία μέχρι την Κούβα. Πρέπει να έχουμε αυτήν την πολιτική για όλες τις χώρες στις οποίες έχουμε συμφέρον όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ασφάλεια και τις παγκόσμιες προκλήσεις, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να κάνει τη διαφορά, όπως αποδείχθηκε με την κοινή θέση της πλειοψηφίας των κρατών μελών που επιτεύχθηκε υπό την ισπανική Προεδρία στο Συμβούλιο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων στη Γενεύη, και όπως πρέπει να επιτευχθεί για τη Μέση Ανατολή και την Κούβα. Αυτό είναι ένα προορατικό και μεταρρυθμιστικό βήμα προόδου όσον αφορά την εξωτερική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλουμε ισχυρή, αληθινή Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης που θα στηρίζει το έργο της Ύπατης Εκπροσώπου και θα ανταποκρίνεται επίσης στις φιλοδοξίες του Κοινοβουλίου.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ashton, θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου για το γεγονός ότι μπορούμε, σήμερα, να συζητήσουμε μαζί σας την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας και την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας. Παρά τις διάφορες φωνές περί του αντιθέτου, θα ήθελα να πω ότι είμαι βέβαιος ότι η πλειοψηφία των βουλευτών σας εύχονται καλή επιτυχία και θα ήθελαν να δουν την κατάρτιση

της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και τη σύσταση επαγγελματικής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, υπηρεσίας στην οποία θα μπορούσατε να αξιοποιήσετε τους καλύτερους διπλωμάτες από όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η συζήτησή μας σήμερα σχετικά με την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας βασίζεται στην εξαιρετική έκθεση του προϊσταμένου μου στην Υποεπιτροπή Ασφάλειας και Άμυνας, κ. Danjean. Η Ένωση πρέπει, φυσικά, να οικοδομηθεί το πλαίσιο της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας. Υπάρχουν πολλές προκλήσεις μπροστά μας, όχι μόνο συγκρούσεις, αλλά και φυσικές καταστροφές, η απειλή της τρομοκρατίας και ούτω καθεξής. Πρέπει, ως εκ τούτου, να ενισχύσουμε τις επιχειρησιακές μας ικανότητες. Η Ένωση πρέπει να μεριμνήσει για την ασφάλειά της, αλλά πρέπει επίσης να είναι δυναμική ενόψει των παγκοσμίων προκλήσεων. Αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς την καλή συνεργασία με τους συμμάχους μας στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Αυτό το λέω, όχι μόνο επειδή τα περισσότερα κράτη μέλη της ΕΕ ανήκουν στο NATO, αλλά, εξαιτίας των προκλήσεων αυτών, όλοι αναμένουν ότι θα καταφέρετε να εγκαινιάσετε θετικό διάλογο και να οικοδομήσετε συνεκτική συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO.

Βαρώνη Ashton, θα τελειώσω με μια χιουμοριστική νότα: ελπίζω ότι έχετε ήδη στείλει το τηλέφωνό σας όχι μόνο στον Henry Kissinger αλλά και στη Hilary Clinton.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να συγχαρώ την Αντιπρόεδρο Ashton για μια ομιλία με όραμα και ουσία.

Το πρόβλημα που έχουν κάποιοι μαζί σας, Αντιπρόεδρε Ashton, είναι ότι δεν είστε ένας αρρενωπός στρατηγός ή, ακόμη, ένας στενόμυαλος εθνικιστής. Χαιρετίζω, ειδικότερα, την έμφαση που δίνετε στο κράτος δικαίου μεταξύ των χωρών και σας προτρέπω ενεργά να επιμείνετε ότι το ίδιο πρέπει να συμβεί και στη Μέση Ανατολή. Επίσης, η δέσμευσή σας στη σημαντική αρχή των συλλογικών κερδών έναντι των ελάχιστων απωλειών των κρατών μελών.

Η Μέση Ανατολή είναι ίσως η πιο ασταθής περιοχή αυτήν τη στιγμή που μπορεί δυνητικά να οδηγήσει σε εκτεταμένη ανάφλεξη. Πρέπει να συνεργαστείτε στενά με τις Ηνωμένες Πολιτείες και να ασκήσετε πιέσεις, ώστε η δήλωση του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου να αποκτήσει κομβική σημασία ως το πλαίσιο για την επίτευξη προόδου στο θέμα αυτό.

Τέλος, θέλω να σας συστήσω σθεναρά να στηρίζετε την ιδέα μιας πολιτικής, ώστε να καταστεί η Μέση Ανατολή ζώνη χωρίς πυρηνικά.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Πιστεύω ότι οι εκθέσεις του κ. Danjean και του κ. Albertini σηματοδοτούν ένα βήμα προς το πολύ αναγκαίο κοινό όραμά μας για τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως παγκοσμίως παράγοντα στη διατήρηση της ειρήνης και της ασφάλειας, και τους συγχαίρω γι' αυτό.

Οι μειούμενοι προϋπολογισμοί για την άμυνα και η τρέχουσα οικονομική κρίση καθιστούν ολοφάνερο ότι, αν θέλουμε η Ευρώπη να μιλά με ενιαία φωνή στον κόσμο και να στέλνει ισχυρά μηνύματα απαιτώντας σεβασμό, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τους διαθέσιμους πόρους με μεγαλύτερη σύνεση και αποτελεσματικότητα.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας, ο οποίος ενισχύθηκε από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, είναι ζωτικής σημασίας για τη μεγιστοποίηση του δυναμικού μας μέσω των συλλογικών προμηθειών, της συγκέντρωσης πόρων και της κοινής εκπαίδευσης. Η αλληλεπίδραση μεταξύ των πολιτικών και στρατιωτικών πτυχών της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να βελτιώσει τις ικανότητες και την αποτελεσματικότητα της Ένωσής μας.

Περιμένω να δω την κ. Ashton, ως επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας και Υπατη Εκπρόσωπο, να αναλάβει ενεργό ρόλο προς αυτήν την κατεύθυνση. Τέλος, κυρία Ashton, σας εύχομαι κάθε επιτυχία στη σύσταση της κοινής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης. Αναμένω να τηρηθεί η αρχή της γεωγραφικής ισορροπίας στον διορισμό του προσωπικού της υπηρεσίας, ώστε να μπορεί πραγματικά να αντιπροσωπεύει το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρώπη έχει ανάγκη να επιτύχετε στο έργο σας.

Ágnes Hankiss (PPE). – (HU) Κυρίες και κύριοι, θέλω να συγχαρώ τον Arnaud Danjean για την εν λόγω έκθεση, η οποία είναι περιεκτική και, την ίδια στιγμή, στοχαστική για κάθε επιμέρους ζήτημα· εγώ θέλω να μιλήσω για ένα μόνο σημείο. Πολλές χώρες μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της πατρίδας μου, της Ουγγαρίας, θα ήθελαν να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο, ως πλήρη και ισότιμα μέλη, στη συνεργασία για την ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας. Την ίδια στιγμή, για πολύ γνωστούς ιστορικούς λόγους, ούτε οι υλικοί τους πόροι ούτε η ικανότητά τους ούτε καν η βάση γνώσεων τους επιτρέπει, προς το παρόν, να είναι στην ίδια βάση με τις μεγαλύτερες χώρες. Ως εκ τούτου, ψήφισα υπέρ των προτεινόμενων τροπολογιών που αποβλέπουν στο να διευκολύνουν αυτού του είδους τη συμμετοχή και μείωση της υστέρησης. Από τη μια πλευρά, αυτό αφορά τη συνεχιζόμενη διαρθρωτική συνεργασία, η οποία μπορεί και θα μπορούσε ίσως να έχει διαμορφωθεί κατά τρόπο,

ώστε να μην μετατραπεί σε λέσχη εκλεκτών για τα ισχυρότερα και μεγαλύτερα κράτη μέλη, με άλλα λόγια, να μην προβάλλει ενιαίες και ομοιόμορφες αξιώσεις από κάθε συμμετέχοντα, γιατί, σε αυτήν την περίπτωση, ορισμένες χώρες θα μείνουν εκτός, αλλά αντίθετα να δίνει τη δυνατότητα σε μικρότερες χώρες να συμμετάσχουν ανάλογα με τις ειδικές ικανότητές τους. Από την άλλη πλευρά, τα δίκτυα κατάρτισης πρέπει να αναπτυχθούν προς αυτήν την κατεύθυνση. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο για τη συμπερίληψη αυτών των σημείων στην έκθεση.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, θα ήθελα σήμερα να συγχαρώ αμφοτέρους τους εισηγητές, οι οποίοι καθοδήγησαν με τόσο λαμπρό τρόπο τη συζήτηση, συζήτηση που κατέληξε στην έγκριση αυτού του εγγράφου, ή μάλλον των εγγράφων τόσο του κ. Albertini όσο και του κ. Danjean.

Θα έλεγα ότι αυτά τα έγγραφα εγκρίθηκαν την κατάλληλη στιγμή, στην αρχή της θητείας της βαρόνης Ashton, και ότι έχουμε καταδείξει με λεπτομερή τρόπο τι θέλουμε από την εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βαρόνη Ashton, χρησιμοποιήσατε εποικοδομητικά αυτήν την ευκαιρία, μετουσιώνοντας αυτά τα δύο πολύ συγκεκριμένα έγγραφα στο δικό σας όραμα για τον κόσμο, και σας συγχαίρω γι' αυτό. Προφανώς, δεν θα σας συγχαίρω πάντα, εκτός εάν καταστήσετε σαφές ποια είναι η θέση σας για συγκεκριμένα προβλήματα, διλήμματα και κρίσεις. Σήμερα, θέλω να σας συγχαρώ, ειδικότερα, για το επικριτικό σας σχόλιο σχετικά με τη δράση της ισραηλινής κυβέρνησης όσον αφορά την κατασκευή των παράνομων οικισμών.

Εν κατακλείδι, επιτρέψτε μου απλώς να προσθέσω ότι θεωρώ πως, στο μέλλον, θα πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερη προσοχή στην Ιαπωνία, τον παλιό και έμπιστο φίλο μας, και να μην γοητευόμαστε από την Κίνα και άλλες ταχέως αναπτυσσόμενες χώρες.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ashton, ενδεχομένως να εκφράζω τη σκέψη των παρευρισκομένων στην αίθουσα, όταν λέω ότι η εξωτερική πολιτική είναι μία από τις σημαντικότερες προκλήσεις που έχει ενώπιόν της η Ευρωπαϊκή Ένωση, και ελπίζουμε ότι, υπό την ηγεσία σας, κυρία Ashton, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι γνήσιος ρυθμιστής της εξωτερικής πολιτικής σε παγκόσμιο επίπεδο.

Θα επικεντρωθώ σε δύο θέματα. Το πρώτο είναι η πολιτική κατάσταση στη Μέση Ανατολή. Αναμένουμε σαφή θέση από εσάς σχετικά με τη στρατηγική για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Προσδοκούμε, κυρίως, ότι η κατάσταση, ιδίως στο Αφγανιστάν, θα είναι μια κατάσταση από την οποία θα είναι δυνατόν να αποσυρθούμε. Θα ήθελα εδώ να προτείνω τη χρήση όλων των μέσων, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών επιχειρήσεων, στο πλαίσιο των προσπαθειών για τον εκσυγχρονισμό μιας χώρας η οποία, σήμερα, είναι ερειπωμένη μετά από 30 χρόνια συνεχούς πολέμου. Νομίζω και εγώ ότι η πολιτική ανάμειξη στην ανοικοδόμηση του Αφγανιστάν είναι παράγοντας κλειδί για τη σταθεροποίηση στη χώρα. Το δεύτερο θέμα είναι το Ιράν, το οποίο σήμερα διαδραματίζει καίριο ρόλο στην εξωτερική πολιτική στην περιοχή. Θεωρώ ότι η συμμετοχή στον αγώνα για την πρόληψη της διάδοσης πυρηνικών όπλων είναι κρίσιμο καθήκον, το οποίο επίσης εναπόκειται σ' εσάς. Σας ευχόμαστε καλή επιτυχία σε αυτό και ευελπιστούμε ότι θα μπορέσετε να συντονίσετε καλά το έργο σας με την αμερικανική πολιτική.

Θεωρώ ότι η πολιτική κατάσταση στο Αφγανιστάν, το Πακιστάν, την Ινδία και το Ιράν είναι κρίσιμη από την άποψη της πολιτικής για την παγκόσμια ασφάλεια. Ως εκ τούτου, κυρία Ashton, ο ρόλος σας σε αυτό είναι ανεκτίμητος.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, περιγράψατε την επιχείρηση Atalanta για την καταπολέμηση της πειρατείας στο Κέρας της Αφρικής ως επιτυχία.

Ωστόσο, την περασμένη εβδομάδα υπήρξε μαζική επίθεση πειρατών σε βασκικό, ισπανικό και γαλλικό αλιευτικό σκάφος, η οποία ανάγκασε τον αλιευτικό στόλο να εγκαταλείψει την περιοχή και να αποσυρθεί σε μέρη όπου μπορεί να προστατευθεί, αλλά δεν υπάρχουν ψάρια, μην λησμονώντας τα εκατοντάδες άτομα που εξακολουθούν να κρατούνται όμηροι σε διάφορα σκάφη.

Σας ζητώ να εφαρμόσετε το ψήφισμα για την εν λόγω επιχείρηση που ενέκρινε το Κοινοβούλιο τον Δεκέμβριο, προκειμένου να προστατεύσετε τα αλιευτικά σκάφη και να επεκτείνετε αυτήν την προστασία. Ζητώ επίσης να επανεξεταστούν οι στρατηγικές και να αναθεωρηθούν επείγοντως οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο αυτής της επιχείρησης στον Ινδικό Ωκεανό, καθώς και ο τρόπος της παρουσίας της εκεί.

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, 58 άτομα έχασαν τη ζωή τους την Κυριακή προσπαθώντας να ασκήσουν το δικαίωμα ψήφου τους στις ιρακινές εκλογές, και 140 τραυματίστηκαν σοβαρά. Ωστόσο, η βία, ο εκφοβισμός, οι απειλές για επιθέσεις και οι εκβιασμοί δεν απέτρεψαν εκατομμύρια θαρραλέους Ιρακινούς από το να προσέλθουν στις κάλπες.

Υπήρξαν επανειλημμένες προσπάθειες νοθείας και στρέβλωσης των αποτελεσμάτων των εκλογών. Η απαγόρευση περισσότερων από 500 λαϊκών μη σχεταριστών υποψηφίων από την εικονική Επιτροπή Λογοδοσίας και Δικαιοσύνης, οι επανειλημμένες βομβιστικές επιθέσεις την ημέρα των εκλογών και η εξαιρετικά δυσοίωνη καθυστέρηση στην ανακοίνωση των αποτελεσμάτων αποτελούν ανησυχητικές ενδείξεις δόλιων τεχνασμάτων.

Η απειλητική παρέμβαση του Ιράν ήταν μόνιμο χαρακτηριστικό αυτών των εκλογών, και πρέπει σήμερα να στείλουμε αυτήν τη δριμύεια προειδοποίηση: μην προσπαθήσετε να εγκαθιδρύσετε πρωθυπουργό ανδρείκελο στο Ιράκ, μην προσπαθήσετε να αποστερήσετε με δόλο από τον ιρακινό λαό τα δημοκρατικά του δικαιώματα και μην βυθίσετε ξανά το Ιράκ στο σχεταριστικό χάος, γιατί η Δύση σας παρακολουθεί, και είστε στο προσκήνιο.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ο ρόλος της βαρόνης Ashton περιγράφεται στο άρθρο 18 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ως συμβολή στην ανάπτυξη κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, σύμφωνα με την εντολή που έχει δοθεί από το Συμβούλιο, η οποία, φυσικά, περιλαμβάνει τους εκπροσώπους των εθνικών κρατών. Ωστόσο, το ίδιο άρθρο δηλώνει ότι πρέπει να είναι Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, από την οποία λειτουργεί. Επιπλέον, κατανοώ ότι, κατά τον διορισμό του προσωπικού στην Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, θα προτιμηθεί πρώην προσωπικό της Επιτροπής σε σχέση με το προσωπικό διπλωματικών υπηρεσιών και Υπουργείων Εξωτερικών.

Βαρόνη Ashton, είναι σαφές ότι ο ρόλος σας σχεδιάστηκε με σκοπό να υπονομεύει συνεχώς την επιρροή στην εξωτερική πολιτική των κρατών μελών, όχι μόνο ατομικά, αλλά και συλλογικά, στο Συμβούλιο. Εσείς και οι διάδοχοί σας θα λάβετε την εντολή του Συμβουλίου μόνο στα χαρτιά. Η πραγματική κινητήρια δύναμη πίσω από την εξωτερική πολιτική της ΕΕ θα είναι η Επιτροπή: τα κράτη μέλη και το Συμβούλιο θα τίθενται συνεχώς στο περιθώριο.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Μια συνεκτική και αποτελεσματική πολιτική είναι το κύριο μήνυμα της έκθεσης του κ. Albertini. Τον συγχαίρω γι' αυτήν την έκθεση, όπως και τον κ. Danjean.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι υπάρχει επίσης η πτυχή του προσωπικού στη διεξαγωγή αυτού του έργου. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης εμφανίζεται στην έκθεση, και παρά το γεγονός ότι αυτή αφορά το έτος 2008 –είναι κρίμα που δεν αφορά και το 2009– αποτελεί, εδώ, ένα είδος δείκτη που θα χρησιμεύσει ως μέτρο για το πώς, ουσιαστικά, εκτελούμε τα καθήκοντα τα οποία εμπίπτουν τώρα στην αρμοδιότητα της υπηρεσίας επικεφαλής της οποίας είναι η κ. Ashton. Νομίζω ότι η γεωγραφική ισορροπία που ζητούμε, καθώς και οι ρόλοι σε αυτήν τη διαδικασία για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια, μου φαίνονται εξαιρετικά σημαντικά στοιχεία. Τα σαφή κριτήρια πρόσληψης και ένας ρόλος για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην ανάπτυξη της υπηρεσίας είναι θέματα που θα αποτελέσουν αντικείμενο προσεκτικής αξιολόγησης σε αυτήν την αίθουσα.

Θα θέλαμε να απευθύνουμε έκκληση να είναι η διαδικασία αυτή σαφής και απλή, προκειμένου να είναι κατανοητή σε εμάς, τους εκπροσώπους των ψηφοφόρων, που, σε τελική ανάλυση, απαρτίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Θέλω να εκφράσω τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια σε αμφοτέρους τους εισηγητές, κ. Albertini και κ. Danjean.

Θα σας υπενθυμίσω το τραγικό γεγονός που συνέβη στο Βελιγράδι στις 12 Μαρτίου πριν από επτά χρόνια. Αναφέρομαι στη δολοφονία του Zoran Đinđić, πρώην πρωθυπουργού της Σερβίας. Τον δολοφόνησαν για να ανακόψουν την πορεία ομαλοποίησης, εκδημοκρατισμού και εξευρωπαϊσμού της Σερβίας. Ωστόσο, δεν τα κατάφεραν. Το μόνο που έκαναν ήταν να επιβραδύνουν αυτήν την πορεία. Το περιστατικό αυτό είχε επίσης αρνητικό αντίκτυπο στις γειτονικές χώρες και την περιοχή συνολικά.

Κυρία Ashton, θέλω να σας ζητήσω να βοηθήσετε και να ενθαρρύνετε τις φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις παντού στην άμεση γειτονία μας. Θα χρειαστεί να ενεργήσετε με έγκαιρο και προληπτικό τρόπο. Επιλέξατε νέο όργανο και νέο ρόλο, που ουσιαστικά είναι δύο ρόλοι σε δύο όργανα, και γίνεστε, ούτως ειπείν, διπλός ηγέτης με διακοσμητικό μόνο ρόλο. Δεν υπάρχει επιστροφή, ούτε για εσάς ούτε για εμάς. Εφόσον δεν μπορείτε να πάτε παρά μπροστά, σας ζητώ να δικαιώσετε την εμπιστοσύνη που σας δείξαμε.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, οι περιεκτικές εκθέσεις απαιτούν συνήθως διαφοροποιημένες αξιολογήσεις, και αυτό ισχύει και σε αυτήν την περίπτωση. Επομένως, είμαι υπέρ κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας που ασχολείται με τη λαθρομετανάστευση, την απάτη στον τομέα των θεωρήσεων, τον εγκληματικό τουρισμό και τις πλαστές αιτήσεις ασύλου. Είμαι επίσης υπέρ κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας που ασχολείται με τη διασφάλιση των συνόρων της ζώνης Σένγκεν και αντιμετωπίζει με αποφασιστικότητα την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Ωστόσο, επικρίνω και αντιτίθεται σε κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας που είναι σχεδιασμένη για να δώσει στην ΕΕ ενεργό ρόλο σε στρατιωτικά ζητήματα, ενώ υπάρχουν ήδη ο ΟΗΕ και το ΝΑΤΟ. Αυτή η επικάλυψη πρέπει να απορριφθεί – και φυσικά μιλώ από την ιδιαίτερη θέση του εκπροσώπου ουδέτερου κράτους. Απορρίπτω επίσης την κατάργηση της υποχρέωσης θεώρησης, μια απερισκεπτική κατάργηση της εν λόγω απαίτησης για τις βαλκανικές χώρες, διά της οποίας ήδη, μετά από λίγους μήνες, γύρω στους 150.000 Μακεδόνες είναι καθ' οδόν προς την Κεντρική Ευρώπη, ενώ τα δύο τρίτα εξ αυτών έχουν ήδη εξαφανιστεί στην παρανομία.

Σίγουρα δεν είναι αυτός ο τρόπος για να προάγουμε τις ανάγκες ασφάλειας των ευρωπαίων πολιτών, καθώς δεν συμβάλλει διόλου στην ασφάλεια και επίσης, φυσικά, δεν κάνει τίποτα για να αυξήσει την επιθυμία των πολιτών μας για περισσότερη Ευρώπη.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ανησυχώ για το γεγονός ότι οι προηγούμενες διασκέψεις δεν παρήγαγαν χειροπιαστά αποτελέσματα στον τομέα της μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων. Αυτά τα όπλα και οι τεχνολογίες εξαπλώνονται. Υπάρχει αυξανόμενος κίνδυνος η πυρηνική τεχνολογία να πέσει στα χέρια εγκληματικών και τρομοκρατικών οργανώσεων.

Η Ένωση πρέπει να ενεργήσει από κοινού σε αυτόν τον τομέα και να πάρει θέση στο ζήτημα ως παγκόσμιος παράγοντας, να ενισχύσει και τους τρεις πυλώνες της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων και να επιτύχει καθολική εφαρμογή και επιβολή των κανόνων και των μέσων μη διάδοσης. Θεωρώ απαραίτητο να συμπεριληφθεί το ζήτημα της μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων στις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να ξεκινήσει εποικοδομητικός διάλογος με όλες τις πυρηνικές δυνάμεις, όχι μόνο με τις ΗΠΑ και τη Ρωσία. Ο αριθμός των χωρών που έχουν πυρηνικά όπλα δεν είναι μόνο τα πέντε μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Η Ένωση πρέπει, ως εκ τούτου, προς όφελος της παγκόσμιας ασφάλειας, να καταβάλει πολιτικές και διπλωματικές προσπάθειες για να διασφαλίσει ότι χώρες όπως το Ισραήλ, η Ινδία, το Πακιστάν και η Βόρεια Κορέα θα γίνουν συμβαλλόμενα μέρη της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων.

Catherine Ashton, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για τις παρεμβάσεις που έγιναν και να πω ότι θεωρώ τη συζήτηση αυτή σημαντική και πολύτιμη από την άποψη της στρατηγικής μας κατεύθυνσης.

Θέλω να πω ξεκινώντας ότι συμφωνώ απολύτως με όλους τους αξιότιμους βουλευτές που μίλησαν για την αξία και τη σημασία του ελέγχου του Κοινοβουλίου και τον ρόλο του Κοινοβουλίου, όχι μόνο από την άποψη του ελέγχου, αλλά και από την άποψη της εμπειρογνωμοσύνης που γνωρίζω ότι υπάρχει στους κόλπους του. Πρόθεσή μου είναι να επιστρατεύσω αυτήν την εμπειρογνωμοσύνη και ελπίζω να υπάρξουν όσο το δυνατόν περισσότερες ευκαιρίες για να μπορέσουμε να ανταλλάξουμε απόψεις και να συζητήσουμε πολλά, αν όχι όλα τα σημαντικά ζητήματα που εθίγησαν σήμερα.

Θα είμαι σχετικά σύντομη σε αυτό το σημείο, αλλά θα προσπαθήσω απλώς να μιλήσω για μερικούς από τους καιρίους τομείς που θεωρώ ότι απασχολούν περισσότερο τους αξιότιμους βουλευτές. Θα ξεκινήσω λέγοντας ότι δεν είπα «όχι» στην έκθεση Barnier. Αυτό που είπα ήταν ότι, βάσει των διαγμάτων που αντλήθηκαν από την Αίτιη και της στήριξης που προσφέρουμε τώρα στη Χιλή, θέλαμε να δούμε πόσα περισσότερα θα μπορούσαμε να κάνουμε, πώς θα μπορούσαμε να λειτουργήσουμε πιο αποτελεσματικά, τι πρέπει να έχουμε σε εφεδρεία, και αν πρέπει να έχουμε κάτι σε εφεδρεία. Αυτό απαιτεί από εμάς να σκεφτούμε στρατηγικά τι πρέπει να κάνουμε, και η έκθεση Barnier παρέχει το υπόβαθρο για να το κάνουμε. Είμαι πολύ ευγνώμων στον Michel για τη συμβολή του στο θέμα αυτό – είναι το υπόβαθρο.

Για τη Συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων: σειρά αξιότιμων βουλευτών έθιξαν τη σημασία της διάσκεψης που θα πραγματοποιηθεί τον Μάιο, και συμφωνώ με όλους. Είναι πολύ σημαντικό να προχωρήσουμε τώρα με βάση αυτό που θα μας προσφέρει η ευκαιρία του Μαΐου.

Συμφωνώ επίσης ότι η ασφάλεια ξεκινά με ισχυρές πολιτικές σχέσεις. Πρέπει διαρκώς να θεωρούμε ότι η προσέγγισή μας στον ευρύτερο κόσμο αφορά την ανάπτυξη αυτών των ισχυρών πολιτικών σχέσεων, προκειμένου να προαχθεί η ασφάλεια, όχι μόνο για τους εαυτούς μας αλλά και για τρίτα κράτη, για κράτη με τα οποία επιδιώκουμε να έχουμε αυτήν τη σχέση ή με τα οποία διεξάγουμε διάλογο εξαιτίας των ανησυχιών που έχουμε.

Κάποιοι αξιότιμοι βουλευτές έθιξαν ορθώς τη σημασία των Βαλκανίων. Στις προτεραιότητές μου, ανέφερα ότι πρόκειται για απίστευτα σημαντικό τομέα εργασίας. Είναι πολύ σημαντικό κατά την περίοδο προετοιμασίας των εκλογών στη Βοσνία να προωθήσουμε τη σημασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να εξασφαλίσουμε ότι οι πολιτικοί των επιμέρους κρατών θα περιγράψουν στους πολίτες τους την πορεία που σκοπεύουν να ακολουθήσουν για να συνάψουν στενότερους δεσμούς με την Ευρώπη και, τελικά, να γίνουν μέρος της Ευρώπης.

Συμφωνώ με το πόσο σημαντικός είναι ο Valentin Inzko και το έργο που επιτελεί στο Γραφείο της Υπατης Εκπρόσωπου. Συνεργαζόμαστε για την επεξεργασία της στρατηγικής προσέγγισης – ξανά για ένα μέλλον που εκτείνεται πέρα από τις εκλογές και θα μας οδηγήσει εκεί που πρέπει να είμαστε τους επόμενους μήνες και χρόνια, προκειμένου να διατηρήσουμε την ασφάλεια. Αποδέχομαι τη σημασία της σταθερότητας: όχι μόνο πρέπει να την έχουμε εκεί, αλλά είναι απαραίτητο και να την διατηρήσουμε εκεί. Υπάρχει ανησυχία στην περιοχή ότι φαινόμενα να σημειώνουμε πρόοδο, και, μερικές φορές, αισθάνομαι ότι έχουμε κολλήσει λίγο ως προς το τι πρέπει να κάνουμε στη συνέχεια. Πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά.

Αυτό ισχύει ιδιαίτερα, όπως είπαν ορισμένοι αξιότιμοι βουλευτές, στο Κοσσυφοπέδιο, όπου συναντήθηκα με την κυβέρνηση. Είχα συνομιλίες με την κυβέρνηση και τον πρωθυπουργό συγκεκριμένα, για να εξετάσουμε τι θα κάνουμε μαζί τους στο μέλλον. Έπειτα υπάρχει η Σερβία, η οποία ασκεί πολλές πιέσεις για να γίνει μέρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στη συνάντησή μου με τον Πρόεδρο Tadić και μέλη της κυβέρνησης κατέστη σαφές, επίσης, ότι είναι κάτι που θεωρούν πως είναι το μέλλον τους και κατανοούν και εκείνοι τα ζητήματα που μας προβληματίζουν σε αυτό το ταξίδι.

Όσον αφορά τη συζήτηση για την Κούβα, είχα σκοπό να παραστώ. Απλώς τυχαίνει να συμπίπτει με τη συνεδρίαση του Συμβουλίου των Προέδρων για τη συζήτηση της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, και δεν μπορώ να είμαι σε δύο μέρη ταυτόχρονα. Αυτό αποφάσισε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσον αφορά τον προγραμματισμό, και πρέπει να υπακούσω και να παραστώ εκεί. Ωστόσο, φρονώ ότι η Κούβα είναι σημαντικό ζήτημα και δεν έχω καμία αμφιβολία ότι θα επανέλθουμε σε αυτό το θέμα.

Όσον αφορά την ξεχωριστή υπηρεσία για την οικοδόμηση της ειρήνης, η απάντησή μου είναι ότι η τελευταία πρέπει να υπάρχει σε όλα όσα κάνουμε, και με τρομάζει πάντα η ιδέα του διαχωρισμού κάποιου πράγματος, λες και είναι κατά κάποιο τρόπο ξεχωριστό από το έργο που επιτελούμε. Αν δείτε πώς πρόκειται να λειτουργήσει η Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, είναι σαν οργανισμός-ομπρέλα που περικλείει τις υποχρεώσεις δυνάμει της συνθήκης, αλλά υπηρετεί ταυτόχρονα τόσο εσάς όσο και την Επιτροπή.

Έτσι, όταν η Επιτροπή σκοπεύει να δράσει στα πεδία του εμπορίου, της κλιματικής αλλαγής και της ενεργειακής ασφάλειας σε όλο τον κόσμο, η Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης μπορεί να είναι το εργαλείο της, συνδέοντας άμεσα το έργο της Επιτροπής με τα τεκταινόμενα επιτόπου. Όλα αυτά θα έλεγα ότι αφορούν έναν πιο ασφαλή, πιο σταθερό κόσμο. Επομένως, για μένα, το θέμα είναι πώς θα ενσωματώσουμε την ιδέα ότι είμαστε εδώ για να στηρίξουμε προσπάθειες για τη διασφάλιση της ειρήνης και τη διατήρηση της ειρήνης.

Σχετικά με την επιχείρηση Atalanta: πιστεύω ότι οι απόψεις που εκφράστηκαν στο θέμα αυτό είναι πολύ θετικές. Πρόκειται για πολύ σημαντική αποστολή, αλλά είναι μια αποστολή που πρέπει να συνδεθεί με όλα τα άλλα πράγματα που κάνουμε στην περιοχή αυτή. Συμφωνώ επίσης με την άποψη ότι πρέπει να σκεφτούμε την αλιεία και τη στρατηγική σχετικά με αυτήν. Αυτό το σημείο έγινε απολύτως κατανοητό.

Ομάδες εργασίας: νομίζω ότι είναι πολύ καλή ιδέα για το Κοινοβούλιο η απόκτησή τους. Φρονώ ότι οι ανώτεροι αξιωματούχοι συνδέονται καλά μαζί τους επί του παρόντος και πρέπει να συνεχίσουν να το κάνουν.

Όσον αφορά τα επιχειρησιακά αρχηγεία: δεν αληθεύει ότι έχω αλλάξει θέση. Αυτό που είπα τον Ιανουάριο είναι ότι δεν έχω ακόμη πειστεί. Το εξετάζουμε τώρα, γιατί, καθώς είμαι στη δουλειά λίγο περισσότερο, είμαι πιο προσηλωμένη στο έργο που κάνουμε σε σχέση με τις αποστολές μας στο εξωτερικό, είτε στο Κοσσυφοπέδιο, είτε στη Βοσνία είτε στη συζήτηση για το τι κάνουμε στην Atalanta ή, πράγματι, για το τι έχουμε κάνει στην Αϊτή, και ούτω καθεξής.

Στην ομιλία μου είπα ότι πρέπει να κοιτάξουμε τι είναι αναγκαίο να γίνει και μετά να αποφασίσουμε ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να το επιτύχουμε. Υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, αλλά οι απόψεις αυτές, πιστεύω, θα συγκλίνουν γύρω από ένα κοινό θέμα, και αυτό είναι το τι οφείλουμε να κάνουμε. Επομένως, πρέπει να πειστούμε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο για το πώς θα το κάνουμε.

Όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα: θέλω να τα περιγράψω σαν ασημένιο νήμα. Η προβολή των αξιών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας είναι ουσιώδης σε όλα όσα κάνουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον ευρύτερο κόσμο. Το θέμα είναι πώς θα εξασφαλίσουμε ότι το νήμα αυτό διατρέχει το σύνολο των δράσεών μας όσον αφορά τη στήριξη του έργου που κάνουμε σε όλο τον κόσμο για να προάγουμε τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλω να δούμε πολύ προσεκτικά πώς θα το κάνουμε, ώστε να μην είναι κάτι που απλώς θα γίνει μια επιπλέον προσθήκη στον διάλογο. Θα γίνει αναπόσπαστο μέρος των δράσεών μας.

Συμφωνώ επίσης με την ισχυρή διατλαντική σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Είναι ισχυρός εταίρος μας σε ευρύ φάσμα πραγμάτων, ιδίως στη διαχείριση κρίσεων, και είναι πολύ σημαντικό να στηριχθούμε σε αυτό. Ενδιαφέρομαι επίσης πολύ να στηριχθούμε στο έργο που κάνουμε με τις ΗΠΑ στους τομείς της ανάπτυξης, για παράδειγμα ιδίως στην Αφρική, όπου υπάρχει η δυνατότητα –πιστεύω ούτως ή άλλως– να κάνουμε πολλά περισσότερα, ιδίως υπό το πρίσμα της εμπειρίας μου στη βοήθεια για το εμπόριο ως Επίτροπος Εμπορίου.

Πρέπει επίσης να σκεφτούμε και για άλλες μεγάλες εταιρικές σχέσεις. Συνομιλώ με τον βραζιλιάνο υπουργό Εξωτερικών σχετικά με τη δυνατότητα να συνεργαστούμε ξανά για την ανάπτυξη εκεί όπου οι οικονομίες κλίμακας και η ικανότητα συνεργασίας μας επιτρέπουν να κινητοποιήσουμε πόρους με πολύ πιο αποτελεσματικό τρόπο σε ορισμένα μέρη του κόσμου που βρίσκονται σε πραγματική ανάγκη.

Συμφωνώ επίσης για τις απειλές του κυβερνοχώρου. Πρόκειται για πολύ σημαντικό ζήτημα. Είναι εδώ σήμερα. Είναι ζήτημα που πρέπει να συνεχίσουμε να εξετάζουμε αναπόφευκτα, καθώς οι απειλές μεταβάλλονται συνεχώς.

Λίγα λόγια τώρα για την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Το γεωγραφικό εύρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αντικατοπτρίζεται στους κόλπους της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης. Συμφωνώ απολύτως με αυτό, αλλά θα χρειαστώ χρόνο για να το κάνω. Ένα από τα πράγματα που έχω πει σε όλους τους υπουργούς Εξωτερικών και λέω και στο Κοινοβούλιο είναι: μην υποκύψετε στον πειρασμό να υποθέσετε, επειδή οι πρώτοι τέσσερις-πέντε διορισμοί που θα κάνω δεν είναι από το κράτος μέλος που γνωρίζετε καλύτερα, ότι δεν θα κάνω διορισμούς στο μέλλον από αυτά τα κράτη μέλη. Απλώς πρέπει να οικοδομήσουμε την υπηρεσία σταδιακά. Σας θυμίζω, γιατί το γνωρίζετε, αξιότιμοι βουλευτές, ότι, αυτήν τη στιγμή, η εν λόγω υπηρεσία δεν υπάρχει καν. Δεν διαθέτω ομάδα ή προσωπικό για την Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, διότι, μέχρι να αποκτήσουμε νομική βάση, δεν έχουμε τίποτα χειροπιαστό. Έχουμε απλώς ό,τι είχαμε και πριν, και προσπαθούμε να το οργανώσουμε με πιο συνεκτικό τρόπο.

Οι διορισμοί που θα κάνω θα είναι αξιοκρατικοί και μόνο. Δεν υπάρχουν ευνοούμενοι εδώ. Τα πάντα θα γίνουν βάσει προσόντων. Θέλω τους ικανότερους και τους καλύτερους και αυτό είπα στα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα. Θέλω οι αντιπροσωπείες επιτόπου να είναι μια ομπρέλα, ικανή να στηρίξει το έργο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλες τις διαφορετικές πτυχές της, καθώς εκπροσωπείται σε τρίτες χώρες και εργάζεται με τρίτες χώρες.

Είναι σημαντικό να γίνει αυτό, γιατί, διαφορετικά, θα καταλήξουμε και πάλι κατακερματισμένοι. Το ερώτημα είναι πώς να το κάνουμε, και αυτός είναι ο λόγος που είμαστε σε διάλογο με το Συμβούλιο και την Επιτροπή αυτήν τη στιγμή. Αν ήταν κάτι απλό, θα το είχαμε κάνει ήδη. Πρέπει απλώς να διασφαλίσουμε ότι θα γίνει σωστά και αποτελεσματικά. Μέσα στις επόμενες εβδομάδες θα βρούμε τον κατάλληλο τρόπο για να προχωρήσουμε.

Όσον αφορά τους πόρους, θα στηρίξω την ευελιξία. Θα υποστηρίξω ότι, αν υπάρχει κρίση σε μια συγκεκριμένη χώρα, ή αν συνειδητοποιήσετε ότι πρέπει να είστε σε θέση να κινητοποιήσετε πόρους, θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε, αλλά στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Και πάλι, πρέπει να σκεφτούμε πώς θα επιτύχουμε στο έργο αυτό, όχι μόνο τώρα αλλά και στο μέλλον.

Πρέπει οπωσδήποτε να αποφύγουμε την επικάλυψη· διαφορετικά, δεν θα έχουμε κερδίσει τίποτα πέρα από περισσότερη γραφειοκρατία, και αυτό δεν το θέλουμε. Πρέπει να βεβαιωθούμε ότι θα είναι μια συνεκτική υπηρεσία που θα λειτουργεί καλά, ως οντότητα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στηρίζοντας και στηριζόμενη από τα άλλα θεσμικά όργανα. Και, όπως είπα, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι δεν υπάρχει ακόμη. Ας ελπίσουμε ότι θα μπορούμε να κάνουμε τις απαραίτητες εργασίες μέσα στις επόμενες εβδομάδες. Με τη στήριξη του Κοινοβουλίου, είμαι σίγουρη ότι θα τα καταφέρουμε, ώστε να μπορούμε να την δημιουργήσουμε. Μπορούμε να θέσουμε τα θεμέλια, αλλά θα χρειαστεί χρόνος για να κτιστεί, και αυτό είναι τόσο σημαντικό, ώστε ελπίζω ότι όλοι οι αξιότιμοι βουλευτές θα καταλάβουν.

Και δυο τελευταία σημεία. Σχετικά με τις διασκέψεις κορυφής: έχουμε πολλές διαφορετικές διασκέψεις κορυφής. Το ερώτημα που πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου είναι η αξία και η σημασία τους. Δεν μπορώ να παρευρίσκομαι σε όλες, γιατί απλούστατα είναι πάρα πολλές. Θα είμαι σε μερικές. Στη διάσκεψη του Μαρόκο είχαμε καλή εκπροσώπηση, γιατί ήταν εκεί και οι δύο Πρόεδροι. Πιστεύω ειλικρινά ότι, αν ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και της Επιτροπής είναι εκεί, πρέπει να πούμε ότι η ΕΕ έχει ισχυρή εκπροσώπηση στη διάσκεψη κορυφής. Δεν είναι πάντα απαραίτητο να είμαι και εγώ εκεί, και θα συμφωνούσαν με αυτό.

Τέλος, κάποιοι αξιότιμοι βουλευτές μίλησαν για τις σχέσεις με χώρες όπως η Ιαπωνία, χώρες που είναι σημαντικές για εμάς σε στρατηγική εταιρική σχέση, όπως η Ρωσία, για τη σημασία και αξία της Μέσης Ανατολής, όπου θα ταξιδέψω από την Κυριακή και μετά, και τη σημασία και αξία της Τετραμερούς, γιατί θα ταξιδέψω διαμέσου της Μέσης Ανατολής. Νομίζω ότι θα επισκεφτώ πέντε χώρες και μετά θα καταλήξω στη Μόσχα για τη συνάντηση της Τετραμερούς, προκειμένου να συζητήσουμε και να ανταλλάξουμε απόψεις για το τι θα κάνουμε στη συνέχεια.

Τέλος, αξιότιμοι βουλευτές, σας ευχαριστώ που παρατηρήσατε ότι είμαι στην πλευρά του Συμβουλίου και δεν υπάρχει Επιτροπή. Θα αλλάξω πλευρές. Μέχρι να υπάρξει έδρα στο κέντρο, θα συνεχίσω να μετακινούμαι από τη μια πλευρά στην άλλη. Θα είναι δική σας ευθύνη να θυμάστε σε ποια πλευρά πρέπει να καθίσω, όταν μπαίνω στην αίθουσα.

Και, τέλος, θέλω ξανά να ευχαριστήσω τον κ. Albertini και τον κ. Danjean για τις εξαιρετικές εκθέσεις τους, που μου έδωσαν τη δυνατότητα να παρουσιάσω τις απόψεις μου σήμερα.

(Χειροκροτήματα)

Gabriele Albertini, εισηγητής. – (IT) Ευχαριστώ τους συναδέλφους μου, πολλοί από τους οποίους μίλησαν, ιδίως εκείνους που ενέκριναν σημαντικά μέρη της έκθεσης, επαινώντας και προσυπογράφοντας το περιεχόμενό της, αλλά και εκείνους που εξέφρασαν επικρίσεις και, πάνω απ' όλα, το έκαναν με την επιθυμία να ξεπεράσουν τα ατυχώς τραγικά περιστατικά στα οποία χρησιμοποιήθηκε βία, και να ονειρεύονται έναν ειρηνικό κόσμο. Ένας μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος, ο Πλάτωνας, είπε ότι μόνο οι νεκροί βλέπουν το τέλος του πολέμου. Ωστόσο, παρά την άρνησή

μας να αποδεχτούμε αυτήν τη φιλοσοφική θεώρηση και τις προσπάθειές μας να αποτρέψουμε αυτά τα γεγονότα, η πραγματικότητα μας αναγκάζει να χρησιμοποιήσουμε βία, ακόμη και σε ειρηνευτικές αποστολές.

Συγχαίρω την Ύπατη Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής και την ευχαριστώ που ανέφερε την έκθεσή μου: μια πτυχή της προσέγγισής της που μου αρέσει ιδιαίτερα είναι η διττή φύση της, ο τρόπος με τον οποίο επιδιώκει τη συνέργεια μεταξύ των καθηκόντων του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Η φυσική της τοποθέτηση, καθώς θα εναλλάσσει θέσεις μεταξύ των εδράνων του Συμβουλίου, εδώ, και της Επιτροπής, αποτελεί παράδειγμα της επιθυμίας της να κατέχει δύο αξιώματα.

Ως Κοινοβούλιο, πιστεύω ότι πρέπει να στηρίξουμε και να προωθήσουμε αυτήν τη συνεργική δέσμευση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ασκεί πολιτικές για την ανάπτυξη, τη γειτονία και τη σταθερότητα και την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας· το Συμβούλιο διεξάγει ειρηνευτικές αποστολές και αποστολές για την εφαρμογή του κράτους δικαίου. Αυτή η δέσμη θεμάτων πρέπει να βρει την απόλυτη έκφρασή της στην ευρωπαϊκή διπλωματική υπηρεσία, η οποία πρέπει να είναι αποδοτική, αποτελεσματική και εξοπλισμένη με τις αναγκαίες δεξιότητες και πόρους, ώστε να είναι σε θέση να εκπληρώνει τον ρόλο της όπως πρέπει, και θα εργαστούμε σκληρά για να το επιτύχουμε.

Ευχαριστώ επίσης την Ύπατη Εκπρόσωπο –θα συζητήσουμε περαιτέρω το θέμα αυτό στις 23 Απριλίου– που συμφώνησε να είναι παρούσα στην ακρόαση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων για το θέμα της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, το οποίο θα έχουμε την ευκαιρία να εξετάσουμε με μεγαλύτερη εμβρίθεια. Η σημερινή ημέρα σηματοδοτεί την έναρξη της συνεργασίας μας, αλλά σίγουρα όχι το τέλος.

Arnaud Danjean, εισηγητής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ashton, κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστώ για όλες τις ομιλίες που, για μία ακόμη φορά, συνέβαλαν στον εμπλουτισμό της συζήτησης και αυτής της έκθεσης.

Θα ήθελα να καθισχύσω όσους εξέφρασαν τις αμφιβολίες τους και, ενίοτε, τις υποψίες τους σχετικά με το γεγονός ότι η έκθεση αυτή μπορεί να ανοίξει την πόρτα σε περισσότερο ανταγωνισμό, με το NATO συγκεκριμένα, ακόμη και σε απομόνωση. Κάτι τέτοιο δεν ισχύει σε καμία περίπτωση· δεν το πιστεύω διόλου και θα πρόσθετα ότι αυτό δεν εμφανίζεται στη συνθήκη, το αντίθετο μάλιστα. Μπορείτε να πιστέψετε έναν γάλλο βουλευτή του ΕΚ που έχει αγωνιστεί ακαταπόνητα για την επάνοδο της χώρας του στις ολοκληρωμένες δομές του NATO.

Όταν μιλάμε για στρατηγική αυτονομία, ποια είναι η ιδέα που αναπτύσσεται, η πολιτική που αναπτύσσουμε εδώ και 10 χρόνια; Η απάντηση είναι η ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να παρεμβαίνει μέσω πολιτικών και στρατιωτικών αποστολών σε περιοχές στις οποίες άλλοι οργανισμοί, συμπεριλαμβανομένου του NATO, δεν δύνανται. Το NATO δεν θα μπορούσε να έχει παρέμβει για να τεθεί τέλος στη σύγκρουση στη Γεωργία, όπου δεν υπάρχει παρουσία του ΟΗΕ ή του ΟΑΣΕ. Το NATO δεν παρενέβη νωρίτερα από εμάς στο Κέρας της Αφρικής για να θέσει τέλος στα γεγονότα που απειλούν τα συμφέροντα ασφαλείας μας.

Η στρατηγική αυτονομία σημαίνει επίσης την ικανότητα παρέμβασης με φάσμα μέσων που μόνο εμείς διαθέτουμε: πολιτικά και στρατιωτικά μέσα, νομικά μέσα, χρηματοοικονομικά μέσα, αναπτυξιακά μέσα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η πλέον κατάλληλη για να αναπτύξει αυτήν την παγκόσμια προσέγγιση σε περιοχές κρίσεων.

Η στρατηγική μας αυτονομία αναφέρεται επίσης στην ικανότητά μας, όπου κρίνεται αναγκαίο, να μην παρεμβαίνουμε, είτε σε μονομερείς στρατιωτικές εκστρατείες είτε –και αυτό επισημάνθηκε από αρκετούς αυστριακούς βουλευτές– επειδή υπάρχουν ανάμεσά μας ουδέτερες χώρες, και επειδή σεβόμαστε το καθεστώς τους.

Αυτό είναι η ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια. Αυτό είναι η στρατηγική αυτονομία που αναπτύσσουμε μέσω αυτής της πολιτικής. Ας μην λησμονούμε ποτέ την προέλευση αυτής της ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας. Έλκει την καταγωγή της από μια τραγική, αιματοβαμμένη αποτυχία: αυτή των Βαλκανίων τη δεκαετία του 1990, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση στάθηκε ανίκανη να αντιμετωπίσει μια μείζονα πρόκληση ασφάλειας στην ίδια της την ήπειρο. Ας μην το ξεχνάμε αυτό. Οι ευρωπαίοι πολίτες μας δεν το έχουν ξεχάσει και δεν θα μας συγχωρούσαν, αν εγκαταλείπαμε τη φιλοδοξία να δούμε την Ευρώπη να διαδραματίζει ρόλο στη διεθνή σκηνή.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε. Έχω λάβει έξι προτάσεις ψηφίσματος⁽¹⁾ για την περάτωση αυτής της συζήτησης, που κατατέθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφος 5 του Κανονισμού.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί σήμερα.

(1) Βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

Elena Băsescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Θα ήθελα καταρχάς να συγχαρώ τον κ. Albertini για την εκπόνηση αυτής της έκθεσης. Με χαροποιεί το γεγονός ότι οι τροπολογίες που πρότεινα εγκρίθηκαν. Την περασμένη εβδομάδα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσε τη χρηματοδότηση 43 μεγάλων ενεργειακών σχεδίων, μεταξύ των οποίων 4 στα οποία συμμετείχε η Ρουμανία. Στο μέλλον, η Επιτροπή θα πρέπει να δώσει τη δέουσα σημασία στον πανευρωπαϊκό πετρελαιαγωγό Κωνσταντίας-Τεργέστης, καθώς και στην ανάπτυξη των σχέσεων με τις χώρες της ανατολικής εταιρικής σχέσης. Οι προσπάθειες στην υλοποίηση έργων στο πλαίσιο της συνέργειας του Εύξεινου Πόντου πρέπει επίσης να εντατικοποιηθούν, προκειμένου να διασφαλιστεί αποτελεσματικότερη συνεργασία σε αυτόν τον τομέα. Η Δημοκρατία της Μολδαβίας μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο τόσο στην ανατολική εταιρική σχέση όσο και στη συνέργεια του Εύξεινου Πόντου. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στις σχέσεις με αυτήν τη χώρα και να την στηρίξει στην πορεία της προς την ένταξη στην ΕΕ. Η ΕΕ πρέπει να έχει μεγαλύτερη συμμετοχή στη διευθέτηση των ανεπίλυτων συγκρούσεων στην περιοχή του Εύξεινου Πόντου, συμπεριλαμβανομένης της σύγκρουσης στην Υπερδνειστερία. Η ανάπτυξη της διατλαντικής εταιρικής σχέσης πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα στην εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες είναι εξαιρετικά σημαντικές, καθώς μπορούν να συμβάλουν στην εδραίωση της παγκόσμιας ασφάλειας και σταθερότητας. Η εγκατάσταση μέρους του αμερικανικού αντιπυραυλικού συστήματος σε ρουμανικό έδαφος αποτελεί απόδειξη της εμπιστοσύνης προς τη χώρα μου.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Είναι θλιβερό το γεγονός ότι η διαδικασία του πολυμερούς αφοπλισμού διακόπηκε, και ότι για αρκετά χρόνια δεν έχει υπάρξει πολιτική βούληση να ξαναρχίσει. Για τον λόγο αυτό, η επερχόμενη διάσκεψη αναθεώρησης του 2010 μεταξύ των συμβαλλομένων της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων έχει ιδιαίτερη σημασία.

Όπως δηλώνει η πρόταση ψηφίσματος που υπογράψαμε, εκφράζουμε τη σοβαρή μας ανησυχία ως προς τον κίνδυνο νέου ανταγωνισμού πυρηνικών εξοπλισμών. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαία η άμεση διακοπή της ανάπτυξης, παραγωγής και αποθήκευσης πυρηνικών όπλων.

Είναι απαραίτητο οι ΗΠΑ να θέσουν τέλος στην ανάπτυξη νέων γενεών τακτικών πυρηνικών όπλων και να μετακινηθούν προς την εντελώς αντίθετη κατεύθυνση, προκειμένου να υπογράψουν και να επικυρώσουν τη Συνθήκη για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών.

Στηρίζουμε επίσης την ειρηνική επίλυση της διαμάχης σχετικά με τα πυρηνικά προγράμματα του Ιράν και ζητούμε την επανέναρξη των διαπραγματεύσεων, επαναλαμβάνοντας την αντίθεσή μας σε οποιαδήποτε στρατιωτική δράση ή απειλή χρήσης βίας. Επίσης, προειδοποιούμε ότι οποιαδήποτε στρατιωτική ενέργεια θα οδηγήσει σε όξυνση της κρίσης στην περιοχή.

Edit Herczog (S&D), γραπτώς. – (HU) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η διάσκεψη αναθεώρησης της Συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων θα διεξαχθεί τον Απρίλιο-Μάιο του 2010. Είναι σημαντικό τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να παρουσιάσουν ενιαίο μέτωπο σε αυτήν τη συνάντηση και να επιβεβαιώσουν εκ νέου και τους τρεις πυλώνες της Συνθήκης: τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων, τον αφοπλισμό και τη συνεργασία για τη μη στρατιωτική χρήση της πυρηνικής ενέργειας. Τα κράτη μέλη πρέπει να εκφράσουν τη δέσμευσή τους στην εξάλειψη του εμπορίου πυρηνικών όπλων, μειώνοντας προοδευτικά τα υφιστάμενα αποθέματα πυρηνικών όπλων και παρακολουθώντας αυστηρά την κατασκευή των υλικών που απαιτούνται για την παραγωγή πυρηνικών όπλων και την κατοχή προϊόντων που απαιτούνται για την παραγωγή τους. Τα κράτη μέλη πρέπει να υιοθετήσουν ηγετικό ρόλο στην εφαρμογή του ψηφίσματος 1887 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο εγκρίθηκε το φθινόπωρο του 2009 (στις 24 Σεπτεμβρίου). Στο πλαίσιο του εν λόγω ψηφίσματος, τα κράτη μέλη πρέπει να δώσουν μεγάλη έμφαση στην ανάπτυξη περιεκτικής διεθνούς συμφωνίας που θα ρυθμίζει την εξάλειψη των πυρηνικών όπλων υπό καθιερωμένη διεθνή διεθνή επιτήρηση. Επιπλέον, πρέπει να καταβάλουν προσπάθειες για την εισαγωγή δύο συγκεκριμένων μέτρων στους προαναφερόμενους τομείς, προκειμένου να δώσουν το παράδειγμα στον υπόλοιπο κόσμο. Τα κράτη μέλη της ΕΕ πρέπει να προωθήσουν τη Συνθήκη για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών και την ανανέωση της συμφωνίας START μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ρωσίας. Η ΕΕ πρέπει να μεταχειρίζεται τις προσπάθειες σχετικά με τα πυρηνικά καύσιμα ως τομέα προτεραιότητας και να επικεντρωθεί στο να εναρμονίσει, να καταστήσει αυστηρότερους και πιο διαφανείς τους κανόνες που αφορούν την αποθήκευση, τη μεταφορά και το εμπόριο τους.

Filip Kaczmarek (PPE), γραπτώς. – (PL) Κυρίες και κύριοι, πρέπει να πω ότι υποψιάζομαι πως η ετήσια έκθεση για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας για το 2008 δεν θα προκαλέσει τόσα συναισθήματα όσο η συζήτησή μας για το ίδιο θέμα το επόμενο έτος. Διότι ελπίζω ότι, σε έναν χρόνο από τώρα, θα γνωρίζουμε την ακριβή μορφή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, και αυτή η νέα υπηρεσία, με τη σειρά της, θα έχει τεράστια επιρροή στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση φιλοδοξεί να γίνει παγκόσμιος παράγοντας. Αυτό είναι καλό, αλλά οι φιλοδοξίες αυτές δεν θα είναι εύκολο να εκπληρωθούν. Μας περιμένει σκληρή δουλειά. Τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα πρέπει να έρθουν σε συνεννόηση όσον αφορά την ΕΥΕΔ. Αυτό δεν θα είναι εύκολο, αλλά χωρίς αυτό δεν θα μπορούσαμε να βελτιώσουμε την εξωτερική πολιτική. Πρέπει να επιστρέψουμε στις θεμελιώδεις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να τις χρησιμοποιήσουμε ως βάση για την οικοδόμηση της εξωτερικής πολιτικής μας.

Πρέπει πάντα να λαμβάνουμε υπόψη την αλληλεγγύη, την ισότητα, τα ενιαία πρότυπα και τα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα. Πρέπει να θυμόμαστε να διατηρούμε την εσωτερική ισορροπία, και ότι πρέπει να προσπύζουμε τα συμφέροντα όλων των κρατών μελών που δεν αποκλείονται αμοιβαία. Ένα καίριο θέμα είναι, ασφαλώς, η ανάγκη βελτίωσης του συντονισμού μεταξύ των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και των κρατών μελών. Τα ιδιαίτερα εθνικά συμφέροντα δεν πρέπει να συγκρούονται με τη συνεκτικότητά μας ή την κοινότητά μας. Παραδόξως, ακόμη και οι χώρες που θέλουν να θεωρούνται κινητήρια δύναμη για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση λειτουργούν μερικές φορές κατά των συλλογικών συμφερόντων της Ένωσης. Ας το αλλάξουμε αυτό.

Kristiina Ojula (ALDE), γραπτώς. – (ΕΤ) Κύριε Πρόεδρε, ορισμένοι από τους προηγούμενους ομιλητές επεσήμαναν τα προβλήματα που σχετίζονται με τη σύνθεση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, η οποία ξεκίνησε το έργο της μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό να τηρηθεί η αρχή της γεωγραφικής ισορροπίας στη συγκρότηση της ΕΥΕΔ και, όπως και με τα άλλα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να εφαρμοστούν θετικές διακρίσεις αναφορικά με τους εκπροσώπους των νέων κρατών μελών, οι οποίες να αντικατοπτρίζονται στη μεταβατική περίοδο και να καθιστούν δυνατή την επιτάχυνση της επαγγελματικής εξέλιξης. Οι εκπρόσωποι από τα νέα κράτη μέλη δεν διαθέτουν την αναγκαία επαγγελματική εμπειρία δεκαετιών στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αποτελεί προϋπόθεση για την πλήρωση των ανώτατων θέσεων. Θα ήταν άδικο, αν όλες οι πολύ σημαντικές θέσεις πληρώνονταν από υπαλλήλους από τα παλαιά κράτη μέλη, και αν οι υπάλληλοι από τα νέα κράτη μέλη ήταν αναγκασμένοι να μείνουν σε δευτερεύουσες θέσεις για πολλά χρόνια. Αυτό θα ήταν προφανώς σπατάλη πόρων, διότι, για παράδειγμα, ο εκπρόσωπος από τη Μάλτα μπορεί να έχει πολύ περισσότερη τεχνογνωσία σχετικά με τις χώρες της Βόρειας Αφρικής, της Κύπρου σχετικά με τη Μέση Ανατολή, της Βουλγαρίας σχετικά με την Τουρκία, της Πολωνίας σχετικά με τη Λευκορωσία και την Ουκρανία, των κρατών της Βαλτικής σχετικά με τη Ρωσία, και ούτω καθεξής. Ελπίζω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα κάνει το σφάλμα να επιτρέψει μόνο στα παλαιά κράτη μέλη να διαμορφώσουν τη φυσιογνωμία της ΕΥΕΔ, και ελπίζω ότι, απεναντίας, θα βρει την καταλληλότερη λύση που θα ικανοποιεί όλα τα κράτη μέλη.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Η κατάσταση στον κόσμο δημιουργεί νέες προκλήσεις για την εξωτερική πολιτική της ΕΕ και απαιτεί ευρύτερη κατανόηση των προβλημάτων ασφάλειας. Νέες δυνάμεις έχουν αναδυθεί και εμπλέκονται ενεργά στην παγκόσμια πολιτική σε διάφορους τομείς. Ως εκ τούτου, αυτό που απαιτείται είναι διάλογος σε παγκόσμιο επίπεδο και η θέσπιση νέων αρχών για τη συνεργασία και την κατανομή των ρόλων. Πρέπει να συμπληρώσουμε τον τεράστιο ρόλο που διαδραματίζουν το ΝΑΤΟ και οι ΗΠΑ στην παγκόσμια ασφάλεια, συγκροτώντας ειδικές κινητές δυνάμεις, στο πλαίσιο της ΕΕ, οι οποίες θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν όλων των ειδών τις φυσικές καταστροφές. Η Ένωση δεν θα γίνεται αντιληπτή μόνο ως θεσμός που μάχεται για τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά και ως θεσμός που απλώνει χείρα βοήθειας στους ανθρώπους σε χαλεπούς καιρούς. Ο κίνδυνος από άλλες απειλές είναι σαφές ότι αυξάνεται, και επομένως η ενέργεια και η ασφάλεια των τροφίμων γίνονται σημαντικές. Φρονώ ότι είναι απαραίτητο να αναπτυχθεί νέα αντίληψη όσον αφορά τη λειτουργία της Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης της ΕΕ, στην οποία καθορίζονται οι τομείς της κοινοτικής λειτουργίας και οι αρχές της ίδρυσης της υπηρεσίας, καθώς και οι αρχές για την κατανομή των ρόλων και τη συνεργασία με τις διπλωματικές υπηρεσίες των κρατών μελών, προκειμένου να καταστεί σαφές τι ρόλο διαδραματίζουν τα επιμέρους όργανα της ΕΕ. Η αποτυχία κατανομής των ρόλων και των αρμοδιοτήτων από την αρχή θα μπορούσε να είναι η αιτία παρεξηγήσεων μεταξύ των διαφόρων οργάνων και ηγετών στην Ένωση, καθώς και μεταξύ της ΕΕ και των κρατών μελών. Οι αρχικές εμπειρίες με τον ρόλο της Υπατης Εκπροσώπου για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας και η γενική προσδοκία ότι πρέπει να είναι δραστήρια και να παρίσταται σε διαφορετικά μέρη, απαιτούν να σκεφτούμε το ενδεχόμενο διορισμού αναπληρωτών, ή συμμετοχής σε μεγαλύτερο βαθμό άλλων Επιτρόπων σε τομείς του έργου της, εφόσον έχουμε τόσο πολλούς Επιτρόπους.

Traian Ungureanu (PPE), γραπτώς. – (RO) Χαιρετίζω την έκθεση Albertini, που περιγράφει τις κύριες πτυχές της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, ιδίως τις παραγράφους σχετικά με την ανάπτυξη της ανατολικής εταιρικής σχέσης και την ευρωπαϊκή πολιτική στην περιοχή του Εύξεινου Πόντου. Η ανατολική εταιρική σχέση και η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Euronest παρέχουν κατάλληλο πλαίσιο για τη σταδιακή συμμόρφωση των ανατολικών γειτόνων της ΕΕ με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, καθώς και για τη διασαφήνιση των προοπτικών ένταξης στην ΕΕ ορισμένων κρατών, όπως η Δημοκρατία της Μολδαβίας. Θέλω να τονίσω, ειδικότερα, τη σημασία της ταχείας, ειδικής βοήθειας που πρέπει να δοθεί στη φιλοευρωπαϊκή κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Μολδαβίας. Από αυτήν την άποψη, πρέπει να επιταχυνθούν δύο ευρωπαϊκά μέτρα: η διαδικασία χορήγησης ευρωπαϊκής μακροοικονομικής βοήθειας και η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για τα ταξίδια που κάνουν στην ΕΕ οι

πολίτες της Δημοκρατίας της Μολδαβίας. Στην περιοχή του Εύξεινου Πόντου, είναι ζωτικής σημασίας να συνεχιστεί ο ευρωπαϊκός στόχος της διασφάλισης της ενεργειακής ασφάλειας της ΕΕ. Στηρίζω την παράγραφο 21 της έκθεσης, που καλεί την ΕΕ να υλοποιήσει το σχέδιο Nabucco πλήρως και το συντομότερο δυνατό. Ένα άλλο ζήτημα που τέθηκε στη διάρκεια αυτής της συζήτησης και είναι εξίσου σημαντικό είναι η κατάλληλη αξιολόγηση της ανάπτυξης του αμερικανικού σχεδίου αντιπυραυλικής άμυνας και της σημασίας του για την ευρωπαϊκή ασφάλεια. Η συμμετοχή της Ρουμανίας σε αυτό το σχέδιο δείχνει ότι η Ρουμανία έχει γίνει καθαρός ευρωπαϊκός πάροχος ασφάλειας και είναι απολύτως ικανή να τηρήσει τις δεσμεύσεις προς τους συμμάχους στον τομέα της ασφάλειας.

Janusz Władysław Zemke (S&D), γραπτώς. – (PL) Θα ήθελα να κάνω μερικά σχόλια όσον αφορά την ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια και την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας.

Στην πρόταση ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καθορίστηκαν καταλλήλως οι απειλές και προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρώπη. Το πρόβλημα είναι ότι δεν είμαστε σε θέση να ανταποκριθούμε ικανοποιητικά σε αυτές, τουλάχιστον όχι πάντα αρκετά γρήγορα. Υπάρχουν τρεις κύριες αδυναμίες, και, αν τις ξεπερνούσαμε, θα βελτιώναμε ριζικά την αποτελεσματικότητα της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας. Η πρώτη αδυναμία είναι η έλλειψη αποφασιστικότητας από πλευράς όλων των κρατών μελών της ΕΕ να έχουν κοινή πολιτική και όχι απλώς μια προφορική δήλωση της αναγκαιότητάς της. Δεύτερον, ανεπαρκής συντονισμός του έργου πολυάριθμων ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Δεν υπάρχει ακόμη κέντρο αντίδρασης σε επίπεδο Ένωσης για τις κρίσιμες καταστάσεις. Τρίτον, και τελευταίο, το στρατιωτικό και πολιτικό δυναμικό που είναι πραγματικά στη διάθεση της Ένωσης, και όχι απλώς στη διάθεση των επιμέρους κρατών μελών, είναι πολύ μικρό.

Τα προβλήματα με τις αερομεταφορές, για παράδειγμα, είναι τώρα παροιμιώδη, και αυτό έχει θεμελιώδη σημασία για ταχεία αντίδραση σε καταστάσεις κρίσης. Μόνο η πρόοδος σε αυτούς τους τρεις τομείς θα έκανε την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας πιο αποτελεσματική.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται για λίγα λεπτά εν αναμονή της ώρας των ψηφοφοριών)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. McMILLAN-SCOTT

Αντιπροέδρου

7. Ώρα των ψηφοφοριών

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την Ώρα των Ψηφοφοριών.

(Για τα αποτελέσματα και άλλες λεπτομέρειες της ψηφοφορίας: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά)

Robert Atkins (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σχετικά με ένα θέμα επί της διαδικασίας, νομίζω πως θα διαπιστώσετε ότι αν διεξαγάγετε την πρώτη ψηφοφορία στις 12.00, όλοι στη συνέχεια θα καθίσουν στις θέσεις τους και θα συμμετάσχουν, αντί να περιμένετε να καθίσουν και να συμμετάσχουν και κατόπιν διεξαγάγετε την ψηφοφορία.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Δείχνω μεγάλη κατανόηση.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, ζητώ συγγνώμη για την παρέμβαση αλλά ως βουλευτής εκλεγμένος στην Ιταλία, θεωρώ καθήκον μου, από αυτή την Αίθουσα, να χαιρετησω με σεβασμό τον Πρόεδρο της χώρας μου, κ. Giorgio Napolitano, θεματοφύλακα των συνταγματικών αξιών και της εθνικής ενότητας της Ιταλίας.

Σε αυτή την Αίθουσα, η αναφορά στο όνομα του ιταλού Προέδρου θα πρέπει να γίνεται πάντα με σεβασμό.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την ψηφοφορία.

7.1. Ετήσιοι λογαριασμοί εταιρειών ορισμένων μορφών όσον αφορά τις μικρομονάδες (A7-0011/2010, Klaus-Heiner Lehne) (ψηφοφορία)

Charles Tannock (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα απλώς να αναγνωρίσει το Κοινοβούλιο την παρουσία στο θεώρηο του Noam Shalit, πατέρα του δεκανέα Gilad Shalit, ενός πολίτη με διπλή ισραηλινο-γαλλική υπηκοότητα που κρατείται σε απομόνωση πάνω από τρία χρόνια χωρίς επαφή με τον έξω κόσμο από τη Χαμάς στη Γάζα. Εμείς

σε αυτό το Σώμα ελπίζουμε η εκστρατεία του Noam για τον γιο του θα είναι επιτυχής και ότι θα απελευθερωθεί σύντομα.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστούμε, κύριε Tannock.

7.2. ΕΕ 2020 - Ενέργειες σε συνέχεια του άτυπου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 11ης Φεβρουαρίου 2010 (B7-0150/2010) (ψηφοφορία)

7.3. Εφαρμογή των συστάσεων της έκθεσης Goldstone σχετικά με το Ισραήλ/Παλαιστίνη (B7-0135/2010) (ψηφοφορία)

7.4. Η κατάσταση της κοινωνίας των πολιτών και των εθνικών μειονοτήτων στη Λευκορωσία (B7-0134/2010) (ψηφοφορία)

7.5. Φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (ψηφοφορία)

7.6. Ενιαίος Χώρος Πληρωμών σε Ευρώ (ψηφοφορία)

7.7. Εμπορική συμφωνία για την καταπολέμηση της παραποίησης/απομίμησης (ACTA) (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 1:

Tokia Saïfi, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα διαβάσω δυνατά την προφορική τροπολογία: «καλεί την Επιτροπή να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις της ACTA, και να τις περιορίσει στο υπάρχον σύστημα προστασίας των ΔΔΙ από την παραποίηση/απομίμηση».

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία)

7.8. Κανονισμός σχετικά με την εφαρμογή ενός συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 4:

Yannick Jadot, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω μια προφορική τροπολογία γι' αυτή την τροπολογία διαγράφοντας δύο τμήματα της τροπολογίας, δηλαδή τις φράσεις «από τον κολομβιανό στρατό» και «στην Κολομβία».

Ως εκ τούτου, η τροπολογία έχει ως εξής: «θεωρεί ότι οι άκρως ανησυχητικές ειδήσεις για τις δολοφονίες συνδικαλιστών στην Κολομβία και οι πρόσφατες ειδήσεις, που επιβεβαιώθηκαν τώρα από την εισαγγελία της Κολομβίας, για την αποκάλυψη στην περιοχή La Macarena μαζικών τάφων με εκατοντάδες σορούς ανθρώπων που δολοφονήθηκαν τα πρόσφατα χρόνια, αποτελούν επαρκή λόγο προκειμένου να αρχίσει η Επιτροπή έρευνα για την Κολομβία σύμφωνα με τον κανονισμό».

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία. Η τροπολογία 4, όπως τροποποιήθηκε, απορρίπτεται)

7.9. Ετήσια έκθεση 2008 για την ΚΕΠΠΑ (A7-0023/2010, Gabriele Albertini) (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία:

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αυτή η έκθεση εξετάζει την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας το 2008. Ωστόσο, δεν αναφέρει τι συνέβη στις 10 Μαρτίου 2008 όταν Θιβητιανοί οργάνωσαν ειρηνική διαμαρτυρία κατά της καταστολής του πολιτισμού και της θρησκείας τους. Σήμερα, έχουμε μία επισκέπτη από το Θιβέτ, την κ. Namdrol Lhamo, μια μοναχή που παρέμεινε φυλακισμένη για 12 χρόνια στη φυλακή Drapchi

διότι είχε λάβει μέρος σε μια ειρηνική διαμαρτυρία και στη συνέχεια ηχογραφήσε τραγούδια στη φυλακή. Πρέπει να αποτίσουμε φόρο τιμής στην ίδια και στους άλλους θαρραλέους Θιβετιανούς που ζουν υπό κατοχή.

Συναντήθηκα με τον Dalai Lama πρόσφατα και καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι είναι επιτακτική η ανάγκη για μια ανεξάρτητη διεθνή έρευνα σχετικά με τα όσα συνέβησαν σε αυτή την εξέγερση στη Λάσα στις 10 Μαρτίου 2008 και αργότερα, διότι για όσο διάστημα δεν διενεργείται αυτή η έρευνα, η Κίνα θα εξακολουθεί να κατηγορεί την εξόριστη θιβετιανή κυβέρνηση και τον Dalai Lama για την πρόκληση αυτής της εξέγερσης και της βίαιης κατάληξής της.

Σύμφωνα με τη εξόριστη θιβετιανή διοίκηση, τουλάχιστον 22 Θιβετιανοί έχασαν τη ζωή τους, πολλοί ως αποτέλεσμα των αδιακριτων πυρών της αστυνομίας, της κακομεταχείρισης ή των βασανιστηρίων στις φυλακές. Ακόμα περισσότεροι αγνοούνται.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα)

- Πριν από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 1:

Adrian Severin, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, έχουμε μια τροπολογία εδώ.

Κανονικά, η ομάδα μου θα την καταψήφιζε αλλά, για να μπορέσουμε να ψηφίσουμε υπέρ, θέλουμε να διαγραφεί η φράση: «προϋποθέτει τον τερματισμό του ισραηλινού αποκλεισμού».

Και αυτό διότι ο ισραηλινός αποκλεισμός είναι υπερβολικά σύνθετο ζήτημα και πιστεύω ότι δεν υπάρχει σαφής σύνδεση της προηγούμενης διατύπωσης με αυτή τη φράση. Αν μπορέσουμε να διαγράψουμε αυτή τη φράση, πιστεύω ότι θα ήμασταν πιο θετικοί με την υπόλοιπη τροπολογία και θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε υπέρ. Είναι μια μικρή αλλαγή, αλλά θα μας επέτρεπε να ψηφίσουμε υπέρ.

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία. Η τροπολογία 11, όπως τροποποιήθηκε, απορρίπτεται)

7.10. Η υλοποίηση της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την ασφάλεια και η κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας (A7-0026/2010, Arnaud Danjean) (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 5:

Reinhard Bütikofer, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να προτείνω μια ψηφοφορία επί της τροπολογίας σε αυτή την πρόταση, την οποία τώρα θα διαβάσω.

(EN) «Καλεί την Ύπατη Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη να επιλύσουν το θέμα της ανισορροπίας μεταξύ στρατιωτικών και μη δυνατοτήτων σχεδιασμού», και να διαγραφεί το υπόλοιπο, διότι έχει ήδη συμπεριληφθεί στο κείμενο.

(Το Σώμα απορρίπτει την προφορική τροπολογία)

- Πριν από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 34:

Hannes Swoboda, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, οι συνάδελφοι εισήγαγαν μια τροπολογία με την οποία θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε αν τη συνδυάσουμε με την αρχική τροπολογία. Κατανοώ τους συναδέλφους και συμμεριζόμαστε την άποψη ότι η στρατηγική μας απόφαση δεν θα έπρεπε να εξαρτάται από τη Ρωσία, αλλά από την άλλη πλευρά, η Ρωσία είναι ένας σημαντικός εταίρος.

Αν οι συνάδελφοι συμφωνήσουν να πάρουμε την τροπολογία τους και να πούμε «συμπεριλαμβανομένης της Ρωσίας» –η Ρωσία είναι ένα από τα μέλη του ηπειρωτικού διαλόγου μας– θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε και να ψηφίσουμε υπέρ της τροπολογίας.

(Το Σώμα απορρίπτει την προφορική τροπολογία)

7.11. Συνθήκη για τη μη διασπορά (ψηφοφορία)

8. Αιτιολογήσεις ψήφου

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

Έκθεση: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ανακοινώσω ότι υποστηρίζω αυτή την απόφαση, αν και η κάρτα μου δεν λειτουργούσε, και γι' αυτό θέλω να το ανακοινώσω αυτό. Περνάω τώρα στο υπό συζήτηση θέμα. Κυρίες και κύριοι, η πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά την τροποποίηση της οδηγίας περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών όσον αφορά τις μικρομονάδες. Αυτό το σχέδιο προκάλεσε μια τρικυμιώδη συζήτηση σχεδόν σε όλα τα επίπεδα, στα θεσμικά όργανα τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των κρατών μελών. Είμαι πεπεισμένος ότι πρέπει να εκπονήσουμε κοινούς κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, θέλω να τονίσω ότι μειώνοντας τον διοικητικό φόρτο στις μικρομονάδες, δεν πρέπει να παραβιάσουμε τους όρους του δικαίου ανταγωνισμού τόσο στις εσωτερικές αγορές των κρατών μελών όσο και στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιστεύω ότι πρέπει να δημιουργηθεί ένας ενιαίος φόρος για τις μικρομονάδες, ο οποίος υπάρχει ήδη σε ορισμένα κράτη. Αν θα μπορούσε να υπολογιστεί, θα υπολογιζόταν είτε βάσει του αριθμού των εργαζομένων είτε βάσει των εργασιών είτε βάσει της περιοχής, ανάλογα με το είδος της επιχείρησης. Ως αποτέλεσμα, αυτές οι εταιρείες δεν θα έμπαιναν πλέον στον πειρασμό να εμπλακούν σε παράνομες δραστηριότητες.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, με την προαίρεση να απαλλαγούν οι μικρομονάδες από την υποχρέωση κατάρτισης ετήσιων λογαριασμών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήδη εκφράζει την υποστήριξη του στην κατάργηση της περιττής γραφειοκρατίας. Με μια ευρωπαϊκή αρωγή ύψους περίπου 6,3 δισ. ευρώ, παρέχουμε επίσης μια απτή ώθηση για ανάπτυξη στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις της Ευρώπης. Καθώς τα κράτη μέλη είναι σε θέση να αποφασίζουν μεμονωμένα γι' αυτήν την εξαίρεση από την υποχρέωση κατάρτισης ετήσιων λογαριασμών, προβλέπω ότι οι περισσότερες χώρες, ειδικά η Γερμανία, θα αξιοποιήσουν αυτή την προαίρεση. Αυτή η ρύθμιση όχι μόνο θα δώσει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να εξοικονομήσουν χρόνο και κόστος που ανέρχεται σε περίπου 2.000 ευρώ ανά επιχείρηση, αλλά αποτελεί κι ένα καλό παράδειγμα για το πόσο φιλικότερη είναι προς τους πολίτες η Ευρώπη από όσο πιστεύεται ότι είναι. Θα ήταν καλό αυτό το παράδειγμα του Κοινοβουλίου να είναι το πρώτο μιας σειράς πολλών αντίστοιχων παραδειγμάτων.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, δεν υποστηρίζω το ψήφισμα Lehne. Λυπάμαι γι' αυτό, διότι αφορούσε τις μικρομονάδες, οι οποίες είναι η ραχοκοκαλιά της οικονομίας, αλλά πάνω απ' όλα, πιστεύω ότι αυτό το ψήφισμα, ως έχει, δημιουργεί ανταγωνιστικές διαφορές μεταξύ των επιχειρήσεων των διαφόρων κρατών και αυτό δεν είναι κάτι που θέλουμε, ειδικά αυτή την εποχή της κρίσης. Η τήρηση λογαριασμών είναι στην πραγματικότητα αποτελεσματική και αναγκαία, για τον λόγο ότι επιτρέπει στις επιχειρήσεις να είναι ανταγωνιστικές στην αγορά και να λαμβάνουν τραπεζική πίστωση, διότι η ποιότητα της διαχείρισης εκτιμάται βάσει των λογαριασμών τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τις μικρές επιχειρήσεις.

Αντ' αυτού πιστεύω ότι πρέπει να εργαστούμε για να βοηθήσουμε τις μικρές επιχειρήσεις να αποκτήσουν κίνητρα για περικοπή των φόρων, δίνοντας τη δυνατότητα στους νέους επιχειρηματίες και στις οικογενειακές επιχειρήσεις να γίνουν πραγματικά ανταγωνιστικοί στην αγορά και τελικά να τους επιτρέψουμε να εξασφαλίσουν πίστωση από ιδρύματα που, μέχρι τώρα, ασχολούνταν κυρίως με μεγάλες επιχειρήσεις απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, με ιδιαίτερη χαρά υποστηρίζω την έκθεση Lehne, η οποία θα συμβάλει στη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις μικρές επιχειρήσεις.

Ένα από τα θέματα που ανακύπτουν διαρκώς όταν μιλά κανείς με μικρές επιχειρήσεις είναι το θέμα της υπερβολικής ρύθμισης και των διοικητικών διαδικασιών, αλλά και το γεγονός ότι κατακλύζονται από τη γραφειοκρατία. Έχουν ένα εύλογο επιχείρημα όταν λένε ότι θα ήταν λογικό, ως μικρές επιχειρήσεις, να μην υπόκεινται στους ίδιους κανόνες και τις ρυθμίσεις των μεγαλύτερων επιχειρήσεων.

Η απόφαση που λάβαμε σήμερα είναι λογική και αποτελεί μια βάσιμη απάντηση στις ανησυχίες των αγωνιζόμενων μικρών επιχειρήσεων στην Ευρώπη. Τις περισσότερες φορές, προτείνουμε νέα νομοθεσία σε αυτό το Σώμα, αλλά σήμερα τροποποιήσαμε μια νομοθεσία. Αυτό θα οδηγήσει σε ένα καλύτερο επιχειρηματικό περιβάλλον και σε αυξημένη ανταγωνιστικότητα για τις μικρές επιχειρήσεις και άξιζε τον κόπο.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Lehne για την έκθεσή του. Η Ευρωπαϊκή Ένωση εξετάζει προσεκτικά τον κόσμο των επιχειρήσεων –όπως απέδειξε σήμερα– και, ειδικά η Ομάδα μου, η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), πάντα συμπεριελάμβανε την υποστήριξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων στις προτεραιότητές της. Γι' αυτούς τους λόγους, πιστεύω ότι η δράση που έχουμε αναλάβει, η οποία αποσκοπεί στη μείωση της γραφειοκρατίας και στη μείωση των δαπανών των μικρών επιχειρήσεων, είναι πολύ επίκαιρη. Αυτό το μέτρο αποτελεί μια απτή χείρα βοήθειας για τις μικρές επιχειρήσεις σε αυτή τη δύσκολη εποχή.

Τέλος, συμφωνώ με την ευελιξία του μέτρου, το οποίο παρέχει στα κράτη μέλη την ευκαιρία να εγκρίνουν την οδηγία την καταλληλότερη στιγμή. Ο σκοπός αυτού είναι να αποφευχθεί κάθε είδους παρανομία που μπορεί να προκύψει από μια ξαφνική και υπερβολική μείωση των ελέγχων.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0151/2010

Philippe Lamberts, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι η ψηφοφορία που διεξαγάγαμε είναι αξιοσημείωτη ως προς δύο πτυχές. Πρώτον, διότι οι τρεις μεγάλες ομάδες αποφάσισαν να εκπονήσουν ένα κοινό ψήφισμα, το οποίο υπέβαλαν έξι λεπτά πριν από τη λήξη της προθεσμίας, αποτρέποντας έτσι τις άλλες ομάδες από το να καταθέσουν τροπολογίες επί αυτού. Αυτή η κλειστή στάση δεν είναι επάξια αυτού του Σώματος.

Δεύτερον, μακάρι τουλάχιστον να είχε εκπονηθεί ένα κείμενο που θα είχε νόημα! Σε μια εποχή που η Επιτροπή, με τις ίδιες πολιτικές οικογένειες, είναι ικανή να έρθει εδώ με πέντε στόχους, με έξι πολιτικές για την υποστήριξη αυτών των στόχων, το Κοινοβούλιο υποβάλλει ένα ψήφισμα που δεν λέει απολύτως τίποτα, με την υποστήριξη των τριών μεγάλων πολιτικών οικογενειών.

Πιστεύω ότι το ψήφισμα γελοιοποιεί σε μεγάλο βαθμό αυτό το Σώμα, το οποίο, σε μια τόσο σημαντική συζήτηση όπως η στρατηγική «Ευρώπη 2020», δεν είναι ικανό να κάνει τίποτε άλλο παρά να δηλώσει το προφανές.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Όπως είναι ευρέως γνωστό, η Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελεύθερων και Δημοκρατών για την Ευρώπη ήταν από τις πρώτες που ζήτησε μια πιο συγκεκριμένη προσέγγιση στη στρατηγική οικονομικής ανάπτυξης. Γι' αυτό ακριβώς θέλω να χαιρετήσω τις τροπολογίες που εισαγάγει η στρατηγική «ΕΕ 2020» σε αυτό το πλαίσιο.

Ωστόσο, εκτιμώ ότι η πρόοδος ως προς ορισμένες πτυχές δεν προχώρησε αρκετά. Ως εκ τούτου, θέλω να επιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι η στρατηγική για το 2020 δεν καθιστά σαφές ποια θα είναι η σχέση μεταξύ της πολιτικής συνοχής και αυτής της στρατηγικής. Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι η πολιτική συνοχής, ως χρηματοδοτικό μέσο κυρίως για την περιφερειακή ανάπτυξη, πρέπει να παραμείνει στοχοθετημένη στις περιφέρειες.

Επιπροσθέτως, η πρόταση της Επιτροπής αναθέτει στο Συμβούλιο και στα κράτη μέλη το βασικό καθήκον της εφαρμογής και της διαχείρισης των πολιτικών που προκύπτουν από αυτή τη στρατηγική, παραβλέποντας ωστόσο τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζουν οι τοπικές αρχές στην επίτευξη συγκεκριμένων αποτελεσμάτων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Πιστεύω ότι η επιτυχία της στρατηγικής θα εξαρτηθεί κυρίως από τον τρόπο με τον οποίο θα εφαρμοστεί σε εθνικό, τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων ενέκριναν κατά τη διάρκεια του άτυπου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 11ης Φεβρουαρίου μια δήλωση για την υποστήριξη των προσπαθειών της Ελλάδας να διορθώσει την οικονομική και χρηματοπιστωτική της κατάσταση. Επιπροσθέτως, συζητήθηκε το θέμα σχετικά με το τι θα αντιπροσωπεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση το 2020, μετά από τη στρατηγική της Λισαβόνας.

Πιστεύω ότι αυτή η ψήφος είναι μια ψήφος αλληλεγγύης, διότι, ενόψει της «ΕΕ 2020», οι καθορισμένες προτεραιότητες πρέπει να επιδιωχθούν με πολύ πιο αυστηρό τρόπο, ο οποίος θα επιτρέπει, ωστόσο, να αξιοποιηθούν τα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε περιφέρειας και να επιλυθούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζει κάθε μία.

Η οικονομική ανταγωνιστικότητα πρέπει να συνεχίσει να αυξάνεται προκειμένου να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, ενώ απαιτούνται και επενδύσεις σε διάφορους τομείς, συμπεριλαμβανομένης της εκπαίδευσης και της έρευνας. Πιστεύω ακράδαντα ότι τα προβλήματα που αφορούν κάθε περιφέρεια και κάθε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα αναλυθούν και θα αντιμετωπιστούν καταλλήλως, σύμφωνα με την αρχή της αλληλεγγύης, για να μπορέσουμε να επιτύχουμε τους στόχους που θα θέσουμε για το 2020.

Οι επενδύσεις στην εκπαίδευση πρέπει να υποστηριχθούν με την ύπαρξη μιας υποδομής που θα υποστηρίζει την πρακτική εφαρμογή της γνώσης, της κοινωνικής συνοχής και της παγκόσμιας ανάπτυξης της οικονομικής ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). - Κύριε Πρόεδρε, από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου αλλά και από τη συζήτηση που ακολούθησε στο Κοινοβούλιό μας στις Βρυξέλλες καθώς και από τις τοποθετήσεις του αρμοδίου Επιτρόπου και αρκετών αρχηγών κρατών μελών στη συνέχεια, προκύπτει ότι σε περιόδους κρίσης και όταν κάποια κράτη μέλη αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα, είναι απαραίτητη, μεταξύ άλλων και στο πλαίσιο της υπάρχουσας νομισματικής ένωσης, η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, η χάραξη πολιτικών που θα διασφαλίζουν την αντιμετώπιση κερδοσκοπικών επιθέσεων κατά συγκεκριμένων κρατών μελών.

Ως εκ τούτου είναι πολύ σημαντικές οι τοποθετήσεις που γίνονται αυτή την περίοδο σε σχέση με τη δημιουργία ευρωπαϊκών θεσμών και δομών για την αντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων, όπως, για παράδειγμα, ενός ευρωπαϊκού νομισματικού ταμείου. Αναμένουμε πολλά από το Συμβούλιο στη συνέχεια και προσδοκούμε ότι τα προβλήματα αυτή την κρίσιμη περίοδο θα αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να μιλήσω για τη στρατηγική «ΕΕ 2020». Επί της αρχής, υποστηρίζουμε κάθε πρωτοβουλία που βελτιώνει την κατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει περιθώριο κριτικής και βελτίωσης. Κατά τη γνώμη μου, το ίδιο μπορεί να ειπωθεί και για τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2020. Είτε το θέλουμε είτε όχι, πρέπει να απαλείψουμε λίγο τα σύνορα ανάμεσα στους οικονομικούς κανόνες των εθνικών κρατών. Φυσικά, σε αυτή την περίπτωση, δεν αναφέρομαι σε τομείς όπως ο πολιτισμός, η παράδοση ή η εθνική κληρονομιά. Εντούτοις, πρέπει να τονίσουμε ότι, με οικονομικούς όρους, η αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μια κοινή αγορά. Διαφορετικά, θα ήταν σαν να άρχιζε ένα κράτος να εφαρμόζει διαφορετικούς όρους σε διαφορετικές περιφέρειες. Συνεπώς, όσο και αν αντισταθούν τα μεγάλα και τα μικρά κράτη μέλη της ΕΕ, πρέπει να εφαρμοστεί μια τελική ημερομηνία για τους κοινούς οικονομικούς όρους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Χαιρετίζω επίσης την προσοχή στην ανάπτυξη της οικονομίας της γνώσης, της υψηλής τεχνολογίας, και της επιστήμης. Ωστόσο, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι κάθε κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ...

Πρόεδρος. – Λυπάμαι, αλλά νομίζω ότι ακούσαμε αρκετά. Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Uspaskich. Σας έχω κλείσει το μικρόφωνο.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, καταψήφισα την έκθεση γιατί η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2020 βαδίζει στον ίδιο αποτυχημένο νεοφιλελεύθερο δρόμο της στρατηγικής της Λισαβόνας, που οδήγησε στη διεύρυνση περιφερειακών και κοινωνικών ανισοτήτων, στην αύξηση της φτώχειας και της ανεργίας και αποτέλεσε βασική αιτία για την κρίση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επομένως απαιτείται ριζική αλλαγή του πλαισίου άσκησης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, το οποίο θα έχει στο επίκεντρο την πλήρη εργασία και την ενίσχυση των κοινωνικών δικαιωμάτων.

Οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά το άτυπο Συμβούλιο, όταν ξέσπασε η κρίση, κρύφτηκαν αφήνοντας κάθε κράτος να αντιμετωπίσει μόνο του τα προβλήματα και τώρα έρχονται να επιτηρήσουν τα δημοσιονομικά ελλείμματα. Αντιμέτωπισαν την Ελλάδα ως το μαύρο πρόβατο και επιδιώκουν τη λήψη σκληρών μέτρων, που θα λαμβάνονται σε βάρος των εργαζόμενων της Ελλάδας και των άλλων χωρών.

Επομένως απαιτείται η αντικατάσταση του αντικοινωνικού και αντιαναπτυξιακού συμφώνου σταθερότητας με ένα σύμφωνο ανάπτυξης και μεγέθυνσης όπως το περιγράφει το ψήφισμα που κατέθεσε η Ευρωπαϊκή Αριστερά.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται αναμφισβήτητα μια νέα στρατηγική που θα μας βοηθήσει και θα μας επιτρέψει να διαμορφώσουμε την απάντησή μας στην οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση. Ένα σημαντικό στοιχείο της στρατηγικής πρέπει να είναι η ενίσχυση της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών και όλων των ομάδων: εργαζομένων, επιχειρηματιών, επιστημόνων, σπουδαστών, ακόμα και συνταξιούχων, και αυτό περιλαμβάνεται στο ψήφισμά μας. Ένα άλλο καλό στοιχείο είναι η μεγαλύτερη έμφαση στην υποστήριξη για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Χωρίς την ανάπτυξη αυτών των επιχειρήσεων, δεν θα είναι δυνατή η βελτίωση της κατάστασης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ορισμένοι πιστεύουν ότι η στρατηγική αναφέρει πολύ λίγα για την πολιτική συνοχής. Δεν ξέρω αν ισχύει αυτό, διότι, στην πραγματικότητα, υπάρχει ένα τμήμα για τη θεμελιώδη σημασία της πολιτικής συνοχής για το μέλλον της Ένωσης. Ωστόσο, ξέρω ότι αν αυτή δεν τεθεί σε εφαρμογή, καμία στρατηγική δεν θα βελτιώσει την κατάσταση.

Vito Bonsignore (PPE). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, ήρθε η στιγμή να ενηλικιωθούμε πολιτικά. Η κρίση κατέδειξε ότι απαιτείται μεγαλύτερος συντονισμός και καθοδήγηση από σημαντικούς και επίσημους κοινοτικούς φορείς, απαιτούνται περισσότεροι πόροι για έργα υποδομής και περισσότερη επικέντρωση στην παροχή πραγματικής υποστήριξης για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Πρέπει να οργανώσουμε μια μεγάλη προσπάθεια για να υλοποιήσουμε πλήρως την εσωτερική αγορά και πρέπει επειγόντως να επιχειρήσουμε μια κοινή δημοσιονομική πολιτική. Στο παρελθόν, πολλοί εθελουφλούσαν στα σκουπίδια που έριχναν οι αμερικανικές τράπεζες στην παγκόσμια αγορά, καταφεύγοντας σε ανούσιες διατυπώσεις, ακόμα και εντός της Ένωσης. Είναι ώρα για ευθύνη και γενναιότητα. Το ψήφισμα που υπερψηφίσαμε εγώ και η ομάδα μου περιέχει κάποια από αυτά τα στοιχεία, αλλά νομίζω ότι ο Πρόεδρος Barroso, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο πρέπει να επιδείξουν περισσότερη γενναιότητα.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Η νέα στρατηγική της ΕΕ είναι, στην πραγματικότητα, το αδελφάκι της στρατηγικής της Λισαβόνας. Αν ακολουθήσει το παράδειγμα του μεγαλύτερου αδελφού της, δεν θα περάσει τις εξετάσεις της και δεν θα είναι κατάλληλη για τίποτα.

Την ίδια στιγμή που οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μιλούσαν για την αναγκαιότητα της έγκρισης της στρατηγικής της Λισαβόνας, τα κράτη μέλη, στην πραγματικότητα, περιόριζαν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, καθώς και των υπηρεσιών. Η νέα στρατηγική είναι, ασφαλώς, λίγο καλύτερη από την έκδοση των προηγούμενων μηνών, στην οποία δεν υπήρχε καμία αναφορά στη συνοχή. Επί του παρόντος, ωστόσο, μοιάζει περισσότερο με ευχολόγιο. Θα επαληθεύσουμε τη στρατηγική στον επταετή προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 2014. Ελπίζω ότι θα είναι μια στρατηγική που δεν θα συμβάλει στην κυριαρχία της νέας Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις χώρες της παλαιάς Ένωσης.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Καταψήφισα τη στρατηγική «EE 2020». Την καταψήφισα διότι πρεσβεύει με σαφήνεια την πίστη στη νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική. Δηλώνει ρητά ότι καταδικάζει την προστατευτική οικονομική πολιτική, με άλλα λόγια, όταν το κράτος διαδραματίζει ρόλο στην οικονομία. Ωστόσο, η παγκόσμια χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση έδειξε ότι δεν πρέπει να τα αφήνουμε όλα στις αγορές. Επιπλέον, η ιμπεριαλιστική και οικονομική κρίση έδειξε ότι δεν πρέπει να τα αφήνουμε όλα στις αγορές. Επιπλέον, η ιμπεριαλιστική της ιδέα είναι προφανέστατη. Ορίζει ότι οι κανόνες θα τίθενται σε εφαρμογή αυτόματα αν τα κράτη μέλη δεν τους μεταφέρουν εγκαίρως. Επιδιώκει να ιδρύσει μια ευρωπαϊκή εποπτική αρχή και, σε ορισμένα σημεία, είναι επίσης σαφές ότι προσπαθεί να χρησιμοποιήσει δεσμευτικές νομικές πράξεις για να επιτύχει αποτελέσματα αντί να προβλέπει τη λήψη αυτόνομων αποφάσεων. Γι' αυτό την καταψήφισα.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, ως μέλος της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού, θα ήθελα να πω ότι ψήφισα, φυσικά, υπέρ της στρατηγικής «EE 2020», διότι πιστεύω ότι είναι σημαντικό να εκφράσει το Κοινοβούλιο τη γνώμη του. Έχω, ωστόσο, μια επιφύλαξη, την οποία θέλω να εξηγήσω στο Κοινοβούλιο και είναι ότι η διατύπωση της παραγράφου 18 εγκρίνει αμφιβολίες για κάτι που είναι ψευδές. Πρόκειται για κάτι που δεν είναι αλήθεια.

Λέει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο επέκρινε την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, ενώ, στην πραγματικότητα, ισχύει το αντίθετο. Και αυτό διότι η διαχείριση του 80% του προϋπολογισμού της Ένωσης δεν έχει επικριθεί. Αντ' αυτού, φέτος, για πρώτη φορά σε 11 χρόνια, το Ελεγκτικό Συνέδριο μας συνεχάρη και μας έδωσε θετική δήλωση αξιοπιστίας για λίγο περισσότερο από το 33% του προϋπολογισμού που διαχειρίστηκαν τα κράτη μέλη, ο οποίος αφορά τις γεωργικές δαπάνες, και διότι το σύστημα εποπτείας βελτιώθηκε και τώρα λειτουργεί καλύτερα.

Συνεπώς, πιστεύω ότι η διατύπωση της παραγράφου 18 θα δημιουργήσει την παρανόηση στο ευρύ κοινό ότι το 80% του προϋπολογισμού τελεί υπό κακή διαχείριση και ότι επικριθήκαμε γι' αυτό. Θέλω να το αποσαφηνίσω αυτό τόσο για εσάς, κυρίες και κύριοι, όσο και προς όφελος του ευρωπαϊκού κοινού.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0136/2010

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Καταψήφισα την έκθεση Goldstone μολονότι, αρχικά, αυτή η έκθεση φαινόταν να είναι μια πρωτοβουλία με καλές προθέσεις για την ενδελεχή ανάλυση της ισραηλινο-παλαιστινιακής διαμάχης και για τον προσδιορισμό των βέλτιστων λύσεων για τη διόρθωση της κατάστασης στην περιοχή.

Ωστόσο, θα ήθελα να είναι αυτή η έκθεση πιο αντικειμενική, σύμφωνα με τις διατάξεις του διεθνούς και ανθρωπιστικού δικαίου. Μάλιστα, εξεπλάγην δυσάρεστα όταν διαπίστωσα ότι σε αυτή την έκθεση, η ισραηλινή κυβέρνηση κρίνεται με τα ίδια κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τη Χαμάς, η οποία, όπως γνωρίζουμε, είναι μια οργάνωση που περιλαμβάνεται στον κατάλογο των τρομοκρατικών οργάνωσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως εκ τούτου, δεν πιστεύω ότι αυτή η έκθεση θα συμβάλει με οποιονδήποτε τρόπο στην επίλυση της διαμάχης Ισραηλινών και Παλαιστινίων, καθώς και των εντάσεων και της γενικής κατάστασης στην περιοχή. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο καταψήφισα την έκθεση.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Οι συντάκτες της έκθεσης που εκπονήθηκε από την ομάδα του Richard Goldstone είναι, κατά τη γνώμη μου, διεθνώς αναγνωρισμένοι εμπειρογνώμονες, των οποίων τις γνώσεις και την αντικειμενικότητα δεν έχουμε λόγο να αμφισβητούμε. Η έκθεση είναι μη κομματική και ισορροπημένη και, ως εκ τούτου, πρέπει να δημιουργήσουμε τις αναγκαίες συνθήκες για την εφαρμογή των συστάσεών της. Υπερψήφισα την έκθεση, αν και δεν συμφωνώ με αυτή σε κάθε σημείο, αλλά είναι καλό ότι υιοθετήσαμε τη θέση που ενέκρινε το Κοινοβούλιο σήμερα. Ας ελπίσουμε ότι θα συμβάλει στον περιορισμό των υπερβολών των αντίπαλων μερών και, μακροπρόθεσμα, θα συμβάλει στην επίτευξη της πολυπόθητης και διαρκούς ειρήνης στη Μέση Ανατολή.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Τον Δεκέμβριο του 2008, το Ισραήλ εξαπέλυσε βάρβαρη επίθεση στη Λωρίδα της Γάζας, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 1.400 άτομα, στην πλειοψηφία τους άμαχοι πολίτες, συμπεριλαμβανομένων 450 παιδιών. Χρησιμοποιώντας αντικειμενικές μεθόδους και μια ευρεία συλλογή μαρτυριών, η έκθεση Goldstone εξέθεσε αυτές τις θηριωδίες και ταξινόμησε τους κανόνες του διεθνούς δικαίου που παραβίασε το Ισραήλ με αυτή τη βάρβαρη πράξη. Φυσικά, η αντιπροσωπεία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο του Κινήματος για μια Καλύτερη Ουγγαρία (Jobbik) ψήφισε υπέρ του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την αποδοχή και την εφαρμογή των συστάσεων Goldstone και, ταυτόχρονα, ζητούμε συγγνώμη από τα παλαιστινιακά θύματα

διότι η ουγγρική κυβέρνηση, επαίχυντα και σε διαμετρική αντίθεση με την ουγγρική κοινή γνώμη, υιοθετεί συνεχώς μια θέση αντίθετη στην έκθεση Goldstone στα διεθνή φόρα.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση Goldstone είναι υπερβολικά μονόπλευρη. Έχουν καταλογιστεί πάρα πολλά στο Ισραήλ, ωστόσο η Χαμάς ήταν εκείνη που στόχευε κατά αμάχων και τους χρησιμοποιούσε για καταφύγια, αποθήκες όπλων και ανθρώπινες ασπίδες. Δυστυχώς, η έκθεση Goldstone δεν κάνει καμία απολύτως αναφορά σε αυτά.

Πιθανώς, αυτή η μονομέρεια οφείλεται στο γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της εκπόνησης αυτής της έκθεσης από την αρμόδια επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών, την προεδρία είχαν αναλάβει χώρες όπως η Σαουδική Αραβία, η Λιβύη και το Πακιστάν. Αυτές οι χώρες δεν φημίζονται παγκοσμίως για το αψεγάδιαστο ιστορικό τους στη δημοκρατία και στην ελευθερία έκφρασης. Όταν έχει κανείς σχέση με χώρες αυτού του είδους, τότε αυτό που κάνουν σε επηρεάζει. Δυστυχώς, αυτό ήταν που παρέσυρε και τον Goldstone και, γι' αυτόν τον λόγο, καταψήφισα το κοινό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Στην πραγματικότητα, αυτό το ψήφισμα είναι εξίσου μονόπλευρο με την έκθεση Goldstone.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, καταψήφισα την έκθεση Goldstone. Πιστεύω ότι είναι επαίχυντο το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε αυτή την έκθεση, έστω και με μικρή πλειοψηφία, διότι πρόκειται για μια πολύ προκατειλημμένη κίνηση και πρέπει να πούμε ότι υπήρχε σημαντικός βαθμός εσωτερικής διαφωνίας σε αυτό το Σώμα.

Θα ήθελα να σχολιάσω ένα σημείο. Περισσότεροι από 600 βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορθώς ψήφισαν υπέρ του χαρακτηρισμού της Χαμάς ως τρομοκρατικής οργάνωσης. Παρά το γεγονός ότι σχεδόν ομόφωνα συμφωνήσαμε ότι η Χαμάς είναι τρομοκρατική οργάνωση, εμείς, ή τουλάχιστον η πλειοψηφία σε αυτό το Σώμα, ψηφίσαμε υπέρ αυτής της έκθεσης και φαίνεται πως εγκρίναμε τα μέτρα που περιλαμβάνει, όπως και τις 8.000 ρουκέτες που εξαπέλυσε η Χαμάς κατά ισραηλινών κέντρων αμάχων πολιτών.

Πιστεύω ότι το Ισραήλ απειλείται και γι' αυτόν τον λόγο η χώρα έπρεπε να προστατεύσει τον άμαχο πληθυσμό της. Με αυτό ως δεδομένο, είναι πραγματικά λυπηρό το γεγονός ότι πέρασε αυτή η πολύ προκατειλημμένη έκθεση, έστω και με ελάχιστη πλειοψηφία. Ελπίζω να μην ξαναδούμε ένα τόσο μελανό σημείο στην ιστορία μας, αλλά ότι ως Ευρωπαίοι θα αγωνιστούμε σκληρά για τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ελευθερία της γνώμης και θα κάνουμε περισσότερα για να φέρουμε τη δημοκρατία στη Μέση Ανατολή.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Ο Δικαστής Goldstone σίγουρα δεν μπορεί να θεωρηθεί υπόδειγμα αντικειμενικότητας. Καταψήφισα αυτή την έκθεση, διότι έχω την εντύπωση ότι η έκθεση επιχειρεί να παρουσιάσει την κατάσταση στη Μέση Ανατολή σε άσπρο-μαύρο, παρουσιάζοντας το Ισραήλ σαν τον μαύρο χαρακτήρα – τον κακό. Στην πραγματικότητα, η κατάσταση είναι πολύ πιο πολύπλοκη. Εκτιμώ ότι πρέπει να αποφύγουμε αυτές τις μονόπλευρες, δογματικές κρίσεις. Εγώ, προσωπικά, επισκεφθήκα μια περιοχή που ονομάζεται Sderot – και νομίζω ότι πήγατε και εσείς εκεί, κύριε Πρόεδρε – η οποία υπήρξε στόχος πολλών εκατοντάδων πυραύλων που έριξαν οι πολεμιστές της Χαμάς, όπως είπε προ ολίγου ο κ. Takkula. Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι αυτή η έκθεση δεν είναι κάτι για το οποίο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα είναι ιδιαίτερο υπερήφανο στο μέλλον.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε πολλά για την αναλογικότητα σε αυτή τη συζήτηση και αναρωτιέμαι τι θα θεωρούσαν αναλογικό οι κατηγοριοί του Ισραήλ. Αναρωτιέμαι αν θα προτιμούσαν να είχε πάρει απλά το εβραϊκό κράτος μια αντίστοιχη ποσότητα πυρομαχικών και να τα έριχνε τυχαία στη Γάζα. Θα ήταν αυτή μια αναλογική απάντηση;

Θα ήθελα επίσης να εξετάσω την αναλογικότητα, ή την έλλειψη αναλογικότητας, σε αυτή την έκθεση. Διαβάζοντας την έκθεση Goldstone έχει κανείς την απόκοσμη αίσθηση ότι διαβάζει για μια βίαιη επίθεση στην οποία ο συγγραφέας παρέλειψε να αναφέρει ότι τα γεγονότα έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια ενός αγώνα πυγμαχίας. Το κείμενο στερείται κάθε εννοιολογικού πλαισίου.

Δεν λέω ότι το Ισραήλ θα έπρεπε να είναι υπεράνω κριτικής ούτε ότι η επιχείρηση Cast Lead είναι υπεράνω κριτικής. Έγιναν λάθη. Το Ισραήλ θέλει να φτάσει σε μια θέση όπου θα υπάρχει μια σταθερή παλαιστινιακή οντότητα που θα είναι καλός γείτονας, αλλά αυτή η πολιτική της υποβάθμισης των υποδομών καθυστέρησε αυτόν τον στόχο. Ομοίως, η μεροληψία και ο τόνος αυτής της έκθεσης απομάκρυναν ακόμα περισσότερο την ιδέα μια λύσης δύο κρατών, σύμφωνα με την οποία η ισραηλινή και η παλαιστινιακή πλευρά συμβιώνουν δίπλα-δίπλα σαν ειρηνικοί γείτονες.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η αντιπροσωπεία του γερμανικού Ελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος (FDP) στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καταψήφισε σήμερα το ψήφισμα πολλών ομάδων για την εφαρμογή των συστάσεων της έκθεσης Goldstone. Δεν μπορείτε να ψηφίσετε υπέρ μιας έκθεσης για την οποία η ίδια η εντολή υπήρξε άκρως αμφισβητούμενη – ούτε ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν την υποστήριξε.

Μια έκθεση που εξισώνει το δημοκρατικό Ισραήλ με μια ομάδα που έχει χαρακτηριστεί επίσημα από την ΕΕ ως τρομοκρατική οργάνωση και μια έκθεση που παραλείπει να εξετάσει με λογικό τρόπο τα βαθύτερα αίτια της σύγκρουσης δεν είναι μια έκθεση την οποία μπορούμε να υπερψηφίσουμε.

Η επιλογή ψήφου μας, ωστόσο, δεν σημαίνει ότι θα απορρίπταμε μια διερεύνηση των γεγονότων που συνδέονται με την επιχείρηση Cast Lead. Μάλιστα, ισχύει το αντίθετο. Το Ισραήλ πρέπει πράγματι να διερευνήσει ενδελεχώς όλες τις πτυχές της επιχείρησης και αν όντως έλαβαν χώρα παραβιάσεις του νόμου, τότε πρέπει να τιμωρηθούν. Η επιλογή ψήφου μας επίσης δεν σημαίνει ότι θα υποστηρίζαμε την πολιτική της κυβέρνησης του Κράτους του Ισραήλ στην ειρηνευτική διαδικασία. Με ιδιαίτερη ικανοποίηση είδαμε ότι διεξάγονται ξανά συνομιλίες μεταξύ των Ισραηλινών και των Παλαιστινίων, έστω και έμμεσα επί του παρόντος.

Η επίσκεψη του Αντιπροέδρου των ΗΠΑ, κ. Biden, δείχνει επίσης ότι η κυβέρνηση Obama αντιμετωπίζει σοβαρά τις προσπάθειές της για επίτευξη διαρκούς ειρήνης στην περιοχή. Έχει την υποστήριξη μας σε αυτές τις προσπάθειες. Αυτό καθιστά ακόμα δυσκολότερη την κατανόηση της προσβολής του Ισραήλ προς τον Αντιπρόεδρο, με την έγκριση της οικοδόμησης νέων οικισμών στη Δυτική Όχθη κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του – ένα μέτρο που επικρίθηκε δικαίως και όχι μόνο από τους Παλαιστινίους.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0134/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Είμαι πεπεισμένος ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να στείλει ένα σαφές μήνυμα στη Λευκορωσία ότι προτίθεται να επανεξετάσει τις αμοιβαίες σχέσεις αν η Λευκορωσία δεν απόσχει από την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών και αν δεν λάβει διορθωτικά μέτρα.

Παράλληλα, θέλω να εκφράσω αποτροπιασμό για το διάταγμα του Προέδρου της Λευκορωσίας σχετικά με τον έλεγχο του διαδικτύου, το οποίο, σε πολλά σημεία, αποτελεί σαφή άρνηση της ελευθερίας του λόγου και του τύπου. Αυτές οι νομικές πράξεις περιορίζουν την ελευθερία και τη δημοκρατία στη Λευκορωσία και βαθαίνουν τη δυσπιστία των πολιτών και των άλλων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις κρατικές αρχές της και στους εκπροσώπους τους. Στο πλαίσιο των πρόσφατων συλλήψεων εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών και της δημοκρατικής αντιπολίτευσης, είναι αδύνατον να παραβλέψει κανείς το μικρό χρονικό διάστημα που μεσολαβεί ανάμεσα στην εφαρμογή του διατάγματος τον προερχόμενο Ιούλιο και στις επερχόμενες προεδρικές εκλογές στις αρχές του προσεχούς έτους.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Θέλω να ευχαριστήσω τους συναδέλφους βουλευτές για την εκπόνηση αυτού του ψηφίσματος και για την έγκρισή του από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Με την έγκριση αυτού του ψηφίσματος, εκφράσαμε υποστήριξη για την προάσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών μειονοτήτων. Αποτελεί, ταυτόχρονα, μια πρωτοβουλία για την προάσπιση των θεμελιωδών αρχών της δημοκρατίας και της ανοχής, οι οποίες αποτελούν τα θεμέλια της Ευρώπης. Με ικανοποίησε η επίσημη θέση του Κοινοβουλίου επί αυτού του θέματος, η οποία υποστηρίζει την πολωνική μειονότητα στη Λευκορωσία.

Δράττομαι αυτής της ευκαιρίας για να επισημάνω ότι τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να δώσουν το παράδειγμα στις άλλες χώρες και στους γείτονές μας και ότι πρέπει να διασφαλίσουν τον πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων των εθνικών μειονοτήτων στα κράτη μέλη μας.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Ψήφισα υπέρ της έγκρισης του ψηφίσματος της Λευκορωσίας. Στο ψήφισμα, απαιτούμε τη νομιμοποίηση της Ένωσης Πολωνών της Λευκορωσίας, υπό την ηγεσία της Angelika Bogys, και εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας προς όλους τους πολίτες της Λευκορωσίας, οι οποίοι δεν μπορούν να εκμεταλλευτούν πλήρως τα πολιτικά δικαιώματα.

Εχθές, έλαβα μια επιστολή από τον λευκορώσο πρεσβευτή στην Πολωνία. Εκφράζει ανησυχία σχετικά με τις προθέσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ήθελαν να εγκριθεί το ψήφισμα. Κατά τη γνώμη του, αυτές οι προθέσεις προέκυψαν ως αποτέλεσμα μιας μη αντικειμενικής κάλυψης της κατάστασης από τα πολωνικά μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αυτό δεν είναι αλήθεια. Οι προθέσεις πίσω από το ψήφισμα είναι πολύ βαθύτερες. Αφορούν τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών, τον σεβασμό των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και τη διασφάλιση των ελάχιστων προτύπων και, κατά συνέπεια, αφορούν το καλό της Λευκορωσίας και το καλό των Λευκορώσων.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, υποστηρίζω το ψήφισμα σχετικά με την κατάσταση της κοινωνίας των πολιτών και των εθνικών μειονοτήτων στη Λευκορωσία και σήμερα θέλω να εκφράσω για άλλη μια φορά τη μεγάλη ανησυχία μου για τις πρόσφατες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λευκορωσία εις βάρος μελών της κοινωνίας των πολιτών και εις βάρος μελών των εθνικών μειονοτήτων και των οργανώσεών

τους. Θα ήθελα να δηλώσω την πλήρη αλληλεγγύη μου προς τους πολίτες που δεν μπορούν να απολαύσουν τα πλήρη πολιτικά τους δικαιώματα.

Θέλω επίσης να καταδικάσω έντονα τη σύλληψη της Angelika Borys, προέδρου της Ένωσης των Πολωνών της Λευκορωσίας, καθώς και του Anatoly Lebedko, προέδρου του Ενωμένου Πολιτικού Κόμματος της αντιπολίτευσης και ηγέτη των Ενωμένων Δημοκρατικών Δυνάμεων στη Λευκορωσία, ο οποίος έχει προσκληθεί σε αυτό το Σώμα πολλές φορές.

Δυστυχώς, οι πολίτες της Λευκορωσίας δεν είναι σε θέση να επωφεληθούν από τα πολλά σχέδια και τις προτάσεις που χρηματοδοτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της πολιτικής ανατολικής γειτονίας.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά την κατάσταση στη Λευκορωσία, θεωρώ πολύ σημαντικό το γεγονός ότι, ως Ευρωπαίοι, θυμόμαστε ποιες είναι οι αξίες μας.

Θέλω να επιστήσω την προσοχή σας σε αυτό λόγω του πρόσφατου λυπηρού αποτελέσματος της ψηφοφορίας επί της έκθεσης Goldstone και διότι σε όλα τα θέματα, είτε σχετίζονται με τη Λευκορωσία, είτε με τη Μέση Ανατολή, την Άπω Ανατολή ή την Αφρική, πρέπει να θυμόμαστε τις θεμελιώδεις αξίες που μας καθοδηγούν. Είναι η δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και η ελευθερία της γνώμης. Αυτό είναι το δικαίωμα όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: οι αξίες που μας ενώνουν και που πασχίζουν να προωθήσουν αυτούς τους στόχους. Πρέπει να περάσουμε αυτό το μήνυμα στη Λευκορωσία. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι τα δικαιώματα των μειονοτήτων θα λαμβάνονται υπόψη εκεί και ότι οι θρησκευτικές μειονότητες, οι οποίες υπέστησαν διώξεις με διάφορους τρόπους, θα αναγνωριστούν, όπως και τα ανθρώπινα δικαιώματά τους και η θρησκευτική ελευθερία τους.

Είναι πολύ σημαντικό να διασφαλίσουμε, ως Ευρωπαίοι, τη μεταφορά του ευρωπαϊκού μηνύματος στη Λευκορωσία, δίνοντας έτσι μια προοπτική ελπίδας εκεί.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αν και υποστηρίζω μεγάλο μέρος της διατύπωσης αυτού του ψηφίσματος, αναρωτιέμαι αν είμαστε οι κατάλληλοι για να κάνουμε διάλεξη στη Λευκορωσία για τις ελλείψεις της δημοκρατίας της. Διαμαρτυρόμαστε για το γεγονός ότι η Λευκορωσία έχει ένα αδύναμο, αμελητέο κοινοβούλιο, αλλά δείτε γύρω σας. Εδώ απλώς εγκρίνουμε τις αποφάσεις του πολιτικού γραφείου των 27 κρατών μας. Διαμαρτυρόμαστε για το γεγονός ότι, αν και διενεργούν εκλογές, τις νοθεύουν. Εμείς, από την άλλη πλευρά, διενεργούμε δημοψηφίσματα, τα διενεργούμε με τιμιότητα, αλλά αγνοούμε το αποτέλεσμα. Διαμαρτυρόμαστε για την επιβίωση του μηχανισμού της Σοβιετικής Ένωσης εκεί και ωστόσο διατηρούμε την κοινή γεωργική πολιτική μας, το κοινωνικό μας κεφάλαιο, την εβδομάδα των 48 ωρών μας και τον υπόλοιπο μηχανισμό του ευρωπαϊκού κορπορατισμού.

Δεν είναι να απορεί κανείς για το γεγονός ότι τα παλιά συστημικά κομμουνιστικά κόμματα των κρατών της COMECON ηγούνταν των εκστρατειών υπέρ της ένταξης των χωρών τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κάποια από αυτά, στην πραγματικότητα, αισθάνονταν σαν στο σπίτι τους. Θυμάμαι τις παράξενες τελευταίες σελίδες της Φάρμας των Ζώων όπου τα ζώα κοιτούν από γουρούνι σε άνθρωπο και από άνθρωπο σε γουρούνι και δεν βρίσκουν πλέον διαφορά.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, πέρα από την αμφισβήτηση του περιεχομένου αυτού του ψηφίσματος, θέλω να θέσω υπό αμφισβήτηση και την αρχή του.

Οι γάλλοι, φλαμανδοί, ούγγροι, γερμανοί και αυστριακοί πατριώτες γίνονται αντικείμενο συνεχούς νομικής, επαγγελματικής και πολιτικής διώξης και αυτό εν μέσω της αδιαφορίας, και μάλιστα με την υποστήριξη, αυτού του Σώματος, το οποίο ισχυρίζεται ότι δίνει το παράδειγμα σχεδόν σε όλο τον κόσμο και ειδικά σε εκείνους έξω από τα σύνορά του.

Επί παραδείγματι, την περασμένη εβδομάδα εγκρίναμε ένα ψήφισμα για την Ουκρανία, το οποίο περιελάμβανε μια διάταξη που πολλοί ουκρανοί πατριώτες δικαίως θεωρούν προσβλητική για τον εθνικό τους ήρωα, τον Stepan Bandera. Ομολογουμένως, προσπάθησε, υπό εξαιρετικά δύσκολες περιστάσεις, να χαράξει έναν δρόμο μεταξύ δύο μορφών ολοκληρωτισμού: του Hitler και των Σοβιετικών. Αυτό δεν τον καθιστά λιγότερο ήρωα για πολλούς Ουκρανούς, οι οποίοι αισθάνονται δικαίως ότι εξευτελίζονται από την πλειοψηφία αυτού του Σώματος.

Τυγχάνει γενικά οι εθνικοί ήρωες να έχουν αγωνιστεί κατά των γειτόνων τους. Προσβάλλεται ο φίλος μου, Nick Griffin, ένας αληθινός βρετανός πατριώτης, από το γεγονός ότι, για εμάς η Ιωάννα της Λωραίνης είναι εθνική ηρωίδα; Ασφαλώς όχι! Προσωπικά, θα ήθελα το Κοινοβούλιό μας να εκφράζει τις ίδιες επιφυλάξεις για τους ήρωες άλλων ξένων χωρών.

Πρόταση ψηφίσματος Β7-0133/2010

Kay Swinburne, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η Ομάδα ECR αναγνωρίζει ότι ο κλάδος των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών δεν μπορεί να περιμένει ότι θα ξεφύγει από την κρίση. Έχει γίνει τεράστια ζημιά από επιπόλαιες συμπεριφορές και το κόστος της τακτοποίησης της ζημιάς πρέπει να το αναλάβουν οι εμπλεκόμενοι. Επιπλέον, πρέπει να εφαρμοστούν νέα συστήματα για να διασφαλιστεί ότι αυτό δεν θα συμβεί ξανά και ότι υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι για επείγοντες σκοπούς για τη σταθεροποίηση των συστημικών αποτυχιών.

Πιθανόν να έχει έρθει η ώρα, στο πλαίσιο διεθνούς συμφωνίας, για έναν φόρο στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές. Όποιες και αν είναι οι αμφιβολίες σχετικά με τα πρακτικά ζητήματα της εφαρμογής ενός τέτοιου συστήματος, δεν πρέπει να αποκλειστεί κανένα μέτρο εφόσον έχει την υποστήριξη του συνόλου της διεθνούς κοινότητας και εφόσον υπάρχουν διασφαλίσεις ότι λειτουργεί και δεν μπορεί να αποφευχθεί.

Το μεγαλύτερο τμήμα του σημερινού ψηφίσματος έχει την υποστήριξή μας, με εξαίρεση όμως την παράγραφο 7 για δύο λόγους. Καταρχάς, διαφωνούμε με τις νέες φοροεισπρακτικές εξουσίες για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η παράγραφος –όσο προσεκτικά διατυπωμένη και αν είναι– υποδηλώνει ότι αυτό είναι ένα επιθυμητό αποτέλεσμα. Δεύτερον, το όλο νόημα ενός φόρου χρηματοπιστωτικών συναλλαγών δεν θα έπρεπε να είναι η συγκέντρωση χρημάτων για προτιμώμενα έργα, ανεξαρτήτως της αξίας τους. Αντ' αυτού, πρέπει να είναι η διασφάλιση της μελλοντικής χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και η προστασία έναντι κάθε γεγονότος που προκάλεσε το πρόσφατο οικονομικό χάος.

Αυτό το ψήφισμα, ως έχει, είναι υπερβολικά εστιασμένο σε μια λύση χρηματοπιστωτικού φόρου, συνεπάγεται εξουσίες φορολόγησης σε επίπεδο ΕΕ και όχι σε επίπεδο κρατών μελών, υποδεικνύει την αξιοποίηση των χρημάτων που συγκεντρώνονται για τη χρηματοδότηση έργων για την ανάπτυξη και την αλλαγή του κλίματος αντί για τη σταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα και, τέλος, προτείνει ότι ένας κοινοτικός φόρος είναι εφικτός χωρίς παγκόσμια συμμετοχή. Γι' αυτούς τους λόγους, καταψηφίσαμε αυτή την πρόταση ψηφίσματος.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, απείχα από την ψηφοφορία επί του ψηφίσματος σχετικά με τη φορολογία των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών διότι είναι υπερβολικά ανεπαρκές για την αντιμετώπιση της αισχροίς αντικοινωνικής κερδοσκοπίας ανά τον κόσμο από τα τεράστια αμοιβαία κεφάλαια υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου και τις τράπεζες «κύρους» όπως η Goldman Sachs.

Η εφημερίδα *The Wall Street Journal* δημοσίευσε πρόσφατα ένα άρθρο σχετικά με ένα ιδιωτικό δείπνο στη Νέα Υόρκη στις 8 Φεβρουαρίου, στο οποίο συμμετείχαν 18 μεγάλα αμοιβαία κεφάλαια υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου, όπου συζητήθηκε η κερδοσκοπία εις βάρος του ευρώ. Εδώ και μήνες τώρα, αυτοί οι χρηματοπιστωτικοί καρχαρίες, γνωστοί ως αμοιβαία κεφάλαια υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου (*hedge funds*), οι οποίοι ελέγχουν πάνω από 2.000 δισ. ευρώ, κερδοσκοπούν εσκεμμένα εις βάρος του ευρώ, και συγκεκριμένα εις βάρος της Ελλάδας, για να εξασφαλίσουν δισεκατομμύρια για ίδιο όφελος.

Το παράδοξο είναι ότι η Επιτροπή της ΕΕ όχι μόνο δεν κινεί ούτε το δάχτυλό της για να τους σταματήσει, αλλά στην πραγματικότητα συνωμοτεί με αυτούς τους χρηματοπιστωτικούς εγκληματίες εκφοβίζοντας τους εργαζομένους και τους φτωχούς της Ελλάδας, και ζητώντας να θυσιαστεί το βιοτικό τους επίπεδο για να πληρωθούν τα λύτρα που απαιτούν αυτά τα παράσιτα.

Δεν χρειαζόμαστε φόρο στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι η κρατική ιδιοκτησία και ο δημοκρατικός έλεγχος αυτών των αμοιβαίων κεφαλαίων υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου και των μεγάλων τραπεζών προκειμένου να χρησιμοποιήσουμε τους τεράστιους πόρους τους για επενδύσεις που θα θέσουν τέλος στη φτώχεια και θα ωφελήσουν την κοινωνία, αντί να καταστρέφουν την κοινωνία προς όφελος της ιδιωτικής απληστίας.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, απείχαμε από την ψηφοφορία, αλλά ο κύριος στόχος μου ήταν να πάρω μια θέση έναντι της σαφούς πρόθεσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής να εισαγάγουν έναν φόρο, όπως επιδεικνύουν οι πρόσφατες δηλώσεις του Επιτρόπου Šemeta στην εφημερίδα *European Voice* σχετικά με την υποτιθέμενη επικείμενη εισαγωγή ενός ελάχιστου φόρου επί των εκπομπών.

Είμαστε κατά της ιδέας της εκχώρησης αρμοδιότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση να επιβάλλει άμεσους φόρους, ένα αντισυνταγματικό δικαίωμα σε όλα σχεδόν τα κράτη μέλη, διότι παραβιάζει την αρχή της μη φορολόγησης χωρίς αντιπροσώπευση. Θα αντισταθούμε με κάθε δυνατό τρόπο σε οποιαδήποτε ενέργεια για την εισαγωγή ενός άμεσου φόρου, αντλώντας ισχύ από την απόφαση του γερμανικού συνταγματικού δικαστηρίου του Ιουνίου 2009.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι ο Πρόεδρος Van Rompuy το υπονόησε αυτό όταν, σε μια μυστηριώδη συνάντηση που διεξήχθη μια εβδομάδα πριν από τον διορισμό του με τη λέσχη Bilderberg, η οποία δεν είναι και η πιο διαφανής ομάδα στον κόσμο, ανακοίνωσε –και μάλιστα δεσμεύτηκε για– την πρόταση ενός ευρωπαϊκού άμεσου φόρου επί

των εκπομπών CO₂, ο οποίος θα μπορούσε να προκαλέσει άμεση αύξηση της τιμής των καυσίμων, των υπηρεσιών, κλπ., και θα ήταν επιζήμιος για τους ευρωπαίους πολίτες.

Αυτή η πρόταση για έναν κοινοτικό φόρο είναι αντισυνταγματική.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, δεν είμαι πεπεισμένος για τη λογική ενός φόρου στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, αλλά δέχομαι τα ειλικρινή κίνητρα των υποστηρικτών της πρότασης. Πρόκειται για ένα θέμα επί του οποίου άνθρωποι με καλοπροαίρετη διάθεση μπορούν να οδηγηθούν σε διαφορετικά συμπεράσματα.

Γι' αυτό που δεν υπάρχει καμία λογική είναι η επιβολή αυτού του φόρου αποκλειστικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένας φόρος Tobin που θα ισχύει μόνο τοπικά θα οδηγήσει σε απομάκρυνση του κεφαλαίου προς εκείνες τις δικαιοδοσίες όπου δεν θα ισχύει ένας τέτοιος νόμος. Γιατί, λοιπόν, αυτό το Σώμα μόλις ψήφισε με τόσο μεγάλη πλειοψηφία υπέρ ενός συστήματος που θα θέσει σε μειονεκτική θέση την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Η απάντηση είναι ότι είναι κατάλληλο για ένα συγκεκριμένο είδος βουλευτών αυτού του Σώματος. Επιτίθεται στους τραπεζίτες, επιτίθεται στο City του Λονδίνου και, πάνω απ' όλα, παρέχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση μια ανεξάρτητη ροή εσόδων, κάτι που σημαίνει ότι δεν χρειάζεται να απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Σε συνδυασμό με τις διάφορες άλλες προτάσεις που βλέπουμε να έρχονται για την εναρμόνιση της χρηματοπιστωτικής εποπτείας, την οδηγία για τις εταιρείες διαχείρισης εναλλακτικών επενδύσεων και ούτω καθεξής, βλέπουμε μια επικίνη απειλή προς το City του Λονδίνου και βλέπουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση να καταλήγει στη φτώχεια και στην ασυνάφεια.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όποιος και αν δει την πρόσφατη χρηματοπιστωτική κρίση θα αναρωτηθεί πώς επιτρέψαμε η ρύθμιση και η εποπτεία να οδηγήσουν σε μια κατάσταση όπου καταλήξαμε να θεωρούνται οι τράπεζες υπερβολικά μεγάλες για να χρεοκοπήσουν και να χρησιμοποιούνται δισεκατομμύρια ευρώ των φορολογουμένων για να υποστηριχθούν αυτές οι τράπεζες.

Συνεπώς, αν σκεφτεί κανείς αυτή την ιδέα ενός παγκόσμιου φόρου χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, μπορεί να φαίνεται εύλογη αν θέλουμε να βοηθήσουμε τα θύματα της χρηματοπιστωτικής κρίσης και επίσης να βοηθήσουμε τους ανθρώπους στις φτωχότερες χώρες.

Αν σκεφτούμε πώς θα επιβληθεί στην πραγματικότητα αυτός ο φόρος, και τις πραγματικές επιπτώσεις, και παρακολουθήσουμε την εφαρμογή του σε όλη την αλυσίδα των χρηματοπιστωτικών αγορών, στην πραγματικότητα, θα διαπιστώσουμε ότι οι τράπεζες θα μετακυλήσουν αυτό το κόστος στους πελάτες τους. Θα επηρεάσει επίσης σοβαρά όσους από εμάς θέλουν να έχουν εμπορικές συναλλαγές με τις αναπτυσσόμενες χώρες ή με επιχειρηματίες σε αναπτυσσόμενες χώρες που θέλουν να έχουν εμπορικές συναλλαγές με τον υπόλοιπο κόσμο, και θα πλήξει το κόστος της ασφάλειας, το οποίο είναι ένα τόσο ζωτικό μέρος του διεθνούς εμπορίου.

Αν θέλουμε πραγματικά να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα, δεν πρέπει να παραδίδουμε τα δισεκατομμύρια ευρώ των φορολογουμένων σε διεφθαρμένες ή ανίκανες κυβερνήσεις. Θα έπρεπε να διασφαλίζουμε την άρση των δασμολογικών φραγμών τόσο στην ΕΕ όσο και στις φτωχές χώρες, την παροχή βοήθειας στους επιχειρηματίες στις φτωχότερες χώρες για να δημιουργηθεί πλούτος και να βγουν οι πολίτες από τη φτώχεια.

Πρόταση ψηφίσματος Β7-0132/2010

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Εκτιμώ τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την εισαγωγή ενός ενιαίου καθεστώτος για τις τραπεζικές συναλλαγές στην ευρωζώνη.

Από την άλλη πλευρά, προβλέπω ότι θα γίνει κατάχρηση αυτής της εισαγωγής των νέων κανόνων από τις τράπεζες για να αυξηθούν τα τέλη που χρεώνουν στους πελάτες τους. Αν, αφενός, οι τράπεζές μας, υπό την πίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προσαρμόσουν τις πληρωμές για τις διασυνοριακές μεταφορές EXΠΕ εντός της ευρωζώνης ώστε να είναι στο ίδιο επίπεδο με τις εσωτερικές μεταφορές, θα αυξηθούν ταυτόχρονα και τα τέλη για την κατάθεση και ανάληψη χρημάτων στα υποκαταστήματα. Είναι σαφές σε όλους μας ότι οι χρεώσεις στις τράπεζες για τη διαχείριση μετρητών στα υποκαταστήματα σε σχέση με τους νέους κανόνες δεν έχουν αλλάξει στο παραμικρό.

Και, ως εκ τούτου, πρέπει να φωνάξουμε ότι η εκμετάλλευση των νέων κανόνων από τις τράπεζες, οι οποίοι εισήχθησαν στην ευρωζώνη προκειμένου να αυξήσουν τα κέρδη τους εις βάρος των πολιτών μας, είναι καταφανής ηλιθιότητα. Συνεπώς, θα έπρεπε να είναι καθήκον μας η προσεκτική παρακολούθηση του τρόπου εφαρμογής των νέων κανονισμών για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0154/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Ψήφισα υπέρ της έγκρισης του ψηφίσματος, διότι, ως αντιπρόσωπος του ανθρώπων που με εξέλεξαν, δεν μπορώ να δεχθώ ότι θα μπορούσε να συμφωνηθεί κάτι πίσω από την πλάτη τους και παρά τη θέλησή τους. Η Συνθήκη της Λισαβόνας έδωσε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο νέες αρμοδιότητες, και γι' αυτό το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να είναι σε θέση να περιφρουρεί τα δικαιώματα των πολιτών του.

Συμφωνώ με τους συντάκτες του ψηφίσματος, οι οποίοι επικρίνουν το γεγονός ότι οι διαπραγματεύσεις της Επιτροπής σχετικά με την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης τηρούνται μυστικές, καθώς και την έλλειψη συνεργασίας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επί αυτού του θέματος. Αυτή η δράση κατευθύνεται κατά του κοινοτικού δικαίου σχετικά με την καθολική πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες των δημόσιων αρχών και είναι επίσης δράση που περιορίζει το δικαίωμα στον ιδιωτικό βίο. Ως εκ τούτου, είναι καλό ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ασχολείται με το θέμα της διαφάνειας των διαπραγματεύσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθώς και με το θέμα της παραποίησης/απομίμησης και της πρόληψής της.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης (ACTA), οι τρέχουσες διαπραγματεύσεις στερούνται παντελώς διαφάνειας. Η χρήση του τρέχοντος διαπραγματευτικού προτύπου για τη δημιουργία μιας παγκόσμιας συμφωνίας έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις διαφανείς και δημοκρατικές διαδικασίες που πρέπει να περιμένουμε από τους νομοδότες μας. Ανεξαρτήτως του περιεχομένου της συμφωνίας, είναι απαράδεκτο να αποφεύγεται ο δημόσιος έλεγχος κατά την κατάρτιση πολιτικών που θα επηρεάσουν άμεσα τόσους πολλούς ευρωπαίους πολίτες.

Όσον αφορά το περιεχόμενο, πρέπει να δώσουμε αμέριστη προσοχή στον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, ο οποίος εξέδωσε μια πολύ έντονα διατυπωμένη γνωμοδότηση σχετικά με τις τρέχουσες διαπραγματεύσεις. Ενθαρρύνει θερμά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καθιερώσει έναν δημόσιο και διαφανή διάλογο σχετικά με την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης (ACTA). Δηλώνει επίσης ότι, ενώ η πνευματική ιδιοκτησία είναι σημαντική για την κοινωνία και πρέπει να προστατεύεται, δεν πρέπει να τίθεται πάνω από τα θεμελιώδη δικαιώματα των ατόμων στην πειρατεία, την προστασία δεδομένων και άλλα δικαιώματα όπως το τεκμήριο αθωότητας, η αποτελεσματική δικαστική προστασία και η ελευθερία της έκφρασης. Τέλος, δηλώνει ότι μια πολιτική διακοπής της πρόσβασης στο διαδίκτυο μετά από τρεις παραβάσεις θα περιορίσει σοβαρά τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών της ΕΕ.

Αυτό είναι πολύ σημαντικό θέμα για όλους τους πολίτες της ΕΕ και ο τρόπος με τον οποίο θα ασχοληθούν με αυτό το θέμα η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο θα δείξει πολλά για την υπευθυνότητα και τη διαφάνεια.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ένα από τα σημαντικά στοιχεία αυτής της πρότασης ψηφίσματος ήταν το γεγονός ότι καταφέραμε να επιτύχουμε μια συμμαχία σε όλο το Σώμα.

Ένας τομέας κοινής συμφωνίας ήταν το γεγονός ότι, απουσία κάθε ουσιαστικής ενημέρωσης σχετικά με αυτές τις διαπραγματεύσεις, αυτά που βλέπαμε στην ιστολογίσφαιρα και παντού ήταν φήμες που κάνουν προτάσεις όπως την κατάσχεση των φορητών υπολογιστών και των συσκευών αναπαραγωγής αρχείων MP3 στα σύνορα. Αυτό που κατέστη αρκετά σαφές στο Σώμα ήταν ότι θέλαμε ενημέρωση και περισσότερη διαφάνεια στις διαπραγματεύσεις για την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης.

Ο Επίτροπος χθες βράδυ έλαβε το μήνυμα δυνατά και καθαρά και είμαι πολύ ικανοποιημένος διότι δεσμεύτηκε να μας δώσει περισσότερες πληροφορίες. Αν η Επιτροπή διαπραγματεύεται εξ ονόματος των 27 κρατών μελών και εξ ονόματος της ΕΕ, τότε είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ποια είναι η διαπραγματευτική θέση και επίσης ότι υπάρχει μια πλήρης εκτίμηση των επιπτώσεων της πρότασης που θα εξετάζει πώς αυτή θα επηρεάσει τη βιομηχανία της ΕΕ.

Χαιρετίζω τα σχόλια που έγιναν χθες βράδυ από τον Επίτροπο και προσβλέπω σε περισσότερη διαφάνεια.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Αυτό που με ανησυχεί είναι η πρακτική και η διαδικασία διαπραγμάτευσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης (ACTA).

Οι διαπραγματεύσεις λαμβάνουν χώρα μυστικά, πίσω από κλειστές πόρτες, χωρίς την κατάλληλη ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των βουλευτών, οι οποίοι θα πρέπει, στο τέλος, να εγκρίνουν αυτό το έγγραφο. Πιστεύω ότι πρέπει να αλλάξουμε τις διαδικασίες σχετικά με το πότε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή περιμένει από το Κοινοβούλιο να αναλάβει ευθύνη για τις συμφωνίες που υποβάλλονται σε αυτό. Και δεν θα είναι καλό σημάδι ούτε για το ευρωπαϊκό κοινό ούτε για τον έξω κόσμο αν χρειάζεται επανειλημμένα να αναπέμπουμε τις διεθνείς συνθήκες στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για επανεξέταση. Αυτή η συμπεριφορά δεν είναι ένδειξη καλής επικοινωνίας μεταξύ των πιο σημαντικών θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0181/2010

Syed Kamall (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως πολλοί γνωρίζετε, το σύστημα ΣΓΠ είναι υπό αναθεώρηση και το ισχύον σύστημα πλησιάζει στο τέλος του.

Ένα από τα στοιχεία που είναι πολύ σημαντικά όταν εξετάζουμε τα συστήματα ΣΓΠ και ΣΓΠ+ είναι ότι, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης, υπήρχαν πολλά μεμονωμένα κράτη στις προτεινόμενες περιοχές που ήταν κατά της σύναψης μιας συμφωνίας με την ΕΕ.

Ένα από τα στοιχεία που πάντα επέκριναν στις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης είναι ότι ακολουθούν μια γενικευμένη προσέγγιση στο εμπόριο. Ένα άλλο ανησυχητικό ζήτημα, κατά τη διάρκεια της συζήτησης με την Επιτροπή, ήταν ότι ένας από τους αξιωματούχους ανακοίνωσε ότι οι συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης δεν αφορούσαν μόνο το εμπόριο αλλά και την εξαγωγή του μοντέλου περιφερειακής ολοκλήρωσης της ΕΕ.

Υπάρχουν μεμονωμένες χώρες που θέλουν να συνάψουν συμφωνίες με την ΕΕ και θέλουν να μπορούν να εξάγουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους προς εμάς σε προτιμησιακή βάση. Ως εκ τούτου, αυτό που πρέπει να προτείνουμε είναι να προσφέρουμε σε εκείνες τις χώρες που θέλουν μια εμπορική συμφωνία, αλλά δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης, το ΣΓΠ+ ως εναλλακτική λύση και πρέπει να φανούμε πιο ευέλικτοι.

Ας ελπίσουμε ότι έτσι θα βοηθήσουμε τους επιχειρηματίες να δημιουργήσουν πλούτο και ότι θα βγάλουμε τους φτωχούς από τη φτώχεια σε πολλές από αυτές τις χώρες.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χωρίς να γίνεται αισθητό, η Νότια Αμερική και η Κεντρική Αμερική περνούν σε μια μορφή απολυταρχίας – ένα είδος *neo-caudillismo*. Στη Νικαράγουα, τη Βενεζουέλα, τον Ισημερινό και τη Βολιβία είδαμε την εμφάνιση καθεστώτων που, αν δεν είναι ακριβώς δικτατορικά, σίγουρα δεν υποστηρίζουν την κοινοβουλευτική δημοκρατία – άνθρωποι που, αν και νόμιμα εκλεγμένοι, αρχίζουν στη συνέχεια να καταργούν κάθε έλεγχο της εξουσίας τους: την εκλογική επιτροπή, το Ανώτατο Δικαστήριο, τις βουλές του Κοινοβουλίου τους και, σε πολλές περιπτώσεις, καταργούν τα συντάγματά τους και τα ξαναγράφουν – «επανιδρύοντας», όπως λένε, τα κράτη τους σύμφωνα με σοσιαλιστικές αρχές.

Καθώς συμβαίνουν όλα αυτά, ποιον επέλεξε να κατακρίνει η Αριστερά σε αυτή την περιοχή του κόσμου; Ένα από τα λίγα καθεστώτα που χαιρεί πραγματικά λαϊκής υποστήριξης – αυτό του Álvaro Uribe στην Κολομβία, ο οποίος έχει την υποστήριξη άνω των τριών τετάρτων του πληθυσμού διότι επανέφερε την τάξη σε αυτή τη δυστυχισμένη χώρα και πάταξε τους παραστρατιωτικούς τόσο της Αριστεράς όσο και της Δεξιάς. Το γεγονός ότι ορισμένοι σε αυτό το Σώμα επέλεξαν να τα βάλουν με αυτό το άτομο φανερώνει τις εξαιρετικές προτεραιότητές τους. Ντροπή τους.

(ES) Είναι λάθος να διευκολύνουμε τους παραστρατιωτικούς, τι ντροπή!

Έκθεση: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ τον συνάδελφό μου, κ. Albertini, για το εξαιρετικό έργο που επιτέλεσε σχετικά με αυτό το κεντρικό θέμα στην ευρωπαϊκή πολιτική. Με την θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, η Ένωση επωμίστηκε μεγαλύτερη ευθύνη για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας και πιστεύω ότι πολλοί από εμάς εδώ ελπίζουμε ότι αυτό το θεσμικό όργανο στο οποίο ανήκουμε θα αναλάβει ακόμη μεγαλύτερη αρμοδιότητα και θα συμμετέχει ακόμα περισσότερο στις εξωτερικές υποθέσεις.

Ειδικότερα, συμφωνώ ότι η Ύπατη Εκπρόσωπος της ΚΕΠΠΑ πρέπει να διαβουλευτεί με τη σχετική επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με διορισμούς που θα κάνει σε ανώτερες θέσεις στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, η οποία δημιουργείται επί του παρόντος, και ότι πρέπει να διασφαλίσει την πρόσβαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και του Συμβουλίου, σε ευαίσθητες πληροφορίες.

Πιστεύω λοιπόν ότι η κατεύθυνση που ακολουθούμε με αυτή την έκθεση αποτελεί ένα πρώτο, σημαντικό βήμα προς τη δημιουργία μιας ισχυρής ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής, αποφασισμένης να διεκδικήσει τον ρόλο της και το πολιτικό της βάρος στη διεθνή σκηνή.

Nicole Sinclaire (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταψήφισα τις τροπολογίες 17Δ και 19, οι οποίες επιτίθεντο στο NATO και ζητούσαν το κλείσιμο των βάσεων του NATO στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένα από τα τελευταία επιχειρήματα εκείνων που πιστεύουν σε αυτό το ευρωπαϊκό σχέδιο είναι ότι η ΕΕ έχει διατηρήσει την ειρήνη στην Ευρώπη τα τελευταία 50 ή 60 χρόνια. Λοιπόν, εγώ θα έλεγα ότι αυτό είναι ψέμα και τούτο διότι στην πραγματικότητα το NATO ήταν εκείνο που διατήρησε την ειρήνη στην Ευρώπη με τις δυνάμεις του.

Πιστεύω ότι είναι ντροπή γι' αυτό το Σώμα να επιτρέπει την ψηφοφορία επί μιας τέτοιας τροπολογίας. Πρόσεξα ότι η Ομάδα που πρότεινε αυτή την τροπολογία αποτελεί κατάλοιπο μιας αποτυχημένης ιδεολογίας που κρατούσε τους ανθρώπους πίσω από τοίχους και παραβίαζε τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματά τους. Οι δυνάμεις του ΝΑΤΟ ήταν εκείνες που προστάτευαν την υπόλοιπη Ευρώπη από αυτόν τον εφιάλτη. Θέλω να καταγραφεί στα πρακτικά η ευγνωμοσύνη μου προς τις ΗΠΑ και τον Καναδά και τα υπόλοιπα έθνη του ΝΑΤΟ που μας γλίτωσαν από αυτόν τον εφιάλτη. Πιστεύω ότι είναι προς όφελος του ΗΒ να συνεργαστεί με όλες αυτές τις χώρες έναντι μιας νέας μορφής ολοκληρωτισμού που αποτελεί η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έκθεση: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, ψήφισα υπέρ διότι ήθελα να τονίσω ότι η ελπίδα της αύξησης της πολιτικής και στρατιωτικής συνέργειας και συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, σεβόμενοι ταυτόχρονα και ορισμένες μη ευθυγραμμισμένες ή ουδέτερες θέσεις, είναι μια θέση που μπορούμε όλοι να συμμεριστούμε.

Θεωρώ επίσης σημαντική τη δημιουργία ενός θεσμικού οργάνου για τον συντονισμό των μηχανισμών, όπως ένα μόνιμο κέντρο επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα τεθεί υπό την εποπτεία της Υπατης Εκπροσώπου της ΚΕΠΠΑ, και το οποίο θα επιτρέψει τον αποτελεσματικό συντονισμό του κοινού σχεδιασμού των πολιτικών και στρατιωτικών επιχειρήσεων. Σκοπός αυτού θα είναι η εξάλειψη των προβλημάτων, των διαταραχών και των καθυστερήσεων, οι οποίες, δυστυχώς, εξακολουθούν να προκύπτουν στο πλαίσιο του ισχύοντος συστήματος.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την υπομονή σας. Καταψήφισα τη σχετική έκθεση γιατί επαναλαμβάνει τις επικίνδυνες κατευθύνσεις που έδινε η Συνθήκη της Λισαβόνας για την ευρωπαϊκή στρατηγική άμυνας και ασφάλειας. Απαιτεί δηλαδή τη στρατιωτικοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, νομιμοποιεί τις στρατιωτικές επεμβάσεις, αναγνωρίζει την πρωτοκαθεδρία του ΝΑΤΟ και τη στενή σχέση μαζί του και ακόμη ωθεί, και μάλιστα σε συνθήκες κρίσης και μεγάλων κοινωνικών αναγκών, στην αύξηση των στρατιωτικών δαπανών.

Κατά την άποψή μου, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει, περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή, δηλαδή τώρα που κρίνεται η αρχιτεκτονική του κόσμου, να ακολουθήσει φιλειρηνική πολιτική και μια άλλη πολιτική αντίληψη για την ασφάλεια, να ακολουθήσει ανεξάρτητη εξωτερική και αμυντική πολιτική, χειραφετημένη από τις Ηνωμένες Πολιτείες, να επιδιώκει τη διευθέτηση των διεθνών διαφορών με πολιτικά μέσα και να πρωτοστατεί στο σεβασμό του διεθνούς δικαίου και του ενισχυμένου ρόλου του ΟΗΕ.

Αυτή η πολιτική νομίζω ότι εκφράζει καλύτερα τους Ευρωπαίους πολίτες.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Έκθεση: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. - (RO) Η έγκριση αυτής της έκθεσης από μια μεγάλη πλειοψηφία υποδεικνύει το ενδιαφέρον που πρέπει να επιδείξουμε για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Επί του παρόντος, 5,4 εκατομμύρια πολύ μικρές επιχειρήσεις υποχρεούνται να καταρτίσουν ετήσιους λογαριασμούς, έστω και αν η δραστηριότητά τους έχει μια εμβέλεια που περιορίζεται στην περιφερειακή και τοπική αγορά. Αν αυτές οι εταιρείες δεν ασκούν διασυννοριακή δραστηριότητα ή δεν δραστηριοποιούνται καν σε εθνικό επίπεδο, αυτή η υποχρέωση δημοσίευσης λογαριασμών το μόνο που κάνει είναι να δημιουργεί άσκοπο διοικητικό φόρτο, δημιουργώντας δαπάνες γι' αυτές τις εμπορικές επιχειρήσεις (ύψους περίπου 1.170 ευρώ).

Γι' αυτό, η παρούσα έκθεση συνιστά την άρση από τα κράτη μέλη των υποχρεώσεων κατάρτισης και δημοσίευσης ετήσιων λογαριασμών για τις εμπορικές επιχειρήσεις που πληρούν δύο από τα παρακάτω κριτήρια χαρακτηρισμού ως μικρομονάδες: τα συνολικά περιουσιακά στοιχεία πρέπει να είναι κάτω των 500.000 ευρώ, ο καθαρός κύκλος εργασιών πρέπει να είναι κάτω του 1 εκατ. ευρώ ή/και πρέπει να έχουν κατά μέσο όρο 10 υπαλλήλους καθόλη τη διάρκεια του οικονομικού έτους. Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις θα συνεχίσουν ασφαλώς να τηρούν λογαριασμούς που απεικονίζουν τις επιχειρηματικές δοσοληψίες και τη χρηματοοικονομική κατάσταση της εταιρείας, σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους κάθε κράτους μέλους.

Κατά τη διάρκεια της τρέχουσας κρίσης που βιώνει η Ευρώπη, ο ιδιωτικός τομέας που αποτελείται από μικρές και μεσαίες εταιρείες (συμπεριλαμβανομένων, συνεπώς, και των πολύ μικρών επιχειρήσεων) πρέπει να ενθαρρυνθεί, αλλά και να θεωρηθεί ταυτόχρονα, σε αυτό το δύσκολο κλίμα, ένας τομέας απορρόφησης του εργατικού δυναμικού που απολύεται από τον κρατικό ή ιδιωτικό εταιρικό τομέα.

Carlos Coelho (PPE), γραπτώς. - (PT) Ψηφίζω υπέρ της έκθεσης Lehne σχετικά με τους λογαριασμούς των μικρών επιχειρήσεων διότι υποστηρίζω τα ενεργά μέτρα για την απο-γραφειοκρατικοποίηση και όσα υποστηρίζουν τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες, στην Πορτογαλία και στην Ευρώπη, είναι υπεύθυνες για το μεγαλύτερο

ποσοστό θέσεων εργασίας. Εγείρω το θέμα της δημιουργίας μελλοντικών ανισοτήτων στην εσωτερική αγορά. Καθώς τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν αν θα εφαρμόσουν αυτό το μέτρο ή όχι, θα έχουμε χώρες με διαφορετικούς κανόνες για τις ίδιες εταιρείες.

Θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν θα έχουμε αρνητικές συνέπειες από τον τρόπο μεταφοράς αυτών των κανόνων σε σχέση με τις συνεχιζόμενες προσπάθειες να καταπολεμηθεί η απάτη και η φοροδιαφυγή, καθώς επίσης και με την καταπολέμηση του οικονομικού και χρηματοπιστωτικού εγκλήματος (είτε σε εθνικό, είτε σε ευρωπαϊκό ή διεθνές επίπεδο). Θα πρέπει επίσης να υπάρξει μέριμνα για την προστασία των μετόχων και των πιστωτών.

Vasilia Viorica Dăncilă (S&D), γραπτώς. – (RO) Οι τελευταίοι δύο γύροι της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης επέφεραν πολλά οφέλη τόσο στα παλιά όσο και στα νέα κράτη μέλη, θέτοντας ταυτόχρονα και αρκετές προκλήσεις. Πιστεύω ότι η απόφαση να χορηγηθούν ορισμένες διευκολύνσεις στις μικρομονάδες πρέπει να ρυθμιστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο και όχι να υπόκειται στην αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για τον επιτυχή περιορισμό της γραφειοκρατίας για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις και για την επίτευξη ισορροπίας. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην άρση όλων εκείνων των δυσκολιών που εμποδίζουν τη δραστηριότητα των πολύ μικρών επιχειρήσεων και αποθαρρύνουν τους πολίτες από το να λάβουν χρηματοδοτική βοήθεια από την ΕΕ.

Anne Delvaux (PPE), γραπτώς. – (FR) Την Τετάρτη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε μια πρόταση για την κατάργηση της υποχρέωσης των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων να δημοσιεύουν τους ετήσιους λογαριασμούς τους. Σε μια προσπάθεια να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότεινε οι χώρες που το επιθυμούν να εξαιρούν τις ΜΜΕ τους από αυτή την ετήσια υποχρέωση δημοσίευσης των λογαριασμών τους που επιβάλλεται από την ισχύουσα ευρωπαϊκή νομοθεσία. Ήμουν κατά αυτής της κατάργησης, διότι, ως αποτέλεσμα της πρότασης της Επιτροπής, το ευρωπαϊκό ρυθμιστικό και εναρμονισμένο πλαίσιο θα χαθεί για πάνω από το 70% των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων.

Η προαίρεση να εξαιρεθούν οι μικρομονάδες από την υποχρέωση να καταρτίζουν και να δημοσιεύουν τους ετήσιους λογαριασμούς τους δεν θα συμβάλει στη μείωση του διοικητικού φόρτου. Ο φόβος μου τώρα είναι ότι αν τα κράτη μέλη δεν είναι συνεπή στην εφαρμογή της προαίρεσης για εξαίρεση των μικρομονάδων, αυτό θα οδηγήσει σε διχασμό της ενιαίας αγοράς.

Γι' αυτό και οι βέλγοι βουλευτές του ΕΚ και η βελγική κυβέρνηση είναι κατηγορηματικά αντίθετοι προς την ευρωπαϊκή πρόταση (το Βέλγιο συγκέντρωσε επίσης μια μειοψηφία αρνησικυρίας στο Συμβούλιο των Υπουργών, όπου η πρόταση δεν έχει ψηφιστεί ακόμα).

Robert Dušek (S&D), γραπτώς. – (CS) Η έκθεση σχετικά με την πρόταση οδηγίας για τους ετήσιους λογαριασμούς των εταιρειών επιλύει το πλαίσιο και διευρύνει την υποχρέωση υποβολής λογαριασμών στην περίπτωση των μικρομονάδων. Ο στόχος αυτού του μέτρου είναι να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος και, ως εκ τούτου, να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα και η οικονομική ανάπτυξη των μικρομονάδων. Χαιρετίζω την πρόταση του εισηγητή, η οποία παρέχει στα κράτη μέλη μια ελεύθερη επιλογή και τους επιτρέπει να εξαιρέσουν τις μικρομονάδες από την υποχρέωση υποβολής ετήσιων λογαριασμών, δηλαδή να τις εξαιρέσουν από το πεδίο εφαρμογής αυτής της οδηγίας. Οι μονάδες των οποίων η επιχειρηματική δραστηριότητα περιορίζεται στην περιφερειακή και τοπική αγορά, χωρίς να έχει διασυνοριακό πεδίο, δράσης, δεν θα έπρεπε να επιβαρύνονται με περαιτέρω υποχρεώσεις που προκύπτουν από την ευρωπαϊκή νομοθεσία που ισχύει για την ευρωπαϊκή αγορά. Για τους παραπάνω λόγους, συμφωνώ με τη διατύπωση της έκθεσης.

Françoise Grossetête (PPE), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα την έκθεση Lehne, διότι η κατάργηση των υποχρεώσεων λογιστικής καταγραφής γι' αυτές τις μικρομονάδες δεν θα μειώσει τα πραγματικά κόστη των επιχειρήσεων και θα δημιουργήσει μεγάλη νομική αβεβαιότητα. Αυτή η εξαίρεση θα υπονομεύσει την εμπιστοσύνη που απαιτείται για τις σχέσεις μεταξύ των πολύ μικρών επιχειρήσεων και τρίτων (πελατών, προμηθευτών, τραπεζών).

Προκειμένου να χορηγούνται πιστώσεις, πρέπει να τηρούνται αξιόπιστες πληροφορίες. Χωρίς λογιστικό πλαίσιο, οι τραπεζίτες και άλλοι ενδιαφερόμενοι φορείς, οι οποίοι θα εξακολουθούν να ζητούν πληροφορίες, ενδέχεται να βρουν μια αφορμή για να μειώσουν τον δανεισμό τους. Αυτή η κατάσταση θα είναι επιζήμια για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Astrid Lulling (PPE), γραπτώς. – (DE) Σήμερα, καταψήφισα την έκθεση Lehne, καθώς πιστεύω ότι η μείωση των διοικητικών δαπανών για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις πρέπει να γίνει στο πλαίσιο μιας ομοιόμορφης και ολοκληρωμένης προσέγγισης για όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αν εφαρμοστεί αυτή η πρόταση, πάνω από το 70% των ευρωπαϊκών εταιρειών –και μάλιστα πάνω από το 90% στο Λουξεμβούργο– θα εξαιρεθούν από την υποχρέωση υποβολής τυποποιημένων ετήσιων λογαριασμών.

Ως αποτέλεσμα, θα χαθεί ένα σημαντικό μέσο λήψης αποφάσεων για την υπεύθυνη διοίκηση των ενδιαφερόμενων εταιρειών.

Αν τα κράτη μέλη δεν εφαρμόσουν αυτή την εξαίρεση για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις με ομοιόμορφο τρόπο –πράγμα πολύ πιθανό– αυτό θα οδηγήσει σε κατακερματισμό της κοινής αγοράς.

Συνεπώς, αυτό το μέτρο είναι ακατάλληλο. Ειδικά οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται στο διασυνοριακό εμπόριο θα βρεθούν σε μειονεκτική θέση. Η μόνη λογική λύση είναι να απλουστευθούν οι κανόνες για όλες τις πολύ μικρές επιχειρήσεις στην Ευρώπη σε κοινοτικό επίπεδο.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Ειδικά σε μια εποχή όπου η οικονομική κρίση έχει πλήξει σοβαρά τις μικρές επιχειρήσεις, είναι καθήκον μας να προσπαθήσουμε να τους παράσχουμε κάθε διευκόλυνση που θα τις βοηθήσει να ανακάμψουν και να υποστηρίξουν και πάλι την ευρωπαϊκή οικονομία. Ο περιορισμός της γραφειοκρατίας είναι σημαντικός σε αυτό το πλαίσιο. Χαιρετίζω την απόφαση που εγκρίθηκε σήμερα. Ελπίζω ότι όσο το δυνατόν περισσότερα κράτη μέλη θα την εφαρμόσουν με ιδανικό και αποτελεσματικό τρόπο, προς όφελος των μικρών επιχειρηματιών και της οικονομίας εν γένει.

Γεώργιος Παπαστάμκος (PPE), γραπτώς. – Ψήφισα υπέρ της Έκθεσης Lehne, καθώς παρέχει τη διακριτική ευχέρεια στα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορετικές επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει στο εσωτερικό τους η εφαρμογή της οδηγίας, ιδίως όσον αφορά στον αριθμό των επιχειρήσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της. Εξάλλου η δραστηριότητα των «μικρομονάδων» έχει αμελητέα διασυνοριακή αναφορά. Πέραν τούτου, η δημοσίευση των ετήσιων λογαριασμών διασφαλίζει τη διαφάνεια και αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την πρόσβαση των «μικρομονάδων» στη χρηματοπιστωτική αγορά, στις δημόσιες συμβάσεις και στις διεπιχειρηματικές τους σχέσεις.

Frédérique Ries (ALDE), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα την έκθεση Lehne και την πρόταση της Επιτροπής. Αποτελούν ένα βήμα προς τα πίσω όσον αφορά την εσωτερική αγορά και ενέχουν έναν προφανή κίνδυνο στρέβλωσης του ανταγωνισμού μεταξύ των μικρών ευρωπαϊκών ΜΜΕ.

Ας είμαστε σαφείς, οι συνέπειες αυτής της πρότασης έχουν υποτιμηθεί τραγικά. Επιπλέον, δεν έχει ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, ελλείψει ευρωπαϊκής οδηγίας, κάθε κράτος μέλος θα επιβάλει τους δικούς του κανόνες για το θέμα. Συνεπώς, δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι όλες οι οργανώσεις ΜΜΕ, οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί –και οι βελγικοί στην περίπτωση μου: η Ένωση Μεσαίων Τάξεων και η Ομοσπονδία Επιχειρήσεων στο Βέλγιο– είναι διαμετρικά αντίθετοι σε αυτή την πρόταση.

Ναι, χίλιες φορές ναι στη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις επιχειρήσεις, και ειδικά για τις ΜΜΕ, αλλά μια συνεπή μείωση, η οποία θα επιτευχθεί μέσω μιας πρότασης γενικής αναθεώρησης της τέταρτης και της έβδομης οδηγίας για το δίκαιο των εταιρειών.

Robert Rochefort (ALDE), γραπτώς. – (FR) Η πρόταση που υποβλήθηκε στο Σώμα συνεπάγεται την παροχή δυνατότητας στα κράτη μέλη να εξααιρούν ορισμένες επιχειρήσεις (μικρομονάδες) από την υποχρέωση να καταρτίσουν και να δημοσιεύουν τους ετήσιους λογαριασμούς τους. Ασφαλώς, είμαι απολύτως υπέρ της μείωσης του διοικητικού φόρτου για τις επιχειρήσεις, ειδικά για τις ΜΜΕ και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Ωστόσο, η πρόταση της Επιτροπής χάνει βήματα το νόημα: πρώτον, δεν είναι σαφές αν το προτεινόμενο σύστημα θα μειώσει πραγματικά τον διοικητικό φόρτο γι' αυτές τις επιχειρήσεις (τα στατιστικά δεδομένα που συγκεντρώνονται επί του παρόντος θα πρέπει να συλλέγονται με άλλον τρόπο) και, δεύτερον, αυτό το κείμενο, που αφήνει στα κράτη μέλη την προαίρεση να αποφασίσουν αν θα εφαρμόσουν την εξαίρεση ή όχι, κινδυνεύει να κατακερματίσει την εσωτερική αγορά (στην πολύ πιθανή περίπτωση που ορισμένα κράτη μέλη θα εφαρμόσουν την εξαίρεση και άλλα όχι). Αυτή η πρόταση θα έπρεπε να είχε αποσυρθεί και θα έπρεπε να εξεταστεί το θέμα της απλούστευσης του διοικητικού φόρτου αυτών των μικρών επιχειρήσεων (δίκαιο των εταιρειών, απλούστευση των απαιτήσεων χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, λογιστική, ελεγκτική, και ούτω καθ'εξής) στο πλαίσιο μιας συνολικής αναθεώρησης της τέταρτης και της έβδομης οδηγίας για το δίκαιο των εταιρειών, η οποία έχει προγραμματιστεί για το εγγύς μέλλον. Ως εκ τούτου, καταψήφισα την έκθεση του κ. Lehne σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς ορισμένων μορφών εταιρειών όσον αφορά τις μικρομονάδες.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Η πρόθεση της παρούσας πρότασης είναι να απλοποιήσει το επιχειρηματικό περιβάλλον και, συγκεκριμένα, τις υποχρεώσεις των μικρομονάδων σχετικά με τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση προκειμένου να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητά τους και το αναπτυξιακό δυναμικό τους.

Σε αυτό το πλαίσιο, χαιρετίζω τις αλλαγές που περιλαμβάνονται στην έκθεση σχετικά με τη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, καθώς πιστεύω ότι αποτελεί ένα σημαντικό μέτρο για την τόνωση της ευρωπαϊκής οικονομίας και την καταπολέμηση της κρίσης. Και αυτό διότι οι δραστηριότητες των πολύ μικρών

επιχειρήσεων περιορίζονται σε μεμονωμένες τοπικές και περιφερειακές αγορές στις οποίες η δημοσίευση ετήσιων λογαριασμών συνιστά μια επαχθή και πολύπλοκη διαδικασία.

Ωστόσο, δεν υποστηρίζω την ιδέα της εξαιρέσης των πολύ μικρών επιχειρήσεων από την υποχρέωση υποβολής ετήσιων λογαριασμών. Η έγκριση αυτής της απόφασης, στην πραγματικότητα, εναπόκειται στα κράτη μέλη, καθώς θα μπορούσε να έχει άμεσες επιπτώσεις στην πάταξη της απάτης και της φοροδιαφυγής και στην καταπολέμηση του οικονομικού και χρηματοπιστωτικού εγκλήματος, καθώς και στην προστασία των μετόχων και των πιστωτών.

Ως εκ τούτου, υποστηρίζω την εξεύρεση ισορροπημένων λύσεων όσον αφορά την προσαρμογή του τρόπου εφαρμογής αυτού του μέτρου, αντί να προβλέπεται μια ειδική υποχρέωση στο έγγραφο για την τήρηση λογαριασμών σχετικά με τις εμπορικές δραστηριότητες και τη χρηματοοικονομική κατάσταση. Συνεπώς, ψηφίζω με επιφυλάξεις υπέρ της παρούσας έκθεσης.

Marianne Thyssen (PPE), γραπτώς. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η έγκριση του νόμου για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις από το Κοινοβούλιο τον Μάρτιο του 2009 έδωσε το εναρκτήριο λάκτισμα για μια σειρά προτάσεων πολιτικής προσανατολισμένες προς τη δημιουργία ενός πιο φιλικού προς τις ΜΜΕ επιχειρηματικού περιβάλλοντος στην Ευρώπη, μέσω της διοικητικής απλούστευσης, μεταξύ άλλων μέσων. Η κατάργηση του λογιστικού συστήματος για τις «μικρομονάδες» φαίνεται, με μια πρώτη ματιά, ότι αποτελεί σημαντική διοικητική απλούστευση, αλλά, δεδομένης της σημασίας της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης προς όλους τους ενδιαφερόμενους, συμπεριλαμβανομένων των δανειστών, των φορολογικών αρχών και των εμπορικών εταιρών, αυτή η κατάργηση, αντιθέτως, θα ανοίξει, στην πραγματικότητα, την πόρτα σε περισσότερη γραφειοκρατία και σε υψηλότερα κόστη. Επιπροσθέτως, οι εταιρείες θα στερηθούν ένα χρήσιμο εργαλείο για την εσωτερική επιχειρηματική διαδοχή.

Ωστόσο, υποστηρίζω το αίτημα της Επιτροπής Οικονομικής Πολιτικής να αξιολογηθούν διεξοδικά οι επιπτώσεις της σημασίας κάθε εξαιρέσης που παρέχεται στις μικρομονάδες και να τεθεί στο πλαίσιο μιας γενικής αναθεώρησης της τέταρτης και της έβδομης οδηγίας. Κατά τη γνώμη μου, αυτή η πρόταση δεν περιέχει τα απαιτούμενα μέσα για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της γραφειοκρατίας.

Γι' αυτούς τους λόγους, ψήφισα για την απόρριψη της πρότασης της Επιτροπής. Δεδομένου ότι η έκθεση του εκλεκτού συναδέλφου μου, κ. Lehne, βασίζεται στις ίδιες αρχές με την πρόταση της Επιτροπής, δεν ήμουν σε θέση να υποστηρίξω ούτε τη δική του έκθεση. Προσβλέπω σε μια συνετή και καλά μελετημένη απόφαση του Συμβουλίου.

Derek Vaughan (S&D), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ της πρότασης εξαιρέσης των μικρομονάδων (μικρών εταιρειών) από το κοινοτικό δίκαιο για τα λογιστικά πρότυπα. Πρόκειται για μια εξαιρετικά σημαντική πρόταση, καθώς θα μειώσει τον περιττό φόρτο της γραφειοκρατίας για τις μικρές επιχειρήσεις και θα βοηθήσει πάνω από πέντε εκατομμύρια εταιρείες να εξοικονομήσουν περίπου 1.000 στερλίνες έκαστη. Η ΕΕ ανέλαβε μια δέσμευση να μειώσει τον φόρτο των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων κατά 25% μέχρι το 2012 και αυτός ο νόμος αποτελεί ένα ζωτικό βήμα προς την επίτευξη αυτού του στόχου. Αυτές οι μικρές εταιρείες αποτελούν συχνά το πρώτο βήμα σε μια κλίμακα επιτυχημένων εργοδοτών του μέλλοντος και πρέπει να αναπτυχθούν, ειδικά σε καιρούς ύφεσης.

Sophie Auconie (PPE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Lehne σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς των μικρομονάδων, διότι, αν και η αξιολόγηση επιπτώσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι, κατά τη γνώμη μου, ατελής και ανεπαρκής, ήθελα να εγκρίνω μια θέση που θα ήταν υπέρ της απλούστευσης των λογιστικών υποχρεώσεων που επιβάλλονται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Από οικονομική και κοινωνική άποψη, δεν έχει νόημα να υπόκεινται οι πολύ μικρές επιχειρήσεις στους ίδιους διοικητικούς περιορισμούς με τις πολύ μεγαλύτερες επιχειρήσεις. Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις ανέρχονται σε πάνω από το 85% των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων. Με άλλα λόγια, αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας, η οποία χρειάζεται επειγόντως τόνωση. Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι μια εναρμονισμένη μείωση των υποχρεώσεών τους ακολουθεί τη σωστή κατεύθυνση, αλλά με μια διασφάλιση ότι αυτό δεν θα εμποδίσει την πρόσβασή τους σε πιστώσεις. Συνεπώς, η εκτίμηση πρέπει να διεξαχθεί σε γενικό πλαίσιο, λαμβάνοντας υπόψη το συνολικό οικονομικό περιβάλλον των πολύ μικρών επιχειρήσεων, των σχέσεών τους με τις τράπεζες, με τα κέντρα διαχείρισης –στην περίπτωση των γαλλικών επιχειρήσεων– και, φυσικά, με τους πελάτες τους. Ας μην σκεφτόμαστε πάντα βάσει των υποχρεώσεων, αλλά ας δείξουμε πίστη στους επιχειρηματίες μας και στους τεχνίτες μας που μας χρειάζονται για να μειώσουν τον διοικητικό τους φόρτο.

Françoise Caste (S&D), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα αυτή την έκθεση διότι διατρέχει τον κίνδυνο, μακροπρόθεσμα, να στραφεί εναντίον των ΜΜΕ και, μειώνοντας την πρόσβασή τους σε πιστώσεις, να τους στερήσει τις συνθήκες διαφάνειας και εμπιστοσύνης που είναι απολύτως απαραίτητες για τη διαχείρισή τους και για τον δυναμισμό των δραστηριοτήτων τους. Δεν πιστεύω ότι μπορεί κάποιος, αφενός, να ζητά μεγαλύτερη διαφάνεια από τις τράπεζες επικρίνοντάς τις για την έλλειψη διαφάνειας των χρηματοπιστωτικών αγορών, η οποία οδήγησε στη σημερινή κρίση, και, αφετέρου, να προσπαθεί να καταργήσει τα μέσα διαφάνειας που είναι κείρας σημασίας για τους ίδιους τους οικονομικούς φορείς και για τις οικονομικές ρυθμιστικές πολιτικές που θέλουμε να εφαρμόσουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η απλούστευση των λογιστικών υποχρεώσεων για τις ΜΜΕ, ειδικά για τις μικρότερες,

παραμένει μια επιτακτική προϋπόθεση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει άμεσα να αναθεωρήσει την τέταρτη και την έβδομη οδηγία για το δίκαιο των εταιρειών, οι οποίες μπορούν να παράσχουν μια ολοκληρωμένη, δίκαιη και συνεπή λύση.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Χαιρετίζω την έγκριση της έκθεσης Lehne που σίγουρα θα συμβάλει στη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Οι μικρές επιχειρήσεις συχνά διαμαρτύρονται για τις υπερβολικές ρυθμίσεις, τις διοικητικές επιβαρύνσεις και τη γραφειοκρατία που συχνά θέτουν σε κίνδυνο την οικονομική τους επιβίωση. Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις ορθώς υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να υπόκεινται στους ίδιους κανόνες και κανονισμούς με τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις. Ας ελπίσουμε ότι οι κανόνες που προτείνονται σε αυτή την έκθεση θα οδηγήσουν σε υψηλότερο κύκλο εργασιών και μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Αυτή η έκθεση εξακολουθεί να παρέχει στα κράτη μέλη την ευελιξία να μεταφέρουν την οδηγία την καταλληλότερη στιγμή προκειμένου να αποφευχθεί κάθε δυσκολία που ενδέχεται να προκύψει από τη μείωση της ρύθμισης. Ωστόσο, οι πολύ μικρές επιχειρήσεις θα μπορούν να συνεχίσουν να καταρτίζουν ετήσιους λογαριασμούς σε εθελοντική βάση, να τους υποβάλλουν για έλεγχο και να τους αποστέλλουν στο εθνικό μητρώο. Εν πάση περιπτώσει, οι πολύ μικρές επιχειρήσεις θα συνεχίσουν να διατηρούν τα μητρώα πωλήσεων και συναλλαγών τους για διοικητικούς σκοπούς και για φορολογική ενημέρωση. Η Επιτροπή προβλέπει συνολική εξοικονόμηση από 5,9 έως 6,9 δισ. ευρώ για τις 5.941.844 πολύ μικρές επιχειρήσεις αν όλα τα κράτη μέλη εγκρίνουν αυτή την εξαίρεση. Στην Πορτογαλία, 356.140 πορτογαλικές επιχειρήσεις θα καλυφθούν από αυτή την εξαίρεση αν εγκριθεί από την πορτογαλική κυβέρνηση.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα την πρόταση οδηγίας σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς ορισμένων μορφών εταιρειών που εγκρίθηκε την Τετάρτη, 10 Μαρτίου 2010. Αν και είμαι υπέρ μιας σημαντικής μείωσης του διοικητικού φόρτου που βαρύνει τις ΜΜΕ, ωστόσο πιστεύω ότι οι λογιστικές απαιτήσεις συνιστούν επίσης σημαντικά διαχειριστικά μέσα για τους εξωτερικούς εταίρους τους (τραπεζίτες, πελάτες, προμηθευτές, και ούτω καθεξής). Μειώνοντας την πρόσβασή τους σε πιστώσεις, αυτή η πρόταση διατρέχει τον κίνδυνο, μακροπρόθεσμα, να στερήσει από τις ΜΜΕ τις συνθήκες διαφάνειας και εμπιστοσύνης που είναι απολύτως απαραίτητες για τη διαχείρισή τους και για τον δυναμισμό των δραστηριοτήτων τους. Είναι παράδοξο, αφενός, να ζητάμε μεγαλύτερη διαφάνεια από τις τράπεζες επικρίνοντάς τις για την έλλειψη διαφάνειας των χρηματοπιστωτικών αγορών, η οποία οδήγησε στη σημερινή κρίση, και, αφετέρου, να προσπαθούμε να καταργήσουμε τα μέσα διαφάνειας που είναι κείρας σημασίας για τους ίδιους τους οικονομικούς φορείς και για τις οικονομικές ρυθμιστικές πολιτικές που υποστηρίζω σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Anna Záborská (PPE), γραπτώς. – (FR) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, υποστηρίζει τον στόχο που θέλει να επιτύχει η Επιτροπή υποβάλλοντας αυτή την πρωτοβουλία, η οποία συνεπάγεται την εξαίρεση των πολύ μικρών επιχειρήσεων από τις διοικητικές και λογιστικές απαιτήσεις, οι οποίες είναι δαπανηρές και εντελώς δυσανάλογες προς τις ανάγκες και τις εσωτερικές διαρθρώσεις των μικρομονάδων και των κυρίων χρηστών των χρηματοοικονομικών πληροφοριών, προκειμένου να τους επιτρέψουμε να ανταποκριθούν στις πολλές διαρθρωτικές προκλήσεις που ενυπάρχουν σε μια σύνθετη εταιρεία, χάρη στην πλήρη εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Χάρτη για τις Μικρές Επιχειρήσεις και σύμφωνα με μια διαδικασία ενσωματωμένη στη στρατηγική της Λισαβόνας. Θεωρώ θετική την πρόταση της Επιτροπής για απλούστευση. Στόχος της είναι να διασφαλίσει ότι το ρυθμιστικό πλαίσιο θα συμβάλει στην τόνωση του πνεύματος της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας στις πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις ώστε να γίνουν πιο ανταγωνιστικές και να αξιοποιήσουν με τον καλύτερο τρόπο την εσωτερική αγορά. Εντούτοις, οι μικρομονάδες πρέπει να εξακολουθούν να υπόκεινται στην υποχρέωση να τηρούν λογαριασμούς που απεικονίζουν τις επιχειρηματικές δοσοληψίες και τη χρηματοοικονομική κατάσταση της εταιρείας, ως ελάχιστο πρότυπο στο οποίο τα κράτη μέλη διατηρούν την ευχέρεια να προσθέσουν περαιτέρω υποχρεώσεις. Σε τελική ανάλυση, πιστεύω ότι βοηθάμε τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις μειώνοντας τη γραφειοκρατία, και χαιρετίζω αυτή την προσπάθεια.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0151/2010

Luís Paulo Alves (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος διότι προωθεί την ενίσχυση του οικονομικού συντονισμού μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών, τη μεγαλύτερη συνοχή μεταξύ του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης και άλλων ευρωπαϊκών στρατηγικών, την εφαρμογή μιας φιλόδοξης κοινωνικής ατζέντας για την καταπολέμηση της ανεργίας, μεγαλύτερη ευελιξία σχετικά με την ηλικία συνταξιοδότησης και την πρόωθηση των ΜΜΕ.

Τονίζω επίσης το γεγονός ότι η μεταρρύθμιση απαιτεί να αναπτύξει η Επιτροπή νέα κίνητρα για τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τη στρατηγική «ΕΕ 2020», τιμωρώντας στο μέλλον όσους δεν συμμορφώνονται. Αυτό είναι σημαντικό για την επιτυχία της στρατηγικής, δεδομένου ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι κοινά και απαιτούν μια λύση σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Χαιρετίζω επίσης την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τον μεγαλύτερο στρατηγικό ρεαλισμό της, ο οποίος της προσφέρει μεγαλύτερη σαφήνεια και λιγότερους αλλά ποσοτικοποιημένους στόχους.

Τέλος, δεν πρέπει να παραλείψω να αναφέρω τη συμπερίληψη της γεωργίας σε αυτή τη στρατηγική διότι δεν προβλεπόταν στην αρχική πρόταση και είναι, αναμφίβολα, ένας ουσιαστικός στόχος προκειμένου να επιτύχει η Ευρώπη τους στόχους της, είτε από πλευράς οικονομίας, τροφίμων και περιβάλλοντος, είτε από πλευράς καλύτερης ποιότητας ζωής για τις αγροτικές ζώνες της, οι οποίες θα δημιουργήσουν απασχόληση.

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η στρατηγική «ΕΕ 2020» πρέπει να επιλύσει τα προβλήματα που προκλήθηκαν από την οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση μέσω μέτρων που θα στοχεύουν απευθείας στα ευαίσθητα σημεία των οικονομιών των κρατών μελών. Αν η στρατηγική της Λισαβόνας δεν ήταν απολύτως επιτυχής επειδή τέθηκε ένας υπερβολικά μεγάλος αριθμός στόχων, η στρατηγική για την έξοδο από την κρίση πρέπει να επικεντρωθεί σε λίγους, σαφείς και ποσοτικοποιήσιμους στόχους όπως: η παροχή λύσεων για την αποτελεσματική καταπολέμηση της ανεργίας, ειδικά μεταξύ των νέων, η προώθηση και η παροχή υποστήριξης για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες δημιουργούν τις περισσότερες θέσεις εργασίας και τις καινοτομίες, καθώς και μια αύξηση στο ποσοστό που διατίθεται υπέρ της έρευνας και της ανάπτυξης από τον κοινοτικό προϋπολογισμό και τους προϋπολογισμούς των κρατών μελών έως 3%.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι το περιθώριο ελιγμών για τις κοινωνικές πολιτικές στην Ευρώπη θα μειωθεί στο μέλλον λόγω της γήρανσης του πληθυσμού, ενώ η αύξηση της παραγωγικότητας θα μπορεί να επέλθει μόνο από την αύξηση των επενδύσεων στην τεχνολογία και την εκπαίδευση. Αν θέλουμε μια ανταγωνιστικότερη αγορά εργασίας, πρέπει να αναδιαρθρώσουμε τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και να υποστηρίξουμε πιο ευέλικτες εργασιακές πρακτικές. Παράλληλα, αυτή η στρατηγική πρέπει να υποστηρίξει την ανάπτυξη τρόπων παραγωγής που θα σέβονται το περιβάλλον και την υγεία των ανθρώπων.

Regina Bastos (PPE), γραπτώς. – (PT) Στις 3 Μαρτίου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλε τη στρατηγική «ΕΕ 2020»: «Στρατηγική για έξυπνη, αειφόρο και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη». Πρόκειται για μια πρόταση που συμφωνεί με τους πέντε ποσοτικοποιήσιμους στόχους για την Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι το 2020, οι οποίοι θα παράσχουν ένα πλαίσιο για τη διαδικασία και οι οποίοι πρέπει να μετατραπούν σε εθνικούς στόχους: απασχόληση, έρευνα και καινοτομία, αλλαγή του κλίματος και ενέργεια, εκπαίδευση και καταπολέμηση της φτώχειας.

Πρόκειται για μια στρατηγική που εστιάζει σε συγκεκριμένους, ρεαλιστικούς και ποσοτικοποιημένους στόχους: αύξηση της απασχόλησης από 69% σε τουλάχιστον 75%, αύξηση στις δαπάνες για την έρευνα και την ανάπτυξη (E&A) στο 3% του ΑΕγχΠ, μείωση της φτώχειας κατά 25%, μείωση του ποσοστού πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου από το σημερινό 15% σε 10% και αύξηση από 31% σε 40% των νέων ατόμων ηλικίας 30 ετών με πτυχίο ανώτατης εκπαίδευσης.

Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος σχετικά με τη στρατηγική «ΕΕ 2020», διότι οι στόχοι που ανακοινώνει χαράσσουν την κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσει η Ευρώπη και διότι ανταποκρίνεται με σαφή και αντικειμενικό τρόπο στα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από την οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση, όσον αφορά την ανεργία, τη χρηματοπιστωτική ρύθμιση και την καταπολέμηση της φτώχειας. Αυτά τα προβλήματα θα αποτελέσουν ένα σημείο αναφοράς, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να αξιολογούμε την πρόοδο που σημειώνεται.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος. Εφόσον δεν θα είμαστε σε θέση να επιλύσουμε τα τρέχοντα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα σε εθνικό επίπεδο, πρέπει να τα επιλύσουμε σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Η στρατηγική «ΕΕ 2020» πρέπει, πάνω απ' όλα, να αποτελέσει ένα αποτελεσματικό μέτρο για την αντιμετώπιση της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, καθώς ο στόχος αυτής της στρατηγικής είναι η δημιουργία θέσεων εργασίας και η οικονομική ανάπτυξη.

Η τεράστια ανεργία στην Ευρώπη αποτελεί το σημαντικότερο θέμα στις τρέχουσες συζητήσεις, καθώς τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν μια πρωτοφανή αύξηση της ανεργίας με πάνω από 23 εκατομμύρια άνδρες και γυναίκες χωρίς δουλειά και αυτό έχει ως αποτέλεσμα την ύπαρξη μεγάλων κοινωνικών και βιοτικών δυσκολιών. Ως εκ τούτου, στο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και στην καταπολέμηση της κοινωνικής απομόνωσης.

Επιπλέον, το Κοινοβούλιο απευθύνει έκκληση στην Επιτροπή να μην λάβει υπόψη μόνο το πρόβλημα της ανεργίας και τα κοινωνικά προβλήματα, αλλά να προτείνει αποτελεσματικά μέτρα για την επίλυσή τους, έτσι ώστε αυτή η νέα στρατηγική να έχει πραγματικές συνέπειες στη ζωή των πολιτών. Θέλω να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι η Ευρώπη έχει ήδη διδαχθεί από τα λάθη της, καθώς φάνηκε ανίκανη να εφαρμόσει πλήρως τους στόχους που έθεσε στη στρατηγική της Λισαβόνας στο παρελθόν. Συνεπώς, η νέα στρατηγική για την προσεχή δεκαετία πρέπει να βασίζεται σε ένα ισχυρό σύστημα διαχείρισης και πρέπει να διασφαλίζει την υπευθυνότητα. Ως εκ τούτου, υπερψηφίζοντας αυτό το ψήφισμα σήμερα, ζητώ από την Επιτροπή και από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να

επικεντρώνουν στα κύρια κοινωνικά προβλήματα της Ευρώπης και να θέσουν λιγότερους, αλλά πιο ρεαλιστικούς στόχους, η επίτευξη των οποίων θα είναι εφικτή.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Χαιρετίζω τις πρόσφατες συζητήσεις που διεξήχθησαν κατά τη διάρκεια του άτυπου Συμβουλίου της 11ης Φεβρουαρίου σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την «ΕΥΡΩΠΗ 2020», τη νέα στρατηγική για την Ευρώπη. Συγχαίρω την Επιτροπή για την πρωτοβουλία της και ζητώ μεγαλύτερη συνεργασία με το Κοινοβούλιο σε ένα τόσο σημαντικό θέμα για το μέλλον της Ευρώπης. Είναι σημαντικό να επενδύσουμε στη γνώση και σε μεταρρυθμίσεις που ενισχύουν την τεχνολογική πρόοδο, την καινοτομία, την εκπαίδευση και την κατάρτιση για να προωθήσουμε την ευημερία, την ανάπτυξη και την απασχόληση τόσο μεσοπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα. Θέλω επίσης να επισημάνω τη σημασία συγκεκριμένων ιδεών γι' αυτή τη στρατηγική, όπως η ψηφιακή ατζέντα. Είναι σημαντικό να αξιοποιήσουμε στο μέγιστο αυτή τη δυναμική προκειμένου η Ευρώπη να ανακάμψει από την οικονομική κρίση με αειφόρο τρόπο. Η πολιτική συνοχής είναι εξίσου σημαντική για την υποστήριξη της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Συνεπώς, η «ΕΥΡΩΠΗ 2020», στην περιφερειακή της διάσταση, πρέπει να περιλαμβάνει αυτή την προτεραιότητα ως έναν από τους πυλώνες για μια πλουσιότερη, πιο ευημερούσα και πιο δίκαιη κοινωνία. Επικαλούμαι την ανάγκη ανάπτυξης μηχανισμών χρηματοδότησης και διακυβέρνησης με πρακτικές συνέπειες για την επίτευξη αυτής της στρατηγικής.

Anne Delvaux (PPE), γραπτώς. – (FR) Είχαμε μεγάλες προσδοκίες για τη στρατηγική της Λισαβόνας, της οποίας οι οικονομικοί, κοινωνικοί και περιβαλλοντικοί στόχοι ήταν τόσο απαραίτητοι όσο και φιλόδοξοι. Η στρατηγική που τη διαδέχεται, η ονομαζόμενη στρατηγική «ΕΕ 2020», επί της οποίας ψηφίσαμε σήμερα, μου φαίνεται πολύ λιγότερο φιλόδοξη. Μολονότι διατηρεί ορισμένους στόχους προς επίτευξη, όπως το 3% του ΑΕγχΠ για την έρευνα και η διατήρηση του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης (3%), είναι λυπηρό το γεγονός ότι η απασχόληση και η περιβαλλοντική διάσταση (που μειώθηκε σημαντικά) δεν καταλαμβάνουν οριζόντια θέση σε αυτή τη στρατηγική. Απέχουμε ακόμα πολύ από μια πραγματική, παγκόσμια στρατηγική αειφόρου ανάπτυξης.

Εντούτοις, υποστήριξα αυτή την πρόταση διότι είναι σαφές ότι, μπροστά στην κρίση και στις πολλές συνέπειές της, ειδικά για την απασχόληση, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να μένουμε αδρανείς. Χαιρετίζω την έγκριση των παραγράφων σχετικά με μια φιλόδοξη κοινωνική ατζέντα και τη βελτίωση της υποστήριξης για τις ΜΜΕ. Εν συντομία, απαιτείται μια νέα μισθώση ζωής. Ας ελπίσουμε ότι η στρατηγική «ΕΕ 2020» θα την παράσχει. Πάνω απ' όλα, ας ελπίσουμε ότι τα 27 κράτη μέλη θα κάνουν ό,τι μπορούν για να εφαρμόσουν αυτή τη στρατηγική.

Harlem Désir (S&D), γραπτώς. – (FR) Η στρατηγική για το 2020 υποτίθεται ότι θα αντικαταστήσει τη στρατηγική της Λισαβόνας. Κινδυνεύει, πάνω απ' όλα, να παρατείνει τις ελλείψεις, να καταλήξει στην ίδια έλλειψη αποτελεσμάτων και να προκαλέσει την ίδια απογοήτευση. Δεν είναι ούτε μια πραγματική στρατηγική ανάκαμψης ούτε μια νέα προοπτική για τις οικονομικές, κοινωνικές, δημοσιονομικές και οικονομικές πολιτικές της Ένωσης. Οι μυριάδες καλές προθέσεις αντιστοιχούν μόνο στην απουσία νέων μέσων με τα οποία θα εφαρμοστούν.

Η Ευρώπη χρειάζεται διαφορετική φιλοδοξία, οι πολίτες περιμένουν πιο πειστικές απαντήσεις. Από την αρχή της κρίσης, ο δείκτης της ανεργίας αυξήθηκε κατά επτά εκατομμύρια. Οι τράπεζες κερδοσκοπούν ξανά, τα αμοιβαία κεφάλαια υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου δεν έχουν ρυθμιστεί, οι πολίτες καλούνται να σφίξουν το ζωνάρι, γίνονται δραστικές περικοπές στις δημόσιες υπηρεσίες και η κοινωνική προστασία μειώνεται. Η ελληνική κρίση αποκάλυψε την έλλειψη αλληλεγγύης μας.

Γι' αυτό η Ευρώπη πρέπει να συζητήσει για μια διαφορετική άποψη του μέλλοντός της, η οποία θα βασίζεται σε πραγματικό οικονομικό συντονισμό, μια ανάκαμψη που θα χαρακτηρίζεται από αλληλεγγύη, μια στρατηγική πράσινης ανάπτυξης, μια ενεργειακή κοινότητα, έναν προϋπολογισμό συνοχής, ιδίους πόρους, την επένδυση στην εκπαίδευση, την έρευνα, τη δημοσιονομική και κοινωνική εναρμόνιση, την καταπολέμηση των φορολογικών παραδείσων και την φορολόγηση των διεθνών χρηματοπιστωτικών συναλλαγών.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της κοινής πρότασης ψηφίσματος σχετικά με τη συνέχεια του άτυπου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 11ης Φεβρουαρίου 2010. Για να επιτύχει μια κοινωνική οικονομία της αγοράς που θα είναι αειφόρος, πιο έξυπνη και πιο πράσινη, η Ευρώπη πρέπει να προσδιορίσει τις προτεραιότητές της, συμφωνώντας από κοινού σε αυτές. Κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις σε αυτές τις προκλήσεις ενεργώντας μόνο του. Η πολιτική της ΕΕ δεν πρέπει να είναι απλώς το σύνολο 27 εθνικών πολιτικών. Εργαζόμενοι από κοινού για έναν κοινό στόχο, το αποτέλεσμα θα είναι ανώτερο από το σύνολο των μερών του.

Αυτό θα επιτρέψει στην ΕΕ να αναπτύξει έναν ρόλο ως παγκόσμιος ηγέτης, αποδεικνύοντας ότι είναι εφικτός ο συνδυασμός του οικονομικού δυναμισμού με την κοινωνική και περιβαλλοντική μέριμνα. Θα επιτρέψει στην ΕΕ να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας σε τομείς όπως οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι αειφόρες μεταφορές και η ενεργειακή απόδοση. Γι' αυτόν τον λόγο, πρέπει να διατεθούν οι κατάλληλοι χρηματοδοτικοί πόροι που θα επιτρέψουν να αξιοποιηθούν οι ευκαιρίες και οι νέες πηγές παγκόσμιας ανταγωνιστικότητας από την ΕΕ.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε τη στρατηγική «Ευρώπη 2020», η οποία αντικαθιστά την ανεπιτυχή στρατηγική της Λισαβόνας και παρέχει σημαντικές και φιλόδοξες προκλήσεις για την Ευρώπη. Αυτές οι προκλήσεις αφορούν, ουσιαστικά, πέντε τομείς που θεωρούνται στρατηγικοί από την Επιτροπή: (i) απασχόληση, (ii) έρευνα και καινοτομία, (iii) αλλαγή του κλίματος και ενέργεια, (iv) εκπαίδευση και (v) καταπολέμηση της φτώχειας.

Αυτοί οι τομείς, στην πραγματικότητα, είναι θεμελιώδεις αν θέλει η Ευρώπη να ξεπεράσει την κρίση και να επαναβεβαιώσει τον ρόλο της ως σημαντικός εταίρος στην παγκόσμια αγορά, με υψηλό επίπεδο ανάπτυξης και μια ανταγωνιστική οικονομία ικανή να παράγει πλούτο, απασχόληση και καινοτομία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πράγματι χρειάζεται φιλοδοξία για να νικήσει τις προκλήσεις που θέτει η κρίση, αλλά αυτή η φιλοδοξία δεν πρέπει να προκαλεί προβλήματα στην προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης που απαιτείται από τα κράτη μέλη, λόγω της αδυναμίας των δημόσιων οικονομικών τους και των υπερβολικών ελλειμμάτων τους. Για τον ίδιο λόγο, θεωρώ σημαντικό να ενισχυθούν οι στόχοι της στρατηγικής «ΕΕ 2020».

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Η αρχή της αλληλεγγύης πρέπει να αποτελεί τη βάση για τη στρατηγική «ΕΕ 2020»: αλληλεγγύη μεταξύ πολιτών, γενεών, περιφερειών και κυβερνήσεων. Με αυτόν τον τρόπο, θα καταφέρουμε να καταπολεμήσουμε τη φτώχεια και να διασφαλίσουμε την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, μέσω της αειφόρου οικονομικής ανάπτυξης. Αυτή η αρχή της αλληλεγγύης πρέπει να αποτελεί την εγγύηση του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου.

Πρέπει να μελετήσουμε την αναδιάρθρωση των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης και τη διασφάλιση ελάχιστων κοινωνικών δικαιωμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο που θα διευκολύνουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων, του ειδικευμένου προσωπικού, των επιχειρηματιών, των ερευνητών, των σπουδαστών και των συνταξιούχων. Η αποδοτική χρήση πόρων καθίσταται αναγκαία λόγω αυτής της αρχής και προκύπτει από την ανάγκη αειφορίας.

Αυτή η στρατηγική πρέπει να ενισχύσει τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι η ΕΕ έχει κατά προσέγγιση 23 εκατομμύρια άνδρες και γυναίκες χωρίς εργασία. Συνεπώς, είναι θεμελιώδους σημασίας να υποστηρίξουμε την επιχειρηματικότητα και τη γραφειοκρατική και δημοσιονομική ανακούφιση για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Αυτό δεν σημαίνει ότι θα ξεχάσουμε τη βιομηχανία ή τη γεωργία. Πρέπει να ολοκληρώσουμε την επαναβιομηχανοποίηση της Ευρώπης. Η αειφόρος γεωργία με παραγωγή υψηλής ποιότητας πρέπει επίσης να είναι στόχος μας. Για να το επιτύχουμε αυτό, πρέπει να προάγουμε την αειφόρο ανάπτυξη του πρωτογενούς μας τομέα και να αναλάβουμε πρωτοβουλίες στους τομείς της επιστημονικής έρευνας, της γνώσης και της καινοτομίας.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η στρατηγική «Ευρώπη 2020», η αναγνωρισμένη διάδοχος της στρατηγικής της Λισαβόνας, πρέπει να ξεκινήσει με μια ορθή αξιολόγηση των μεθόδων της προκατόχου της. Αν γίνει αυτό, θα διαπιστωθεί ότι οι προσεγγίσεις που εφάρμοσε –δηλαδή, η ελευθέρωση σημαντικών οικονομικών τομέων και η κατάργηση των ρυθμίσεων και η αυξημένη ευελιξία των εργατικών νομοθεσιών– αποτέλεσαν τις αιτίες των αποτελεσμάτων της στην πράξη: αυξημένη ανεργία, ανασφάλεια, φτώχεια και κοινωνικός αποκλεισμός, οικονομική στασιμότητα και ύφεση.

Η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο προσπαθούν τώρα να ακολουθήσουν τις ίδιες προσεγγίσεις. Η προτεινόμενη κατεύθυνση είναι σαφής και ούτε η κοινωνική ούτε η περιβαλλοντική ρητορεία που προσπαθεί να περιγράψει αρκούν για να κρύψουν τα εξής: πλήρης έμφαση στην ενιαία αγορά, επιδίωξη της ελευθέρωσης, εμπορευματοποίηση ολόένα περισσότερων πτυχών της κοινωνικής ζωής, έλλειψη εργασιακής ασφάλειας και διαρθρωτική ανεργία.

Η συναίνεση που υπάρχει μεταξύ της Δεξιάς και των Σοσιαλδημοκρατών όσον αφορά αυτές τις προσεγγίσεις κατέστη απολύτως σαφής. Σε τελική ανάλυση, μαζί υπήρξαν οι πιστοί πρωταγωνιστές της τα τελευταία χρόνια. Αυτή η στρατηγική, ουσιαστικά, δεν είναι τίποτα περισσότερο από την απάντηση των δύο τάσεων στο πλαίσιο ενός ενιαίου συστήματος στη διαρθρωτική κρίση αυτού του συστήματος. Ακολουθώντας αυτή την προσέγγιση, η ίδια η στρατηγική θα αποτελέσει την πηγή νέων και βαθύτερων κρίσεων. Ακολουθώντας αυτή την προσέγγιση, η στρατηγική αναπόφευκτα θα βρει αντίσταση και θα καταπολεμηθεί από τους εργαζόμενους και τους πολίτες.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η απόρριψη της πρότασης ψηφίσματος που καταθέσαμε είναι λυπηρή. Σε αυτή, όχι μόνο προτείναμε μια ευρεία διαδικασία συζήτησης σχετικά με τις προτάσεις που ήδη υποβλήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και μια ολοκληρωμένη αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της στρατηγικής της Λισαβόνας, με στόχο την εξαγωγή αποτελεσμάτων για τη νέα στρατηγική «Ευρώπη 2020», αλλά υποβάλαμε και ένα σύνολο νέων προτάσεων δίνοντας προτεραιότητα στην αυξημένη παραγωγικότητα και στη δημιουργία απασχόλησης με δικαιώματα, στην επίλυση του προβλήματος της ανεργίας και της φτώχειας και στη διασφάλιση της ισότητας στην κοινωνική πρόοδο. Οι νέες προτάσεις θα δημιουργούσαν ένα νέο μακροοικονομικό πλαίσιο για

την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης, την ενίσχυση της εσωτερικής ζήτησης και τον σεβασμό του περιβάλλοντος, με βάση τις βελτιώσεις σε αμοιβές, την πλήρη απασχόληση με δικαιώματα και την οικονομική και κοινωνική συνοχή.

Καταψηφίσαμε το κοινό ψήφισμα που εγκρίθηκε διότι δεν φτάνει στη ρίζα του προβλήματος, δεν προτείνει μέτρα εναλλακτικά στο σύμφωνο σταθερότητας, ούτε προτείνει ένα τέλος στην ελευθέρωση ή στην ευελιξία της αγοράς εργασίας, η οποία οδήγησε σε αύξηση της ανασφάλειας για την εργασία και σε χαμηλές αμοιβές. Με αυτόν τον τρόπο, επιτρέπετε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συνεχίσει να υποστηρίζει την ίδια περίπτωση προσέγγιση, η οποία έχει ήδη οδηγήσει στην ανεργία πάνω από 23 εκατομμύρια ανθρώπους και έχει αφήσει πάνω από 85 εκατομμύρια ανθρώπους στη φτώχεια.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), γραπτώς. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, τις τελευταίες δύο δεκαετίες, η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν επιτυχής σε πολλούς τομείς, από τρεις φιλόδοξες διευρύνσεις μέχρι την εισαγωγή του κοινού νομίσματος, του ευρώ. Οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εργάζονται λιγότερο από τους Αμερικανούς ή τους Ιάπωνες (10% λιγότερες ώρες ετησίως) και συνταξιοδοτούνται νωρίτερα. Η διατήρηση αυτών των κεκτημένων στο σημερινό επίπεδο δεν είναι εύκολη κατά τη διάρκεια μιας κρίσης, γι' αυτό είμαι ικανοποιημένη από τα αποφασιστικά μέτρα που άκουσα από την πλευρά του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τα οποία αποσκοπούν στην καθιέρωση μιας ολοκληρωμένης οικονομικής στρατηγικής – της Ευρώπης 2020.

Ταυτόχρονα, πριν από τα Ευρωπαϊκά Συμβούλια του Μαρτίου και του Ιουνίου του τρέχοντος έτους που θα δώσουν στη στρατηγική την τελική της μορφή, υπάρχουν πολλές αμφιβολίες σχετικά με το έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που υπεβλήθη στις 3 Μαρτίου του τρέχοντος έτους. Πρώτον, τι είδους δεδομένα θα χρησιμοποιηθούν ως βάση για τον καθορισμό εθνικών στόχων για τα 27 διαφορετικά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ποιες κυρώσεις ή ανταμοιβές περιμένουν εκείνα τα κράτη μέλη που, αντιστοίχως, θα συμμορφωθούν ή δεν θα συμμορφωθούν με τους στόχους που θα επιβάλει η στρατηγική; Τέλος, ποιος ρόλος στην όλη διαδικασία έχει κρατηθεί για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, καθώς, μέχρι στιγμής, η στρατηγική «Ευρώπη 2020» υπήρξε ένα έργο καθοδηγούμενο αποκλειστικά από το Συμβούλιο και την Επιτροπή; Πρέπει να βρούμε απαντήσεις σε αυτές τις ερωτήσεις πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου. Διαφορετικά, για να χρησιμοποιήσω μια φράση του κ. Barroso, η Ένωση θα χάσει τη «στιγμή της αλήθειας» της.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, μετά την πικρή αποτυχία της στρατηγικής της Λισαβόνας, η οποία σκοπό είχε να καταστήσει την Ευρώπη την πιο ανταγωνιστική βασισμένη στη γνώση οικονομία το 2010, έχουμε τώρα τη στρατηγική «ΕΕ 2020», η οποία αποτελεί ακριβώς την επέκταση αυτής της στρατηγικής. Η ευελιξία της αγοράς εργασίας συνεπάγεται εργασιακή ανασφάλεια για τους εργαζομένους, αυξημένο ανταγωνισμό σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, φιλελεύθερη μεταρρύθμιση των εθνικών συστημάτων κοινωνικής προστασίας και απόλυτο σεβασμό για το ανόητο σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης ...

Υπάρχουν όλα τα στοιχεία που θα καταστήσουν αυτή τη στρατηγική μια στρατηγική εθνικής και κοινωνικής αποσύνθεσης, όπως και η στρατηγική της Λισαβόνας πριν από αυτή. Οι μόνες καινοτομίες είναι εμπνευσμένες από τις νέες ιδιοτροπίες σας: να καταστεί η ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση υποχρεωτική και δεσμευτική, μολονότι η Ευρώπη των Βρυξελλών αποδείχθηκε απολύτως αναποτελεσματική μπροστά στην παγκόσμια κρίση και η τάση προς μια παγκόσμια διακυβέρνηση στο όνομα της λεγόμενης υπερθέρμανσης του πλανήτη, η οποία φαίνεται διαρκώς ότι αποτελεί μια ιδεολογική πρόφαση. Θα καταψηφίσουμε το ανά χείρας κείμενο.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα αυτό το ψήφισμα διότι δεν δίνει αρκετή έμφαση στον στόχο της πλήρους απασχόλησης. Δεύτερον, οι προτεραιότητές μας πρέπει να είναι περισσότερο επικεντρωμένες στην καταπολέμηση της φτώχειας και στην αειφόρο ανάπτυξη. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επίσης αφήνει να περάσει ανεκμετάλλευτη η ευκαιρία να δοθεί έμφαση στην ανάγκη καταπολέμησης κάθε μορφής επισφαλούς απασχόλησης, μέσω μιας οδηγίας σχετικά με την εργασία μερικής απασχόλησης, την εισαγωγή μιας δέσμης κοινωνικών δικαιωμάτων που θα είναι εγγυημένα ανεξαρτήτως του είδους εργασιακής σύμβασης και τα μέτρα για την καταπολέμηση της κατάχρησης των υπεργολαβιών, ακόμα και της μη αμειβόμενης εργασιακής εμπειρίας. Τέλος, αυτό το ψήφισμα επιλέγει να παραβλέψει την ανάγκη για εναρμόνιση της φορολογικής βάσης, η οποία είναι ζωτικής σημασίας για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχασε μια σπουδαία ευκαιρία εδώ όσον αφορά τη δημιουργία μιας κοινωνικής και αειφόρου Ευρώπης.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), γραπτώς. – (RO) Η αλήθεια που όλοι συνειδητοποιήσαμε είναι ότι η στρατηγική για το 2020 δεν περιλαμβάνει καν αρκετές πράσινες ή κοινωνικές πολιτικές. Μια άλλη συναφής παρατήρηση είναι ότι οι στόχοι είναι αόριστοι και η οικονομική κρίση δεν αντιμετωπίζεται με τρόπο ανάλογο της σοβαρότητάς της. Γι' αυτό πιστεύω ότι ο ρόλος του ψηφίσματος επί του οποίου ψηφίσαμε στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι να συμβάλει σημαντικά στο ευρωπαϊκό όραμα για τα προσεχή 10 έτη.

Μολονότι ο ρόλος μας ως βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περιορίζεται στο γράμμα της συνθήκης, μπορούμε παρ' όλα αυτά να έχουμε ουσιαστική συμβολή. Ωστόσο, πρέπει να περιμένουμε από τα κράτη μέλη να επιδείξουν πολιτική βούληση και να ξετάσουν τη θέση μας με εποικοδομητικό τρόπο.

Στόχοι όπως «μια κοινωνική οικονομία της αγοράς» και «ένας προϋπολογισμός για μια έξυπνη και αειφόρο ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς» είναι ζωτικής σημασίας για να ξεπεραστούν οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης.

Η επένδυση στην εκπαίδευση, η ενθάρρυνση της κινητικότητας των σπουδαστών και η κατάρτιση για την ανάπτυξη νέων ικανοτήτων που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας αποτελούν πορείες δράσης για τις οποίες πρέπει να χαράξουμε ρεαλιστικά σχέδια δράσης.

Peter Jahr (PPE), γραπτώς. – (DE) Στο πλαίσιο της στρατηγικής «ΕΕ 2020», η γεωργία θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη μελλοντική επιτυχία της Ευρώπης. Ειδικά όσον αφορά την αειφόρο ανάπτυξη και την απασχόληση, καθώς και την αλλαγή του κλίματος, η ευρωπαϊκή γεωργική πολιτική είναι εξαιρετικά σημαντική, διότι μπορεί να διαδραματίσει απαραίτητο ρόλο στη διατήρηση θέσεων εργασίας στις γεωργικές και περιαστικές περιοχές. Επιπλέον, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η γεωργία προμηθεύει 500 εκατομμύρια Ευρωπαίους με τρόφιμα υψηλής ποιότητας, παρέχει 40 εκατομμύρια θέσεις εργασίας και είναι υπεύθυνη για έναν ετήσιο κύκλο εργασιών ύψους 1,3 τρις. ευρώ περίπου. Η παραγωγή ανανεώσιμης ενέργειας παρέχει επιπρόσθετες θέσεις εργασίας και συμβάλλει στη μείωση των εκπομπών CO₂ και της εξάρτησης από τα ορυκτά καύσιμα. Η γεωργία είναι καινοτόμος, δημιουργεί αξία και αποτελεί την πραγματική πηγή των αειφόρων περιφερειακών οικονομικών κύκλων. Συνεπώς, πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερη προσοχή στην ευρωπαϊκή γεωργική πολιτική στο πλαίσιο αυτής της νέας στρατηγικής.

Jarosław Kalinowski (PPE), γραπτώς. – (PL) Θέλω να επιστήσω προσοχή σε μια ασυνέπεια μεταξύ των στόχων της στρατηγικής για το 2020 και των επιπτώσεων που θα αποτελέσουν τη συνέπεια των προτεινόμενων αλλαγών στις προτεραιότητες του προϋπολογισμού για την περίοδο 2014-2020. Ένας από αυτούς τους στόχους είναι η βελτίωση των περιβαλλοντικών συνθηκών. Η αλλαγή των προτεραιοτήτων του προϋπολογισμού συνεπάγεται έναν περιορισμό στους διαθέσιμους πόρους για την κοινή γεωργική πολιτική, πράγμα που σημαίνει ότι, το 2020, η γεωργία θα πρέπει να είναι άκρως αποδοτική ή ακόμα και απολύτως βιομηχανική. Αυτό σημαίνει ότι θα αποτελεί απειλή για το περιβάλλον και αυτό, με τη σειρά του, σημαίνει ότι η ΕΕ θα πρέπει να απομακρυνθεί από το ευρωπαϊκό μοντέλο γεωργίας, το οποίο δίνει ιδιαίτερη προσοχή στο περιβάλλον, στο τοπίο, στη βιοποικιλότητα, στην ευημερία των ζώων, στην αειφόρο ανάπτυξη και στις κοινωνικές και πολιτιστικές αξίες του αγροτικού περιβάλλοντος. Υπάρχει ένα παλιό και πρακτικό γνώμικο που λέει ότι «εχθρός του καλού είναι το καλύτερο». Πρέπει να προσέξουμε μήπως, από το ενδιαφέρον μας για το περιβάλλον, τελικά βλάψουμε το περιβάλλον.

Elisabeth Köstinger (PPE), γραπτώς. – (DE) Ο στόχος της μελλοντικής στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να δεχθεί τις σημερινές και μελλοντικές προκλήσεις και να τις αντιμετωπίσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Στο πλαίσιο της στρατηγικής «ΕΕ 2020», ο γεωργικός τομέας, ειδικά, θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο όσον αφορά τις νέες κοινοτικές προκλήσεις, όπως η προστασία του περιβάλλοντος και του κλίματος, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η βιοποικιλότητα και η αειφόρος ανάπτυξη και η απασχόληση, ειδικά στις αγροτικές περιοχές. Η Ευρώπη πρέπει να γνωρίζει ότι περίπου 40 εκατομμύρια θέσεις εργασίας εξαρτώνται από τη γεωργία, άμεσα ή έμμεσα.

Η πρώτη προτεραιότητα, ωστόσο, πρέπει να συνεχίσει να είναι η ασφάλεια της παροχής υψηλής ποιότητας τροφίμων για 500 εκατομμύρια Ευρωπαίους, ειδικά στο πλαίσιο του διπλασιασμού της παραγωγής τροφίμων μέχρι το 2050. Συνεπώς, πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερη προσοχή στην ευρωπαϊκή γεωργική πολιτική στο πλαίσιο αυτής της νέας στρατηγικής.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η στρατηγική «ΕΕ 2020» είναι η τελευταία ευκαιρία για να εδραιωθεί η ΕΕ ως παγκόσμια οικονομική δύναμη, μετά την αποτυχία της στρατηγικής της Λισαβόνας. Στο πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, η στρατηγική «ΕΕ 2020» πρέπει να αποτελέσει το πρότυπο που πρέπει να ακολουθήσουν όλα τα κράτη μέλη για να οδηγηθούμε σε μια νέα εποχή, με νέα παραδείγματα που θα προωθούν την αειφόρο ανάπτυξη με βάση την ορθή πρακτική.

Μετά την απώλεια πολλών εκατομμυρίων θέσεων εργασίας σε όλη την ΕΕ, η καταπολέμηση της ανεργίας πρέπει να αποτελεί τη λυδία λίθο της. Πρέπει να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας και να καταρτίσουμε και να εκπαιδεύσουμε καλύτερα το εργατικό δυναμικό μας. Αυτό θα καταστεί δυνατό μόνο με την πλήρη υποστήριξη των ΜΜΕ, οι οποίες είναι υπεύθυνες για τη δημιουργία των περισσότερων θέσεων εργασίας. Ωστόσο, για να είναι επιτυχής η στρατηγική «ΕΕ 2020», δεν πρέπει να κάνουμε τα ίδια λάθη που έγιναν με τη στρατηγική της Λισαβόνας, ειδικά την έλλειψη δέσμευσης και ευθύνης από την πλευρά των κρατών μελών.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Ψήφισα υπέρ της κοινής πρότασης ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (RC-B7-0151/2010). Η στρατηγική «ΕΕ 2020» πρόκειται να θέσει νέους στόχους, όχι

μόνο για πολιτική δράση, αλλά και για τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε. Για να επιτύχουμε μια καλή ανάκαμψη από την κρίση, πρέπει να δημιουργήσουμε κοινά μέσα και μηχανισμούς που όχι μόνο θα εξαλείψουν τις επιπτώσεις της τρέχουσας οικονομικής κρίσης, αλλά και θα μας επιτρέψουν να αντιδράσουμε σωστά σε μελλοντικές κρίσεις ή ακόμα και να τις αποτρέψουμε. Η Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ πρέπει να θυμηθούν ότι αποτελεί προτεραιότητα για εκείνους να εργάζονται για το κοινό καλό των πολιτών της Ευρώπης. Τα προβλήματα των πολιτών είναι εκείνα που, για εμάς, είναι τα πιο σημαντικά και οι πολίτες είναι εκείνοι που πρέπει να υπηρετούμε δίνοντας συμβουλές, προσφέροντας βοήθεια και αναλαμβάνοντας δράση. Στο πλαίσιο της κρίσης, προβλήματα όπως η ανεργία, η φτώχεια και ο κοινωνικός αποκλεισμός είναι στην ημερήσια διάταξη. Αν θέλουμε να οικοδομήσουμε μια σύγχρονη, πλήρως καινοτόμα, συνεκτική Ευρώπη βασισμένη στην ανάπτυξη, πρέπει να εγγυηθούμε στους πολίτες μας ένα αίσθημα ασφάλειας στο μέλλον. Απογοητεύτηκα διότι, στις αρχικές προτάσεις σχετικά με τη στρατηγική «ΕΕ 2020», παραλείφθηκε η γεωργία. Η οικονομική αναδιάρθρωση και η υλοποίηση των στόχων της περιβαλλοντικής πολιτικής περιλαμβάνονται στη γεωργική πολιτική. Χωρίς την ένταξη αυτής της πολιτικής στη στρατηγική «ΕΕ 2020», καθώς και σε κάθε διαδοχική στρατηγική, δεν έχουμε καμία πιθανότητα να επιτύχουμε τους στόχους, όχι μόνο στους τομείς που ανέφερα, αλλά και σε πολλούς άλλους.

Γεώργιος Παπαστάμκος (PPE), γραπτώς. – Ψήφισα κατά του δευτέρου τμήματος της παραγράφου 6 του Κοινού Ψηφίσματος σχετικά με τη στρατηγική «ΕΕ 2020», καθώς υποδηλώνει πρόταση περαιτέρω άμβλυνσης του παραδοσιακά δομημένου ευρωπαϊκού κράτους πρόνοιας. Η ΕΕ θα πρέπει να καταστήσει περισσότερο ορατή την κοινωνική της ένωση, αντικρούοντας την ανταγωνιστική πίεση που υφίσταται στο διεθνές οικονομικό πεδίο από δυνάμεις που είτε έχουν προβεί σε εμφανή αποψίλωση των παροχών και δομών κοινωνικής πρόνοιας, είτε εφαρμόζουν κοινωνικό ντάμπινγκ. Φαίνεται ότι η κοινωνική πολιτική και η πολιτική απασχόλησης προσαρμόζονται κατά τρόπο επιλεκτικό και εύκαμπτο προς τη δυναμική της αγοράς.

Η ενοποιητική στρατηγική τείνει να διεκδικήσει θεσμική πληρότητα σε ό, τι έχει σχέση με τις δυνάμεις της αγοράς, εμφανίζεται όμως ατελής κατά την πολιτική ρύθμιση επιπτώσεων και φαινομένων απο-ενοποίησης (λ.χ. ανεργία, περιφερειακές ανισότητες, έλλειψη κοινωνικής συνοχής). Τα σημεία των καιρών προτρέπουν περισσότερο από ποτέ για περισσότερη κοινωνική Ευρώπη.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος, καθώς πιστεύω ότι η στρατηγική «ΕΕ 2020» πρέπει να δώσει μια αποτελεσματική απάντηση στην οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση και να δώσει νέα ώθηση και ευρωπαϊκή συνοχή στη διαδικασία ανάκαμψης στην ΕΕ κινητοποιώντας και συντονίζοντας τα εθνικά και ευρωπαϊκά όργανα.

Υποστηρίζω την ανάγκη για καλύτερη συνεργασία με τα εθνικά κοινοβούλια και την κοινωνία των πολιτών, καθώς η συμμετοχή περισσότερων φορέων θα αυξήσει την πίεση στις εθνικές διοικήσεις προκειμένου να φέρουν αποτελέσματα.

Παράλληλα, πιστεύω ότι η ευρωπαϊκή βιομηχανία πρέπει να χρησιμοποιήσει τον πρωτοπόρο ρόλο της στην αειφόρο οικονομία και στις τεχνολογίες πράσινης κινητικότητας εκμεταλλευόμενη το δυναμικό των εξαγωγών της. Έτσι θα μειωθεί η εξάρτηση από τους πόρους και θα διευκολυνθεί η συμμόρφωση με τους απαραίτητους στόχους του 20-20-20 για την αλλαγή του κλίματος.

Frédérique Ries (ALDE), γραπτώς. – (FR) Η Ευρώπη δεν είναι η πιο ανταγωνιστική οικονομία του κόσμου το 2010. Πόρρω απέχει: με το ΑΕγχΠ μειωμένο κατά 4% και με 23 εκατομμύρια πολίτες άνεργους, η κατάσταση της υγείας της δεν είναι ακριβώς άψογη. Αν η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται ένα σοβαρό ηλεκτροσόκ για να επαναφέρει την οικονομία και την απασχόληση σε έναν ενάρετο κύκλο, πρέπει να το κάνει με παρόμοιους στόχους αλλά χρησιμοποιώντας μια μέθοδο τελείως διαφορετική από εκείνη της στρατηγικής της Λισαβόνας. Πρέπει επίσης να λάβει υπόψη τις προσεχείς διαπραγματεύσεις στους τομείς της ενέργειας, της αλλαγής του κλίματος, της βιομηχανίας και της γεωργίας. Γι' αυτό υποστηρίζω την αποφασιστικότητα σε συνδυασμό με τον ρεαλισμό της νέας στρατηγικής για το 2020. Η διασφάλιση ότι το 75% των ατόμων σε ηλικία εργασίας θα έχει μια θέση εργασίας και ότι το ρίσκο της επένδυσης του 3% του ΑΕγχΠ στην έρευνα αποδίδει αποτελούν, τώρα περισσότερο από ποτέ, στόχους που πρέπει να επιτύχει η Ευρώπη. Το αν θα συνεργαστούν οι 27 κυβερνήσεις είναι άλλο θέμα, ωστόσο. Γι' αυτό ζητάμε την πρόβλεψη κυρώσεων και κινήτρων για τους καλούς και τους κακούς μαθητές της στρατηγικής για το 2020 (τμήμα 14). Κυρώσεις αφενός και κίνητρα αφετέρου. Καρότο και μαστίγιο. Είναι παμπάλαια μέθοδος, αλλά αποδίδει.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα «όχι» στην πρόταση ψηφίσματος RC7-01 51/2010 που υποβλήθηκε σήμερα για ψηφοφορία στο Κοινοβούλιο για τον ίδιο λόγο που εμείς οι Πράσινοι δεν ψηφίσαμε υπέρ της Επιτροπής Barroso II: λόγω έλλειψης φιλοδοξίας. Σε αυτή την περίπτωση, είναι σειρά των μεγαλύτερων πολιτικών ομάδων του Κοινοβουλίου να απογοητεύσουν εγκρίνοντας ένα ψήφισμα που αποτελεί προσποιητή στάση – δεν περιλαμβάνει ούτε μία οικονομική, κοινωνική ή περιβαλλοντική πρόταση. Πιστεύω ότι οι Ευρωπαίοι περιμένουν περισσότερα από αυτό το Κοινοβούλιο.

Το Κοινοβούλιο της ΕΕ παραγκωνίστηκε κατά τη διάρκεια του σχεδιασμού της στρατηγικής ΕΕ 2020. Τώρα που το Κοινοβούλιο έχει έστω και αργοπορημένα μια ευκαιρία να αντιδράσει, οι μεγαλύτερες πολιτικές ομάδες του συνωμοτούν να υποβάλουν ένα κενό ψήφισμα. Πρόκειται για μια χαμένη ευκαιρία να μπει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καρδιά της συζήτησης για την ουσία και στην κεντρική σκηνή ως θεσμικό όργανο.

Richard Seebler (PPE), γραπτώς. – (DE) Το ερώτημα για το πού θα πρέπει να βρίσκεται η ΕΕ σε σχέση με την απασχόληση και την οικονομική ανάπτυξη το 2020 είναι καίριας σημασίας. Ειδικά σε καιρούς οικονομικής κρίσης όπως αυτοί που διανύουμε, η στρατηγική «ΕΕ 2020» πρέπει να αποτελέσει την κινητήριο δύναμη που θα μας οδηγήσει μακριά από την ανασφάλεια. Αυτό καθιστά πιο σημαντική την επιλογή των στόχων με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορέσουν πραγματικά να επιτευχθούν. Η πολιτική δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά έχει τον σκοπό της δημιουργίας ρεαλιστικών προγραμμάτων με τα οποία ο πληθυσμός και η οικονομία θα μπορούν να συμβαδίσουν. Η αιφόρος οικονομία πρέπει να αποτελέσει σημαντικό σημείο για τη χάραξη του άμεσου μέλλοντος.

Πρόκειται για έναν στόχο που πρέπει να επιτύχουμε βήμα-βήμα, και ειδικά λόγω της αλλαγής του κλίματος. Το θέμα της ασφάλειας των πρώτων υλών θα απασχολεί, επίσης, στο μέλλον, την Ευρώπη όλο και περισσότερο και γι' αυτό πρέπει να προετοιμάσουμε το έδαφος για την αιφόρο χρήση των πόρων τώρα και να στρέψουμε την ευρωπαϊκή πολιτική προς αυτήν την κατεύθυνση.

Bart Staes (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Καταψήφισα το κοινό ψήφισμα, διότι οι τρεις μεγάλες ομάδες προφανώς το χρησιμοποιούν για να υποστηρίξουν την προσέγγιση της Επιτροπής Barroso II, βάσει της οποίας πρέπει να συνεχίσουμε να λειτουργούμε όπως στο παρελθόν. Τα μέλη της εκλογικής μου περιφέρειας περιμένουν μια διαφορετική προσέγγιση και θέλουν η στρατηγική «Ευρώπη 2020» να αποτελέσει τον προπομπό μιας πράσινης νέας συμφωνίας, μιας πράσινης επανάστασης του 21ου αιώνα, η οποία θα συμφιλιώσει την ανθρώπινη ανάπτυξη με τους φυσικούς περιορισμούς της γης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί να υποστηρίζει θερμά την πολιτική της άκριτης αύξησης της ανάπτυξης βάσει του ΑΕγχΠ. Ωστόσο, οι οικολόγοι και οι υπέρμαχοι του περιβάλλοντος θέλουν να μετατρέψουν τη στρατηγική «Ευρώπη 2020» από μια στρατηγική που αποσκοπεί αποκλειστικά στην αύξηση του ΑΕγχΠ σε μια ευρύτερη πολιτική έννοια του μέλλοντος της ΕΕ ως μια κοινωνική και αιφόρος Ένωση που θα θέσει τους ανθρώπους και την περιβαλλοντική προστασία στο επίκεντρο των πολιτικών της, θα προσπαθήσει να διασφαλίσει την ευημερία των πολιτών και να δημιουργήσει τις καλύτερες δυνατές ευκαιρίες για όλους. Κατά την άποψή μας, το ΑΕγχΠ πρέπει να περιλαμβάνει μια δέσμη δεικτών για τη μέτρηση της ευημερίας, καθώς και δείκτες που θα λαμβάνουν υπόψη γενικούς εξωτερικούς οικονομικούς παράγοντες και τις περιβαλλοντικές πιέσεις. Ως εκ τούτου, η Ομάδα μου υπέβαλε ένα έγγραφο οκτώ σελίδων που εξηγεί λεπτομερώς την εναλλακτική μας προσέγγιση. Προτιμώ αυτό το κείμενο παρά τον συμβιβασμό των τριών μεγάλων Ομάδων.

Marc Tarabella (S&D), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα το ψήφισμα σχετικά με τη στρατηγική «ΕΕ 2020» διότι εγκρίθηκε η παράγραφος 6, η οποία αναφέρει την αναδιάρθρωση των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης και μιλά για την παροχή μεγαλύτερης ευελιξίας στους εργαζομένους. Επιπλέον, το ψήφισμα είναι περισσότερο ένα συνορθύλευμα σχετικά καλών προθέσεων εις βάρος των ακριβών ποσοτικών και ποιοτικών στόχων. Ως εκ τούτου, θα δοθεί η εντύπωση ότι δεν έχει ληφθεί υπόψη η σχεδόν πλήρης αποτυχία της στρατηγικής της Λισαβόνας για το 2010.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» στοχεύει στη χάραξη ενός σχεδίου για το μέλλον με σκοπό να επιτευχθεί οικονομική ανάπτυξη και η προώθηση των θέσεων εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσέγγισή της πρέπει να γίνει με βάση τους στόχους που αναφέρονται σε μια αιφόρο κοινωνική οικονομία της αγοράς, στην αιφόρο κοινωνία της γνώσης και στον ρόλο των ΜΜΕ για την προώθηση της απασχόλησης.

Κεντρικό στοιχείο αυτής της στρατηγικής πρέπει να είναι μια ισχυρή, σύγχρονη και ευέλικτη πολιτική συνοχής. Ενσωματωμένη στη νέα Συνθήκη της Λισαβόνας, η πολιτική συνοχής, μέσω οριζόντιας εφαρμογής, έχει έναν ουσιαστικό ρόλο στην αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε αυτό το πλαίσιο, ο στόχος της ευρωπαϊκής εδαφικής συνοχής μπορεί να θεωρηθεί θεμελιώδης.

Οι προτεραιότητες για την ευρωπαϊκή συνοχή δεν πρέπει να στοχεύουν μόνο στην προώθηση της ανταγωνιστικότητας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μέσω της αποτελεσματικής χρηματοδότησης, αλλά και στην παροχή βοήθειας στις λιγότερο ευνοημένες περιφέρειες προκειμένου να ξεπεράσουν τις κοινωνικές και οικονομικές δυσκολίες τους και να μειώσουν τις υφιστάμενες ανισότητες.

Ο ενεργός ρόλος των ευρωπαϊκών περιφερειών στην προώθηση αυτής της στρατηγικής πρέπει επίσης να επισημανθεί. Η σημασία της διακυβέρνησης σε διάφορα επίπεδα αξίζει να τονιστεί. Θα είναι επιθυμητό να έχουμε έναν βαθύ διαμοιρασμό στόχων, καθηκόντων και ευθυνών σχετικά με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020» ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στα κράτη μέλη και στις τοπικές και περιφερειακές αρχές.

Για τους παραπάνω λόγους, υπερψήφισα την προαναφερθείσα πρόταση ψηφίσματος.

Marianne Thyssen (PPE), γραπτώς. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η εφαρμογή μιας στρατηγικής εξόδου από την κρίση είναι σημαντική βραχυπρόθεσμα, αλλά μεσοπρόθεσμα απαιτείται κάτι περισσότερο. Αν θέλουμε πραγματικά να δώσουμε στην κοινωνική οικονομία της αγοράς, στο κοινωνικό μας μοντέλο, μια ευκαιρία, χρειαζόμαστε περισσότερη οικονομική ανάπτυξη, πράσινη ανάπτυξη, που θα μας κάνει πιο ανταγωνιστικούς και θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας. Η πραγματοποίηση περαιτέρω επενδύσεων στην έρευνα και την ανάπτυξη, στα καινοτόμα προϊόντα, στις διαδικασίες παραγωγής και στις υπηρεσίες, είναι καίριας σημασίας προκειμένου να διατηρήσουμε το βιοτικό μας επίπεδο στην παγκόσμια οικονομία.

Αυτή η ώθηση προς μια διαρθρωτική μεταρρύθμιση αντικατοπτρίζεται στη στρατηγική για το 2020 που πρότεινε η Επιτροπή. Είναι επίσης σημαντικό να αλλάξει η Επιτροπή πορεία και να εστιάσει σε πολλούς μικρότερους στόχους μετρήσιμους και προσαρμοσμένους στα μεμονωμένα κράτη μέλη. Όπως ορθά αναφέρει το ψήφισμα, η στρατηγική δεν θα είναι επαρκής για να διασφαλίσει ότι οι καθορισμένοι στόχοι είναι εφικτοί. Η απουσία ενός πραγματικού μηχανισμού επιβολής κυρώσεων όταν δεν επιτυγχάνονται οι στόχοι ή ακόμα και όταν καταβάλλονται ανεπαρκείς προσπάθειες γι' αυτόν τον σκοπό, σημαίνει ότι η στρατηγική για το 2020 είναι προβληματική όπως και η προκάτοχός της.

Το κοινό ψήφισμα παρέχει μια καλή βάση για περαιτέρω συζητήσεις με την Επιτροπή, το Συμβούλιο και τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Ως εκ τούτου, ψήφισα εμφατικά υπέρ αυτού του ψηφίσματος.

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), γραπτώς. – Το κοινό ψήφισμα Λαϊκού Κόμματος Σοσιαλδημοκρατών και Φιλελεύθερων για τη στρατηγική της ΕΕ «Ευρώπη 2020» εκφράζει την κοινή απόφαση του πολιτικού προσωπικού του κεφαλαίου να υλοποιήσει με κάθε μέσο την άγρια επίθεση και τους αντιλαϊκούς σχεδιασμούς των μονοπωλίων ενάντια στην εργατική τάξη, τους εργαζόμενους σε ολόκληρη την ΕΕ. Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» δίνει συνέχεια και εμβαθύνει την αντιλαϊκή «Στρατηγική της Λισαβόνας», καθορίζοντας τους στρατηγικούς στόχους και σχεδιασμούς του μονοπωλιακού κεφαλαίου, καθώς θέτει στην κλίνη του Προκρούστη θεμελιώδη μισθολογικά και κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων και συγκεκριμένα: Γενικευμένη εφαρμογή της διαβόητης «ευελφάλειας» σε συνδυασμό με την «διά βίου μάθηση», την «κατάρτιση και επανακατάρτιση» και την «κινητικότητα» των εργαζομένων, κατάργηση των Σ. Σ. Εργασίας, εκ περιτροπής δουλειά, δραστική μείωση των μισθών και των συντάξεων, αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και γενικότερα σαρωτικές αλλαγές στην κοινωνική ασφάλιση, στην υγεία, την πρόνοια, την εκπαίδευση. Παρέχει επίσης στο κεφάλαιο άφθονο χρήμα από τα κρατικά ταμεία με τη μορφή επιδοτήσεων και κινήτρων στο όνομα της «πράσινης ανάπτυξης». Το ΚΚΕ καταψηφίζει το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη στρατηγική της ΕΕ «Ευρώπη 2020».

Anna Záborská (PPE), γραπτώς. – (FR) Πριν από καιρό, ο Jacques Delors συνήθιζε να λέει ότι δεν μπορεί κανείς να ερωτευτεί μια ενιαία αγορά ή ένα ενιαίο νόμισμα. Εγώ είμαι ερωτευμένη με μια Ένωση που λαμβάνει σοβαρά υπόψη τις πραγματικές ανάγκες των οικογενειών στα κράτη μέλη, αυστηρώς σύμφωνα με τις εθνικές και ευρωπαϊκές αρμοδιότητες. Ωστόσο, διαβάζοντας τη στρατηγική «ΕΕ 2020» και το κοινοβουλευτικό μας ψήφισμα, διαπιστώνω ότι οι φιλοδοξίες μας περιορίζονται σε ένα επιφυλακτικό φλερτ με την οικονομία ελεύθερης αγοράς. Δεν υπάρχει καμία αναγνώριση στην επένδυση των πολιτών στην κοινωνική συνοχή ή στην αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών. Δεν πρέπει να αλλάξουμε την προοπτική μας σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις και τη δημιουργία της προστιθέμενης αξίας από την οποία ωφελείται η κοινωνία εν γένει; Η Επιτροπή προτείνει έναν ποσοτικοποιημένο στόχο για την καταπολέμηση της φτώχειας. Αυτή η κίνηση θα επαναφέρει αναπόφευκτα τη διαδικασία της απομόνωσης, η οποία σίγουρα δεν βοηθά τους φτωχότερους πολίτες. Η απουσία ενός καταλόγου δεικτών φτώχειας ακούσια επιδεικνύει μια έλλειψη κατανόησης του τι σημαίνει φτώχεια. Φτώχεια σημαίνει πολλά περισσότερα από το να είναι κάποιος απλά άνεργος και όσοι βιώνουν συνθήκες ακραίας φτώχειας σε καθημερινή βάση δεν αναζητούν απλώς μια θέση εργασίας, θέλουν πρόσβαση σε ισχύοντα δικαιώματα. Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» πρέπει να ανταποκριθεί σε αυτή την κατάσταση με μεγαλύτερο ενθουσιασμό και αποφασιστικότητα. Απείχα από την ψηφοφορία.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0136/2010

Elena Băsescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Διάβασα τόσο την έκθεση του Δικαστή Richard Goldstone όσο και τα συμπεράσματα της πρεσβευτού Dora Hold, τα οποία καταρρίπτουν πολλά από τα επιχειρήματα που παρουσιάζονται στην έκθεση της Επιτροπής του ΟΗΕ με επικεφαλής τον Δικαστή Goldstone. Συγκρίνοντας τα, παρατήρησα τον προκατειλημμένο τόνο της έκθεσης Goldstone και, κατά συνέπεια, δεν υποστήριξα το ψήφισμα σχετικά με την εφαρμογή των συστάσεων από την έκθεση Goldstone για το Ισραήλ και την Παλαιστίνη.

Οι δράσεις πρέπει να αναλυθούν με διαφανή και αμερόληπτο τρόπο και από τις δύο πλευρές αυτής της σύγκρουσης. Η έκθεση Goldstone παραλείπει να αναφέρει τον λόγο που πυροδότησε την ισραηλινή επιχείρηση στη Γάζα: σχεδόν 12.000 επιθέσεις με ρουκέτες και όλμους εναντίον ισραηλινών άμαχων πολιτών. Μετά την απόσυρση των ισραηλινών

δυνάμεων από τη Γάζα, ο αριθμός των επιθέσεων με ρουκέτες αυξήθηκε κατά 500%. Ενώ το 2004 και το 2005 εξαπολύθηκαν 281 και 179 επιθέσεις με ρουκέτες αντίστοιχα εναντίον ισραηλινών εδαφών, μετά την απόσυρση των Ισραηλινών από τη Γάζα (τον Σεπτέμβριο του 2005), ο αριθμός των επιθέσεων αυξήθηκε σε 946 το 2006, 783 το 2007 και 1.730 επιθέσεις το 2008.

Ούτε ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν ψήφισε υπέρ της έγκρισης της έκθεσης Goldstone ως μέλος του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών. Η συμμόρφωση με τη διεθνή νομοθεσία πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα για όλες τις εμπλεκόμενες πλευρές.

Andrew Henry William Brons (NI), γραπτώς. – (EN) Αποφασίσαμε να απόσχουμε από όλες τις ψηφοφορίες για την Παλαιστίνη και το Ισραήλ. Δεν θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε υπέρ ψηφισμάτων που σκοπό έχουν να δώσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την εξουσία να διεξάγει εξωτερική πολιτική ή που είναι ασυνητή με την πολιτική ουδετερότητάς μας σχετικά με την εν λόγω σύγκρουση. Κρατάμε πράγματι ουδέτερη θέση πολιτικής μεταξύ του Ισραήλ, των Παλαιστινίων και άλλων αραβικών και μουσουλμανικών κρατών. Ωστόσο, η πολιτική μας δεν είναι η ουδετερότητα της αδιαφορίας. Συγκεκριμένα, αναγνωρίζουμε ότι οι επιθέσεις κατά πολιτών είτε από κράτη είτε από οργανώσεις είναι εντελώς απαράδεκτες. Επιπροσθέτως, θα βλέπαμε με ικανοποίηση μια προσπάθεια να τεθεί τέλος στη σύγκρουση μέσω μιας έντιμης συμφωνίας.

Nessa Childers (S&D), γραπτώς. – (EN) Έχοντας επισκεφθεί τη Γάζα νωρίτερα φέτος, είδα κατ' ιδίαν πόσο σημαντικό είναι να δράσει το Κοινοβούλιο σε αυτή την περιοχή. Οι συστάσεις Goldstone πρέπει να εφαρμοστούν πλήρως και θα παρακολουθώ αυτό το θέμα τους προσεχείς μήνες.

Derek Roland Clark (EFD), γραπτώς. – (EN) Μολονότι αναγνωρίζω ότι η σύγκρουση στη Γάζα και στη Δυτική Όχθη είναι μια ανθρωπιστική τραγωδία, οι ψήφοι μου δεν υποστηρίζουν την ύπαρξη διεθνούς επιρροής των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων καθώς δεν αναγνωρίζω την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι ψήφοι μου στο Κοινοβούλιο στις 10 Μαρτίου 2010 αντικατοπτρίζουν τη συνείδησή μου επί αυτού του θέματος.

Proinsias De Rossa (S&D), γραπτώς. – (EN) Υποστήριξα αυτό το ψήφισμα το οποίο τονίζει ότι ο σεβασμός του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου παραμένει ουσιαστική προϋπόθεση για την επίτευξη δίκαιης και διαρκούς ειρήνης στη Μέση Ανατολή· εκφράζει ανησυχία για τις πιέσεις που ασκούνται στις ΜΚΟ από τους Ισραηλινούς και τις αρχές της Γάζας, διότι συνεργάστηκαν με την έρευνα Goldstone· απευθύνει έκκληση να τερματιστεί άνευ όρων ο αποκλεισμός της Γάζας και ζητά από την Ευρώπη να παροτρύνει δημόσια το Ισραήλ και τους Παλαιστινίους να εφαρμόσουν τις συστάσεις Goldstone. Η ίδια η έκθεση Goldstone καταλήγει ότι το εξαιρετικά υψηλό ποσοστό θνησιμότητας των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων 300 παιδιών, προέκυψε από μια ισραηλινή πολιτική εσκεμμένης χρήσης δυσανάλογης δύναμης που αντιβαίνει στο διεθνές δίκαιο. Κατέληξε επίσης ότι η πολιορκία της Γάζας ισοδυναμεί με συλλογική τιμωρία του πληθυσμού των 1,5 εκατομμυρίων πολιτών, παραβιάζοντας το διεθνές δίκαιο. Συστήνει στα κράτη μέλη των Συμβάσεων της Γενεύης (συμπεριλαμβανομένης και της Ιρλανδίας) να ασκήσουν πιέσεις εις βάρος των υπευθύνων γι' αυτές τις πολιτικές και την εφαρμογή τους. Επί του παρόντος ετοιμάζω μια επίσημη καταγγελία στην ιρλανδική αστυνομία βασισμένη στα ευρήματα της έκθεσης Goldstone, προκειμένου να μπορέσει ο Διευθυντής Δημόσιας Δίωξης να εξετάσει το ενδεχόμενο άσκησης διώξεων στην Ιρλανδία κατά των υπευθύνων.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog και Åsa Westlund (S&D), γραπτώς. – (SV) Εμείς, οι σουηδοί Σοσιαλδημοκράτες, δεν πιστεύουμε ότι η Χαμάς πρέπει να περιλαμβάνεται στον κοινοτικό κατάλογο τρομοκρατικών οργανώσεων. Επικρίνουμε τη Χαμάς και ειδικά τις επιθέσεις της κατά ισραηλινού άμαχου πληθυσμού, αλλά, ταυτόχρονα, ανησυχούμε μήπως η άνευ όρων καταδίκη από την ΕΕ επιδεινώσει την κατάσταση και προκαλέσει τη Χαμάς να απομονωθεί ακόμα περισσότερο. Δεν συμμεριζόμαστε την άποψη ότι η απόφαση της ΕΕ να συνεχίσει την πολιτική απομόνωση της Χαμάς μετά την επιτυχία της στις ελεύθερες και δημοκρατικές εκλογές είναι η σωστή. Πιστεύουμε ότι η ΕΕ πρέπει να συγκρίνει την πιθανότητα επίτευξης επιτυχίας μέσω της απομόνωσης και των κυρώσεων με τη χρήση κριτικού διαλόγου και συνεργασίας.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Όποιος έχει παρακολουθήσει για πολλά χρόνια τη σύγκρουση μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων, όπως εγώ, δεν μπορεί παρά να καταλήξει με λύπη του στο συμπέρασμα ότι πολλές από τις ειλικρινείς προσπάθειες για διαρκή ειρήνη εξακολουθούν να είναι ανεπαρκείς για να πείσουν και να παροτρύνουν εκείνους που έχουν επιλέξει τη βία να την εγκαταλείψουν για πάντα. Η εκλογική νίκη της Χαμάς και η διχοτόμηση των παλαιστινιακών εδαφών, με το καθένα υπό τη δική του αρχή, επιδείνωσαν σημαντικά μια ήδη επιβαρυνόμενη κατάσταση.

Εφόσον η Χαμάς δεν δέχεται τη νόμιμη ύπαρξη του Κράτους του Ισραήλ, ο διάλογος δεν θα είναι παρά προσποιητός. Από την πλευρά του, το Ισραήλ θα πρέπει να προσέξει ώστε η στάση που θα υιοθετήσει να είναι ορθή και αναλογική, έτσι ώστε να μην θέσει σε κίνδυνο τη διεθνή νομιμότητα που έχει επί του παρόντος. Όπως ο Yitzhak Rabin, πιστεύω

κι εγώ ότι η διπλωματική ειρήνη δεν είναι αυθεντική ειρήνη, αλλά ένα ουσιαστικό βήμα προς αυτή. Είναι απαραίτητο να εργαστούμε προς αυτή την κατεύθυνση και να άρουμε τα εμπόδια που αναστέλλουν τα βήματα προς την αυθεντική ειρήνη. Η έκθεση του Δικαστή Goldstone επισημαίνει ορισμένα εμπόδια που μπαίνουν και από τις δύο πλευρές σε αυτή τη διαδικασία, όπως τις παραβιάσεις και τα σοβαρά εγκλήματα που πρέπει να διερευνηθούν, να δικαστούν και να τιμωρηθούν.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Πρέπει να δοθεί προσοχή στην ένοπλη σύρραξη στη Γάζα που άρχισε στις 27 Δεκεμβρίου 2008 και έληξε στις 18 Ιανουαρίου 2009, στοιχίζοντας τη ζωή σε περισσότερους από 1.400 Παλαιστίνιους και σε 13 Ισραηλινούς. Η απώλεια ανθρώπινων ζωών συνδυάστηκε με την καταστροφή των περισσότερων μη στρατιωτικών υποδομών.

Η Ύπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας και τα κράτη μέλη πρέπει να εργαστούν για τη διαμόρφωση μιας κοινής θέσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την έκθεση της εξεταστικής αποστολής για τη σύρραξη στη Λωρίδα της Γάζας και στο Νότιο Ισραήλ.

Θέλω να τονίσω ότι ο σεβασμός του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου αποτελεί ουσιαστική συνιστώσα για την επίτευξη μιας δίκαιης και διαρκούς ειρήνης στη Μέση Ανατολή.

Συμφωνώ με την έκκληση προς την Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας και προς τα κράτη μέλη να ελέγχουν την εφαρμογή των συστάσεων που παρατίθενται στην έκθεση Goldstone, μέσω διαβούλευσης με τις εξωτερικές αποστολές της ΕΕ και τις ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται στον τόμο αυτό.

Ilida Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η έγκριση αυτού του ψηφίσματος από το Κοινοβούλιο σχετικά με τη σύρραξη στη Γάζα αποτελεί ένα θετικό βήμα διότι αναγνωρίζει τις παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου από το Ισραήλ. Αυτό αποδεικνύει την επίδραση που έχει η έκθεση Goldstone στην ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή κάνοντας γνωστές στο Κοινοβούλιο τις διαρκείς παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου που διαπράχθηκαν από το Ισραήλ.

Η αλήθεια είναι ότι η έκθεση Goldstone περιέχει σαφείς αποδείξεις των παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που διεπράχθησαν από τις ισραηλινές δυνάμεις στα παλαιστινιακά εδάφη κατά τη διάρκεια των στρατιωτικών επιχειρήσεών τους το 2008.

Γι' αυτόν τον λόγο, θέλουμε να εγκριθούν άμεσα τα συμπεράσματα αυτής της έκθεσης και να τεθούν σε εφαρμογή οι συστάσεις της. Παράλληλα, ζητούμε από τους αξιωματούχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διασφαλίσουν ότι δεν θα ενισχυθεί η συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Ισραήλ εφόσον δεν τεθεί τέλος στις παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου και των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων που εξακολουθεί να διαπράττει το Ισραήλ στα κατεχόμενα εδάφη της Παλαιστίνης.

Charles Goerens (ALDE), γραπτώς. – (FR) Έχουμε εδώ άλλη μια αναδρομική αποτίμηση των λαθών που έγιναν από κάθε πλευρά που ενεπλάκη στη σύρραξη. Αν οι ίδιες αιτίες προκαλούν τα ίδια αποτελέσματα, εύλογα αμφισβητούμε τις αιτίες καθώς τα αποτελέσματα είναι πάντα καταστροφικά. Οι ίδιες αιτίες είναι η εκτόξευση ρουκετών πάνω από ισραηλινές πόλεις. Οι ίδιες αιτίες είναι η δυσανάλογη αντεπίθεση από το Κράτος του Ισραήλ. Οι ίδιες αιτίες είναι η άθλια κατάσταση των κατοίκων της Γάζας. Οι ίδιες αιτίες είναι επίσης η εκμετάλλευση της δυστυχίας τους από τις πιο ριζοσπαστικές φατρίες. Να σας δώσω μια ιδέα: γιατί δεν αρχίζουμε να υποστηρίζουμε μόνο εκείνες τις ομάδες στα δύο στρατόπεδα που έχουν επιλέξει πραγματικά την ειρήνη; Αυτές οι δυνάμεις υπάρχουν και στις δύο πλευρές και πολύ συχνά κατηγορούνται ότι προδίδουν τους συμπατριώτες τους, καθώς ονειρεύονται ένα σενάριο στο οποίο θα είναι δυνατή η υπέρβαση των ορίων διχοτόμησης σε μια περιοχή που αποτέλεσε το σκηνικό μίας από τις πιο επικίνδυνες συρράξεις στον πλανήτη.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος που ζητά την εφαρμογή των συστάσεων Goldstone διότι είναι πολύ σημαντικό να εξασφαλίσουμε μια δέσμευση από τις αρχές του Ισραήλ και της Παλαιστίνης ότι θα διενεργήσουν αμερόληπτες και διαφανείς έρευνες για την τραγωδία της Γάζας την περίοδο 2008-2009, όχι με επιθετικό αλλά με αποφασιστικό τρόπο. Τα κράτη μέλη, από την πλευρά τους, πρέπει να εργαστούν ακόμα σκληρότερα για να κρατήσουν μια ισχυρή θέση και πρέπει να αφοσιωθούν στην τήρηση αυτών των απαιτήσεων από τους ισραηλινούς και τους παλαιστίνιους εταίρους. Το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο πρέπει να τηρείται από όλα τα μέρη που εμπλέκονται στη σύρραξη και ο στόχος της ΕΕ πρέπει να είναι η διασφάλιση του σεβασμού προς αυτές τις αρχές.

Joe Higgins (GUE/NGL), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος καθώς τονίζει τις φρικτές συνθήκες διαβίωσης της μεγάλης πλειοψηφίας του παλαιστινιακού πληθυσμού στη Γάζα σήμερα και, συγκεκριμένα, ζητά το «άμεσο» και «άνευ όρων» άνοιγμα όλων των διαύλων της Γάζας. Υποστηρίζω πλήρως το δικαίωμα του

παλαιστινιακού πληθυσμού στην αυτοδιάθεση και το δικαίωμά τους να προστατευθούν από τις επανειλημμένες επιθέσεις του ισραηλινού στρατού και των κρατικών δυνάμεων. Ωστόσο, διαφωνώ κάθεται με τις ιδέες του δεξιού πολιτικού Ισλάμ και της Χαμάς. Διαφωνώ επίσης με τις μεμονωμένες επιθέσεις εναντίον εβραίων εργαζομένων που διχάζουν ακόμα περισσότερο τους ανθρώπους της εργατικής τάξης του Ισραήλ και της Παλαιστίνης. Αυτό δίνει μια αφορμή στην ισραηλινή κυβέρνηση και σε άλλες ομάδες της άκρας δεξιάς στο Ισραήλ να εξαπολύσουν και άλλες επιθέσεις κατά του παλαιστινιακού πληθυσμού. Η ισραηλινή κυβέρνηση δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των παλαιστινιακών μαζών, ούτε της ισραηλινής εργατικής τάξης. Οι επιθέσεις κατά των συνθηκών διαβίωσης και των δημοκρατικών δικαιωμάτων πρέπει να υπερνικηθούν από τους ισραηλινούς και τους παλαιστίνιους εργαζομένους από κοινού. Η μόνη λύση που μπορεί να επιτύχει διαρκή ειρήνη στην περιοχή είναι ένα σοσιαλιστικό Ισραήλ, δίπλα σε μια σοσιαλιστική Παλαιστίνη, στην οποία τα σύνορα θα έχουν συμφωνηθεί και από τις δύο κοινότητες και θα αποτελούν μέρος μιας δημοκρατικής σοσιαλιστικής συνομοσπονδίας της Μέσης Ανατολής.

David Martin (S&D), γραπτώς. – (EN) Υποστηρίζω θερμά τα ευρήματα της έκθεσης Goldstone και χαίρομαι που το Κοινοβούλιο ενέκρινε τις συστάσεις της. Ελπίζω ότι η διαδικασία της διαρκούς ειρήνης μέσω μιας λύσης δύο κρατών θα υποστηριχθεί από τα ευρήματα της έκθεσης Goldstone.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ΕΕ πρέπει να ανησυχεί σοβαρά για την επίλυση της σύρραξης Ισραηλινών και Παλαιστίνιων, η οποία, εκτός από τα θύματα που προκάλεσε, έχει δημιουργήσει, εδώ και δεκαετίες, μεγάλη αστάθεια στην περιοχή και στον κόσμο.

Παρ' όλα αυτά, πιστεύω ότι υπάρχουν διαφορές ανάμεσα σε αυτό που κάνει το Ισραήλ, ως δημοκρατικό και κυρίαρχο κράτος το οποίο συμμερίζεται και προάγει τις βασικές αξίες των δυτικών κοινωνιών, και τα ακραία κινήματα, όπως η Χαμάς, η οποία στις περισσότερες περιπτώσεις αρνείται να αναγνωρίσει την ύπαρξη του Κράτους του Ισραήλ. Αυτό αποτελεί εμπόδιο στην πλήρη επίλυση της σύρραξης.

Αυτό δεν μας εμποδίζει να καταδικάσουμε, σε κάθε περίπτωση, τις πράξεις βίας που διαπράχθηκαν και από τις δύο πλευρές της σύρραξης, οι οποίες συγκλόνισαν τον κόσμο και οι οποίες μόνο να μας παρακινήσουν μπορούν και να μας κάνουν να δεσμευτούμε ακόμη περισσότερο για να βρούμε τρόπους προώθησης της κατανόησης.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Η σημερινή κοινή πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την έκθεση Goldstone εκφράζει για άλλη μια φορά την προσπάθεια της ΕΕ για μια δίκαιη αποτίμηση και επανεξέταση των γεγονότων κατά τη διάρκεια της σύρραξης στη Γάζα. Στις 26 Φεβρουαρίου 2010, η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών επανέλαβε την έκκλησή της και προς τις δύο πλευρές να διενεργήσουν αξιόπιστες έρευνες και να υποβάλουν περαιτέρω εκθέσεις εντός πέντε μηνών. Οι παλαιστινιακές αρχές συγκρότησαν ήδη μια ανεξάρτητη επιτροπή ερευνών, και αυτό αποτελεί καλό νέο. Οι δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διεθνή σκηνή πρέπει να επικεντρωθούν στην αυστηρή τήρηση των αρχών και των στόχων του Χάρτη του ΟΗΕ και του διεθνούς δικαίου. Ομοίως, η τήρηση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου και των κανόνων της διεθνούς νομοθεσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα από το Ισραήλ και τους Παλαιστίνιους αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την ειρηνευτική διαδικασία, η οποία θα οδηγήσει σε δύο κράτη που θα συνυπάρχουν με ειρήνη και ασφάλεια. Με αυτό το ψήφισμα, η ΕΕ προσπαθεί να επιτύχει τη διαμόρφωση μιας σταθερής κοινής θέσης σχετικά με τα μέτρα που θα προκύψουν από την έκθεση της διερευνητικής αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για τη σύρραξη στη Γάζα και το Νότιο Ισραήλ με επικεφαλής τον Δικαστή Goldstone. Η έκθεση ζητά επίσης δημόσια την εφαρμογή των συστάσεων της έκθεσης και τη λογοδοσία για όλες τις παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου, περιλαμβανομένων των εικαζόμενων εγκλημάτων πολέμου, και γι' αυτό ψήφισα υπέρ.

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Η κοινή πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την έκθεση Goldstone εκφράζει την επιθυμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για μια δίκαιη και λεπτομερή διερεύνηση των γεγονότων που σχετίζονται με τη σύρραξη στη Γάζα. Στις 26 Φεβρουαρίου 2010, η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ επανέλαβε την έκκλησή της για διενέργεια έρευνας εντός πέντε μηνών σχετικά με τα περιστατικά και τις εικαζόμενες σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες, μέχρι στιγμής, μόνο η παλαιστινιακή πλευρά έχει συμμορφωθεί, γεγονός που είναι πολύ λυπηρό. Κατά τη γνώμη μου, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να υποστηρίξει ενεργά στις διεθνείς οργανώσεις και επιτροπές τη συμμόρφωση και την εφαρμογή του διεθνούς δικαίου. Αυτός ο ίδιος σεβασμός για τη συμμόρφωση με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και από τις δύο πλευρές της σύρραξης θα αποτελούσε βασική προϋπόθεση στη μεσανατολική σύρραξη για ορατή πρόοδο στην ειρηνευτική διαδικασία, η οποία μπορεί τώρα να υποστεί σοβαρή καθυστέρηση, για άλλη μια φορά, ως αποτέλεσμα της σχεδιασμένης κατασκευής οικισμών του Ισραήλ. Το κοινό ψήφισμα ζητά να εφαρμοστούν οι συστάσεις της έκθεσης της διερευνητικής αποστολής των Ηνωμένων Εθνών για τη σύρραξη στη Γάζα και το Νότιο Ισραήλ με επικεφαλής τον Δικαστή Goldstone, και γι' αυτό ψήφισα «ναι».

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να είναι σεβαστά από όλες τις πλευρές της σύρραξης στη Μέση Ανατολή. Κάθε υποψία παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από

οποιαδήποτε πλευρά πρέπει να διερευνηθεί. Εδώ, ωστόσο, πρέπει να χρησιμοποιηθεί ίδια προσέγγιση για όλα τα μέρη που εμπλέκονται στη σύρραξη. Η έκθεση Goldstone είναι ένα έγγραφο που προκάλεσε έντονα συνασθήματα και διαφωνίες. Αποτελέσε αντικείμενο πολλών κατηγοριών για μεροληψία. Πολλοί επεσήμαναν ότι η έκθεση δεν εξετάζει εξίσου όλους τους παράγοντες που οδήγησαν στη σύγκρουση. Η διεθνής κοινότητα δεν πρέπει, ωστόσο, να γυρίσει την πλάτη της στη σύρραξη. Οι συστάσεις Goldstone περιλαμβάνουν μια πρόταση για διενέργεια διεθνών ερευνών σχετικά με τα εγκλήματα που εικάζεται ότι διαπράχθηκαν είτε από τη μία είτε από την άλλη πλευρά στη σύρραξη. Τα δεδομένα της σύρραξης στη Μέση Ανατολή θέτουν υπό αμφισβήτηση την πιθανότητα να γίνει αυτό. Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να μην καταφέρει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να παρακολουθήσει τις δράσεις που αναλαμβάνει η Χαμάς, αλλά μόνο εκείνες του Ισραήλ. Λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις συνθήκες, αποφάσισα να καταψηφίσω την έγκριση του κοινού ψηφίσματος στην τελική ψηφοφορία.

Zuzana Roithová (PPE), γραπτώς. – (CS) Δεν υποστήριξα το κοινό ψήφισμα των σοσιαλιστών, των φιλελευθέρων, της αριστεράς και των Πρασίνων σχετικά με την εφαρμογή των συστάσεων της έκθεσης Goldstone για το Ισραήλ. Αυτή η έκθεση εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ τον περασμένο Νοέμβριο, από 5 μόλις από τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ. Ο λόγος γ' αυτό είναι ότι η έκθεση δεν αναλύθηκε υπεύθυνα στο επίπεδο του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και, συνεπώς, η Γενική Συνέλευση ψήφισε επί μιας μη ισορροπημένης έκθεσης που περιγράφει το Ισραήλ ως τρομοκρατική οργάνωση. Ανήκω σε εκείνους τους πολιτικούς που πασχίζουν για μια αντικειμενική και αδιάλλακτη έρευνα για όλες τις περιπτώσεις εικαζόμενων παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη σύρραξη της Γάζας. Αυτό που διακυβεύεται, ωστόσο, είναι η αξιοπιστία των συμπερασμάτων της έρευνας. Δεν είναι αποδεκτό να επιτρέπουμε την πολιτικοποίηση μιας εν εξελίξει έρευνας, η οποία δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί. Εξάλλου, ο στόχος θα πρέπει να είναι η επίτευξη μιας ειρηνικής λύσης στην ισραηλινο-παλαιστινιακή σύρραξη και η μελλοντική ευημερία δύο ανεξάρτητων κρατών, του Ισραήλ και της Παλαιστίνης, και όχι ένας αγώνας ισχύος ανάμεσα στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ για την επιρροή σε αυτή την περιοχή.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ της πρότασης ψηφίσματος RC7-01 36/2010 σχετικά με τις συστάσεις Goldstone, κυρίως επειδή επιμένει να ζητά μια ισχυρή θέση της ΕΕ σχετικά με την παρακολούθηση της έκθεσης Goldstone και τη δημόσια απαίτηση για εφαρμογή των συστάσεων της και λογοδοσία για όλες τις παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου. Ζητά από όλα τα μέρη να διενεργήσουν συμβατές με τα διεθνή πρότυπα έρευνες εντός πέντε μηνών και απαιτεί την ενεργή παρακολούθηση της εφαρμογής της έκθεσης από την Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας και Αντιπρόεδρο της Επιτροπής καθώς και από τα κράτη μέλη της ΕΕ. Επίσης, προσθέτει νέα στοιχεία σε αυτά που έχει ήδη δηλώσει το Κοινοβούλιο στο παρελθόν, όπως ότι ζητά από την Ύπατη Εκπρόσωπο της Ένωσης για την Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής να αξιολογήσει τα πορίσματα των διερευνήσεων από όλα τα μέρη και να υποβάλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, υπογραμμίζει ότι η ευθύνη και η αξιοπιστία της ΕΕ και των κρατών μελών της απαιτούν ανελλιπή παρακολούθηση των ερευνών και εκφράζει ανησυχία για την πίεση που ασκείται στις ΜΚΟ οι οποίες συμμετέχουν στη σύνταξη της έκθεσης Goldstone και στις έρευνες για τη συνέχεια, συμπεριλαμβανομένης της αναφοράς σε περιοριστικά μέτρα που θα επιβληθούν στις δραστηριότητές τους.

Olle Schmidt και Cecilia Wikström (ALDE), γραπτώς. – (SV) Δεν είναι καλή στιγμή για την έγκριση ενός ψηφίσματος σχετικά με το Ισραήλ. Σύντομα θα λάβουμε μια πλήρη αξιολόγηση της έκθεσης Goldstone και πιστεύω ότι δεν πρέπει να την προδικάζουμε. Η κατάσταση είναι ευαίσθητη και η σύρραξη μεταξύ των πλευρών έχει πολωθεί. Δεν πρέπει να επιδεινώσουμε την κατάσταση εγκρίνοντας ένα ψήφισμα που σίγουρα θα θεωρηθεί μη ικανοποιητικό από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Επίσης θεωρώ παράξενο το ότι η ΕΕ μπορεί να εγκρίνει ένα ψήφισμα σχετικά με μια εντολή που δεν υποστηρίχθηκε από κανένα κράτος μέλος της ΕΕ στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Marek Siwiec (S&D), γραπτώς. – (PL) Δεν πιστεύω ότι το κοινό ψήφισμα σχετικά με την εφαρμογή των συστάσεων Goldstone για το Ισραήλ και την Παλαιστίνη αντικατοπτρίζει πλήρως τις απόψεις που εκφράστηκαν από τους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τη διάρκεια της συζήτησης που έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες στις 24 Φεβρουαρίου. Το ψήφισμα δεν εκφράζει επαρκώς τη θέση της πλειοψηφίας των πολιτικών ομάδων που συνέβαλαν στη δημιουργία του εγγράφου. Η έκθεση στην οποία αναφέρεται το ψήφισμα –η έκθεση Goldstone– είναι προκατειλημμένη και δεν εξετάζει ισότιμα όλους τους παράγοντες που οδήγησαν στη σύρραξη. Επιπροσθέτως, το κοινό ψήφισμα δεν αναφέρει τις συνθήκες που οδήγησαν στη σύρραξη, ούτε περιέχει οποιαδήποτε αναφορά στις 8.000 επιθέσεις κατά ισραηλινών πολιτών από τη Χαμάς και άλλες ένοπλες ομάδες. Ούτε υπάρχει οποιαδήποτε πληροφορία σχετικά με τον τρόπο που η Χαμάς αγνόησε την κατάπαυση πυρός.

Το σημείο 7 του εγγράφου στο οποίο αναφέρομαι δείχνει απλά ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θα μπορεί να παρακολουθήσει τις δράσεις που αναλαμβάνει η Χαμάς, αλλά μόνο εκείνες του Ισραήλ. Αυτή η θέση μειώνει την αξιοπιστία του δικαστικού συστήματος του Ισραήλ, καθώς και των ισραηλινών θεσμών, και υπονομεύει την ικανότητά τους να διενεργήσουν έρευνες. Ως εκ τούτου, στην τελική ψηφοφορία καταψήφισα την έγκριση του κοινού ψηφίσματος.

Catherine Soullie (PPE), γραπτώς. – (FR) Η υποβάθμιση της σύρραξης Ισραήλ-Παλαιστίνης σε μια απλή σύγκριση του αριθμού των θανάτων στα δύο στρατόπεδα μπορεί μόνο να στρεβλώσει την άποψή μας γι' αυτόν τον πόλεμο, ο οποίος συνεχίζεται εδώ και υπερβολικά πολύ καιρό. Όλοι συμφωνούμε ότι είναι δύσκολο να βρεθεί μια λύση σε αυτή τη σύρραξη, καθώς οι αιτίες είναι σύνθετες και βαθιά ριζωμένες. Συνεπώς, η αντιμετώπιση των πραγμάτων ως μαύρα ή άσπρα είναι αδύνατη σε αυτή την περιοχή του κόσμου.

Η αποστολή με επικεφαλής τον Δικαστή Goldstone είχε αναλάβει αποκλειστικά την καταγραφή των παραβιάσεων του διεθνούς δικαίου. Αν και δεν είναι αδικαιολόγητα όλα τα συμπεράσματα σε αυτή την έκθεση, θεώρησα ότι η πιο ειλικρινής και ευφυής επιλογή θα ήταν να καταψηφίσω αυτά τα ψηφίσματα, τα οποία ενέκριναν την προσέγγιση και τα συμπεράσματα ενός κειμένου που πιστεύω ότι εκπονήθηκε με προκατειλημμένο τρόπο, αλλά, πάνω απ' όλα, βάσει ατελών στόχων.

Ναι, πράγματι πρέπει να αποκηρύξουμε και να σταματήσουμε τις παραβιάσεις που διέπραξε η μία ή η άλλη αντιμαχόμενη πλευρά σε αυτή την περιοχή, αλλά πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί όσον αφορά τη διαδικασία που θα χρησιμοποιηθεί αν θέλουμε να εδραιωθεί η δικαιοσύνη στην περιοχή προκειμένου να οδηγηθούμε προς την κατεύθυνση μιας διαρκούς ειρήνης.

Bart Staes (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Ψήφισα υπέρ του κοινού ψηφίσματος σχετικά με την έκθεση Goldstone, κυρίως επειδή αναγνωρίζει ότι ο λαός της Γάζας εξακολουθεί να ζει υπό φρικτές συνθήκες ως συνέπεια του αποκλεισμού και διότι ζητά το άμεσο, διαρκές και άνευ όρων άνοιγμα των διαύλων. Το εγκεκριμένο κείμενο ασκεί πίεση για την εφαρμογή των συστάσεων της έκθεσης Goldstone και τη λογοδοσία για όλες τις παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου, περιλαμβανομένων των εικαζόμενων εγκλημάτων πολέμου. Η έκθεση είναι το αποτέλεσμα μιας ισόρροπης και διεξοδικής έρευνας, η οποία βασίστηκε σε επιτόπιες επισκέψεις και συνεντεύξεις μαρτύρων.

Σύμφωνα με την έκθεση, τα εμπλεκόμενα μέρη διέπραξαν παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου. Η έκθεση καταλογίζει στους αξιωματικούς του ισραηλινού στρατού τα εξής: άνευ διακρίσεων χρήση λευκού φωσφόρου, καμία διάκριση μεταξύ άμαχων πολιτών και πολεμιστών, τις ανθρόπινες συνέπειες του αποκλεισμού, ο οποίος αποτελεί ένα μέσο συλλογικής τιμωρίας, και την παραβίαση του στρατιωτικού νόμου.

Η έκθεση περιέχει αρκετά στοιχεία για να ζητήσει από τον Γενικό Γραμματέα και το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ να κινηθούν νομικές διαδικασίες, καθώς αυτός θα είναι ο καλύτερος τρόπος για να διασφαλιστεί η εξάλειψη κάθε αμφιβολίας και συζήτησης σχετικά με τα γεγονότα στη Γάζα. Θεωρώ λυπηρό το γεγονός ότι η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) δεν έριξε βάρος σε αυτό το κείμενο.

Charles Tannock (ECR), γραπτώς. – (EN) Η Ομάδα ECR δεν αναγνωρίζει ένα σημαντικό τμήμα της έκθεσης Goldstone και γι' αυτό δεν ψηφίσαμε υπέρ της πρότασης ψηφίσματος της Ομάδας PPE και της κοινής πρότασης ψηφίσματος. Η Ομάδα ECR έχει σοβαρές ανησυχίες σχετικά με τη νομιμότητα και τον προκατειλημμένο χαρακτήρα της έκθεσης που εκπόνησε ο Δικαστής Goldstone και, κυρίως, δεν θέλουμε να δούμε μέλη των ισραηλινών ενόπλων δυνάμεων ή πολιτικούς να κατηγορούνται για εγκλήματα πολέμου. Υποστηρίζουμε τις συνεχιζόμενες συνομιλίες για την ειρήνη και την ασφάλεια στην περιοχή, υποστηρίζουμε μια λύση δύο κρατών και αναγνωρίζουμε τα ανθρωπιστικά ζητήματα που προέκυψαν από τη διαρκή σύρραξη στην περιοχή.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), γραπτώς. – (PL) Ως παγκόσμιος εταίρος, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να έχει υπόψη της όχι μόνο το καλό των πολιτών της, αλλά και να μην παραλείπει να διατηρεί μια παγκόσμια προοπτική. Γι' αυτόν τον λόγο, οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πρέπει να βασίζονται σε μια πραγματικότητα που ξεπερνά τα ευρωπαϊκά πλαίσια. Η ψηφοφορία επί του ψηφίσματος για την εφαρμογή των συστάσεων της έκθεσης του Δικαστή Goldstone, πριν από την έγκριση της έκθεσης από τον ΟΗΕ, είναι λάθος.

Παραβλέποντας το γεγονός ότι δεν υπήρχε αρκετός χρόνος για να συζητηθεί η έκθεση, δεν μας έγινε μια παρουσίαση της έκθεσης που να περιλαμβάνει ολοκληρωμένη κάλυψη των αντεπιχειρημάτων. Σε μια κατάσταση στην οποία τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επιδεικνύουν τη βούληση να αναλάβουν συνεπή δράση για το Ισραήλ και την Παλαιστίνη, η έγκριση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οποιουδήποτε ψηφίσματος δεν συμβάλλει στην ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή.

Γι' αυτούς τους λόγους, απέιχα από την ψηφοφορία επί του ψηφίσματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και καταψηφίσα το κοινό ψήφισμα που υπέβαλαν τα άλλα κόμματα. Έχω ιδιαίτερες επιφυλάξεις σχετικά με τα σημεία I και 10 του κοινού ψηφίσματος, τα οποία, μολονότι τονίζουν την τραγική κατάσταση των κατοίκων της Λωρίδας της Γάζας, δεν εξηγούν ότι αυτή αποτελεί άμεσο αποτέλεσμα της κυριαρχίας της Χαμάς – μιας ομάδας που θεωρείται από τη διεθνή κοινότητα ότι είναι τρομοκρατική οργάνωση. Επίσης, δεν μπορώ να συμφωνήσω με τα σημεία 2 και 4 του κοινού ψηφίσματος, τα οποία απευθύνουν έκκληση για την εφαρμογή των συστάσεων Goldstone, αν και δεν είναι όλες νόμιμες.

Dominique Vlasto (PPE), γραπτώς. – (FR) Χάρη στην έκθεση Goldstone, κατέστη δυνατή η επισήμανση της ανάγκης για άμεση διενέργεια ανεξάρτητων ερευνών προκειμένου να διαπιστωθεί η αλήθεια των γεγονότων και η ευθύνη των εμπλεκόμενων μερών και να εξαχθούν συμπεράσματα από κάθε παραβίαση του διεθνούς δικαίου και του ανθρωπιστικού δικαίου που διαπράχθηκε κατά τη διάρκεια της σύρραξης στη Γάζα. Αυτές οι έρευνες πρέπει να διενεργηθούν με ειλικρινή τρόπο από τις παλαιστινιακές και τις ισραηλινές δημόσιες αρχές. Ελπίζω ότι έτσι θα μπορέσουν να διευκολύνουν την επανέναρχη των διαπραγματεύσεων και, ως εκ τούτου, υποστηρίζω ανεπιφύλακτα την αρχή των ερευνών. Θέλω επίσης να τονίσω ότι αυτή η σύρραξη στη Γάζα προκάλεσε την καταστροφή πολλών έργων που χρηματοδοτήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και σκοπό είχαν να μετριάσουν την ανθρωπιστική κρίση που βιώνει ο πληθυσμός, ο οποίος αποτελεί το θύμα της έλλειψης βασικών αγαθών και της έλλειψης πρόσβασης σε βασικές δημόσιες υπηρεσίες. Ο πληθυσμός στην περιοχή χρειάζεται ελπίδα και να συνεχίσει να πιστεύει σε μια ταχεία επίλυση του προβλήματος μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστίνης. Μόνο υπό αυτές τις συνθήκες θα δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για μια δίκαιη και διαρκή ειρήνη ανάμεσα σε ένα παλαιστινιακό κράτος και σε ένα ισραηλινό κράτος που θα αποτελούν βιώσιμους, ασφαλείς και ειρηνικούς γείτονες.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0134/2010

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που υπενθύμισα στο Κοινοβούλιο ότι οι εκλογές δεν είναι ελεύθερες στη Λευκορωσία, ότι η ελευθερία του λόγου, του συνέρχεσθαι και της διαμαρτυρίας δεν υπάρχει και ότι σημειώνεται ένας αυξανόμενος αριθμός κατασταλτικών ενεργειών από τις αρχές. Επίσης, οι πολιτικοί κρατούμενοι δεν έχουν απελευθερωθεί ακόμα, η θανατική ποινή δεν έχει καταργηθεί και δεν υπάρχει καμία εγγύηση ούτε για τη διάκριση των εξουσιών, συγκεκριμένα, την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας, ούτε για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η πρόσφατη χρήση αστυνομικής δύναμης κατά της Ένωσης Πολωνών της Λευκορωσίας και η άρνηση των δικαιωμάτων που διεκδικούσαν είναι άλλα δύο επεισόδια που μειώνουν την ευρωπαϊκή εμπιστοσύνη στη λευκορωσική δικτατορία. Απαιτείται από όλους τους ευρωπαίους δημοκράτες, ειδικά τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τις κυβερνήσεις των κρατών μελών, να είναι σε επαγρύπνηση και να αντιδράσουν σταθερά και συντονισμένα στις αρχές του Μινσκ, οι οποίες εξακολουθούν να μένουν πιστές στις χειρότερες αρχές του κομμουνισμού. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να είναι ο εταίρος μιας Λευκορωσίας που δεν σέβεται ούτε τους υπηκόους της ούτε το διεθνές δίκαιο. Όπως λέει και μια παροιμία στη χώρα μου: «καλύτερα μόνος παρά με κακή παρέα!».

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να αναγνωρίσει τη νομιμότητα του λευκορωσικού κοινοβουλίου μέχρι να διεξαχθούν ελεύθερες εκλογές σε αυτή τη χώρα. Ως εκ τούτου, απευθύνω έκκληση στις αρχές της Λευκορωσίας να προβούν σε ενδελεχή μεταρρύθμιση της εκλογικής νομοθεσίας σύμφωνα με τις συστάσεις του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη /του Γραφείου των Δημοκρατικών Θεσμών και των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Οι ενέργειες των αρχών της Λευκορωσίας κατά των μελών της οργάνωσης που εκπροσωπεί την πολωνική εθνική μειονότητα είναι απολύτως καταδικαστέες, όπως και οι πολιτικά υποκινούμενες δίκες και το γεγονός ότι οι δικαστικές αρχές προφανώς παίρνουν εντολές από την εκτελεστική εξουσία. Η ΕΕ δεν μπορεί να συμφωνήσει με την απόφαση των αρχών της Λευκορωσίας να περιορίσουν την πρόσβαση στο διαδίκτυο ή με την έλλειψη εγγυήσεων της ελευθερίας του τύπου, της ελευθερίας του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι και της θρησκευτικής ελευθερίας εκκλησιών άλλων από την Ορθόδοξη Εκκλησία της Λευκορωσίας, καθώς και των λοιπών πολιτικών δικαιωμάτων και πολιτικών ελευθεριών.

Υποστηρίζω ότι το επίπεδο κοινοτικής συνεργασίας με τις αρχές της Λευκορωσίας πρέπει να είναι απευθείας ανάλογο του επιπέδου σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε αυτή τη χώρα. Εξακολουθώ να συμμερίζομαι τις ανησυχίες σχετικά με τη δήλωση της Αντιπροέδρου της Επιτροπής/Υπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για την Εξωτερική Πολιτική και την Πολιτική Ασφάλειας για την καταπίεση της πολωνικής εθνικής μειονότητας, η οποία ήταν αδύναμη και καθυστερημένη.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Από το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, οι σχέσεις μεταξύ της Λευκορωσίας και της Δύσης προχωρούν προς την ανάπτυξη μιας νέας συμφωνίας και η Ευρωπαϊκή Ένωση αναπτύσσει έναν θετικό διάλογο όσον αφορά την παροχή στη Λευκορωσία κινήτρων για επίτευξη προόδου σχετικά με τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Παρά ταύτα, η ΕΕ δεν μπορεί να δεχθεί ενέργειες που έρχονται σε αντίφαση με τις διεθνείς αρχές και με τη νομοθεσία σχετικά με τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων. Η ΕΕ δεν μπορεί να εκφράζει σχετικές απόψεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Kristiina Ojuland (ALDE), γραπτώς. – (ET) Κύριε Πρόεδρε, ως από κοινού συντάκτης του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την κατάσταση της κοινωνίας των πολιτών και των εθνικών μειονοτήτων στη

Λευκορωσία, υπερψήφισα το ψήφισμα. Αν και το καθεστώς Lukashenko ελευθέρωσε πέρυσι τους πολιτικούς κρατουμένους και έγινε κάπως ηπιότερο, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να εθελουφλεί μπροστά στις πρόσφατες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αφορούν μέλη της Ένωσης Πολωνών Λευκορωσίας. Η επέκταση των πλεονεκτημάτων της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης της ΕΕ στους πολίτες της Λευκορωσίας είναι εφικτή μόνο αν η κυβέρνηση της Λευκορωσίας εγγυηθεί τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις πολιτικές ελευθερίες των Λευκορώσων και ξεκινήσει τις δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις. Οι παραχωρήσεις που έγιναν από το καθεστώς μέχρι στιγμής υπήρξαν ανεπαρκείς και η σύλληψη της ηγέτιδας της Ένωσης Πολωνών της Λευκορωσίας, Angelika Borys, καθώς και η άρνηση να καταχωρήσει το κίνημα σε μητρώο και η δέσμευση των περιουσιακών του στοιχείων αποτελούν άλλο ένα πλήγμα στις σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά τη γνώμη μου, μετά τη συνεχή παραβίαση των αρχών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει άλλη επιλογή από το να εξετάσει την εκ νέου επιβολή κυρώσεων στην κυβέρνηση της Λευκορωσίας.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Ψήφισα υπέρ της έγκρισης της κοινής πρότασης ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (RC-B7-0134/2010). Πριν από αρκετούς μήνες, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ένα ψήφισμα που ζητούσε από τις αρχές της Λευκορωσίας να θέσει τέλος στη χρήση της θανατικής ποινής για τους πολίτες της. Σήμερα, για άλλη μια φορά, συζητάμε σχετικά με τη Λευκορωσία, τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τις αρχές της κοινωνίας των πολιτών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανοίχθηκε στη Λευκορωσία. Εφαρμόσαμε τα σωστά μέτρα, όπως τη συμπερίληψη της Λευκορωσίας στην Ανατολική Εταιρική Σχέση. Η εμπιστοσύνη που δείξαμε στη Λευκορωσία υποτιθεται ότι θα ενίσχυε μια στροφή προς τον δρόμο του εκδημοκρατισμού και του σεβασμού των πολιτικών δικαιωμάτων. Δυστυχώς, αυτό δεν έγινε. Σε αυτό το πλαίσιο, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να είναι αυστηρή και να εγκρίνει μια πιο ισχυρή θέση όσον αφορά τις σχέσεις με τη Λευκορωσία και πρέπει να αναλάβει αποτελεσματική δράση που θα διασφαλίσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων των μειονοτήτων. Ελπίζω ότι το σημερινό ψήφισμα θα οδηγήσει σε αλλαγές προς την επιθυμητή κατεύθυνση. Αν δεν συμβεί αυτό, περιμένω μια αναθεώρηση της προσέγγισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Λευκορωσία και την επιβολή των κατάλληλων κυρώσεων. Κάθε αναποτελεσματική λύση θα αποτελεί απόδειξη της αδυναμίας μας.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος, το οποίο είναι ένα κείμενο που συμφωνήθηκε από όλες τις μεγάλες ομάδες, συμπεριλαμβανομένης της δικής μας. Το ψήφισμα εγκρίθηκε ομόφωνα.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Η απουσία ελευθερίας του λόγου, τα προβλήματα με την καταχώρηση σε μητρώο πολιτικών, ακόμα και κοινωνικών, οργανώσεων και η χρήση των κρατικών μέσων μαζικής ενημέρωσης για προπαγανδιστικούς σκοπούς είναι χαρακτηριστικά μιας εξαιρετικά απολυταρχικής λειτουργίας του κράτους. Η Ένωση έτεινε χείρα βοήθειας στη Λευκορωσία εντάσσοντάς τη στην Ανατολική Εταιρική Σχέση, ένα πρόγραμμα που αποσκοπεί στην ενίσχυση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου. Οι ενέργειες των αρχών της Λευκορωσίας δεν τηρούν τα διεθνή πρότυπα για τους κανόνες που διέπουν τη συμπεριφορά προς την αντιπολίτευση και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις ή τα πρότυπα σχετικά με την προστασία των εθνικών μειονοτήτων. Είναι σημαντικό να βρούμε έναν κατάλληλο τρόπο εξόδου από αυτή την κατάσταση, μέσω του οποίου η Ένωση θα εκφράζει την αποδοκιμασία της για συγκεκριμένα μέτρα, όπως τις κυρώσεις ή τους περιορισμούς στις θεωρήσεις, αλλά ταυτόχρονα δεν πρέπει να απομονώσουμε τη Λευκορωσία από την υπόλοιπη Ευρώπη, διότι θα υποφέρει το σύνολο της κοινωνίας της Λευκορωσίας και όχι οι αρχές που καταδικάζονται από την Ένωση. Πρέπει να δείξουμε στη Λευκορωσία πόσο πολύ μπορεί να επωφεληθεί από τη συνεργασία με την ΕΕ και να ορίσουμε ότι ο βαθμός στον οποίο η Λευκορωσία θα συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της ΕΕ θα αντικατοπτρίζεται στην υποστήριξη που μπορεί να περιμένει η Λευκορωσία.

Artur Zasada (PPE), γραπτώς. – (PL) Ικανοποιήθηκα με τα αποτελέσματα της σημερινής ψηφοφορίας. Εγκρίναμε ένα ψήφισμα στο οποίο καταδικάζουμε τις πρόσφατες καταστολές εις βάρος της πολωνικής μειονότητας στη Λευκορωσία. Η έγκριση του εγγράφου δια βοής έχει ειδική βαρύτητα. Πρόκειται για μια ψήφο του συνόλου του Κοινοβουλίου, όλων των πολιτικών ομάδων και των αντιπροσώπων των 27 κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν φαντάζομαι ότι η Λευκορωσία θα επωφεληθεί από αυτά που προσφέρει η Ανατολική Εταιρική Σχέση χωρίς προηγουμένως να μονιμοποιήσει εκ νέου την Ένωση Πολωνών της Λευκορωσίας και, επιπροσθέτως, χωρίς την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων, όπως του Andrei Bandarenko, του Ivan Mikhaïlau και του Arystom Dubski. Σήμερα, στείλαμε στη Λευκορωσία ένα σαφές μήνυμα. Τώρα περιμένουμε απάντηση.

Πρόταση ψηφίσματος B7-0133/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (LT) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τόνισε τη σπουδαιότητα της ανανέωσης του οικονομικού και κοινωνικού συμβολαίου μεταξύ των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και της κοινωνίας που υπηρετούν και της διασφάλισης ότι το κοινό θα αποκομίζει οφέλη όταν οι συνθήκες είναι ευνοϊκές και θα προστατεύεται από τους κινδύνους. Στο πλαίσιο αυτό, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενθάρρυνε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να εξετάσει όλο το φάσμα των δυνατοτήτων κατά τη διενέργεια αναθεώρησης, συμπεριλαμβανομένης και

μιας παγκόσμιας εισφοράς επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών. Υποστηρίζω αυτό το ψήφισμα και πιστεύω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επιτύχει συμφωνία σχετικά με μια κοινή θέση επί αυτού του θέματος.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να εκπονήσει μια αξιολόγηση των επιπτώσεων ενός γενικού φόρου των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών σε παγκόσμιο επίπεδο και να διερευνήσει τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά του. Συμφωνώ επίσης με τη διάταξη του ψηφίσματος σύμφωνα με την οποία πρέπει να αναλύσουμε σε κοινοτικό επίπεδο το πώς θα πρέπει ο χρηματοπιστωτικός τομέας να προσφέρει μια δίκαιη συνεισφορά στην αποζημίωση τυχόν επιβαρύνσεων που προκάλεσε στην οικονομία ή που συνδέεται με κυβερνητικές παρεμβάσεις για τη σταθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η σημερινή πρόταση ψηφίσματος, η οποία έρχεται μετά τις συζητήσεις της G20 που διεξήχθησαν στο πλαίσιο της συνόδου κορυφής στο Πίτσμπουργκ και μετά από αίτημα ορισμένων διεθνών οργανισμών, όπως το ΔΝΤ, μπορεί να παράσχει μια λύση τόσο για την αποφυγή τυχόν νέων χρηματοπιστωτικών καταστροφών όσο και για την ανάκτηση των ποσών που διατέθηκαν στις τράπεζες για να σωθούν από την κατάρρευση. Εν πάση περιπτώσει, χαιρετίζεται η έγκριση αυτής της νομοθεσίας, σε πνεύμα πρωτοπορίας, στη Γαλλία και στο Βέλγιο (με το Ηνωμένο Βασίλειο να εξετάζει επίσης τη δυνατότητα θέσπισης παρόμοιας νομοθεσίας) και περιμένουμε να δούμε τα αποτελέσματά της.

Σύμφωνα με τις γαλλικές εκτιμήσεις, ο φόρος 0,005% θα αντλήσει περισσότερα από 20 δισ. ευρώ από τα ταμεία των γαλλικών τραπεζών. Όμως, πώς θα απαντήσει ο τραπεζικός τομέας; Θα περιορίσει τον αριθμό των κερδοσκοπικών συναλλαγών, οι οποίες θεωρούνται επιζήμιες, ή θα εκμεταλλευτεί την κυκλοφορία των κεφαλαίων και θα συνεχίσει να διεξάγει συναλλαγές μέσω τραπεζικών καταστημάτων σε κράτη όπου δεν υφίσταται αυτός ο φόρος;

Γι' αυτό πιστεύω ότι η επιτυχία αυτών των φόρων απαιτεί μια παγκόσμια προσέγγιση και αυτό συνεπάγεται επίσης την παρουσίασή του σε διεθνή όργανα όπως ο ΟΗΕ. Έστω κι έτσι, όμως, είναι δύσκολο να πιστέψουμε ότι μπορεί να επιτευχθεί κοινή παγκόσμια δράση (συγκρίνετε τους νόμους για τις υπεράκτιες εταιρείες).

Marielle De Sarnez (ALDE), γραπτώς. – (FR) Υποστηρίζοντας το ψήφισμα που εγκρίθηκε σήμερα με πολύ μεγάλη πλειοψηφία (536 ψήφοι έναντι 80, με 33 αποχές), η γαλλική αντιπροσωπεία της Δημοκρατικής Κίνησης επανέλαβε την επιθυμία της για μια αξιολόγηση επιπτώσεων και για πρακτικές προτάσεις από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τη δημιουργία φόρων επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών. Ζητούμε από την Επιτροπή να εκπονήσει μια πρόταση προκειμένου να συμφωνηθεί μια κοινή ευρωπαϊκή θέση που θα υποβληθεί στη σύνοδο κορυφής της G20 τον Ιούνιο. Θα ήταν επίσης καλή ιδέα να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο ένας φόρος αυτού του είδους θα συνέβαλε στη σταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών. Οι ερωτήσεις στις οποίες θα πρέπει να παράσχει απαντήσεις η Επιτροπή αφορούν τη χρήση αυτού του φόρου για τη στήριξη της προσαρμογής των αναπτυσσόμενων χωρών στην αλλαγή του κλίματος και για τη χρηματοδότηση της αναπτυξιακής συνεργασίας, αλλά και τους μοχλούς που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή για να πείσει τους εταίρους της να εφαρμόσουν και εκείνοι αυτόν τον φόρο ώστε να αποτραπεί η μετανάστευση κεφαλαίων. Ωστόσο, πάνω απ' όλα, πρέπει να διενεργηθεί μια ενδελεχής αξιολόγηση επιπτώσεων προκειμένου να διασφαλιστεί ότι αυτός ο φόρος δεν θα μειώσει την ανταγωνιστικότητα ή τις βιώσιμες επενδύσεις της Ένωσης, ούτε θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στις ΜΜΕ και στους μεμονωμένους επενδυτές.

Harlem Désir (S&D), γραπτώς. – (FR) Το 2000, κατέθεσα με τη διακομματική ομάδα για την παγκοσμιοποίηση το πρώτο ψήφισμα που ζητούσε από την Επιτροπή να εξετάσει τη σκοπιμότητα ενός φόρου επί των κερδοσκοπικών κεφαλαιακών εισροών. Το ψήφισμα δεν εγκρίθηκε, διότι δεν έλαβε τις απαιτούμενες ψήφους. Δέκα χρόνια μετά, η ομάδα των κρατών της G20, όπως και πολλά κράτη μέλη, δεν αποκλείουν πλέον την ιδέα ενός αντίστοιχου φόρου και, κυρίως, η χρηματοπιστωτική κρίση μας θύμισε τη ζημία που μπορούν να προκαλέσουν οι άστατες χρηματοπιστωτικές αγορές.

Γι' αυτό, χαιρετίζω την έγκριση του ψηφίσματος σχετικά με τη φορολογία των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών από μια ευρεία πλειοψηφία. Πρόκειται μόνο για ένα μικρό βήμα, αλλά το μήνυμα είναι σαφές. Το Κοινοβούλιο ζητά από την Επιτροπή να εξετάσει επιτέλους το θέμα και να εργαστεί για ένα σχέδιο εφαρμογής. Ένας φόρος όπως αυτός θα έχει το διπλό πλεονέκτημα της συμβολής στη σταθεροποίηση των αγορών και της διασφάλισης τεράστιων εσόδων για τη συνδρομή στη χρηματοδότηση της προσαρμογής των αναπτυσσόμενων χωρών στην αλλαγή του κλίματος και στην καταπολέμηση της φτώχειας.

Οι διαφωνούντες μάς λένε ότι θα είναι αποτελεσματικός μόνο αν είναι παγκόσμιος, αλλά πρέπει να κάνουμε την αρχή, όπως έκαναν ορισμένες χώρες με τον φόρο των αεροπορικών εισιτηρίων. Μια πολιτική αναμονής δεν θα μας οδηγήσει πουθενά. Πρέπει να δείξουμε τον δρόμο.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Ο χρηματοπιστωτικός τομέας πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του για την οικονομική κρίση που εξακολουθεί να μας μαστιάζει. Μέχρι στιγμής, η πραγματική οικονομία, οι

φορολογούμενοι, οι καταναλωτές, οι δημόσιες υπηρεσίες και η κοινωνία εν γένει είναι εκείνοι που επιβαρύνονται με το ουσιαστικό κόστος και τις συνέπειες της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Πολλά κράτη μέλη ζήτησαν την εφαρμογή ενός φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών.

Το πολιτικό και κανονιστικό πλαίσιο σε αυτόν τον τομέα είναι διαφορετικό σήμερα. Υπάρχουν νέες κανονιστικές πρωτοβουλίες, όπως η δράση κατά των φορολογικών παραδείσων, η κατάργηση των νομικών κενών στις εκτός ισολογισμού υποχρεώσεις, οι απαιτήσεις για την χρηματιστηριακή διαπραγμάτευση και η χρήση κεντρικών μητρώων δεδομένων για την καταχώρηση παραγώγων προϊόντων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εγκρίνει μια κοινή θέση στο διεθνές πλαίσιο των συνεδριάσεων της G20. Για να επιτευχθεί αυτό, η Επιτροπή οφείλει να προβεί σε αξιολόγηση των επιπτώσεων ενός φόρου χρηματοπιστωτικών συναλλαγών σε παγκόσμιο επίπεδο πριν από την επόμενη σύνοδο κορυφής της G20.

Αυτή η αξιολόγηση πρέπει να διερευνά συγκεκριμένα τις συνέπειες της εισαγωγής του φόρου των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών μόνο στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε σύγκριση με την εισαγωγή του σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρέπει να καθοριστεί το κόστος, καθώς και ο βαθμός στον οποίο θα συνέβαλε αυτός ο φόρος στη σταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Οι δηλώσεις που έγιναν στο προοίμιο του ψηφίσματος που εγκρίθηκε τώρα από μια πλειοψηφία του Κοινοβουλίου είναι ενθαρρυντικές. Αυτό ισχύει ειδικά για τη δήλωση ότι ο χρηματοπιστωτικός τομέας πρέπει να συμβάλει δίκαια στην οικονομική ανάκαμψη και ανάπτυξη, εφόσον μέχρι στιγμής το ουσιαστικό κόστος και οι συνέπειες της χρηματοπιστωτικής κρίσης επιβαρύνουν την πραγματική οικονομία, τους φορολογούμενους, τους καταναλωτές, τις δημόσιες υπηρεσίες και την κοινωνία γενικά. Ωστόσο, πέρα από αυτό, υπήρχε σχεδόν απογοήτευση για κάθε ενέργεια που θα μπορούσε να οδηγήσει στην εφαρμογή ενός πιθανού φόρου χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, λόγω της ύπαρξης πολλών περιορισμών στην εφαρμογή του ψηφίσματος. Για τον λόγο αυτό απείχαμε από την ψηφοφορία.

Δυστυχώς, παρατηρήθηκε καθυστέρηση στην εφαρμογή νέων κανονιστικών πρωτοβουλιών και στην προώθηση της υποσχόμενης δράσης κατά των φορολογικών παραδείσων, της κατάργησης των νομικών παραλείψεων στις εκτός ισολογισμού υποχρεώσεις, των απαιτήσεων για την χρηματιστηριακή διαπραγμάτευση και της χρήσης κεντρικών εμπορικών μητρώων δεδομένων για την καταχώρηση παραγώγων προϊόντων. Πρέπει να σημειώσουμε αποφασιστική πρόοδο και να μην συνεχίσουμε να παραμένουμε σε αυτά τα θολά νερά που εξυπηρετούν μόνο τους χρηματοπιστωτικούς κερδοσκόπους και τα μεγάλα καπιταλιστικά συμφέροντα.

David Martin (S&D), γραπτώς. – (EN) Υποστηρίζω την επιβολή ενός φόρου χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος για την υποστήριξη που έχει αυτή η πρωτοβουλία. Προκειμένου αυτός ο φόρος να είναι αποτελεσματικός, πρέπει να εφαρμοστεί σε παγκόσμιο επίπεδο και υποστηρίζω τα μέτρα για την εισαγωγή αυτής της χρέωσης επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών.

Arlene McCarthy (S&D), γραπτώς. – (EN) Ψηφίσαμε σήμερα με μεγάλη πλειοψηφία υπέρ της διατήρησης της πολιτικής δυναμικής πίσω από έναν φόρο χρηματοπιστωτικών συναλλαγών σε παγκόσμιο επίπεδο. Είναι σαφές ότι ήρθε η στιγμή για ριζικές δράσεις προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο χρηματοπιστωτικός τομέας θα συμβάλει στην προσπάθεια εξόδου από την κρίση και ο φόρος χρηματοπιστωτικών συναλλαγών θα μπορούσε να αποτελέσει σημαντικό μέσο προς αυτόν τον σκοπό. Υποστηρίζεται σθεναρά από το κοινό και από τις ΜΚΟ και τις Ενώσεις ανά την Ευρώπη. Ένας φόρος χρηματοπιστωτικών συναλλαγών μπορεί να συμβάλει στη μείωση των ασταθών και επικίνδυνων χρηματοπιστωτικών συναλλαγών συγκεντρώνοντας ταυτόχρονα δισεκατομμύρια για την αντιμετώπιση των συνεπειών της αλλαγής του κλίματος και την παροχή βοήθειας στις αναπτυσσόμενες χώρες που πλήγησαν εντονότερα από τη χρηματοπιστωτική κρίση. Αυτό το ψήφισμα καλεί την Επιτροπή να αναλύσει τις εναλλακτικές επιλογές ενός τέτοιου φόρου και στέλνει ένα σαφές μήνυμα ότι η Ευρώπη θα ασκήσει πίεση για μια παγκόσμια συμφωνία που θα ανταποκρίνεται στην απαίτηση του κοινού για δράση. Είναι απογοητευτικό ότι η Ομάδα ECR και οι Συντηρητικοί βουλευτές της, οι οποίοι είναι σαφώς αντίθετοι σε έναν φόρο χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, επέλεξαν στις δηλώσεις τους να παρερμηνεύσουν εσκεμμένα τη σημερινή ψηφοφορία ως έκκληση για έναν φόρο χρηματοπιστωτικών συναλλαγών μόνο για την ΕΕ. Αν η Ευρώπη δεν αναλάβει δράση και δεν εκφράσει άποψη, τότε θα μείνουμε έξω από τον διεθνή διάλογο – αντ' αυτού, η ψήφος μας σήμερα αποτελεί εντολή για την Ευρώπη να ηγηθεί αυτού του διαλόγου.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Το πορτογαλικό κόμμα του Δημοκρατικού και Κοινωνικού Κέντρου είναι, κατά κανόνα, κατά της εφαρμογής ευρωπαϊκών φόρων. Υπάρχει επίσης το γεγονός ότι οι φόροι αποτελούν σημαντικά μέσα στη διάθεση των κρατών μελών, ακόμα περισσότερο σε δύσκολους καιρούς, όπως στη σημερινή κρίση. Τέλος, οι διαφορετικές επιλογές φορολόγησης, είτε μέσω φόρων είτε μέσω συνδρομών, οι οποίες εφαρμόζονται στα κράτη μέλη, θα προσέδιδαν στον εν λόγω φόρο χαρακτήρα ποινικοποίησης, δημιουργώντας αδικίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο και αυτό δεν θα είχε νόημα.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Κατά τη γνώμη μου, αποτελεί αναπόφευκτη αλήθεια το ότι ο χρηματοπιστωτικός τομέας πρέπει να συμβάλει δίκαια στην οικονομική ανάκαμψη και ανάπτυξη, ιδίως εφόσον το ουσιαστικό κόστος και οι συνέπειες της χρηματοπιστωτικής κρίσης επιβαρύνουν την πραγματική οικονομία, τους φορολογούμενους, τους καταναλωτές, τον δημόσιο τομέα και την κοινωνία γενικά. Ένας ενδεχόμενος φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών θα μπορούσε να μειώσει τον τεράστιο όγκο κερδοσκοπικού κεφαλαίου που είχε ξανά επιζήμιες συνέπειες στην πραγματική οικονομία πρόσφατα και, ως εκ τούτου, αποτελεί ένα βήμα προς την αειφόρο ανάπτυξη. Ωστόσο, πριν εξετάσουμε το ενδεχόμενο εισαγωγής ενός φόρου, πρέπει να αναλύσουμε προσεκτικά τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα. Αυτή η διαδικασία είναι ακριβώς αυτό που ζητά το προτεινόμενο ψήφισμα από την Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής και γι' αυτό ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος. Ένα κείμενο που αναφέρεται μόνο παρενθετικά στο κείμενο, αλλά που πρέπει να καθοριστεί με σαφήνεια προτού ληφθεί μια απόφαση, είναι η δυνητική χρήση του κεφαλαίου που θα μπορούσε να προκύψει από αυτόν τον φόρο. Πιστεύω ότι ο φόρος πρέπει να εισπράττεται εκεί όπου λαμβάνει χώρα η συναλλαγή και πρέπει επίσης, με άλλα λόγια, να ωφελεί τα κράτη στην επικράτεια των οποίων βρίσκονται τα αντίστοιχα χρηματιστήρια. Ο ακριβής τρόπος υπολογισμού δεν έχει διευκρινιστεί ακόμα. Αν η ΕΕ επιμείνει να εισπράττει η ίδια τον φόρο, πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να αντισταθμίζεται στο πλαίσιο της ακαθάριστης συνδρομής του εν λόγω κράτους μέλους. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να επιτραπεί να οδηγήσει αυτός ο φόρος σε φορολογική αρμοδιότητα της ΕΕ.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα σήμερα υπέρ της πρότασης ψηφίσματος B7-0133/2010 σχετικά με τη φορολογία των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος διότι, για πρώτη φορά, το Κοινοβούλιο απαίτησε τη διενέργεια μιας αξιολόγησης της σκοπιμότητας και των επιπτώσεων της εισαγωγής ενός φόρου χρηματοπιστωτικών συναλλαγών σε κοινοτικό επίπεδο. Πρόκειται για σημαντική πρόοδο. Τώρα πρέπει να ασκηθεί πίεση στην Επιτροπή για να προτείνει συγκεκριμένα μέτρα. Οι ευρωπαίοι πολίτες περιμένουν να αναληφθεί το κόστος της χρηματοπιστωτικής κρίσης από εκείνους στις χρηματοπιστωτικές αγορές που τη δημιούργησαν. Συνεπώς, δεν μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι με μια μινιμαλιστική λύση σύμφωνα με την πρόταση των ΗΠΑ, η οποία θα αποφέρει λίγα δισεκατομμύρια ευρώ – ένα σχετικά μικρό έσοδο σε σχέση με τα τεράστια κόστη. Η μείωση της φτώχειας, η καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος και η αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης απαιτούν πρόσθετα έσοδα πολλών εκατοντάδων δισεκατομμυρίων ευρώ. Ένας φόρος χρηματοπιστωτικών συναλλαγών σχεδιασμένος με ευφυή τρόπο θα μπορούσε να παράσχει αυτά τα έσοδα, ενώ ταυτόχρονα θα μειώσει την κερδοσκοπία στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Πρόταση ψηφίσματος B7-0132/2010

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος σχετικά με την υλοποίηση του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών σε Ευρώ (ΕΧΠΕ) που αποσκοπεί στην προώθηση της δημιουργίας μιας ολοκληρωμένης αγοράς για υπηρεσίες πληρωμών σε ευρώ, η οποία θα υπόκειται σε ουσιαστικό ανταγωνισμό και όπου δεν θα υπάρχει διάκριση μεταξύ διασυνοριακών πληρωμών και εθνικών πληρωμών σε ευρώ.

Ο ΕΧΠΕ εξακολουθεί να λειτουργεί με ατελή τρόπο και δεν καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες των χρηστών του. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα πρέπει να ορίσει μια κατάλληλη και δεσμευτική προθεσμία σχετικά με τη χρήση των μηχανισμών ΕΧΠΕ, μετά το πέρας της οποίας όλες οι πληρωμές σε ευρώ θα πρέπει να πραγματοποιούνται με τη χρησιμοποίηση των προτύπων αυτού του συστήματος. Είναι εξίσου σημαντικό να διασφαλιστεί ότι η έγκριση αυτού του συστήματος δεν θα οδηγήσει σε περαιτέρω κόστος για τους ευρωπαίους πολίτες.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Η δημιουργία του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών σε Ευρώ (ΕΧΠΕ) είναι θεμελιώδης για τη μεγαλύτερη ολοκλήρωση της αγοράς για τις υπηρεσίες πληρωμών. Θα αυξήσει τον ανταγωνισμό αντιμετωπίζοντας τις διασυνοριακές πληρωμές και τις εθνικές πληρωμές σε ευρώ με τον ίδιο τρόπο και μπορεί να έχει άμεσο θετικό αντίκτυπο στη ζωή των ευρωπαίων πολιτών.

Ως εκ τούτου, είναι επιτακτική ανάγκη να εφαρμόσουν οι εθνικές κυβερνήσεις τις υπηρεσίες ΕΧΠΕ και να καταστήσουν επαρκείς τους κανόνες που διέπουν αυτή την πρωτοβουλία ώστε να υπάρχει πραγματική απλούστευση της ισχύουσας θέσης σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών και μια μείωση του κόστους προς όφελος των καταναλωτών.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Ο Χώρος Ενιαίων Πληρωμών σε Ευρώ (ΕΧΠΕ) πρόκειται να είναι μια ολοκληρωμένη αγορά για υπηρεσίες πληρωμών, η οποία θα υπόκειται σε ουσιαστικό ανταγωνισμό και όπου δεν θα υπάρχει διάκριση μεταξύ διασυνοριακών πληρωμών και εθνικών πληρωμών σε ευρώ. Θα έπρεπε να έχουμε θέσει μια νομικώς δεσμευτική τελική προθεσμία για τη μετάβαση στα προϊόντα ΕΧΠΕ. Η μετάβαση των δημόσιων διοικήσεων στον ΕΧΠΕ δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες μας.

Συνεπώς, είναι σημαντικό όλοι οι ενδιαφερόμενοι – νομοθέτες, ο τραπεζικός τομέας και οι χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών – να συμμετάσχουν στην επίτευξη του ΕΧΠΕ. Η συνεχής νομική ισχύς υφιστάμενων εντολών άμεσης

χρέωσης πρέπει να διασφαλιστεί σε όλα τα κράτη μέλη, επειδή θα ήταν επαχθής η υποχρέωση προσυπογραφής νέων εντολών κατά τη μετάβαση από τα εθνικά συστήματα άμεσης χρέωσης στο σύστημα άμεσης χρέωσης του ΕΧΠΕ.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή πρέπει να θέσει μια σαφή, κατάλληλη και νομικά δεσμευτική τελική προθεσμία, η οποία δεν θα πρέπει να υπερβαίνει την 31η Δεκεμβρίου 2012, για τη μετάβαση στα προϊόντα ΕΧΠΕ, μετά την οποία ημερομηνία όλες οι πληρωμές σε ευρώ θα πρέπει να πραγματοποιούνται με τη χρησιμοποίηση προτύπων ΕΧΠΕ. Η Επιτροπή πρέπει να βοηθήσει τις δημόσιες διοικήσεις στη διαδικασία μετάβασης μέσω της κατάρτισης ενοποιημένων και συγχρονισμένων εθνικών σχεδίων μετάβασης.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Ο Ενιαίος Χώρος Πληρωμών σε Ευρώ (ΕΧΠΕ) πρέπει να μετατραπεί γρήγορα σε ολοκληρωμένη αγορά για υπηρεσίες πληρωμών. Ωστόσο, υπάρχουν ακόμα πολλά που πρέπει να γίνουν για να επιτευχθεί αυτό και, παρά την ύπαρξη οδηγιών που προβλέπουν το πλαίσιο για κάρτες του ΕΧΠΕ και το σύστημα άμεσης χρέωσης του ΕΧΠΕ, η αλήθεια είναι ότι αυτά τα συστήματα δεν έχουν τεθεί ακόμα σε λειτουργία. Είναι λοιπόν αναγκαίο να υπερβούμε όλα τα εμπόδια για την εφαρμογή του συστήματος ΕΧΠΕ έτσι ώστε να μπορέσει να ξεκινήσει να λειτουργεί πλήρως το συντομότερο δυνατό. Είναι σημαντικό η μεταβατική περίοδος να μην υπερβεί την ημερομηνία της 21ης Οκτωβρίου 2012.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Ο Ενιαίος Χώρος Πληρωμών σε Ευρώ (ΕΧΠΕ) είναι μια ιδέα, η εισαγωγή της οποίας θα κάνει ευκολότερη τη ζωή για εκατομμύρια Ευρωπαίους. Ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται, θα μπορούν εύκολα να πραγματοποιούν ταχείες και φθηνές πληρωμές σε άτομα ή εταιρείες σε άλλο κράτος μέλος με το ίδιο κόστος όπως οι πληρωμές που πραγματοποιούνται εντός των συνόρων της χώρας τους. Σε μια εποχή ηλεκτρονικής τραπεζικής, αυτό θα οδηγήσει σε αύξηση του ανταγωνισμού μεταξύ των τραπεζών και αυτό θα είναι προς όφελος των πελατών. Η εισαγωγή του ΕΧΠΕ αποτελεί το επόμενο βήμα στη διαδικασία υλοποίησης των τεσσάρων θεμελιωδών ελευθεριών της κοινής αγοράς – της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίου. Αυτό που είναι εξαιρετικά σημαντικό είναι ότι ο ΕΧΠΕ θα οδηγήσει σε μια οικονομική προσέγγιση μεταξύ των χωρών της ευρωζώνης και των χωρών που, αν και είναι κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν αποτελούν μέλη της ευρωζώνης, καθώς και των υπολοίπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών.

Ως εκ τούτου, υποστηρίζω πλήρως το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την εφαρμογή του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών σε Ευρώ (ΕΧΠΕ). Παράλληλα, απευθύνω έκκληση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δώσει προτεραιότητα στα συμφέροντα των πελατών της λιανικής τραπεζικής και στα θέματα της ασφάλειας του συστήματος, εποπεύοντας ταυτόχρονα και το έργο για την εισαγωγή του συστήματος ΕΧΠΕ.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0154/2010

Kader Arif (S&D), γραπτώς. – (FR) Το ψήφισμα σχετικά με την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης (ACTA), το οποίο εγκρίθηκε σήμερα και του οποίου είμαι κι εγώ ένας από τους πρωτεργάτες, είναι εξαιρετικά συμβολικό επειδή είναι ομόφωνο. Αποτελεί ένα σαφές μήνυμα προς την Επιτροπή, η οποία διαπραγματεύεται αυτή τη συμφωνία με απόλυτη μυστικότητα εδώ και δύο χρόνια. Το Κοινοβούλιο απαιτεί πλήρη διαφάνεια όσον αφορά τις υπό εξέλιξη διαπραγματεύσεις, καθώς και σεβασμό των συνθηκών, οι οποίες αναγνωρίζουν το δικαίωμά του να έχει στη διάθεσή του τις ίδιες πληροφορίες με το Συμβούλιο. Είτε ως προς τη μέθοδο είτε ως προς την ουσία, απ' όσα γνωρίζουμε, διαφωνώ με τον τρόπο διεξαγωγής των διαπραγματεύσεων σχετικά με την ACTA. Έχουμε πολλούς φόβους σχετικά με την θέση υπό αμφισβήτηση του κοινοτικού κεκτημένου. Πέρα από τον κίνδυνο της εκ νέου εισαγωγής της «ευέλικτης» ανταπόκρισης, θα μπορούσε να τεθεί υπό αμφισβήτηση ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών, ως προς την ελευθερία της έκφρασης και την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων, και η αρχή της μη ευθύνης των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου και κεντρικών υπολογιστών. Το Κοινοβούλιο ενέκρινε ήδη τη δέσμευσή του σε αυτές τις αρχές και αν η Επιτροπή δεν αλλάξει τη στρατηγική της, θα ηγηθώ μιας εκστρατείας κατά της επικύρωσης της συμφωνίας ACTA από το Κοινοβούλιο, όπως καταφέραμε ήδη να κάνουμε σε σχέση με τη συμφωνία SWIFT.

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος. Αναμφισβήτητα, η καλύτερη προστασία των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και η καταπολέμηση της παραποίησης και της πειρατείας αποτελούν πολύ σημαντικά θέματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και παγκοσμίως και χαιρετίζω θερμά το άνοιγμα των διαπραγματεύσεων σε διεθνές επίπεδο για την ενίσχυση των ΔΔΙ και την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της παραποίησης και της πειρατείας. Ωστόσο, είμαι πολύ απογοητευμένος από τον τρόπο διεξαγωγής των διαπραγματεύσεων.

Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να ενημερώνεται άμεσα και πλήρως από την Επιτροπή σε όλα τα στάδια των διεθνών συμφωνιών και αυτό δεν συμβαίνει με τη συμφωνία ACTA. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να δώσει τη συγκατάθεσή του για τη Συνθήκη ACTA πριν αυτή τεθεί σε ισχύ στην ΕΕ. Πώς θα μπορέσουμε να το πράξουμε αυτό αν μας κρατούν στο σκοτάδι; Ελπίζω πραγματικά ότι η Ευρωπαϊκή

Επιτροπή θα εκπληρώσει το καθήκον της και θα παράσχει κάθε απαραίτητη πληροφορία σχετικά με την κατάσταση των διαπραγματεύσεων.

Jan Březina (PPE), γραπτώς. – (CS) Κύριε Πρόεδρε, ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη διαφάνεια και την τρέχουσα κατάσταση των διαπραγματεύσεων για τη συμφωνία ACTA, διότι συμπεριζομαι τις αμφιβολίες των συντακτών σχετικά με την πρόοδο των διαπραγματεύσεων μέχρι στιγμής. Οι διαπραγματεύσεις αυτές λαμβάνουν χώρα υπό ένα καθεστώς «περιορισμού», πράγμα που σημαίνει ότι μόνο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη της ΕΕ έχουν πρόσβαση στα διαπραγματευτικά έγγραφα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι εντελώς αποκλεισμένο, αλλά η συγκατάθεσή του αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για να τεθεί σε εφαρμογή η συμφωνία. Εκτιμώ ότι το ψηφιακό περιεχόμενο και η διαχείρισή του δεν πρέπει να συμπεριληφθεί στο κείμενο της συμφωνίας και, αν συμπεριληφθεί, οι εν λόγω διατάξεις δεν θα πρέπει να έχουν κατασταλτικό χαρακτήρα. Πιστεύω ακράδαντα ότι η συμφωνία ACTA δεν πρέπει να υπερβεί το πλαίσιο των νόμων περί διανοητικής ιδιοκτησίας που ισχύουν επί του παρόντος και ότι τυχόν ποινικές κυρώσεις για την αντιγραφή ψηφιακού περιεχομένου πρέπει να αφεθούν στη διακριτική ευχέρεια των μεμονωμένων κρατών. Η προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων πρέπει να παραμείνει πυλώνας της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, ο οποίος δεν θα υπονομευτεί από τις διεθνείς νομικές συμφωνίες. Είμαι υπέρ μιας συμφωνίας ACTA που θα καταπολεμάει την παραποίηση, η οποία αποτελεί πραγματικό κίνδυνο για την οικονομία και τον καταναλωτή και αναμφίβολα παραβιάζει τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας. Αφετέρου, η αντιγραφή που γίνεται αποκλειστικά για προσωπικές ανάγκες πρέπει να μείνει εκτός του πλαισίου της συμφωνίας. Η συμπεριληψη αυτής της παραμέτρου, κατά τη γνώμη μου, έρχεται σε αντίθεση με το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία και στην πληροφόρηση. Εν συντομία, η παραποίηση και η αντιγραφή δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο.

Derek Roland Clark (EFD), γραπτώς. – (EN) Μολονότι εμείς, ως Ομάδα, καταψηφίσαμε το ψήφισμα για την ACTA την Τετάρτη, 10 Μαρτίου 2010, το πράξαμε σύμφωνα με την αρχή ότι δεν θα έπρεπε να υπάρχει η ίδια η συνθήκη ACTA υπό οποιαδήποτε μορφή. Πρόκειται για καταστροφική παραβίαση της ατομικής ιδιωτικής ιδιοκτησίας. Αν είχαμε ψηφίσει υπέρ του ψηφίσματος, θα αναγνωρίζαμε την ύπαρξη αυτής της νομοθεσίας, αλλά αποφασίσαμε επί αυτής της βάσης να μην αναγνωρίσουμε τη συνθήκη.

Marielle De Sarnez (ALDE), γραπτώς. – (FR) Παρά τη Συνθήκη της Λισαβόνας και τη συναπόφαση σε θέματα διεθνούς εμπορίου, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εμποδίζουν τη διεξαγωγή μιας δημόσιας συζήτησης σχετικά με την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης (ACTA). Αυτή η έλλειψη διαφάνειας γεννά πραγματική καχυποψία, η οποία μπορεί να εξαλειφθεί μόνο μέσω της διαβούλευσης με το κοινό και με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Μολονότι η καταπολέμηση της παραποίησης είναι πράγματι εύλογη και αναγκαία, η Συνθήκη ACTA θα καταστήσει τα συγγραφικά δικαιώματα και τα αποκλειστικά δικαιώματα (copyright) πιο ισχυρά. Πρέπει να επιτρέπεται στους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου να ελέγχουν τις ανταλλαγές ψηφιακών αρχείων και να επιβάλλουν ποινικές κυρώσεις στους χρήστες, περιλαμβανομένης της διακοπής της σύνδεσής τους στο διαδίκτυο. Το κόστος αυτής της παρακολούθησης θα ήταν υπέρογκο για τους παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου και οι έλεγχοι πολύπλοκοι. Επιπροσθέτως, η πειρατεία στο διαδίκτυο δεν έχει χαρακτηριστεί ακόμα ως έγκλημα σε καμία ευρωπαϊκή ή διεθνή νομοθεσία. Συνεπώς, η ιδέα της συστηματικής επιβολής ποινικών κυρώσεων σε τόσο μεγάλη κλίμακα είναι αδικαιολόγητη, ειδικά δεδομένου ότι η πρόσβαση στο διαδίκτυο, στο όνομα του δικαιώματος στην πληροφόρηση, εξακολουθεί να αποτελεί θεμελιώδη ελευθερία. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Κοινοβούλιο ένα έγγραφο που θα περιγράφει τις διαπραγματεύσεις και όλες τις θέσεις υπό συζήτηση. Αν δεν το πράξει, το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να απορρίψει αυτό το κείμενο που αποτελεί αποτέλεσμα μυστικής διαπραγματεύσεως, όπως απορρίφθηκε η συμφωνία SWIFT.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος σχετικά με τη διαφάνεια και την πορεία των διαπραγματεύσεων της Εμπορικής Συμφωνίας για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης (ACTA) διότι υποστηρίζω μια διαφανή διαδικασία κατά τη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων.

Δεδομένου ότι έχει τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, προκειμένου η Συμφωνία ACTA να ισχύσει στην ΕΕ, θα πρέπει προηγουμένως να εγκριθεί το κείμενό της από το Κοινοβούλιο. Η συνδρομή του Κοινοβουλίου είναι αποφασιστικής σημασίας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εκτέλεση των μέτρων επιβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας δεν θα εμποδίσει την καινοτομία, τον ανταγωνισμό, την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ελεύθερη ροή των πληροφοριών.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Η παραποίηση/απομίμηση συνιστά μία από τις κύριες πηγές της παγκόσμιας οικονομίας και παρά τις προσπάθειες καταπολέμησής της, είναι προφανές ότι υπάρχει μια έκδηλη ανικανότητα των μεμονωμένων κρατών να επιτύχουν σε αυτή την προσπάθεια. Σήμερα είναι σαφείς οι κίνδυνοι για την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών που μπορεί να ενέχονται στην αγορά ορισμένων προϊόντων.

Από εμπορικής και βιομηχανικής πλευράς, αυτή η παράλληλη βιομηχανία, η οποία τρέφεται από τη δημιουργικότητα και τη φήμη των άλλων, αποδυναμώνει την αξία των εμπορικών σημάτων και καθιστά τον ιδιαίτερο ρόλο τους λιγότερο αποτελεσματικό. Με αυτόν τον τρόπο, μολονότι είναι σημαντικό να καθιερωθεί μια ανοιχτή, ελεύθερη και δίκαιη αγορά, αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν η παραποίηση γενικά απορριφθεί και καταπολεμηθεί από τους βασικούς παραγωγούς. Η συμφωνία για την καταπολέμηση της παραποίησης/απομίμησης μπορεί να είναι μια οδός που αξίζει να ακολουθήσουμε, αλλά πρέπει να γίνει κατανοητή και να συζητηθεί με διαφανή τρόπο εκ των προτέρων, σε αντίθεση με αυτό που συμβαίνει μέχρι στιγμής.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Το 2008, η Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλες χώρες του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις σχετικά με τη σύναψη νέας πολυμερούς συμφωνίας για την ενίσχυση της επιβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΔΔΙ) και την καταπολέμηση της απομίμησης και της πειρατείας (Εμπορική συμφωνία για την καταπολέμηση της παραποίησης/απομίμησης (ACTA)). Συμφώνησαν, από κοινού, στη θέσπιση μιας ρήτρας εμπιστευτικότητας. Οποιαδήποτε συμφωνία σχετική με την ACTA συνάψει η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να είναι συμβατή με τις νομικές υποχρεώσεις της ΕΕ στο πλαίσιο της νομοθεσίας για την πειρατεία και την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και συγκεκριμένα με τις διατάξεις της οδηγίας 95/46/ΕΚ και της οδηγίας 2002/58/ΕΚ, και με τις νομολογίες του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και του Δικαστηρίου της ΕΕ. Δεδομένου ότι έχει τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, προκειμένου η Συμφωνία ACTA να ισχύσει στην ΕΕ, θα πρέπει προηγουμένως να εγκριθεί το κείμενό της από το Κοινοβούλιο. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή έχει δεσμευτεί να παρέχει άμεση και πλήρη ενημέρωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε κάθε στάδιο των διαπραγματεύσεων επί διεθνών συμφωνιών. Συνεπώς, θα έπρεπε να είχε δημιουργηθεί μια νομική βάση πριν από την έναρξη των διαπραγματεύσεων της ACTA και το Κοινοβούλιο έπρεπε να είχε εγκρίνει μια διαπραγματευτική εντολή. Η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει προτάσεις πριν από τον προσεχή γύρο διαπραγματεύσεων.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η γενική καταδίκη του Κοινοβουλίου για την απόκρυψη πληροφοριών από την Επιτροπή σχετικά με την πορεία των διαπραγματεύσεων της εμπορικής συμφωνίας για την καταπολέμηση της παραποίησης/απομίμησης (ACTA) και οι περιορισμοί που επιχείρησε να επιβάλει η Επιτροπή, ενεργώντας με αυτόν τον τρόπο, στον δημοκρατικό έλεγχο υπήρξαν σαφέστατοι. Γι' αυτόν τον λόγο, πιστεύουμε ότι είναι σημαντική η επισήμανση του ψηφίσματος ότι η Επιτροπή «έχει νομική υποχρέωση να παρέχει πλήρη και άμεση ενημέρωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σε όλα τα στάδια των διεθνών διαπραγματεύσεων».

Οι δημοκρατικές και διαφανείς διαδικασίες κατά τη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων είναι απαραίτητες, καθώς και η δημόσια συζήτηση επί του περιεχομένου τους, κάτι που πρέπει να θεωρούμε θετικό. Επίσης, τονίζουμε την ανάγκη σεβασμού «των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως η ελευθερία της έκφρασης και η ιδιωτικότητα, και της πλήρους τήρησης της αρχής της επικουρικότητας», καθώς και της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Γι' αυτό ψηφίσαμε υπέρ.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Αυτό το σχέδιο εμπορικής συμφωνίας για την καταπολέμηση της παραποίησης/απομίμησης, γνωστή ως ACTA, μπορεί να είναι καλή ιδέα· τόσο μεγάλο είναι το πλήγμα στην ευρωπαϊκή οικονομία και στις ευρωπαϊκές θέσεις εργασίας ως αποτέλεσμα αυτών των αθέμιτων πρακτικών στον κόσμο του υπερβολικού ελεύθερου εμπορίου που μας επιβάλλετε. Ωστόσο, όπως συμβαίνει πάντα όταν υπάρχει κάτι θεμελιωδώς επίζημο σε μια συμφωνία που διαπραγματεύεται η Επιτροπή, όλα γίνονται με μυστικότητα.

Ως παράδειγμα μπορώ να αναφέρω τη συμφωνία Blair House, η οποία θυσίασε την ευρωπαϊκή γεωργία στον βωμό των αμερικανικών πολυεθνικών αγροτικών ειδών διατροφής. Μπορώ να αναφέρω επίσης τη σκανδαλώδη ΠΣΕ, την πολυμερή συμφωνία για τις επενδύσεις, η οποία σκοπό είχε να εξαιρέσει τις πολυεθνικές από τους ισχύοντες νόμους στις χώρες όπου δραστηριοποιούνταν. Ευτυχώς, αυτή η συμφωνία δεν βγήκε ποτέ στο φως. Σε αυτή την περίπτωση, τίθεται υπό αμφισβήτηση το τμήμα της ACTA που αφορά το διαδίκτυο· κυριολεκτικά συνοψίζεται στην εισαγωγή ενός τερατώδους παγκόσμιου νόμου Hadopi.

Οι τελωνειακοί θα μπορούν να ψάχνουν τις συσκευές αναπαραγωγής αρχείων MP3, τα κινητά τηλέφωνα και τους φορητούς υπολογιστές κάθε πολίτη που είναι ύποπτος για παράνομη μεταφόρτωση ενός αρχείου. Οι πάροχοι διαδικτύου θα υποχρεώνονται να διακόπτουν τη σύνδεση των πελατών τους ή να παράσχουν πληροφορίες γι' αυτούς. Αυτό είναι απαράδεκτο και γι' αυτό ψηφίσαμε υπέρ αυτού του ψηφίσματος, το οποίο ζητά πλήρη διαφάνεια στις διαπραγματεύσεις και απειλεί να προσφύγει στο Δικαστήριο κατά της Επιτροπής αν αυτή αρνηθεί.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Υποστήριξα το ψήφισμα για τη διασφάλιση πλήρους διαφάνειας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με το θέμα των διαπραγματεύσεων για την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης (ACTA), οι οποίες διεξάγονται επί του παρόντος με μυστικότητα. Πέρα από τον κίνδυνο της εκ νέου εισαγωγής της «ευέλικτης ανταπόκρισης», θα μπορούσε να τεθούν υπό αμφισβήτηση εδώ ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών, ως προς την ελευθερία της έκφρασης

και την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων, και η αρχή της μη ευθύνης των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου και κεντρικών υπολογιστών. Είναι λογικό ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ως φωνή των ευρωπαίων πολιτών, δεν μπορεί να αποκλείεται από τις διαπραγματεύσεις και πρέπει να λαμβάνει τις ίδιες πληροφορίες που παρέχονται και στο Συμβούλιο· πρόκειται για δημοκρατική απαίτηση. Τέλος, η συμφωνία ACTA δεν πρέπει να υπονομεύσει την πρόσβαση σε γενόσημα φάρμακα. Σε αυτό το πλαίσιο, λαμβάνοντας υπόψη, σε αυτό το στάδιο, τόσο τη μέθοδο όσο και τις ανησυχητικές φήμες που κυκλοφορούν για την ουσία της, δεν μπορώ παρά να ψηφίσω υπέρ ενός ψηφίσματος που επικρίνει αυτή τη συμφωνία.

Małgorzata Handzlik (PPE), γραπτώς. – (PL) Στο ψήφισμα που εγκρίθηκε, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δήλωσε με σαφήνεια την υποστήριξή του για μεγαλύτερη διαφάνεια στις διαπραγματεύσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης. Η πειρατεία και η απομίμηση αποτελούν εντεινόμενο πρόβλημα για την ευρωπαϊκή οικονομία και για άλλες οικονομίες του κόσμου.

Οι οικονομίες των αναπτυσσόμενων χωρών γίνονται σταδιακά οικονομίες βασισμένες στη γνώση. Ως εκ τούτου, χρειαζόμαστε επίσης σαφείς και αποτελεσματικές αρχές για την προστασία των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που δεν θα παρεμβαίνουν στην καινοτομία και τον ανταγωνισμό, δεν θα αποτελούν αδικαιολόγητο εμπόδιο στο νόμιμο εμπόριο και θα προστατεύουν την ιδιωτικότητα και τα θεμελιώδη δικαιώματά μας, όπως την ελευθερία της έκφρασης. Γι' αυτό το σημερινό ψήφισμα δεν αντίκειται στην ιδέα σύναψης της ίδιας της συμφωνίας. Ωστόσο, οι διαπραγματεύσεις που διεξάγονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν είναι ανοιχτές.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και οι ευρωπαίοι πολίτες δεν τηρούνται ενήμεροι για την πορεία των διαπραγματεύσεων. Αυτή η απουσία ενημέρωσης προκαλεί ανησυχία. Θέλουμε μεγαλύτερη διαφάνεια από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Θέλουμε να μάθουμε, τώρα, ποιες υποχρεώσεις αποδέχονται οι διαπραγματευτές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εξ ονόματος 500 εκατομμυρίων πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Elisabeth Köstinger (PPE), γραπτώς. – (DE) Οι διαπραγματεύσεις για την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης (ACTA) σχετικά με διατάξεις του νόμου περί πνευματικών δικαιωμάτων και την καταπολέμηση της παραποίησης/απομίμησης και της πειρατείας προϊόντων και διαδικτύου αποτελούν, χωρίς αμφιβολία, ένα σημαντικό βήμα για την προστασία της διανοητικής ιδιοκτησίας. Δυστυχώς, η πολιτική ενημέρωσης της Επιτροπής σε σχέση με τις διαπραγματεύσεις είναι ανεπαρκέστατη.

Η έλλειψη διαφάνειας σχετικά με την πορεία των διαπραγματεύσεων καθιστά δύσκολο για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να διαδραματίσει εποικοδομητικό ρόλο στην κατάρτιση των διατάξεων και στη διασφάλιση, εκ των προτέρων, ότι δεν θα υπάρξει καμία περικοπή των πολιτικών δικαιωμάτων των Ευρωπαίων και καμία παραβίαση των οδηγιών σχετικά με την προστασία των δεδομένων. Υποστηρίζω την πρόταση ψηφίσματος (RC7-0154/2010) και, κατά συνέπεια, την έκκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Επιτροπή να δημιουργήσει ένα πιο διαφανές, ολοκληρωμένο και ολιστικό πλαίσιο για την πολιτική ενημέρωσης που ακολουθεί σε σχέση με τις διαπραγματεύσεις για την ACTA.

David Martin (S&D), γραπτώς. – (EN) Η διαφάνεια των διαπραγματεύσεων για την ACTA είναι ζωτικής σημασίας και χαίρομαι που το Κοινοβούλιο ζήτησε πλήρη διαφάνεια με τόσο μεγάλη πλειοψηφία. Αν και χαίρομαι που ακούω διαβεβαιώσεις ότι οι πολίτες δεν θα ποινικοποιούνται για προσωπική χρήση και ότι η συμφωνία ACTA δεν θα χρησιμοποιηθεί για να αποτραπεί η πρόσβαση των γενόσημων φαρμάκων στις αναπτυσσόμενες χώρες, ελπίζω ότι το Κοινοβούλιο θα καταφέρει να αποκτήσει πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα και να παρακολουθήσει τις διαπραγματεύσεις έτσι ώστε να διασφαλίσει την τήρηση αυτών των δεσμεύσεων.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η έλλειψη διαφάνειας στις διαπραγματεύσεις για την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης (ACTA) αντίκειται στο πνεύμα της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή πρέπει αμέσως να θέσουν στη διάθεση του Κοινοβουλίου όλα τα έγγραφα που αποτελούν τη βάση των διαπραγματεύσεων. Η μη συμμόρφωση με αυτή τη βασική υποχρέωση της Επιτροπής και του Συμβουλίου μπορεί να οδηγήσει στην προσφυγή του Κοινοβουλίου σε ένδικα μέσα για να αποκτήσει πρόσβαση σε αυτά τα έγγραφα, κάτι που θα αποτελούσε πλήγμα για το κύρος των εμπλεκόμενων ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Zuzana Roithová (PPE), γραπτώς. – (CS) Θέλω να ευχαριστήσω τους εισηγητές και όλους τους βουλευτές που είναι υπεύθυνοι για το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέφρασε σαφώς την αδιαπραγμάτευτη θέση του με τόσο μεγάλη πλειοψηφία κατά της έλλειψης διαφάνειας στις διαπραγματεύσεις για μια τόσο σημαντική διεθνή συμφωνία. Ελπίζουμε ότι η συμφωνία θα ανοίξει μια νέα διεθνή διάσταση στην καταπολέμηση της παραποίησης/απομίμησης, αλλά χωρίς να περιορίζει το δικαίωμα των ευρωπαίων πολιτών στην ιδιωτικότητα.

Διαβλέπω επίσης ένα πρόβλημα στο γεγονός ότι η Κίνα δεν προσκλήθηκε στις διαπραγματεύσεις. Στη χθεσινή συζήτηση, η Επιτροπή μου ανέφερε ότι το θεωρεί και αυτό στρατηγικό λάθος. Η ιδέα ότι η Κίνα, η οποία αποτελεί

τη μεγαλύτερη πηγή παραπονημένων προϊόντων στον κόσμο, θα υπογράψει εκ των υστέρων μια συμφωνία που έχει ήδη περάσει από διαπραγμάτευση είναι μη ρεαλιστική. Ελπίζω ότι η επικριτική έκθεσή μας σήμερα θα πείσει την Επιτροπή να επανεξετάσει την προσέγγισή της στο Κοινοβούλιο, το οποίο έχει αρμοδιότητες συναπόφασης σε νέους τομείς, περιλαμβανομένης της εξωτερικής πολιτικής, χάρη στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Υποστήριξα το ψήφισμα RC7-0154/2010 σχετικά με την Εμπορική Συμφωνία για την Καταπολέμηση της Παραποίησης/Απομίμησης και χαίρομαι που το ίδιο έκανε και μια μεγάλη πλειοψηφία του Κοινοβουλίου. Η συμφωνία ACTA κινδυνεύει να γίνει γνωστή ως η «συμφωνία απουσίας διαφάνειας από την Επιτροπή». Στις διαπραγματεύσεις για την ACTA, η Επιτροπή πρέπει να τηρεί τις αρχές της διαφάνειας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του νόμιμου δικαιώματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην ενημέρωση. Αντ' αυτού, η Επιτροπή αποτυγχάνει σε αυτή τη δοκιμασία της λυδίας λίθου ως προς την συμμόρφωσή της με την υποχρέωση ενημέρωσης του Κοινοβουλίου δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η ΕΕ δεν πρέπει να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις επί της ACTA εφόσον οι πολίτες δεν επιτρέπεται να λάβουν μέρος στη διαδικασία.

Επίσης είναι απολύτως παράλογη και απαράδεκτη η κατάσταση κατά την οποία οι βουλευτές του ΕΚ υποχρεούνται να ρωτούν την Επιτροπή, πίσω από κλειστές πόρτες, σχετικά με το περιεχόμενο των συμφωνιών επί τις οποίες πρόκειται να ψηφίσουμε. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο της ΕΕ έδειξε ότι δεν δέχεται τη μυστικότητα και ότι επιθυμεί ένα ανοιχτό διαδίκτυο για όλους. Οι βουλευτές έδειξαν επίσης ότι το Κοινοβούλιο δεν θα δεχθεί να αντιμετωπίζεται σαν υποτακτικός. Η Επιτροπή κλήθηκε με αυστηρό τρόπο να μας ενημερώνει άμεσα και πλήρως σχετικά με τις διαπραγματεύσεις της συμφωνίας ACTA.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0181/2010

Harlem Désir (S&D), γραπτώς. – (FR) Το ισχύον σύστημα γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων (ΣΓΠ) σύντομα θα ολοκληρωθεί. Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος, ένας συγκεκριμένος στόχος του οποίου είναι να συμμετάσχει πλήρως το Κοινοβούλιο στην αναθεώρησή του μέχρι το 2012. Αυτό το εμπορικό καθεστώς επιτρέπει σε 176 αναπτυσσόμενες χώρες και περιφέρειες να ωφεληθούν από την προτιμησιακή πρόσβαση στην ευρωπαϊκή αγορά υπό την προϋπόθεση της κύρωσης των συμβάσεων της ΔΟΕ για τα κοινωνικά δικαιώματα και των συμβάσεων του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ωστόσο, η εφαρμογή του δεν είναι ικανοποιητική. Γι' αυτό ζητούμε, πριν από την αναθεώρηση, μια έκθεση σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση επικύρωσης, εφαρμογής των συμβάσεων, μια αξιολόγηση του αντίκτυπου του ΣΓΠ κατά τη διάρκεια της περιόδου 2006-2009, τη συμπερίληψη ενός όρου που θα προβλέπει την εφαρμογή και των 27 θεμελιωδών συμβάσεων του ΟΗΕ και μεγαλύτερη διαφάνεια στις διαδικασίες διερεύνησης – περιλαμβανομένης, ειδικά, τακτικής διαβούλευσης με το Κοινοβούλιο.

Είναι λυπηρό το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια αυτής της ψηφοφορίας, απορρίφθηκε λόγω διαφωνίας της δεξιάς πτέρυγας μια τροπολογία που ζητούσε τη διενέργεια έρευνας σχετικά με τις δολοφονίες συνδικαλιστών στην Κολομβία και την αποκάλυψη στην περιοχή La Macarena μαζικών τάφων με εκατοντάδες σορούς ανθρώπων που δολοφονήθηκαν.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο μεγαλύτερος πάροχος ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας στον κόσμο. Γνωρίζουμε ότι, κάθε χρόνο, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη δίνουν εκατομμύρια σε προγράμματα συνεργασίας και ανάπτυξης, ότι αυτή η βοήθεια είναι αναγκαία και ότι, σε πολλές περιπτώσεις, κάνει τη διαφορά.

Ωστόσο, ως υποστηρικτής της οικονομίας της αγοράς, πιστεύω ότι η αναπτυξιακή βοήθεια μπορεί (και πρέπει) να παρέχεται μέσω εμπορικών πολιτικών που ωφελούν τις αναπτυσσόμενες χώρες. Πιστεύω ότι, σε αυτό το πλαίσιο, υπάρχει ένας ρόλος για το σύστημα γενικευμένων προτιμήσεων, το οποίο επιτρέπει στις αναπτυσσόμενες χώρες να προσφέρουν μη αμοιβαία προτιμησιακή μεταχείριση σε προϊόντα που εισάγονται από αναπτυσσόμενες χώρες.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε, όπως αναφέρεται στο ψήφισμα, ότι το ισχύον σύστημα γενικευμένων προτιμήσεων (ΣΓΠ) είναι ένας μηχανισμός ο οποίος επιδιώκει να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες. Αυτός ο μηχανισμός έχει συνέπειες που εντείνουν την οικονομική εξάρτηση αυτών των χωρών, καθώς οδηγεί σε εξαγωγική παραγωγή εις βάρος της εσωτερικής αγοράς τους. Σε μεγάλο βαθμό, εκείνοι που ωφελούνται από αυτό το σύστημα είναι οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες, και από χώρες της ΕΕ, παρά οι πολίτες των αναπτυσσόμενων χωρών.

Συνεπώς, κάποιες από τις προθέσεις που αποτελούν τη βάση του ΣΓΠ έρχονται σε αντίθεση με τα πραγματικά του αποτελέσματα.

Από την άλλη πλευρά, στο πλαίσιο της αυξανόμενης πίεσης για την ελευθέρωση του διεθνούς εμπορίου, είναι προφανές ότι η ΕΕ χρησιμοποιεί τον στόχο αυτού του κανονισμού ως μορφή εκβιασμού για να εξασφαλίσει την αποδοχή των προαναφερόμενων συμφωνιών ελεύθερου εμπορίου μέσω ενός απαράδεκτου βαθμού διπλωματικής και οικονομικής πίεσης σε αυτές τις χώρες.

Προκειμένου το ΣΓΠ να γίνει ένας μηχανισμός αναπτυξιακής βοήθειας, πρέπει, όπως προτείνουμε, να καταργηθεί και να τεθεί εκ νέου υπό διαπραγμάτευση, όπως και άλλες πολιτικές αναπτυξιακής βοήθειας, επιτυγχάνοντας πραγματική αλληλεγγύη και καταπολεμώντας την οικονομική εξάρτηση και την εκμετάλλευση του λαού και των φυσικών πόρων από οικονομικές ομάδες της ΕΕ.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι δράσεις που έχει αναλάβει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα από το 1971 σε σχέση με τις αναπτυσσόμενες χώρες μέσω εμπορικών προτιμήσεων στο πλαίσιο του συστήματος γενικευμένων προτιμήσεων αποτελούν έναν τρόπο επίτευξης πιο δίκαιου παγκόσμιου εμπορίου και, ταυτόχρονα, παροχής βοήθειας σε αυτές τις χώρες για την πρόοδο και την οικονομική τους ανάπτυξη.

Ο τρέχων κανονισμός εκπνέει το 2011 και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ξεκινήσουμε να εργαζόμαστε άμεσα με σκοπό τη θέσπιση ενός νέου μέσου που θα μπορούσε να διατηρήσει και, ει δυνατόν, να αυξήσει τα οφέλη που προσφέρει αυτό το σύστημα στα αναπτυσσόμενα κράτη, κάτι που είναι ακόμα πιο σημαντικό στο πλαίσιο της προσπάθειας εξόδου από τη διεθνή κρίση. Ωστόσο, αν θέλουμε να αποφύγουμε την αδικία, είναι σημαντικό ο νέος κατάλογος χωρών που θα ωφεληθούν από αυτό το σύστημα να είναι ρεαλιστικός ως προς την οικονομική τους κατάσταση.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Τελικά, ψήφισα υπέρ του κοινού ψηφίσματος σχετικά με τις γενικευμένες δασμολογικές προτιμήσεις (ΣΓΠ) (RC7-0181/2010), αν και απογοητευτικά ιδιαίτερα και ενοχλήθηκα από το γεγονός ότι η πρεσβεία της Κολομβίας κατάφερε να πείσει ορισμένους συναδέλφους μας να αποφύγουν κάθε αναφορά στην ανάγκη διερεύνησης των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κολομβία και της λήψης απόφασης με βάση τα ευρήματα προκειμένου να καθοριστεί αν θα αποσυρθούν οι δασμολογικές προτιμήσεις για τα προϊόντα της Κολομβίας.

Έκθεση: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL), γραπτώς. – Η έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας της ΕΕ, σε συνδυασμό με την αντίστοιχη Έκθεση για την Ευρωπαϊκή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας, προϊόντα του αντιλαϊκού συνασπισμού Συντηρητικών-Σοσιαλδημοκρατών και Φιλελεύθερων στο Ευρωκοινοβούλιο, αποτυπώνει τη σταθερή στήριξη των πολιτικών εκφραστών του κεφαλαίου στην προώθηση της ακόμη μεγαλύτερης στρατιωτικοποίησης της ΕΕ, ιδιαίτερα μετά τη θέση σε ισχύ της αντιδραστικής Συνθήκης της Λισσαβόνας, καθώς και τον ενεργό ρόλο τους στην προώθηση της ιμπεριαλιστικής πολιτικής της ΕΕ, των επεμβάσεων και των πολέμων που εξαπολύει ενάντια σε τρίτες χώρες και λαούς σε κάθε γωνιά του πλανήτη, για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα και την κυριαρχία του μονοπωλιακού κεφαλαίου, σε συνθήκες όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών.

Η έκθεση καλεί:

α) σε αποτελεσματική οργάνωση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης της ΕΕ (που ιδρύεται με τη Συνθήκη της Λισσαβόνας), του νέου αυτού πολιτικο-στρατιωτικού βραχίονα οργάνωσης, στήριξης και εκτέλεσης των ιμπεριαλιστικών παρεμβάσεων της ΕΕ·

β) σε αύξηση των δαπανών από τον προϋπολογισμό της ΕΕ για τις στρατιωτικές και πολιτικές επεμβάσεις της·

γ) σε καλύτερη σύμπλεξη των πολιτικών και στρατιωτικών δυνατοτήτων της ΕΕ, ενώ θεωρεί κομβικό σημείο την ενίσχυση της διασύνδεσης ΕΕ-NATO, για την αποτελεσματικότερη άσκηση των ιμπεριαλιστικών της επεμβάσεων με στρατιωτικά μέσα.

Το ΚΚΕ καταψηφίζει και καταγγέλλει την απαράδεκτη αυτή έκθεση που μόνο ως εγχειρίδιο ιμπεριαλιστικών επιδόσεων κατά των λαών μπορεί να χαρακτηριστεί.

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αναπτύξει τη στρατηγική αυτονομία της μέσω μιας ισχυρής και αποτελεσματικής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και άμυνας προκειμένου να προστατεύσει τα συμφέροντά της σε παγκόσμια επίπεδο, να διασφαλίσει την ασφάλεια των πολιτών της και να προάγει τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αξιών σε όλο τον κόσμο. Με την επίτευξη αποτελεσματικότερων ευρωπαϊκών συμφωνιών ασφάλειας, τα κράτη μέλη πρέπει να επιδείξουν δεκτικότητα προς την προσπάθεια να καταστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση μεγαλύτερος φορέας στη διεθνή σκηνή.

Πιστεύω ότι η προσεχής ετήσια έκθεση του Συμβουλίου σχετικά με την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) πρέπει να αναφέρεται άμεσα στην εφαρμογή της στρατηγικής εξωτερικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην αξιολόγηση της αποτελεσματικότητάς της, καθώς και να προσφέρει τις προϋποθέσεις για την καθιέρωση ενός ειδικού, άμεσου διαλόγου με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με στόχο την ανάπτυξη μιας περισσότερο στρατηγικής προσέγγισης στην ΚΕΠΠΑ.

John Attard-Montalto (S&D), γραπτώς. – (EN) Καταψήφισα την τροπολογία 18 διότι, κατά τη γνώμη μου, περιλαμβάνει ένα παράδοξο. Εκφράζει λύπη για τη λογική της στρατικοποίησης στην εισαγωγή της και καταλήγει ότι «η ΚΕΠΠΑ πρέπει να βασίζεται σε ειρηνικές αρχές και στην αποστρατικοποίηση της ασφάλειας». Η προσωπική μου θέση είναι ανάλογη με τη διεθνή θέση ουδετερότητας της χώρας μου και, ως εκ τούτου, δεδομένου ότι η τροπολογία δεν είναι καθόλου σαφής, αποφάσισα ότι δεν μπορούσα να ψηφίσω υπέρ ή να απόσχω.

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (LT) Υποστηρίζω αυτή την έκθεση, διότι πιστεύω ότι μια σαφής και συντονισμένη Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην ενίσχυση των δυνάμεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε διεθνές επίπεδο. Αναμφίβολα, ένα από τα σημαντικότερα θέματα της ΚΕΠΠΑ είναι η αυξανόμενη ενεργειακή εξάρτηση της ΕΕ από πηγές εφοδιασμού και διαύλους διαμετακόμισης και η ανάγκη να περιοριστεί η ενεργειακή εξάρτησή της ΕΕ από τρίτες χώρες. Θέλω να καλέσω την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής και Ύπατη Εκπρόσωπο, κ. Catherine Ashton, να ακολουθήσει με αποφασιστικότητα τις συστάσεις του Κοινοβουλίου για την ανάπτυξη μιας συνεκτικής και συντονισμένης πολιτικής, ιδίως προωθώντας τη συνοχή της ΕΕ στο πλαίσιο εποικοδομητικού διαλόγου με χώρες που είναι προμηθευτές ενέργειας, και ιδίως με τη Ρωσία, και χώρες διαμετακόμισης, υποστηρίζοντας προτεραιότητες της ΕΕ στον τομέα της ενέργειας και προασπίζοντας τα κοινά συμφέροντα των κρατών μελών, με την ανάπτυξη αποτελεσματικής διπλωματίας σε θέματα ενέργειας και αποτελεσματικότερων μέτρων για αντιμετώπιση καταστάσεων κρίσης και, τέλος, προωθώντας τη διαφοροποίηση του ενεργειακού εφοδιασμού, την χρήση βιώσιμης ενέργειας και την ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Είμαι πεπεισμένος ότι μόνο μια κοινή προσέγγιση σε επίπεδο ΕΕ θα μπορούσε, στο μέλλον, να διασφαλίσει τον αδιάκοπο και ασφαλή εφοδιασμό των κρατών μελών με φυσικό αέριο και πετρέλαιο και θα μπορούσε να αυξήσει την ενεργειακή ανεξαρτησία της ΕΕ στο σύνολό της.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog και Åsa Westlund (S&D), γραπτώς. – (SV) Εμείς, οι σοσιαλδημοκράτες, είμαστε της άποψης ότι η εταιρική σχέση μεταξύ της ΕΕ και του NATO δεν πρέπει να αναπτυχθεί μόνο επί τη βάση του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Ως εκ τούτου, πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να περιλαμβάνεται στη διατύπωση η προοπτική των κρατών μελών επί αυτού του ζητήματος και να ληφθούν υπόψη οι διαφορετικές παραδόσεις και θέσεις των κρατών μελών σχετικά με την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας και άμυνας.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Όπως πολλά κράτη μέλη (αν όχι όλα), έτσι και η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται αντιμέτωπη με έναν προϋπολογισμό που είναι πολύ μικρότερος από τις φιλοδοξίες της και σε καμία περίπτωση δεν επαρκεί για όλα όσα θα ήθελε να κάνει. Ο κατάλογος των πολλαπλών ευρωπαϊκών αξιών και προσδοκιών επί αυτού του θέματος τονίζει ακόμα περισσότερο αυτή την ασυμμετρία.

Το γεγονός ότι, για να επιτευχθεί υπεροχή, η πολιτική είναι μια δραστηριότητα που πρέπει να προβλέπει και να λαμβάνει μέτρα αποκτά ιδιαίτερη συνάφεια όταν τα εν λόγω ζητήματα είναι θέματα τόσο σημαντικά για την κοινή μας ζωή, όπως η εξωτερική πολιτική και η πολιτική ασφάλειας.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας και η επακόλουθη δημιουργία μιας θέσης Ύπατης Εκπροσώπου υποδεικνύουν την πεποίθηση των κρατών μελών ότι υπάρχει πραγματική ανάγκη για αμεσότητα, συντονισμό και σύγκλιση της ευρωπαϊκής δράσης σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας. Μόνο μετά από πρακτική δράση θα μπορέσουμε να δούμε αν οι διατάξεις της συνθήκης είναι επαρκείς και κατά ποσό το περιεχόμενο αυτού του κειμένου θα διαδραματίσει τον ρόλο του με επιτυχία.

Ελπίζω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα καταφέρει να ανταποκριθεί αποτελεσματικά σε αυτή τη σημαντική πρόκληση.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Η έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής ασφάλειας είναι ένα ετήσιο έγγραφο του Κοινοβουλίου που αξιολογεί την ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας και υποβάλλει προτάσεις για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της ορατότητας αυτής της πολιτικής. Με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, η εξωτερική δράση της ΕΕ αποκτά νέα διάσταση και σημασία. Το Κοινοβούλιο διαδραματίζει θεμελιώδη ρόλο εδώ ως θεματοφύλακας της δημοκρατικής νομιμότητας της εξωτερικής δράσης. Η δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης θα αποτελέσει ένα διπλωματικό σώμα και μέσο για την Ένωση, η οποία, μέχρι τώρα, στηριζόταν μόνο στην εθνική εκπροσώπηση. Ωστόσο, είναι σημαντικό να έχει η ΕΕ στη διάθεσή της τους απαραίτητους δημοσιονομικούς πόρους για να επιτύχει τους στόχους της εξωτερικής εκπροσώπησης.

Petru Constantin Luhan (PPE), γραπτώς. – (RO) Θέλω να αναφερθώ σε ορισμένα σημεία του υποκεφαλαίου «Δυτικά Βαλκάνια» της έκθεσης σχετικά με τις κύριες πτυχές και τις βασικές επιλογές της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας το 2008.

Πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων του Φεβρουαρίου 2008, ελήφθη η απόφαση ότι κάθε κράτος μέλος της ΕΕ θα αποφάσιζε, σύμφωνα με την εθνική πρακτική και το διεθνές δίκαιο, τη σχέση του με το Κοσσυφοπέδιο.

Ταυτόχρονα, το πρώτο εξάμηνο του τρέχοντος έτους αναμένεται η γνωμοδότηση του Διεθνούς Δικαστηρίου για την υπόθεση σχετικά με τη συμμόρφωση με το διεθνές δίκαιο της μονομερούς δήλωσης ανεξαρτησίας από τα προσωρινά όργανα αυτοδιοίκησης του Κοσσυφοπεδίου.

Πρέπει να διατηρηθεί μια ισόρροπη προσέγγιση στην εκτίμηση των εξελίξεων στη διαδικασία σταθεροποίησης του Κοσσυφοπεδίου, λαμβάνοντας υπόψη ότι παρατηρήθηκαν ορισμένες έντονες καταστάσεις το 2009, όπως κατά τη διάρκεια της εκλογικής περιόδου τον Νοέμβριο. Σε αυτό το πλαίσιο, πιστεύω ότι πρέπει να ξεπεραστούν πολλές προκλήσεις, ειδικά όσον αφορά την επιβολή της νομοθεσίας, την καταπολέμηση της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος, την προστασία των Σέρβων και άλλων μειονοτήτων, τη συμφιλίωση μεταξύ των κοινοτήτων και την υλοποίηση οικονομικών και κοινωνικών μεταρρυθμίσεων.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Συνθήκη της Λισαβόνας έφερε στο Κοινοβούλιο νέες ευθύνες σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας και είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε αυτές τις ευθύνες και να συμβάλουμε στην επιλογή τόσο των πολιτικών όσο και των ατόμων που θα εκπροσωπήσουν αυτές τις πολιτικές σε όλο τον κόσμο, μέσω του ενδεδειγμένου ελέγχου των διορισμένων στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, περιλαμβανομένων και των ειδικών αντιπροσώπων της ΕΕ. Η ΕΕ πρέπει να δείξει στη διεθνή κοινότητα ότι έχει μια εξωτερική πολιτική που καθίσταται όλο και πιο αντιπροσωπευτική, συνεκτική, συστηματική και αποτελεσματική. Η ΕΕ πρέπει να καταστεί προοδευτικά ο κύριος μοχλός οικοδόμησης της παγκόσμιας ειρήνης.

Willy Meyer (GUE/NGL), γραπτώς. – (ES) Καταψήφισα την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις κύριες πτυχές και τις βασικές επιλογές της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) το 2008, διότι πιστεύω ότι ο στόχος της ΚΕΠΠΑ πρέπει να είναι η χάραξη της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ και όχι η προάσπιση των εδαφών της. Δεν συμφωνώ με τη σύνδεση μεταξύ της ΕΕ και του ΝΑΤΟ που θεσπίζεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Αντ' αυτού, υποστηρίζω την αποστρατιωτικοποίηση και τη διακοπή των εξοπλισμών. Καταδικάζω τη λογική της στρατιωτικοποίησης της ΕΕ, η οποία ενισχύθηκε με την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας, και τις αλλαγές που εισήγαγε, όπως η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και ο ρόλος της Υπατης Εκπροσώπου. Αυτή τη στιγμή γινόμαστε μάρτυρες του μεγαλύτερου βαθμού στρατιωτικοποίησης στην ιστορία. Οι εξοπλιστικές δαπάνες είναι υψηλότερες από ό,τι κατά την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου. Η Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών ζητά την αποχώρηση όλων των στρατιωτικών βάσεων που ανήκουν στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε άλλες χώρες και βρίσκονται σε εδάφη των κρατών μελών της ΕΕ και ζητούμε να χρησιμοποιηθούν οι στρατιωτικές δαπάνες για μη στρατιωτικούς σκοπούς προκειμένου να επιτευχθούν οι Αναπτυξιακοί Στόχοι της Χιλιετίας.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Αυτή η έκθεση επιχειρεί να παρουσιάσει την ΕΕ ως ισχυρότερο παγκόσμιο φορέα. Σε αυτή την προσπάθεια, ωστόσο, δεν καθορίζει με σαφήνεια τους στόχους ή την κατεύθυνση της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ). Συνεπώς, σε αυτό το πλαίσιο, το αίτημα για ισχυρότερη χρηματοοικονομική βάση πρέπει να απορριφθεί. Στο μέλλον, οι διεθνείς δεσμεύσεις θα πρέπει να αξιολογούνται για το πόσο εύλογες είναι και τι όφελι έχουν για την ΕΕ. Τελικά, πρέπει να αναπτυχθεί μια στρατηγική προσέγγιση στην ΚΕΠΠΑ. Αισθάνομαι ότι πρέπει να διαφωνήσω απερίφραστα με τον στόχο της κατάργησης της αρχής της ομοφωνίας. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα αν, όπως αναφέρθηκε πολλές φορές, ο στόχος είναι μια στενότερη εταιρική σχέση με το ΝΑΤΟ. Η ΕΕ πρέπει να καταφέρει να δημιουργήσει τις δικές της δομές και, φυσικά, πρέπει να έχει στη διάθεσή της τους απαιτούμενους πόρους γι' αυτές τις δομές. Όσον αφορά τις πολυάριθμες επιχειρήσεις και αποστολές, πολλές από τις τρέχουσες 23 διαφορετικές δράσεις στις οποίες συμμετέχει η ΕΕ πρέπει να επανεξεταστούν. Στο Αφγανιστάν, συγκεκριμένα, η στρατηγική που ακολουθείται εκεί υπό την ηγεσία των Ηνωμένων Πολιτειών πρέπει να θεωρηθεί αποτυχημένη.

Ως εκ τούτου, πρέπει να επανεξεταστεί η συμμετοχή της ΕΕ σε αυτή χωρίς καθυστέρηση. Στο πλαίσιο της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης, αξίζει να επισημάνουμε, και πάλι, ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη τα συμφέροντα της Ρωσίας για ιστορικούς, πολιτιστικούς και γεωγραφικούς λόγους και ότι πρέπει να αποφευχθεί η μονομερής δράση από την ΕΕ. Δεδομένου ότι η έκθεση δεν λαμβάνει πραγματικά υπόψη αυτή την πτυχή, και επειδή είναι ανεπαρκής και σε άλλους τομείς, την καταψήφισα.

María Muñoz De Urquiza (S&D), γραπτώς. – (ES) Όσον αφορά τις εκδόσεις Albertini και Danjean σχετικά με την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας και άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θέλω να καταστήσω σαφές

ότι οι ψήφοι της ισπανικής αντιπροσωπείας της Ομάδας της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιβεβαιώνουν τη μη αναγνώριση του Κοσσυφοπέδιου ως ανεξάρτητου κράτους. Το Κοσσυφοπέδιο δεν έχει αναγνωριστεί από την Ισπανία και από άλλα τέσσερα κράτη μέλη της ΕΕ, καθώς και από 100 άλλα κράτη μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Ως εκ τούτου, τόσο στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων όσο και σήμερα σε αυτό το Σώμα, υποστηρίξαμε τις τροπολογίες που ευθυγραμμίζονται με την άποψή μας. Η θέση της ισπανικής σοσιαλιστικής αντιπροσωπείας, ωστόσο, είναι θετική ως προς τη διαδικασία σταθεροποίησης και διεύρυνσης στην οποία συμμετέχουν τώρα οι χώρες των δυτικών Βαλκανίων, της Τουρκίας και της Ισλανδίας.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα τελικά υπέρ της έκθεσης A7-0023/2010, γνωστής και ως ετήσιας έκθεσης για την ΚΕΠΠΑ, κυρίως επειδή εγκρίθηκαν δύο από τις πέντε τροπολογίες μας (εκείνη για τον Διάλογο των Διατλαντικών Νομοθετών και εκείνη σχετικά με την προσδοκία για την ανάπτυξη στρατηγικών σχέσεων μεταξύ της ΕΕ και της Κίνας). Τελικά, δεν υπήρχαν σημαντικές αλλαγές στο αρχικό σχέδιο ούτε εκπλήξεις σχετικά με τις τροπολογίες που εγκρίθηκαν. Η έκθεση έλαβε 592 ψήφους υπέρ (μεταξύ των οποίων ήταν και οι δικές μας) και 66 ψήφους κατά.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), γραπτώς. – (SV) Καταψήφισα την έκθεση, η οποία δηλώνει ότι οι αξίες και τα συμφέροντα της ΕΕ πρέπει να προωθηθούν σε παγκόσμιο επίπεδο μέσω της εμβάθυνσης του συλλογικού στρατηγικού προβληματισμού της Ένωσης. Αυτή η στρατηγική μοιάζει νέο-αποικιοκρατική. Σύμφωνα με τον κ. Albertini, η αρμοδιότητα της ΕΕ πρέπει να καλύπτει όλους τους τομείς εξωτερικής πολιτικής και όλα τα θέματα που έχουν σχέση με την ασφάλεια της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης μιας κοινής αμυντικής πολιτικής που θα οδηγήσει ενδεχομένως σε μια κοινή άμυνα. Η Ευρώπη είναι διχασμένη σε αυτό το θέμα. Το Κοινοβούλιο ζητά επίσης αυξημένες πιστώσεις του προϋπολογισμού από τα κράτη μέλη, ειδικά όσον αφορά την ανάγκη για ταχεία και αποτελεσματική εδραίωση της παρουσίας της ΕΕ στα ΗΕ με ενιαία φωνή. Τα κράτη μέλη της ΕΕ θα διατηρήσουν, ασφαλώς, τις έδρες τους στα ΗΕ, αλλά η ΕΕ με την ενιαία φωνή της, θα ασκεί σημαντική επιρροή σε αυτά. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πιστεύει επίσης ότι η ΕΕ και το ΝΑΤΟ θα πρέπει να αναπτύξουν εντατικότερη και αποτελεσματικότερη εταιρική σχέση. Αυτή η προσέγγιση αντικείται στην πολιτική μη ευθυγράμμισης της χώρας μου. Οι πολίτες της Ευρώπης ποτέ δεν είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν την άποψή τους επί αυτού του θέματος διότι ορισμένα κράτη μέλη αρνούνται να πραγματοποιήσουν δημοψηφίσματα για τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Έκθεση: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL), γραπτώς. – Η Έκθεση του ΕΚ για την ΚΕΠΠΑ της ΕΕ αποτελεί κάλεσμα για γενικευμένο πόλεμο του ιμπεριαλιστικού κέντρου της ΕΕ με στόχο τους λαούς. Σηματοδοτεί νέα όξυνση του ανταγωνισμού με τα άλλα κέντρα του ιμπεριαλισμού.

Η έκθεση:

Χαιρετίζει τα 70 000 μέλη των 23 στρατιωτικών και «πολιτικών» αποστολών της ΕΕ παντού στον κόσμο, στις περισσότερες περιπτώσεις σε συνεργασία με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ.

Χαιρετίζει την ιμπεριαλιστική ναυτική επιτήρηση της Σομαλίας από τις ναυτικές δυνάμεις της ΕΕ. Ζητά τη συγκρότηση από την ΕΕ «κρατικού μηχανισμού», ακτοφυλακής και τακτικού στρατού του Σουδάν στο εξωτερικό «που όμως δεν θα πρέπει να ανατρέψει την κυβέρνηση της χώρας» (!!).

Στηρίζει τη «σύσταση πολιτικο-στρατιωτικής διεύθυνσης διαχείρισης κρίσεων και σχεδιασμού» και τη «δημιουργία ενός μόνιμου κέντρου επιχειρήσεων της Ένωσης».

Καλεί σε ένταση της κρατικής τρομοκρατίας και του στραγγαλισμού των δημοκρατικών δικαιωμάτων στο όνομα της «καταπολέμησης της τρομοκρατίας» και της «ρίζοσπαστικοποίησης».

Προωθεί την γρήγορη οργάνωση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης με πολιτικο-στρατιωτικές αρμοδιότητες.

Καλεί στην οργάνωση στρατιωτικών - πολιτικών επεμβάσεων ακόμη και στα κράτη μέλη της ΕΕ, στα πλαίσια της δήθεν αμοιβαίας αρωγής που προβλέπει η «ρήτρα αλληλεγγύης» της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Μοναδικό συμφέρον των λαών είναι η ρήξη με το σύνολο της ιμπεριαλιστικής και αντιλαϊκής πολιτικής και το ίδιο το οικοδόμημα της ΕΕ.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έλαβε, μέσω της ψήφου των πολιτών της ΕΕ, περισσότερες αρμοδιότητες σχετικά με θέματα όπως ο προϋπολογισμός και ο έλεγχος της εξωτερικής

πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας. Υπό αυτές τις συνθήκες, οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πρέπει να περιλαμβάνονται από τα άλλα θεσμικά όργανα της ΕΕ στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και στον διορισμό του προσωπικού που θα εκπροσωπεί την ΕΕ σε διεθνές επίπεδο. Οι αρμοδιότητες που ανέλαβε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέσω της Συνθήκης της Λισαβόνας αποσκοπούν στην αύξηση της νομιμότητας των αποφάσεων σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας και άμυνας.

Αυτό δικαιολογεί το αίτημα ίδρυσης ενός Συμβουλίου Άμυνας στο πλαίσιο του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων, καθώς και τη δημιουργία ενός μόνιμου κέντρου επιχειρήσεων της ΕΕ, του οποίου η αποστολή θα είναι ο επιχειρησιακός σχεδιασμός και η διεξαγωγή των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Οι συζητήσεις σχετικά με την αντιπυραυλική ασπίδα, υπό τη νέα μορφή που σχεδιάζεται από την αμερικανική κυβέρνηση, πρέπει να λάβουν χώρα σε όλη την ΕΕ με την ενεργή συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ωστόσο, πρέπει να καταστεί σαφές ότι η ΕΕ έχει αποκλειστικά δικαιώματα για τον καθορισμό της πολιτικής άμυνας και ασφάλειας και οι παρεμβάσεις τρίτων κρατών δεν δικαιολογούνται. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφασίζει πώς θα εγγυηθεί με τον καλύτερο τρόπο την ασφάλεια των πολιτών της, και αυτό πρέπει να γίνει βάσει μιας συναίνεσης μεταξύ των κρατών μελών και χωρίς καμία συμμετοχή μη κρατών μελών.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ΕΕ έχει χαρακτηριστεί ως οικονομικός γίγαντας και ως πολιτικός νάνος και αυτό σημαίνει ότι δεν είχε στη διάθεσή της τα απαραίτητα μέσα για να επιδιώξει με επιτυχία τους στόχους της, ειδικά, σε σχέση με την εξωτερική της πολιτική. Υπήρξαν πολλές περιπτώσεις που υπέδειξαν την έλλειψη ομοφωνίας βούλησης και δράσης μεταξύ των κρατών μελών.

Αμφιβάλω αν αυτή η κατάσταση μπορεί να αλλάξει βραχυπρόθεσμα. Αντίθετα, πιστεύω ότι αυτή η κατάσταση είναι απολύτως αναμενόμενη, δεδομένου του αριθμού των κρατών που αποτελούν την Ένωση και των ιδιαίτερων ιστοριών και συμφερόντων τους. Το θέμα της κοινής αμυντικής πολιτικής, το οποίο άπτεται της ουσίας των κυρίαρχων δυνάμεων, προκαλεί, κατά παράδοση, δυσπιστία στις ευρωπαϊκές χώρες και ακόμα και σήμερα, εύλογα, χρήζει ιδιαίτερης προσοχής.

Αυτό δεν πρέπει να μας εμποδίσει να επιδιώξουμε μια βαθύτερη συνεργασία και έναν συντονισμό με στόχο τη βελτίωση της κοινής ασφάλειας και άμυνας μας. Παρά τη φύση της ως ήπια δύναμη, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο να γίνει ένας αληθινός δεύτερος πυλώνας σε μια ατλαντική συμμαχία που δεν μπορεί να συνεχίσει να απαιτεί από τις ΗΠΑ να κάνει όλες τις θυσίες.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Αυτή η έκθεση, η οποία φέρνει κοντά τη συντηρητική δεξιά και τους σοσιαλδημοκράτες, αποτελεί ένα επικίνδυνο σύμπωμα αυτού που πολλές φορές καταδικάσαμε σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας: της συνδρομής της στην εμβάθυνση του νεοφιλελευθερισμού, με βάση τον φεντεραλισμό και τον μιλιταρισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως ευρωπαϊκού πυλώνα του NATO.

Με διαταγή των μεγάλων δυνάμεων, η ΕΕ έχει σκοπό να πνίξει τις διαφωνίες της και να επαναπροσδιορίσει τη θέση της στο πλαίσιο μιας διαδικασίας τακτοποίησης δυνάμεων σε διεθνές επίπεδο, βάσει ενός οράματος που περιλαμβάνει τον ανταγωνισμό μεταξύ των δυνάμεων για τους φυσικούς πόρους και τις αγορές και της μεγαλύτερης βεβαίωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως οικονομικό, πολιτικό και στρατιωτικό μπλοκ με φιλοδοξίες για παγκόσμιο παρεμβατισμό.

Εδώ, η πλειοψηφία αυτού του Σώματος εξέφρασε τις απόψεις που υποστηρίζει εδώ και χρόνια:

- τη στρατιωτικοποίηση των διεθνών σχέσεων και της εσωτερικής ασφάλειας βάσει της προαναφερθείσας καταπολέμησης της τρομοκρατίας·
- την αύξηση των προϋπολογισμών σε αυτούς τους τομείς και τη δημιουργία νέων στρατιωτικών δυνατοτήτων που θα συμβάλουν σε έναν νέο ανταγωνισμό εξοπλισμών·
- την προσαρμογή στην ιδέα των ΗΠΑ και του NATO σχετικά με τους προληπτικούς πολέμους και την αύξηση της παρέμβασης της σε παγκόσμιο επίπεδο.

Το αποτέλεσμα αυτών των εξελίξεων μπορεί να είναι περισσότερες συγκρούσεις, εκμετάλλευση και φτώχεια σε απάντηση της κρίσης στην οποία ο καπιταλισμός βύθισε τον κόσμο.

Η οδός της ειρήνης απαιτεί απομάκρυνση από αυτές τις πολιτικές.

Charles Goerens (ALDE), γραπτώς. – (FR) Υπό την προϋπόθεση των ακόλουθων παρατηρήσεων, ψήφισα υπέρ της έκθεσης Danjean. 1) Η έκθεση ζητά την κατάργηση της Συνέλευσης της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ). Μάταια λοιπόν αναζητά κανείς την παραμικρή αναφορά στην έκθεση στο έργο της Συνέλευσης για την προώθηση της περαιτέρω ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Κρίμα για το έργο της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όταν επιδοκιμάζονται διαρκώς στοιχεία του, αν και συχνά υστερούν έναντι των ιδεών που έχει προτείνει

μέχρι στιγμής η Συνέλευση στο Παρίσι. 2) Ο κοινοβουλευτικός έλεγχος των ευρωπαϊκών αμυντικών θεμάτων θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη συνδρομή των εθνικών κοινοβουλίων. Πράγματι, τα εθνικά κοινοβούλια είναι εκείνα από τα οποία θα εξαρτάται η απόφαση να διαθέσουν εθνικά στρατεύματα και δυναμικό στην ΕΕ για στρατιωτικές επιχειρήσεις της ΕΕ και μάλιστα για πολύ καιρό. Το ίδιο ισχύει για τη χρηματοδότηση των στρατιωτικών επιχειρήσεων, οι οποίες πληρώνονται από τους εθνικούς προϋπολογισμούς. Η επιθυμία να αποτραπεί κάθε δημοκρατικό έλλειμμα στα ευρωπαϊκά αμυντικά θέματα πρέπει να είναι οδηγός μας στην αναζήτηση μιας θεσμικής λύσης που θα είναι πραγματικά αποδεκτή σε κοινοβουλευτικό επίπεδο.

Richard Howitt (S&D), γραπτώς. – (EN) Οι Εργατικοί βουλευτές χαιρετίζουν αυτή την ετήσια αναθεώρηση της ευρωπαϊκής στρατηγικής ασφάλειας και της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας, ειδικά υπό το πρίσμα των αλλαγών που επέφερε η επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας και, σε αυτό το πλαίσιο, χαιρετίζουμε ιδιαίτερα τον ρόλο της Υπατης Εκπροσώπου, βάρωνης Cathy Ashton, στη σχετική συζήτηση στο Κοινοβούλιο.

Μολονότι ψηφίσαμε υπέρ της έκθεσης στο σύνολό της, αποφασίσαμε να καταψηφίσουμε την παράγραφο 20, η οποία προτείνει τη δημιουργία ενός μόνιμου κέντρου επιχειρήσεων της ΕΕ. Η μακροχρόνια θέση μας είναι ότι η βρετανική κυβέρνηση δεν χρειάζεται ένα τέτοιο κέντρο, το οποίο θα αντιγράψει, χωρίς να υπάρχει ανάγκη, υφιστάμενες δομές. Επιλέξαμε να απόσχουμε από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 20 διότι, μολονότι χαιρετίζουμε θερμά τις κινήσεις προς έναν κόσμο απαλλαγμένο από πυρηνικά όπλα, διαπιστώνουμε την ανακρίβεια σε αυτή την τροπολογία καθώς τα όπλα των ΗΠΑ σε αυτό το πλαίσιο υποδηλώνουν το ΝΑΤΟ, αντί για την ικανότητα των ΗΠΑ, και, γι' αυτόν τον λόγο, πιστεύουμε ότι το θέμα της απομάκρυνσης των πυρηνικών κεφαλών από τη Γερμανία ή αλλού είναι μια συζήτηση που πρέπει να διεξαχθεί από τους συμμάχους του ΝΑΤΟ, περιλαμβανομένων των ΗΠΑ. Δεν είναι μια συζήτηση για την ΕΕ ως ξεχωριστή πολυμερή οντότητα.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας και η Ευρωπαϊκή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας είναι δύο θεμελιώδεις πυλώνες που επιτρέπουν στην ΕΕ να γίνει ο κύριος παράγοντας της διεθνούς κοινότητας στην καταπολέμηση των προκλήσεων και των απειλών που αναγνωρίστηκαν στην ευρωπαϊκή στρατηγική ασφάλεια.

Παρά το γεγονός ότι η ΕΕ θεωρεί το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ως τον πρωταρχικό αρμόδιο φορέα για την τήρηση και τη διατήρηση της παγκόσμιας ειρήνης και ασφάλειας, η ΕΕ πρέπει να έχει αποτελεσματικές πολιτικές κοινές μεταξύ όλων των κρατών μελών ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί αποτελεσματικά σε αυτές τις προκλήσεις και απειλές που έχουν παγκόσμιο χαρακτήρα.

Willy Meyer (GUE/NGL), γραπτώς. – (ES) Καταψήφισα την έκθεση Danjean διότι προτείνει μια μελλοντική Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας εστιασμένη στην προώθηση της στρατιωτικοποίησης της ΕΕ και του παρεμβατισμού της. Δεν προτείνει κανέναν μη στρατιωτικό και ειρηνικό στόχο ή λύση στις συγκρούσεις, εστιάζοντας αντ' αυτού στην άμυνα και τη στρατιωτικοποίηση της ΕΕ. Διαφωνώ επίσης με αυτό το κείμενο διότι αναφέρεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας και στην εφαρμογή της. Προάγεται έτσι μια κίνηση προς τη συγκέντρωση των δυνάμεων, χωρίς μηχανισμό κοινοβουλευτικού ελέγχου, η οποία θα μετατρέψει την ΕΕ σε στρατιωτικό παράγοντα στη διεθνή σκηνή. Αντί για τη μόνιμη, δομημένη συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και του ΝΑΤΟ που υποστηρίζει αυτή η έκθεση, εγώ υποστηρίζω τη διεξαγωγή όλων των δραστηριοτήτων αυστηρά στο πλαίσιο του Χάρτη των ΗΕ και του διεθνούς δικαίου, με αυστηρό διαχωρισμό μεταξύ των δύο οργανισμών.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Η έκθεση του κ. Danjean σχετικά με την εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής ασφάλειας και την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας είναι πολύ ολοκληρωμένη και ασχολείται με πολλά θέματα που είναι σημαντικά για την Ευρώπη. Ωστόσο, υπάρχει μια έλλειψη σαφούς εστίασης στη θεμελιώδη χάραξη της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ τα προσεχή έτη, καθώς επίσης και μια έλλειψη αυστηρής γραμμής πολιτικής. Αφενός, η έκθεση προσπαθεί να ενισχύσει την αυτονομία της ΕΕ σε σχέση με άλλους παγκόσμιους εταίρους, συγκεκριμένα, σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες, μέσω μιας ισχυρής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και άμυνας, και αυτό είναι κάτι που χαιρετίζω. Ωστόσο, η έκθεση εκφράζει ξανά την υποστήριξη της στην ισχυρή συνεργασία μεταξύ ΕΕ και ΝΑΤΟ και θέλει, για παράδειγμα, να δημιουργήσει κοινές θεσμικές δομές. Συνεπώς, θα ήταν φρόνιμη η έκκληση για την εκπόνηση μιας Λευκής Βίβλου σχετικά με την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας (ΚΠΑΑ) που θα προσδιορίζει τους στόχους της πολιτικής με σαφήνεια. Όσο και αν επικρίνω τον αυξανόμενο συγκεντρωτισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποστηρίζω τη δημιουργία ενός μόνιμου κέντρου επιχειρήσεων της ΕΕ.

Αυτό το κέντρο θα μας δώσει τη δυνατότητα τόσο να σχεδιάζουμε όσο και να εκτελούμε επιχειρήσεις πιο αποτελεσματικά. Επίσης, η αποφυγή αλληλεπικάλυψης του έργου θα οδηγήσει σε εξοικονόμηση κόστους. Η ρήτρα αλληλεγγύης σχετικά με τις φυσικές καταστροφές που αναφέρεται, όπως η σύσταση μιας ευρωπαϊκής δύναμης πολιτικής προστασίας, αξίζει αναμφισβήτητα να συζητηθεί και είναι κάτι για το οποίο πρέπει να προσπαθήσουμε. Εντούτοις, υπό το πρίσμα της ασαφούς θέσης σε διάφορους τομείς, ήμουν υποχρεωμένος να απόσχω από την ψηφοφορία.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Τελικά απείχα στην τελική ψηφοφορία επί της ετήσιας έκθεσης για την εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής ασφάλειας (A7-0026/2010). Η έκθεση αυτή ήταν ιδιαίτερα σύνθετη και ευαίσθητη για εμάς, αλλά τη χειριστήκαμε καλά. Εγκρίθηκαν δύομιση από τις 11 τροπολογίες μας (με μια πολύ σημαντική που καλούσε την Αντιπρόεδρο/Υπατη Εκπρόσωπο να υπερβεί την έλλειψη ισορροπίας μεταξύ των ικανοτήτων πολιτικού και στρατιωτικού σχεδιασμού). Δεν ψηφίστηκαν άλλες σημαντικές αλλαγές. Η έκθεση έλαβε 480 ψήφους υπέρ και 111 ψήφους κατά. Εγώ, όπως είπα, απείχα από την ψηφοφορία μαζί με την υπόλοιπη ομάδα μου.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), γραπτώς. – (SV) Καταψήφισα την έκθεση. Αυτό το έγγραφο είναι ένα από τα πιο μιλιταριστικά έγγραφα που έχω διαβάσει σε όλη μου τη θητεία στο Κοινοβούλιο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητά την ίδρυση ενός μόνιμου κέντρου επιχειρήσεων που θα είναι υπεύθυνο για τον επιχειρησιακό σχεδιασμό και τη διεξαγωγή των στρατιωτικών επιχειρήσεων και για την ενίσχυση της συνεργασίας με το ΝΑΤΟ. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας θα αναπτύξει τη δυνατότητα στρατιωτικής εποπτείας του διαστήματος. Επίσης, θα αναπτυχθεί η δυνατότητα θαλάσσιας εποπτείας η οποία, μεταξύ άλλων, θα περιορίσει την «παράνομη» μετανάστευση. Η έκθεση ζητεί επίσης να συμμετέχουν στις στρατιωτικές επιχειρήσεις της ΕΕ περισσότερα κράτη μέλη από ό,τι στο παρελθόν. Η ΕΕ και το Κοινοβούλιο θα συμμετάσχουν στις συζητήσεις για μια στρατηγική αντίληψη για το ΝΑΤΟ. Ως πολίτης μιας αδέσμευτης χώρας, δεν μπορώ να υποστηρίξω αυτή την μεγαλεπήβολη έκθεση.

Traian Ungureanu (PPE), γραπτώς. – (RO) Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους μου βουλευτές στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την υποστήριξη που μου πρόσφεραν στην ολομέλεια, ψηφίζοντας υπέρ της τροπολογίας 34 στην έκθεση Danjean για την ευρωπαϊκή στρατηγική ασφάλειας.

Ξεκίνησα την τροπολογία 34 με σκοπό να τροποποιηθεί το κείμενο στην παράγραφο 87 αυτής της έκθεσης, η οποία αναφερόταν στην ανάπτυξη μιας αντιπυραυλικής ασπίδας στην Ευρώπη μετά από μια διμερή συμφωνία μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και των κρατών μελών, περιλαμβανομένης της Ρουμανίας. Η τροπολογία προτείνει τη διαγραφή της σύστασης για την ανάπτυξη αυτού του συστήματος «σε διάλογο με τη Ρωσία» αντικαθιστώντας αυτή τη φράση με την πιο ισορροπημένη διατύπωση «με διάλογο πανευρωπαϊκής κλίμακας». Το νέο σχέδιο των ΗΠΑ που περιλαμβάνει την ανάπτυξη ενός συστήματος αντιπυραυλικής προστασίας είναι αυστηρά αμυντικού χαρακτήρα και εγγυάται την ασφάλεια όλης της Ανατολικής Ευρώπης και των Δυτικών Βαλκανίων. Το σχέδιο δεν εστιάζει κατά της Ρωσίας. Κατά συνέπεια, δεν πιστεύω ότι υπάρχουν λόγοι να καταστήσουμε τη Ρωσία συμμετοχο και, ενδεχομένως, φορέα λήψης αποφάσεων στην ανάπτυξη του σχεδίου.

Αυτές οι σκέψεις αποτέλεσαν τη βάση της τροπολογίας 34. Χαίρομαι που εγκρίθηκε αυτή η τροπολογία με 358 ψήφους υπέρ. Ο αριθμός των θετικών ψήφων υποδεικνύει ότι η υποστήριξη που δόθηκε υπερβαίνει τα σύνορα των πολιτικών ομάδων και των εθνικών συμμαχιών, αποδεικνύοντας τη σημασία της πρότασης ψηφίσματος και της ύπαρξης μιας ευρωπαϊκής πλειοψηφίας που συμμαχίζεται την ίδια άποψη.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0137/2010

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Θεωρώ πως είναι απόλυτης προτεραιότητας και σπουδαιότητας η ενδυνάμωση των προσπαθειών ενάντια στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, προς ένα κόσμο ελεύθερο από πυρηνικά όπλα. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η ενδυνάμωση της Συνθήκης για τη Μη Διασπορά των Πυρηνικών Όπλων (NPT) μέσα από την υπογραφή και εφαρμογή της από όλα τα κράτη μέλη. Επέλεξα να ψηφίσω αποχή στο συγκεκριμένο ψήφισμα, γιατί σε αυτό συμπεριλαμβάνεται ένα βασικό σημείο στο οποίο είμαι αντίθετος και το οποίο προσπάθησε, χωρίς επιτυχία, να αλλάξει η ευρωομάδα της Αριστεράς. Αναφέρομαι στη φράση και το ουσιαστικό περιεχόμενο της άποψης ότι η ΕΕ μπορεί να «χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της με στόχο την πρόληψη, αποτροπή, παύση και, ει δυνατόν, την εξάλειψη των προγραμμάτων διασποράς», η οποία δημιουργεί σοβαρά προβλήματα. Πιο συγκεκριμένα, η χρήση ή η απειλή χρήσης πολεμικών και στρατιωτικών μέσων, και ιδίως όσον αφορά το Ιράν, όχι μόνο είναι εξαιρετικά επικίνδυνη, δεν θα έχει θετικά αποτελέσματα για την ειρήνη, αλλά και είναι αντίθετη με την αντίληψη της Αριστεράς για την ανάληψη στρατιωτικών ενεργειών και δράσεων της ΕΕ.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι αρχές που διέπουν την υπογραφή της Συνθήκης μη διασποράς των πυρηνικών και που χρονολογούνται από την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου εξακολουθούν να είναι και σήμερα συναφείς και είναι ακόμα πιο επιτακτικές. Η κατάρρευση του σοβιετικού μπλοκ οδήγησε στη διασπορά πυρηνικού υλικού σε διάφορα κράτη και το τέλος του ενοποιημένου ελέγχου της χρήσης του και της αποθήκευσής του εγείρει φόβους για την ανεύθυνη χρήση ή ακόμα και για τη φθορά του, με ανυπολόγιστες συνέπειες για την υγεία και την ασφάλεια στην περιοχή.

Η αύξηση του αριθμού των μελών του «κλαμπ των πυρηνικών», η απειλή της τρομοκρατίας και η σχετική ευκολία με την οποία μπορούν να κατασκευαστούν όπλα μαζικής καταστροφής σήμερα συνδυάζονται για να εντείνουν το κλίμα ανησυχίας στο οποίο ζούμε τώρα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταφέρει να λάβει μια κοινή και συνεκτική

θέση επί αυτών των ζητημάτων, με στόχο τη δημιουργία ενός κόσμου ασφαλέστερου και απαλλαγμένου από τη χρήση όπλων.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι διεθνείς αλλαγές προσφέρουν νέες ευκαιρίες για το θέμα της μη διασποράς. Στην αρχή της θητείας του, ο Πρόεδρος Obama εξέφρασε τη φιλοδοξία του για έναν κόσμο χωρίς πυρηνικά όπλα και δεσμεύτηκε να επιδιώξει ενεργά την επικύρωση μιας πλήρους απαγόρευσης των πυρηνικών δοκιμών από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η Ένωση πρέπει να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της μη διασποράς των πυρηνικών, ειδικά εκείνων που θέτουν το Ιράν και η Βόρεια Κορέα που συνεχίζουν να αποτελούν τις μεγαλύτερες απειλές της διεθνούς ασφάλειας. Όσον αφορά τη μείωση των πυρηνικών οπλοστασίων, αποτελεί προτεραιότητα η συνέχιση της μείωσης των δύο κυρίων οπλοστασίων, δηλαδή της Ρωσίας και των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίες κατέχουν το 95% των πυρηνικών όπλων παγκοσμίως σήμερα. Το Κοινοβούλιο περιμένει μια κοινή και φιλόδοξη θέση από την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την προσεχή διάσκεψη για την αναθεώρηση της Συνθήκης μη διασποράς των πυρηνικών όπλων από τα μέλη της.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Ο πυρηνικός αφοπλισμός σε διεθνές επίπεδο είναι ζωτικής σημασίας. Αυτό δικαιολογεί την ανάγκη προώθησης και ενίσχυσης της Συνθήκης μη διασποράς (ΣΜΔ) και διασφάλισης της επικύρωσής της από όλα τα κράτη. Στο σημερινό διεθνές κλίμα, ο κίνδυνος μιας νέας κούρσας πυρηνικών εξοπλισμών αποτελεί λόγο ειλικρινούς ανησυχίας.

Η επιβολή του αφοπλισμού και του τέλους της ανάπτυξης, της παραγωγής και της αποθήκευσης νέων πυρηνικών όπλων αποτελεί τη βάση του πνεύματος και του γράμματος της ΣΜΔ. Η συνεχής διαμάχη για τα πυρηνικά προγράμματα του Ιράν απαιτεί μια ειρηνική λύση, βασισμένη σε διαπραγματεύσεις που θα είναι σημαντικό να ολοκληρωθούν. Κάθε στρατιωτική ενέργεια ή απειλή χρήσης βίας θα είναι αντιπαραγωγική και θα έχει συνέπειες που θα είναι δυνητικά επικίνδυνες για την περιοχή. Σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να εκφράσουμε τη σαφή μας αντίθεση στα σχέδια που θα μπορούσαν, με οποιονδήποτε τρόπο, να αφήσουν περιθώριο για τη δικαιολόγηση μιας στρατιωτικής παρέμβασης, όπως στην παράγραφο Ζ του προοιμίου του εγκριθέντος κοινού ψηφίσματος.

Charles Goerens (ALDE), γραπτώς. – (FR) Το ιρανικό πρόβλημα βρίσκεται στο επίκεντρο της συζήτησης ενόψει της διάσκεψης αναθεώρησης της Συνθήκης μη διασποράς πυρηνικών όπλων (ΣΜΔ). Για να ανακεφαλαιώσουμε: το Ιράν, αποδεχόμενο τη ΣΜΔ, εγκατέλειψε τη δυνατότητα εξοπλισμού του με πυρηνικά όπλα. Αν η Δημοκρατία του Ιράν σταματούσε πλέον να τηρεί τις δεσμεύσεις της, θα είχαμε δύο προβλήματα. Βραχυπρόθεσμα, αυτό θα συνιστούσε απειλή για τη σταθερότητα σε μια περιοχή στην οποία οι περισσότεροι παράγοντες έχουν την τάση να υιοθετούν ακραίες θέσεις. Μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, η άρνηση του Ιράν να σεβαστεί τις διατάξεις της ΣΜΔ θα δημιουργούσε ένα σοβαρό προηγούμενο όσον αφορά την ασφάλεια της περιοχής, αλλά και παγκοσμίως. Θα ήταν σαφές ότι ο εκνευρισμός των μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, που έχουν δικαίωμα αρνησικυρίας, συν τη Γερμανία, δεν είναι πλέον αρκετός για να ταράξει τα νερά. Ένα ισχυρό μήνυμα από τις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Ρωσία που θα υποδεικνύει ότι προτιθενται και οι δύο μονομερώς να μειώσουν το πυρηνικό τους οπλοστάσιο θα μπορούσε να συμβάλει στο να αποκτήσουν ένα αίσθημα ευθύνης οι μεσαιές πυρηνικές δυνάμεις που είναι επίσης έτοιμες να προχωρήσουν σε αφοπλισμό. Τέλος, μια ηχηρή κίνηση από τις μεγάλες δυνάμεις θα μπορούσε ίσως να πείσει τις χώρες που αποκτούν επί του παρόντος πυρηνική τεχνογνωσία να εγκαταλείψουν τα σχέδιά τους.

Richard Howitt (S&D), γραπτώς. – (EN) Οι Εργατικοί βουλευτές θέλουμε να εκφράσουμε τη βαθύτατη δέσμευσή μας στον στόχο ενός κόσμου χωρίς πυρηνικά όπλα. Είμαστε υπερήφανοι για το γεγονός ότι η Βρετανία ως πυρηνική δύναμη ηγείται των προσπάθειών για μια συμφωνία μη διασποράς των πυρηνικών τον Μάιο στη Νέα Υόρκη που θα συγκεντρώσει παγκόσμια συναίνεση. Υποστηρίξαμε αυτό το ψήφισμα με τον σαφή στόχο να σταλεί το μήνυμα ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και οι βουλευτές του Εργατικού Κόμματος θα υποστηρίξουν κάθε προσπάθεια για να αφήσουμε πίσω μας τις παλιές κακές εποχές των πυρηνικών αναμετρήσεων και της αμοιβαίως εγγυημένης καταστροφής.

Αποφασίσαμε να απόσχουμε από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας 2, διότι πιστεύουμε ότι το στρατιωτικό δόγμα είναι κάτι που πρέπει να αποφασίσουν οι εθνικές κυβερνήσεις και δεν αποτελεί προνόμιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Συνταχθήκαμε επίσης με την πολιτική μας ομάδα για να υποστηρίξουμε την τροπολογία 3, καθώς πιστεύουμε ότι όλα τα κράτη έχουν δικαίωμα να αναπτύξουν μη στρατιωτική πυρηνική δύναμη, αλλά αυτά τα κράτη έχουν την ευθύνη να απορρίψουν τη δημιουργία πυρηνικών όπλων. Οι βουλευτές του Εργατικού Κόμματος θα συνεχίσουν να υποστηρίζουν τον αφοπλισμό στα κράτη που έχουν πυρηνικά όπλα, την αποτροπή της διασποράς σε νέα κράτη και τελικά την επίτευξη ενός κόσμου χωρίς πυρηνικά όπλα.

Sabine Lösing (GUE/NGL), γραπτώς. – (EN) Γνωρίζω πολύ καλά ότι ο διεθνής πυρηνικός αφοπλισμός, και ως εκ τούτου η ενίσχυση της ΣΜΔ και η επικύρωσή της από όλα τα κράτη, είναι ζωτικής σημασίας και ότι πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για να εφαρμοστεί πλήρως η συνθήκη. Για να διασφαλιστούν οι αποτελεσματικές

πολυμερείς προσπάθειες, πρέπει να ενταχθούν σε ένα ορθώς αναπτυγμένο όραμα επίτευξης ενός κόσμου χωρίς πυρηνικά όπλα το συντομότερο δυνατόν. Πρέπει να επιμεινουμε για τη δέσμευση των κρατών που έχουν πυρηνικά όπλα σύμφωνα με το άρθρο VI της ΣΜΔ να προχωρήσουν σε πλήρη αφοπλισμό, καθώς αυτό αποτελούσε βασική δέσμευση και τόσες πολλές χώρες υπέγραψαν τη ΣΜΔ και έτσι αποποιήθηκαν τα πυρηνικά όπλα οριστικά. Διαφωνούμε με τη φράση του κοινού ψηφίσματος (αιτιολογική σκέψη Ζ): «... να κάνει χρήση όλων των μέσων που έχει στη διάθεσή της με στόχο την πρόληψη ...».

Προειδοποιώ, ειδικά για το Ιράν, ότι κάθε στρατιωτική ενέργεια για την αποτροπή της διασποράς είναι απολύτως αντιπαραγωγική και άκρως επικίνδυνη. Είμαι πεπεισμένη ότι ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της διασποράς θα ήταν η ολοκληρωτική και οριστική κατάργηση της ατομικής ενέργειας, καθώς και η μη στρατιωτική χρήση της ενέχει μεγάλους κινδύνους και, επιπροσθέτως, δεν μπορεί να αποκλειστεί με επαρκή βεβαιότητα το ενδεχόμενο χρήσης της μη στρατιωτικής πυρηνικής τεχνολογίας για στρατιωτικούς σκοπούς.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η διασπορά των όπλων μαζικής καταστροφής αποτελεί πραγματικά σοβαρή απειλή για την ανθρωπότητα, την ειρήνη και τη διεθνή ασφάλεια. Η ακραία τρομοκρατία, ανεξέλεγκτη και συχνά φονταμενταλιστική, κάνει τον κόσμο να φοβάται και να προσπαθεί να εμποδίσει ομάδες και κυβερνήσεις με αδιάστατους ηγέτες να αποκτήσουν αυτή την τεχνολογία.

Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό οι κυβερνήσεις που έχουν αυτού του είδους τα όπλα να δείξουν προοδευτικά ότι προτίθενται να μειώσουν τα οπλοστάσιά τους, δίνοντας το καλό παράδειγμα. Η προσεχής διάσκεψη κορυφής, τον Απρίλιο του τρέχοντος έτους, θα μπορούσε να έχει πολύ σημαντική συνδρομή σε αυτό το θέμα και υπάρχουν υψηλές προσδοκίες για μεγαλύτερη αυστηρότητα και έλεγχο της παράνομης εμπορίας πυρηνικών υλικών.

Ας ελπίσουμε ότι οι ΗΠΑ και η Κίνα θα διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στον πυρηνικό αφοπλισμό της Χερσονήσου της Κορέας. Είναι επίσης πολύ σημαντικό να μην απομακρυνθούν τα κράτη από τη Συνθήκη για τη μη διασπορά των πυρηνικών όπλων, καθώς μας αφορά όλους, όχι μόνο ορισμένους.

Zuzana Roithová (PPE), γραπτώς. – (CS) Χαίρομαι που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ξεκάθαρα την έκθεση σχετικά με τη μη διασπορά των πυρηνικών όπλων. Ως χριστιανή, χαιρετίζω το γεγονός ότι οι εκπρόσωποι των δυτικών πολιτισμών, 60 και πλέον χρόνια μετά το τέλος του πολέμου, συνειδητοποίησαν ότι η ύπαρξη πυρηνικών όπλων αποτελούσε τεράστιο παγκόσμιο κίνδυνο και έκαναν προσπάθειες για να τα μειώσουν. Το γεγονός ότι το Ιράν και η Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας δεν προτίθενται να υπογράψουν τη Συνθήκη μη διασποράς των πυρηνικών όπλων συνιστά τεράστιο κίνδυνο. Αυτές οι χώρες δεν εκπληρώνουν ούτε τις διεθνείς υποχρεώσεις στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας. Το γεγονός ότι το Ιράν αρνείται την πρόσβαση στις πυρηνικές εγκαταστάσεις του στους επιθεωρητές του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας συνιστά πραγματικό κίνδυνο για την ασφάλεια, όχι μόνο για τα κράτη της άμεσης γειτονίας του, αλλά και για τη ΕΕ. Εν κατακλείδι, θέλω να ευχαριστήσω τους βουλευτές για την προσπάθειά τους να κάνουν το κείμενο του ψηφίσματος όσο το δυνατόν πιο ισορροπημένο.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Τελικά υπερψήφισα αυτό το σύνθετο ψήφισμα (RC7-0137/2010) σχετικά με τη Συνθήκη μη διασποράς των πυρηνικών όπλων. Βασικά, χαίρομαι που το αρχικό κείμενο που υποβλήθηκε από την Ομάδα PPE, τους Σοσιαλιστές, την Ομάδα ALDE και την Ομάδα Verts/ALE επιβεβαιώθηκε και που μία από τις τέσσερις τροπολογίες μας εγκρίθηκε (με 331 ψήφους υπέρ και 311 κατά), ειδικά καθώς, όλως παραδόξως, επρόκειτο για μια τροπολογία που ζητούσε από όλα τα μέρη να αναθεωρήσουν το στρατιωτικό τους δόγμα προκειμένου να αποποιηθούν την επιλογή του πρώτου κτυπήματος. Οι προσπάθειες της Ομάδας PPE να διαγραφεί η παράγραφος σχετικά με τις ζώνες χωρίς πυρηνικά, και στη Μέση Ανατολή, δεν ευοδώθηκαν.

Geoffrey Van Orden (ECR), γραπτώς. – (EN) Υπάρχουν πολλά στοιχεία στο ψήφισμα με τα οποία μπορούμε να συμφωνήσουμε. Είμαστε υπέρ μιας ισχυρής και αποτελεσματικής Συνθήκης μη διασποράς των πυρηνικών. Ωστόσο, το ψήφισμα ως έχει περιλαμβάνει ορισμένα μη χρήσιμα στοιχεία και, ως εκ τούτου, η Ομάδα ECR απείχε από την ψηφοφορία. Η αιτιολογική σκέψη IB θέτει υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη τακτικών πυρηνικών όπλων σε πέντε ευρωπαϊκά κράτη που δεν διαθέτουν πυρηνικά όπλα. Είμαστε υπέρ της συνεχούς παρουσίας αυτών των όπλων καθώς συμβάλουν στην κατανομή των βαρών και στην εγγύηση της στρατιωτικής δέσμευσης των ΗΠΑ στην ευρωπαϊκή ασφάλεια. Σε πολλά σημεία, υπάρχουν υπαινιγμοί επικρίσεων για τους στενούς συμμάχους, ενώ οι επικρίσεις μας θα έπρεπε να κατευθύνονται σε εκείνους που αποτελούν απειλή για τη διεθνή ασφάλεια. Ούτε το ΗΒ ούτε η Γαλλία, και σίγουρα ούτε οι ΗΠΑ, παράγουν τώρα σχάσιμα υλικά για όπλα. Είναι άλλο να λέμε ότι οι εγκαταστάσεις παραγωγής σχάσιμων υλικών θα έπρεπε, σε αυτό το στάδιο, να κλείσουν. Η έκκληση για τη δημιουργία μιας ζώνης χωρίς πυρηνικά στη Μέση Ανατολή προφανώς απευθύνεται στο Ισραήλ. Το Ισραήλ αντιμετωπίζει μια υπαρκτή απειλή από τους γείτονές του, πολλοί από τους οποίους έχουν ιστορικό ανάπτυξης πυρηνικών και άλλων όπλων μαζικής καταστροφής και μάλιστα τουλάχιστον ένας, το Ιράν, συνεχίζει προς αυτή την κατεύθυνση.

9. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 13.55 και συνεχίζεται στις 15.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. SCHMITT

Αντιπρόεδρου

10. Έγκριση των Συνοπτικών Πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

(Τα Συνοπτικά Πρακτικά της προηγούμενης συνεδρίασης εγκρίνονται)

11. Πολιτική της ΕΕ για θέματα που αφορούν την Αρκτική (συζήτηση)

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Υπατης Εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας όσον αφορά την πολιτική της ΕΕ για την Αρκτική.

Catherine Ashton, *Αντιπρόεδρος της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι ιδιαίτερα που μας δίνεται η δυνατότητα να συζητήσουμε σχετικά με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αρκτική, η οποία βρίσκεται κατά την άποψή μου σε φάση εξέλιξης. Πρόκειται για ένα σοβαρό ζήτημα με αυξανόμενη πολιτική σημασία και ως τέτοιο θα πρέπει, θεωρώ, να το αντιμετωπίσουμε.

Στον απόηχο των διαπραγματεύσεων της Κοπεγχάγης, ορθώς δίνουμε μεγαλύτερη σημασία σε αυτό το σημείο του κόσμου που γίνεται μάρτυρας των πλέον απτών επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος. Τα επιστημονικά στοιχεία δείχνουν ότι το πάχος των παγετώνων μειώθηκε στο ήμισυ κατά την τελευταία δεκαετία.

Και άλλες περιβαλλοντικές αλλαγές έχουν με τη σειρά τους αυξανόμενο αντίκτυπο στον πληθυσμό, τη βιοποικιλότητα και το τοπίο της Αρκτικής, τόσο στην ξηρά όσο και στη θάλασσα. Όπως και άλλοι διεθνείς παράγοντες, έτσι και εμείς δραστηριοποιούμαστε ολοένα περισσότερο σε θέματα που αφορούν την Αρκτική. Όπως γνωρίζετε, η Επιτροπή δημοσίευσε στα τέλη του 2008 ανακοίνωση για την Αρκτική, η οποία έτυχε θερμής υποδοχής από το Συμβούλιο και την οποία ακολούθησαν τον Δεκέμβριο του 2009 εκτενή συμπεράσματα αναφορικά με ζητήματα που αφορούν την Αρκτική.

Θεωρώ ότι αυτό αποτελεί ένα ακόμα βήμα στη διαδικασία σταδιακής οικοδόμησης μιας συνεκτικής και ολοκληρωμένης πολιτικής για την Αρκτική. Όπως γνωρίζετε, έχει ζητηθεί από την Επιτροπή να καταρτίσει συνοδευτική έκθεση τον Ιούνιο του 2011 και αυτό θα παράσχει μία ακόμα ευκαιρία για την περαιτέρω ανάπτυξη των κοινών μας σκέψεων. Όλο αυτό το έργο βρίσκεται σε εξέλιξη, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αναμένω σήμερα με μεγάλη ανυπομονησία να ακούσω τις απόψεις των βουλευτών του παρόντος Κοινοβουλίου.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή εκτίμησε το ψήφισμά σας σχετικά με την αρκτική διακυβέρνηση τον Οκτώβριο του 2008, που παρείχε θετική ώθηση στα τελευταία στάδια της κατάρτισης της ανακοίνωσης από την Επιτροπή. Ζητούμε από το Κοινοβούλιο να υποστηρίξει τις προσπάθειές μας να διασφαλίσουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα αναγνωρισθεί ως υπεύθυνος παράγοντας που χαιρεί σεβασμού στην Αρκτική. Η γεωγραφική μας θέση και τα προγράμματά μας που βρίσκονται σε εξέλιξη στην Αρκτική αποτελούν το σημείο εκκίνησής μας, αλλά θέλουμε να προχωρήσουμε ακόμα περισσότερο.

Υπάρχουν τρεις κύριοι τομείς του έργου, τους οποίους θα ήθελα να αναφέρω εδώ εν συντομία. Καταρχάς επιθυμούμε να συμβάλουμε στην προστασία της περιφέρειας της Αρκτικής, συμπεριλαμβανομένου του πληθυσμού της. Το οικοσύστημα της Αρκτικής είναι πολύ ευαίσθητο και χρειάζεται, ως εκ τούτου, μέγιστη προστασία και διασφάλιση. Ταυτόχρονα, εξαιτίας της αλλαγής του κλίματος, αυξάνεται ολοένα περισσότερο η πρόσβαση στους πόρους της Αρκτικής. Αυτό παρέχει μεν δυνατότητες, αλλά πρέπει να τύχει πολύ προσεκτικών χειρισμών.

Θέλουμε να διασφαλίσουμε ότι οι πολίτες και οι εταιρείες μας θα τύχουν δίκαιης μεταχείρισης, μεταξύ άλλων και στους τομείς των μεταφορών και των φυσικών πόρων, και αυτό πρέπει να γίνει με πολύ προσεκτικό τρόπο και με τις κατάλληλες δικλίδες ασφαλείας για το περιβάλλον. Αμφότεροι οι στόχοι μπορούν και πρέπει να αναπτυχθούν από κοινού από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη, ιδίως από τα τρία κράτη μέλη της Αρκτικής. Πρέπει να συνεχίσουν όλοι να συνεργάζονται στενά με τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη για την Αρκτική.

Ο τρίτος στόχος μας είναι να συμβάλουμε σε δυναμικές και ενισχυμένες διευθετήσεις διακυβέρνησης προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις πολλαπλές προκλήσεις που αφορούν την περιοχή της Αρκτικής. Αυτό περιλαμβάνει την υλοποίηση των υπαρχουσών συμφωνιών, πλαισίων και ρυθμίσεων, συμπεριλαμβανομένου του Αρκτικού Συμβουλίου, και τον πλήρη σεβασμό της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο των θαλασσών. Ωστόσο, όπου αυτό είναι σκόπιμο, πρέπει να εξετάσουμε προσεκτικά κατά πόσον και με ποιον τρόπο μπορούν οι εν λόγω διευθετήσεις να συμπληρωθούν και να αναπτυχθούν περαιτέρω.

Για να είμαστε αξιόπιστοι, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η περιοχή της Αρκτικής είναι εντελώς διαφορετική από την Ανταρκτική και αυτή η αναγνώριση πρέπει να καθοδηγήσει τις πολιτικές αντιδράσεις μας. Αντίθετα από την Ανταρκτική, η οποία αποτελεί μια τεράστια και ακατοίκητη ήπειρο που περικλείεται από ωκεανό, η Αρκτική αποτελεί θαλάσσιο χώρο που περικλείεται από ξηρά, η οποία κατοικείται επί χιλιάδες έτη και ανήκει σε κυρίαρχες χώρες. Ως εκ τούτου, προτάσεις για αντιγραφή της Συνθήκης της Ανταρκτικής και εφαρμογή της στην περιοχή της Αρκτικής δεν είναι ρεαλιστικές, και θα έχουν επίσης κατά πάσα πιθανότητα αρνητικές συνέπειες για τον ρόλο πρωτοβουλίας που επιθυμούμε να αναπτύξουμε.

Όπως γνωρίζετε, αυτή είναι και η άποψη του Συμβουλίου. Επιθυμούμε σε πολύ μεγάλο βαθμό να διατηρήσουμε στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καθώς θα επιδιώκουμε της επίτευξη των κοινών μας στόχων για τη σταδιακή οικοδόμηση μιας πολιτικής της ΕΕ για την Αρκτική, και πρέπει να συνεργαστούμε με τα κράτη της Αρκτικής και τη διεθνή κοινότητα για να βρούμε τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο για τη διατήρηση και την προστασία της Αρκτικής για τις μελλοντικές γενιές.

Michael Gahler, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE.* – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Αντιπρόεδρε, σας ευχαριστώ θερμά που ανοίξατε τη συζήτηση για το θέμα αυτό, το οποίο θεωρώ σημαντικό. Όσοι συμμετέχουν σήμερα στην παρούσα συζήτηση θα συζητούνται αυτή την άποψη, και θεωρώ ότι θα μπορούσαμε επίσης να επιτύχουμε πολύ μεγάλη συναίνεση στο πλαίσιο της. Είμαι ο εισηγητής έκθεσης που πρόκειται να εκπονηθεί σχετικά με το θέμα αυτό και θα ήθελα πολύ να συνεργαστώ στενά με όλους όσοι συμμετέχουν εν προκειμένω.

Αναφέρατε μια σειρά από λέξεις κλειδιά. Η προστασία του περιβάλλοντος είναι πολύ σημαντική. Αναφερθήκατε στον τοπικό πληθυσμό, τους υποθαλάσσιους πόρους και την αλιεία. Μία ακόμα λέξη κλειδί είναι η ναυτιλία, οι θαλάσσιες οδοί που ανοίγει η αλλαγή του κλίματος: το Βορειοδυτικό Πέρασμα και το Βορειοανατολικό Πέρασμα.

Στην περιοχή γύρω από τα περάσματα αυτά, πέραν των τριών κρατών μελών της Αρκτικής βρίσκονται, βεβαίως, τουλάχιστον δύο παγκόσμιοι παράγοντες –οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ρωσία– καθώς και ένας σημαντικός παράγων που είναι ο Καναδάς. Τα κράτη αυτά αποτελούν άμεσα γειτονικά εδάφη με τα οποία πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να συνεργαστούμε και να βελτιώσουμε τις επαφές μας στο πλαίσιο της πολιτικής αυτής, στην ανάπτυξη της οποίας στοχεύουμε τώρα.

Όσον αφορά συγκεκριμένα τις πρώτες ύλες, έχουμε τη δυνατότητα να συνεργαστούμε – αλλά υπάρχει και το ενδεχόμενο να συγκρουστούμε εάν δεν προσεγγίσουμε το ζήτημα αυτό με σωστό τρόπο. Η ΕΕ δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να τοποθετήσει τη σημαία της στον βυθό της θάλασσας, όπως έκαναν οι Ρώσοι. Πρέπει, ωστόσο, να επιζητήσουμε τον διάλογο με αυτά τα εμπλεκόμενα μέρη ούτως ώστε, με τον τρόπο αυτό, να μπορούμε να επιτύχουμε, με συναίνεση, όσα είναι σημαντικά για την περιοχή σε σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος, την εξόρυξη πόρων και τα δικαιώματα των κατοίκων.

Liisa Jaakonsaari, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.* – (FI) Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγο καιρό, η Υπουργός Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών, Hillary Clinton, δήλωσε σε συνέντευξη της πόσο δύσκολη είναι η δουλειά της και είπε ότι το αντικείμενό της είναι να περνά από τη μία κρίση στην επόμενη. Δυστυχώς, έχει απομείνει πολύ λίγος χρόνος για να αντιμετωπισθούν τέτοιες βασικές μελλοντικές προκλήσεις, όπως είναι η ανάπτυξη της περιοχής της Αρκτικής.

Βαρόνη Ashton, υποθέτω ότι πρέπει πια να αισθάνεστε κι εσείς την ίδια αγωνία, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εκτιμούμε βαθιά το γεγονός ότι ξεκινάτε ήδη από τόσο νωρίς συζήτηση για την αρκτική πολιτική και ότι κατά τη διάρκεια του σαββατοκύριακου θα μεταβείτε στη Λαπωνία, που αποτελεί τμήμα της περιοχής της Αρκτικής. Εκεί, θα λάβετε σίγουρα σημαντικές πληροφορίες.

Το σεντούκι με τους θησαυρούς της Αρκτικής που ανοίγει είναι γεμάτο οικονομικές δυνατότητες, αλλά θέτει και πολλούς κινδύνους για το περιβάλλον και την ασφάλεια, καθώς και κινδύνους που συνδέονται με τη μοίρα των αυτοχθόνων. Η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη ανοίγει νέες θαλάσσιες οδούς και επιτρέπει την εκμετάλλευση των πόρων πετρελαίου και φυσικού αερίου κατά τρόπο καταστροφικό για το περιβάλλον. Το Διεθνές Ερευνητικό Ινστιτούτο της Σουηδίας για την Ειρήνη (SIPRI), μεταξύ άλλων, δημοσίευσε ήδη μελέτη με τον δυσώινο τίτλο «Αρκτική χωρίς πάγους» σχετικά με την αρκτική πολιτική της Κίνας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αναλάβει επειγόντως δράση και να χαράξει τη δική της αρκτική πολιτική.

Επικροτούμε τα συμπεράσματα της Επιτροπής που μας παρουσιάσατε, στον βαθμό που η περιοχή, και το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και οι ορυκτοί πόροι της δεν θα αντιμετωπισθούν ως ένα νέο Eldorado: η κύρια εστίαση πρέπει να αφορά τους ανθρώπους που κατοικούν εκεί, και αυτή είναι μια πολύ σημαντική πτυχή της κατάστασης. Η ΕΕ πρέπει να έχει επίσης τη θέληση να διεξάγει εποικοδομητικές συζητήσεις με τους αυτόχθονες, και αυτός είναι ένας τρόπος με τον οποίο η Ένωση μπορεί να διαδραματίσει αποφασιστικό ρόλο στην αρκτική πολιτική. Για παράδειγμα, οι πρόσφατοι περιορισμοί που επέβαλε το Κοινοβούλιο στο κυνήγι της φώκιας εξόργισαν τους αυτόχθονες.

Είναι πολύ σημαντικό να ενισχυθεί το καθεστώς του Αρκτικού Συμβουλίου, και για τον λόγο αυτό, πρέπει να ασκήσουμε μεγαλύτερη επιρροή στον Καναδά και τη Ρωσία ιδίως, ούτως ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να διαδραματίσει ισχυρότερο ρόλο. Η έρευνα για την Αρκτική αποτελεί σημαντικό τομέα συνεργασίας: για παράδειγμα, το Πανεπιστήμιο της Λαπωνίας, όπου και θα μεταβείτε, είναι ο τόπος όπου βρίσκεται το Πανεπιστήμιο της Αρκτικής, και είμαι βέβαιη ότι μόλις ιδρυθεί το Αρκτικό Κέντρο Πληροφοριών, όπως έχει αναφέρει η Επιτροπή, το Ροβανιέμι θα αποτελέσει κατάλληλη τοποθεσία.

Επιπλέον, πρέπει να ενισχυθούν οι δομές της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δυστυχώς, φαίνεται ότι για το Συμβούλιο ο Αρκτικός Ωκεανός δεν αποτελεί προτεραιότητα, αντίθετα με τη Νότια και την Ανατολική Διάσταση και, επομένως, αυτό το παράθυρο της Βόρειας Διάστασης που αφορά την Αρκτική πρέπει τώρα να ανοιχθεί. Βαρόνη Ashton, η Επιτροπή πρέπει να διευκρινίσει τον ρόλο κάθε Γενικής Διεύθυνσης και να υποδείξει το άτομο που θα είναι αρμόδιο για ζητήματα που αφορούν την Αρκτική.

Diana Wallis, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω τα ακόλουθα στην Ύπατη Εκπρόσωπο: σας ευχαριστώ πάρα πολύ για τη δήλωσή σας. Πιστεύω ότι πολλοί από εμάς στο παρόν Κοινοβούλιο χαίρονται πάρα πολύ που συνεχίζετε αυτό που ξεκίνησε από την Επιτροπή και συνεχίστηκε με τις δηλώσεις της Προεδρίας το περασμένο φθινόπωρο.

Υπογραμμίσατε την ευαίσθητη φύση και το περιβάλλον της Αρκτικής. Αυτή η ευαίσθητη φύση προκαλεί, όπως αναγνωρίσατε, ανησυχία σε παγκόσμιο επίπεδο, όχι μόνο στην Ευρώπη ή στα κράτη που βρίσκονται στην Αρκτική.

Η Αρκτική αποτελεί επίσης μοναδική ευκαιρία πολυεθνικής συνεργασίας. Είναι επίσης μοναδική ευκαιρία για εμάς, ως ΕΕ, να έχουμε μια θετική σχέση με τη Ρωσία εκεί, μέσω της Βόρειου Διάστασης. Αυτό είναι κάτι που πρέπει οπωσδήποτε να οικοδομήσουμε από κοινού με τους άλλους εταίρους.

Ωστόσο, πρέπει να είναι μια ουσιαστική συνεργασία για ολόκληρη την Αρκτική, και γεννά ανησυχίες – και αυτό είναι κάτι που δεν θίξατε στη δήλωσή σας – το γεγονός ότι βλέπουμε την ανάπτυξη ενός εσωτερικού πυρήνα πέντε παράκτιων κρατών της Αρκτικής που συναντώνται εκτός της αρχιτεκτονικής του Αρκτικού Συμβουλίου. Αυτό θα μπορούσε να υπονομεύσει σοβαρά μια πολύ πολύτιμη συνεργασία και πρέπει να αντιμετωπισθεί με σοβαρότητα.

Ομοίως, εμείς – η ΕΕ – ήρθαμε αντιμέτωποι με άρνηση στο αίτημά μας να μας δοθεί καθεστώς παρατηρητή. Πρέπει να αποκαταστήσουμε κάποιες σχέσεις και να προσπαθήσουμε να επανεδραιώσουμε την εμπιστοσύνη για όσα θέλουμε να επιτύχουμε στην Αρκτική.

Θεωρώ ότι η αρχική ανακοίνωση της Επιτροπής αποτέλεσε θαυμάσιο έγγραφο ως προς τον τρόπο με τον οποίο συγκέντρωσε πολλά διατομεακά ζητήματα που αφορούν αρκετές ΓΔ της Επιτροπής. Αποτελεί καλή βάση, πάνω στην οποία μπορούμε να οικοδομήσουμε. Αναμένουμε όλοι με ενδιαφέρον να δούμε πώς θα συντονίσετε αυτή την πολιτική, καθώς θα προχωράτε στο πλαίσιο της νέας Επιτροπής και υπό τον μοναδικό διπλό σας ρόλο. Σε κάθε περίπτωση, σας ευχαριστούμε που κάνατε την αρχή.

Satu Hassi, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (FI) Κύριε Πρόεδρε, στη στάση μας έναντι της περιοχής της Αρκτικής διαφαίνεται ένα είδος πολιτιστικής σχιζοφρένειας. Από τη μία πλευρά, ανησυχούμε. Είναι προφανές ότι η αλλαγή του κλίματος συντελείται στην Αρκτική με ταχύτερους ρυθμούς απ' ό,τι αλλού. Η περιοχή έχει παρομοιαστεί με ένα καναρινί σε ορυχείο.

Από το 1979, το μέσο ετήσιο κάλυμμα πάγου του Αρκτικού Ωκεανού έχει συρρικνωθεί κατά περίπου 1,5 εκατομμύριο τετραγωνικά χιλιόμετρα, εμβαδό ίσο με εκείνο της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου μαζί. Αυτή η διαδικασία τήξης επιταχύνει την αλλαγή του κλίματος επειδή μειώνει την ανακλαστικότητα ή λευκαύγεια της Γης. Απελευθερώνει μεθάνιο από την τούνδρα και θα μπορούσε επίσης να το απελευθερώσει και από τον βυθό της θάλασσας. Το μεθάνιο επιταχύνει ακόμα περισσότερο την αλλαγή του κλίματος. Η διαδικασία τήξης επιτρέπει επίσης στις τοξίνες που έχουν συσσωρευτεί κατά τη διάρκεια πολλών ετών να απελευθερωθούν στο περιβάλλον.

Την ίδια στιγμή που εμείς ανησυχούμε για την κατάσταση αυτή, στην Αρκτική έχει ξεκινήσει ένας πυρετός του πετρελαίου και του φυσικού αερίου. Χώρες αντιδικούν και διαπραγματεύονται τρόπους διαιρέσης του βυθού της θάλασσας. Επιπλέον, σε όλο αυτό οι αυτόχθονες παραβλέπονται σε μεγάλο βαθμό.

Η ΕΕ πρέπει τώρα να προωθήσει μια συνεκτική προσέγγιση στην αειφόρο ανάπτυξη. Πρέπει να ελέγξει τις αστραφτερές εικόνες των συμβόλων του ευρώ και του δολαρίου και να στηρίξει την προστασία της περιοχής της Αρκτικής μέσω του ίδιου είδους συμφωνίας που ισχύει και για την Ανταρκτική. Επιπλέον, οι αυτόχθονες πρέπει να συμπεριληφθούν σε όλες τις διαδικασίες λήψης των αποφάσεων που σχετίζονται με την περιοχή. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να υπάρξει πεντηκονταετής απαγόρευση όσον αφορά την εκμετάλλευση των ορυκτών πόρων στην περιοχή.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η φύση και η άγρια ζωή στην περιοχή είναι ευαίσθητες και εύάλωτες. Για παράδειγμα, υπάρχουν πολύ μεγαλύτερα προβλήματα και χειρότεροι κίνδυνοι που συνδέονται με την εξόρυξη πετρελαίου εκεί απ' ό,τι αλλού. Οι ναυτιλιακές εταιρείες πρέπει και αυτές με τη σειρά τους να αναγνωρίσουν τις τεράστιες δυσκολίες και τους κινδύνους που υπάρχουν στην περιοχή. Εάν απλώς πούμε δυο ωραία λόγια για το περιβάλλον και τους αυτόχθονες στο πλαίσιο των αποφάσεων που θα λάβουμε, δεν θα βοηθήσουμε καθόλου. Οι πράξεις μας σημαίνουν ότι απειλούμε σοβαρά να μολύνουμε αμετάκλητα το περιβάλλον και ότι παραβιάζουμε τα δικαιώματα των αυτοχθόνων.

Charles Tannock, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όταν η Δανία έγινε μέλος της ΕΕ το 1973, η ΕΕ απέκτησε αρμοδιότητα σε μία διάσταση της Αρκτικής μέσω της εξάρτησης της Γροιλανδίας από τη Δανία. Το 1985, η Γροιλανδία επέλεξε να εγκαταλείψει την ΕΕ αλλά, όταν η Σουηδία και η Φινλανδία έγιναν μέλη 10 χρόνια αργότερα, διέυρυναν σε σημαντικό βαθμό το ενδιαφέρον της ΕΕ για την περιοχή της Αρκτικής.

Από τότε, η ΕΕ αποτελεί έναν από τους πολλούς παράγοντες που διατηρούν ζωτικά στρατηγικά συμφέροντα στην Αρκτική – το περιβάλλον και τους φυσικούς της πόρους. Ως χώρες με εδάφη στην Αρκτική, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ο Καναδάς, η Ρωσία, η Νορβηγία και η Ισλανδία υπερασπίζονται όλες τα συμφέροντά τους με σθεναρό και δυναμικό τρόπο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να διστάσει τώρα να κάνει το ίδιο και το Αρκτικό Συμβούλιο αποτελεί, κατά την άποψή μου, το καλύτερο μέσο για αυτό. Το καθεστώς *ad hoc* παρατηρητή που διαθέτει η Ένωση στο Αρκτικό Συμβούλιο δεν επαρκεί για τον σκοπό αυτό. Ελπίζω ότι η Ύπατη Εκπρόσωπος θα επιμείνει για τη ανάθεση στην ΕΕ καθεστώτος μόνιμου παρατηρητή κατά την επόμενη υπουργική διάσκεψη τον Απρίλιο του επόμενου έτους στη Γροιλανδία.

Είναι λυπηρό το γεγονός ότι ο Καναδάς αποκλείει την ΕΕ εκδικούμενος για την απαγόρευση που αυτή επέβαλε στα προϊόντα φώκιας, και ελπίζω ότι, εν τέλει, θα επικρατήσει η κοινή λογική. Αυτή η προσέγγιση δεν έχει ιδιαίτερο νόημα, με δεδομένο και το γεγονός ότι έξι κράτη μέλη της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του Ηνωμένου Βασιλείου –της δικής μου χώρας– αποτελούν μόνιμους παρατηρητές. Εντούτοις, ο συντονισμός μεταξύ Δανίας, Σουηδίας και Φινλανδίας στο πλαίσιο του Αρκτικού Συμβουλίου έχει υπάρξει υποδειγματικός και έχει αποτελέσει πλατφόρμα για να γίνει γνωστό στην περιοχή το ευρύτερο ενδιαφέρον της ΕΕ.

Οι συνεισφορές της συμμάχου μας, Νορβηγίας, και της Ισλανδίας, η οποία επιδιώκει σήμερα να αποτελέσει κράτος μέλος της ΕΕ, ενίσχυσαν ακόμα περισσότερο την ευρωπαϊκή συμμετοχή στο Φόρουμ για την Αρκτική. Αυτό έχει ζωτική σημασία καθώς η Ρωσία δεν μας άφησε κανένα περιθώριο αμφιβολίας σχετικά με τα σχέδιά της για την Αρκτική, όταν τοποθέτησε, όπως είναι ευρέως γνωστό, μια ρωσική σημαία στον βυθό του Βορείου Πόλου το 2007. Γνωρίζουμε με επώδυνο τρόπο ότι η Ρωσία ακολουθεί ορισμένες φορές δικούς της κανόνες στις διεθνείς σχέσεις. Μόνο ένα ενωμένο μέτωπο που θα αποτελείται από άλλα μέλη και τους παρατηρητές του Αρκτικού Συμβουλίου και το οποίο θα επεξεργασθεί την πολιτική της ΕΕ για τη Βόρειο Διάσταση μπορεί να κρατήσει το Κρεμλίνο υπό έλεγχο. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να μετατραπεί η Αρκτική στη νέα αρένα για τις επεκτατικές τάσεις της Ρωσίας.

Søren Bo Søndergaard, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (DA) Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν πολλοί καλοί λόγοι να συζητήσουμε για την Αρκτική. Κάποιοι από αυτούς αναφέρθηκαν. Υπάρχει το ζήτημα της αλλαγής του κλίματος, ότι δηλαδή η περιοχή της Αρκτικής έχει πληγεί σοβαρά από την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη. Υπάρχει το ζήτημα των φυσικών πόρων, ότι δηλαδή η περιοχή της Αρκτικής έχει να προσφέρει τεράστιο πλούτο. Μετά, υπάρχει το ζήτημα του ανοίγματος της βόρειας θαλάσσιας οδού, που περιλαμβάνει εντελώς νέα πρότυπα μεταφορών. Ωστόσο, το κρίσιμο ερώτημα που απασχολεί την ομάδα μου είναι από ποια γωνία πρέπει να προσεγγίσουμε την Αρκτική. Πρέπει το σημείο εκκίνησής μας να είναι όλα τα οφέλη, υπό τη στενή έννοια, που μπορεί να αποκομίσει η ΕΕ από την περιοχή της Αρκτικής; Ή πρέπει το σημείο εκκίνησής μας να είναι πώς η ανάπτυξη της περιοχής της Αρκτικής μπορεί να ωφελήσει τη διεθνή κοινότητα – σεβόμενοι, παράλληλα, ας μην το ξεχνούμε, πλήρως το δικαίωμα του λαού της Αρκτικής στην αυτοδιάθεση;

Μία βασική δοκιμή αυτού του ερωτήματος θα προκύψει από τη στάση που θα κρατήσουμε: πρέπει να εργαστούμε με στόχο να γίνει η Αρκτική μια περιοχή στην οποία θα επιτραπεί να ανθίσει ένας νέος ανταγωνισμός εξοπλισμών –η Ρωσία έχει διαδραματίσει ενεργό ρόλο εν προκειμένω και άλλοι ακολούθησαν– ή πρέπει η Αρκτική, όπως και η Ανταρκτική, να αποτελέσει αποστρατιωτικοποιημένη περιοχή; Είναι προφανές ότι υπάρχουν διαφορές μεταξύ του Βόρειου και του Νότιου Πόλου, της Αρκτικής και της Ανταρκτικής. Ωστόσο, έχει ενδιαφέρον ότι κατορθώσαμε να προωθήσουμε συνθήκη για την Ανταρκτική, στην οποία αποκλείσαμε τη στρατιωτική παρουσία και ορίσαμε ότι η

εν λόγω περιοχή θα χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς. Το βασικό ζήτημα με το οποίο έρχεται αντιμέτωπη η Επιτροπή είναι κατά πόσον πρέπει να εργαστεί με σκοπό να γίνει η Αρκτική αποστρατιωτικοποιημένη περιοχή, και στην περίπτωση αυτή, ποιες συγκεκριμένες πρωτοβουλίες πρέπει να αναλάβει προς αυτή την κατεύθυνση.

Timo Soini, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (FI) Κύριε Πρόεδρε, το ζήτημα της Αρκτικής είναι σημαντικό και είναι τώρα ενώπιόν μας. Εμείς στη Φινλανδία γνωρίζουμε τις συνθήκες που επικρατούν στην Αρκτική. Εκεί ζούμε. Όταν η Βαρόνη Ashton πάει στη Λαπωνία, θα βρει πολλούς ανθρώπους που ζουν και εργάζονται βόρεια του Αρκτικού Κύκλου. Όταν πάω εκεί εγώ ο ίδιος την Κυριακή, θα βρω πολλούς ανθρώπους που ανησυχούν ιδιαίτερα για την εργασία και την επιβίωσή τους, διότι σε μια πραγματική δημοκρατία οι άνθρωποι μπορούν να επιλέξουν ελεύθερα πού επιθυμούν να ζήσουν. Μπορούν να ζήσουν και στην Αρκτική εάν το επιθυμούν.

Το Πανεπιστήμιο της Λαπωνίας στο Ροβανιέμι είναι το καλύτερο μέρος για τη διεξαγωγή αυτής της μελέτης από άποψη οικονομικών και έρευνας. Η Diana Wallis έκανε μια θετική αποτίμηση αυτού στη φινλανδική εφημερίδα «Kaleva», και για πρώτη φορά θα χαρώ να συμφωνήσω με μια φιλελεύθερη άποψη.

Από την άποψη του μέλλοντος, πρέπει να λάβουμε υπόψη τρία ζητήματα: τη φύση, τα ζώα και τους ανθρώπους. Εάν υποστηριχθούν και τα τρία σε κάθε σημείο της Αρκτικής και μπορέσουν να ζήσουν εκεί αρμονικά, θα επιτύχουμε μια βιώσιμη αρκτική πολιτική, και θα μπορέσουμε επίσης να εκμεταλλευτούμε την υλικοτεχνική υποδομή και την οικονομία της, αλλά μόνο εάν σεβαστούμε τη φύση, τους ανθρώπους και τα ζώα.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που μου παρέχεται η δυνατότητα να συμμετάσχω στη σημερινή συζήτηση και θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα πολύ συγκεκριμένο ζήτημα που έχει ήδη αναφερθεί από ορισμένους συναδέλφους, τους οποίους άκουσα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι συνθήκες διαβίωσης στην όμορφη περιοχή της Αρκτικής είναι σκληρές, αλλά επίσης δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, με τις νέες τεχνολογίες και τα τεχνολογικά επιτεύγματα, η περιοχή θα ανοίξει αναπόφευκτα για μεγαλύτερη εκμετάλλευση των φυσικών της πόρων, με την αλιεία να αποτελεί εξέχον παράδειγμα.

Στην ανακοίνωση της Επιτροπής του 2008, εξετάζεται το ισχύον μέγεθος της αλιείας, καθώς και το ενδεχόμενο ανοίγματος νέων περιοχών. Πρέπει πράγματι να υπάρξει μια συστηματική προσέγγιση αυτού. Η βιώσιμη αλιεία προστατεύει τα αλιευτικά αποθέματα και εξασφαλίζει το μέλλον των αλιευτικών κοινοτήτων. Το ίδιο έγγραφο, και ορθώς, αναφέρεται στην ανάγκη προστασίας των αυτοχθόνων και των τοπικών πληθυσμών, κάνοντας χρήση στατιστικών στοιχείων που θέλουν περίπου το ένα τρίτο εκ των τεσσάρων εκατομμυρίων ανθρώπων που ζουν στην περιοχή να είναι αυτόχθονες – και πάλι, πρόκειται για ιδιαίτερα αξιόπαινο στόχο. Ωστόσο –και εν προκειμένω θα ήθελα να προειδοποιήσω την Επιτροπή– εξακολουθώ να βλέπω στοιχεία, σε αμφότερα τα έγγραφα, που αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή δεν διδάχτηκε από την καταστροφή της κοινής αλιευτικής πολιτικής, η οποία ευθύνεται για την καταστροφή του αλιευτικού κλάδου στη Βόρειο Ιρλανδία.

Η προσέγγιση από την κορυφή προς τα κάτω που προβλέπει διαρκή έλεγχο και θέσπιση πολιτικών στόχων και μεθόδων από τις Βρυξέλλες υπήρξε τεράστια αποτυχία, ωστόσο το συμπέρασμα που συνάγεται από το έγγραφο του 2008 και το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων του Δεκεμβρίου του 2009 είναι ότι η ΕΕ θα χρησιμοποιήσει την ίδια προσέγγιση και στην περιοχή της Αρκτικής. Καλώ επιτακτικά την Ύπατη Εκπρόσωπο, καθώς εξακολουθεί να διερευνά τρόπους συντονισμού της πολιτικής στην περιοχή, να λάβει υπόψη το συγκεκριμένο ζήτημα.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, με την εξέλιξη του σύγχρονου κόσμου, η πολιτική για θέματα που αφορούν την Αρκτική και σχετίζονται με ακραίες κλιματικές συνθήκες, πολιτικές αρκούδες και απέραντα παγοπέδια, αποκτά νέα σημασία. Η ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου και η μεγαλύτερη ανάγκη για φυσικούς πόρους έχει οδηγήσει σε αύξηση του ενδιαφέροντος για την περιοχή. Ως αποτέλεσμα της ταχείας συρρίκνωσης του καλύμματος πάγου της Αρκτικής, προκύπτουν νέες δυνατότητες εκμετάλλευσης της περιοχής. Η Αρκτική μεταμορφώνεται από προφυλακή σε κέντρο του ενδιαφέροντος των χωρών που αναζητούν νέες ναυτικές οδούς, άπειρες πηγές φυσικού πλούτου και απόθεμα αλιευμάτων. Ωστόσο, όλα αυτά τα γνωρίζουμε ήδη.

Το ερώτημα είναι πώς πρέπει να αντιδράσει η Ένωση στις νευρικές προετοιμασίες για την κατά κάποιον τρόπο εισβολή στην Αρκτική που ετοιμάζουν εδώ και καιρό η Ρωσία, οι ΗΠΑ, ο Καναδάς και η Νορβηγία; Κυρίως, είναι ανάγκη να αντιμετωπισθεί το νομικό καθεστώς της περιοχής της Αρκτικής, που μέχρι στιγμής δεν υπόκειται σε ρύθμιση. Η πολιτική που βασίζεται στα διπλωματικά μέσα που χρησιμοποιούνται μέχρι σήμερα πρέπει να οδηγήσει σε μια διεθνή συμφωνία που θα εγγυάται τη δίκαιη κατανομή πιθανών εδαφικών κτήσεων. Η έλλειψη νομικών κανόνων ενδέχεται να μετατρέψει την περιοχή σε πηγή συγκρούσεων παγκόσμιας φύσης. Εκείνο, λοιπόν, που απαιτείται, είναι συστηματική και συντονισμένη δράση που θα ανταποκριθεί στις προκλήσεις που εμφανίζονται με μεγάλη ταχύτητα. Οι υποδομές έρευνας, η ανάπτυξη πολυμερούς διαχείρισης της Αρκτικής που θα βασίζεται στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών και η συμμετοχή του τοπικού πληθυσμού της Αρκτικής είναι μερικά μόλις από τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στη μελλοντική ευρωπαϊκή στρατηγική για την Αρκτική, στόχος της οποίας

θα είναι η διατήρηση της ισορροπίας ανάμεσα στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και τη βιώσιμη χρήση των πόρων του.

Κρίτων Αρσένης (S&D). - Καλώς ήρθατε Ύπατη Εκπρόσωπε Εξωτερικών Υποθέσεων!

Η Αρκτική είναι το μέρος του πλανήτη όπου η κλιματική αλλαγή είναι πιο έκδηλη. Η θέρμανση του πλανήτη έχει οδηγήσει σε σημαντική υποχώρηση των πάγων. Χρονιά ορόσημο ήταν το 2007, οπότε και σημειώθηκε υποχώρηση των πάγων κατά 34% σε σχέση με την περίοδο 1970-2000.

Το λιώσιμο όμως των αρκτικών πάγων έχει πάρα πολλές και δραματικές συνέπειες. Οδηγεί στην επιτάχυνση της κλιματικής αλλαγής. Έως σήμερα, η λευκή επιφάνεια των αρκτικών πάγων αντανακλούσε το 80% της ηλιακής ακτινοβολίας που έπεφτε στην περιοχή επηρεάζοντας την παγκόσμια αλλά και την τοπική θερμοκρασία. Η αντανάκλαση αυτή διαρκώς μειώνεται αυξάνοντας τη θερμοκρασία του πλανήτη αλλά και της ευρύτερης πολιτικής περιοχής σε μια ζώνη 1.500 μέτρων εντός του Καναδά, της Ρωσίας και της Αλάσκας. Μάλιστα το 2007, μεταξύ Αυγούστου και Οκτωβρίου, σημειώθηκε αύξηση της θερμοκρασίας κατά 2°.

Την ίδια στιγμή, το λιώσιμο των πάγων επιφέρει απρόβλεπτες αλλαγές στα θαλάσσια ρεύματα. Επιδρά αρνητικά στα θαλάσσια οικοσυστήματα, την αλιεία, αλλά και μειώνει τη δυνατότητα απορρόφησης του διοξειδίου του άνθρακα της θάλασσας, καθώς επηρεάζει το πλαγκτόν και άλλους οργανισμούς, ενώ αυξάνει τη στάθμη της θάλασσας.

Για τον λόγο αυτόν, Ύπατη Εκπρόσωπε Εξωτερικών Υποθέσεων, προκαλεί θλίψη στους Ευρωπαίους πολίτες η συζητούμενη πολλές φορές συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον κλιμακούμενο ανταγωνισμό για την επίτευξη γεωπολιτικών ωφελειών από την περιβαλλοντική αυτή καταστροφή στην Αρκτική.

Ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα πρέπει να είναι να βγει νικήτρια σε έναν διεθνή γεωπολιτικό ανταγωνισμό για τα πετρέλαια και τους διαδρόμους ναυσιπλοΐας της Αρκτικής. Ο ρόλος μας θα πρέπει να είναι να εξασφαλίσουμε το σεβασμό των αρχών μας, το σεβασμό για την περιβαλλοντική ακεραιότητα της περιοχής, την επικράτηση αρχών όπως η διεθνής συνεργασία, το σεβασμό στους δεσμούς του ΟΗΕ σε οποιοδήποτε νέο καθεστώς προκύψει στην Αρκτική από τη συντελούμενη αυτή τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. WALLIS

Αντιπρόεδρου

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, δράττομαι της ευκαιρίας να ευχηθώ στη Βαρόνη Ashton κάθε επιτυχία κατά τη θητεία της και θα ήθελα να συγχαρώ την απόφασή της για τη διατήρηση στενής συνεργασίας με το Κοινοβούλιο κατά την εκπόνηση εκείνου που η ίδια περιγράφει ως μία περισσότερο συνεκτική πολιτική της ΕΕ για την Αρκτική.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ασφαλώς, θα διαδραματίσει κεντρικό ρόλο στην αρκτική πολιτική. Δύο κράτη της Αρκτικής, η Ισλανδία και η Νορβηγία, είναι μέλη του ΕΟΧ. Οι πολιτικές της ΕΕ σε τομείς όπως το περιβάλλον, η αλλαγή του κλίματος, η ενέργεια, η έρευνα, οι μεταφορές και η αλιεία έχουν άμεσο αντίκτυπο στην Αρκτική.

Υπό την ιδιότητά μου ως προέδρου της αντιπροσωπείας του Κοινοβουλίου για την Ελβετία, την Ισλανδία, τη Νορβηγία και τον ΕΟΧ, είμαι ως εκ τούτου και εκπρόσωπος του Κοινοβουλίου στη μόνιμη επιτροπή βουλευτών από την περιοχή της Αρκτικής.

Υπό την ιδιότητα αυτή, θα ήθελα να ενημερώσω το Κοινοβούλιο ότι τον Σεπτέμβριο του τρέχοντος έτους, το Κοινοβούλιο θα φιλοξενήσει στις Βρυξέλλες την εξαμηνιαία συνεδρίαση των βουλευτών της περιοχής της Αρκτικής.

(GA) Την επόμενη εβδομάδα θα διεξαχθεί προπαρασκευαστική συνεδρίαση στην Ουάσινγκτον και στο Όσλο λίγο πριν από τη συνεδρίαση. Θεωρώ ότι η διοργάνωση αυτών των συνεδριάσεων θα έχει ζωτική σημασία για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρόεδρος. – Λυπούμαι πολύ, αλλά δεν είχαμε διερμηνεία για το τελευταίο μέρος της ομιλίας σας.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, δεν έχω την παραμικρή αμφιβολία ότι όλοι στο Κοινοβούλιο κατάλαβαν τι είπα!

Είπα, κλείνοντας, ότι θα φιλοξενήσουμε τη διάσκεψη και ελπίζω ότι, εφόσον φυσικά είστε διαθέσιμη, Βαρόνη Ashton, θα σκεφτείτε το ενδεχόμενο να ανταποκριθείτε στην πρόσκλησή μου και να συμμετάσχετε σε αυτή τη συνεδρίαση. Πρόκειται, θεωρώ, για μια ιδανική βάση για την καλύτερη κατανόηση των εν λόγω ζητημάτων, και θα επιτρέψει στους βουλευτές από την αχανή αυτή περιοχή να συζητηθούν και να ενισχύσουν τους δεσμούς τους.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, χαιρετίζω την παρούσα συζήτηση και χαίρομαι που η Βαρόνη Ashton βρίσκεται εδώ και συμμετέχει σε αυτήν. Αναφέρατε ότι το θέμα αφορά την προστασία της περιοχής και των κατοίκων της. Αυτό ασφαλώς αληθεύει. Όσον αφορά ωστόσο συγκεκριμένα τους αυτόχθονες κατοίκους της εν λόγω περιοχής, η κατάσταση δεν αφορά μόνο την προστασία που θα παράσχουμε από το εξωτερικό· έχει να κάνει με τον σεβασμό του δικαιώματός τους στην αυτοδιάθεση. Αυτό πρέπει να αποτελέσει πολύ σημαντική αρχή της αρκτικής πολιτικής.

Όσον αφορά την προστασία της φύσης στην εν λόγω περιοχή, πρέπει να επισημανθεί ότι υπάρχει, ασφαλώς, εξαιρετικά μεγάλος αριθμός ευαίσθητων περιοχών. Γνωρίζω ότι πολλοί από εσάς που συμμετέχετε στην παρούσα συζήτηση απορρίπτετε την ιδέα απαγόρευσης της εκμετάλλευσης. Ίσως, Βαρόνη Ashton, αυτό να βρισκόταν στο πίσω μέρος του μυαλού σας όταν είπατε ότι «η περιοχή της Αρκτικής είναι τελείως διαφορετική από την Ανταρκτική», αλλά ακόμα και απορρίπτοντας το ενδεχόμενο απαγόρευσης, μένει να απαντηθεί το ερώτημα –και μάλιστα, με πρακτικούς όρους, όχι απλώς λυρικούς– του πώς περιοχές ιδιαίτερης ευαισθησίας στην εν λόγω επικράτεια μπορούν να προστατευθούν αποτελεσματικά βάσει της αρχής της προφύλαξης. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στην κατάσταση να φτάσει στο σημείο όπου, προς όφελος κοντόφθαλμων οικονομικών στόχων, η πολεμική ιαχρή «θέλουμε αέριο, θέλουμε ψάρια» θα υπερκαλύψει όλες τις αρχές της προφύλαξης.

Θα ήθελα επίσης να συνδέσω εδώ και όσα είπε ο κ. Gahler. Κύριε Gahler, αναφερθήκατε στο ενδεχόμενο σύγκρουσης. Αυτό αναμφίβολα αληθεύει. Μπορούμε επίσης να διαπιστώσουμε ήδη ότι, σε διεθνές επίπεδο, αυτές οι συνομιλίες δεν χαρακτηρίζονται αποκλειστικά από την επιθυμία εύρεσης κοινού εδάφους, διαφορετικά ο Καναδάς και η Ρωσία, για παράδειγμα, δεν θα είχαν επιχειρήσει να απαγορεύσουν την ανάθεση στην ΕΕ καθιεστώτος παρατηρητή στο Αρκτικό Συμβούλιο. Το Αρκτικό Συμβούλιο αποτελεί, βεβαίως, από μόνο του οργανισμό μη δεσμευτικού δικαίου χωρίς σταθερό προϋπολογισμό ή προσωπικό. Δεν επαρκεί ως δομή διακυβέρνησης. Ωστόσο, πρέπει να φροντίσουμε, κατά την εξέταση νέων δομών διακυβέρνησης –και απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, αυτή είναι η θέση σας, Ύπατε Εκπρόσωπε– να προχωρήσουμε χωρίς αποκλεισμούς, και να αναγνωρίσουμε ότι και άλλοι οργανισμοί επιθυμούν να συμμετάσχουν εν προκειμένω.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Κυρία Πρόεδρε, βλέπω ότι τόσο η Επιτροπή όσο και η Ύπατη Εκπρόσωπος είναι της άποψης ότι η ΕΕ πρέπει να θεσπίσει μια πολιτική για την Αρκτική. Συμμερίζομαι ασφαλώς την ιδέα της προστασίας του περιβάλλοντος της Αρκτικής και, ως Δανή, έχω ιδιαίτερα καλή γνώση της γεωπολιτικής κατάστασης. Έχω επίσης επίγνωση των προβλημάτων με τα οποία έρχεται αντιμέτωπος ο τοπικός πληθυσμός και πρέπει, βεβαίως, να σεβαστούμε τον τρόπο ζωής του. Κατόπιν αυτών, δεν θεωρώ ότι η ΕΕ πρέπει να διαθέτει πολιτική για την περιοχή, ούτε και ότι η ΕΕ πρέπει να αναλάβει ρόλο διαχειριστή στην περιοχή της Αρκτικής. Αυτό δεν θα ήταν προς όφελος ούτε της Ένωσης ούτε της Αρκτικής.

Κατά την άποψή μου, πρέπει να αφήσουμε την Αρκτική σε εκείνες τις χώρες που συνδέονται άμεσα με την περιοχή. Ούτε μπορεί ούτε πρέπει να είναι δουλειά της ΕΕ να καταρτίσει πολιτική για όλους τους τομείς, πόσο μάλλον για την Αρκτική, που είναι μια περιοχή όπου συνεργαζόμαστε κατά παράδοση πολύ καλά και όπου μόλις δύο (και όχι τρεις, όπως αναφέρθηκε εδώ) από τις εμπλεκόμενες χώρες είναι μέλη της ΕΕ. Ούτε οι ΗΠΑ, ούτε ο Καναδάς, η Γροιλανδία, ή η Ρωσία έχουν εκφράσει επιθυμία να γίνουν μέλη της ΕΕ. Ίσως σας δημιουργηθούν υπόνοιες ότι το ξαφνικό ενδιαφέρον για την εν λόγω περιοχή πυροδοτήθηκε αποκλειστικά από την επιθυμία διαφόρων χωρών να έχουν πρόσβαση σε πρώτες ύλες, παρά από οτιδήποτε άλλο. Με άλλα λόγια: η καλύτερη πολιτική όσον αφορά την Αρκτική είναι η συμμετοχή της ΕΕ αποκλειστικά από τα μετόπισθεν.

Nick Griffin (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, υπάρχει ένας αγγλικός μύθος σχετικά με τον Βασιλιά Κανούτ, ο οποίος διέταξε την παλίρροια να μην του βρέξει τα πόδια, αποδεικνύοντας στους αυλικούς του ότι ούτε καν οι βασιλείς δεν εξαιρούνται από την πραγματικότητα. Μέσω της πράξης του αυτής, έγινε συνώνυμο της υπερβολικής αλαζονείας.

Ο Βασιλιάς Κανούτ εξακολουθεί να ζει στους κόλπους του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο αρχίζει και τελειώνει τα συμπεράσματά του για την Αρκτική αναφερόμενο στην εικαζόμενη σημασία της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη. Αυτό υποδεικνύει άρνηση αποδοχής της επιστημονικής πραγματικότητας. Σύμφωνα με το Εθνικό Κέντρο Δεδομένων για το Χιόνι και τον Πάγο των ΗΠΑ, ο θερινός πάγος της Αρκτικής έχει αυξηθεί κατά 409.000 τετραγωνικά μίλια, ή 26%, από το 2007. Αυτό είναι ακριβώς εκείνο που είχαν προβλέψει επιστήμονες που γνώριζαν ότι η προηγούμενη συρρίκνωση του θερινού πάγου, η οποία είχε λανθασμένα χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη, δεν ήταν στην πραγματικότητα παρά απεικόνιση ενός αιωνόβιου φυσικού κύκλου προόδου, υποχώρησης και εκ νέου προόδου.

Επομένως, ο θερινός πάγος της Αρκτικής δεν θα έχει εξαφανιστεί μέχρι το 2013 και οι πολιτικές αρκούδες δεν χρειάζεται και δεν πρόκειται να πνιγούν εξαιτίας της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη. Ωστόσο, εκατομμύρια σκληρά εργαζόμενων ψηφοφόρων πνίγονται σε μια θάλασσα χρεών και φόρων, και η υπομονή τους εξαντλείται με

τη χρήση από την πολιτική τάξη της απάτης της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη με σκοπό την επιβολή μιας αντιδημοκρατικής διεθνούς διακυβέρνησης και ψευδο-πράσινων φόρων.

Τα Ηνωμένα Έθνη ανακοίνωσαν τώρα ότι προχωρούν σε αναθεώρηση των διαμφισβητούμενων φακέλων και των «πειραγμένων» στατιστικών στοιχείων της διακυβερνητικής επιτροπής για την αλλαγή του κλίματος. Εκ μέρους των φορολογούμενων πολιτών της Βρετανίας, ζητώ από το παρόν Κοινοβούλιο να κάνει το ίδιο και να μην σπαταλήσει άλλα χρήματα για το ακριβότερο μεγάλο ψέμα στην ανθρώπινη ιστορία.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Κυρία Πρόεδρε, η Αρκτική είναι μια μοναδική περιοχή, η οποία αποτελεί ολοένα συχνότερα αντικείμενο συζητήσεων εξαιτίας της τήξης των παγετώνων και των νέων ευκαιριών που αυτή δημιουργεί. Αυτό είναι καλό, διότι πρέπει να έχουμε περισσότερες συζητήσεις, όχι μόνο σχετικά με τον αντίκτυπο που θα έχει η τήξη των πάγων στις δυνατότητές μας να κάνουμε χρήση των πόρων στους οποίους αποκτούμε ξαφνικά πρόσβαση, αλλά και για τις αρμοδιότητες που συνοδεύουν όλο αυτό και τον καλύτερο δυνατό τρόπο διατήρησης της Αρκτικής και αξιολόγησης των μελλοντικών συνεπειών της παρουσίας και των δραστηριοτήτων μας σε αυτό το ευαίσθητο φυσικό περιβάλλον.

Ωστόσο, προτού αποφασίσουμε σχετικά με την κοινή πολιτική της ΕΕ όσον αφορά την Αρκτική, πρέπει να δαπανήσουμε περισσότερο χρόνο αξιολογώντας την ισχύουσα κατάσταση για το οικοσύστημα της Αρκτικής, διότι διαφορετικά θα είναι δύσκολο να λάβουμε κατάλληλα μέτρα. Κατά την άποψή μου, είναι και αφελές και μη ρεαλιστικό να πιστεύουμε ότι μπορούμε απλώς να αφήσουμε άδικτους όλους τους πόρους. Αντιθέτως, πρέπει να εστιάσουμε στη διασφάλιση ότι η διαχείριση της εξόρυξης πόρων, των μεταφορών, του τουρισμού και άλλων κλάδων θα γίνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο προκειμένου να προστατευθεί και να διατηρηθεί το φυσικό περιβάλλον. Ασφαλώς, αυτό πρέπει να γίνει κατόπιν διαβουλεύσεων και σε συνεργασία με τον τοπικό πληθυσμό με βάση την πραγματική κατάσταση και τις ισχύουσες συνθήκες.

Η έκθεση της Επιτροπής για την Αρκτική αποτελεί ένα θετικό πρώτο βήμα προς μία συνεκτική πολιτική για την Αρκτική. Κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας, η Σουηδία υποστήριξε την απόφαση της Επιτροπής να ζητήσει να της παραχωρηθεί καθεστώς μόνιμου παρατηρητή στο Αρκτικό Συμβούλιο. Ωστόσο, θεωρώ ότι τόσο η έκθεση της Επιτροπής όσο και η μέχρι τώρα συζήτηση επικεντρώνονται υπερβολικά στις υδάτινες εκτάσεις και όχι αρκετά στην ξηρά. Ορισμένες χώρες, όπως είναι η Σουηδία και η Φινλανδία, δραστηριοποιούνται εκτενώς στον τομέα της εκτροφής ταράνδων, της εξόρυξης, της γεωργίας και της δασοπονίας στην Αρκτική και έχει μεγάλη σημασία να ληφθούν αυτά υπόψη.

Μία άλλη διάσταση της συζήτησης που δεν αναφέρεται συχνά, αλλά πρέπει να επισημανθεί, αφορά τους στρατηγικούς στόχους της ΕΕ και τα γεωστρατηγικά συμφέροντα στην Αρκτική, καθώς και τις συνέπειες της αλλαγής στις συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή για τη διεθνή σταθερότητα.

Ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ βρίσκονται στην περιοχή της Αρκτικής. Άλλα τμήματα της περιοχής είναι άμεσοι γείτονες της ΕΕ στον Βορρά. Ως εκ τούτου, δεν πρέπει να είναι δύσκολη η χάραξη κοινών στρατηγικών στόχων και η εξασφάλιση υποστήριξης για αυτούς από όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Δεδομένου του αυξημένου ανταγωνισμού μεταξύ διαφόρων χωρών και κάποιων ανεπιλύτων συγκρούσεων, πρέπει να είναι προς όφελος της ΕΕ να διασφαλίσει ότι δεν θα προκύψουν εντάσεις σε σχέση με την ασφάλεια στην Αρκτική.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Σήμερα, συζητούμε για ένα πολύ σημαντικό θέμα. Οι επιδράσεις της αλλαγής του κλίματος αλλάζουν εκ βάθρων την κατάσταση στην περιοχή της Αρκτικής. Λόγω του αντίκτυπου της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη, έχουν ανοίξει νέες θαλάσσιες οδοί στην Αρκτική, παρέχοντας δυνατότητες για τη μεταφορά πετρελαίου, φυσικού αερίου και άλλων φυσικών πόρων, αλλά ταυτόχρονα, η εν λόγω περιοχή καθίσταται πολύ ευάλωτη εξαιτίας των περιβαλλοντικών προβλημάτων και της διαίρεσης των πόρων της μεταξύ κρατών και αυτό ενδέχεται να έχει αρνητικές συνέπειες για τη διεθνή σταθερότητα και τα συμφέροντα της ευρωπαϊκής ασφάλειας. Καθώς συζητούμε τον αντίκτυπο του περιβάλλοντος και της αλλαγής του κλίματος στην περιοχή, ένας από τους κύριους στόχους της αρκτικής πολιτικής πρέπει να είναι ο μετριασμός των αρνητικών επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος και η παροχή βοήθειας στην περιοχή ούτως ώστε να μπορέσει να προσαρμοστεί στις αναπόφευκτες αλλαγές. Μέχρι τώρα, δεν έχει εφαρμοσθεί καμία ρύθμιση για την περιοχή της Αρκτικής. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει σε περισσότερες από μία περιπτώσεις υπογραμμίσει τη σημασία της διακυβέρνησης της Αρκτικής. Θεωρώ ότι τώρα που η κατάσταση έχει μεταβληθεί, πρέπει να αρχίσουμε σταδιακά να διαμορφώνουμε μια αυτόνομη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει, με τη σειρά της, να διαδραματίσει εν προκειμένω ενεργό ρόλο. Εδώ και πολύ καιρό, η κατάσταση στην εν λόγω περιοχή προκαλεί ένταση μεταξύ των χωρών της Αρκτικής και η ένταση αυτή θα αυξηθεί ακόμα περισσότερο όσο ευκολότερη θα γίνεται η πρόσβαση στην περιοχή. Πιστεύω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ξεκινήσει έναν ολοκληρωμένο διάλογο με τις άλλες χώρες και ότι αυτό θα ανοίξει την πόρτα και σε νέες ευκαιρίες συνεργασίας. Θεωρώ ότι είναι επίσης καιρός να αρχίσουμε να εξετάζουμε το ενδεχόμενο μιας διεθνούς σύμβασης που θα αφορά τη διακυβέρνηση της εν λόγω περιοχής.

Kristiina Ojuland (ALDE). – (ET) Κυρία Πρόεδρε, Βαρόνη Ashton, όπως ισχύει και για τις σημαντικές αλλαγές στο φυσικό περιβάλλον, πρέπει επίσης να έχουμε κατά νου το γεγονός ότι η τήξη του Αρκτικού Ωκεανού, η οποία έχει επιταχυνθεί, δημιουργεί το ενδεχόμενο ενός αγώνα δρόμου για την εκμετάλλευση των νέων φυσικών πόρων. Αυτό ενδέχεται, ωστόσο, να οδηγήσει σε πιθανή απειλή για την ασφάλεια των σχέσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων χωρών. Για τον λόγο αυτόν, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στη συμπεριφορά της Ρωσίας, που δεν αφορά την αλιεία, τον τουρισμό ή τα κοιτάσματα μετάλλων, αλλά τα τελευταία ανεκμετάλλευτα κοιτάσματα φυσικού αερίου και πετρελαίου στον κόσμο.

Παρά την ιδέα που προκύπτει από τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Αρκτική για συνεργασία με τις γειτονικές χώρες σε θέματα που αφορούν τις παρακείμενες περιοχές, από την αρχή της νέας χιλιετίας η Ρωσία δεν έχει επιδείξει την παραμικρή προθυμία να λάβει υπόψη τις επιθυμίες μας. Η περσινή εθνική στρατηγική ασφαλείας της Ρωσίας έστειλε προς τη Δύση το απειλητικό μήνυμα ότι, εάν χρειαστεί, η Ρωσία είναι διατεθειμένη να κάνει χρήση στρατιωτικής δύναμης προκειμένου να αποκτήσει νέους φυσικούς πόρους στην Αρκτική. Θεωρώ ότι πρέπει να εφαρμόσουμε στοχευμένες πολιτικές έναντι της Ρωσίας προκειμένου να αποφύγουμε έναν ανταγωνιστικό αγώνα δρόμου.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (ET) Κυρία Πρόεδρε, Βαρόνη Ashton, σας ευχαριστώ που ασχοληθήκατε άμεσα με αυτό το πολύ σημαντικό ζήτημα κατά την έναρξη της γεμάτης άγχος θητείας σας. Κατά την άποψή μου, το πιο επείγον θέμα είναι η Αρκτική. Είπατε χωρίς περιστροφές ότι η Αρκτική δεν είναι Ανταρκτική και ότι δεν θα ήταν ρεαλιστικό να αντιγράψουμε τη συμφωνία για την Ανταρκτική και να την εφαρμόσουμε για την Αρκτική.

Θεωρώ ότι εάν κάποιος, κάπου στον κόσμο, μπορεί να υπερασπισθεί τον ιδεαλισμό, αυτός πρέπει σίγουρα να είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Και για ποιον λόγο να μην υποβάλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μια ιδεαλιστική πρόταση στους εταίρους της, λέγοντάς τους ότι προτού ξεκινήσουμε έναν νέο πυρετό χρυσοθηρίας στην Αρκτική Θάλασσα πρέπει να εφαρμόσουμε απαγόρευση της εκμετάλλευσης επί αρκετές δεκαετίες – ότι δεν θα ξεκινήσουμε μια διαδικασία που θα δημιουργήσει το ενδεχόμενο ενός ανταγωνισμού εξοπλισμών και άλλων απειλών;

Θα ήθελα να πω λίγα λόγια σχετικά με τα δικαιώματα των αυτοχθόνων της Αρκτικής. Θεωρώ ότι, στο πλαίσιο του διαλόγου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, πρέπει να τεθεί το ερώτημα εάν οι αυτόχθονες της Αρκτικής που ζουν στη Ρωσική Ομοσπονδία συμμετέχουν αρκετά στο έργο του Αρκτικού Συμβουλίου. Πράγματι, η Ανταρκτική δεν είναι Αρκτική, αλλά βήματα που βοήθησαν να επιτευχθεί συμβιβασμός στον Νότο κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου δεν πρέπει να επαναληφθούν απλώς και μόνο επειδή δεν υπάρχει ιδεαλισμός στην Επιτροπή.

Προέρχομαι από τη χώρα από την οποία ξεκίνησε ο εξερευνητής της Ανταρκτικής Bellingshausen, ο οποίος πήγε και ανακάλυψε πράγματα επειδή ήταν ιδεαλιστής. Σας εύχομαι να αποκτήσετε ιδεαλισμό στο έργο σας.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί να αποκτήσει μια ολοκληρωμένη αρκτική πολιτική. Η πρόταση αυτή είναι εντελώς παράδοξη. Η Κύπρος και η Ελλάδα, για παράδειγμα, διαθέτουν ιστορικούς πολιτισμούς, αλλά δέιτε τη γεωγραφία. Είναι πραγματικά δύσκολο να αντιληφθεί κανείς για ποιον λόγο μία χώρα που βρίσκεται στο Αιγαίο χρειάζεται να αποκτήσει η ΕΕ πολιτική για την Αρκτική.

Ωστόσο, μια αρκτική πολιτική της ΕΕ δεν είναι ίσως τόσο παράδοξη όσο ο διορισμός της χωρίς κανένα απολύτως προσόν Βαρόνης Ashton, της Sarah Palin της πρώην φοιτητικής Αριστεράς, στη θέση της Υπατης Εκπροσώπου. Κατά τις ακροάσεις κατέστη σαφές ότι η Υπατη Εκπρόσωπος δεν έχει ξεχάσει τίποτα και δεν έχει μάθει τίποτα. Και, παρεμπιπτόντως...

(Η Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Πρόεδρος. – Λυπούμαι, αλλά δεν νομίζω ότι πρέπει να ακούγονται προσωπικά σχόλια όπως αυτά στο Κοινοβούλιο.

(Παρέμβαση από το ακροατήριο)

Ο χρόνος ομιλίας σας έληξε. Δεν θα έχουμε προσωπικά σχόλια αυτού του είδους.

(Παρέμβαση από το ακροατήριο)

Προχωρούμε στον επόμενο ομιλητή.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Κυρία Πρόεδρε, ας επιστρέψουμε στην ουσία του ζητήματος. Όπως είπαν πολλοί συναδέλφοι, έχει ξεκινήσει αγώνας δρόμου για την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και τη διαχείριση της περιοχής της Αρκτικής.

Ωστόσο, η περιοχή αυτή χρήζει ολοκληρωμένης προσέγγισης, όπως είπε εδώ η Ύπατη Εκπρόσωπος. Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η εξαιρετικά ευαίσθητη φύση της άγριας ζωής στην Αρκτική, οι μακροπρόθεσμες επιπτώσεις της τήξης των πάγων και, κυρίως, τα δικαιώματα των αυτοχθόνων της περιοχής και των άλλων λαών που κατοικούν εκεί.

Μέχρι στιγμής, η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δικαίο των θαλασσών και η συμφωνία για τα αποθέματα ιχθύων αρκούσαν για τη ρύθμιση της εξόρυξης φυσικών πόρων στην θαλάσσια περιοχή της Αρκτικής και στον βυθό της θάλασσας. Το Αρκτικό Συμβούλιο έχει επικεντρωθεί στην περιβαλλοντική και την ερευνητική συνεργασία, αλλά οι συμφωνίες που επικεντρώνονται στη χρήση των φυσικών πόρων συνοδεύτηκαν από μια αυξανόμενη ανάγκη ανάπτυξης στρατηγικών διεθνούς διαχείρισης, και η ΕΕ ενδέχεται να διαδραματίσει και αυτή ρόλο εν προκειμένω. Επιπλέον, η αρκτική πολιτική της ΕΕ χρειάζεται τη δική της στρατηγική, και πρέπει να υπαχθεί σε κοινό συντονισμό.

Ένας καλός τρόπος συμμετοχής της ΕΕ στην Αρκτική θα ήταν η ίδρυση ενός Αρκτικού Κέντρου. Η πρώτη φορά που αναφέρθηκε αυτή η ανάγκη για δημιουργία Αρκτικού Κέντρου Πληροφοριών της ΕΕ ήταν στην ανακοίνωση της Επιτροπής για την Ευρωπαϊκή Ένωση και την περιοχή της Αρκτικής το φθινόπωρο του 2008. Με εντολή του Συμβουλίου, η Επιτροπή άρχισε να διερευνά το ενδεχόμενο ίδρυσης ενός τέτοιου κέντρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το Αρκτικό Κέντρο στο Πανεπιστήμιο της Λαπωνίας στο Ροβανιέμι, στον Αρκτικό Κύκλο, έχει κάνει γνωστή την προθυμία του να λειτουργήσει ως Αρκτικό Κέντρο Πληροφοριών της ΕΕ. Η Φινλανδία δεν έχει εγείρει εδαφικές απαιτήσεις όσον αφορά τους φυσικούς πόρους, επομένως η χώρα αυτή αποτελεί, ως ουδέτερος παράγοντας, κατάλληλη επιλογή για τη διοίκηση του Κέντρου, όπως δήλωσε και η κ. Wallis χρησιμοποιώντας ενθαρρυντικά λόγια.

Καλώ, ως εκ τούτου, επιτακτικά την Ύπατη Εκπρόσωπο Ashton να λάβει απόφαση σχετικά με τη μορφή που πρέπει να έχει το Αρκτικό Κέντρο της ΕΕ, την τοποθεσία και τα καθήκοντά του, ενισχύοντας έτσι το προφίλ της ΕΕ στο πλαίσιο της αρκτικής πολιτικής. Σας εύχομαι ένα ευχάριστο ταξίδι στη Λαπωνία.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, στο πλαίσιο της συζήτησης για την αλλαγή του κλίματος υπάρχει τώρα μια εντονότερη διαμάχη σχετικά με τη χρησιμοποίηση της Αρκτικής ως πλωτής οδού για τη ναυτιλία με δυνατότητα πιθανού περιορισμού των εμπορικών οδών και μικρότερης έτσι κατανάλωσης καυσίμων –μην ξεχνάτε ότι και αυτό αποτελεί μια πλευρά του ζητήματος– που περιλαμβάνει το ερώτημα του κατά πόσον και υπό ποια μορφή υπάρχουν φυσικοί πόροι, οι οποίοι ποικίλουν από πετρέλαιο έως φυσικό αέριο, και με ποιον τρόπο μπορούν να αξιοποιηθούν. Αναφέρθηκε επίσης και η αλιεία. Ασφαλώς η συζήτηση αυτή είχε και εξακολουθεί να έχει μια ιδιαίτερα συμβολική αξία, η οποία κατέστη σαφής όταν η Ρωσία τοποθέτησε –η λέξη ύψωσε δεν είναι η καταλληλότερη εν προκειμένω– τη σημαία της στον βυθό της θάλασσας. Και τα άλλα κράτη αρχίζουν να διατυπώνουν εντονότερα τις απαιτήσεις τους. Έχοντας αυτό κατά νου, είμαι ευγνώμων στην Ύπατη Εκπρόσωπο για το γεγονός ότι θέτει υπό εξέταση και κατά προτεραιότητα το ζήτημα αυτό.

Κατά την άποψή μου, όσα έχουν συζητηθεί μέχρι στιγμής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αλλά και στην Επιτροπή, όπως είναι η πρόταση της του 2008, που προαναφέρθηκε, είχαν υπερβολικά αμυντική χροιά. Θεωρώ ότι το εν λόγω ζήτημα πρέπει να το προσεγγίσουμε επιθετικά, και από τις δύο απόψεις. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να το προσεγγίσουμε τόσο όσον αφορά το ζήτημα, στο οποίο αναφέρθηκαν πολλοί βουλευτές εδώ, δηλαδή την προστασία του περιβάλλοντος και των κατοίκων της περιοχής, όσο και όσον αφορά το γεγονός ότι πρέπει να εξετάσουμε προσεκτικά κατά πόσον αυτό θα συνοδεύεται και από ευκαιρίες και να κάνουμε μια ειλικρινή συζήτηση σχετικά. Στο πλαίσιο μιας έκθεσης για το πετρέλαιο του 2008, είχαμε κάποιες προκαταρκτικές και πολύ προσεκτικές συζητήσεις σχετικά με το εν λόγω ζήτημα και χαράξαμε μια αρχική πορεία. Όταν μιλούμε διαρκώς σχετικά με το ότι χρειαζόμαστε διαφοροποίηση και νέες πηγές, συμπεριλαμβανομένων πρώτων υλών και ενεργειακών πόρων, πρέπει να συζητήσουμε κατά πόσον υπάρχει η δυνατότητα εκμετάλλευσης αυτών των πηγών χωρίς να θέσουμε σε κίνδυνο τη φύση και το περιβάλλον. Αυτή η συζήτηση πρέπει αν μη τι άλλο να πραγματοποιηθεί – πρέπει να κάνουμε χρήση αυτής της δυνατότητας. Σήμερα βρισκόμαστε σε διαφορετική θέση από την άποψη της τεχνολογίας και, παρεμπιπτόντως, τα τεχνολογικά επιτεύγματα στο εν λόγω πεδίο αποτελούν σήμερα ευρωπαϊκά επιτεύγματα. Εάν μιλούμε για περαιτέρω εξέλιξη της τεχνολογίας, τότε αυτή πρέπει να αφορά όλους τους τομείς. Είμαι ευγνώμων που διεξάγεται αυτή η συζήτηση. Εύχομαι να πραγματοποιηθεί με αντικειμενικό και ανοιχτό τρόπο.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, ποιος θα αναλάβει τον έλεγχο της Αρκτικής; Αυτός είναι ο τίτλος ενός άρθρου που δημοσιεύτηκε στον Τύπο και το οποίο εντόπισα ερευνώντας το θέμα. Περιγράφει με σύντομο αλλά στοχευμένο, θα έλεγε κανείς, τρόπο, την τρέχουσα κατάσταση όσον αφορά τον αγώνα δρόμου που πραγματοποιείται για την Αρκτική. Εν προκειμένω, το ερώτημα που έθεσε η κ. Ashton φαίνεται να είναι ιδιαίτερα εύστοχο – πώς μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να αποτελέσει υπεύθυνο παράγοντα όσον αφορά τα προβλήματα που συνδέονται με την Αρκτική; Υπεύθυνο – το τονίζω. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η παρούσα συζήτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μου φαίνεται από κάθε άποψη χρήσιμη και σωστή, διότι γίνεται εδώ για δεύτερη φορά,

ως αποτέλεσμα της πρώτης και της παρούσας ανακοίνωσης από το Συμβούλιο στο Κοινοβούλιο και από την Επιτροπή στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η Αρκτική είναι μια περιοχή που δεν διέπεται από το διεθνές δίκαιο, και το τεράστιο ενδιαφέρον γι' αυτήν είναι, αφενός, όπως έχει ήδη επισημανθεί, αποτέλεσμα της αλλαγής του κλίματος, αλλά, αφετέρου, αναγνωρίζεται επίσης ολόένα και πιο ξεκάθαρα και χρησιμοποιείται ως ενδεχόμενη πηγή, ιδίως για ενεργειακούς πόρους και φυσικό αέριο, αλλά και για φυσικούς πόρους, όπως είναι για παράδειγμα η αλιεία. Υπάρχουν, βεβαίως, κίνδυνοι που σχετίζονται με αυτό – κίνδυνοι για το περιβάλλον που σχετίζονται με τη χρήση πρώτων υλών και αλιείας, αλλά και για τους αυτόχθονες της περιοχής, και αυτό είναι επίσης κάτι που πρέπει να γνωρίζουμε πολύ καλά.

Επιπλέον, το άνοιγμα μίας οδού, ενός θαλάσσιου διαδρόμου, σε σχέση με τις αλλαγές στην περιοχή, έχει τεράστια επίδραση στον τρόπο με τον οποίο βλέπουν οι άνθρωποι την Αρκτική. Παρόμοια είναι η επίδραση των προσπαθειών να διαιρεθεί η εν λόγω επικράτεια βάσει μιας σειράς τετελεσμένων γεγονότων, όπως είναι η συμβολική τοποθέτηση σημαίων. Θα ήθελα να πω ότι πρέπει να επισημανθεί ότι οι πέντε χώρες της Αρκτικής δεν ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για νομικούς κανονισμούς, αλλά ότι η Ένωση θα πρέπει, ωστόσο, να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε αυτό το σημείο του κόσμου, όχι μόνο μέσω της παρουσίας της, αλλά κυρίως μέσω της συμμετοχής και των γνώσεών της. Έχει ουσιαστική σημασία να οικοδομήσουμε αμοιβαία εμπιστοσύνη και μπορούμε να την οικοδομήσουμε μέσω μιας πρωτοβουλίας στον τομέα των κανονιστικών ρυθμίσεων, όπως είναι για παράδειγμα ο Χάρτης της Αρκτικής.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Θα ήθελα να λάβω τον λόγο υπό την ιδιότητά μου ως εισηγητή του παρόντος Κοινοβουλίου για την Ισλανδία.

Επί του παρόντος, όπως γνωρίζετε όλοι, η Ισλανδία αναμένει από το Συμβούλιο να επιβεβαιώσει ότι οι διαπραγματεύσεις για την προσχώρησή της μπορούν να προχωρήσουν. Εάν, όπως το επιθυμούμε όλοι, η Ισλανδία γίνει κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα είναι το μοναδικό κράτος μέλος που βρίσκεται αποκλειστικά στην περιοχή της Αρκτικής. Η Ισλανδία θα αυξήσει, μαζί με τη Φινλανδία, τη Δανία και τη Σουηδία, τον αριθμό των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μετέχουν στο Αρκτικό Συμβούλιο σε τέσσερα, μαζί με τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Ρωσία, τον Καναδά και τη Νορβηγία.

Θεωρώ ότι το γεγονός αυτό καθίσταται ακόμα πιο σημαντικό, δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν διαθέτει, δυστυχώς, καθεστώς παρατηρητή στο εν λόγω φόρουμ.

Επιπλέον, πιστεύω ότι η προσχώρηση της Ισλανδίας στην ΕΕ μπορεί να συμβάλει, καταρχάς, στη διαφοροποίηση των ενεργειακών πόρων της Ευρώπης και, δεύτερον, στη θέσπιση πολυμερούς διακυβέρνησης στην εν λόγω περιοχή, η οποία προκαλεί ολοένα μεγαλύτερο ενδιαφέρον και μπορεί να οδηγήσει, όπως αναφέρθηκε και σε προηγούμενες ομιλίες, σε συγκρούσεις. Τέλος, η προσχώρηση της Ισλανδίας μπορεί να οδηγήσει σε μία συνεκτική και αποτελεσματική ευρωπαϊκή πολιτική στην εν λόγω περιοχή.

Ολοκληρώνοντας, θεωρώ ότι όταν η Ισλανδία γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ΕΕ θα αποκτήσει σημαντικότερο ρόλο σε αυτή τη στρατηγική περιοχή.

Σας ευχαριστώ.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Είναι καιρός να δημιουργηθεί μια συνεκτική ευρωπαϊκή και αρκτική πολιτική που θα επιλύσει επίσης τις μακροχρόνιες διαφωνίες σχετικά με τα νέα εδάφη. Ως αποτέλεσμα της τήξης, οι δυνατότητες εξόρυξης στα νέα εδάφη θα αυξηθούν φτάνοντας στα 200 μέτρα κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, σε μία περιοχή εκατομμυρίων τετραγωνικών χιλιομέτρων. Η διαμάχη μεταξύ της Ρωσίας, της Νορβηγίας, των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά προφανώς έχει και γεωπολιτική σημασία. Το κάλυμμα πάγου έχει ήδη μειωθεί κατά το ήμισυ. Εκείνο, ωστόσο, που έχει τη μεγαλύτερη σημασία, είναι να προστατευθούν τα ύδατα από τη μόλυνση, ενώ και τα πυρηνικά απόβλητα στη ρωσική Αρκτική αποτελούν επίσης ζήτημα ζωτικής σημασίας.

Κυρία Ύπατε Εκπρόσωπε, προέρχομαι από μια χώρα που δεν έχει εκ πρώτης όψεως καμία απολύτως σχέση με την Αρκτική, αλλά μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι ακόμα και στην Τσεχική Δημοκρατία, πολλοί πολίτες επιδεικνύουν ενδιαφέρον για τη στάση που θα κρατήσει η Ένωση όσον αφορά την εξωτερική πολιτική, συμπεριλαμβανομένης της επιρροής της στο μέλλον της Αρκτικής. Αυτό περιλαμβάνει τη βιώσιμη εξόρυξη πρώτων υλών, τις βιώσιμες μεταφορές, τις προϋποθέσεις για επιστημονική έρευνα, την προστασία της φύσης και, τέλος, τα δικαιώματα των αυτόχθονων.

Δεν με χαροποιούν καθόλου οι διαμάχες που παρακολουθώ σε σχέση τόσο με τις νέες όσο και με τις ιστορικές κτήσεις. Φοβούμαι ότι αυτό μπορεί να αποτελέσει ακόμα και νέα πηγή σοβαρών αντιπαραθέσεων. Άλλη μία πηγή είναι η διαμάχη σχετικά με το στρατηγικής σημασίας βόρειο πέρασμα μεταξύ Ασίας και Αμερικής. Κυρία Επίτροπε, πρέπει να διασφαλίσετε ότι το πέρασμα θα ενταχθεί μόνιμα στα διεθνή ύδατα και ότι η Αρκτική θα παραμείνει μία μόνιμα αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη. Πρέπει να αναλάβετε ενεργό συντονιστικό ρόλο για την επίτευξη διεθνών

συμφωνιών σχετικά με όλα αυτά τα ζητήματα που συνδέονται με την Αρκτική. Η Ένωση δεν πρέπει να μείνει παθητικός παρατηρητής, αλλά πρέπει να προχωρήσει σε ενεργητικές διαπραγματεύσεις, αποτρέποντας έτσι την κλιμάκωση των αντιπαράθεσεων και την πρόκληση βλαβών στη φύση.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Κυρία Πρόεδρε, είναι σημαντικό το γεγονός ότι η ΕΕ συμμετέχει στη συζήτηση για την Αρκτική και είναι επίσης καλό ότι η ΕΕ αναλαμβάνει ρόλο στην περιοχή, όπου διακυβεύονται πολλά συμφέροντα και ζητήματα. Κατά την άποψή μου, το σημαντικότερο όλων είναι ότι οι ενέργειες της ΕΕ λαμβάνουν υπόψη και σέβονται τις επιθυμίες και τις ανάγκες των αυτοχθόνων. Η ΕΕ πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της όσον αφορά την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη, η οποία εκδηλώνεται ιδιαίτερα υπό τη μορφή της αύξησης της θερμοκρασίας. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να λάβουμε υπόψη τι σημαίνει αυτό για τις συνθήκες διαβίωσης των ανθρώπων. Επιπλέον, γνωρίζουμε ότι οι αλλαγές του κλίματος θα διευκολύνουν την πρόσβασή μας σε πόρους, όπως το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, και σε νέες μεταφορικές οδούς από την Ευρώπη στην Ασία. Από τη μία πλευρά, αυτό θα μπορούσε να αποβεί θετικό αλλά, από την άλλη, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα λάβουμε μέτρα ασφαλείας που λαμβάνουν πλήρως υπόψη το μοναδικό κλίμα και το ευαίσθητο περιβάλλον της Αρκτικής.

Με την αύξηση των οικονομικών συμφερόντων στην Αρκτική, είναι επίσης σημαντικό η ΕΕ να λάβει θέση αναφορικά με τις ενέργειες διαφόρων χωρών στην περιοχή. Δεν πρέπει να παραβλέπεται η συμπεριφορά κάποιων χωρών, όταν δεν παίζουν σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες που ισχύουν για την εν λόγω περιοχή. Χαρακτηριστικό πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί ο Καναδάς, που επιδιώκει να θεσπίσει ένα υποχρεωτικό μητρώο για όλα τα μεγάλα σκάφη που διέρχονται το Βορειοδυτικό Πέρασμα από τον Ιούλιο του 2010. Θα ήθελα να τονίσω ότι εν προκειμένω αναφερόμαστε σε διεθνή ύδατα και ότι η Lene Espersen, η υπουργός Εξωτερικών της Δανίας, έχει με τη σειρά της δηλώσει με έμφαση ότι αυτό είναι απαράδεκτο. Αυτή είναι μία στάση που θα ήθελα να δω την ΕΕ και την Ύπατη Εκπρόσωπο να την υποστηρίξουν.

Thomas Ulmer (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, το θέμα είναι εάν εμείς, η Ευρωπαϊκή Ένωση, θα ακολουθήσουμε μια σαφή στρατηγική και θα αποτρέψουμε έναν πυρετό χρυσοθηρίας ή πολύτιμων λίθων. Η Ευρώπη πρέπει να έχει ενεργό ανάμειξη στο συγκεκριμένο πεδίο. Η Ευρώπη μπορεί, ως εταίρος, να επιδειξει ισχύ εν προκειμένω μιλώντας με μία φωνή. Αυτό σχετίζεται με τη ναυτιλία πάνω και κάτω από την επιφάνεια των υδάτων, την αλιεία, τους πόρους υπό τη μορφή πρωτογενών φορέων ενέργειας και τις πρώτες ύλες.

Σε σχέση με όλα αυτά, χρειαζόμαστε σταθερές και αξιόπιστες συνθήκες με τους άλλους εταίρους στην Αρκτική. Χρειαζόμαστε συνεργασία, όχι αντιπαράθεση. Χρειαζόμαστε διάλογο στον τομέα της περιβαλλοντικής προστασίας προκειμένου να διατηρηθούν οι φυσικοί πόροι και η φύση. Χρειαζόμαστε διάλογο στον τομέα της προστασίας των ζώων προκειμένου να διατηρηθεί η βιοποικιλότητα και χρειαζόμαστε προστασία και σεβασμό των τοπικών κατοίκων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους.

Εάν μπορέσουμε να εφαρμόσουμε θετική διαχείριση των πόρων από κοινού με τους εταίρους μας στην Αρκτική, θα έχουμε τη δυνατότητα να ακολουθήσουμε νέες πολιτικές οδούς εδώ, και αυτό θα αποτελέσει την πρώτη δοκιμή της κοινής εξωτερικής πολιτικής μας – μια ευκαιρία να μπορέσουμε, ως Ευρωπαίοι, να επιδιώξουμε στόχους από κοινού.

Πρόεδρος. – Περνάμε τώρα στη διαδικασία έκτακτων παρεμβάσεων. Πριν από αυτό θα ήθελα να διευκρινίσω ότι εάν, ως Πρόεδρος της συζήτησης, θεωρήσω ότι κάποιος χρησιμοποιεί την ομιλία του με στόχο τη διατάραξη των εργασιών του Κοινοβουλίου, έχω κάθε δικαίωμα να διακόψω την ομιλία του εν λόγω ατόμου.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Κυρία Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να εκφράσω τις θερμότερες ευχαριστίες μου στην Ύπατη Εκπρόσωπο που συμπεριέλαβε το σημαντικό αυτό ζήτημα στην ημερήσια διάταξη από τόσο πρώιμο στάδιο. Ελπίζω ειλικρινά ότι η Επιτροπή και το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα διαδραματίσουν ισχυρό ρόλο στην αρκτική πολιτική και ότι η ΕΕ θα διατυπώσει τη δική της στρατηγική για την Αρκτική.

Μια κοινή αρκτική πολιτική θα δημιουργήσει αμέτρητες ευκαιρίες για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσον αφορά την ασφάλεια, το περιβάλλον, την ενέργεια, τις μεταφορές και τους αυτόχθονές της. Εάν εμείς, η Ευρωπαϊκή Ένωση, αποκλειστούμε από τη συζήτηση –εάν αποκλειστούμε από αυτή την πολιτική– θα χάσουμε πολλά.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο σημεία. Καταρχάς, ελπίζω ότι το Αρκτικό Συμβούλιο, ως διαχειριστικός φορέας, θα συνεχίσει να ενισχύεται και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο του. Κατά δεύτερον, ελπίζω ότι τα σχέδια για ένα Αρκτικό Κέντρο Πληροφοριών θα γίνουν πραγματικότητα: αυτό, πιστεύω, θα προωθήσει τον διάλογο μεταξύ των εδαφών της Αρκτικής. Επιπλέον, και όπως ειπώθηκε και νωρίτερα, η φινλανδική Λαπωνία θα αποτελούσε σίγουρα μία εξαιρετική και κατάλληλη τοποθεσία γι' αυτό, και συγκεκριμένα το Ροβανιέμι, που συνδέεται εδώ και καιρό με ζητήματα της Αρκτικής.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η συζήτηση για την Αρκτική δημιούργησε μεγάλη ένταση απόψε! Τι είδους Κοινοβούλιο είναι αυτό που εμποδίζει τους βουλευτές του να μιλούν όταν διαφωνεί με τα όσα λένε; Ωστόσο, αυτό δεν θα πρέπει να μας εκπλήσσει όταν η νέα μας Ύπατη Εκπρόσωπος για θέματα εξωτερικής πολιτικής περιγράφηκε κάποτε από την MI5 ως φιλοκομμουνίστρια και, όταν ήταν ταμίας της CND, πήρε χρήματα από το σοβιετικό μπλοκ για να υπονομεύσει την αμυντική πολιτική της ίδιας της χώρας.

Αυτό το μέρος θυμίζει ολοένα περισσότερο τη Σοβιετική Ένωση ημέρα με την ημέρα.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, εάν, στο μέλλον, ως αποτέλεσμα της τήξης του βυθού της θάλασσας, αρχίσει να εκλύεται από τον Αρκτικό Ωκεανό σε μεγαλύτερη ποσότητα μεθάνιο, το οποίο συμβάλλει πολύ περισσότερο στην αύξηση της θερμοκρασίας σε σχέση με το διοξείδιο του άνθρακα, θα έρθουμε αντιμέτωποι με μία εξαιρετικά επικίνδυνη νέα μεταβλητή για το ευαίσθητο κλιματικό σύστημα – μία μεταβλητή που χρήζει άμεσα μεγαλύτερης διερεύνησης.

Η Αρκτική δεν γεννά ανησυχίες μόνο σε σχέση με το κλίμα αλλά περιλαμβάνει επίσης και το ενδεχόμενο σύγκρουσης. Το γεγονός ότι ακόμα και η Κίνα φέρεται να έχει αρχίσει να κατασκευάζει παγοθραυστικά υπογραμμίζει τη σημασία μιας εμπορικής οδού μέσω του Βορειοδυτικού Περάσματος, καθώς λιώνει το στρώμα του πάγου. Αυτή η πιθανή ειρηνική χρήση, ωστόσο, είναι πολύ λιγότερο προβληματική απ' ό,τι, για παράδειγμα, η ενισχυμένη επιθυμία των Ηνωμένων Πολιτειών να τοποθετήσουν στρατιωτικά συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης στην περιοχή της Αρκτικής.

Οι προϋποθέσεις οποιασδήποτε οικονομικής εκμετάλλευσης των ορυκτών πόρων που συνδέονται με την τήξη των πάγων πρέπει επίσης να διευκρινισθούν εκ των προτέρων. Σε τελική ανάλυση, τα αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου που εικάζεται ότι θα βρεθούν εκεί μπορούν να εγγυηθούν την ενεργειακή ανεξαρτησία της Ευρώπης.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, Ύπατε Εκπρόσωπε, θα ήθελα να τονίσω για μία ακόμα φορά πολύ ξεκάθαρα ότι, όπως και οι αυτονόητα σημαντικοί τομείς, όπως είναι τα ζητήματα που άπτονται του περιβάλλοντος και της ενέργειας, το ζήτημα των ναυτικών οδών θα διαδραματίσει πολύ ιδιαίτερο ρόλο. Δεδομένης της κατάληψης πλοίων που πλέουν στις παραδοσιακές ναυτικές οδούς και του γεγονότος ότι οι ζωές των καπετάνιων και των πληρωμάτων κινδυνεύουν από αυτό, καθώς οι εν λόγω οδοί δεν είναι καθόλου ασφαλείς, οι πλοιοκτήτες αναζητούν νέες οδούς. Στην γενέθλια πόλη μου, το Αμβούργο, η συζήτηση αυτή έχει πολύ μεγάλη σημασία. Θα ήθελα να σας ενθαρρύνω θερμά να συνεχίσετε να ακολουθείτε αυτή την πορεία στο πλαίσιο της παρούσας συζήτησης της ΕΕ για την Αρκτική.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Η περιοχή της Αρκτικής, ακριβώς όπως και εκείνη της Ανταρκτικής, είναι ιδιαίτερα ευάλωτη στην αλλαγή του κλίματος. Επιπλέον, το παγκόσμιο κλιματικό σύστημα εξαρτάται από τη σταθερότητά της. Ως ένας από τους κύριους υπέρμαχους του αγώνα κατά της αλλαγής του κλίματος, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να υιοθετήσει μια αυστηρή στάση όσον αφορά την περιοχή της Αρκτικής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επιδείξει αυτοσυγκράτηση τόσο αναφορικά με τη χρήση των υπεράκτιων πόρων όσο και με τις διαμετακομιστικές μεταφορές μέσω της περιοχής της Αρκτικής. Μακροπρόθεσμα, οι εν λόγω δραστηριότητες δεν θα οδηγήσουν παρά σε διάλυση ακόμα περισσότερων παγόβουνων και ό,τι λίγο έχει απομείνει από το κάλυμμα πάγου, θέτοντας σε αναπότρεπτο κίνδυνο τα οικοσυστήματα της περιοχής και τους πληθυσμούς που κατοικούν στην περιοχή της Αρκτικής.

Η προστασία των παγόβουνων και του καλύμματος πάγου από την ανεξέλεγκτη ανθρώπινη παρέμβαση αποτελεί απόλυτη ανάγκη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεργαστεί στενά με τις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Καναδά, τη Νορβηγία και τη Ρωσία και να προβεί σε συνεχή ανταλλαγή πληροφοριών μέσω των SEIS, Eionet και SAON.

John Bufton (EFD). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω τα ακόλουθα στην Λαίδη Ashton: αυτή είναι η πρώτη ευκαιρία που μου δίνεται να σχολιάσω τον νέο ρόλο σας. Και εγώ, όπως και εσείς, προέρχομαι από το Ηνωμένο Βασίλειο. Η μόνη διαφορά είναι ότι εγώ εξελέγη και εσείς όχι.

Όσον αφορά το ζήτημα της Αρκτικής, θα οδηγήσει σε ανταγωνισμό για τους πόρους με τη Ρωσία, την Αμερική και τον Καναδά για τα αλιευτικά αποθέματα και το ένα τέταρτο του παγκόσμιου αποθέματος πετρελαίου και φυσικού αερίου; Βιώσατε από πρώτο χέρι τον ανταγωνισμό των εξοπλισμών κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου. Θα μας οδηγήσετε τώρα σε έναν παγωμένο πόλεμο; Οι ενέργειες στην Αρκτική ενδέχεται να επιδεινώσουν τις εξωτερικές σχέσεις και η Ευρώπη δεν θα έπρεπε καν να διαθέτει εξωτερική πολιτική στην Αρκτική και σίγουρα όχι με κάποια όπως εσείς επικεφαλής.

Έχετε ήδη αποδείξει ότι δεν είστε ικανή να κάνετε αυτή τη δουλειά. Δεν έχω την παραμικρή αμφιβολία ότι η ηγεσία σας θα μας κάνει όλους να βαδίζουμε σε πολύ λεπτό πάγο. Εάν σας δινόταν έλεγχος για τις πρώτες σας 100 ημέρες, θα έγραφε «πρέπει να τα πάς καλύτερα», αλλά η πραγματικότητα είναι ότι ακόμα και αν κατέχετε το αξίωμα αυτό επί 100 χρόνια, πάλι θα είστε μια αποτυχία. Σας παρακαλώ να επιδείξετε αξιοπρέπεια και να παραιτηθείτε.

Catherine Ashton, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θεωρώ ότι η συζήτηση ήταν πολύ ενδιαφέρουσα και χαίρομαι ιδιαίτερα που εστιάσαμε σε μία σημαντική περιοχή του κόσμου. Το πάθος με το οποίο μίλησαν κάποιοι για τη σημασία αυτού που κάνουμε όσον αφορά την πολιτική για την Αρκτική είναι εξαιρετικά σημαντικό για εμένα, καθώς προωθώ όσα θεωρώ ότι πρέπει να κάνουμε στο μέλλον.

Θα ήθελα να διαβεβαιώσω τους βουλευτές του παρόντος Κοινοβουλίου ότι η προστασία του περιβάλλοντος και ο διάλογος με τους αντίστοιχους πληθυσμούς –αυτόχθονες και μη– έχει τεράστια σημασία για την προσέγγιση που επιθυμούμε να ακολουθήσουμε. Επιθυμούμε να καταστήσουμε σαφές σε όλες τις διεθνείς συνομιλίες ότι οι πόροι της Αρκτικής πρέπει να αξιολογηθούν και να αξιοποιηθούν μόνο εφόσον θα έχουμε τα υψηλότερα περιβαλλοντικά πρότυπα και πρότυπα ασφαλείας και θα τα τηρούμε στο έπακρο.

Πρέπει να εξακολουθήσουμε να υπογραμμίζουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί να συνεργασθεί με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη στην Αρκτική για να διασφαλίσει ότι θα αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις με τον δέοντα τρόπο. Αυτό περιλαμβάνει εν προκειμένω και την εξόρυξη υδρογονανθράκων.

Από την πλευρά μου, θεωρώ ότι μπορούμε να προσφέρουμε πολλά, από τη διπλωματία μας όσον αφορά το περιβάλλον ως τις πολιτικές μας που αφορούν την αλλαγή του κλίματος· από τα εκτεταμένα ερευνητικά μας προγράμματα για την Αρκτική ως την πολιτική μας για την υποστήριξη των πολιτικών για τους αυτόχθονες σε ολόκληρο τον κόσμο. Θεωρώ και εγώ ότι το Αρκτικό Συμβούλιο έχει πολλά να προσφέρει. Είναι εξαιτίας του έργου που επιτελεί, συμπεριλαμβανομένης και της διασφάλισης της πλήρους συμμετοχής των αυτοχθόνων –για την ακρίβεια είναι ο μοναδικός οργανισμός που τους επιτρέπει να συμμετέχουν παράλληλα με τα κυρίαρχα κράτη– που επιθυμούμε να γίνουμε μόνιμοι παρατηρητές σε αυτό, κάτι που αρκετοί αξιότιμοι βουλευτές δήλωσαν ότι θα ήταν πολύ χρήσιμο.

Θεωρώ ότι είναι πιθανό να βρεθεί η κατάλληλη ισορροπία μεταξύ της προστασίας και της διατήρησης της Αρκτικής, αφενός, και της βιώσιμης χρήσης των πόρων της, αφετέρου, και πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα το κάνουμε με τον δέοντα τρόπο.

Η συγκέντρωση επτά εκπροσώπων διαφορετικών τμημάτων της Επιτροπής –νομίζω μου το είπατε χθες, κυρία Πρόεδρε– με σκοπό την εκπόνηση της έκθεσης αποτελεί καλό παράδειγμα του μέλλοντος που επιθυμούμε να έχουμε όσον αφορά τη συνεργασία και την αποτελεσματική εργασία που εκδηλώθηκε μέσω του έργου μας σε ολόκληρο τον κόσμο.

Τέλος, αναμένω με μεγάλη ανυπομονησία να μεταβώ το σαββατοκύριακο στη Λαπωνία. Θα είναι το τρίτο ταξίδι που θα κάνω εκεί. Θα υπάρξει μια μεγάλη συνεδρίαση όπου θα συζητηθούν διάφορα θέματα με κάποιους από τους υπουργούς Εξωτερικών. Αναφορικά με το Ροβανέμι και την πιθανότητα δημιουργίας κέντρου εκεί, υπάρχουν δύο πιθανότητες: η μία είναι να υπάρξει ένα μεμονωμένο κέντρο και η άλλη να υπάρξει δικτύωση διαφόρων κέντρων, και ασφαλώς πρέπει να εξετάσουμε και αυτό το ενδεχόμενο.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Τα ζητήματα που συνδέονται με την περιοχή της Αρκτικής, και ποικιλούν από τις επιπτώσεις της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη ως τη χρήση των πόρων και την πλοήγηση στην εν λόγω περιοχή, τραβούν ολοένα περισσότερο το ενδιαφέρον τελευταία. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι το μέλλον του πλανήτη συνδέεται στενά με το μέλλον της εν λόγω περιοχής. Η τήξη των παγόβουνων στην περιοχή της Αρκτικής, η αυξανόμενη ανάγκη για πόρους και η πρόσφατη τεχνολογική πρόοδος αποτελούν κάποιους από τους λόγους για τους οποίους η περιοχή της Αρκτικής αποτελεί περιοχή με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για καθέναν από εμάς. Θεωρώ ότι η ευρωπαϊκή στρατηγική για την εν λόγω ζώνη πρέπει να επικεντρωθεί στην προστασία και τη διατήρηση της περιοχής, στην προώθηση της βιώσιμης χρήσης των πόρων στο πλαίσιο μιας πολυμερούς διακυβέρνησης και, κυρίως, στη συμμετοχή του πληθυσμού της εν λόγω περιοχής σε όλα αυτά τα μέτρα.

Η εμφάνιση νέων καναλιών πλοήγησης απαιτεί επίσης τη θέσπιση πολύ αυστηρότερων προτύπων ασφαλείας και περιβαλλοντικών προτύπων. Κάθε θαλάσσια περιοχή χρειάζεται μια ιδιαίτερη προσέγγιση, και η Ευρώπη μπορεί να χρησιμοποιήσει την εμπειρία που έχει αποκτήσει από τα προγράμματα που αναπτύχθηκαν σε άλλες θαλάσσιες περιοχές, όπως η Βαλτική και η Μεσόγειος, παρέχοντας επίσης πρότυπα ορθών πρακτικών στην εν λόγω περιοχή.

Joanna Senyszyn (S&D), γραπτώς. – (PL) Πάνω από την Αρκτική αιωρείται ένα φάσμα. Το φάσμα της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη. Οι πάγοι που λιώνουν έχουν τεράστιες επιδράσεις, όχι μόνο στη φύση αλλά και στις κοινωνικές σχέσεις, την οικονομία και την πολιτική. Σε αυτό το ωκεάνιο στρώμα πάγου, που εκτείνεται σε μία περιοχή μεγαλύτερη από τη Γερμανία, την Ιταλία και τη Γαλλία μαζί, πέραν των όσων ήδη χρησιμοποιούνται,

υπάρχουν πλούτη, όπως φυσικό αέριο και αργό πετρέλαιο. Τα στρώματα πάγου που γίνονται λεπτότερα χρόνο με το χρόνο έχουν πάψει να προστατεύουν τα αποθέματα από την ερευνητική εξόρυξη. Αναμένεται να υπάρξει ένας αδιάστακτος αγώνας δρόμου – μία τρέλα μεγέθους παρόμοιου με τον πυρετό χρυσοθηρίας του 19ου αιώνα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να υιοθετήσει μια σαφή στάση έναντι αυτού. Έχει ουσιαστική σημασία να αναπτυχθεί μια κοινή αρκτική πολιτική της ΕΕ, ιδίως όσον αφορά τη χρήση των νέων δυνατοτήτων εκμετάλλευσης των φυσικών αποθεμάτων, τους κινδύνους για το φυσικό περιβάλλον και τις νέες δυνατότητες για τη ναυτιλία.

Η Αρκτική αποτελεί τμήμα της επικράτειας τριών κρατών μελών της ΕΕ: της Δανίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, καθώς και της Ισλανδίας, που έχει υποβάλει αίτηση για την απόκτηση ιδιότητας μέλους. Πρέπει να θυμόμαστε ότι πρόκειται για μία εντελώς νέα κατάσταση για τους λαούς του μακρινού Βορρά, καθώς και για τη χλωρίδα και την πανίδα. Οι κάτοικοι της Αρκτικής έχουν επίγνωση της αυξανόμενης επίδρασης των εξωτερικών κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών παραγόντων στις ζωές τους. Ρόλος μας είναι να βοηθήσουμε τις τοπικές κοινωνίες να βρουν τον δρόμο τους μέσα από τις νέες συνθήκες και να προστατεύσουν τον πολιτισμό και τη γλώσσα τους. Ακριβώς όπως στο κέντρο της πολιτικής της ΕΕ βρίσκονται οι πολίτες της, έτσι και στο πλαίσιο των σχεδίων διαχείρισης της Αρκτικής, βασική θέση πρέπει να κατέχουν οι κάτοικοι της Αρκτικής.

Rafał Trzaskowski (PPE), γραπτώς. – (EN) Η Αρκτική απουσίαζε επί μακρόν από την ημερήσια διάταξη μας, αλλά τώρα τραβά για μία ακόμα φορά την προσοχή πολιτικών και ακαδημαϊκών. Το αυξανόμενο ενδιαφέρον για την περιοχή αποτελεί συνέπεια της αλλαγής του κλίματος που προκαλεί την τήξη του καλύμματος πάγου της Αρκτικής. Χωρίς να εμπλακούμε στη διαμάχη αναφορικά με την ταχύτητα και την έκταση αυτής της διαδικασίας, επικρατεί ευρύτατα η άποψη ότι θα δημιουργηθούν εντέλει νέες δυνατότητες για την εξερεύνηση για φυσικούς πόρους και θα ανοίξουν νέες θαλάσσιες οδοί. Όλοι συμφωνούμε ότι οι συνέπειες της διαδικασίας αυτής για το περιβάλλον θα είναι πολύ σημαντικές. Εκείνο, ωστόσο, στο οποίο θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή του Κοινοβουλίου και της ΕΕ στο σύνολό της είναι η πολιτική της διάσταση αλλά και η διάσταση της ασφάλειας. Ο Ψυχρός Πόλεμος μάς έδειξε πόση στρατηγική σημασία έχει η Αρκτική. Γίναμε μάρτυρες μιας οικονομικής, πολιτικής, ακόμα και στρατιωτικής διαμάχης στην εν λόγω περιοχή. Για να έχει ένα θετικό μέλλον, υπάρχει σαφής ανάγκη κοινής διεθνούς προσπάθειας, στο πλαίσιο της οποίας η ΕΕ πρέπει να διαδραματίσει ενεργό ρόλο. Είναι ανάγκη να βρεθεί ισορροπία μεταξύ της οικονομικής εκμετάλλευσης της περιοχής και του οικοσυστήματός της, αλλά είναι επίσης ανάγκη να προστατευθεί, μεταξύ άλλων, και το υπάρχον νομικό καθεστώς που διέπει την Αρκτική, για να περιοριστούμε σε ένα μόνο ζήτημα.

12. Κούβα (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την Κούβα.

Diego Lopez Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, ο θάνατος του Orlando Zapata ήταν ένα εξαιρετικά αρνητικό γεγονός, το οποίο δεν έπρεπε να είχε συμβεί και το οποίο δεν θέλουμε να ξανα συμβεί στην Κούβα ή οπουδήποτε αλλού.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα θεσμικά της όργανα πρέπει να δεσμευτούν ότι θα καταδικάσουν γεγονότα, τα οποία συνιστούν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ότι θα εργαστούν για να διασφαλίσουν ότι τίποτε τέτοιο δεν θα ξανα συμβεί. Αυτή πρέπει να είναι η δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν θεμελιώδες σύμβολο της ταυτότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή πιστεύουμε στις αξίες της ελευθερίας, της ανοχής και της πολυφωνίας. Αποτελούν, κατά συνέπεια, την προσωπικότητά μας, την πιο γνήσια έκφραση της προσωπικότητάς μας. Όπου υπάρχουν παραβιάσεις αυτών των οικογενειακών δικαιωμάτων, η Ευρωπαϊκή Ένωση τις καταδικάζει δημόσια και το έχουμε πράξει αυτό στην περίπτωση της Κούβας. Το πράξαμε όταν αναφέραμε την απαισιοδοξία και την ανησυχία μας σχετικά με την έλλειψη προόδου όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κούβα, και το πράξαμε όταν ζητήσαμε να αφιεθούν ελεύθεροι οι κρατούμενοι συνείδησης στις φυλακές της Κούβας. Υπάρχουν επί του παρόντος περίπου 200 κρατούμενοι συνείδησης, η κατάσταση ορισμένων εξ αυτών όσον αφορά την υγεία τους είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη, και ένας εξ αυτών είναι ο Guillermo Farifias, του οποίου η κατάσταση είναι πολύ σοβαρή και ο οποίος πραγματοποιεί απεργία πείνας.

Το πράξαμε επίσης όταν είπαμε ότι έπρεπε να προστατευτούν οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κούβα, και το πράξαμε όταν είπαμε ότι η κυβέρνηση της Κούβας, η οποία είχε πολλούς κρατούμενους στη δικαιοδοσία της, πρέπει να κληθεί να λογοδοτήσει για τον θάνατο του Orlando Zapata.

Ωστόσο, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την Κούβα προχωρεί ακόμα περισσότερο. Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την Κούβα είναι διαρθρωμένη γύρω από ορισμένα στοιχεία και θα ήθελα να επισημάνω ορισμένα από αυτά.

Πρώτον, υπάρχει ο πολιτικός διάλογος. Πολιτικός διάλογος με τα θεσμικά όργανα της Κούβας, με τις αρχές και με το σύνολο της κοινωνίας των πολιτών, ο οποίος επεκτείνεται φυσικά επίσης στα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεύτερον, υπάρχει η συνεργασία για την ανάπτυξη με την Κούβα, η οποία συνιστά αλληλεγγύη προς τον λαό της Κούβας, τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο. Περιλαμβάνει, επίσης, την προώθηση της προόδου σε ό,τι αφορά τον πολιτισμό και τις δημοκρατικές πρακτικές στην Κούβα.

Αυτά είναι τα θεμελιώδη στοιχεία μιας πολιτικής, η οποία αποσκοπεί ουσιαστικά σε έναν μοναδικό στόχο: τον λαό της Κούβας, την ευημερία του, την πρόδοό του, τις συνθήκες διαβίωσής του και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του.

Andris Piebalgs, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η Επιτροπή εκφράζει τη βαθιά λύπη της για τον θάνατο του κ. Orlando Zapata και για τις συνθήκες αυτού. Θα ήθελα, επίσης, να εκφράσω τη βαθιά μου ανησυχία για τους άλλους πολιτικούς κρατούμενους στην Κούβα. Όλοι εμείς σε αυτήν την αίθουσα μοιραζόμαστε το ίδιο αίσθημα οργής και απογοήτευσης για τον θάνατο του κ. Zapata, και πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να διασφαλίσουμε ότι τέτοιου είδους γεγονότα δεν θα ξανασυμβούν στην Κούβα ούτε σε καμία άλλη χώρα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει τις ρίζες της στις αξίες της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, τις οποίες αγωνιζόμαστε να προστατεύσουμε και να προωθήσουμε αφού έχουμε υποστεί, μέχρι πολύ πρόσφατα, παραβιάσεις των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη δική μας ήπειρο. Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι οικουμενικά και δεν έχουν σύνορα. Αυτή η αρχή αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του διαλόγου μας με όλους τους εταίρους στην Ευρώπη και εκτός αυτής.

Η εποικοδομητική συνεργασία, όχι μια πολιτική εξαναγκασμού και επιβολής κυρώσεων, παραμένει στη βάση της πολιτικής μας προς την Κούβα, όπως υπογραμμίστηκε στην κοινή θέση που υιοθετήθηκε το 1996. Αυτή είναι η λογική που οδήγησε το Συμβούλιο να αποφασίσει τον Ιούνιο του 2008 την άρση των διπλωματικών μέτρων του 2003, ως μέσο διευκόλυνσης της διαδικασίας πολιτικού διαλόγου και δυνατότητας πλήρους χρήσης των μέσων στο πλαίσιο της κοινής θέσης του 1996. Αυτή είναι, επίσης, η λογική που οδήγησε πολλά κράτη μέλη να ξαναρχίσουν τη συνεργασία για την ανάπτυξη με την Κούβα τους τελευταίους μήνες, εκπροσωπώντας ευρύ φάσμα των πολιτικών κομμάτων τα οποία εκπροσωπούνται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αντανακλώντας, κατά συνέπεια, την κοινή άποψη για τον σημαντικό ρόλο που πρόκειται να διαδραματίσει η συνεργασία για την ανάπτυξη στην Κούβα.

Σε τέτοιες εποχές για την Κούβα, η αδράνεια θα ήταν η χειρότερη πιθανή επιλογή για την αξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως παγκόσμιου παράγοντα. Εκείνο που διακυβεύεται δεν είναι μόνο η εν λόγω αξιοπιστία, αλλά επίσης η ικανότητά μας να είμαστε παρόντες στην Κούβα. Κατά συνέπεια, πιστεύω ακράδαντα ότι ο καλύτερος τρόπος για να προχωρήσουμε είναι να επιδιώξουμε και να εμβαθύνουμε τον συνεχή πολιτικό διάλογο και να συνεχίσουμε τη συνεργασία με την Κούβα ως μέσο βελτίωσης της ζωής του λαού της Κούβας.

Η συνεργασία με την Κούβα δεν ανεστάλη ποτέ από την Ευρωπαϊκή Ένωση, επειδή η ανάπτυξη δεν αφορά την υποστήριξη της κυβέρνησης – αφορά την υποστήριξη του λαού. Πάντοτε πιστεύαμε ότι η συνεργασία για την ανάπτυξη αποτελεί σημαντικό στοιχείο των σχέσεών μας με την Κούβα. Από τα δρομολογημένα έργα στην Κούβα επωφελείται ο πληθυσμός άμεσα καθώς αντιμετωπίζονται οι βασικές ανάγκες του μέσω της στήριξης για αποκατάσταση και ανασυγκρότηση μετά τους τυφώνες, της επισιτιστικής ασφάλειας και της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Εκτελούνται, επίσης, έργα για τη στήριξη των δραστηριοτήτων μη κρατικών φορέων.

Θα ήθελα να καταστεί απολύτως σαφές ότι δεν χορηγούνται κοινοτικοί πόροι μέσω της κυβέρνησης ή των δημοσίων φορέων. Τα χρήματα χορηγούνται μέσω των υπηρεσιών των Ηνωμένων Εθνών και των ευρωπαϊκών ΜΚΟ, που χαϊρετίζουν την παρουσία της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Κούβα.

Είναι σημαντικό να συνεχίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίζει τις βασικές ανάγκες του πληθυσμού της Κούβας παρεμβαίνοντας σε στρατηγικούς τομείς μέσω των διαθέσιμων θεματικών ή γεωγραφικών μέσων. Το καθήκον που η ΕΕ πρέπει να αντιμετωπίσει αποφασιστικά είναι να βρει τη σωστή ισορροπία ανάμεσα στο να δείχνει ανοιχτή σε διάλογο, στο να στηρίζει τον πληθυσμό της Κούβας μέσω της συνεργασίας για την ανάπτυξη και στο να επιβεβαιώνει τις αρχές μας.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, όταν η ομάδα μου ζήτησε να συμπεριληφθεί αυτό το θέμα στην ημερήσια διάταξη, δεν το έπραξε προκειμένου να επισημανθούν σφάλματα, τα οποία ορισμένες φορές είναι ανεπανόρθωτα, σε πολιτικές που ενδίδουν στους εχθρούς της ελευθερίας. Δεν το έπραξε, επίσης, προκειμένου να ωφεληθεί πολιτικά από αυτήν την καταδίκη.

Το έπραξε προκειμένου το Κοινοβούλιο, το οποίο είναι το θεσμικό όργανο στη δημοκρατική καρδιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μπορέσει να μιλήσει ανοικτά για να καταδικάσει τον θάνατο ενός αθώου ατόμου, και, πάνω απ' όλα, να

εκφράσει την αλληλεγγύη του προς εκείνους στην Κούβα οι οποίοι μάχονται, ζουν και πεθαίνουν, όπως ο Orlando Zapata, για την ελευθερία και την αξιοπρέπειά τους.

Όπως είπε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η κοινή θέση του Συμβουλίου ισχύει ακόμη και αποτελεί έντιμη θέση διότι ζητά την άμεση και άνευ όρων απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων. Αποτελεί, επίσης, συνεπή θέση, επειδή ζητά τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, προκειμένου να ριζώσει στην Κούβα το δικό μας σύστημα αξιών και όχι ξένα συστήματα, όπως εκείνα της Κίνας ή του Βιετνάμ.

Κυρία Πρόεδρε, τα λόγια ενός γενναίου άνδρα, του Oswaldo Paya, ο οποίος κέρδισε το βραβείο Ζαχάρωφ το 2002, ακόμη αντηχούν σε αυτό το Σώμα. Είπε ότι η πρώτη νίκη που έπρεπε να διακηρυχθεί ήταν ότι δεν υπήρχε μίσος στην καρδιά του. Είπε σε εκείνους που τον καταπίεσαν, που ήταν αδελφια του, ότι δεν τους μισούσε, αλλά ότι δεν επρόκειτο να επιβάλουν τη θέλησή τους μέσω του φόβου.

Είπε ότι ο Andrei Sakharov άφησε μια κληρονομιά αξιοπρέπειας και εργασίας προς την ειρηνική συνύπαρξη των λαών, και ότι συχνά οι φωνές που μετρούν περισσότερο είναι οι φωνές που δεν ακούγονται.

Σε αυτό το Σώμα, δεν μπορέσαμε να ακούσουμε τις φωνές της οργάνωσης «Κυρίες με τα Λευκά», στην οποία απένειμε επίσης το βραβείο Ζαχάρωφ το Κοινοβούλιο. Τώρα δεν θα μπορέσουμε, δυστυχώς, να ακούσουμε τη φωνή του Orlando Zapata, αλλά σύντομα θα μπορέσουμε να ακούσουμε τις φωνές πολλών περισσότερων Κουβανών.

Εν τω μεταξύ, κυρία Πρόεδρε, με τη νομιμότητα που διέπει το Κοινοβούλιο, το οποίο εκπροσωπεί 500 εκατομμύρια πολίτες από τα 27 κράτη μέλη της Ένωσης, αυτό πρέπει να εκφράσει μεγαλόφωνα και καθαρά την ασταμάτητη κραυγή ελευθερίας που ακούμε από το αγαπητό νησί της Κούβας.

(Χειροκροτήματα)

Luis Yáñez-Barnuevo García, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D*. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κύριε López Garrido, κύριε Επίτροπε, ας μην επιτρέψουμε ποτέ ξανά στη σιωπή μας να έχει ως αποτέλεσμα τη συνεργία μας με τους εχθρούς της ελευθερίας. Ας μην επιτρέψουμε ποτέ ξανά ένα άτομο που μαχόταν για τα δικαιώματά του και τα δικαιώματα όλων να πεθάνει στη φυλακή στην Κούβα ή οπουδήποτε αλλού, χωρίς να μιλήσουμε μεγαλόφωνα και σταθερά για να απαιτήσουμε να σωθεί.

Ο κ. Orlando Zapata Tamayo, ένας μαύρος οικοδόμος 42 ετών, ο οποίος ζητούσε απλώς να βελτιωθούν οι συνθήκες που επικρατούσαν στη φυλακή, πέθανε μετά από απεργία πείνας 86 ημερών και μετά από επτά χρόνια φυλάκισης επειδή ζητούσε να γίνονται σεβαστά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Κατά την περίοδο αυτών των επτά ετών οι φρουροί του τον κακομεταχειρίστηκαν, τον εξευτέλισαν και τον παρενόχλησαν, ενώ κατά το διάστημα αυτό –δεν πρέπει να το ξεχνάμε– η διεθνής κοινότητα σιγούσε.

Και άλλοι κρατούμενοι και ακτιβιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κούβα κάνουν επί του παρόντος απεργία πείνας, όπως ο ψυχολόγος και δημοσιογράφος Guillermo Fariñas. Κυρίες και κύριοι, το ψήφισμα που καταθέτουμε και συζητούμε σήμερα και που θα ψηφίσουμε αύριο, το οποίο παρουσιάζω εξ ονόματος της Ομάδας της Προοδευτικής Συμμαχίας Σοσιαλιστών και Δημοκρατών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, απαιτεί να απελευθερωθούν όλοι οι κρατούμενοι συνείδησης στην Κούβα. Για άλλη μία φορά, τάσσεται υπέρ μιας δημοκρατικής μετάβασης και του απόλυτου σεβασμού των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Προς το παρόν, ας μην υπεισέλθουμε σε ένα θέμα που μας διχάζει: εάν πρέπει να διατηρηθεί ή όχι η κοινή θέση. Ας εστιάσουμε τώρα στη διάσωση ζωών και στα ανθρώπινα δικαιώματα. Ας εγκαινιάσουμε, επίσης, μια περίοδο ήρεμου προβληματισμού κατά την οποία θα αναζητήσουμε σημεία επί των οποίων υπάρχει συμφωνία για μια μελλοντική πολιτική σχετικά με την Κούβα.

Αυτό το κείμενο έχει, ωστόσο, σημαντική προστιθέμενη αξία. Το γεγονός ότι κατατέθηκε από έξι πολιτικές ομάδες εκφράζει μια νέα εποχή ευρείας συναίνεσης σε αυτό το Σώμα όσον αφορά το ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ας μην ξαναειπωθεί ποτέ ότι η ευρωπαϊκή δημοκρατική νομοθεσία παραδίδεται στις επιταγές –εντός εισαγωγικών– του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Ωστόσο, ας μην ξαναειπωθεί επίσης ποτέ ότι οι σοσιαλιστές και οι δημοκράτες επαναπαύονται ή συνεργούν σε κομμουνιστικά δικτατορικά καθεστώτα. Το λέω αυτό πολύ απλά επειδή και οι δύο αυτές διατυπώσεις είναι ψευδείς και τα θύματα των εχθρών της ελευθερίας, όπου κι αν βρίσκονται, πρέπει να γνωρίζουν ότι είμαστε ενωμένοι στην ανεπιφύλακτη προάσπιση του σκοπού τους.

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τέλος να ευχαριστήσω τον κ. Salafranca, ο οποίος διαπραγματεύτηκε αυτό το κείμενο εξ ονόματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), την κ. Weber, από την Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, τον κ. Romeva i Rueda, εξ ονόματος της Ομάδας των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία, τον κ. Κοζιούσνικ από τους Ευρωπαίους Συντηρητικούς και

Μεταρρυθμιστές, και άλλους συναδέλφους οι οποίοι συμμετείχαν σε αυτό το έργο, το οποίο υπήρξε δύσκολο και σύνθετο, αλλά το οποίο ελπίζω ότι θα έχει επιτυχία αύριο.

Τέλος, θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τον ισπανό πρωθυπουργό και ασκούντα καθήκοντα Προέδρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον κ. Rodríguez Zapatero, για την ενθάρρυνση και την υποστήριξή του ώστε να προχωρήσει το εν λόγω ψήφισμα, το οποίο συζητούμε σήμερα.

Renate Weber, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (EN) Κυρία Πρόεδρε, εξ ονόματος της πολιτικής μου ομάδας, θα ήθελα καταρχάς να εκφράσω τα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια του κ. Orlando Zapata Tamayo, ο οποίος πλήρωσε το υψηλότερο τίμημα για τις πεποιθήσεις του.

Για πολλά χρόνια ο ακτιβισμός του όσον αφορά την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για πολλούς άλλους υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εντός και εκτός Κούβας.

Το ψήφισμα, το οποίο προτείνουν αρκετές πολιτικές ομάδες, εκφράζει τη βαθιά ανησυχία μας σχετικά με τις συνθήκες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κούβα. Ας είμαστε απολύτως ειλικρινείς. Η κατάσταση δεν έχει βελτιωθεί και πολλοί ανεξάρτητοι δημοσιογράφοι, φιλειρηνικοί αντιφρονούντες και υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εξακολουθούν να κρατούνται σε φυλακές, επειδή απλώς θέλουν να ασκήσουν το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου, του συνέρχεσθαι και του συναθροίζεσθαι ειρηνικώς.

Ταυτόχρονα, δεν επιτρέπεται σε ανεξάρτητες κουβανικές ΜΚΟ να λειτουργήσουν, καθώς η κυβέρνηση τους ασκεί δρακόντιο έλεγχο.

Την ώρα αυτής της συζήτησης, αρκετοί υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πραγματοποιούν απεργία πείνας. Αυτό προκαλεί ανησυχία καθώς υπάρχουν ενδείξεις ότι η υγεία του κ. Guillermo Fariñas, τουλάχιστον, επιδεινώνεται ραγδαία.

Είναι πολύ κρίμα που, μέχρι στιγμής, οι αρχές της Κούβας έχουν αγνοήσει τις αλληπάλληλες εκκλήσεις της ΕΕ για χωρίς όρους απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων. Για αυτόν τον λόγο είμαι πεπεισμένη ότι αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να ζητήσει από την ΕΕ να συνεχίσει να χρησιμοποιεί όλους τους δυνατούς μηχανισμούς, ώστε να διασφαλισθεί η εργασία και οι ζωές εκείνων που επιθυμούν μια πλουραλιστική και δημοκρατική Κούβα.

Raül Romeva i Rueda, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (ES) Κυρία Πρόεδρε, και εγώ θα ήθελα να εκφράσω προσωπικά και εξ ονόματος της Ομάδας μου συλλυπητήρια για τον θάνατο του Orlando Zapata.

Ανεξάρτητα από την άποψη του καθενός σχετικά με την Κούβα, πρόκειται προφανώς για λυπηρό γεγονός, το οποίο αξίζει να καταδικάσουμε και σίγουρα κάτι περισσότερο από το να προβληματιστούμε και να το διατηρήσουμε στη μνήμη μας. Σε αυτό το συμβάν αξίζει η συνεκτική διατύπωση του αιτήματος που προβάλλουμε σε αυτό το ψήφισμα, που είναι η απελευθέρωση εκείνων που κρατούνται για τα πολιτικά κίνητρα ή την πολιτική τους βούληση στην Κούβα και οπουδήποτε αλλού στον κόσμο.

Πιστεύω ότι αυτό που κάνουμε είναι συνεκτικό, πιστεύω ότι πρέπει να γίνει και πιστεύω ότι είναι σημαντικό επίσης να το κάνουμε –θα ήθελα να το τονίσω αυτό– ανεξάρτητα από τα κίνητρα που μπορεί να κρύβονται πίσω του. Αυτό είναι μέρος της συμφωνίας.

Πρέπει, επίσης, να ζητήσουμε την άμεση απελευθέρωση αυτών των ατόμων, στην περίπτωση της Κούβας, και, πάνω απ' όλα, να θυμηθούμε τη λεπτή κατάσταση –όπως αναφέρθηκε– ορισμένων ατόμων τα οποία, ακολουθώντας το παράδειγμα του Orlando Zapata, ξεκίνησαν απεργία πείνας και ειδικά την περίπτωση του Guillermo Fariñas.

Ωστόσο, θα ήθελα επίσης να προειδοποιήσω για τον κίνδυνο χρήσης και εκμετάλλευσης αυτής της υπόθεσης σε πολιτικό επίπεδο για άλλα ζητήματα, γεγονός το οποίο, όπως είπε ο κ. Yáñez-Barnuevo, μπορεί να είναι επικίνδυνο. Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι πραγματοποιούνται πολλές διαδικασίες, οι οποίες είναι χρήσιμες, οι οποίες έχουν αποτέλεσμα και ότι δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να παρασυρθούμε –όπως κάποιος φαίνεται να επιθυμούν– ώστε να επιστρέψουμε σε γεγονότα του παρελθόντος, σε εποχές που έχουν παρέλθει· να επιστρέψουμε στην πολιτική αποτυχία του εμπορικού αποκλεισμού, επειδή γνωρίζουμε τις συνέπειές του.

Κατά συνέπεια, εάν συμφωνήσουμε ότι δεν επιθυμούμε να επαναληφθούν καταστάσεις όπως αυτή του Orlando Zapata, πιστεύω ότι είναι σημαντικό να γνωρίζουμε τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να προχωρήσουμε μαζί ώστε να μην επιτρέψουμε να επαναληφθεί, ξεκινώντας με τη διευκόλυνση της διαδικασίας εκδημοκρατισμού και εξομάλυνσης της νήσου.

Edvard Kožušník, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR.* – (CS) Προσωπικά αναστατώθηκα πολύ από τον θάνατο του Orlando Zapata, και θα ήθελα συνεπώς, εξ ονόματος ολόκληρης της Ομάδας ECR, να εκφράσω συλλυπητήρια σε όλη την οικογένειά του. Γεννήθηκα το 1971, όταν βρισκόταν στο απόγειό της η αποκαλούμενη κομμουνιστική

εξομάλυνση της χώρας μου, που ήταν μία από τις πιο σκληρές περιόδους κομμουνιστικού τρόμου που πέρασε η χώρα μου. Η εμπειρία της χώρας μου όσον αφορά την εγκληματική ιδεολογία του κομμουνισμού είναι ο λόγος της μεγάλης αλληλεγγύης των τσέχων πολιτών προς τον λαό της Κούβας και έχουμε, συνεπώς, μεγάλη ευαισθησία απέναντι στα θλιβερά νέα που ήλθαν πρόσφατα από την Κούβα.

Δεδομένου ότι το απολυταρχικό καθεστώς στην Κούβα εξακολουθεί να υποστηρίζει το σύνθημα «σοσιαλισμός ή θάνατος», σαράντα χρόνια μετά την κουβανική επανάσταση, δεν του αξίζει καμία ανοχή. Πιστεύω ότι ο θάνατος του Orlando Zapata δεν πήγε χαμένος και ότι θα ξεσηκώσει τον λαό της Κούβας σε μαζική αντίσταση κατά του κομμουνιστικού καθεστώτος. Όταν ο Pavel Wonka πέθανε σε κομμουνιστική φυλακή ως το τελευταίο θύμα του κομμουνιστικού τρόμου στη χώρα μου, το καθεστώς κατέρρευσε μέσα σε ενάμιση χρόνο. Εύχομαι ο Orlando Zapata να είναι ο κουβανός Pavel Wonka, με άλλα λόγια, το τελευταίο θύμα της κομμουνιστικής τυραννίας. Ίσως σύντομα απελευθερωθεί η Κούβα από τα δεσμά της παλιάς επαναστατικής φρουράς και γίνει μια πραγματική νήσος ελευθερίας.

Ως εκ τούτου, απευθύνω έκκληση προς εσάς. Μέχρι να υπάρξει θεμελιώδης και αμετάκλητη πρόοδος όσον αφορά την απελευθέρωση πολιτικών κρατουμένων, πρόοδος που θα οδηγήσει στη δημοκρατική λειτουργία της κουβανικής κοινωνίας 20 και στη διενέργεια ελεύθερων εκλογών, καθώς και στην εκκίνηση της διαδικασίας διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, οι οποίες θα οδηγήσουν, μεταξύ άλλων, σε καλύτερο επίπεδο διαβίωσης για όλους τους κουβανούς πολίτες, είναι αδύνατο να εξετάσουμε το ενδεχόμενο έναρξης συνομιλιών για επαναξιολόγηση της κοινής θέσης της ΕΕ.

Willy Meyer, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η Ομάδα μου εκφράζει τη βαθιά λύπη της για τον θάνατο του κρατούμενου Orlando Zapata. Όπως στην περίπτωση κάθε κρατούμενου, το κράτος ήταν υπεύθυνο για την ασφάλεια και τη ζωή του. Σε αυτήν την περίπτωση, η Κούβα είναι υπεύθυνη και, κατά συνέπεια, εκφράζουμε τη βαθιά λύπη μας για τον θάνατό του.

Δεν συμφωνούμε με τον τρόπο που αυτό το Σώμα χειρίζεται το ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σήμερα συζητάμε γι' αυτό το ζήτημα και αύριο θα ψηφίσουμε επ' αυτού. Αυτό δεν το πράξαμε για το στρατιωτικό πραξικόπημα στην Ονδούρα. Αυτό το Σώμα μπορεί να είναι το μόνο κοινοβούλιο στον κόσμο που δεν καταδίκασε ή που δεν καταψήφισε το στρατιωτικό πραξικόπημα στην Ονδούρα με τις δολοφονίες και τα βασανιστήρια.

Κατά συνέπεια, δεν συμφωνούμε με τη φιλοσοφία ότι εξαρτάται από το πού συμβαίνει κάτι, ποιο ανθρωπινό δικαίωμα παραβιάζεται και ποια είναι η κατάσταση για το εάν πρέπει ή δεν πρέπει να εκφράσουμε άποψη.

Πριν από μία εβδομάδα, ανακαλύφθηκε στην Κολομβία ο μεγαλύτερος μαζικός τάφος στη Λατινική Αμερική. Οι ίδιες οι αρχές μιλούν για περίπου 2.500 πτώματα, και ο αριθμός αυτός μπορεί να φθάσει έως τις 50.000. Αυτό το καταδικάζουμε; Αυτό το συζητάμε, το ψηφίζουμε και το καταδικάζουμε; Τι συμβαίνει με τους αμάχους θύματα στο Αφγανιστάν; Τι συμβαίνει με τους διωγμούς στη Δυτική Σαχάρα; Όχι! Δεν θα συμμετάσχουμε σε αυτήν την υποκρισία.

Πιστεύω ότι το θεμελιώδες ζήτημα είναι η δημιουργία ισότιμης σχέσης με τη Δημοκρατία της Κούβας προκειμένου να αντιμετωπιστούν όλα τα θέματα της ατζέντας: η πολιτική ατζέντα, η ατζέντα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η κατάσταση του σωφρονιστικού συστήματος, αλλά σε ισότιμη βάση, επειδή η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί να έχει κοινή θέση με τη Δημοκρατία της Κούβας, η οποία αποτελεί την εξαίρεση στον κανόνα. Δεν έχει κοινή θέση με καμία άλλη χώρα στον κόσμο. Δεν έχει κοινή θέση με τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, η οποία αναφέρθηκε, ούτε με το Βιετνάμ. Για ποιον λόγο συμβαίνει αυτό; Γιατί υπάρχει κοινή θέση με την Κούβα και όχι με τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας;

Καλώ το Συμβούλιο, τον Πρόεδρο του Συμβουλίου, να θέσουν με σαφήνεια το ακόλουθο ερώτημα: πρόκειται να τερματιστεί η κοινή θέση; Αυτό είναι, κατά τη γνώμη μου, ένα από τα πιο προφανή εμπόδια όσον αφορά τη μετάβαση σε έναν ειλικρινή διάλογο ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Δημοκρατία της Κούβας με κοινά θέματα στην ατζέντα, τα οποία είναι αμοιβαίως ενδιαφέροντος.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, ο θάνατος του αντιφρονούντα Orlando Zapata ως αποτέλεσμα απεργίας πείνας και η σύλληψη του μπλόγκερ Yoani Sánchez, ο οποίος μίλησε στον κόσμο για την καθημερινή ζωή στη σοσιαλιστική Κούβα, καθιστούν σαφές ότι πρέπει να διατηρήσουμε τη σύνδεση, που καθιερώθηκε στην πολιτική μας για την Κούβα το 1996, με την πρόοδο όσον αφορά τον εκδημοκρατισμό και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Φυσικά, οι ελπίδες για πρόοδο υπό τον Raúl Castro έχουν προ πολλού εξαφανιστεί.

Η κατάσταση των πολιτικών κρατουμένων, για παράδειγμα, δεν έχει βελτιωθεί πραγματικά. Εξακολουθούν να μην απολαμβάνουν καμία από τις ελευθερίες που προσφέρθηκαν στους αδελφούς Castro κατά τη φυλάκισή τους στη διάρκεια της δικτατορίας του Batista. Με την επίμονη τήρηση της σχεδιασμένης οικονομίας, η Κούβα δεν είναι πλέον σε θέση να ικανοποιήσει τις πιο βασικές ανάγκες του ίδιου της του πληθυσμού. Στην Κούβα η ευημερία και

η ίδια πρωτοβουλία θεωρούνται σαφώς επίκριση κατά του καθεστώτος. Από αυτήν την άποψη ακόμα και για τον λαό της κομμουνιστικής Κίνας τα πράγματα είναι ευκολότερα όσον αφορά το ότι μπορεί τουλάχιστον να βελτιώσει τη ζωή του μέσω της δικής του προσπάθειας.

Η χαλάρωση του οικονομικού εμπορικού αποκλεισμού των Ηνωμένων Πολιτειών όσον αφορά τις υπηρεσίες πληροφορικής και λογισμικού δεν θα μπορέσει να ικανοποιήσει πλήρως τις προσδοκίες που δημιουργήθηκαν στο κοινό από τις υποσχέσεις του Προέδρου Obama, αλλά ενδεχομένως θα καταστήσει δυνατή την καλύτερη οργάνωση της αντιπολίτευσης. Κυρίως, θα είναι επίσης δυσκολότερο για το καθεστώς στην Κούβα, με την αύξηση των επιλογών, να καταστείλει την ελευθερία έκφρασης γνώμης. Για αυτόν τον λόγο μόνο πρέπει να στηρίξουμε τις πρωτοβουλίες της Ευρώπης όσο καλύτερα μπορούμε και να προωθήσουμε περαιτέρω χαλάρωση στο κομμουνιστικό σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. DURANT

Αντιπροέδρου

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Ο τραγικός θάνατος του κουβανού κρατουμένου συνείδησης, Orlando Zapata, αποτελεί επιπλέον απόδειξη ότι το καθεστώς των αδελφών Castro αγνοεί τις εκκλήσεις της διεθνούς κοινότητας για τερματισμό των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς ξεφορτώνεται σιωπηρά εκείνους που ζητούν ελευθερία και δημοκρατία. Σήμερα αυτή η τραγωδία, αυτός ο τραγικός θάνατος, απέκτησε συμβολική σημασία. Είναι μια απεγνωσμένη κραυγή για βοήθεια και αποτελεσματική δράση, κυρίως από τους διεθνείς πολιτικούς και φορείς λήψης αποφάσεων, οι οποίοι, ενώ δημιουργούν σχέσεις με τις κουβανικές αρχές, δεν θέλουν να συζητήσουν με πρόσωπα της αντιπολίτευσης και προσποιούνται πως δεν ακούν τις φωνές των εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών στην Κούβα.

Πρέπει, το συντομότερο δυνατό, να αναλάβουμε συντονισμένη δράση ώστε να ασκηθεί πίεση στο καθεστώς Castro και να απαιτηθεί άμεση απελευθέρωση εκείνων που έχουν καταδικαστεί σε πολλά χρόνια φυλάκιση για τις απόψεις τους.

Τα τελευταία χρόνια, η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθεί να υιοθετήσει πιο ήπια στάση και έχει άρει ακόμα και διπλωματικές κυρώσεις κατά της Κούβας με την ελπίδα ότι αυτή η κίνηση θα ενθαρρύνει τις αρχές να σεβαστούν τα δημοκρατικά πρότυπα. Δυστυχώς, ο τραγικός θάνατος του Orlando Zapata δείχνει ότι αυτή η πολιτική είναι αφελής, αναποτελεσματική και είναι απολύτως σαφές ότι δεν πρέπει να συνεχιστεί.

Αύριο θα ψηφίσουμε επί του ψηφίσματος για να ολοκληρωθεί η σημερινή συζήτηση. Αυτό πρέπει να αποτελέσει σαφές μήνυμα της αντίθεσής μας στις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την απάνθρωπη μεταχείριση των πολιτικών κρατουμένων και την απουσία σεβασμού για τις θεμελιώδεις πολιτικές ελευθερίες στην Κούβα. Πρέπει να δείξουμε αλληλεγγύη προς τον κουβανικό λαό. Πρέπει να γίνουμε η φωνή εκείνων που δεν έχουν τώρα φωνή στην Κούβα.

(Χειροκροτήματα)

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Κυρία Πρόεδρε, η τραγική μοίρα του Orlando Zapata Tamayo προκάλεσε μεγάλη αγανάκτηση σε ολόκληρο τον κόσμο. Στο αδιέξοδο που βρισκόταν, ο Zapata ένιωσε ότι η μόνη ανοιχτή επιλογή του ήταν να αυτοκτονήσει με απεργία πείνας. Χρειάστηκε να πληρώσει με τη ζωή του για τις διαμαρτυρίες του κατά της φυλάκισής του και κατά των άθλιων συνθηκών στη φυλακή του στην Κούβα. Και γιατί; Τι έγκλημα διέπραξε ο Zapata, το οποίο τον οδήγησε εξ αρχής στη φυλακή; Η διατύπωση και η διάδοση χωρίς βία μιας άποψης διαφορετικής από εκείνη της κυβέρνησης δεν αποτελεί έγκλημα. Αυτό δεν καθιστά κάποιον εγκληματία ή προδότη.

Ο θάνατος του Zapata δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό. Ο ψυχολόγος και δημοσιογράφος, Guillermo Fariñas, ξεκίνησε επίσης απεργία πείνας, επειδή θέλει να επιτύχει την απελευθέρωση 26 ασθενών πολιτικών κρατουμένων. Ποια μοίρα τον περιμένει; Θα πληρώσει σύντομα και εκείνος με τη ζωή του για την εκστρατεία του για σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Πότε θα αλλάξει τη θέση της κυβέρνησης της Κούβας; Υπολογίζεται ότι υπάρχουν περίπου 200 ακόμα πολιτικοί κρατούμενοι στην Κούβα. Η κράτηση ατόμων για τα ιδανικά τους αντίκειται πλήρως στην Παγκόσμια Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Καλούμε την Κούβα να απελευθερώσει άμεσα και χωρίς όρους αυτούς τους κρατουμένους συνείδησης και να τερματίσει αυτήν την κατάφορη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Καμία κυβέρνηση δεν μπορεί να ελέγχει ή να εξουσιάζει τη σκέψη του λαού της. Ακόμα και εάν κλειστούν κάποιοι σε τέσσερις τοίχους ή εάν φυλακιστούν, οι ιδέες τους θα συνεχίσουν να υπάρχουν. Κάθε απόπειρα εξάλειψης τέτοιων σκέψεων και ιδεών πάντοτε θα αποτυγχάνει. Δεν έχει ήδη η Κούβα χρόνια εμπειρίας όσον αφορά αυτό;

Η κυβέρνηση θα πρέπει απλώς να ξεκινήσει διάλογο με τα άτομα που έχουν αντίθετες απόψεις. Ο πολιτικός διάλογος είναι το μόνο μέσο για να υπάρξει εξέλιξη. Αυτό οφείλει η Κούβα στους πολίτες της, επειδή αξίζει στον κουβανικό

λαό δημοκρατία και σεβασμός των θεμελιωδών του ελευθεριών. Δεν πρέπει να επιτραπεί να περάσει στην ιστορία ο θάνατος του Zapata ως άνευ σημασίας· πρέπει να σηματοδοτήσει το τέλος της τρέχουσας κατάστασης όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κούβα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να βοηθήσει στη βελτίωση της κατάστασης όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κούβα. Το ζήτημα αυτό δεν αφορά μόνο τους πολιτικούς κρατούμενους, όπως ο Zapata· αφορά επίσης τη δυνατότητα των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να κάνουν ελεύθερα τη δουλειά τους. Η κυβέρνηση της Κούβας πρέπει να φροντίσει τον λαό της Κούβας. Δεν μπορεί απλώς από φόβο να θέτει υπό κράτηση άτομα ή να τα μεταχειρίζεται ως εγκληματίες. Η στέρηση της ελευθερίας των πολιτών είναι έγκλημα.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σημαίνει καταδίκη του σκληρού και άδικου θανάτου του Orlando Zapata, που θα μπορούσε να αποφευχθεί, καθώς και έκκληση απελευθέρωσης εκείνων που εξακολουθούν να βρίσκονται στη φυλακή. Ελπίζω ότι αυτό θα κάνει τις κουβανικές αρχές να σκεφτούν, καθώς το καθεστώς τους πρέπει να σημειώσει πρόοδο προκειμένου να μπορέσουν οι πολίτες του να απολαύσουν την πραγματική δημοκρατία.

Στην Κούβα υπάρχει δικτατορία επειδή υπάρχουν κρατούμενοι συνείδησης, επειδή φοβούνται τη συζήτηση, την ελεύθερη ανταλλαγή ιδεών και σχεδίων, επειδή φοβούνται την ελευθερία. Η ύπαρξη ιδεών δεν αποτελεί έγκλημα· οι ιδέες μπορούν να προκαλέσουν, να καταπλήξουν και να σοκάρουν, αλλά πάντοτε πρέπει να τίθενται επιχειρήματα και να γίνεται συζήτηση επί αυτών. Δεν απαιτούν ποτέ φυλάκιση.

Οι κοινωνίες σκέφτονται και νιώθουν και το ίδιο κάνουν και οι κρατούμενοι και είναι αδύνατο να απαγορεύει κανείς στον κόσμο να σκέφτεται και να νιώθει. Αυτό σημαίνει ότι οι ιδέες και τα συναισθήματα που οι άνθρωποι θέλουν να καταπιέσουν, καταλήγουν να διαποτίσουν τη συνείδηση ολόκληρης της κοινωνίας, όπως το νερό. Αυτό ισχύει και για την κοινωνία της Κούβας και οι πρωταγωνιστές της επανάστασης που έβρισαν τέλος στο καθεστώς του Fulgencio Batista πρέπει να το γνωρίζουν αυτό καλύτερα από τον καθένα.

Ελπίζω ότι αυτό το ψήφισμα θα τους βοηθήσει να κάνουν τη μετάβαση που πρέπει να κάνουν! Ωστόσο, τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι μη διαπραγματεύσιμα. Η αξιοπιστία του Κοινοβουλίου αυξάνεται, όταν αντιδρά με την ίδια δύναμη σε όλες τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλες τις χώρες: στο Αφγανιστάν, στην Παλαιστίνη, στη χώρα των Βάσκων –τη μικρή μου χώρα– στην Ονδούρα και στην Κολομβία. Αυτή πρέπει να είναι η δέσμευσή μας. Είναι, φυσικά, η ίδια δέσμευση.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Πιστεύω ότι όλοι μας σε αυτήν την αίθουσα θα συμφωνήσουμε ότι η διεφθαρμένη κομμουνιστική δικτατορία καθιστά αδύνατη κάθε είδους θετική αλλαγή στη Κούβα. Το αστυνομικό κράτος των αδελφών Castro καταστρέφει οικονομικά τη νήσο, εξοντώνει την πολιτική ελευθερία και στερεί από πολλούς Κουβανούς την ελπίδα για μια ζωή με ποιότητα.

Το μέλλον της Κούβας βρίσκεται, φυσικά, στα χέρια των ίδιων των Κουβανών, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να διαδραματίσει ενεργό ρόλο εδώ. Πρέπει να απαιτήσουμε την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατούμενων. Μάλιστα, αυτή πρέπει να είναι η πρώτη προϋπόθεση για κάθε είδους διάλογο με την Κούβα. Πρέπει να στηρίξουμε τη δραστηριότητα των μη κυβερνητικών οργανώσεων, να στηρίξουμε το σεβασμό για τα ανθρώπινα δικαιώματα και να προωθήσουμε την πρόσβαση σε ανεξάρτητα μέσα, συμπεριλαμβανομένου του Διαδικτύου.

Η προώθηση της δημοκρατικής αλλαγής είναι ένας τομέας, στον οποίο οι διατλαντικοί δεσμοί μπορούν να διαδραματίσουν πολύ σημαντικό ρόλο. Για αυτόν τον λόγο πρέπει να συνεργαστούμε στενά με την Ουάσινγκτον. Με συνδυασμένη προσπάθεια μπορούμε να αναπτύξουμε μια μακροπρόθεσμη στρατηγική σχετικά με την Κούβα, η οποία δεν θα ξεκινά με τυφλή αποδοχή του *status quo*, αλλά με ένα μεγαλόπνοο όραμα δημοκρατικής και οικονομικής ανασυγκρότησης.

(Χειροκροτήματα)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Κυρία Πρόεδρε, αυτή η συζήτηση καταδεικνύει για ακόμα μία φορά ότι η πλειοψηφία του Κοινοβουλίου είναι διπρόσωπη. Η ίδια πλειοψηφία που αρνήθηκε να καταδικάσει το στρατιωτικό πραξικόπημα στην Ονδούρα, αγνοώντας το γεγονός ότι οδήγησε στη φυλάκιση και τον θάνατο αναρίθμητων ανθρώπων, είναι τώρα διατεθειμένη να διαπραγματευτεί συμφωνίες σύνδεσης με μια κυβέρνηση, η οποία είναι αποτέλεσμα εκλογών «στημένων» από εκείνους που βρίσκονται πίσω από το πραξικόπημα.

Φυσικά, όλοι λυπούμαστε για τον θάνατο του κουβανού πολίτη, κ. Orlando Zapata Tamayo, μετά από απεργία πείνας σε νοσοκομείο της Κούβας. Ωστόσο, πρέπει να εκφράσουμε τη λύπη μας για τους όρους αυτής της συζήτησης και την απαράδεκτη θέση της απέναντι στην Κούβα, αφήνοντας κατά μέρος τις σοβαρές συνέπειες του οικονομικού,

εμπορικού και χρηματοπιστωτικού αποκλεισμού που επέβαλαν στην Κούβα οι Ηνωμένες Πολιτείες και την κράτηση σε αμερικανικές φυλακές πέντε κουβανών πολιτών, οι οποίοι ήθελαν μόνο να υπερασπιστούν τη χώρα τους.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με μια απαράδεκτη κοινή θέση, η οποία δεν επιτρέπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση να διατηρήσει ανοικτές και πλήρεις σχέσεις με την κυβέρνηση της Κούβας βάσει διμερών συμφερόντων. Ήρθε η ώρα να τερματιστεί η κοινή θέση προκειμένου να ξεκινήσουν σχέσεις εξομάλυνσης μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Κούβας. Αυτό αναμένουμε από την ισπανική Προεδρία.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, θυμόμαστε το διάσημο σύνθημα του Fidel Castro «σοσιαλισμός ή θάνατος». Σήμερα μπορούμε να πούμε με ασφάλεια ότι από αυτό το σύνθημα μόνο ο θάνατος απομένει. Απόδειξη αυτού αποτελούν οι συνθήκες που οδήγησαν στον θάνατο του κουβανού κρατουμένου και πατριώτη, Orlando Zapata. Το δικτατορικό καθεστώς του Castro απαξιώνει την ιδέα του δημοκρατικού σοσιαλισμού.

Αυτό που συμβαίνει στην Κούβα ντροπιάζει όλους όσοι ασχολούνται με την πολιτική κάτω από τη σημαία της αριστεράς. Ένωση ντροπή και για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν ο τότε Επίτροπος, κ. Michel, πραγματοποίησε επίσκεψη στην Κούβα με μια πρόταση συνεργασίας για την ανάπτυξη, αλλά απέφυγε προσεκτικά να έρθει σε επαφή με τη δημοκρατική αντιπολίτευση.

Πρέπει να τερματίσουμε αυτού του είδους την πολιτική, αυτό το κλείσιμο των ματιών στην πραγματικότητα μιας χώρας στην οποία ποτέ δεν διεξήχθησαν ελεύθερες εκλογές και στην οποία οι κρατούμενοι συνείδησης εκτίουν ποινές φυλάκισης πολλών ετών σε σκανδαλώδεις συνθήκες. Η ισπανική Προεδρία προτείνει σήμερα την εφαρμογή ανοικτής πολιτικής προς την Αβάνα, αλλά βασική προϋπόθεση αυτής της πολιτικής πρέπει να είναι ο εκδημοκρατισμός του καθεστώτος της Κούβας, η απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων, η έναρξη διαλόγου με την κοινωνία, η άρση της λογοκρισίας και η αποκατάσταση των πολιτικών ελευθεριών. Αυτό πρέπει να ειπωθεί με σαφήνεια, ανοικτά και σταθερά στην κυβέρνηση της Κούβας. Είναι, εξάλλου, προς το συμφέρον της.

Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν διαφορετικοί δρόμοι για την ελευθερία στην περίπτωση λαών καταπιεσμένων από δικτάτορες. Υπάρχει ο δρόμος που επέλεξε η Πολωνία και η Νότια Αφρική – ο δρόμος του διαλόγου και της κατανόησης. Ωστόσο, υπάρχει επίσης ο δρόμος που επέλεξε η Ρουμανία κατά την αιματηρή ανατροπή του καθεστώτος. Είναι προς το συμφέρον όλων να αποφευχθεί ένα τέτοιο σενάριο. Ποιον δρόμο θα επιλέξει η Αβάνα; Η απάντηση σε αυτό βρίσκεται στην Κούβα. Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να συμβάλει ενεργά, ώστε να οδηγηθεί η Κούβα στον χώρο της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Αυτή πρέπει, επίσης, να είναι η θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, καταρχάς θέλω να εκφράσω τη βαθύτατη συμπαθείά μου για τον θάνατο του Orlando Zapata Tamayo και τη βαθύτατη ανησυχία μου για τους τέσσερις άλλους κουβανούς κρατουμένους και τον ακτιβιστή της αντιπολίτευσης, οι οποίοι ξεκίνησαν απεργία πείνας προκειμένου να διαμαρτυρηθούν.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να επαναλάβει την έκκλησή μας για την άμεση και άνευ όρων απελευθέρωση των κρατουμένων συνείδησης στην Κούβα – 55 σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία, 200 σύμφωνα με την Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα της Κούβας – και πρέπει να εκφράσουμε ιδιαίτερη ανησυχία σήμερα για την πρόσφατη κράτηση και τον ξυλοδαρμό του Darsi Ferrer, διευθυντή ενός κέντρου υγείας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Αβάνα. Η Διεθνή Αμνηστία δεν έχει προσκληθεί για να πραγματοποιήσει επίσκεψη στην Κούβα εδώ και 19 χρόνια και πρέπει να της επιτραπεί να το πράξει. Πρέπει να ζητήσουμε από την κυβέρνηση της Κούβας να συμφωνήσει συγκεκριμένες ημερομηνίες για την προγραμματισμένη επίσκεψη του Manfred Nowak, Ειδικού Εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών για τα βασανιστήρια, τον οποίο σκοπεύουμε να συναντήσουμε στη Γενεύη την προσεχή εβδομάδα.

Καθώς είμαι ένα από τα άτομα σε αυτό το Σώμα που υπήρξε πάντοτε κατά του εμπορικού αποκλεισμού των Ηνωμένων Πολιτειών, ο οποίος έχει επιβληθεί από το 1962, χαιρετίζω το γεγονός ότι υπό τον Πρόεδρο Obama, εγκρίθηκαν μέτρα που επιτρέπουν στους Κουβανο-Αμερικανούς να ταξιδεύουν πιο ελεύθερα και να αποστέλλουν περισσότερα χρήματα στην πατρίδα τους. Εξέφρασα την ικανοποίησή μου για την αναθεώρηση το 2008 της κοινής θέσης της ΕΕ, η οποία οδηγεί στην εδραίωση πολιτικού διαλόγου ανάμεσα στην Κούβα και την ΕΕ και αποκαθιστά τη συνεργασία για την ανάπτυξη της ΕΚ, και χαιρετίζω το γεγονός ότι δόθηκε πρόσφατα στο BBC ελεύθερη πρόσβαση στην Κούβα. Εκφράζω, όμως, την απογοήτευσή μου που, στο Συμβούλιο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, η Κούβα δεν συμφώνησε επί συστάσεων προκειμένου να επικυρωθούν οι δύο βασικές συμβάσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα – το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα και το Διεθνές Σύμφωνο για τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα – και να επιτραπεί ανεξάρτητη επίδεσση των φυλακών.

Λέω στην Επιτροπή και στην Προεδρία σήμερα το απόγευμα ότι εσείς – και όλοι εμείς που επισκεπτόμαστε την Κούβα – πρέπει να παραμείνουμε σταθεροί ώστε να διασφαλίσουμε συναντήσεις με μέλη της κοινωνίας των πολιτών της Κούβας. Η Αναπληρώτρια Υπουργός Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών, Bisa Williams, μπόρεσε να

πραγματοποιήσει μια τέτοια επίσκεψη χωρίς περιορισμούς πέρυσι και πρέπει να επιμείνουμε –όποιος από εμάς πάει στην Κούβα– ώστε να κάνουμε το ίδιο.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε Υπουργέ, ο θάνατος του Orlando Zapata Tamayo αποτελεί τραγική απόδειξη της απελπισίας στην οποία μπορεί να οδηγήσει η έλλειψη ή η απουσία ελευθερίας.

Όπως είπε ο κύριος Υπουργός, αυτό σαφώς δεν έπρεπε να είχε συμβεί. Πρέπει να καταγγείλουμε την κράτηση των κρατουμένων συνείδησης και να απαιτήσουμε την απελευθέρωσή τους. Δεν μπορούμε να στηρίξουμε την αυθαιρεσία μιας εξουσίας, η οποία πεισματικά αρνείται να υποστηρίξει την άσκηση των πιο θεμελιωδών ελευθεριών, αλλά πιστεύω ότι δεν μπορούμε να στερηθούμε τα πλεονεκτήματα και τις προοπτικές ενός πολιτικού διαλόγου, ο οποίος, τώρα περισσότερο από ποτέ, παραμένει η πιο απτή έκφραση των ευρωπαϊκών αξιών μας.

Οι σχέσεις ανάμεσα στην Κούβα και την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι περίπλοκες εδώ και πολύ καιρό· συχνά βασίζονται στην έλλειψη ενημέρωσης και κατανόησης, η οποία οδήγησε σε σοβαρές εντάσεις και η οποία τακτικά υπονομεύει τα βήματα προόδου και τις προοπτικές για πολιτικό διάλογο. Όλοι γνωρίζουμε ότι η Κούβα σήμερα βρίσκεται σε σημείο καμπίς στην ιστορία της. Περισσότερο από ποτέ, παραμένω πεπεισμένος ότι θα σφάλαμε εάν δεν διατηρούσαμε τα πλεονεκτήματα και τα βήματα προόδου, όσο μικρά κι αν είναι, από έναν διάλογο, ο οποίος υποστηρίζεται από συγκεκριμένους ιστορικούς, πολιτιστικούς και γλωσσικούς δεσμούς.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι χωρίς αμφιβολία η μόνη πολιτική δύναμη που μπορεί να πείσει τους Κουβανούς ότι η απομόνωση στην οποία θέτουν εαυτούς είναι αυτοκαταστροφική και μπορεί μόνο να τους οδηγήσει, αργά ή γρήγορα, σε μια τραγική μοίρα. Δεν μπορούμε να αποποιηθούμε την ευθύνη ότι πρέπει να επιδιώξουμε τον διάλογο χωρίς να εξαιρέσουμε κανένα από τα δύσκολα ζητήματα, αλλά επίσης χωρίς να εφαρμόσουμε –πράγμα που πιστεύω ότι συμβαίνει πολύ συχνά– δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Η ελευθερία θα θριαμβεύσει στην Κούβα. Θα υπάρξει εκεί δημοκρατία και θα υπάρξει ελεύθερη οικονομία της αγοράς.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να βοηθήσει στην πτώση του καθεστώτος και, υποθέτω, δεν επιθυμεί να το κάνει, αλλά πρέπει να το θέλει και πρέπει να μπορεί να βοηθήσει τους Κουβανούς μετά την αλλαγή του συστήματος. Η εμπειρία από χώρες όπως η Πολωνία, η Τσεχική Δημοκρατία, η Σλοβακία και η Ουγγαρία δείχνει ότι αυτό μπορεί να γίνει και ότι μπορεί να έχει επιτυχία. Μπορούμε να βοηθήσουμε χάρη στην εμπειρία μας και, μετά την ανατροπή του Castro, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να βοηθήσει με την εμπειρία και τα χρήματα που διαθέτει, έτσι ώστε να μην φτάσει ποτέ η Κούβα στην κατάσταση που περιγράφει ο πολωνός σχολιαστής Marek Magierowski, κατά την οποία στο μέλλον οι απόγονοι του Orlando Zapata, στον οποίο έγινε συχνά αναφορά σε αυτήν την αίθουσα, θα σερβίρουν ρούμι στους χώρους περιπάτου και στις λεωφόρους της Αβάνας στους απογόνους του Castro.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Το επάγγελμά μου είναι ιατρός και γνωρίζω πόσο δύσκολο είναι να σωθεί μια ανθρώπινη ζωή. Λυπάμαι ειλικρινά για την απώλεια κάθε ανθρώπινης ζωής και μοιράζομαι τη θλίψη σας σχετικά με τον θάνατο του Orlando Zapata. Μελέτησα προσεκτικά όλα τα προτεινόμενα ψηφίσματα των πολιτικών ομάδων. Φοβάμαι πως πρέπει να επαναλάβω αυτό που είπα όταν συζητούσαμε πρόσφατα σχετικά με την έκθεση για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις δημοκρατίες της Κεντρικής Ασίας. Είπα τότε ότι σφάλλουμε όταν ορίζουμε τους εαυτούς μας συμβούλους που δεν έχουν τίποτε καλό να πουν και όταν δεν δείχνουμε σεβασμό στις συγκεκριμένες ιστορικές και πολιτιστικές παραδόσεις αυτών των χωρών, ούτε καν στα θετικά αποτελέσματα τα οποία αυτές οι χώρες έχουν επιτύχει. Το ίδιο ισχύει για την Κούβα. Πιστεύω ακράδαντα ότι ο μόνος τρόπος για να βελτιωθεί η κατάσταση στην Κούβα είναι μέσω ενός διαλόγου μεταξύ ίσων, για τον οποίο οι Κουβανοί αξιωματούχοι είναι έτοιμοι. Με αυτόν τον τρόπο μπορούμε, επίσης, να βοηθήσουμε ώστε να βελτιωθούν τα κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα στην Κούβα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Κούβα, παρά τη δύσκολη οικονομική της κατάσταση, βρίσκεται πάντοτε ανάμεσα στις πρώτες χώρες που παρέχουν βοήθεια σε άλλες χώρες, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση της καταστροφής στην Αϊτή. Είναι αλήθεια ότι εκείνος που βιάζεται να καταδικάσει, αγαπά να καταδικάζει. Αναμφίβολα δεν πρέπει να επιλέξουμε αυτόν τον δρόμο.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πιστεύω πραγματικά ότι μπορώ να δηλώσω πως η σημερινή ημέρα θα είναι ιστορική για αυτό το Κοινοβούλιο και ακόμα περισσότερο η αυριανή ημέρα κατά την οποία θα ψηφίσουμε. Αυτό συμβαίνει επειδή για πρώτη φορά, αφήνοντας κατά μέρος τις αμοιβαίες προκαταλήψεις μας οι οποίες οφείλονται στο ότι είμαστε μέλη διαφορετικών ομάδων, υποκλινόμαστε ενώπιον του μεγάλου μυστηρίου του θανάτου ενός ανθρώπου και αναγνωρίζουμε την αλήθεια.

Τι ακριβώς θα γράψουμε σε αυτό το ψήφισμα; Θα γράψουμε πράγματα, τα οποία μπορεί να φαίνονται απλά και αυτονόητα, αλλά τα οποία είναι στην πραγματικότητα πολύ σημαντικά. Θα γράψουμε ότι στην Κούβα δεν υπάρχει ελευθερία· θα γράψουμε ότι στην Κούβα δεν υπάρχει δημοκρατία· θα γράψουμε ότι η ζωή είναι σημαντική και ότι

δεν πρέπει να σκοτώνονται άνθρωποι. Αυτά μπορεί να τα θεωρούμε σχεδόν δεδομένα, όμως χρειάστηκαν πολλά χρόνια για να ξεπεράσουμε τις αμοιβαίες προκαταλήψεις μας και να αναγνωρίσουμε ένα γεγονός, το οποίο δεν προσβάλλει κανένα από τα πολιτικά πιστεύω μας, αλλά απλώς μας καθοδηγεί ώστε να αναγνωρίσουμε τον βασικό σπόρο της αλήθειας, που αποτελεί το μόνο θεμέλιο για συζήτηση.

Δεν πρέπει να αποφύγουμε τις συζητήσεις με την Κούβα, αλλά αντίθετα πρέπει να επιμένουμε ώστε κάθε αληθινή συζήτηση να πηγάζει από την αλήθεια, με άλλα λόγια, από την αδυναμία της να αναγνωρίσει την κεντρική σημασία του ατόμου. Εκείνο που χρειαζόμαστε, κάτι περισσότερο από χειραψίες και φιλικές χειρονομίες, είναι κατάλληλα μέτρα, τα οποία θα κάνουν την κυβέρνηση του Castro να εγκαταλείψει κάθε ελπίδα επίτευξης συμβιβασμών, που δεν θα απέδιδαν σημασία ή τουλάχιστον θα απέδιδαν μόνο δευτερεύουσα σημασία στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το Κοινοβούλιο, πολύ σωστά, αξιοποίησε αυτήν την ευκαιρία, σε αντίθεση με την Ύπατη Εκπρόσωπο, στην οποία θα υπενθυμίσω πάλι, όπως έκανα σήμερα το πρωί, ότι το *Cuba libre* δεν είναι το όνομα ενός κοκτέιλ. Είναι ένα σύνθημα που συνεγείρει τα πλήθη, το οποίο κουβαλάμε στις καρδιές μας, επειδή θέλουμε τη δημοκρατία και θέλουμε η Κούβα να είναι ελεύθερη.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, οι ισπανοί βουλευτές της Ομάδας της Προοδευτικής Συμμαχίας Σοσιαλιστών και Δημοκρατών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκφράζουν τη βαθιά λύπη τους για τον θάνατο του Orlando Zapata και για την κατάσταση των κρατούμενων συνείδησης, και απευθύνουμε έντονη έκκληση για την απελευθέρωσή τους.

Ο θάνατος του Orlando Zapata είναι λυπηρό γεγονός, αλλά μπορεί επίσης να αποτελέσει το έναυσμα ώστε να σταματήσουμε να συζητάμε για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κούβα και να αρχίσουμε να εργαζόμαστε για τα ανθρώπινα δικαιώματα με τις αρχές της Κούβας, προκειμένου να προωθήσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κούβα. Για να το πράξουμε αυτό, πρέπει να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε την αλλαγή της κοινής θέσης, που μας εμποδίζει να έχουμε διάλογο με τις αρχές της Κούβας οι οποίες έχουν τη δυνατότητα αλλαγής της κατάστασης όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα στη νήσο.

Η κοινή θέση –η οποία, παρεμπιπτόντως, δεν είναι τόσο κοινή, επειδή μεγάλος αριθμός κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει διμερείς σχέσεις με την Κούβα– αποτελεί εμπόδιο που παρεμποδίζει κάθε ενδεχόμενο πολιτικού διαλόγου. Αποτελεί εμπόδιο στην εφαρμογή από την Ευρωπαϊκή Ένωση των αρχών που βρίσκονται πίσω από την εξωτερική δράση της, στις οποίες περιλαμβάνεται η προώθηση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο.

Η κοινή θέση είναι ένα παρωχημένο, αναχρονιστικό μέσο, το οποίο εγκρίθηκε τον προηγούμενο αιώνα από 15 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τώρα έχουμε 27 κράτη μέλη. Η κατάσταση στον κόσμο έχει αλλάξει. Οι Ηνωμένες Πολιτείες διεξάγουν διάλογο με την Κούβα για ζητήματα ευαίσθητα όπως η μετανάστευση. Η Κούβα εντάχθηκε στον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών βάσει διαλόγου στο πλαίσιο του σεβασμού των αρχών που πρεσβεύει ο Οργανισμός.

Σε αυτήν τη νέα εποχή για την Ευρωπαϊκή Ένωση χρειαζόμαστε ένα διμερώς διαπραγματευθέν μέσο, το οποίο θα μας επιτρέψει να είμαστε αποτελεσματικοί στην πραγματοποίηση αυτού στο οποίο είναι αποτελεσματική η Ευρωπαϊκή Ένωση, που είναι η προώθηση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι παράδοξο να εμποδίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση τον διάλογο με την Κούβα δεδομένου ότι, στις εξωτερικές σχέσεις της, έχει διαπραγματευτεί και εφαρμόζει συμφωνίες με χώρες οι οποίες δεν πληρούν τις ελάχιστες προδιαγραφές στον τομέα των αστικών και πολιτικών δικαιωμάτων και ούτε, φυσικά, στον τομέα των κοινωνικών δικαιωμάτων, ενώ η Κούβα τις πληροί.

Μόνο ο διάλογος, οι μηχανισμοί συνεργασίας και συμβιβασμού μέσω μιας διεθνούς συνθήκης θα επιτρέψουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση να ζητήσει οτιδήποτε από την Κούβα και εκείνοι που αρνούνται τον διάλογο εμποδίζουν την αναζήτηση μιας αξιοπρεπούς εξόδου για εκείνους που ισχυρίζονται ότι υπερασπίζονται.

Αντίθετα, η εξωτερική πολιτική της ισπανικής κυβέρνησης έδωσε το καλό παράδειγμα, καθώς μέσω εποικοδομητικού, αυστηρού διαλόγου ένας σημαντικός αριθμός κρατούμενων συνείδησης απελευθερώθηκε.

Όπως είπε ο Δον Κιχώτης, εάν κάποιος τιμωρηθεί με πράξεις, δεν χρειάζεται να τιμωρηθεί με λόγια. Κατά συνέπεια, θα σταματήσουμε να συζητάμε και θα αρχίσουμε να εργαζόμαστε για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κούβα σε συνεργασία με τις αρχές της Κούβας, και αυτό ακριβώς είναι που χρειάζονται οι κρατούμενοι συνείδησης αντί για επικρίσεις από αυτό το Σώμα.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, στις επιδρομές της «μαύρης άνοιξης» το 2003 στην Κούβα, 75 αντιφρονούντες φυλακίστηκαν με την κατηγορία ότι ήταν κατάσκοποι των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο Orlando Zapata συνελήφθη την ίδια περίοδο για ασέβεια, διατάραξη της τάξης και απειθεία.

Οι σύζυγοι των 75 αντιφρονούντων σχημάτισαν την ομάδα των «Κυριών με τα Λευκά», στην οποία απονεμήθηκε το Βραβείο Ζαχάρωφ για την ελευθερία της σκέψης από το Κοινοβούλιο το 2005. Παρεμπιπτόντως, θα ήθελα να επισημάνω ότι το καθεστώς Castro δεν χορήγησε θεωρήσεις στις «Κυρίες με τα Λευκά», ώστε να έρθουν εδώ στο Κοινοβούλιο για να παραλάβουν το βραβείο τους.

Η Κουβανική Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα αναγνωρίζει ότι υπάρχουν εκεί περίπου 200 πολιτικοί κρατούμενοι, 22 εκ των οποίων είναι δημοσιογράφοι. Η Κούβα βρίσκεται τρίτη στη θλιβερή παγκόσμια κατάταξη όσον αφορά φυλακισμένους δημοσιογράφους, πίσω από το Ιράν με 52 και την Κίνα με 24.

Ο Orlando Zapata, 42 ετών, ανακηρύχθηκε κρατούμενος συνείδησης από τη Διεθνή Αμνηστία. Ξεκίνησε απεργία πείνας στις 3 Δεκεμβρίου 2009 λόγω των επανειλημμένων ξυλοδαρμών που υπέστη και λόγω άλλου είδους κακομεταχείρισης και πέθανε στις 23 Φεβρουαρίου, 85 ημέρες αφότου ξεκίνησε την απεργία πείνας.

Το Κοινοβούλιο πρέπει να εκφράσει την υποστήριξή του στην οικογένεια και τους φίλους του κ. Zapata και να εκφράσει τη μεγάλη ανησυχία του όσον αφορά την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κούβα. Αυτό το Σώμα πρέπει να στείλει σαφές μήνυμα στο καθεστώς Castro, ειδικά στο πλαίσιο της ισπανικής Προεδρίας. Η ισπανική Προεδρία πρέπει, παρεμπιπτόντως, να επιδείξει μεγαλύτερο δυναμισμό όσον αφορά την υπεράσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Κούβα.

Τέλος, κυρίες και κύριοι, δράττομαι της ευκαιρίας να απευθύνω έκκληση για άμεση απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων στην Κούβα.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η δημοκρατία και η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατέχουν σημαντική θέση ανάμεσα στις αρχές και τους στόχους της Ένωσης για εξωτερική δράση – αναφέρομαι στο άρθρο 21 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό το άρθρο ισχύει επίσης για τις σχέσεις με την Κούβα και με τον λαό της Κούβας, ο οποίος μας είναι ιδιαίτερα αγαπητός.

Δυστυχώς, τα τελευταία πέντε χρόνια οι ενέργειες του Συμβουλίου φαίνεται ότι διέπονταν ουσιαστικά από μια επιθυμία διόρθωσης της γραμμής που είχε υιοθετηθεί τα προηγούμενα χρόνια, ιδίως το 2003 όταν εκδηλώθηκε ένα ιδιαίτερα σκληρό κύμα καταπίεσης στην Κούβα. Το 2005 το Συμβούλιο ανέστειλε τα μέτρα του 2003.

Στη συνέχεια, πραγματοποιήθηκαν ταξίδια στη νήσο από Υπουργούς Εξωτερικών και Επιτρόπους. Τον Ιούνιο του 2008, πραγματοποιήθηκε άρση των μέτρων του 2003 και θεσμοθετήθηκε παγκόσμιος πολιτικός διάλογος – όπως μας υπενθύμισε ο κ. López Garrido – μαζί με τακτικές συνεδριάσεις υψηλού επιπέδου. Μάλιστα ο αρχηγός κράτους ενός κράτους μέλους επισκέφθηκε πρόσφατα την Αβάνα. Δυστυχώς, οι ευρωπαίοι πολιτικοί ηγέτες που μετέβησαν στη νήσο δεν είχαν χρόνο να συναντηθούν με τους εκπροσώπους των αντιφρονούντων, οι οποίοι κατά συνέπεια ένιωσαν ότι περιθωριοποιούνται.

Όλο αυτό το διάστημα η καταπίεση στην Κούβα συνεχίζεται. Δεν έχουν υπάρξει αλλαγές ή μεταρρυθμίσεις. Παρ' όλα αυτά, ο πολιτικός διάλογος διατηρείται. Τώρα έχουμε συγκλονιστεί όλοι από τον σκληρό θάνατο του πολιτικού κρατουμένου Orlando Zapata.

Όπως είναι ευρέως γνωστό, κυρίες και κύριοι, ορισμένες κυβερνήσεις, όπως η ισπανική κυβέρνηση, έχουν δηλώσει επανειλημμένως ότι επιθυμούν να ακυρώσουν την κοινή θέση. Λένε κάτι πολύ λογικό: υποστήριξη στη μετάβαση στη δημοκρατία, ουσιαστικά το ίδιο πράγμα που απαιτείται από τις αρχές και τους στόχους του άρθρου 21 της Συνθήκης.

Θα ολοκληρώσω με δύο επισημάνσεις. Η κοινή θέση δεν παρεμπόδιζε τον διάλογο. Αυτό είναι προφανές. Άλλωστε αυτό επαναβεβαιώθηκε πρόσφατα από τους 27 υπουργούς, τον Ιούνιο του 2009. Δεύτερον, προτεραιότητα δεν μπορεί να καταστεί η αλλαγή της κοινής θέσης – αυτό θα έκανε το ποτήρι να ξεχειλίζει! Η προτεραιότητα τώρα είναι να ζητηθεί η άμεση, πλήρης και άνευ όρων απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων.

Θεωρώ ότι η Κούβα και η Λατινική Αμερική ανήκουν στη Δύση και τα σύμβολα που προσδιορίζουν τη Δύση είναι η αξιοπρέπεια των ανθρώπων και ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους. Και μια τελευταία σκέψη: Θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Συμβούλιο ότι, στα συμπεράσματά του τον Ιούνιο του 2009, ανέφερε πως το μέλλον του πολιτικού διαλόγου με τις αρχές της Κούβας εξαρτιόταν από την πρόοδο που θα σημειωνόταν συγκεκριμένα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι σήμερα έχει σημειωθεί αυτή η πρόοδος; Μπορεί πράγματι να το ισχυριστεί αυτό κανείς;

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) «Η ιστορία θα με συγχωρέσει» ήταν η διάσημη δήλωση ενός νεαρού δικηγόρου που ξεσήκωσε τον λαό του. Η ιστορία όντως τον συγχωρεί για την επανάστασή του κατά της τυραννίας και στη συνέχεια κατά του εμπορικού αποκλεισμού των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ωστόσο, με την ίδια κατηγορηματική απόφαση το Κοινοβούλιο, το οποίο εκπροσωπεί τον μεγαλύτερο χώρο ελευθερίας και δημοκρατίας στον κόσμο, καταδικάζει τη δικτατορία που υφίσταται ο λαός της Κούβας, την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη νήσο, τη βίαναυση μεταχείριση των πολιτικών κρατουμένων και την περιφρόνηση για τους εξόριστους υπηκόους της. Η απόφαση της ιστορίας είναι σαφής.

Μέσω αυτού του ψηφίσματος οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όλων των ιδεολογιών στέκονται στο πλευρό του λαού της Κούβας στον αγώνα του. Πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να αποτρέψουμε τη βίαναυση καταπίεση την οποία υφίσταται, γεγονός που περιλαμβάνει την ακύρωση της κοινής θέσης που προκαλεί παράλυση.

Θα αποτίσω φόρο τιμής στον Raúl Rivego με τους τελευταίους στίχους που έγραψε στην πόλη του την Αβάνα, οι οποίοι λένε ότι δεν επιβάλλουν φόρο στα τρυφερά συναισθήματα, στο αίσθημα κενού και ασφυξίας ή στην πικρία. Τα ερείπια της πατρίδας είναι ασφαλή. Μην ανησυχείτε, σύντροφοι. Τώρα φεύγουμε.

Fiorello Provera (EFD). - (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, για ακόμα μια φορά, οι επιλογές και η συμπεριφορά του κομμουνιστικού καθεστώτος της Κούβας βάζουν το Κοινοβούλιό μας σε δίλημμα: είναι δυνατό να συνεχιστεί η διεξαγωγή συζητήσεων με το εν λόγω καθεστώς; Εδώ και χρόνια το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητά από τις αρχές της Κούβας δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις που σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Όμως η παράδοση της εξουσίας από τον Fidel Castro στον αδελφό του, Raúl, δεν οδήγησε ούτε σε δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις ούτε στην απελευθέρωση πολιτικών κρατουμένων.

Ο θάνατος του Orlando Zapata στη φυλακή, μετά από 85 ημέρες απεργίας πείνας, καταδεικνύει την ιδεολογική και καταπιεστική φύση του καθεστώτος. Για 10 χρόνια η Ευρωπαϊκή Ένωση χρηματοδότησε ενισχύσεις ύψους 145 εκατομμυρίων ευρώ προς την Κούβα: τα αποτελέσματα ήταν κάθε άλλο παρά λαμπρά. Για την ακρίβεια, η εν λόγω χρηματοδότηση συνέβαλε για να διατηρηθεί ζωντανή η τυραννία. Εάν θέλουμε να είμαστε αξιόπιστοι, πρέπει να απαιτήσουμε οι σχέσεις με την Αβάνα, συμπεριλαμβανομένης της αναπτυξιακής βοήθειας, να συνδεθούν με συγκεκριμένες και επαληθεύσιμες βελτιώσεις όσον αφορά την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για όλους τους κουβανούς πολίτες, αρχής γενομένης από την άμεση απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων και των κρατουμένων συνείδησης.

Δεν πρέπει να δώσουμε τελεσίγραφο αλλά να ζητήσουμε αλλαγή από ένα από τα πιο καταπιεστικά καθεστώτα του πλανήτη, από την ξεθωριασμένη απομίμηση μιας ιδεολογίας την οποία έχει ξεπεράσει η ιστορία και η οποία ταχύτατα εξαφανίζεται.

Michael Gahler (PPE). - (DE) Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να κάνουμε μια χειροπιαστή προσφορά στον λαό της Κούβας και επίσης στο καθεστώς της νήσου: στη θέση του πολιτικού status quo θα χρηματοδοτήσουμε τη μετάβαση της Κούβας στη δημοκρατία. Το πρώτο βήμα πρέπει να είναι η απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων. Παράλληλα, οι Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να τερματίσουν τις κυρώσεις τους, οι οποίες συνέβαλαν στο να παγιωθεί το καθεστώς παρά να ξεπεραστεί. Το επόμενο βήμα πρέπει να είναι μια συζήτηση στρογγυλής τραπέζης στην οποία θα συμμετέχουν εκπρόσωποι του καθεστώτος και του κινήματος για τα ατομικά δικαιώματα με έδρα την Κούβα, προκειμένου να καταρτιστεί χρονοδιάγραμμα για τη μετάβαση στη δημοκρατία και για δημοκρατικές εκλογές.

Παρεμπιπτόντως, η Κεντρική Ευρώπη αποδεικνύει ότι ακόμα υπάρχει μέλλον για το πρώην κρατικό κόμμα – ακόμα και για αυτό το κόμμα, λοιπόν, υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο του παλιού συστήματος. Εμείς, ως ΕΕ και ως κράτη μέλη, πρέπει να στηρίξουμε αυτήν τη διαδικασία με τρόπο παρόμοιο με αυτόν που υιοθετήσαμε στην περίπτωση της Κεντρικής Ευρώπης. Εάν το πράξουμε αυτό θα βοηθηθεί ο λαός της Κούβας, θα σταθεροποιηθεί η περιοχή και θα προετοιμαστεί το έδαφος για νέου είδους σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες δεν θα αποτελούν επανάληψη της προ Castro εποχής.

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) Κυρία Πρόεδρε, ανεξάρτητα από τους λόγους που τον προκάλεσαν, ο θάνατος του κ. Orlando Zapata Tamayo είναι λυπηρό γεγονός· είναι λυπηρό που η διαμαρτυρία του είχε αυτήν την έσχατη κατάληξη. Ωστόσο, δεν μπορούμε να αποδεχτούμε την εντατικοποίηση μη αποδεκτών πολιτικών και ιδεολογικών εκστρατειών κατά της Κούβας και του λαού της, οι οποίες χρησιμοποιούν ως πρόσχημα αυτό το θλιβερό και λυπηρό γεγονός.

Ανεξάρτητα από την άποψη κάθε ατόμου όσον αφορά τις επιλογές του λαού της Κούβας, πρέπει να γίνονται σεβαστές αυτές οι επιλογές καθώς και το κυριαρχικό δικαίωμα του λαού να αποφασίζει την μοίρα του και τη μορφή της πολιτικής οργάνωσης του κράτους του.

Για αυτούς τους λόγους καταδικάζουμε κάθε μορφή παρέμβασης ή επίθεσης, συμπεριλαμβανομένου του εγκληματικού εμπορικού αποκλεισμού στον οποίο υποβάλλεται η Κούβα σχεδόν επί μισό αιώνα.

Για αυτούς τους λόγους θεωρούμε, επίσης, ότι η λογική θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η οδός που οφείλουμε να ακολουθήσουμε πρέπει να είναι η πλήρης εξομάλυνση των σχέσεων με την Κούβα μέσω της κατάρτησης της

κοινής θέσης κατά της Κούβας, η οποία συνιστά μη αποδεκτή μορφή διάκρισης σε βάρος της Κούβας και του λαού της.

Πάνω απ' όλα, δεν αποδεχόμαστε την τεράστια υποκρισία πολλών βουλευτών του Κοινοβουλίου και καταγγέλλουμε έντονα τη διπρόσωπη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Antonio López-Istúriz White (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η ομιλία μου απευθύνεται στη μητέρα του Orlando Zapata και σε εκείνους που υποφέρουν μαζί του στον αγώνα για ελευθερία στην Κούβα: δεν είναι μόνοι.

Σήμερα, μέσω αυτού του ψηφίσματος –του οποίου, με την ιδιότητά μου ως Γενικός Γραμματέας του κόμματός μου, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συντάκτες και κυρίως όλα τα κόμματα που το υπέγραψαν– το Κοινοβούλιο εκφράζεται ενιαία κατά αυτής της απομονωμένης και παρωχημένης δικτατορίας. Σήμερα υπογράφουμε την έναρξη της παγκόσμιας θανατικής καταδίκης αυτού του καθεστώτος.

Είμαι πεπεισμένος, βάσει της πλειονότητας των ομιλιών που άκουσα, ότι είμαστε όλοι ενωμένοι όσον αφορά την απαρσάλευτη και σαφή καταδίκη του θανάτου του υιού σας. Πολλοί από εμάς, ωστόσο, προχωρούμε πέρα από αυτήν τη δήλωση: μπορείτε να είστε βέβαιη ότι θα συνεχίσουμε να επαγρυπνούμε προκειμένου να διασφαλίσουμε την άνευ όρων απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων στη νήσο.

Θα συνεχίσουμε να επαγρυπνούμε όσον αφορά την κατάσταση των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη νήσο. Η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) θα αγωνιστεί, φυσικά, για τη διατήρηση της κοινής θέσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, βάσει όσων άκουσα, είμαι βέβαιος ότι πολλοί άλλοι θα κάνουν το ίδιο.

Δεν θα στείλουμε συγκεχυμένα μηνύματα, αλλά μάλλον έναν σαφή οδηγό για την επίτευξη του οράματός μας να δούμε μια δημοκρατική Κούβα. Η υπέρτατη θυσία που έκανε ο Orlando προκάλεσε την ανταπόκριση όσων έχουν καθαρή συνείδηση σε ολόκληρο τον κόσμο. Ας διασφαλίσουμε ότι η σιωπηρή θυσία χιλιάδων Κουβανών θα εορτάζεται στο εγγύς μέλλον σε μια ελεύθερη Κούβα.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, για εμάς είναι σχετικά εύκολο να συζητάμε όταν οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων λαμβάνουν χώρα αλλού και οι άνθρωποι πεθαίνουν επίσης για τα πιστεύω τους. Είναι σημαντικό να το τονίσουμε αυτό. Ο κ. Zapata έχασε πράγματι τη ζωή του ως αποτέλεσμα της απεργίας πείνας που έκανε και υπάρχουν, επίσης, και άλλοι κρατούμενοι οι οποίοι έχουν τώρα παρακινηθεί να ξεκινήσουν απεργία πείνας.

Πρέπει, ως εκ τούτου, να σκεφτούμε συγκεκριμένα πώς μπορούμε να κινηθούμε προς τα εμπρός με στοχοθετημένο τρόπο. Κάποιοι είπαν ότι δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συζητήσουμε με την Κούβα, επειδή δεν αποδεχόμαστε το καθεστώς εκεί. Άλλοι –και πιστεύω ότι αυτή η θέση δεν είναι καθόλου καλή, κύριε Ferreira– εξέφρασαν την άποψη ότι υπάρχει υποκρισία εδώ και ότι πρέπει να δοθεί στο λαό της Κούβας η ελευθερία να λαμβάνει τις δικές του πολιτικές αποφάσεις. Πιστεύω ότι η ελευθερία λήψης πολιτικών αποφάσεων πραγματικά σταματά στο σημείο που παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και πεθαίνουν άνθρωποι. Με βάση αυτά τα δεδομένα εμείς, ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πρέπει να κάνουμε κάτι.

Έχοντας αυτά υπόψη, είναι απολύτως σωστό οι συγκεκριμένες προτάσεις που κατατέθηκαν –συμπεριλαμβανομένων κυρίως ορισμένων νέων προτάσεων από τον κ. Gahler– να συζητηθούν λεπτομερώς και να εξετάσουμε το τι μπορούμε να πράξουμε για να παρέμβουμε σε περιπτώσεις παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε ολόκληρο τον κόσμο και για να βοηθήσουμε τους λαούς του κόσμου.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, καθώς σήμερα συζητάμε τις σχέσεις μας με την Κούβα στη σκιά του τραγικού θανάτου του Orlando Zapata, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η άποψη που είχαμε για την Κούβα διαμορφώθηκε σε μια εποχή που οι σκέψεις μας καθορίζονταν στο πλαίσιο «φίλος ή εχθρός». Από τη μία πλευρά, υπήρχαν οι κακοί Κουβανοί, που ήταν υποτελείς της επιδίωξης της Σοβιετικής Ένωσης για διεθνή επανάσταση και, από την άλλη πλευρά, υπήρχαν οι καλοί Κουβανοί, που έσωσαν τη χώρα από τα δεσμά των βαρόνων ζάχαρης, της μαφίας, της CIA και του ιμπεριαλισμού των Ηνωμένων Πολιτειών. Από τη μία πλευρά υπήρχαν οι κακοί Κουβανοί, οι κομμουνιστές καταπιεστές του λαού και από την άλλη εκείνοι που παρέιχαν στον πληθυσμό εκπαίδευση και ιατρική περίθαλψη και τερμάτισαν την πείνα του. Σήμερα, εάν υπάρχει λογική στο θάνατο του Orlando Zapata –εάν μπορεί ποτέ να υπάρξει λογική στο θάνατο– πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να πάρουμε πολύ σοβαρά αυτήν την κληρονομιά. Αυτός ο θάνατος δεν πρέπει να είναι μάταιος.

Το άλλο πράγμα που πρέπει να συμβεί είναι ότι η ΕΕ πρέπει να αναζητήσει σαφείς δρόμους, αφοσιωμένους πολιτικούς δρόμους και δεν πρέπει να μας αφήσει να τεθούμε υπό τον ζυγό των Ηνωμένων Πολιτειών· πρέπει να απελευθερωθούμε από τους παλιούς ιδεολογικούς φραγμούς και πρέπει να είμαστε ισοτίμοι στον πολιτικό διάλογο και να πιέσουμε ώστε να υπάρξουν σαφείς βελτιώσεις όσον αφορά την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ώστε να μπορέσουμε σύντομα να μιλάμε για ελεύθερη Κούβα και ώστε ο λαός της νήσου να μπορέσει να ζητήσει σε δημοκρατία.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Κυρία Πρόεδρε, ο εμπορικός αποκλεισμός των Ηνωμένων Πολιτειών επιβάλλεται επί σχεδόν 50 χρόνια. Ο εμπορικός αποκλεισμός προκάλεσε φτώχεια και καταπίεση στον λαό της Κούβας, όπως επεσήμαναν πολλοί διαφορετικοί ομιλητές.

Πολλοί θα γνωρίζουν την έκθεση που εκπόνησε το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τον Νοέμβριο του 2009 με τίτλο «Νέος Castro, ίδια Κούβα», η οποία πρότεινε την άρση του εμπορικού αποκλεισμού και τη διορία έξι μηνών στους δικτάτορες της Κούβας προκειμένου να απελευθερώσουν τους πολιτικούς κρατούμενους. Εάν δεν μπορούσαν να το κάνουν αυτό, τότε θα έπρεπε να επιβληθεί πιο έξυπνος αποκλεισμός. Ο τύπος του αποκλεισμού θα ήταν σαν εκείνον που χρησιμοποιήθηκε σε πρόσφατες περιπτώσεις και που περιλαμβάνει δέσμευση περιουσιακών στοιχείων και ξένων επενδύσεων και θέσπιση ταξιδιωτικής απαγόρευσης. Τα σημαντικότερα δημοκρατικά κράτη και η ΕΕ θα έπρεπε, φυσικά, να τον υποστηρίξουν. Θα ήταν ενδιαφέρον να μάθουμε τις απόψεις του Προεδρεύοντος του Συμβουλίου σχετικά με αυτήν την πρόταση του Παρατηρητηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό οιοσδήποτε συνθήκες πρέπει να είναι ο αγώνας μας κατά των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ο Orlando Zapata, ένας κουβανός πολιτικός κρατούμενος, πέθανε έπειτα από απεργία πείνας. Ένας άλλος κουβανός κρατούμενος πραγματοποιεί απεργία πείνας ως διαμαρτυρία εξ ονόματος 25 κρατούμενων, των οποίων η υγεία είναι πολύ κακή και των οποίων η ζωή απειλείται. Η λύση δεν είναι να κάνουμε αυτό που πρότεινε η ισπανική κυβέρνηση, όταν πρόσφερε άσυλο στον κρατούμενο που λιμοκτονούσε. Αναρωτιέμαι για την ισπανική κυβέρνηση, η οποία ασκεί επί του παρόντος την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή η πρότασή της δεν αντιμετωπίζει την κατάσταση. Η άμεση απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων είναι πολύ δύσκολη. Ζητώ, συνεπώς, από τον Επίτροπο Piebalgs να ξεκινήσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση της Κούβας, ώστε να επιτραπεί στον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό να επισκεφθεί τους κουβανούς πολιτικούς κρατούμενους. Αυτό θα επέτρεπε αντικειμενική αξιολόγηση της κατάστασής τους και βοήθεια σε περαιτέρω διαπραγματεύσεις. Στον Ερυθρό Σταυρό επιτράπη αυτό στην περίπτωση της φυλακής του Γκουαντάναμο.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, και εγώ υποστηρίζω τη συμμόρφωση με τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ευρώπη καθώς και σε άλλα μέρη του κόσμου. Ο θάνατος του κ. Zapata αποτελεί κραυγή για βοήθεια από ένα άτομο που τράβηξε την προσοχή με πολύ τραγικό τρόπο σε αυτό που –τουλάχιστον για εκείνον– ήταν μια τελείως αβάστακτη κατάσταση. Επιθυμώ να δω εμάς, ως Ευρωπαίους, να λαμβάνουμε σαφή θέση για συμμόρφωση με τα ανθρώπινα δικαιώματα που περιλαμβάνονται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, ανεξάρτητα από την πολιτική κατάσταση.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω ότι η συζήτηση που είχαμε σχετικά με το ζήτημα της κατάστασης των κρατούμενων συνείδησης στην Κούβα, λόγω του θανάτου ενός από αυτούς, του Orlando Zapata, δείχνει ότι υπάρχει υψηλό επίπεδο συμφωνίας μεταξύ των βουλευτών και των πολιτικών ομάδων. Είμαι πεπεισμένος ότι αυτό θα αποδειχθεί αύριο κατά την ψηφοφορία που πρόκειται να λάβει χώρα σχετικά με τα ψηφίσματα που προκύπτουν από αυτήν τη συζήτηση, τα οποία είναι βασικά σύμφωνα με τη θέση του Συμβουλίου, της Επιτροπής και όλων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό αναμφίβολα ενισχύει την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτόν τον ουσιαστικό διάλογο με την Κούβα και στον στόχο της προαγωγής και της βελτίωσης της κατάστασης του λαού της Κούβας.

Πιστεύω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε πως πρέπει να μιλάμε ανοικτά και άμεσα οπουδήποτε υπάρχει παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πιστεύω ότι αυτό αποτελεί μια θεμελιώδη αρχή που επισημάνθηκε και ότι πρέπει πάντοτε να υπολογίζεται χρησιμοποιώντας το ίδιο μέτρο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να παίρνει θέση μόλις υπάρξει παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, επειδή αυτό αποτελεί μέρος της ίδιας της προσωπικότητάς της. Στην προκειμένη περίπτωση αυτό κάνουμε όσον αφορά την Κούβα, λέγοντας και απαιτώντας να απελευθερωθούν όλοι οι υπόλοιποι κρατούμενοι συνείδησης στην Κούβα και να γίνουν σεβαστά εκεί τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ωστόσο, αυτό δεν είναι όλο: πρέπει να εργαστούμε αποτελεσματικά και να είμαστε αποτελεσματικοί, να επιτύχουμε αποτελέσματα που βελτιώνουν την ευημερία και τις συνθήκες διαβίωσης των φυλακισμένων συνείδησης ή που καθιστούν ακόμα και δυνατή την απελευθέρωσή τους.

Σε ορισμένες περιπτώσεις αυτό επετεύχθη, και σε άλλες περιπτώσεις σημειώθηκε πρόοδος. Αυτό συμβαίνει επειδή, μεταξύ άλλων, υπάρχει ένα θεμελιώδες στοιχείο στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την Κούβα, το οποίο είναι ο πολιτικός διάλογος. Ο διάλογος αυτός ξανάρχισε πρόσφατα –πράγμα που πιστεύω ότι είναι καλό– και, μέσω του τερματισμού των κυρώσεων που αποτελούσαν μέρος της θέσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που δεν διέπονταν από καμία λογική και της συνέχισης αυτού του πολιτικού διαλόγου, κατέστη δυνατό να γίνει κάτι το οποίο δεν ήταν δυνατό από το 2003: να συζητήσουμε με τις αρχές της Κούβας για τους κρατούμενους συνείδησης.

Φυσικά, η αξιολόγηση την οποία κάποιος από εσάς ανέφεραν, η αξιολόγηση του αποτελέσματος αυτού του διαλόγου θα πρέπει να πραγματοποιείται σε περιοδική βάση και θα πρέπει να υπάρξει αξιολόγηση αυτής της διαδικασίας εφέτος. Πολλοί από εσάς – αναφέρομαι, για παράδειγμα, στις ομιλίες των κ.κ. Mauro, Yáñez-Barnuevo ή Michel – έχετε επισημάνει τη σημασία αυτού του διαλόγου, αυτής της συνεργασίας και του κύρους που διαθέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να συνομιλεί με την Κούβα και να επιτυγχάνει πρόοδο, που είναι ο απώτερος στόχος.

Κατά συνέπεια, χαϊρετίζουμε την απόφαση κατά πλειοψηφία αυτού του Σώματος σχετικά με την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κούβα, η οποία πιστεύω ότι μπορεί να συνοψιστεί σε ένα μήνυμα: παρόλο που εξακολουθούμε να είμαστε ανοικτοί σε διάλογο με την Κούβα, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνεχίσει να απαιτεί την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων και τον σεβασμό των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων των κουβανών πολιτών.

Andris Piebalgs, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω πως και αυτή η συζήτηση απέδειξε ότι, όσον αφορά ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοκρατίας, το Κοινοβούλιο αποτελεί φάρο.

Ούτε η Επιτροπή θα ανεχθεί ποτέ την παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοκρατίας. Αυτό, συνεπώς, σημαίνει ότι θα παραμείνει ακρογωνιαίος λίθος της πολιτικής μας, όχι μόνο λόγω της ισχύος της, αλλά πιστεύουμε, επίσης, ότι εάν κανείς πιστεύει κάτι ακράδαντα πρέπει να το γνωστοποιεί.

Όπως, επίσης, γνωρίζετε, η βάση για το έργο μας με την Κούβα βρίσκεται στη συνέχιση της κοινής θέσης του 1996. Αυτή παρέχει τη βάση και είναι απολύτως σαφές ότι πρέπει να υπάρξουν ορισμένες βασικές αλλαγές όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Κούβα.

Ταυτόχρονα, οι εποικοδομητικοί διάλογοι που ξεκίνησαν το 2008 δίνουν, επίσης, θετικά σημάδια. Δεν θα έλεγα ότι επιτύχαμε σημαντικές καινοτομίες, αλλά σε πολλά ζητήματα υπήρξε πρόοδος.

Πιστεύω ότι αυτός είναι ο τρόπος που πρέπει να συνεχίσουμε. Και πρέπει, επίσης, να συνεχίσουμε τις συναντήσεις με την κοινωνία των πολιτών. Η Επιτροπή θα παρακολουθήσει το συμπέρασμα του Συμβουλίου, το οποίο λέει ότι, όταν ενδείκνυται, οι συναντήσεις με τη δημοκρατική αντιπολίτευση θα αποτελούν μέρος των επισκέψεων υψηλού επιπέδου και ότι θα τις επιδιώξουμε ενεργά.

Πρόεδρος. – Έλαβα επτά προτάσεις ψηφίσματος που κατατέθηκαν σύμφωνα με τον άρθρο 110, παράγραφος 2 του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Krzysztof Lisek (PPE), γραπτώς. – (PL) Ο Orlando Zapata Tamayo, που συνελήφθη το 2003 με μια ομάδα 75 άλλων αντιφρονούντων κατά τη διάρκεια καταστολής των ομάδων της αντιπολίτευσης που διενήργησαν οι αρχές, πέθανε μετά από απεργία πείνας δύο μηνών σε φυλακή της Κούβας. Ελπίζω πως ο τραγικός θάνατος ενός από τους πιο γνωστούς πολιτικούς κρατουμένους της Κούβας θύμισε σε όλους ότι το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κούβα δεν έχει διευθετηθεί.

Συμφωνώ πλήρως με τις απαιτήσεις της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και πολλών οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα ότι οι κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών κρατών πρέπει να ασκήσουν πίεση στις αρχές της Κούβας για την άνευ όρων απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων με την απειλή διακοπής κάθε προσπάθειας βελτίωσης των σχέσεων ΕΕ-Κούβας. Είμαι της άποψης ότι η πλήρης άρση των κυρώσεων σε βάρος της Κούβας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς διαπραγμάτευση της πραγματικής απελευθέρωσης όλων των πολιτικών κρατουμένων, ήταν πρόωρη. Ταυτόχρονα, θα ήθελα να τονίσω ότι οι πολίτες της Κούβας δεν πρέπει να πληρώνουν για τα λάθη των ανθρώπων που λαμβάνουν τέτοιες αποφάσεις. Είναι πλέον καιρός να κάνει η χώρα συγκεκριμένα βήματα προς τον εκδημοκρατισμό, τη δημιουργία κοινωνίας των πολιτών και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως της ελευθερίας του λόγου και του συνεταιρίζεσθαι.

Θα ήθελα να επαναλάβω τα λόγια του πρώην πρωθυπουργού της Ισπανίας, José María Aznar, και να πω ότι είναι απαράδεκτο κατά τις επισκέψεις τους στην Κούβα να αρνούνται οι ευρωπαίοι πολιτικοί να συναντήσουν εκπροσώπους της αντιπολίτευσης. Πρέπει να βρούμε εργαλεία για να υποστηρίξουμε την ανάπτυξη ενός δημοκρατικού συστήματος στην Κούβα και να περάσουμε στο έθνος της Κούβας τις οικουμενικές αξίες που σχετίζονται με την οικοδόμηση της δημοκρατίας και της δημοκρατικής κοινωνίας.

Tunne Kelam (PPE), γραπτώς. – (EN) Ο πρόωρος θάνατος του Orlando Zapata Tamayo μετά από επτά χρόνια παράνομης φυλάκισης, για την οποία μπορούσε να διαμαρτυρηθεί μόνο με έναν τρόπο, πρέπει να θεωρηθεί ευθύνη

του καταπιεστικού καθεστώτος της Κούβας. Δική μας ευθύνη είναι να έχουμε κατά νου τα λόγια της μητέρας του Orlando Zapata: «Δεν πρέπει να χρειαστεί να περάσετε αυτό που βίωσε ο γιος μου.» Κατά τη διάρκεια των τελευταίων τεσσάρων ετών ηγεσίας του Raúl Castro, οι προσδοκίες ότι η κομμουνιστική δικτατορία στην Κούβα θα γινόταν πιο ανθρώπινη έχουν σαφώς διαψευστεί. Οι άνθρωποι εκεί εξακολουθούν να θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους όταν εκφράζουν τη γνώμη τους. Υπάρχουν ακόμα περίπου 200 πολιτικοί κρατούμενοι στην Κούβα. Και οι ΗΠΑ και τα κράτη μέλη της ΕΕ έχουν καταδικάσει τον θάνατο του κ. Zapata, ωστόσο η εν λόγω διαμαρτυρία δεν κατέστη αρκετά ισχυρή ή έγκαιρη. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν μπορεί κανείς, όπως η ισπανική Προεδρία, να καθυστερεί να αντιδράσει. Το ηθικό δίδαγμα της υπόθεσης Zapata είναι ότι δεν μπορεί κανείς να αγνοεί τη σκληρή πραγματικότητα της δικτατορίας στην Κούβα. Η πολιτική μας προς την Κούβα πρέπει να εξακολουθήσει να εξαρτάται από πραγματικές αλλαγές εκεί. Η ΕΕ πρέπει μάλλον να πάρει το μέρος του λαού της Κούβας παρά να τρέφει ελπίδες ότι οι δολοφόνοι του Zapata είναι άξιοι εμπιστοσύνης.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 17.25 και συνεχίζεται στις 18.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. WALLIS

Αντιπροέδρου

13. Ώρα των ερωτήσεων (ερωτήσεις προς το Συμβούλιο)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την Ώρα των Ερωτήσεων (B7-0017/2010).

Οι ακόλουθες ερωτήσεις απευθύνονται στο Συμβούλιο.

Ερώτηση αριθ. 1 του κ. **Γεωργίου Παπανικολάου** (H-0052/10)

Θέμα: Συνεργασία ΕΕ-Τουρκίας στον τομέα της λαθρομετανάστευσης

Ο μεγαλύτερος αριθμός παράνομων μεταναστών στην ΕΕ εισέρχεται στην Ελλάδα από την Τουρκία διαμέσου των θαλασσιών συνόρων της. Στη συνέχεια προωθούνται σ' ολόκληρη την ΕΕ.

Δεδομένου ότι η Τουρκία επιθυμεί διακαώς να γίνει μέλος της ΕΕ, ποιες πρωτοβουλίες σκοπεύει να αναλάβει η Ισπανική Προεδρία προκειμένου να πείσει την Τουρκία να συνεργαστεί, καθώς η συνεργασία της είναι απαραίτητη;

Πώς κρίνει η Προεδρία την πρόοδο των διαπραγματεύσεων μεταξύ ΕΕ-Τουρκίας για την συμφωνία επανεισοδοχής, καθώς και μεταξύ Τουρκίας-Frontex για την συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών και συμμετοχής της Τουρκίας σε κοινές επιχειρήσεις; Ενημερώνεται η Ελλάδα για την πρόοδο των διαπραγματεύσεων;

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, όπως γνωρίζετε, η αυξημένη συνεργασία με τρίτες χώρες – με χώρες προέλευσης και διέλευσης στη μετανάστευση – αποτελεί βασικό στοιχείο για την Ευρωπαϊκή Ένωση ως προς την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης.

Αυτή υπήρξε μία από τις σημαντικότερες αλλαγές, εξελίξεις και προόδους που πραγματοποιήθηκαν ως αποτέλεσμα αυτού που είναι γνωστό ως σφαιρική προσέγγιση για τη μετανάστευση και του Ευρωπαϊκού Συμφώνου για τη Μετανάστευση και το Άσυλο. Η συνεργασία με χώρες που αποτελούν πηγή μετανάστευσης είναι ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία της νέας μεταναστευτικής πολιτικής – πριν από το 2004, στην ουσία δεν υπήρχε μεταναστευτική πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση – και ένα από τα κύρια σημεία της πολιτικής που προέκυψε μετά τη συνάντηση του Hampton Court το 2004 είναι η συνεργασία με τις χώρες προέλευσης και διέλευσης για την παράνομη μετανάστευση.

Όπως είπα, αυτό αποτελεί μέρος του Ευρωπαϊκού Συμφώνου για τη Μετανάστευση και το Άσυλο και εν προκειμένω το Συμβούλιο επικρότησε στα συμπεράσματά του για τη διεύρυνση τον Δεκέμβριο του προηγούμενου έτους την έναρξη ενισχυμένου διαλόγου για τη μετανάστευση με την Τουρκία και ζήτησε να εγκριθούν συγκεκριμένα μέτρα, για παράδειγμα επανεισοδή, συνοριακοί έλεγχοι κτλ.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης επιβεβαίωσε εκ νέου την ανάγκη καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης και επιπλέον, είναι σαφές από το πρόγραμμα της Στοκχόλμης και από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 2009 ότι πρέπει να συνάψουμε συμφωνίες επανεισοδοχής με την Τουρκία και, στο μεταξύ, να εφαρμόσουμε τις ισχύουσες διμερείς συμφωνίες.

Μπορώ να σας πω ότι ο τελευταίος γύρος διαπραγματεύσεων γι' αυτήν τη συμφωνία επανεισοδοχής πραγματοποιήθηκε μόλις τον προηγούμενο μήνα, στις 19 Φεβρουαρίου στην Άγκυρα, και το Συμβούλιο θα συνεχίσει να υποστηρίζει την Επιτροπή στις προσπάθειές της να διασφαλίσει την πιο ευνοϊκή έκβαση σε αυτές τις διαπραγματεύσεις.

Πρέπει επίσης να παραθέσω τη συνεργασία μεταξύ Frontex και Τουρκίας. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου διευκολύνει αυτήν την επιχειρησιακή συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών και πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι πραγματοποιούνται διαπραγματεύσεις για μια συμφωνία παρόμοια με αυτήν που αναφέρεται σε αυτόν τον κανονισμό μεταξύ Frontex και Τουρκίας.

Πρόκειται για ένα επιχειρησιακό καθήκον που περιλαμβάνει ανταλλαγή πληροφοριών, ανάλυση κινδύνων, έρευνα και συντονισμένες κοινές επιχειρήσεις του Frontex. Αυτό είναι το πλαίσιο εντός του οποίου αναπτύσσεται τώρα επιχειρησιακή συνεργασία μεταξύ του οργανισμού και των τουρκικών αρχών.

Ευελπιστούμε οι διαπραγματεύσεις αυτές να ολοκληρωθούν το συντομότερο δυνατό με γόνιμο τρόπο και εν πάση περιπτώσει, τα κράτη μέλη θα τηρούνται ενήμερα για οποιοδήποτε μελλοντικές εξελίξεις.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). - Σας ευχαριστώ πολύ για την απάντησή σας. Θα ήθελα να συνεχίσω με δύο ακόμη σχόλια.

Το πρώτο είναι ότι, σήμερα ή αύριο, παράλληλα με τη συζήτηση που έχουμε σήμερα, στην Ελληνική Βουλή ψηφίζεται νομοθετική πρωτοβουλία της Ελληνικής Κυβέρνησης, η οποία καθιστά πιο ελαστική και πιο εύκολη την απόκτηση ελληνικής ιδιγένειας σε σχέση με το παρελθόν. Και, βεβαίως, αυτό καθιστά την Ελλάδα ακόμη πιο μεγάλο πόλο έλξης για τους μετανάστες, γιατί πιστεύουν, ειδικά οι παράνομοι, ότι κάποια στιγμή, μελλοντικά βεβαίως, θα μπορέσουν να νομιμοποιηθούν. Θα ήθελα, από στρατηγικής απόψεως, την τοποθέτηση της Προεδρίας για το κατά πόσον αυτό είναι σωστό.

Και δεύτερο, ανακοινώθηκε το Φεβρουάριο ότι η FRONTEX θα δημιουργήσει το πρώτο της παράρτημα στον Πειραιά για την ενδυνάμωση της παρουσίας της στο Αιγαίο. Υπάρχει γι' αυτό κάποιο πιο συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα;

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Αξιότιμε κύριε βουλευτά, δεν μπορώ να σας πω τώρα ποιο ακριβώς θα είναι το χρονοδιάγραμμα για αυτές τις διαπραγματεύσεις που πραγματοποιούνται. Το βέβαιο είναι ότι υπάρχει η πολιτική βούληση για την επιτυχία τους. Οι πληροφορίες στις οποίες αναφέραστε σχετικά με την Ελλάδα υπογραμμίζουν την ανάγκη και τη δυνατότητα ενίσχυσης της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης μέσω αυτών των συμφωνιών επανεισοδοχής.

Πρέπει να υποστηρίξουμε αυτές τις συζητήσεις, αυτές τις διαπραγματεύσεις, οι οποίες διεξάγονται βασικά από την Επιτροπή. Πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι πριν από το τέλος του προηγούμενου έτους, ο υπουργός κ. Billstrom, εξ ονόματος της σουηδικής Προεδρίας, και ο κ. Barrot, αντιπρόεδρος της Επιτροπής, επισκέφτηκαν την Τουρκία στις 5 Νοεμβρίου 2009.

Την επίσκεψη αυτή ακολούθησαν επαφές από την Επιτροπή. Σε ό,τι αφορά τη νέα Επιτροπή, η υπόθεση αυτή εμπίπτει ουσιαστικά στο πεδίο αρμοδιότητας της κ. Malmström, η οποία γνωρίζει πολύ καλά το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, διότι συμμετείχε στη δημιουργία και κατάρτισή του. Είμαι αισιόδοξος ότι οι πληροφορίες στις οποίες αναφέραστε μπορούν να αντισταθμιστούν μέσω πολύ αυστηρότερων κανονισμών των συμφωνιών επανεισοδοχής, πραγματικών συμφωνιών επανεισοδοχής με την Τουρκία. Δεν μπορώ να σας δώσω επί του παρόντος ένα ακριβές χρονοδιάγραμμα, όμως μπορώ να σας πω ότι η Προεδρία του Συμβουλίου και η Επιτροπή επιθυμούν εντόνων να επιτευχθούν αυτές οι συμφωνίες επανεισοδοχής με την Τουρκία. Επιθυμούμε συμφωνίες όχι μόνο με την Τουρκία αλλά και με άλλες χώρες οι οποίες είναι κάποιες φορές χώρες προέλευσης ή διέλευσης για την παράνομη μετανάστευση.

Πρέπει επίσης να σας πω ότι η διαχείριση των συμφωνιών του Frontex, στην προκειμένη περίπτωση με την Τουρκία, ασκείται άμεσα από τον Frontex. Σε πολλές περιπτώσεις, πρόκειται για τεχνικές και επιχειρησιακές συζητήσεις και μολονότι το Συμβούλιο ως θεσμικό όργανο δεν συμμετέχει σε αυτές τις διαπραγματεύσεις, τηρείται ενήμερο και θα ενημερώσει φυσικά τα υπόλοιπα κράτη μέλη σε οποιαδήποτε περίπτωση, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). - Κύριε Υπουργέ, είπατε ότι γίνονται συνομιλίες μεταξύ FRONTEX και Τουρκίας και ότι γι' αυτές τις συνομιλίες η Επιτροπή ενημερώνει το Συμβούλιο. Θα ήθελα λοιπόν να μας ενημερώσετε, να γνωρίζω, αν η βάση αυτών των συζητήσεων μεταξύ Τουρκίας και FRONTEX είναι ο σεβασμός των συνόρων Ελλάδας-Τουρκίας, δηλαδή η αναγνώριση και ο σεβασμός των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ. Θυμίζω ότι η μέχρι τώρα παρενόχληση των πτητικών μέσων της FRONTEX από την πλευρά της Τουρκίας γινόταν με βάση αυτή την αμφισβήτηση.

Να ρωτήσω επίσης αν θέτει κάποιους άλλους όρους η Τουρκία προκειμένου να συμφωνήσει με τη FRONTEX.

Roger Helmer (ECR). – (EN) Θα ήθελα να συγχαρώ τον κ. Υπουργό για την εξαιρετική απάντησή του και τη θαυμάσια εργασία που κάνουμε στην Ευρώπη για την προστασία των δικαιωμάτων των μεταναστών.

Φοβάμαι ότι μερικές φορές αδυνατούμε να προστατεύσουμε τα δικαιώματα των δικών μας πολιτών όταν μετακινούνται από μία χώρα σε άλλη. Αναφέρομαι συγκεκριμένα σε κάποιους από τους πολίτες της εκλογικής μου περιφέρειας East Midlands οι οποίοι δαπάνησαν τις συνταξιοδοτικές τους αποταμιεύσεις σε μία οικία στην Ισπανία για να ανακαλύψουν, αφού έζησαν εκεί επί δύο ή τρία χρόνια, ότι έχουν τους εκσκαφείς στην πόρτα τους και ότι τα δικαιώματά τους ιδιοκτησίας και εφαρμογής του συμβολαίου απλώς παραβλέπονται από τα ισπανικά δικαστήρια και τις ισπανικές αρχές.

Θα ήμουν ευγνώμων εάν ο κ. Υπουργός μπορούσε να μας εξηγήσει γιατί συμβαίνει αυτό και ποια δράση θα αναλάβει η Ισπανία προκειμένου να επιλυθεί αυτό το πρόβλημα για τους ευρωπαίους πολίτες στη χώρα του.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, όσον αφορά την ερώτηση για την Ελλάδα, φυσικά, τα σύνορα των κρατών μελών της Ένωσης πρέπει να γίνονται σεβαστά. Ο καθαυτός στόχος αυτών των συμφωνιών είναι ο σεβασμός των συνόρων.

Όταν υπάρχει συμφωνία με μια τρίτη χώρα μέσω της οποίας μπορεί να περάσει η παράνομη μετανάστευση και υπάρχει συμφωνία επανεισδοχής –η οποία είναι ο στόχος– και συνεπώς, οι συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αυτήν την τρίτη χώρα έχουν ενισχυθεί –πράγμα που αποτελεί τη σφαιρική προσέγγιση και τη φιλοσοφία του Ευρωπαϊκού Συμφώνου για τη Μετανάστευση– αυτό που συμβαίνει είναι ότι ενισχύονται τα σύνορα των κρατών μελών της Ένωσης. Αυτή είναι η συνέπεια. Εάν δεν έχουμε αποτελεσματικό έλεγχο της παράνομης μετανάστευσης, διότι υπάρχει ανεπαρκής συνεργασία με άλλες χώρες, διότι δεν υπάρχουν συμφωνίες επανεισδοχής, τα σύνορα αυτά στην πράξη αποδυναμώνονται. Στόχος αυτών των διαπραγματεύσεων και των συμφωνιών επανεισδοχής, συνεπώς, είναι σαφώς να ενισχυθούν τα σύνορα, στα οποία ασφαλώς περιλαμβάνονται και τα σύνορα της Ελλάδας.

Όσον αφορά την ερώτηση του αξιότιμου βουλευτή σχετικά με τους βρετανούς πολίτες που μετακόμισαν στην Ισπανία και επένδυσαν κάποιες από τις αποταμιεύσεις τους εκεί, πρέπει να πω ότι προφανώς εδώ δεν εκπροσωπώ την Ισπανία ως χώρα στις δικαστικές της σχέσεις με πολίτες που διαμένουν σε αυτήν, αλλά το Συμβούλιο της Ένωσης. Οι σχέσεις αυτές ή οποιαδήποτε προβλήματα μπορεί να υπάρχουν διευθετούνται στα ανεξάρτητα δικαστήρια του ισπανικού κράτους. Θα αποφύγω συνεπώς να μιλήσω εξ' ονόματος μίας συγκεκριμένης χώρας για συγκεκριμένα ζητήματα που δεν είναι συναφή με το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 2 της κ. **Marian Harkin** (H-0053/10)

Θέμα: Ενδοοικογενειακή βία

Στις δηλώσεις της κατά τη διάρκεια της περιόδου συνόδου του Ιανουαρίου 2010 η Ισπανική Προεδρία τόνισε την αποφασιστική της πρόθεση να καταπολεμήσει την βία κατά των γυναικών, να υποβάλει νομοθετικές προτάσεις για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και να ιδρύσει ένα Παρατηρητήριο Ενδοοικογενειακής Βίας. Μπορεί να αναφέρει η Προεδρία ποια είναι τα συγκεκριμένα σχέδιά της στον τομέα αυτό και πότε μπορούμε να αναμένουμε την υλοποίηση τέτοιων πρωτοβουλιών;

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, είναι ευρέως γνωστό ότι μία από τις προτεραιότητες της ισπανικής Προεδρίας του Συμβουλίου της Ένωσης είναι η καταπολέμηση της βίας που συνδέεται με το φύλο, με άλλα λόγια η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δεν έχει επιτευχθεί πλήρως 50 χρόνια μετά τη δημιουργία της Ένωσης. Η βία κατά των γυναικών είναι πρωτίστως η μεγαλύτερη μορφή διάκρισης, η μεγαλύτερη μάστιγα της ευρωπαϊκής και άλλων κοινωνιών στον κόσμο, ουσιαστικά, δυστυχώς, σχεδόν όλων των κοινωνιών.

Πρόκειται για έναν σημαντικό στόχο για την Προεδρία, διότι πιστεύουμε ότι είναι ένας σημαντικός στόχος για την Ευρώπη. Γι' αυτόν τον λόγο, εφόσον είναι στόχος για την Ευρώπη, ένα πρόβλημα με ευρωπαϊκή διάσταση, για να καταπολεμήσουμε αυτό το φαινόμενο, χρειαζόμαστε επίσης μια ευρωπαϊκή στρατηγική. Αυτή έχει συμπεριληφθεί όχι μόνο στο πρόγραμμα της ισπανικής Προεδρίας αλλά και στο 18μηνο πρόγραμμα των τριών Προεδριών, με το Βέλγιο και την Ουγγαρία.

Χαιρόμαστε που το Κοινοβούλιο είναι ένα θεσμικό όργανο το οποίο διαδραματίζει πάντοτε εξαιρετικά ενεργό ρόλο στον τομέα αυτό και έχει απευθύνει εν προκειμένω αλληπάλληλες εκκλήσεις για τη λήψη μέτρων ενάντια στη βία που συνδέεται με το φύλο. Για παράδειγμα, σε ψήφισμα που ενέκρινε τον Νοέμβριο του προηγούμενου έτους, το Κοινοβούλιο προέτρεπε την Επιτροπή να συντάξει μια γενική οδηγία σχετικά με μέτρα για την πρόληψη και καταπολέμηση όλων των μορφών βίας που σχετίζεται με το φύλο. Το Κοινοβούλιο προέτρεπε επίσης τα κράτη μέλη να παράσχουν πιο λεπτομερή στατιστικά στοιχεία για τη βία που σχετίζεται με το φύλο.

Απηχώντας τη θέση του Κοινοβουλίου, η ισπανική Προεδρία, όπως είπα, το θεώρησε ζήτημα ζωτικής σημασίας. Πιο συγκεκριμένα, δρομολόγησε τη δημιουργία ενός παρατηρητηρίου για τη βία που σχετίζεται με το φύλο από το Συμβούλιο «Απασχόληση, Κοινωνική Πολιτική, Υγεία και Καταναλωτές» (EPSCO), το οποίο ενέκρινε σχετικά

συμπεράσματα στις 8 Μαρτίου, παγκόσμια ημέρα της γυναίκας, η οποία ήταν τη Δευτέρα. Συντάσσεται επίσης η οδηγία σχετικά με τα μέτρα προστασίας ενάντια στη βία που σχετίζεται με το φύλο. Αυτά είναι δύο πολύ σημαντικά, θεμελιώδη ζητήματα τα οποία ευελπιστούμε ότι μπορούν να αναπτυχθούν και να ολοκληρωθούν πριν από το τέλος της εξάμηνης θητείας της ισπανικής Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, και συγχαίρω την ισπανική Προεδρία που επεσήμανε το ζήτημα της βίας με βάση το φύλο. Πολύ συχνά, το θέμα αυτό παραμένει κυριολεκτικά κεκλεισμένων των θυρών, διότι εκεί υφίσταται η περισσότερη βία: στην οικογενειακή κατοικία. Πιστεύω ότι η πρωτοβουλία σας θα οδηγήσει ασφαλώς σε μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση του κοινού σε ολόκληρη την ΕΕ.

Μιλήσατε για το ψήφισμα που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Νοέμβριο του 2009. Ένα από τα πράγματα που ζητούσε το εν λόγω ψήφισμα ήταν το ενδεχόμενο διαμόρφωσης μιας σαφούς νομικής βάσης στον τομέα αυτό. Διερωτώμαι εάν θα υποστηρίζατε τη σύνταξη μιας συνολικής οδηγίας από την Επιτροπή σχετικά με τη δράση για την πρόληψη της βίας που σχετίζεται με το φύλο και ποια είναι η γνώμη σας για τη διαμόρφωση σαφούς νομικής βάσης.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Harkin, όπως γνωρίζετε, η Συνθήκη της Λισαβόνας επιφέρει αλλαγές στις νομικές βάσεις του ευρωπαϊκού δικαίου –για κανονισμούς και οδηγίες– διότι συγκεντρώνει στον κοινοτικό πυλώνα όσα προηγουμένως ήταν τρεις διαφορετικοί πυλώνες: ο κοινοτικός πυλώνας, η εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας και η δικαιοσύνη και οι εσωτερικές υποθέσεις.

Όλα αυτά συγκεντρώθηκαν σε έναν ενιαίο πυλώνα και σε μια ενιαία νομική προσωπικότητα και αυτό σημαίνει ότι η συνήθης, παραδοσιακή κοινοτική μέθοδος εφαρμόζεται για την εξωτερική πολιτική και για τον πιο συγκεκριμένο τομέα των δικαστικών υποθέσεων –δικαστική συνεργασία σε αστικές και ποινικές υποθέσεις– και για την αστυνομική συνεργασία. Αυτό σημαίνει ότι η Επιτροπή καθώς και το Κοινοβούλιο θα έχουν μεγαλύτερη παρουσία στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο Λουξεμβούργο.

Στον τομέα της συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, εξακολουθεί να υπάρχει η δυνατότητα να μπορεί να λάβει πρωτοβουλίες το ένα τέταρτο των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό συνέβη με την οδηγία για τη βία που σχετίζεται με το φύλο. Δώδεκα κυβερνήσεις υπέβαλαν μια πρωτοβουλία σχετικά με την οποία το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο θα πρέπει να λάβουν μια τελική απόφαση, διότι πρόκειται για ένα ζήτημα συνήθους νομοθετικής διαδικασίας.

Η οδηγία αυτή προετοιμάζεται ήδη ως απάντηση στη δυνατότητα που θεσπίστηκε από τη συνθήκη να λάβουν οι κυβερνήσεις αυτήν την πρωτοβουλία και η οποία, κατά τη γνώμη μας, διαθέτει σωστή, επαρκή νομική βάση, διότι αφορά τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις.

Συζητάμε για εγκλήματα που περιλαμβάνουν κακοποίηση, βία κατά ενός ατόμου, το οποίο συνιστά έγκλημα σε όλες τις χώρες της Ένωσης. Πρόκειται συνεπώς για την προστασία των θυμάτων αυτού του εγκλήματος. Η νομική της βάση έγκειται στη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και κατανοούμε ότι είναι συνεπώς δυνατόν –όπως αναφέρουν οι νομικές υπηρεσίες του Συμβουλίου– να εφαρμοστεί μέσω αυτού του νομικού κειμένου, το οποίο θα πρέπει να εξεταστεί και να συζητηθεί στο Κοινοβούλιο.

Ευελπιστώ ότι αυτό θα γίνει γρήγορα, διότι πιστεύω ότι αυτό αναμένουν εκατομμύρια γυναίκες και άνδρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αναμένουν αυτήν την προστασία, η οποία –όπως ορθώς αναφέρατε– πρέπει τώρα να εξέλθει των κεκλεισμένων θυρών όχι μόνο σε εθνικό αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πρέπει να αποτελέσει μέρος της ευρωπαϊκής ατζέντας. Αυτός είναι ο στόχος της πρωτοβουλίας που υπέβαλαν δώδεκα κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

David Martin (S&D). – (EN) Θα ήθελα, όπως και η κ. Harkin, να συγχαρώ κι εγώ με τη σειρά μου την ισπανική Προεδρία που έδωσε στη βία κατά των γυναικών κορυφαία θέση στην πολιτική της ατζέντα.

Διερωτώμαι εάν η Προεδρία θα εξέταζε μια εμπειρία 20 ετών. Το δημοτικό συμβούλιο του Εδιμβούργου, με χρηματοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, διενήργησε μια εκστρατεία με την ονομασία «μηδενική ανοχή» σχετικά με τη βία κατά των γυναικών.

Το συμπέρασμά της ήταν ότι το ζήτημα αυτό χρήζει σφαιρικής προσέγγισης. Απαιτεί πολιτική πληροφόρησης, καθώς και τη συνεργασία των στεγαστικών αρχών, της αστυνομίας και των δικαστικών αρχών.

Προτίθεται το Συμβούλιο να εξετάσει το έργο αυτό προκειμένου να δει ποια διδάγματα μπορούν να αντληθούν;

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε López Garrido, αναφέρατε εν συντομία ότι η ενδοοικογενειακή βία δεν στρέφεται ασφαλώς μόνο ενάντια στις γυναίκες αλλά και ενάντια στα παιδιά και αποτελεί ένα ζήτημα που σχετίζεται

και με τη φροντίδα για τους ηλικιωμένους ως αποτέλεσμα υπερβολικών απαιτήσεων. Κατά πόσον πρόκειται οι τομείς αυτοί της ενδοοικογενειακής βίας να υπαχθούν στο πεδίο αρμοδιότητας του σχεδιαζόμενου Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου Ενδοοικογενειακής Βίας;

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Martin, ασφαλώς, η υποκείμενη φιλοσοφία πίσω από αυτήν την πρωτοβουλία – η οποία έχει την υποστήριξη του Κοινοβουλίου, όσον αφορά τον κανονισμό, σε αυτήν την περίπτωση μέσω νομικών διαύλων, μέσω των πλέον αποτελεσματικών διαύλων, των δικαστικών διαύλων ενός δημοκρατικού κράτους – είναι αυτό που ορθώς αποκαλείται «μηδενική ανοχή» της βίας που σχετίζεται με το φύλο. Περιλαμβάνει τη θεώρηση της βίας που σχετίζεται με το φύλο ως κάτι το οποίο επί αιώνες υπήρξε βαθιά ενσωματωμένο, και από πολιτιστικής άποψης, στις κοινωνικές δομές των κοινωνιών μας.

Χρειαζόμαστε συνεπώς μια σφαιρική προσέγγιση, μια ολοκληρωμένη προσέγγιση στην καταπολέμηση της βίας που σχετίζεται με το φύλο προκειμένου να είναι αποτελεσματική, διότι πρόκειται για μια μορφή βίας που είναι πολύ δύσκολο να εξαλειφθεί, εξαιρετικά δύσκολο να εξαλειφθεί. Γι' αυτόν τον λόγο, παρά την πρόοδο που σημειώθηκε στην καταπολέμηση αυτού του είδους της βίας σε ενδικο επίπεδο, εξακολουθούμε να αντιμετωπίζουμε συστηματικά αυτήν τη μάστιγα, η οποία συχνά αποτελεί απλώς την κορυφή του παγόβουνου, διότι καταγγέλλεται μόνο ένα μικρό ποσοστό της βίας που ασκείται πραγματικά, επομένως, συνεχίζει να υφίσταται.

Χρειαζόμαστε συνεπώς μια σφαιρική, ολοκληρωμένη προσέγγιση, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε όλα τα νομικά μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας, να ευαισθητοποιήσουμε τα μέσα ενημέρωσης και να διασφαλίσουμε ότι τα εκπαιδευτικά συστήματα λαμβάνουν υπόψη το πρόβλημα. Τη Δευτέρα, το Συμβούλιο «Απασχόληση, Κοινωνική Πολιτική, Υγεία και Καταναλωτές» (EPSCO) ενέκρινε αυτήν την ολοκληρωμένη, σφαιρική προσέγγιση στην καταπολέμηση της βίας που σχετίζεται με το φύλο, με άλλα λόγια, τη «μηδενική ανοχή».

Όσον αφορά την ερώτηση που έθεσε ο αξιότιμος βουλευτής σχετικά με την ύπαρξη βίας κατά των παιδιών και των ηλικιωμένων, νομίζω ότι συζητάμε για τη βία κατά των ευάλωτων· των πλέον ευάλωτων. Όπως στην έκφραση «επιβίωση του ισχυρότερου» που υπάρχει σε πολλές χώρες, στη χώρα μου φυσικά αυτό εκδηλώνεται με αυτήν τη βία που συνδέεται με την ευάλωτη θέση του πιο αδύναμου ατόμου, η οποία με τη σειρά της καταδεικνύει και εκφράζει τη δειλία του ατόμου που είναι βίαιο προς κάποιον πιο ευάλωτο, είτε αυτός είναι γυναίκα είτε παιδί. Αυτό είναι το φαινόμενο που σχετίζεται με αυτήν την κατάσταση.

Το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο κάλεσαν την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο μιας πρωτοβουλίας για ένα ευρωπαϊκό έτος καταπολέμησης της βίας κατά των παιδιών, των νέων και των γυναικών. Αυτό έχει τεθεί στο πλαίσιο του προγράμματος Daphne III. Είναι έκφραση της ανάγκης, αξιότιμη κύριε βουλευτά, να επεκταθεί η προστασία αυτή σε όλα τα ευάλωτα άτομα, στα οποία ασφαλώς συμπεριλαμβάνονται τα παιδιά και οι ηλικιωμένοι, οι δύο ομάδες στις οποίες αναφερθήκατε.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ. 3 του κ. **Bernd Posselt** (H-0054/10)

Θέμα: Στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη

Τι μέτρα προγραμματίζει το Συμβούλιο ούτως ώστε, όπως προβλέπεται, να μπορεί να υποβληθεί ήδη κατά το τρέχον έτος το σχέδιο στρατηγικής για την περιοχή του Δούναβη; Ποιο είναι το σχετικό χρονοδιάγραμμα και ποιές θα είναι οι προτεραιότητες από πλευράς περιεχομένου;

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Posselt, η στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη είναι ένα από τα στοιχεία του προγράμματος των τριών Προεδριών της Ισπανίας, του Βελγίου και της Ουγγαρίας. Όπως μπορείτε να φανταστείτε, ήταν πρωτοβουλία της Ουγγαρίας να ενταχθεί η στρατηγική στο πρόγραμμα.

Οι τρεις χώρες έχουν δεσμευτεί συνεπώς να βοηθήσουν στην ανάπτυξη αυτής της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την περιοχή του Δούναβη και εν προκειμένω, τον Ιούνιο του προηγούμενου έτους, το Συμβούλιο παρότρυνε την Επιτροπή να την παρουσιάσει πριν από το τέλος του τρέχοντος έτους. Αναμένουμε από την Επιτροπή να την υποβάλει.

Αυτό που έκανε η Επιτροπή είναι να δρομολογήσει μια δημόσια διαβούλευση. Μια δημόσια διαβούλευση που θα διαρκέσει έως τον Μάρτιο του τρέχοντος έτους και στη συνέχεια, η Επιτροπή, αφού εξετάσει τα αποτελέσματα της διαβούλευσης, θα προτείνει τη στρατηγική η οποία ευελπιστούμε ότι θα μπορέσει να εγκριθεί τον Δεκέμβριο του τρέχοντος έτους υπό τη μορφή ανακοίνωσης της Επιτροπής. Πρέπει να περιμένουμε την υποβολή αυτής της ανακοίνωσης.

Σε κάθε περίπτωση, θέλω να πω ότι στις 25 Φεβρουαρίου διεξήχθη στη Βουδαπέστη μια σημαντική συνεδρίαση με τις κυβερνήσεις της Αυστρίας, της Βουλγαρίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Γερμανίας, της Ουγγαρίας, της

Ρουμανίας, της Σλοβακίας και της Σλοβενίας, στην οποία σημειώθηκε πρόοδος σχετικά με το πιθανό περιεχόμενο της στρατηγικής και εγκρίθηκαν σημαντικά συμπεράσματα που υποδεικνύουν ποια πρέπει να είναι τα βασικά στοιχεία αυτής της μελλοντικής στρατηγικής. Οι χώρες αυτές πρόκειται να ενώσουν τις δυνάμεις τους εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με την κάλυψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χρησιμοποιώντας ευρωπαϊκούς πόρους, αλλά με έναν οικονομικά ουδέτερο τρόπο, προκειμένου να επιτύχουν στόχους προόδου και σημαντικής οικονομικής, κοινωνικής και τουριστικής ανάπτυξης.

Συνεπώς αναμένουμε –επαναλαμβάνω– ανακοίνωση από την Επιτροπή σχετικά με αυτό, μόλις ολοκληρωθεί η διαβούλευση. Εν συνεχεία, το Συμβούλιο θα υιοθετήσει μια θέση μόλις έχει στη διάθεσή του την ανακοίνωση της Επιτροπής.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, για αυτήν την ορθή και διεξοδική απάντηση. Έχω απλώς δύο σύντομες συμπληρωματικές ερωτήσεις. Πρώτον, κατά πόσον η στρατηγική για τον Δούναβη σχετίζεται με τους τομείς των μεταφορών και του πολιτισμού; Θεωρώ ότι και οι δύο αυτοί τομείς είναι ιδιαίτερα σημαντικοί σε ό,τι αφορά τη διασυνοριακή συνεργασία. Δεύτερον, υπάρχει ήδη ένας τελικός κατάλογος των χωρών που συμπεριλαμβάνονται ή αυτό δεν έχει αποφασιστεί ακόμη, καθώς το Κοινοβούλιο έχει προτείνει επέκταση;

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, αυτός ο κατάλογος των χωρών δεν είναι κάτι –όπως θα καταλάβετε– το οποίο μπορεί να αποφασίσει η Προεδρία του Συμβουλίου. Οι κυβερνήσεις που ανέφερα πριν από λίγο ενδιαφέρονται για την ανάπτυξη αυτής της στρατηγικής και πρέπει να περιμένουμε την Επιτροπή να δημοσιεύσει την ανακοίνωσή της.

Θέλω να πω ότι αυτές οι χώρες θεωρούν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο σε αυτήν τη στρατηγική, ιδίως η Επιτροπή, διευκολύνοντας τη συνεργασία στην περιοχή του Δούναβη.

Η δήλωση, στην οποία αναφέρθηκα προηγουμένως, η οποία έγινε στις 25 Φεβρουαρίου, αναφέρει πώς πρέπει να χρησιμοποιηθεί η στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη προκειμένου να αυξηθεί η ευημερία, η ασφάλεια και η ειρήνη για τους ανθρώπους που ζουν στην περιοχή μέσω διαπεριφερειακής και διακρατικής συνεργασίας καθώς και συντονισμού σε αυτό το επίπεδο.

Θεωρεί επίσης ότι οι παρακάτω τομείς στρατηγικής πολιτικής πρέπει να συμπεριληφθούν στη στρατηγική: υποδομές, καινοτομία, πολιτιστικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες, βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, τουρισμός, ασφάλεια των τροφίμων, οικονομία, συνεργασία όσον αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, έρευνα και ανάπτυξη, μετανάστευση, αθλητισμός, εκπαίδευση, απασχόληση, υγεία, κοινωνικές υποθέσεις μαζί με άλλους τομείς τους οποίους καλύπτει το έγγραφο με εκτενή και φιλόδοξο τρόπο.

Πιστεύω ότι η στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη είναι ένα σημαντικό έγγραφο και κατά συνέπεια, σας ευχαριστώ για την ερώτησή σας, η οποία μου έδωσε την ευκαιρία να το αναφέρω. Νομίζω ότι πρόκειται για έναν φιλόδοξο στόχο και επί του παρόντος αναμένουμε –το επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά– να διεξαχθεί αυτή η διαβούλευση καθώς και την ανακοίνωση της Επιτροπής, όμως η πολιτική βούληση ασφαλώς υφίσταται. Τα τρία μέλη των τριών Προεδριών και η Προεδρία του Συμβουλίου έχουν την πολιτική βούληση να εγκαινιάσουν αυτήν τη στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Ο Δούναβης είναι ποταμός και με τους ποταμούς πρέπει κανείς να δίνει προσοχή στο πόσο καθαροί είναι. Κατά συνέπεια, θα θεωρούσα σημαντικό να ανακαλύψουμε ποιες μονάδες επεξεργασίας υδάτων και λυμάτων ξεετάζονται προκειμένου να βελτιωθεί αναλόγως η ποιότητα των υδάτων του ποταμού. Για εμάς, ο στόχος θα ήταν ο Δούναβης να αποκτήσει ποιότητα πόσιμου νερού από την πηγή έως τις εκβολές του. Η δεύτερη ερώτησή μου είναι πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί καλύτερα η υδροηλεκτρική ενέργεια για την παραγωγή ενέργειας καθώς επίσης, και κυρίως, για την αποθήκευση υδάτων, ώστε να μπορούμε να αποκτήσουμε μεγαλύτερη ασφάλεια προμηθειών στην Ευρώπη σε σχέση με την ενέργεια;

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Η επιτυχία της στρατηγικής για τον Δούναβη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εξαρτηθεί από ένα φιλόδοξο σχέδιο δράσης καθώς και από την αναγνώριση ορισμένων ειδικών σχεδίων τα οποία θα βελτιώσουν τη ζωή των πολιτών στην περιοχή του Δούναβη.

Θα ήθελα να μάθω εάν έχει αρχίσει η διαδικασία για τη αναγνώριση αυτών των στρατηγικών σχεδίων για την ανάπτυξη της περιοχής του Δούναβη και ποια κριτήρια θα χρησιμοποιηθούν ως βάση επιλογής αυτών των σχεδίων.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, φυσικά, είμαι πεπεισμένος ότι ο στόχος στον οποίο αναφέρθηκε ο κ. Rübzig πρόκειται να συμπεριληφθεί σε αυτήν τη στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη, για τις διαστάσεις της οποίας έχω ήδη μιλήσει.

Οι στόχοι αυτής της στρατηγικής είναι πράγματι σημαντικοί και σχετίζονται με έναν μεγάλο αριθμό ζητημάτων που επηρεάζουν την καθημερινή ζωή των ανθρώπων που ζουν στην περιοχή. Σχετίζονται συνεπώς με την οικονομία, τις πολιτιστικές διαστάσεις και την προστασία του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων, στους οποίους προφανώς περιλαμβάνεται το νερό.

Όπως αναφέρθηκε, αυτό το φυσικό περιβάλλον συνδέεται στενά με την περιοχή και είμαι πεπεισμένος ότι θα συμπεριληφθεί σαφώς σε αυτήν τη στρατηγική, την οποία πρέπει να κατευθύνουν οι χώρες που την προωθούν. Πρόκειται για τις χώρες που ανέφερα, οι οποίες συναντήθηκαν πριν από λίγες μέρες στη Βουδαπέστη για να σημειώσουν πρόοδο στον καθορισμό στόχων και την αποσαφήνιση της στρατηγικής, καθώς δεν έχει προσδιοριστεί ακόμη επαρκώς.

Συνεπώς, νομίζω ότι είναι πρόωρο –και αναφέρομαι στην ομιλία του δεύτερου βουλευτή– να συζητάμε για τα κριτήρια επιλογής για τα σχέδια ή την επιλεξιμότητα των σχεδίων, μερικά από τα οποία έχω αναφέρει. Θα μπορούσαν να προστεθούν και άλλα, για παράδειγμα, το ζήτημα της πλοήγησης, της ενεργειακής ασφάλειας, της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής, των επιπτώσεων των μεταβολών στις χρηματοπιστωτικές αγορές και, γενικά, σε όλους τους τομείς όπου η στρατηγική αυτή και η εφαρμογή της μπορούν αναμφίβολα να βελτιωθούν.

Νομίζω ότι πρέπει όλοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση να συνεργαστούμε, διότι συζητάμε για μια στρατηγική σε ευρωπαϊκή κλίμακα που επηρεάζει το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις κυριότερες πολιτικές της. Είμαι βέβαιος, για παράδειγμα, ότι η πολιτική συνοχής θα είναι το επίκεντρο της προσοχής, όχι μόνο η κοινωνική συνοχή αλλά και μια νέα πτυχή που περιλαμβάνεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία είναι η εδαφική συνοχή. Πρόκειται για μια μορφή συνοχής, μια διάσταση της συνοχής στη Συνθήκη της Λισαβόνας η οποία εναρμονίζεται πολύ καλά με αυτήν την πρωτοβουλία σχετικά με τη στρατηγική για την περιοχή του Δούναβη.

Πρόεδρος. – Δεδομένου ότι αναφέρονται στο ίδιο θέμα, οι ακόλουθες ερωτήσεις θα εξεταστούν από κοινού: Ερώτηση αριθ. 4 του κ. **Κωνσταντίνου Πουπάκη** (H-0055/10)

Θέμα: Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Μοντέλο και αντιμετώπιση της φτώχειας

Σε περιόδους οικονομικής ύφεσης και κρίσης, οι άνεργοι αλλά και οι χαμηλόμισθοι και χαμηλοσυνταξιούχοι αντιμετωπίζουν τις μεγαλύτερες δυσχέρειες στη διασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης. Η κινητοποίηση τόσο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, όσο και του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση δεν έχει αποδειχθεί επαρκής καθώς 80 εκατομμύρια συμπολιτών μας διαβιώνουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο δε βασίζεται μόνο στην καλή οικονομική απόδοση αλλά επίσης και σε υψηλού επιπέδου κοινωνική προστασία.

Πώς προτίθεστε, λοιπόν, να ενισχύσετε, στο πλαίσιο μιας κοινής πολιτικής σε συνεργασία με τις επερχόμενες προεδρίες, τα χαμηλότερα οικονομικά και κοινωνικά στρώματα προκειμένου να διευκολυνθεί η επιβίωσή τους και παράλληλα να προασπίσετε τις ομάδες συμπολιτών μας που κινδυνεύουν από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, προκειμένου να διασφαλιστεί η ουσία της κοινωνικής Ευρώπης;

Ερώτηση αριθ. 5 του κ. **Liam Aylward** (H-0102/10)

Θέμα: Ευρωπαϊκό Έτος για την Καταπολέμηση της Φτώχειας και του Κοινωνικού Αποκλεισμού

Έχει προβλεφτεί η διάθεση 17 εκατομμυρίων ευρώ για το 2010 - Ευρωπαϊκό Έτος για την Καταπολέμηση της Φτώχειας και του Κοινωνικού Αποκλεισμού. Μολονότι το εν λόγω ευρωπαϊκό έτος θα προαγάγει τη μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση για τα ιδιαίτερα αυτά θέματα, είναι ανάγκη να αναληφθεί αποτελεσματική κοινή δράση για επιτευχθεί σημαντική διαφορά στη ζωή εκατομμυρίων πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υποφέρουν από την φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Τι ενέργειες προτίθεται να αναλάβει το Συμβούλιο που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην υιοθέτηση συγκεκριμένων μέτρων κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους; Θα μπορούσε να αναφέρει το Συμβούλιο με ποιο τρόπο θα συμβάλει αποτελεσματικά αυτό το ευρωπαϊκό έτος, και ο συναφής προϋπολογισμός του, στην επίτευξη μακροπρόθεσμων αποτελεσμάτων;

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η Προεδρία συμμερίζεται τις απόψεις των βουλευτών για τον στόχο της παροχής υψηλού επιπέδου κοινωνικής προστασίας –ιδίως, σε σχέση με ομάδες που απειλούνται από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό– που αποτελεί έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα σε μια εποχή οικονομικής ύφεσης.

Ανεργία: επί του παρόντος, θεωρείται ότι μπορεί να υπάρχουν περισσότεροι από πέντε εκατομμύρια άνεργοι σε σχέση με την αρχή της οικονομικής κρίσης. Αυτό σημαίνει ότι πολλά σπίτια είδαν τα εισοδήματά τους να μειώνονται και πολλοί εκτίθενται στη φτώχεια και τα υπερβολικά χρέη. Είναι επίσης πιθανό η ανεργία να εξακολουθήσει να

βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα και, κατά συνέπεια, η μακροπρόθεσμη αυτή ανεργία να οδηγήσει σε κοινωνικό αποκλεισμό.

Συνεπώς, οι κοινωνικές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης πρόκειται να αποτελέσουν σημαντικό θέμα της ευρωπαϊκής πολιτικής ατζέντας τους επόμενους μήνες και, ασφαλώς, της ευρωπαϊκής ατζέντας των τριών Προεδριών χωρίς καμία αμφιβολία.

Διαθέτουμε ένα μέσο, ένα εργαλείο γι' αυτόν τον σκοπό, το οποίο είναι η ανακήρυξη του 2010 ως Ευρωπαϊκού Έτους για την Καταπολέμηση της Φτώχειας και του Κοινωνικού Αποκλεισμού, το οποίο έχει τέσσερις συγκεκριμένους στόχους: αναγνώριση του δικαιώματος των ανθρώπων στην αξιοπρέπεια και στο να διαδραματίζουν ενεργό ρόλο στην κοινωνία· δέσμευση της κοινής γνώμης σε πολιτικές κοινωνικής ένταξης· μια κοινωνία μεγαλύτερης συνοχής· και, φυσικά, μια μακροπρόθεσμη προσπάθεια σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Η προσπάθεια αυτή πρέπει να στοχεύει ιδιαίτερα στην προστασία των πλέον ευάλωτων – μια έννοια που χρησιμοποίησα όταν απάντησα σε προηγούμενη ερώτηση – οι οποίοι είναι τελικά αυτοί που πλήττονται περισσότερο από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Αυτό ισχύει για τα παιδιά, τις γυναίκες και τους ηλικιωμένους.

Κατά συνέπεια, πρόκειται ασφαλώς να υποστηρίξουμε τις διάφορες πρωτοβουλίες που μπορεί να υπάρχουν σε σχέση με τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό και την καταπολέμησή τους, και πρέπει να πω ότι ευελπιστώ να γίνει αυτό κεντρικός στόχος της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Ένας από τους στόχους που θέτει το έγγραφο που παρουσίασε η Επιτροπή στις 3 Μαρτίου είναι η μείωση του αριθμού των ατόμων που κινδυνεύουν να πέσουν κάτω από το όριο της φτώχειας κατά 20 εκατομμύρια.

Κωνσταντίνος Πουπάκης (PPE). - Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ για την απάντησή σας.

Ωστόσο με δεδομένα σήμερα ότι η ανεργία, όπως είπατε και εσείς, το 2009 άγγιξε το 10%, ότι το 45% των Ευρωπαίων ανέργων παραμένει εκτός αγοράς εργασίας για παραπάνω από ένα χρόνο και ότι σημειώνεται άναρχη επέκταση των ευέλικτων μορφών απασχόλησης με την έλλειψη σαφούς θεσμικού πλαισίου, με αποτέλεσμα να έχουν προκύψει 19 εκατομμύρια φτωχοί άνεργοι, θα θέλαμε να ενημερωθούμε – γιατί είστε συγκεκριμένος μέχρι σήμερα και χαίρομαι γι' αυτό – ποια συγκεκριμένα άμεσα μέτρα, ενεργητικές και παθητικές πολιτικές απασχόλησης, πρόκειται να υιοθετήσετε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, έτσι ώστε να αντιμετωπισθεί ουσιαστικά το ζήτημα των φτωχών εργαζομένων και των ανέργων, ειδικότερα των μακροχρόνιων ανέργων, γιατί θα αντιμετωπίσουν πρόβλημα ακόμα και άμεσης επιβίωσης· πάντα με μέτρα σύμφωνα με τις αρχές και το πνεύμα του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Μπορεί το Συμβούλιο να γνωστοποιήσει πώς σκοπεύει να διασφαλίσει ότι η σύσταση για την ενεργητική ένταξη, η οποία αποτελεί εργαλείο για την καταπολέμηση της οικογενειακής φτώχειας και η οποία έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο «Απασχόληση, Κοινωνική Πολιτική, Υγεία και Καταναλωτές», θα ενταχθεί στη στρατηγική της ΕΕ για το 2020 και θα εφαρμοστεί ώστε να διασφαλίσει την πρόοδο στη μείωση της φτώχειας;

Diego López Garrido Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να πω για άλλη μια φορά ότι αυτή είναι η πρώτη φορά που υπάρχει πρόθεση για μια τόσο φιλόδοξη ευρωπαϊκή στρατηγική για το πρόβλημα αυτό. Με άλλα λόγια, μια στρατηγική για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού και ειδικά για την ενεργή συμπερίληψη των μακροχρόνια ανέργων και των ηλικιωμένων, συνεπώς, για άλλη μια φορά επανερχόμαστε στην έννοια των πλέον ευάλωτων στην κοινωνία.

Καταρχάς, ως αντίδραση στην οικονομική κρίση που βιώνουμε, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει υλοποιήσει μια συντονισμένη πολιτική, μια άμεση βραχυπρόθεσμη αντιμετώπιση που περιλαμβάνει την παροχή δημόσιου χρήματος στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Αυτό πυροδότησε αυτό που οι οικονομολόγοι αποκαλούν αυτόματους σταθεροποιητές και αποτελούν την κοινωνική προστασία που παρέχουν τα κράτη πρόνοιας. Αυτό σήμαινε ότι υπήρξε μια αντίδραση που είχε τουλάχιστον κατευναστικές συνέπειες για τους άνεργους και εκείνους για τους οποίους είναι δύσκολο, τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα, να βρουν νέα απασχόληση.

Με άλλα λόγια, υπήρξε μια αντίδραση που πρέπει να ληφθεί υπόψη, διότι πρόκειται για μια υφιστάμενη, τωρινή, άμεση, βραχυπρόθεσμη αντίδραση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκτός αυτού, η Ευρωπαϊκή Ένωση εξετάζει μια στρατηγική για την καταπολέμηση της φτώχειας που απορρέει από τη μακροπρόθεσμη ανεργία, η οποία βασίζεται στην κατάρτιση, την εξειδίκευση, την επανакατάρτιση ή την εκπαίδευση – η οποία δεν τελειώνει όταν ένα άτομο είναι νέο – προκειμένου να δημιουργηθούν προϋποθέσεις απασχολησιμότητας. Αυτό αποτελεί πολύ σημαντικό μέρος της στρατηγικής της ΕΕ για το 2020 που ανέφερα προηγουμένως και συμπεριλήφθηκε στα συμπεράσματα της συνεδρίασης του Συμβουλίου «Απασχόληση, Κοινωνική Πολιτική, Υγεία και Καταναλωτές» την οποία ανέφερα πολλές φορές και η οποία πραγματοποιήθηκε αυτήν την εβδομάδα.

Είναι μια ευρωπαϊκή στρατηγική που περιλαμβάνεται μεταξύ των στόχων στους οποίους πρόκειται να δώσει προτεραιότητα η Ένωση και οι οποίοι είναι αυτοί που θεσπίστηκαν στη στρατηγική της ΕΕ για το 2020. Ένας από αυτούς τους ποσοτικοποιημένους στόχους –και θα δούμε εάν εγκριθούν στις 25 και 26 Μαρτίου στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το οποίο πρέπει να εξετάσει την ανακοίνωση της Επιτροπής– είναι η μείωση κατά 25% του αριθμού των ατόμων που κινδυνεύουν να πέσουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Ας μην ξεχνάμε ότι η Ευρώπη έχει 80 εκατομμύρια άτομα που κινδυνεύουν να βρεθούν κάτω από το όριο της φτώχειας· η μείωση αυτού του αριθμού κατά 20 εκατομμύρια και, ταυτόχρονα, η αύξηση του ενεργού πληθυσμού είναι μεσοπρόθεσμοι στόχοι που αποτελούν μέρος της στρατηγικής και θα διαμορφώσουν, κατά συνέπεια, μια ολόκληρη σειρά συντονισμένων ευρωπαϊκών στρατηγικών.

Εντέλει, κυρίες και κύριοι, ο συντονισμός της πολιτικής απασχόλησης και των κοινωνικών μας πολιτικών είναι καίριας σημασίας. Η Συνθήκη της Λισαβόνας το δηλώνει σαφώς: πρέπει να συντονίσουμε την πολιτική απασχόλησης και τις κοινωνικές μας πολιτικές.

Αυτό ξεκινάει να πράττει η Ευρωπαϊκή Ένωση, επιταχυνόμενη από την κρίση. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος αντίδρασης σε αυτήν την κατάσταση, χρησιμοποιώντας προφανώς τα εργαλεία που έχουμε στη διάθεσή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα οποία αποτελούν στοιχεία της, όπως η εσωτερική αγορά ή τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά ταμεία.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Οι οικονομικές συνέπειες είναι προφανώς χειρότερες σε κάποια κράτη μέλη απ' ό,τι σε άλλα. Σας ευχαριστώ που μιλήσατε για τους συνταξιούχους. Αντιλαμβάνομαι ότι η Επιτροπή έχει την ικανότητα να αναστείλει τα διαρθρωτικά ταμεία εάν τα κράτη μέλη δεν συμμορφώνονται με τη νομοθεσία της ΕΕ.

Θα μπορούσε η Προεδρία να αναλάβει να ερευνήσει εάν έχουν τηρηθεί οι συστάσεις της έκθεσης Auker, που ψηφίστηκε μέσω του Κοινοβουλίου τον προηγούμενο Μάρτιο; Αυτές αφορούν τους ιδιοκτήτες ακινήτων στην Ισπανία. Αυτό είχε καταστροφικές επιπτώσεις στους ευρωπαίους συνταξιούχους οδηγώντας κάποιους από αυτούς στη φτώχεια και τον αποκλεισμό.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Έχω μόνο μία ερώτηση. Η φτώχεια πλήττει κυρίως δύο κοινωνικές ομάδες: τους εργαζόμενους με χαμηλό επίπεδο εξειδίκευσης και αυτούς που ζουν με αναπηρίες. Στην ερώτηση δηλώνεται ότι δύο δημοσιονομικές διευκολύνσεις δεν ήταν επαρκείς για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος αυτών των δύο ομάδων. Η ερώτησή μου είναι η εξής: επιθυμεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να επιληφθεί του ζητήματος πώς θα μπορέσει να βοηθήσει πιο αποτελεσματικά τις δύο αυτές κοινωνικές ομάδες και την κατάσταση τους;

Diego López Garrido Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η πρώτη ερώτηση για τους συνταξιούχους που έχουν ιδιοκτησία στην Ισπανία είναι παρόμοια με άλλη ερώτηση που μου τέθηκε προηγουμένως και η απάντηση είναι παρόμοια με αυτήν που ήδη έδωσα.

Αυτό στο οποίο πρέπει να αναφερθώ είναι ζήτημα αποσαφήνισης της εφαρμογής εσωτερικής νομοθεσίας σε ένα κράτος μέλος. Δεν μπορώ να μιλήσω εξ ονόματος του Συμβουλίου σχετικά με το εν λόγω ζήτημα το οποίο έχει νομικούς διαύλους εντός ενός κράτους μέλους. Εάν είχε συμβεί σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος, είμαι σίγουρος ότι θα είχε αντιμετωπιστεί ακριβώς με τον ίδιο τρόπο: μέσω εσωτερικών νομικών διαύλων.

Όσον αφορά την ερώτηση για τα ευάλωτα άτομα, συμφωνώ απολύτως ότι πρέπει να αποδοθεί ιδιαίτερη έμφαση στις δύο ομάδες στις οποίες αναφέρθηκε ο αξιότιμος βουλευτής. Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο δεδομένου ότι τώρα έχουμε ένα ακόμη εργαλείο να χρησιμοποιήσουμε: τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον βαθμό που αναφέρεται στα δικαιώματα ειδικά των ευάλωτων ατόμων, είτε είναι ηλικιωμένα είτε με αναπηρία, στην αξιοπρέπεια και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή. Σε κάθε περίπτωση, μιλά για την προστασία τους, την προστασία της σωματικής τους αξιοπρέπειας και της πνευματικής τους ακεραιότητας ενάντια στην ταπεινωτική ή απάνθρωπη μεταχείριση.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αναπτύξει διάφορα μέσα για την καταπολέμηση αυτής της κατάστασης, συμπεριλαμβανομένης μίας λεπτομερούς μελέτης της κατάστασης. Θα ήθελα να αναφέρω ένα ενδιαφέρον αποτέλεσμα του Ευρωβαρόμετρου του 2007, σύμφωνα με το οποίο το ήμισυ των Ευρωπαίων θεωρούν ότι οι ηλικιωμένοι, που είναι τα πλέον ευάλωτα άτομα, υφίστανται ακατάλληλη μεταχείριση, ακόμη και κακομεταχείριση όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο καλύπτονται οι ανάγκες τους. Σχεδόν οι μισοί Ευρωπαίοι πιστεύουν ότι ο τρόπος με τον οποίο η κοινωνία αντιμετωπίζει αυτά τα άτομα είναι αρνητικός, ακριβώς επειδή είναι ευάλωτα.

Τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν εφαρμόσει τη μέθοδο ανοικτού συντονισμού για την ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με το εν λόγω ζήτημα. Επί του θέματος, πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, συζητάμε για θέματα που αντιμετωπίζονται στην εθνική νομοθεσία. Είναι ζητήματα

που εμπíπτουν στην εθνική αρμοδιότητα και, κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη είναι εκείνα που πρέπει να τα αντιμετωπίσουν στη βάση, μεταξύ άλλων, της αρχής της επικουρικότητας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να υποστηρίξει αυτές τις πολιτικές, όμως δεν μπορεί να τις αντικαταστήσει πλήρως. Μπορεί να τις υποστηρίξει, όμως νομίζω ότι αυτό είναι κάτι που συνδέεται και με την κοινωνική διάσταση, η οποία έχει ήδη αναφερθεί. Επανερχομαι σε αυτό ακόμη μία φορά, διότι πιστεύω ότι είναι σημαντικό. Η κοινωνική διάσταση της στρατηγικής για την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας κατέχει κεντρική θέση στο έγγραφο που παρουσίασε η Επιτροπή και θα συζητηθεί από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων.

Πιστεύω ότι αυτή η κοινωνική διάσταση πρέπει να έχει περιθώριο για τα προβλήματα στα οποία αναφερθήκατε και τα οποία δεν είχαν τόσο κεντρική θέση στην προηγούμενη στρατηγική. Θεωρώ ότι στο μέλλον –δεδομένου ότι βιώνουμε μια κρίση με κοινωνικό αντίκτυπο– πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη τον κοινωνικό αντίκτυπο της οικονομικής κρίσης.

Robert Atkins (ECR). – (EN) Τι πρόκειται να κάνει ο κ. Υπουργός που εκπροσωπεί την Προεδρία προκειμένου να προστατεύσει ομάδες συμπολιτών μας που κινδυνεύουν από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό ως άμεσο αποτέλεσμα της ισπανικής πολιτικής απέναντι σε Βρετανούς και πολίτες άλλων κρατών μελών που διαμένουν σε διάφορες περιοχές της Ισπανίας, των οποίων οι ιδιοκτησίες απαλλοτριώνονται και οι οποίοι υποφέρουν από αμφιλεγόμενες πολιτικές σχεδιασμού; Ο κ. Υπουργός εξ ονόματος της Προεδρίας δεν μπορεί να αποφεύγει πλέον αυτό το ζήτημα, πρέπει να επιδιώξει την επαφή με την ισπανική κυβέρνηση και να την καλέσει να αναλάβει την απαραίτητη δράση.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Σας ευχαριστώ για την παρουσία σας εδώ, κύριε López Garrido. Η ερώτησή μου αφορά τη φτώχεια των ευρωπαίων πολιτών που βρίσκονται σε ορισμένες περιοχές της Ισπανίας. Κατανώω ότι βρίσκεστε εδώ εκπροσωπώντας την εκτελεστική εξουσία και όχι την ισπανική δικαιοσύνη και ότι δεν είστε εκπρόσωπος της Αυτόνομης Κοινότητας της Βαλένθια, όμως χρειαζόμαστε μια απάντηση. Υφίσταται κατάχρηση η οποία δεν έχει σχέση με τον γραπτό νόμο αλλά μάλλον με την εφαρμογή του νόμου και αυτό είναι ένα πρόβλημα στο οποίο υπάρχει λύση. Δεν σας ζητώ τίποτα περισσότερο από μία έρευνα της ισπανικής κυβέρνησης στις καταχρήσεις που έχουν εντοπιστεί.

Πρόεδρος. – Τα ισπανικά σας είναι εντυπωσιακά, κύριε Hannan. Για άλλη μια φορά θα το αφήσω στη διακριτική ευχέρεια του κ. Υπουργού εάν θέλει να ασχοληθεί με αυτό.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, δεν επιθυμώ να καταχραστώ τη θέση μου ως Προεδρεύων του Συμβουλίου προκειμένου να υπερασπιστώ μια συγκεκριμένη κυβέρνηση ή ένα συγκεκριμένο εθνικό νομοθέτημα. Δεν επιθυμώ να καταχραστώ αυτήν τη θέση, διότι είμαι βέβαιος ότι θα με επέκριναν επειδή χρησιμοποίησα αυτήν την πλατφόρμα για να υπερασπιστώ τις πράξεις ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους ή μιας κεντρικής ή περιφερειακής κυβέρνησης μιας συγκεκριμένης χώρας.

Έχετε πλήρη επίγνωση ότι πρόκειται για ένα ζήτημα που αντιμετωπίζεται σε εθνικό επίπεδο, για το οποίο υπάρχουν διάλογοι σε εθνικό επίπεδο. Όχι μόνο η Ισπανία αλλά και τα 27 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν κράτος δικαίου και επαρκείς δικαστικούς διαύλους για να διευθετήσουν αυτού του είδους την υποτιθέμενη κατάχρηση.

Αυτοί οι δικαστικοί διάλογοι λειτουργούν σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και είμαι βέβαιος ότι –και δεν αναφέρομαι μόνο στην περίπτωση της Ισπανίας– και άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπου ασφαλώς θα υπάρχουν καταχρήσεις και παραβιάσεις του νόμου διαθέτουν τους διαύλους του κράτους δικαίου για να τις διευθετήσουν.

Αυτό γίνεται σε οποιαδήποτε ευρωπαϊκή χώρα συμβεί κάτι παρόμοιο. Δεν επιθυμώ να αποφύγω να δώσω μια απάντηση ούτε θέλω απλά να πω ότι δεν θα απαντήσω, όμως γνωρίζετε καλά ότι εάν θέσετε μια ερώτηση στο Κοινοβούλιο, είναι δυνατόν να μην επιθυμώ να χρησιμοποιήσω τη θέση μου ως Προεδρεύων του Συμβουλίου για μια ερώτηση που είναι εσωτερική ενός κράτους μέλους της Ένωσης.

Πρόεδρος. – Η ερώτηση αριθ. 6 αποσύρεται.

Δεδομένου ότι αναφέρονται στο ίδιο θέμα, οι ακόλουθες ερωτήσεις θα εξεταστούν από κοινού:

Ερώτηση αριθ. 7 του κ. **Justas Vincas Paleckis** (H-0057/10)

Θέμα: Το καθεστώς των θεωρήσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας

Η Ισπανική Προεδρία του Συμβουλίου θα μεριμνήσει για την κατάργηση της υποχρεωτικής θεωρήσης διαβατηρίων για τους ευρωπαίους και τους ρώσους πολίτες. Η διαδικασία αυτή ενδέχεται να αποδειχθεί χρονοβόρα, η δε επιτυχία της θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την ικανότητα της Ρωσίας να θέσει δεόντως σε εφαρμογή το σχέδιο δράσης που έχει προετοιμασθεί για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

Το άνοιγμα της ΕΕ προς τη ρωσική περιοχή του Καλίνινγκραντ, και αντιστρόφως, είναι ενδεικτικό των προσπαθειών που καταβάλλουν η ΕΕ και η Ρωσία για την «κατεδάφιση του τείχους των θεωρήσεων διαβατηρίων». Η πολιτική καταπολέμησης της απομόνωσης της περιοχής του Καλίνινγκραντ και οι αρχές της διασυνοριακής συνεργασίας απασχολούν τόσο τη Ρωσία όσο και την ΕΕ. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, οι γειτονικές χώρες, Πολωνία και Λιθουανία, έχουν διαπραγματευτεί τη διευκόλυνση της διέλευσης από τα σύνορα για τους κατοίκους των παραμεθόριων περιοχών, αλλά τα σχετικά μέτρα δεν έχουν ακόμη τεθεί σε εφαρμογή.

Ποια είναι η άποψη του Συμβουλίου σχετικά με την ειδική κατάσταση της περιοχής του Καλίνινγκραντ στο πλαίσιο του διαλόγου μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας για το θέμα των θεωρήσεων; Με ποιον τρόπο θα μπορούσε να αξιοποιηθεί ο διάλογος αυτός ενόψει της υπογραφής των συμφωνιών για την τοπική κυκλοφορία μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ (της Λιθουανίας και της Πολωνίας) αφενός και της Ρωσικής Ομοσπονδίας αφετέρου και, συνεπώς, της διευκόλυνσης των διαδικασιών που σχετίζονται με τη διέλευση από τα σύνορα για τους κατοίκους των παραμεθόριων περιοχών;

Ερώτηση αριθ. 8 της κ. **Laima Liucija Andrikiene** (H-0080/10)

Θέμα: Σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης - Ρωσίας: Η ατζέντα της ισπανικής Προεδρίας

Η ισπανική Προεδρία της ΕΕ έχει καθορίσει φιλόδοξη ατζέντα σε σχέση με τις σχέσεις ΕΕ - Ρωσίας· θα ήθελε να επιτευχθούν η ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων με τη Ρωσία για τη νέα Συμφωνία Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας (ΣΕΣΣ), συμφωνία με τη Ρωσία για απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης διαβατηρίου καθώς και πρόοδος στη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας.

Για να συναφθεί συμφωνία ελεύθερου εμπορίου με την ΕΕ, η Ρωσία πρέπει πρώτα να ενταχθεί στον ΠΟΕ. Υπάρχουν απτές προοπτικές να ενταχθεί η Ρωσία στον ΠΟΕ στο εγγύς μέλλον; Έχει το Συμβούλιο συγκεκριμένη στρατηγική για το πώς να εξαναγκάσει τη Ρωσία να ενταχθεί στον ΠΟΕ;

Διαβλέπει το Συμβούλιο ουσιαστική πρόοδο σε ό,τι αφορά τις διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία για τη νέα ΣΕΣΣ;

Θεωρεί το Συμβούλιο ότι η ιδέα ενός καθεστώτος ελεύθερου εμπορίου με τη Ρωσία λαμβάνει δεόντως υπόψη τη σχετική διάσταση απόψεων εντός της ΕΕ; Θεωρεί επίσης το Συμβούλιο τη Ρωσία πιο προετοιμασμένη για απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης σε σχέση με άλλους εταίρους της ΕΕ, όπως η Ουκρανία, η Μολδαβία και η Γεωργία;

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ΕΣ) Κυρία Πρόεδρε, αντιλαμβάνομαι ότι πρόκειται για δύο ερωτήσεις, μία εκ των οποίων αναφέρεται στις θεωρήσεις, την υποχρέωση θεώρησης για ρώσους και ευρωπαίους πολίτες και η άλλη στις σχέσεις μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ρωσίας μετά τη διάσκεψη κορυφής της Στοκχόλμης και στην ένταξη της Ρωσίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Αυτές είναι οι δύο ερωτήσεις, όπως τις αντιλαμβάνομαι, κυρία Πρόεδρε.

Σε ό,τι αφορά το θέμα των θεωρήσεων, θα ήθελα να επισημάνω ότι το 2003, το Συμβούλιο ενέκρινε κανονισμούς που θέσπισαν ένα ειδικό έγγραφο διέλευσης και ένα έγγραφο διευκόλυνσης της σιδηροδρομικής διέλευσης. Τρία χρόνια αργότερα, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η θέση σε ισχύ αυτού του συστήματος κυλούσε ομαλά και ότι και οι δύο εταίροι ήταν ικανοποιημένοι.

Από μια μακροπρόθεσμη προοπτική –συζητάμε για την περιοχή του Καλίνινγκραντ σε σχέση με την υπόλοιπη Ρωσική Ομοσπονδία– το καθεστώς διευκόλυνσης της διέλευσης, όπως αποκαλείται, θα εξαρτάται από τη μελλοντική εφαρμογή των συμφωνιών σχετικά με τις πολιτικές θεώρησης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Σε μια κοινή δήλωση μετά τη συνεδρίαση του Μονίμου Συμβουλίου Εταιρικής Σχέσης ΕΕ-Ρωσίας σχετικά με τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις στις 2 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, οι συμμετέχοντες αποφάσισαν να συζητήσουν πιθανές μεταβολές στη συμφωνία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρωσία για τη χορήγηση θεωρήσεων, προκειμένου να κάνουν πιο προσιτό το ταξίδι για τους ευρωπαίους και ρώσους πολίτες, ιδίως για τους κατοίκους της περιοχής του Καλίνινγκραντ.

Σύμφωνα με την ίδια κοινή δήλωση, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ρωσία ευελπιστούσαν να διαπραγματευτούν και να συνάψουν συμφωνίες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας μεταξύ της Ρωσίας και των γειτονικών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μπορεί να ενδιαφέρονταν για κάτι τέτοιο. Στο πλαίσιο αυτό, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που θεσπίζει κανόνες για την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών και τροποποιεί τις διατάξεις της σύμβασης του Σένγκεν εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να συνάπτουν διμερείς συμφωνίες με τρίτες χώρες προκειμένου να εφαρμόσουν τους κανόνες τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας.

Η διαπραγμάτευση αυτών των συμφωνιών είναι, σε αυτήν την περίπτωση, ζήτημα που αποτελεί ευθύνη των εμπλεκόμενων κρατών μελών και της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Το Συμβούλιο, σε κάθε περίπτωση, σημειώνει ότι διαπραγματεύσεις βρίσκονται επίσης σε εξέλιξη μεταξύ Λιθουανίας και Ρωσίας καθώς και μεταξύ Πολωνίας και Ρωσίας.

Σε ό,τι αφορά την ερώτηση σχετικά με τις στρατηγικές σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας, το Συμβούλιο μπορεί να ενημερώσει το Κοινοβούλιο ότι μετά τη διάσκεψη κορυφής με τη Ρωσία που πραγματοποιήθηκε στη Στοκχόλμη τον Νοέμβριο θα πραγματοποιηθεί άλλη μία διάσκεψη κορυφής στη διάρκεια της εξάμηνη θητείας της ισπανικής Προεδρίας. Θα πραγματοποιηθεί στη Ρωσία, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας, το οποίο σημαίνει ότι υπάρχει νέα ώθηση στις σχέσεις μεταξύ των δύο πλευρών.

Προφανώς υφίσταται πάντα η πιθανότητα να υπάρξουν πολύπλοκες δυσκολίες σε αυτές τις σχέσεις, και μπορεί να υπάρξουν επίσης διαφωνίες, όμως η σχέση μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ρωσίας είναι ευρεία και πολύπλευρη. Έχουμε αυξανόμενους οικονομικούς και εμπορικούς δεσμούς και –οφείλουμε να το παραδεχτούμε– υψηλό επίπεδο αλληλεξάρτησης όσον αφορά την ενέργεια, κοινά συμφέροντα σε άλλους τομείς που σχετίζονται με προβλήματα που υπερβαίνουν ακόμη και τις αντίστοιχες χώρες μας και προκλήσεις, συμπεριλαμβανομένων παγκόσμιων προκλήσεων, τις οποίες πρέπει να αντιμετωπίσουμε και μάλιστα όσο το δυνατόν περισσότερο από κοινού.

Συνεπώς, θα είναι πάντοτε επωφελές για μας να αναζητούμε ευκαιρίες να ενισχύουμε τις σχέσεις μας με τη Ρωσία, ενώ θα παραμένουμε πάντοτε σταθεροί στις αρχές μας και στις αξίες επάνω στις οποίες ιδρύθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όσον αφορά την ένταξη της Ρωσίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση την υποστηρίζει, όμως η Ρωσία είναι αυτή που πρέπει να λάβει τα μέτρα για να σημειώσει πρόοδο στο θέμα αυτό.

Αναφορικά με τη νέα συμφωνία μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ρωσίας, και τα δύο μέρη συμφωνούν ότι θα ήταν καλό να υπάρξει μία ευρεία νέα συμφωνία. Η συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ρωσίας, η οποία έγινε αντικείμενο διαπραγμάτευσης τη δεκαετία του 1990, είναι από πολλές απόψεις παρωχημένη. Πολλά έχουν συμβεί και πολλά έχουν αλλάξει από τη δεκαετία του 1990 και πρέπει να προχωρήσουμε προς αυτήν τη νέα συμφωνία, για την οποία είμαστε φιλόδοξοι. Έχουμε θέσει ψηλά τον πήχη και ει δυνατόν, επιθυμούμε να καλύψουμε όλους τους τομείς των σχέσεων ΕΕ-Ρωσίας.

Έχει σημειωθεί πρόοδος σε κάποιους τομείς αυτών των διαπραγματεύσεων. Άλλοι τομείς προχωρούν πιο αργά, όπως συμβαίνει με το εμπόριο και τις επενδύσεις. Σε κάθε περίπτωση, είναι πολύ σημαντικό για μας ότι υπάρχουν στέρεες ρήτρες και στέρεες συμφωνίες με τη Ρωσία για το εμπόριο, τις επενδύσεις και την ενέργεια.

Όσον αφορά τις συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών, συμφωνούμε να διαπραγματευτούμε μια συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών μόλις η Ρωσία ενταχθεί στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, εάν και όταν συμβεί αυτό.

Σχετικά με την απελευθέρωση των θεωρήσεων, πρόκειται για ζήτημα μείζονος πολιτικής σημασίας που επηρεάζει άμεσα τους πολίτες της Ρωσίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Νομίζω ότι σχετικά με το θέμα αυτό, συμμαριζόμαστε την πρόθεση διευκόλυνσης των θεωρήσεων όταν αυτό καταστεί δυνατό.

Το ιδανικό θα ήταν η απελευθέρωση των θεωρήσεων, με άλλα λόγια, η κατάργηση της υποχρέωσης θεώρησης, όμως φυσικά εν προκειμένω παραμένουν πολλά που πρέπει να γίνουν. Επιπλέον, πρέπει να εξισορροπήσουμε τα στοιχεία του ενεργητικού που κινδυνεύουν, τα οποία αφορούν την ασφάλεια, και επίσης, αυτό πρέπει πάντοτε να γίνεται στη βάση της αμοιβαιότητας.

Αναφορικά με την Ουκρανία, τη Μολδαβία και τη Γεωργία, σε κάθε μία από αυτές τις χώρες ισχύει μια ιδιαίτερη κατάσταση σε ό,τι αφορά την πολιτική θεωρήσεων και επί του παρόντος δεν μπορούμε να προβλέψουμε την πρόοδο που θα σημειωθεί σε αυτές τις τρεις χώρες σε σύγκριση με τον διάλογο περί θεωρήσεων που διεξάγουμε με τη Ρωσία.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Θα ήθελα να γείρω τα δύο κρίσιμότερα θέματα για άλλη μια φορά. Το πρώτο αφορά τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτές είναι οι μεγαλύτερες ανεπάρκειες. Πόσο εντατικός είναι ο διάλογος για τα κρίσιμα αυτά θέματα; Έχουμε την αίσθηση ότι οι εξελίξεις εν προκειμένω οπισθοδρομούν μάλλον παρά σημειώνουν πρόοδο.

Το δεύτερο θέμα αφορά την ενεργειακή ασφάλεια. Πώς έχουν τα πράγματα συγκεκριμένα στις διαπραγματεύσεις για την ενέργεια;

Diego López Garrido, Προεδρέων του Συμβουλίου. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, αξιότιμε κύριε βουλευτά, όπως γνωρίζετε, μία από τις προτεραιότητες ή τους στρατηγικούς κεντρικούς στόχους της Ένωσης είναι η ενεργειακή ασφάλεια. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση –ειδικά εφόσον πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης επλήγησαν άμεσα από

την κρίση του φυσικού αερίου μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας στις αρχές του 2009— αποδίδουμε εξαιρετικά μεγάλη αξία στην ενεργειακή ασφάλεια και τη θεωρούμε σαφώς έναν από τους μεγαλύτερους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έναν στόχο που συνδέεται φυσικά με τον σημαντικό στόχο της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής.

Η στρατηγική του Συμβουλίου και της Προεδρίας του Συμβουλίου σχετικά με την ενέργεια και την ενεργειακή ασφάλεια είναι η ανάγκη να κινηθούμε προς μια μεγαλύτερη διαφοροποίηση από την άποψη των προμηθευτών και των πηγών ενέργειας και της διανομής της. Πρέπει, συνεπώς, να επεκτείνουμε τις δυνατότητες, αποφεύγοντας τα ολιγοπώλια ή την υπερβολική εξάρτηση.

Ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες έχουν ένα επίπεδο ενεργειακής εξάρτησης από τη Ρωσία που είναι σαφώς υπερβολικό και το οποίο συνδέεται και με το γεγονός ότι η Ευρώπη επί μεγάλο διάστημα του 20ού αιώνα ήταν διαιρεμένη καθώς και με το γεγονός ότι σε κάποιες περιπτώσεις, δεν υπάρχουν άμεσες διασυνδέσεις μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών.

Όταν συνέβη η κρίση εκείνη, είδαμε ότι κάποιες χώρες που δεν επλήγησαν από αυτήν δεν μπορούσαν να βοηθήσουν τις χώρες που επλήγησαν, διότι δεν υπήρχαν διασυνδέσεις. Κατά συνέπεια, οι ενεργειακοί στόχοι στην Ευρώπη είναι εξαιρετικά σημαντικοί, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, επομένως είμαστε υπέρ της διαφοροποίησης των πηγών ενέργειας και της προώθησης σχεδίων όπως το σχέδιο Nabucco ή τα σχέδια Nord Stream ή South Stream, τα οποία σχετίζονται με τη Ρωσία, και της επίτευξης ενός πράγματος που επί του παρόντος δεν υπάρχει στην Ευρώπη: μίας ενιαίας αγοράς ενέργειας. Προκειμένου να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι, οι οποίοι διευκολύνονται από τη Συνθήκη της Λισαβόνας που εισάγει αυτήν την αρμοδιότητα σχετικά με την ενέργεια, η οποία δεν υπήρχε προηγουμένως, είναι θεμελιώδες και ουσιαστικό να διαμορφώσουμε μια στρατηγική σχέση με τη Ρωσία όσον αφορά την ενέργεια και άλλα ζητήματα.

Επιπλέον, έχουμε άλλα εργαλεία στη Συνθήκη της Λισαβόνας που συνδέονται με την εξωτερική πολιτική. Η Συνθήκη της Λισαβόνας ενισχύει την ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική: υπάρχει Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και Υπάτος Εκπρόσωπος, ενώ θα υπάρξει και Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Με άλλα λόγια, έχει ενισχυθεί το εξωτερικό όραμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο θα ενισχύσει τις διαπραγματεύσεις μας σε όλους τους τομείς, συμπεριλαμβανομένης της οικονομίας και της ενέργειας, με άλλες χώρες. Αυτό είναι συνεπώς το όραμα που μπορώ να σας δώσω για τις σχέσεις με τη Ρωσία.

Διαπραγματευόμαστε μια συμφωνία στην οποία το θέμα της ενέργειας είναι ουσιαστικό· οι διαπραγματεύσεις αυτές ξεκινάνε και έχουμε τις καλύτερες προοπτικές γι' αυτές, όμως προφανώς, όπως όλες οι συμφωνίες, είναι κάτι που εξαρτάται από εξαιρετικά πολύπλοκες διαπραγματεύσεις, οι οποίες με τη σειρά τους αποτελούν μέρος μιας σειράς διαπραγματεύσεων σχετικά με αυτήν τη συμφωνία συνεργασίας που επιθυμούμε να ενημερώσουμε —όπως είπα— διότι πολλά έχουν συμβεί στην Ευρώπη τα τελευταία 15 ή 20 χρόνια. Ένα από αυτά είναι η ουσιαστική σχέση που χρειάζεται να έχουμε με τη Ρωσία, η οποία, όπως όλοι γνωρίζουν, είναι μία από τις χώρες που βίωσαν τις περισσότερες μεταβολές τα τελευταία χρόνια.

Bogusław Sonik (PPE). — (PL) Κυρία Πρόεδρε, αναφορικά με την ερώτηση αριθ. 9, την οποία επρόκειτο να θέσω εξ' ονόματος της συναδέλφου μου βουλευτή κ. Morkūnaitė-Mikulėnienė, και η οποία σχετίζεται με την προηγούμενη ερώτηση, η Ρωσία σκοπεύει να εγκαταστήσει πυρηνικό στάθμο κοντά στα ανατολικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην επαρχία του Καλίνινγκραντ, και η Λευκορωσία έχει παρόμοια σχέδια. Λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία του Τσερνομπίλ, τα σχέδια αυτά προκαλούν ανησυχίες σχετικά με τον ενεχόμενο κίνδυνο. Προτίθεται το Συμβούλιο να επιληφθεί του ζητήματος της περιβαλλοντικής ασφάλειας στον επόμενο γύρο συνομιλιών με τη Ρωσία; Κατά τη γνώμη μας, αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Janusz Władysław Zemke (S&D). — (PL) Θα ήθελα να επιστρέψω στις ερωτήσεις αριθ. 7 και 8 και στις σχέσεις μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ρωσίας. Ο κ. López Garrido ορθώς ανέφερε ότι αυτές οι σχέσεις πρέπει να βασίζονται σε αξίες, όμως εάν ισχύει αυτό, τότε η Ένωση έχει συγκεκριμένες υποχρεώσεις έναντι των προασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία.

Σχετικά με το θέμα αυτό, θα ήθελα να θέσω την εξής ερώτηση: δεν πρέπει η πολιτική των κρατών μελών της ΕΕ και ολόκληρης της ΕΕ να περιλαμβάνει ειδικούς κανόνες αναφορικά με τις θεωρήσεις για τους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία; Αυτό θα διευκόλυne τους ανθρώπους αυτούς να λαμβάνουν θεωρήσεις σχετικά εύκολα.

Diego López Garrido, Προεδρεύων του Συμβουλίου. — (ES) Σε ό,τι αφορά την παρέμβαση για το θέμα της πυρηνικής ασφάλειας, πρέπει να πω ότι η ευθύνη, η οποία στον τομέα αυτόν είναι εθνική, προβλέπεται στις διεθνείς συμφωνίες του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, με άλλα λόγια, στη σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια στην οποία είναι συμβαλλόμενα μέρη η Λευκορωσία, η Ρωσία, η Ευρατόμ και τα περισσότερα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Συμβούλιο κατανοεί ότι πρέπει να ερωτηθούν συμβαλλόμενα μέρη που βρίσκονται κοντά σε μια προτεινόμενη πυρηνική εγκατάσταση, καθώς θα μπορούσαν να επιβαρυνθούν από αυτήν. Κατά συνέπεια, η συμφωνία που συνάπτεται επί του παρόντος μεταξύ της Ευρατόμ και της Ρωσίας σε σχέση με την ειρηνική εφαρμογή της πυρηνικής ενέργειας θα πρέπει να εμπεριέχει διατάξεις περί αντικειμενικών απαιτήσεων για την πυρηνική ασφάλεια και την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων. Θα ήθελα επίσης να σας θυμίσω ότι το θέμα αυτό αντιμετωπίζεται περιοδικά στο πλαίσιο του διαλόγου μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ρωσίας για την ενέργεια.

Σε ό,τι αφορά την εκτίμηση των επιπτώσεων σε διεθνές πλαίσιο, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η Λευκορωσία είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση Espoo για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυνοριακό πλαίσιο, η οποία εμπεριέχει δεσμευτικές υποχρεώσεις με στόχο την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και των πιθανών περιβαλλοντικών κινδύνων. Σε αυτήν την περίπτωση, ωστόσο, το Συμβούλιο αναφέρει ότι η ευθύνη για την οργάνωση περιβαλλοντικής εκτίμησης ανήκει σε μεγάλο βαθμό στους εργολήπτες.

Η Ρωσική Ομοσπονδία δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στην εν λόγω Σύμβαση. Θα θέλαμε σε κάθε περίπτωση η Ρωσία να εφαρμόσει εθελοντικά τη Σύμβαση Espoo. Το πράττει αυτό εδώ και αρκετό καιρό σε σχέση με τους υπάρχοντες πυρηνικούς σταθμούς.

Τέλος, όσον αφορά την ερώτηση που έθεσε ο αξιότιμος βουλευτής σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα αναφορικά με τη Ρωσία, υπήρξε προηγούμενη συζήτηση όπου τέθηκαν ερωτήσεις σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα και νομίζω ότι τα κριτήρια για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή την αναφορά παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ισχύουν όπου και εάν συμβαίνουν. Κατά συνέπεια, καμία χώρα δεν εξαιρείται από τις παραβιάσεις που καταδικάζονται σύμφωνα με το δίκαιο –θα έλεγα ακόμη και από ηθική υποχρέωση– και εμείς καταδικάζουμε και πρέπει να καταδικάζουμε αυτές τις παραβιάσεις όταν συμβαίνουν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε κάποια από τις χώρες της.

Η σχέση μεταξύ αυτού και της πολιτικής θεωρήσεων συνιστά ένα άλμα το οποίο επί του παρόντος μπορεί δύσκολα να εξακριβωθεί ή να οριστεί. Οι γενικές διαπραγματεύσεις για τις θεωρήσεις βρίσκονται σε εξέλιξη. Νομίζω ότι στο πλαίσιο αυτών των γενικών διαπραγματεύσεων για τις θεωρήσεις θα μπορούσε κανείς να προτείνει ένα άλλο είδος συγκεκριμένου διαύλου για τη διευκόλυνση των θεωρήσεων, όμως, επί του παρόντος, όπως είπα, βρισκόμαστε σε ευρείες διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία για τις θεωρήσεις και πιστεύω ότι σε αυτό πρέπει να επικεντρωθούμε: στην οργάνωση των θεωρήσεων σε γενικές γραμμές.

Αυτό ισχύει, διότι είναι αυτό που μπορεί να έχει τον καλύτερο αντίκτυπο από την άποψη της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων και ακόμη, θα έλεγα, προσφέρει την καλύτερη ευκαιρία όσον αφορά τους Ευρωπαίους και την Ευρώπη ως σύνολο να βιωθούν οι αξίες τους και να τις ασπαστούν και άλλα μέλη του κοινού και σε μέρη εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρόεδρος. – Οι ερωτήσεις που δεν απαντήθηκαν λόγω έλλειψης χρόνου θα απαντηθούν γραπτώς (βλ. Παράρτημα).

Η Όρα των Ερωτήσεων έληξε.

14. Σύνθεση των επιτροπών και των αντιπροσωπειών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

15. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

16. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

17. Λήξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση λήγει στις 19.20)